

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

திருமூல நாயனார் அருளிய

திருமந்திரமாலை

எனப் பெயர்பெற்ற

திருமந்திரம்

இரண்டாவது பாகம்

(இடை முன்று — 4, 5, 6 — தந்திரங்கள்)

மூலமும் உரையும்

Acc No. 4046.

உரையாசிரியர் :

திருக்குறள்வேள், செந்தமிழ்ப்புரவலர்

G. வரதராஜன், B.A.,

திருவள்ளூர் நிலையம், புத்தூர், திருச்சிராப்பள்ளி-17,

முதற் பதிப்பு - 1972

உரிமை பதிவு

விலை ரூ. 10-00

தேவர் குறளும் திருநான் மறைமுடிவும்
முவர் தழிமும் முனிமொழியும் - கோவை
திருவா சகமும் திருமூலர் சொல்லும்
ஒருவா சகமென் றுணர்.

— ஓளவையார்

என் அன்புச்செல்வி

தேவிகாவின்

நினைவாக

இந்நூல் வெளியிடப்பெறுகிறது

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

நூன்முகம்

திருமூலதேவ நாயனார் அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவர் ஆவார். இவர் திருக்கயிலாயத்திலிருந்து ஆகாய வழியே வந்து ஆவடுதண்டிறையில் போதியின்கீழ் தங்கிச் சிவன் நாமங்கள் ஓதியிருந்தார் என்பது இவரது மந்திர மொழியால் புலனாகிறது.

“சேர்ந்திருந் தேன்சிவ மங்கைதன் பங்களைச்
சேர்ந்திருந் தேன்சிவ னுவடு தண்டிறை
சேர்ந்திருந் தேன்சிவ போதியின் நீழலிற்
சேர்ந்திருந் தேன்சிவன் நாமங்கள் ஓதியே”

மந் - 79.

இக்காலத்தில் இவர் பெற்ற இன்பத்தை இவ்வையகம் பெறவேண்டுமென்று ஊன்பற்றி நின்ற உணர்வுறு மந்திரமாகிய பெருமானை நினைந்து திருவாய்மலர்ந்தருளியதே திருமந்திரமாலையாகும். இவர் வாழ்ந்த காலம் ஐந்தாம் நூற்றாண்டு என்றும், சைவ சமயாசாரியர்கள் காலத்துக்கு முற்பட்டவர் என்றும் ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருதுகிறார்கள். ஒருசிலர் இவர் ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்தவர் என்று கூறுகின்றனர். ஆனால், சமயாசாரியருள் ஒருவரான சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிச்செய்த திருத்தொண்டத் தொகையில் இவர் வரலாறு காணப்படுகின்றமையின், இவர் சமயாசாரியர் காலத்துக்கு முற்பட்டவர் என்பது தெள்ளிதின் விளங்கும். சைவ சமய குரவர்களாகிய மெய்கண்டார் முதலியவர்கள் இவருக்குப் பின்னே வந்தவர்களேயாம். இவர் போகர் முதலிய சித்தர்களுக்கு முன்னே இருந்தவர் என்பது நூல் போக்கிலிருந்து விளங்குகிறது.

இவர் அருளிச்செய்த திருமந்திரமலை மூவாயிரம் பாடல்களைக் கொண்டது. இஃது ஆகம சாரமாய் ஒன்பது தந்திரங்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது.

“தந்திரம் ஒன்பது சார்வுழுவாயிரஞ்
சுந்தர ஆகமச் சொல்மொழிந் தானே”

மந் - 101.

என்ற மந்திரப் பகுதியால் இவ்வுண்மை புலனாகிறது.

“காலை எழுந்து கருத்தறிந் தோதியின்
ஞாலத் தலைவனை நண்ணுவ ரன்றே”

மந் - 99.

என்ற பகுதியால் இந்நூலின் பெருமை விளங்கும். இது சைவப் பெருமக்களால் கொண்டாடப் பெறுகிற பன்னிரு திருமுறைகளில் ஒன்றாக வைத்துப் போற்றப்பெறுகிறது.

வாழ்வில் மனிதன் தெய்வநிலையை அடையவேண்டும் என்பதே அழியாப் புகழ்பெற்ற தெய்வப் புலவர் திருவள்ளுவரின் பொய்யா மொழி வாக்காகும். ஆகவே, தெய்வநிலைக்குக் கொண்டுசெல்லும் நோக்கமுடைய ஞானியாகிய திருமூலதேவர் நூலின் முதலில் சிறந்த அறங்களைக் கூறுகிறார். அறங்களைக் கூறுமுன் பொருளின்மேல் வைத்த பற்றுக்களை நீக்குவதற்கு யாக்கை நிலையாமை, இளமை நிலையாமை, உயிர் நிலையாமை ஆகியவை கூறுகிறார்.

“ அடப்பண்ணி வைத்தார் அடிசிலை உண்டார்
மடக்கொடி யாரொடு மந்தணங் கொண்டார்
இடப்பக்க மேஇறை நொந்தது என்றார்
கிடக்கப் படுத்தார் கிடந்தொழிந் தாரே. ”

மந் - 148.

இனி, வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையா அறங்களை முறையாகத் திரு வள்ளுவ நாயனரைப் போன்று கூறுவது ஊன்றிப் படிப்பார்க்கு இனிது புலனாகும். அவற்றுள் அன்புடைமை, நடுவுநிலைமை, கல்வி, கேள்வி, அக்கினி காரியம் ஆகியவை ஒழுக்கத்தக்க அறங்கள் என்றும், பிறர்மனை நயவாமை, கொல்லாமை ஆகியவை தள்ளத்தக்க அறங்கள் என்றும் சொள்ளவேண்டும்.

‘ யாவர்க்கு மாம்இறை வற்கொரு பச்சிலை
யாவர்க்கு மாம்பசு வுக்கொரு வாயுறை
யாவர்க்கு மாம்உண்ணும் போதொரு கைப்பிடி
யாவர்க்கு மாம்பிறர்க் கின்னுரை தானே. ”

மந் - 252.

என்று எத்துணை எளிமையான அறங்களைக் கூறுகிறார்! மேலும் இவ் வாறு அறங்கள் நடைபெறுவதைக் காப்பது அரசின் கடமை என்று ஆணை தருகிறார்.

இனி, இரண்டாந் தந்திரத்தில் அறத்தால் அடைவது இறைவன தலின், அவனது பெருமையைக் கூறுகிறார். முதலில் சிவபுராணங் களில் பொதிந்து கிடக்கும் உண்மைப் பொருள்களை எடுத்து விளக்கிப் புரட்சி செய்கிறார்.

“ அப்பணி செஞ்சடை ஆதி புராதனன்
முப்புரஞ் செற்றனன் என்பர்கள் மூடர்கள்
முப்புர மாவது மும்மல காரியம்
அப்புரம் எய்தமை யாரறி வாரே. ”

மந் - 343.

முப்புரமாவது மும்மல காரியம் என்பது உயிர்களைப் பற்றியுள்ள ஆணவம் கன்மம் மாயையாகிய முப்புரங்களை அழித்தது என்றபடி. சிவபெருமானது அட்டவீரச் செயல்களைக் கூறும் புராண வரலாறு

களுக்கு உண்மைத் தத்துவம் விளக்கியவர் இவரே ஆவார். அடுத்து, இறைவன் செய்த அருட்செயல்களாகிய படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் ஆகியவற்றைக் கூறுகிறார். இத்துணை உதவிசெய்த இறைவனை நிந்தை செய்வதும், இறைவனைக் காட்டுகின்ற குருவை நிந்தை செய்வதும், இறைவனை நினைக்கச் செய்யும் மாகேசுரரை நிந்தை செய்வதும் கூடா என்று ஆணையிடுகிறார்.

இவ்வாறு உதவி செய்த இறைவனை அடைதற்குரிய யோக நெறியை மூன்றாந் தந்திரத்தில் விளக்குகிறார். முதலில் இயமம் நியமம் ஆதனம் பிராணாயாமம் பிரத்தியாகாரம் தாரணை தியானம் சமாதி ஆகிய அட்டாங்கயோக உறுப்புக்களையும், அதனால் பெறும் சித்திகளையும் கூறுகிறார்.

“ இயம நியமமே எண்ணிலா ஆதனம்
நயமுறு பிராணயா மம்பிரத்தி யாகாரஞ்
சயமிகு தாரணை தியானஞ் சமாதி
அயமுறும் அட்டாங்க மாவது மாமே. ”

மந் - 552.

அட்டாங்க யோகத்தின் பயனாகச் சரீர சித்தி உபாயத்தைக் கூறி உடம்பைப் பாதுகாக்கவேண்டும் என்று காரணத்தோடு வற்புறுத்துகிறார்.

“ உடம்பார் அழியில் உயிரார் அழிவர்
திடம்பட மெய்ஞ்ஞானஞ் சேரவு மாட்டார் ”

மந் - 724.

அடுத்து அவருக்கே உரித்தான கேசரியோகம், பயிலுதற்கு எளிமையான பரியங்க யோகம் ஆகியவற்றை விளக்குகிறார். கேசரியோக மாவது, ஆதனத்து அமர்ந்து ஊர்த்துவ திருஷ்டியாகப் புருவ நடுவைப் பார்த்து சிந்தித்திருப்பது. பரியங்கயோகம் இல்வாழ்வில் கூடியிருந்து செய்வது. காம வாயுவை மாறி அமையும்படி செய்து சிவத்தினிடம் ஆத்மார்ப்பணம் செய்யவேண்டும் என்பதாம். அதனால் அமுரி அல்லது சிவநீர் தரிக்கும் என்றும், நரை திரை மாறி நெடிது வாழலாம் என்றும் கூறிச் செல்கிறார். இந்த அமுரி,

“ வீர மருந்தென்றும் விண்ணோர் மருந்தென்றும்
நாரி மருந்தென்றும் நந்தி அருள்செய்தான்
ஆதி மருந்தென் றறிவார் அகலிடன்
சோதி மருந்திது சொல்லவொண் னாதே.”

மந் - 850

அடுத்து சந்திரயோகத்தில் சந்திர சூரிய கலைகளைச் சேர்த்துச் சுழு முனை விளக்கம் பெறும் முறை கூறி முடிக்கிறார். இம் மூன்று தந்திரங்களும் 1971ஆம் ஆண்டு முதல் பாகமாகக் குறிப்புகரையோடு வெளிவந்துள்ளது.

இப்போது இந்நூலில் அன்பர்கள் விருப்பத்துக்கேற்ப இரண்டாவது பாகமாக நான்கு ஐந்து ஆறு ஆகிய இடைமூன்று தந்திரங்களுக்குப் பதவுரையோடு விளக்கமும் தெரிந்த அளவில் எழுதப்பட்டு வெளிவருகிறது. இறைவனை அடைதற்குரிய யோகநெறியை மூன்றுத் தந்திரத்தில் விளக்கிய ஞானசிரியர் நான்காந் தந்திரத்தில் கிரியை முறையில் சக்கரங்களை அமைத்து வழிபடும் முறையை விளக்குகிறார். முதலில் பஞ்சாக்கரத்தோடு கூடிய திருவம்பலச் சக்கரத்தை அமைக்கும் முறையைக் கூறி, அடுத்து அருச்சுனை என்ற பகுதியில் இதனை வழிபடும் முறையும் பயனும் கூறுகிறார்.

“எய்தி வழிப்படில் எய்தா தனவில்லை
எய்தி வழிப்படில் இந்திரன் செல்வமுன்
எய்தி வழிப்படில் எண்சித்தி உண்டாகும்
எய்தி வழிப்படில் எய்திடும் முத்தியே.”

மந் - 1006

இது காமியப் பயன் விரும்புவோர் செய்யவேண்டிய முறை என்றும், காமியம் கருதாத ஞானிக்கு இப் பூசை தேவையில்லை என்றும், தன்னையே ஈஸ்வரனுக்கு ஆசனமாக்கவேண்டும் என்றும் கூறுகிறார்.

அடுத்து சிவலிங்கத் திருமேனி நிறைந்துள்ள சாம்பவி மண்டலச் சக்கரமும், ஸ்ரீம், ஹ்ரீம் ஆகிய சத்தி பீசங்கள் அமைந்த புவ்வபதி சக்கரமும் கூறுகிறார். ஒன்பது அட்சரங்களைப் பீசமாகக் கொண்ட தேவி மந்திரம் அமைந்த நவாக்கரி சக்கரம் இப் பகுதியின் இறுதியில் கூறப்படுகிறது. மேலும், சிறப்பான பஞ்ச தசாட்சரி மந்திரம் இடம் பெற்றுள்ளது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக “ஏரொளிச் சக்கரம்” என்ற பகுதியில் ஒளிமயமாகச் சக்கரத்தை அகத்தில் கண்டு வழிபட வேண்டும் என்று முடிக்கிறார்.

“மந்திரம் சக்கர மானவை சொல்லிடி
தந்திரத் துள்ளெழுத் தொன்றெரி வட்டமாங்
கந்தரத் துள்ளு மிரேகையில் ஒன்றில்லை
பந்தம தாகும் பிரணவம் உன்னிடே.”

மந் - 1281

பந்தம் - ஸ்பந்தம், உணர்வு.

அதனால்தான் அசபை என்ற சபிக்காத மந்திரத்தை நான்காந் தந்திரம் தொடங்கும்போதே கூறியதாம்.

ஐந்தாந் தந்திரத்தில் ஆசிரியர் காலத்திருந்த சுத்த சைவம், அசுத்த சைவம், மார்க்க சைவம், கடுஞ்சுத்த சைவம் ஆகியவற்றைக் கூறி, அவற்றில் கூறப்பெறும் சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் ஆகிய நெறிகளையும் அவற்றால் எய்தும் சாலோகம், சாமீபம், சாரூபம், சாயுச்சியம் ஆகிய பதங்களையும் விளக்குகிறார். இந்நெறியே நின்று ஔகுருவார்க்குத் தீவிர பக் கு வ ம் உண்டாகிச் சத்திநிபாதம்

பொருந்தும் என்றும், அப்பொழுது மல நீக்கம் பெற்றுச் சிவமாந் தன்மை எய்துவர் என்றும் கூறுகிறார்.

“ இருவினை நேரொப்பில் இன்னருட் சத்தி
குருவென வந்து குணம்பல நீக்கித்
தருமெனு ஞானத்தால் தன்செய லற்றால்
திரிமலந் தீர்ந்து சிவனவ னாமே.”

மந் - 1527

அடுத்து ஆறு சமயங்களாலும் அறியப்படாதவன் சிவன் என்றும், சமயக் காழ்ப்புடையவர்கள் சிவனை அடைய முடியாது என்றும் உபதேசிக்கிறார்.

“ ஆறு சமயமுங் கண்டவர் கண்டிலர்
ஆறு சமயப் பொருளும் அவனலன்
தேறுமின் தேறித் தெளிமின் தெளிந்தபின்
மாறுதல் இன்றி மனைபுக லாமே.”

மந் - 1533

ஆதலால், சைவ சமயத் தனிநாயகன் நந்தியை அடைவதற்குக் குருநெறியே சிறந்த சிவநெறி என்று கூறி ஐந்தாம் தந்திரத்தை முடிக்கிறார்.

இனி, ஆறந் தந்திரத்தில் குரு நெறி என்ன என்பதை இனிது விளக்குகிறார். குருவைத் துணையாகக் கொண்டு இறைவனது திருவடி சேர்வது குருநெறியாம். அதுவும் சிவனே குருவாக வந்து பசுபாசம் நீக்கி முத்தி அருளுவான் என்பது இவரது முடிபு.

“ குருவே சிவமெனக் கூறினன் நந்தி
குருவே சிவமென் பதுகுறித் தோரார்
குருவே சிவனுமாய்க் கோனுமாய் நிற்கும்
குருவே யுரையுணர் வற்றதோர் கோவே.”

மந் - 1581

அங்ஙனம் தோன்றிய குருவே இறைவனது திருவடி இன்பத்தைக் கூட்டுவித்து, திருவடி ஞானம் பெற்றபின் நான் என்றும் அவன் என்றும் உள்ள பேதநிலை கெட்டு அவனே நான் என்ற அபேத நிலை உண்டாகும்படி அருளுவான் என்று குருவின் பெருமையைக் கூறு கிறார். அவ்வாறு அபேத ஞானத்தை அளிக்காத குருவும், பக்குவம் வாராத சீடனும் கூடிப் பயனில்லை என்று அறைகிறார்.

“ குருட்டினை நீக்குங் குருவினைக் கொள்ளார்
குருட்டினை நீக்காக் குருவினைக் கொள்வர்
குருடும் குருடுங் குருட்டாட்டம் ஆடிக்
குருடும் குருடுங் குழிவிழு மாறே.”

மந் - 1680

ஆதலால், ஞான வேட்கையோடு நல்ல குருவை நாடி உபதேசம் பெற வேண்டும் என்று கூறி ஆரூர் தந்திரத்தை முடிக்கிறார்.

இனி, திருமந்திரத்துக்கே சிறப்புடையதான பகுதிகள் 7, 8, 9-ந் தந்திரங்களாகும். தமிழறிந்த மக்கள் பெறவேண்டிய பயன் இப்பகுதியில் கூறப்பெறுகின்றன. திருவருள் கூட்டுவிக்குமாயின் தொடர்ந்து அப்பணியில் முயல்கிறேன்.

இந்த அளவுக்கு என்னை இப்பணியில் ஈடுபடுத்திய திருவாரூர் சிவயோகியார் உயர்திருவாளர் மா. இரத்தினசபாபதி பிள்ளை அவர்களை என்றென்றும் மறக்கமுடியாது. அவர்களது பன்னாள் ஆராய்ச்சியும் அநுபவமும் இந்நூல் எழுத உதவின. இலக்கண இலக்கிய சாத்திர அறிவை மட்டும் கொண்டு எழுதக்கூடிய நூல் திருமந்திரம் அன்று என்பதை அன்பர்கள் அறிவார்கள். அநுபவமும் இடைவிடாத பயிற்சியும் இன்றியமையாதன. அவரது முன்னுரையும் இந்நூலை அணி செய்கிறது. அவர்களுக்கு என்னு நன்றி உரித்தாகுக.

சைவசித்தாந்த மகாசமாசத்தின் தலைவரும் மதிப்புக்குரிய அறிஞருமாகிய உயர்திரு. க. இராமலிங்கனார் அவர்கள் அணிந்துரை அருளியுள்ளார்கள். அவர்களுக்கு எனது நன்றி உரித்தாகுக. அத்துடன் இந்நூலை இவ்வாண்டு திருநெல்வேலியில் நடைபெறவுள்ள சமாச மகாநாட்டில் வெளியிட்டுச் சிறப்புறச் செய்யும் சைவசித்தாந்த மகாசமாசத்தாருக்கு என் நன்றி. திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தார் திருமந்திரத்தைப் பரப்புவதற்குச் செய்துவரும் அரும்பணியை நாடு அறியும். அவர்களது திருமந்திர வெளியீடுகள் இந்நூல் எழுதுவதற்குப் பெருந்துணையாக இருந்தன. அவர்களுக்கு என்றும் மனம் மொழி மெய்களால் கடமைப்பட்டவனுவேன். இந்நூல் முகப்பில் உள்ள பிராண அபான விளக்கப் படம் சென்னை, அடையாறு, பிரம்ம ஞான சபையாரது வெளியீடாகிய 'The Chakras' என்னும் நூலில் உள்ள ஓர் ஓவியத்தின் அடிப்படையில் வரையப்பட்டது. அச்சபையினர்க்கு எனது நன்றி உரித்தாகும். இனி, திருமந்திரத்தைப் படிக்கவேண்டுமென்ற ஆர்வமுட்டி உடனிருந்து உதவிய வித்வான் சிதம்பரம் உயர்திரு ந. சிவப்பிரகாச தேசிகர் அவர்களுக்கு எனது நன்றி உரித்தாகுக. பிழையின்றி அச்சடித்துக் கொடுத்த திருச்சி சோதி அச்சகத்தாருக்கும், அச்சுப்படிவம் திருத்தி உதவிய உறையூர் அன்பர்திரு. அ. அரங்கராசன் அவர்களுக்கும் எனது நன்றி. வணக்கம்.

உரை ஆசிரியர்.

சிவயோகி, திருவாரூர் மா. இரத்தினசபாபதி பிள்ளை அவர்கள் அருளிய

திருமந்திர முன்னுரை

உலகம் எல்லாவற்றிலும் ஸ்பந்த (நுண்ணிய அசைவு) ரூபமாக விளங்கும் அறிவையே திருமேனியாகக் கொண்டு, அவ்வறிவென்னும் ஒளிமயமான ஆற்றலாகிய பராசத்தியுடன் பிரிப்பின்றி விளங்கும் பரசிவம் ஒன்றே பரம்பொருள். வேதாந்தம் கூறும் தத்பதமும் சித்தாந்தம் கூறும் சிவசத்தியும் ஒன்றுதான். இதற்கு அந்நியமான பொருள் எதுவும் உலகில் இல்லை. விரிவான வேதத்தின் முடிவும் சித்தாந்த யோகியர் கண்ட அநுபவமும் இதுவே மந்திர சாஸ்திரங்களின் முடிவும் இதுதான்.

“ ஒன்றுகண் டர்உல குக்கொரு தெய்வமும்
ஒன்றுகண் டர்உல குக்குயி ராவது
நன்றுகண் டர்இனி நமசிவா யப்பழந்
தின்றுகண் டேற்கிது தித்தித்த வாறே.”

திருமந்திரம் - 2962.

“ ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்
நன்றே நினைமின் நமனில்லை நாணமே
சென்றே புகுங்கதி யில்லைநுஞ் சித்தத்து
நின்றே நிலைபெற நீர்நினைந் துய்மினே.”

திருமந்திரம் - 2104.

இந்தப் பொருளை அடைவதற்கு யோகிகள் யோகத்தால் பிராண செயம் பெறும் உபாயத்தைக் கண்டனர். பிராண செய்துடன் கூடிய தத்துவ ஞானம் உடலால் இம்மையில் பெறவேண்டிய பிரயோசனமாகிய அறம் பொருள் இன்பங்களை அடையவும், மறுமையில் அடையவேண்டிய வீட்டின்பத்தை உடலுள்ளபோதே பெறவும் வகை செய்கிறது. இந்த இரு நிலைகளையும் முறைப்படி அநுசரிக்க வேண்டிய ஒழுக்கங்களையும், யோக முறைகள் சிலவற்றையும், ஆகமக் கருத்துக்களையும், தத்துவ ஞானத்தையும் விளக்கி இறுதியில் பஞ்சாக்கர வித்தையால் பரமேஸ்வரனை அடைவதை விளக்கித் திருமந்திரநூல் முடிவுறுகிறது. திருமந்திரநூல் முழுவதிலும் உள்ளது பிரணவ சூட்சுமமாகும். இந்த சூட்சுமத்தை அறிந்தவர் கண்ணிமைக்குமுன் பிரணவ சமாதியை அடையலாம். இந்த நிலை அழியாத நிலையானபடியாலும், ஒரு சுகத்தை அளிக்கிறபடியாலும், சித்தர்கள் இந்நிலையை நித்தியானந்தம் என்று பேரிட்டுள்ளனர்.

‘ஓம்’ என்னும் பிரணவமே நாமம் வடிவமற்ற பரப்பிரம்த்தின் பெயர். ஆகையால், இது நாதப்பிரம்ம் எனப்படும். ஆத்மாவாகிய

பாணத்தை அறிந்து பிர்மமாகிய இலட்சியத்தை நோக்கிச் செலுத்தினவர் தத்பதத்தை அடைவர் என்று உபநிஷத்துக்கள் கூறுகின்றன. இரு புருவங்களும் பிரணவமாகிய வில்லாகும். இவைகளின் ஊடே செல்லும் உணர்வு சீவன அம்பாகும். இந்த உணர்வு பிர்மத்தை இலட்சியமாகக்கொண்டு சிரசைக் கடந்து துவாதசாந்த வெளியில் சென்றபோது வஞ்சகத் தன்மையையுடைய இந்திரியங்களும், காமக் குரோதாதிகளான பகைவர்களும் அழிக்கப்படுவதால் ஆத்மன் பாசத் தொடர்புகளினின்று விடுபட்டு நிலையான சிவதத்துவ அறிவைப் பெறுகிறான். அவ்வறிவைப் பெற்றவன் இறந்தபிறகு அடையும் முத்திநிலையை உயிருள்ளபோதே அடைந்துவிடுகிறான். இந்த நிலையை அடையவே இராசயோகம் இயமாதி எட்டு அங்கங்களைக் கொண்டு விளக்கிறது. அஷ்டாங்கயோகத்தில் உள்ள இயமம், நியமம் பிரணவத்தை அறிய கையாளவேண்டிய சாதன ஒழுக்கங்களாம்.

திருமூலர் சொல்லும் சிவயோகம் எப்படி அம்பு வில்லை விட்டுப் புறப்பட்டதும் தன் இலட்சியத்தை நோக்கி விரைந்து செல்லுகிறதோ, அதுபோல் மூலாதாரத்திலிருந்து சிரசை நோக்கிப் பாய்ந்தும் சிரசைக் கடந்தும் செல்லும் உணர்வாகப் பொருந்தும். உணர்வு உடலைக் கடந்தபோது உடலால் அடையப்படும் இச்சைகள் அகன்றுவிடுகின்றன. அதனால், உடலின் தோற்றமாகிய தோற்றம் என்ற சிருஷ்டியையும், நிலை என்ற திதியையும், அழிவு என்ற சம்ஹாரத்தையும் கடந்து ஆத்மன் துரியபதவாசியாக உடலுள்ளபோதே விளங்குகின்றான். துரியபதம் என்பது ஒளி (விந்து) ஒளி (நாதம்) யாக உள்ளது. இவை மூன்றையும் குறிப்பது அ. உ. ம. என்று மூன்று எழுத்துக்களாலான பிரணவமாகும். இவை மூன்றும் பிரணவத்தின் தடத்த நிலையாகும். இவைகளைக் கடந்தபோது அர்த்த மாத்திரை என்ற பேரால் விளங்கும் விந்து நாதங்கள் அமையும். சைவர்கள் இதைச் சாதாக்கிய தத்துவம் என்று கூறுவர். சிவத்துக்கு இது தடத்த நிலையாகும். இந்நிலை சிவர்களுக்கு உயர்ந்த பதநிலையாகும். இந்த நிலையை உடலுடன் பெற்றவர்கள் தங்கள் தகுதிக் கேற்ப விஞ்ஞான கலராகவோ, பிரளயாகலராகவோ, மந்திர மஹேஸ்வரராகவோ, மந்திரேஸ்வரர்களாகவோ நிலைபெற்று மாயையை வென்றவராவர். உடலோடு வாழும்போது இவர்கள் நின்மலசாக்கிரத்தில் வாழ்கின்றனர். இந்த யோகத்தை விளக்கவே தாம் தென்னாடு வந்ததாகத் திருமூலர் கூறுகிறார்.

“நான்பெற்ற இன்பம் பெறுகஇவ் வையகம்
வான்பற்றி நின்ற மறைப்பொருள் சொல்லிடின
ஊன்பற்றி நின்ற உணர்வுறு மந்திரம்
தான்பற்றப் பற்றத் தலைப்படுந் தானே.”

“ மாலாங்க னேயிங்கு யான்வந்த காரணம்
நீலாங்க மேனியள் நேரிழை யாளொடு
மூலாங்க மாக மொழிந்த திருக்கூத்தின்
சீலாங்க வேதத்தைச் செப்பவந் தேனே.”

திருமந்திரம் - 77

“ நேரிழை யாவாள் நிரதிச யானந்தப்
பேருடை யாளென் பிறப்பறுத் தாண்டவன்
சீருடை யாள் சிவ னாவடு தண்டுறை
சீருடை யாள் பதஞ் சேர்ந்திருந் தேனே.”

திருமந்திரம் - 78

குறிப்பு :

சிவன் ஆ+அடு+தண்டு+உறைபவன். சிவன் - பிர்மம்; ஆ - ஆன்மா; தண்டு - மூலாதாரம் தொடங்கிச் சிரசு வரையில் உள்ள ஆதார கலைகளையும் அதன்மேலுள்ள நிராதார கலைகளையும் தாங்கி நிற்கும் சிவதானு; அடு - பக்குவம். பக்குவமற்ற ஆன்மாக்களுக்கு உருத்திர சோதியாக விளங்குபவன். பக்குவமான ஆன்மாக்களுக்கு அகண்ட சோதியாக ஆன்மா அறிவைத் தூண்டி அதில் விளங்குவன். உறைவது சிவன் ஒன்றே. அஃது அகண்டமான பிர்மமாகவும் அதன் சத்தியாகவும் உள்ளது. அதைப் பரன்பரை என்ற பெயரால் அழைப்பர். அதுவே ஆன்மா பக்குவமாகும் வீணத் தண்டம் என்ற நடு நாடியில் விளங்கி உலகாசைகளைத் தூண்டி காமகலையில் சிறப்பாக உள்ளது. தத்துவ தர்சனிகள் கண்ட உண்மை விளக்கம் இதுவாகும். எங்கும் நிறைந்த ஒரு பொருளே கீழியல்பிலும் மேலியல்பிலும் உள்ளது.

இந்தச் சிவயோகம் பிராணசெயம் பெற்ற ஒரு குருவாலேதான் உணர்த்தப்பட்டு அடையத்தக்கதாய் உள்ளது; தானாக அதை அடைந்துவிடமுடியாது.

இரண்டாவது அத்தியாயம்

ஓங்காரம் ³பிந்³து ஸம்யுக்தம் நித்தியம் ⁴த்யாயந்தி யோகின :
காம³தம் மோக்ஷ³தம் சைவ ஓங்காராயை நமோ நம :

பொருள் :

பிந் து ஸம்யுக்தம் - (ம் - என்னும்) விந்துவோடு கூடிய

ஓங்காரம் - ஓம் என்னும் அட்சரத்தை

யோகிந : - யோகிகள்

நித்யம் - எப்பொழுதும்

த்யாயந்தி - தியானம் செய்கிறார்கள்

காமதம் - அது உறுதியாக விரும்பிய பொருளைக் கொடுப்பதாயும்

மோக்ஷதம் - மோட்சத்தை அளிப்பதாயும் இருக்கிறது

ஓங்காராயை நம : - அத்தகைய ஓம் என்னும் அட்சரத்திற்கு

வணக்கம்.

ஓம் என்பது எல்லா மந்திரங்களுக்கும் முதலில் சேர்த்து உச்சரிக்க வேண்டிய மந்திரமாகும். ஓம் என்னும் எழுத்தோசை இங்கு முதலில் ஆராயப்படுகின்றது. அநேக மந்திரங்களுக்கு முன்னர் ஓம் உள்ளது. சில நூல்கள் ஓங்காரம் பரமஹம்ச சந்நியாசிகளுக்கே உரியது என்று கூறுகின்றன. மற்றவர்க்கு உரியதன்று என்று விதியும் வைத்துள்ளன. சில நூல்கள் பிராமணர்களுக்கே உரித்தானது என்றும், சில நூல்கள் பிராமண கூத்திரிய வைசியர் என்ற மூன்று வருணத்தாருக்கும் உரியது என்றும் கூறும். சில நூல்கள் ஆண்களுக்கே பிரணவசெபம் உரியது என்றும், பெண்கள் செபிக்கக் கூடாது என்றும் கூறுகின்றன. மோட்சத்தில் விருப்பமுடையவனே இதற்கு அதிகாரி என்று சில நூல்கள் கூறுகின்றன. ஆனால் சாதி குல சமய வித்தியாசமின்றி எல்லோருக்கும் செபித்தற்குரியது பிரணவம் என்று பதஞ்சலி யோக சூத்திரம் கூறுகிறது. கடவுளை அறிய விரும்பு வோர் யாவருக்கும் உரியது ஓம் என்ற ஒன்றேதான். இதுவே கடவுளின் பெயர்.

இஃது ஆண் தன்மையுடையதும் அன்று; பெண் தன்மையுடையதும் அன்று; இரு தன்மைகளையும் சமமாகக் கொண்டுள்ளது ஆகும். இதிலிருந்தே பஞ்சபூதமயமான பிரபஞ்சம் உற்பத்தியாயிற்று. இதுவே சிருஷ்டி முகமானபோது சத்தியின் ஆற்றலாகவும் இலயமுகமான போது ஊர்த்துவ முகங்கொண்டு சிவத்தின் அறிவாகவும் விளங்கும். இம்மந்திரம் எல்லா மந்திரங்களுக்கும் மேலானதென்றும் யாவருக்கும் செபிக்கத்தக்கது என்றும் அறிக. இனி, இம்மந்திரம் உணர்த்தும் பொருள்களை ஆராய்வோம்.

1. ஓம் - தாரக மந்திரம் என்பர். தாரகம் தாண்டச் செய்வது. கப்பலுக்குத் தாரகம் என்ற பெயர் உண்டு. எப்படி கப்பலானது கடலைக் கடக்க உதவுவதோ அப்படி இது சம்சாரக் கடலைக் கடக்க உதவுவது.

2. ஓம் - ஏகாட்சரம். ஓம் என்பதில் 'ம்' என்பது மெய்யெழுத்து. சந்தஸ் என்ற யாப்பிலக்கணத்தில் மெய்யெழுத்துக்களைக் கணக்கிடுவதில்லை. மெய்யெழுத்து நீங்கினபோது உள்ளது ஒரே எழுத்தாகும்.

3. ஓம் என்பதைக்குறிக்கும் பிரணவம் பல பெயர்களைக்கொண்டு வழங்கப்படுகிறது. பிரணவம் - ப்ர - மிகவும், நவ - புதுமையானது. ஆதலால், பிரணவம் என்றால் குன்றாத புதுமையானது என்று பொருள்படும்.

4. ப்ர - மிகவும், நவ - புகழ்பெற்றது. மிகவும் புகழ்பெற்றது.

5. ப்ர - பிரபஞ்சம், ந - இல்லை, வ - உங்களுக்கு ஆதலால், இதை செபம் செய்யும் உங்களுக்குப் பந்தத்தைச் செய்யும் பிரபஞ்சம் இல்லை.

6. ப்ர - மிகவும், நவ - புதுமையை விளைவிக்கக் கூடியது. இதை செபம் செய்பவருக்கு அஞ்ஞானத்தை நீக்கிப் பரமானந்தத் தன்மையை அளிக்கக் கூடியது.

இவ்வாறு பிரணவம் என்பதற்கு அநேக அர்த்தங்கள் உள. உலகிலுள்ள எல்லாச் சாத்திரங்கட்கும் மூலம் வேதம் என்பர். வேதங்களுக்கு மூலம் பிரணவமாகும். ஓம் என்பதிலிருந்தே எல்லா வேதங்களும் மந்திரங்களும் பிறந்தன. ஆதலால் இதை செபம் செய்வது ஒன்றுலேயே எல்லா மந்திரங்களின் பயனையும் அடையலாம். பிரம தேவர் ஓங்காரத்தை செபித்தே பிரமப்பட்டம் அடைந்ததாகக் காசிகாண்டம் கூறும். அதில் அவர் பிரணவத்தை செபித்தபோது அவர் கழுத்தைப் பிளந்துகொண்டு அது தானாக வெளிவந்தது என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இந்த ஓங்காரத்துக்குப் பொருள் சொல்லத் தெரியாததால் பிரமன் முருகப் பெருமானால் குட்டிச் சிறையிடப்பட்டான் என்று கந்த புராணம் கூறும். இந்தப் பிரணவத்தையேதான் முருகக்கடவுள் சாமிநாதனாகிச் சிவபெருமானுக்கு உபதேசம் செய்தார். உலக சிருஷ்டிக்காக சிவன் கையிலுள்ள உடுக்கையும், விஷ்ணுவின் கையிலுள்ள பாஞ்சசன்னியமும் சதா பிரணவ ஒலியை எழுப்பிக் கொண்டுள்ளன.

வேதம் ஓதப்புகுபவர்கள் தொடங்கும்போதும் முடிக்கும்போதும் 'ஓம்' என்கிறார்கள். முதலில் உச்சரிப்பதன் காரணம் கற்றவைகள் விளங்கவும், முடிவில் உச்சரிப்பதன் காரணம் கற்றவைகள் மறக்காமல் இருப்பதற்குமாகும். ஆதலால் எல்லா சாஸ்திரங்களையும் அறிவதற்கு முன்னும் பின்னும் செபிக்கவேண்டியதென்று ஏற்படுகிறது. இந்தப் பிரணவத்தைச் சைவர்கள் சூட்சும பஞ்சாக்கரி என்றும், வைஷ்ணவர்கள் சூட்சும அஷ்டாட்சரி என்றும் கூறுவர். இத்தகைய பிரணவத்தை அறிவது சர்வசாஸ்திர சாரமாக உள்ளது.

முன்ருவது அத்தியாயம்

பிரணவதீபம்

ஓம் என்பது பிரமத்தின் பெயராம். இதனாலே பிரம் ஞானங்களும், வேதங்களும், யக்ஞங்களும் முன்பு உண்டுபண்ணப்பட்டன.

பகவத்கீதை 17-வது அத்தியாயம், சுலோகம் 3.

ஆதலால் வேதம் உணர்ந்தவர்கள் செய்யும் யக்ஞம், தானம், தவம் ஆகிய கிரியைகளில் எப்பொழுதும் முதலிலும் முடிவிலும் பிரணவம் கூறப்பட்டு இனிது முடிகின்றன.

ப. கீ. அத். 17, சுலோகம் 24.

ஓம் என்னும் ஒரெழுத்து பிர்மத்தைச் சொல்வதாம். இதைச் சொல்லிக்கொண்டும் தியானித்துக்கொண்டும் முடிவில் எவன் சரீரத்தை விடுகின்றானோ அவன் பரம கதியை அடைகின்றான்.

ப. கீ. அ. 8, சு. 13.

என்று கிருஷ்ணபகவான் அருளிய கீதையில் கூறியுள்ளார். ஒரெழுத்து மந்திரத்துக்கு பிரமம் என்றே பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது.

1. ஓம் — பரப்பிரமம், சிவம், சத்தி என்பவைகளின் பெயர்.

ஓம் என்ற பிரணவம் நடந்தவை, நடக்கின்றவை, நடப்பவை ஆகிய மூன்று காலங்களையும் தன்னுள் கொண்டு விளங்குவதும், மூன்று காலங்களைக் கடந்து விளங்குவதும் என்று அதர்வவேத மாண்டேக்கிய உபநிஷத்தில் காணப்படுகின்றது. பிர்மத்தினின்றே பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேசன், சதாசிவர் என்ற ஐவரும் தோன்றியுள்ளனர். ஆதலால், ஐவருக்கும் ஓம் மூலமந்திரமாகும். இவர்களால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட எல்லா உலகங்களுக்கும் இதுவே மந்திரமாகும். மொழிகளிலுள்ள எழுத்தோசை மூலாதாரம் தொடங்கிக் கண்டம் வந்து அண்ணம் மேல்வாய் உதடுகளுடன் பொருந்தி முடிவதால் எல்லா எழுத்துக்களாலான மந்திரங்களும் இதில் அடங்கி விடும். எப்படி எல்லா எழுத்துக்களும் பிரணவத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டுள்ளதோ அப்படியே முடிவிடமாகவும் கொண்டுள்ளது. திருமண ஒலி, வேதகோஷம், கூட்டத்தின் ஒலி எல்லாம் சமஷ்டி நிலையில் பிரணவ கோஷத்தையே உண்டாக்குகிறது. நாம் மூச்சு விடும் போதும் மூச்சு இழுக்கும்போதும் இவ்வொலி ருக்குமமாய் உள்ளது. எல்லா வாத்திய ஓசைகளும், மணி ஓசை, கடலோசை, காட்டோசை, அருவியோசை, வாயு ஓசை எல்லாம் இயற்கையின் பிரணவ கோஷமாகும். எல்லா வகை சப்தங்களுக்கும் பொருளாக விளங்குவது பிரணவமாகும்.

2. ஓம் — சர்வம் (எல்லாம்)

3. ஓம் — விநாயகர். விநாயகரின் துதிக்கை அமைப்பு ஓங்காரம் போல் வளைந்துள்ளது.

4. ஓம்—முருகக் கடவுள். அதாவது மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆக்ஷை என்ற ஆறு ஆதாரங்களையும் தனது ஆறு முகங்களாகக் கொண்டு வீணைத் தண்டினூடே விளங்குபவன் முருகனாவான்.

“ நந்தி எழுந்து நடுவுற ஒங்கிய
செந்தீக் கலந்துட் சிவனென நிற்கும்
முந்திக் கலந்தங் குலகம் வலம்வரும்
அந்தி இறைவன் அதோமுக மாமே.”

திருமந்திரம் — 523.

5. ஓம் - சரஸ்வதி. எல்லாச் சொற்களும். சரஸ்வதியின் வடிவமே. வடமொழியிலே இவள் சரஸ்வதி, பாரதி, வாகி, வாணி என்று சொல்லப்படுகிறாள். சொல் நாவினின்னு ஏற்படுகிறது. இது பற்றியே வாக்கேவதை பிரமனின் நாவிலே உள்ளாள் என்று கூறப்படுகின்றது.

6. ஓம் - பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேசன், சதாசிவர், சர்வதேவர்களையும் குறிக்கும். அதனால் சர்வதேவதா மந்திரமாகும்.

7. ஓம் சுத்த சத்துவப் பிரதானமாகையால் இது தீமையில்லாத நன்மையைப் பயப்பதாகும்.

8. ஓம் என்பது அ + உ + ம என்ற மூன்று பகுதிகளையுடையது. அதனால் சிவ, ஜீவ, ஜகத் என்ற பதி, பசு, பாசத்தைக் குறிக்கும்.

9. " அகாரோயை ஸர்வவாக் " என்று வேதம் கூறும். அதனால் அகரம் சப்தப் பிரபஞ்சத்தையும் உகரம் அர்த்தப் பிரபஞ்சத்தையும் குறிக்கும். மகாரம் இவ்விரு பிரபஞ்சத்திற்கும் காரணமான மாயையாகும். அதனால் ஒலி பொருள் உலகங்களோடு கூடிய மாயை ஓம் ஆகிறது.

10. அ - அருவம்; உ - உருவம்; ம - ரூபாரூபம். அதனால் ஓம் அருவம் உருவம் ரூபாரூபம் என்ற மூன்று பகுதிகளையுடையது.

11. பிரணவம் - பூ, புவர், சுவர் என்ற மூன்று உலகங்களிலும் அதற்கு அப்பாலும் உள்ளது. இவைகளில் சஞ்சரிப்பவன் புருஷன். அதனால் சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி என்ற அவத்தைகளை அவன் பொருந்தியுள்ளான். அப்போது அவன் விசுவன், தைஜஸன், பிராக்யன் என்ற பெயரினைப் பெறுகிறான். அமாத்திரை என்ற நாதத்தை உணர்ந்தபோது, அவன் துரிய பூமியை அடைகிறான்.

ஈசுவரனும் அபிமான பேதத்தால் நான்கு பெயரினைப் பெறுகிறான். அவன் சீவர்களின் தூல உடலைப்பற்றி தூல உலகத்தைக் கருதியுள்ள போது விராட் எனப்படுவான். அவன் சீவர்களின் ரூக்கும் உடலைப்பற்றி ரூக்கும் பஞ்ச பூதங்கள் என்ற தன்மாத்திரையில் அபிமானம் கொண்டபோது ஹிரண்ய கர்ப்பன் எனப்படுவான். எல்லாவற்றையும் உண்டுபண்ணுவதற்குக் காரணமான மாயையைப் பற்றிக் காரண சரீரத்தை அபிமானித்தபோது ஈஸ்வரன் என்ற பெயரினை வகிக்கிறான். இவை மூன்றும் முறையே அகார உகார மகாரமாகும். இம் மூன்று நிலைகளையும் கடந்தபோது அர்த்த மாத்திரையில் விளங்கும் அந்தர்யாமியே பிரம்மமாகும். இதில் முன்னுள்ள மூன்றும் இலயம் பெறுகின்றன. அதனால் பிரணவம் என்பது, விராட் ஹிரண்ய கர்ப்பன் ஈஸ்வரன் என்ற மூன்று நிலைகளையும் அவர்களைக் கடந்தும் அந்தர்யாமியாகிய பிரம்மத்தையும் உணர்ந்தும் மொழியாகும்.

12. பஞ்சாக்கரம் செபத்தினால் அடையவேண்டியது பிரணவமாகும்.

“ஆறெழுத் தோதும் அறிவார் அறிகிலர்
ஆறெழுத் தொன்றாக ஒதி யுணரார்கள்
வேறெழுத் தின்றி விளம்பவல் லார்கட்கு
ஒரெழுத் தாலே உயிர் பெற லாமே.”

திருமந்திரம் - 962

பஞ்சாக்கரம் தூலமாக ஐந்தெழுத்துக்களை உடையது. பிரணவம் சூக்குமமாக அ, உ, ம, விந்து, நாதம் என்ற ஐந்து பிரிவினையுடையது பற்றிச் சூக்கும பஞ்சாக்கரி ஆயிற்று. இவ்வைந்தும் பஞ்சக் கிருத்திய அதிபர்களான பிரம்மா, விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேசன், சதாசிவம் என்பவர்களைக் குறிக்கும். இந் நிலையில் அன்னோருடைய சத்திகளான வாணி, இலட்சுமி, உமை, மகேஸ்வரி, மனோன்மணி சத்திகளையும் குறிக்கும்.

13. அ - இடது நாடி; உ - பிங்கலா நாடி; ம - சுழமுனா நாடி. அர்த்தமாத்திரைப் பிரணவம் ஊர்த்துவ முகங்கொண்ட நாடியாகும். இது சிவராசயோக நெறி பற்றியது. இதை வாசி என்ற பேரால் அழைப்பர்.

14. வைணவர்கள் இதைச் சூக்கும அஷ்டாட்சரம் எனக் கொண்டு இதில் ஜாம்புவான், சுக்ரீவன், ஹனுமான், சத்ருக்னன், பரதன், இலட்சுமணன், சீதா சமேத ஸ்ரீராம மூர்த்தியைக் குறிக்கும் என்று பிரணவத்தைச் சூக்கும வடிவான அஷ்டாட்சரம் என்பர். இதன் தூல வடிவம் “ஓம் நமோ நாராயணய” ஆகும்.

இத்தகைய பிரணவத்தை உடலில் கண்டு அறிவினால் அதை அடைந்து சமாதி கூடலே மனிதன் எடுத்த பிறவியின் பேறு என்று திருமந்திரம் பல இடங்களில் எடுத்துக் கூறுகின்றது. இதன் விளக்கமே பல இடங்களில் காணப்படுகிறது. ஒன்பதாந் தந்திரம் பிரணவ சமாதி பார்த்திக.

நான்காவது அத்தியாயம்

தத்துவ தீபம்

“மூல நாடி முகட்டல குச்சியுள்
நாலு வாசல் நடுவுள் இருப்பிர்காள்
மேலை வாசல் வெளியுறக் கண்டபின்
காலன் வார்த்தை கனுவிலும் இல்லையே”

திருமந்திரம் - 622

“மூலத் துவாரத்து மூளும் ஒருவனை
மேலைத் துவாரத்து மேலுற நோக்கிமுந்
காலுற்றுக் காலனைக் காய்ந்தங்கி யோகமாய்
ஞாலக் கடலூர் நலமாய் இருந்ததே”

திருமந்திரம் - 345

பரப்பிரம்மம் என்பதும் சிவசத்தி என்பதும் ஒரே பொருளை உடையனவேயாகும். சைவ பாஷையில் சிவசத்தி என்றே கொண்டுள்ள படியால் அம்முறையில் விளக்கம் காண்போம். ஆகமவாதிகள் பிரம்மம் அறிவுப் பொருளாய் எல்லா மண்டலங்களிலும் வியாபித்துள்ளதென்றும் அதன் ஆற்றலை வெவ்வேறு கோணத்தில் கண்டு அதற்குச் சத்தி என்றும் பெயர் வைத்துள்ளனர். தொழில் வேறுபாட்டால் பல சத்திகளாகி அவையவை உணர்த்தும் அறிவு வேறுவேறாயிற்று. சிவசத்தி மனிதனை உள்ளும் புறமும், மேலும் கீழுமாகச் சூழ்ந்துள்ளது. அது சூக்குமத்தில் ஆகாயக் கூறும் அறிவைப் பற்றியதாயும், தூலத்தில் செயலைப் பற்றியதாயும் உள்ளது. பிரம்மத்திற்குத் தனக்கென ஒரு செயலைச் செய்யாமலிருந்தாலும் அறிவினால் சிவசத்தியை அறிந்து வழிபட்டவர் தூல உடலினின்றும் விடுபட்டு உயிருள்ளபோதோ, இறந்த பிறகோ ஆற்றலுடன் கூடிய சூக்கும மண்டலவாசிகளாகின்றனர். அவர்களைப் பல சமயத்தில் பலபேர் கொண்டழைக்கின்றனர். அம்முறையில் சைவம் கூறும் அணு சதாசிவர், அஷ்டவித்தியேஸ்வரர், மந்திர மகேஸ்வரர், மந்திரேஸ்வரர் என்பவர்களும், சதாசிவர், மகேசன், உருத்திரன், விஷ்ணு, பிரமன் ஆகியோர் எல்லாம் அத்தகையோர்களே ஆவர். இவர்கள் மனத்தோடு கூடினவர்களாய் உலகப்பற்றை விட்டு சூக்கும தேகத்தில் அவரவர் தகுதிக்கேற்ப அதிகார பதவியில் உள்ளனர். இவர்களால் பந்தமுற்ற சீவர்களின் வினைக்கிடான வாழ்க்கை நியதி வகுக்கப்பட்டு கால எல்லைக்குட்பட்ட தேகத்துடன் பொருத்தப்பட்டு கர்மவழிச் செலுத்தப்படுகிறது. இஃது அகண்டத்தின் நியதியாகும்.

“சிவன்சத்தி நாதவிந்துத் தனையதிட்டித் திடவே
சேருமதன் பெயர்தமக்குந் தம்பெயரு மதற்காய்ப்
பவன்சத்த காலமுட னியதிகலை யாதி
பலவாக்கிப் புவனங்கள் பதினைந் தாக்கித்
தவம்பெற்றுச் சிவசமனா மபர முத்தி
தனையடைவோர்க் கவ்விடத்திற் றனுவாதி யாக்கி
யவம்பற்றி லனுசதா சிவர்களுறை வாக
வாக்குவார்சா தாக்கியத்தை விந்துவினி லருளால்.”
சிவநெறிப்பிரகாசம் - 82.

சிருட்டிக்கு வரும் சீவன் சூக்குமமான சிவதத்துவத்தில் அசைவந் திருந்த நிலையிலிருந்து (கேவல நிலையிலிருந்து) ஓர் அசைவு உண்டாக்கப்பட்டு சில சூக்கும சத்திகளுடன் இணைக்கப்பட்டதாய்

அதுவே விருத்தியாகி ஆகாயக்கூறில் சிறிது தூல உருவுடன் தொழிற் பட் ஆரம்பித்து தாயின் கர்ப்பத்தில் வளர்ந்து பூத பரிணாமமாகித் தூல உடலாக உருவெடுக்கிறான். காண்பது தூலமே யெனினும் அதில் கரந்திருந்து செயல்படுவது ஆகாயக் கூறலான உயிரேயாகும். எப்படி தூல உடம்பின் எல்லை பாதம் முதல் கேசம் வரையில் விளங்கு கின்றதோ அப்படியே குக்கும் தேகமும் ஒரு முட்டைபோன்று (தொம்பைக் கூடுபோன்று) ஆகாய மயமாய் மனிதனை உள், வெளி, மேல், கீழ் என்று பிரிக்கவொண்ணாது ஒருமுழ அளவில் சூழ உள்ளது. அதைச் சித்தர்கள் அண்டம் என்ற பேராலும் சமயவாதிகள் பிரணவம் என்ற பேராலும் அழைத்தனர்.

இந்தப் பிரணவத்தின் அணுக்களின் அசைந்துகொண்டிருக்கும் ஆற்றலே தேகத்தின் பிராணசத்தியாய் விளங்கித் தேகத்தைச் செயல் படுத்தும் நிலையில் வைத்துள்ளது. அந்தப் பிராணசத்தி ஓயாது கீழும் மேலும் சஞ்சரித்துக்கொண்டே உள்ளது. அதன் காரியமாய் மனிதனின் சுவாச இயக்கம் நடைபெறுகிறது, காலை வேளையில் சாளரத்தின் உள்ள ஒரு துவாரத்தின் வழியாய்ப் பாயும் சூரிய வெளியைப் பார்க்க சூரிய ரஸ்மிகள் கீழும் மேலும் ஓடிக்கொண்டிருப்பது தெரியவரும். அத்தகைய ஒரு சத்திப் பிரவாகம் மனிதனின் மூலாதாரத்திலிருந்து உச்சியை நோக்கியும், உச்சியிலிருந்து கீழ் நோக்கியும் மகாகுக்குமாய் இயங்கிக்கொண்டுள்ளது. மூலாதாரமும் உச்சியும் தேகத்தில் ஆகாயமயமான சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆக்ஷை என்ற வெளிமுகங்கொண்ட பத்மங்களுடன் இணைக்கப்பட்டு, உள்ளேயிருக்கும் அணுக்களை வெளியே தள்ளியும், வெளியில் உள்ள அணுக்களை உள்ளுக்கு இழுத்துக் கொண்டும் பின்னிக்கொண்டே மேலும் கீழுமாக பிராணசத்தி சஞ்சரிக்கின்றது. இதன் ஆற்றல் தேகத்து உள்ளும் புறம்புமாக உள்ள படியால் பிராயணமய கோசம் என்பர். இது தேகத்துக்கு அரை விரற்கடை சூழவுள்ளது. மனோமய, விஞ்ஞானமய, ஆனந்தமய கோசத்தின் ஆகாய அணுக்கள் குக்குமமான படியால் அவைகளின் வியாபகம் ஒரு முழமாக உள்ளது.

இந்தப் பத்மங்கள் வெவ்வேறு குணதர்மங்களைக் கிரகிக்கின்றன. எல்லாம் ஆகாயக் கூறுகளாயினும் தன்மைக்கேற்ப அவைகளின் தொழில் களும் வேறுபடுகின்றன. ஆகாயம் காணப்படுவது ஒன்றுமில்லாமல், அது பூதாகாயம், குணமய ஆகாயம், குணரகித ஆகாயம், சூரியாகாயம், சிதாகாயம் என ஐந்து தன்மைகளாக உள்ளது. சித் என்றால் அறிவுக்குப் பெயர். அறிவு எவ்விதம் உள்ளதோ அதற்கேற்ற குணரூப அணுக்களை ஆகிருஷ்ணித்துக்கொள்ளுகிறது. அஃது உலகமயமான போது சொற்ப ஓளியுடன் கூடிய குண அணுக்களைக் கவர்ந்து இருண்ட அண்ட கோசத்தைப் படைத்து அதற்கேற்ற பூதாகாயத்துடன் பொருந்திக் கீழ்நோக்கும் கதியில் பலம் பெற்றுக் கீழான இயல்பு

களை விருத்திசெய்யும் மணிபூரகம், சுவாதிஷ்டானத்தில் கவர்ச்சி அதிகம் பெற்றுச் செயல்படுகிறது. மனிதன் பாசபந்தியாய் உலகமயமாய் உள்ள நிலை இதுவாகும்.

ஞானியாக வேண்டிய விருப்பமுள்ளவன் தேகம் தானன்று, எவ்வுருவும் தனதன்று என்று திடசங்கல்பங் கொண்டபோது அகண்ட பிரம்த்தில் பற்றுண்டாகி மாறுதலோடு கூடிய உலகம், தேகம் இவைகளை நினையாமல் நித்தப் பொருளான சிவசத்தியில் விருப்பம் பதிவுற்ற போது கீழ்முகங்கொண்ட ஆதார பத்மங்களின் செயலை மாற்றி மூலாதாரசத்தி தன் முழு ஆற்றலுடன் வீணாத தண்டின் வழியாக ஊர்த்துவ முகங்கொண்டு சுழுமுனா நாடியின் வழியாகத் தொழிற்பட்டு, சகஸ்ர தளத்தைச் சென்றடையும். இதனால் குணரகித ஆகாயக் கூறு சிறப்படைந்து ஆஞ்ஞை என்ற புருவ மத்தியம் விழிப்புற்று சிரசில் உணர்வு பெருகும். குணரகித ஆகாயம் சிறப்புற்றபோது முன்னர் உள்ள குணமய ஆகாயமும் அதற்கேற்ப பூத ஆகாயமும் பலவீனம் அடையும். பல நாள் பழக்கத்தால் தேக தர்மமே வெல்லப்படும். மூலாதாரத்திலிருந்து சிரசை நோக்கிப் பாயும் உணர்வுக்குத் தீர்த்தம் என்று சித்தர் பரிபாஷையாகக் கூறினர். தேக தர்மம் அறிவினால் வெல்லப்பட்டபோது அந்தத் தேகி சிவ சமானராய் எங்கும் செல்ல ஆற்றலைப் பெறுகின்றான். இந்த உண்மையை உலகுக்கு விளக்கவே திருமூலர் தென்னாடு போந்தார். இதைப்பற்றிக் கூறும் நூலே திருமந்திரமாகும். அவ்விதமான உணர்வை மேலேற்ற யோக மார்க்கமும், மந்திர மார்க்கமும், ஞான மார்க்கமும், ஓழுக்கமும் இந்நூலில் விஸ்தாரமாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

வேதம் கூறியதும் ஆகமம் கூறியதும் மற்று சமயங்கள் கூறியதும் தேகத்தை செயிக்கவேண்டிய உபாயமேதான். சிரசின்மேல் விளங்கும் உணர்வை (ஸ்பந்தத்தை) அறிவதில் பிரணவத்தில் சூக்குமமான விந்து நாதமயமான உணர்வு வலுப்பட்டு அதன் தடத்தமான சிருஷ்டி, திதி, இலயம் இம்மூன்றுக்கும் காரணமான தூலப் பிரணவமாகிய அ. உ. ம. மாற்றி அமைக்கப்பட்டு விடுகிறது.

“தூலப் பிரணவஞ் சொரூபானந்தப் பேருரை
பாலித்த சூக்கும மேலைச் சொரூபப்பெண்
ஆவித்த முத்திரை யாங்கதிற் காரணம்
மேலைப் பிரணவம் வேதாந்த வீதியே”

மந் - 2675

“உண்டு தெளிவன் உரைக்க வியோகமே
கொண்டு பயிலுங் குணமில்லை யாயினும்
பண்டு பயிலும் பயில்சீவ னார்பினைக்
கண்டு சிவனுருக் கொள்வர் கருத்துளே,

மந் - 2013

“ மாயா வுபாதி வசத்தாகுஞ் சேதனத்
தாய குருவரு ளாலே யதில் தூண்ட
ஓயும் உபாதியோ டொன்றினென் றுதுயிர்
ஆய துரியம் புகுந்தறி வாகவே”

மந் - 2014

இந்நிலையில் தொண்டையிலிருந்து சிரசை நோக்கிப் பாயும் உணர்வு அறிவுக்குப் புலப்படும். மூலாதாரத்தில் சுருண்டு கிடந்த ஆற்றல் நிமிர்ந்து மேலேறிச் சிரத்தை அடைவதில் கீழ் நிலைக்கு அதிபர்களான பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேசன் என்ற நால்வர்களின் ஆட்சியைக் கடந்தவனாகிறான். இந்த நால்வர்களே தூல உருவுக்கு அதிபர்களாகையால் இவர்களுக்கு மேலான ரூபாரூபமான சதாசிவப் பதவியைப் பெற்றுச் சிவனார் என்ற பேருடன் விளங்குபவராவர். அகண்ட வியாபகம் பெற்ற சிவர்களைச் சிவனார் என்று கூறுவது சைவ பரிபாஷையாகும்.

இந்த வித்தையை அறிய சிவர்களின் தகுதி காரணமாகச் சைவம் தீட்சையை வைத்துள்ளது. மந்தம், மந்ததரமானவர்கள் கிரியை வழித்தான சமய, விசேஷ, நிர்வாண தீட்சைகளைப் பெற்று சிவ பதத்தை அடைவர். தீவிரம், தீவிரதரமானவர்கள் சாம்பவ முறையில் மனத்தால் பூசிக்கும் உபாயத்தைப் பெறுவர். மந்தம், மந்ததர தீட்சைகளை சிவஞான சித்தியார் போன்ற நூல்களைக் கொண்டறிக. இங்கு தீவிரம் தீவிரதரம் பற்றியே விளக்கப்படுகிறது

“ சேர்ந்திடிற்றி விரதரமாஞ் சத்தி பாதம்
சிவமாகப் பரமுத்தி சேர்ப்பனவர்க் கன்றே
சார்ந்தவர்கள் தீவிரமாம் சத்தி பாதம்
தானைந்து பேதமா மதிலுயர்ந்தோர் தம்மைப்
போந்திடவே யபரமுத்தித் தானத்தே பொருத்திப்
புனிதமா ஞானமுடன் முதன்மையெலாம் பொருந்தி
வாய்ந்திடவச் சிவசமமா மன்ன வைப்பன்
மற்றவருக் கிளம்பருவ மன்னி னோர்க்கே.”

“ இருளொழித்திட் டெவ்வறிவு முதலா வுள்ள
இருமூன்று குணம்விளங்கி யெங்கு மாக
அருள்புரிந்து விந்துவாந் தத்து வத்தே
யமர்விப்ப ரளவிறந்த போக மாரப்
பருவத்தே யவர்க்கின மாகப் பெற்ற
பான்மையோர் மூவகையோர் பாச நீக்கி
உருவத்தை யுடைத்தாய சதாசி வேச
ருத்திரர்க ளாகவறி வோங்கச் செய்தே.”

- சிவநெறிப் பிரகாசம் 88 - 89

“ பெற்றிடிற்றீ விரமாகுஞ் சத்தி பாதம்
 பேசியிடுஞ் சாந்திகலைப் பாச நீக்கி
 உற்றிடவே சிவசமமா முத்தி யென்றே
 யுரைசெய்யு மபரமுத்தித் தானமுற வளிப்பன்
 பற்றிடுமிப் பதமுத்தி மூவகையோர் தமக்குப்
 பரமுத்தி பிரளயத்தே பரமனளித் திடுவான்
 சற்றுமோபற் றில்லாத்தீ விரதரமாஞ் சத்தி
 தான்பதியிற் சத்தியோ நிர்வாணந் தானே.”

“ சத்தியோ நிருவாணஞ் சஞ்சிதமாம் வினைக
 டம்முடனே பிராரத்த வினைகடனு வாதி
 யத்தனையு மொழித்தருளி யகண்டாகா ரதையா
 யளவிறந்த வானந்த மாகிச் சுத்த
 சித்துருவாய் நித்தமாய்ச் சிறிதாகிப் பெரிதாய்த்
 திகழுமொளி யாய்மனத்தாற் சிந்திக் கொண்ணு
 நித்தனுடன் வேற்றவே நிறுத்த லென்றே
 நிகழ்த்தியிடுஞ் சித்தாந்த முத்தியிந்த நிலையே.”

“ மந்திரங்கள் மருந்துகளோர் தொழில்க ளின்றி
 வாய்த்திடவே கருடபா வனைமனத்தி னாலே
 சிந்தவிட மானதுதான் நீர்க்கும் பார்வைச்
 செயலெனவே சிவஞானத் தேசி கன்றான்
 பந்தமறுத் தாணவத்தின் பாச நீங்கப்
 பார்த்தருளிப் பரிசுத்தால் மாயையறப் பார்த்தே
 முந்துவினை கலைகள்சோ தனையாற் போக
 முளைக்கும்வினை யொழித்தற்கு மூலமனு மொழிவான்.”
 - சிவநெறிப் பிரகாசம் 161, 162, 163.

இவ்விதமாக நயனம், பரிசம், வாசகம், மானதம், சாத்திரம், யோகம்
 என்ற பகுதிகளை உள்ளடக்கியது சாம்பவ தீட்சையாகும். இத்தகுதி
 யில்லார்க்கு உணர்த்துவது கிரியை வழித்தான சமய, விசேட, நிர்வாண
 ஆசாரியாபிஷேகம் ஆகிய தீட்சைகளாகும். திருமூலர் சாம்பவ
 தீட்சை பெறுவோர் அறிந்துகொள்ள வேண்டியவற்றையே தெளி
 வாகத் திருமந்திரத்தில் கூறுகிறார்.

“ உடல்பொருள் ஆவி உதகத்தால் கொண்டு
 படர்வினை பற்றறப் பார்த்துக்கை வைத்து
 நொடியின் அடிவைத்து நுண்ணுணர் வாக்கிக்
 கடியப் பிறப்பறக் காட்டினன் நந்தியே”

மந் - 1778

“ உயிருஞ் சரீரமும் ஒண்பொரு ளான
 வியவார் பரமும்பின் மேவும் பிராணன்
 செயலார் சிவமுஞ் சிற்சத்தி யாதிக்கே
 உயலார் குருபரன் உய்யக்கொண் டானே”

மந் - 1779

“ பச்சிம திக்கிலே வைத்த ஆ சாரியன்
நிச்சலும் என்னை நினையென்ற வப்பொருள்
உச்சிக்குங் கீழ்து வுண்ணுக்கு மேலது
வைச்ச பதமிது வாய்திற வாடே ”

மந் - 1780

“ பெட்டடித் தெங்கும் பிதற்றித் திரிவேளை
யொட்டடித் துள்ளமர் மாசெலாம் வாங்கிப்பின்
தட்டொக்க மாறினன் தன்னையும் என்னையும்
வட்டம தொத்தது வாணிபம் வாய்த்ததே ”

மந் - 1781

“ தரிக்கின்ற பல்லுயிர்க் கெல்லாந் தலைவன்
இருக்கின்ற தன்மையை யேதும் உணரார்
பிரிக்கின்ற விந்து பிணக்கறுத் தெல்லாங்
கருக்கொண்ட ஈசனைக் கண்டுகொண் டேனே ”

மந் - 1782

“ கூடும் உடல்பொருள் ஆவி குறிக்கொண்டு
நாடி யடிவைத் தருள் ஞான சத்தியால்
பாடல் உடலினிற் பற்றற நீக்கியே
கூடிய தானவ னுங்குளிக் கொண்டே ”

மந் - 1783

இந்த தீட்சையை அநுபவம் வந்த குருவால்தான் செய்யமுடியும். இந்த யோகத்தால் எண்ணமில்லாத அன்பு உருவெடுத்து சிவசத்தியுடன் பொருந்திச் சிவபோகத்தை அநுபவிக்குப்போது ஆன்மாவின் செயற் கருவியான புருடனும் சீவனும் தங்களது செயலிலிருந்து விடுபட்டுவிடுவதில் ஆன்மாவின் கீழ்நோக்கும் நிலை கெட்டு ஆன்மாவே பரம் என்ற நிலையை அடைந்து சிவசத்தியுடன் பிரிப்பற்று நிற்கும் நிலையை அடைந்துவிடும்.

ஞானிகளுக்கு அகண்டாகாரமே வழிபாடாகையால் அதற்கு எவ்வித புறச் சாதனமாகிய பூ, நீர், திருவமுது, தூபம், தீபம் முதலியன இல்லை என்பதை அறியவும்.

“ கானுறு கோடி கடிகமழ் சந்தனம்
வானுறு மாமல ரிட்டு வணங்கினும்
ஊனினை நீக்கி உணர்பவர்க் கல்லது
தேனமர் பூங்கழல் சேரவொண் னாதே ”

மந் - 1452

“ அறிவார் அமரர்கள் ஆதிப் பிரானைச்
செறிவா னுறைபதஞ் சென்று வலங்கொள்
மறியார் வளைக்கை வருபுனற் கங்கைப்
பொறியார் புனல்மூழ்கப் புண்ணிய ராமே ”

மந் - 512

“கடலிற் கெடுத்துக் குளத்தினிற் காண்டல்
உடலுற்றுத் தேடுவார் தம்மையொப் பாரிலர்
திடமுற்ற நந்தி திருவரு ளாற்சென்
றுடலிற் புகுந்தமை ஒன்றறி யாரே”

மந் - 513

குறிப்பு: கடல் - உப்பு நீருள்ள சுவாதிட்டானம். குளம்-நெற்றி.
நந்தி உடலிற் புகுந்தமை - மூலாதாரத்து மூலாக்கினி சிரசில் சிதாக்
கினியாக இடம் கொண்டது.

“தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம்”

மந் - 1823

“வேட்டவி யுண்ணும் விரிசடை நந்திக்குக்
காட்டவும் நாமிலங் காலையும் மாலையும்
ஊட்டவி யாவன வுள்ளங் குளிர்விக்கும்
பாட்டவி காட்டும் பாலவி யாமே”

மந் - 1824

“இலைதொட்டுப் பூப்பறித் தெந்தைக்கென் றெண்ணி
மலர்தொட்டுக் கொண்டேன் வரும்புனல் கானேன்
தலைதொட்ட நூல்கண்டு தாழ்ந்ததென் உள்ளந்
தலைதொட்டுக் கண்டேன் தவங்கண்ட வாரே”

மந் - 1640

அவரவர் உள்ளத்தை அறிதலில் சிவபூசை உள்ளது. உள்
என்றால் ஐங்கோசத்திற்கும் ஆதாரமாக விளங்குவதாகிய ஆத்மா
வைக் குறிக்கும். ஆத்மாவை அறிய அதன் அகக் கருவியான உள்ளு
தலைச் செய்யும் உள்ளத்தைக் காண்பதே மனிதன் செய்யவேண்டிய
அகப் பூசையாகும். மனம் குணத்துடன் பொருந்தி உலக நிலையில்
உள்ளபோது அதை மனோமயகோசம் அல்லது குணகஞ்சகம் என்
கின்றனர். சாத்துவிக இயல்பு கொண்டு அகண்ட சிவப்பற்று
கொண்டபோது அது விஞ்ஞானமயகோசமாகிறது. இதுவும் மனத்
தின் வழியான செயலானாலும் இது பந்திக்காததாய் மேல்வரும்
பிறவிக்கு அறிவின் பொக்கிஷமாய் விளங்குவதால் விஞ்ஞானமய
கோசம் என்றனர். சைவ சித்தாந்தத்தில் இது சிவதத்துவத்தில்
உள்ள விந்துநாத நிலைகளாகும். ஒரே அண்டகோசத்தில் கீழ்ப்
பகுதியில் மனோமயகோசமும் மேல் பகுதியில் விஞ்ஞானமயகோசமும்
உள்ளன. விஞ்ஞானமயகோசம் முகத்துக்குமுன் ஒளியாக அறியப்
படுவது. மனோமயகோசம் கழுத்துக்குக் கீழான இருளான பகுதியா
கும். சீவனின் குணம், நாம, ரூப, பேதமான உலக சிந்தனையாள
ரால் சிறப்புறும்போது நிர்க்குண, நிர்விகற்ப, நித்தமான சிவம்
அறியப்படாததாய் உள்ளது. இவை ஒன்றிற்கொன்று எதிர்நிலைகள்.
சிவத்தை அகண்டமாய் அறிபவர் பிரபஞ்ச காரணர்களான பிரமன்,

விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேசன், சதாசிவன் என்ற ஐவரின் ஆட்சியி
னின்றும் விடுபடுகின்றனர்.

“ தரிக்கின்ற நெஞ்சஞ் சகளத்தி னுள்ளே
அரிக்கின்ற ஐவரை யாரும் உணரார்
சிரிக்கின்ற வாறு சிலபல பேசில்
வரிக் கொண்ட மைகூழ் வரையது வாமே ”

மந் - 2042

“ நனுகி லகல்கில னாதன் உலகத்
தனுகில் அகன்ற பெரும்பதி நந்தி
நனுகிய மின்னெளி சோதி வெளியைப்
பணியின் அமுதம் பருகலு மாமே ”

மந் - 2811

உள்ளத்தின் மேல்பகுதியே குணரகிதாகாயம், சூரியாகாயம், சிதாகாயம் என்றவைகளால் சிறப்புற்று விளங்கும் இடமாகையால் ஞானி தேசோமண்டலமாகத் தன் உள்ளத்தைக் காண்கிறான். அப்படிக்காண்பவனுக்குப் பிராணவாயு மூக்கின் வழியாக உட்புகுந்து சுவாசாசயத்திற்குப் போகும் இயல்பு கெட்டு மூக்கு, நெற்றி, பிரமரந்திரம் என்ற உணர்வுநிலையுடன் பொருந்திச் சுவாசம் சிரசிலே இலயம் அடைந்துவிடும்.

“ வாய்நாசி யேபுரு மத்தகம் உச்சியில்
ஆய்நாசி யுச்சி முதலவை யாய்நிற்குந்
தாய்நாடி யாதிவாக் காதி சகலாதி
சேய்நா டொளியெனச் சிவகதி யைந்துமே ”

மந் - 2579

“ மேருவி னோடே விரிகதிர் மண்டலம்
ஆர நிளையும் அருந்தவ யோகிக்குச்
சீரார் தவஞ்செய்யிற் சிவனருள் தானாகும்
பேரவும் வேண்டாம் பிறிதில்லை தானே ”

மந் - 2465

இந்த நிலையைப் பற்றிநிற்கும் உள்ளம் அநுபவஞானம் உடையதாகின்றது. இந்நிலையில் உள்ளவர் விழிப்புடன் இருந்தாலும் உலகத்தைப் பற்றாதவர்களாக உள்ளபடியால் இதை நின்மல சாக்கிரம் என்பர். இத்தகையோர் சிவத்தை நோக்கிச் செல்லும் சிவயாத்திரையில் உள்ளவர்.

இந்தவிதமான பிராண மாறுபாட்டை தேவ சகாயமாகப் பிராணன் செய்து தேவர்களுக்கு இராஜ்யம் நிலைப்பித்ததாக பிருகதாரண்ய உபநிஷத்து மூன்றாவது அத்தியாயத்தில் கூறப்படுகிறது. இதற்குப் பிரணவ உத்கீதம் என்று அதில் பெயர் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

அதில் அஃது எவ்விதம் மரண தேவனின் எல்லைக்கப்பால் (சீவனைக் கடத்திச்) சென்றது. பேசும் வாக்கைப் பேசாததாக்கிற்று. வாக்கு பேசுவதனின்றும் மீட்கப்பட்டதும் அதுவே சொலிக்கின்ற அக்கினியா யிற்று. கண்களின் புறப் பார்வை போயிற்று. அது சூரியன் போன்ற தேஜஸாக மாறிற்று. காதுகளைக் கேட்பதனின்றும் மீட்டது. காது களின் செயல் திக்கு தேவதையாக மாறிற்று பிறகு மனத்தைத் தொழில்படாது நிறுத்திச் சந்திர மண்டலம் அமைத்தது. இத்தகைய பிராண சத்தியே பிரஹஸ்பதி, யக்ஞபுருஷன், சிவசத்தி, பிரணவம் என்று எல்லாம் முடித்துள்ளது.

இந்த விஞ்ஞானமயகோச ஒளியில் கீழ்நோக்கும் இயல்பு கெட்டு விட்டதுடன் தன்னுடைய சீவவியக்திக்குக் காரணமான தனது எல்லையைத் தன்னுடைய உந்து சத்தியால் பிரணவம், எல்லையிலுள்ள தடுப்பை மெலிய வைத்து நெந்து இறுதியில் இல்லாது போய்விடும் படி செய்கிறது. அந்த நிலையில் உள்ளம் பரவசத்தை அடைந்து ஆத்மாநுபவத்தில் தனது கருவியான முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் விட்டு ஆத்மா சிவத்துடன் இணங்கி விளங்குவதைச் சிவானந்தம் என்று சைவநூல் கூறும். வேதாந்தம் இதை அவ்வைதானந்தம் என்று கூறும். பிரம்சித்தி என்று சிலர் கூறுவர். சதாசிவ ரூபம் என்ற நூலில் இது சிவசாதாக்கியம் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

இந்த நிலையை அடைந்தவர்கள் அகண்டத்தில் வியாபகம் பெற்று ஆற்றலுடன் விளங்குவதால் சிவசமானராகவே கருதப்பட்டுச் சிவன் என்ற பேரால் அழைக்கப்படுகின்றனர்.

“ சீவ னெனச்சீவ னென்னவே நில்லை
சீவ னார்சிவ னாரை யறிகிலர்
சீவ னார்சிவ னாரை யறிந்தபின்
சீவ னார்சிவ னாயிட் டிருப்பரே.”

மந் - 2017

“ அறிவாய் அறியாமை நீங்கி யவனே
பொறிவாய் ஒழிந்தெங்குந் தானான போதன்
அறிவா யவற்றினுட் டானா யறிவன்
செறிவாகி நின்றஅச் சீவனு மாகுமே.”

மந் - 2019

“ ஆருறின் தன்மை அறியா திருந்தேனுக்
காருறின் தன்மை அறிவித்தான் பேர்நந்தி
ஆருறின் தன்மை அருளால் அறிந்தபின்
ஆருறுக் கப்புற மாகிநின் ருனே.”

மந் - 2020.

முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் கடந்த சீவனைப் பிரணவ சமாதி பெற்றவன் எனக் கூறுவர். அதாவது பிரணவத்தின் செயலை நிறுத்தி

அகண்டத்திலுள்ளவன் என்று பொருள். ஓங்காரத்தின் உள் நிலைகளே ஐம்பூதங்களும், ஐம்பூத நாயகர்களும், சரம் அசரம் ஆகிய எல்லாமும் ஆகும். ஆன்மாவின் நிலை ஓங்காரத்தின் உச்சியில் உள்ளது. அதனால் ஓங்காரம் சிவர்களுக்கும், மேலான ஆன்மாவுக்கும், சிவத்துக்கும் உருவை அளிப்பதாக உள்ளது.

“ஓங்காரத் துள்ளே யுதித்தஐம் பூதங்கள்
ஓங்காரத் துள்ளே யுதித்த சராசரம்
ஓங்காரா தீதத் துயிர்மூன்றும் உற்றன
ஓங்கார சிவ பரசிவ ரூபமே.”

மந் - 2677

“ஓமெனும் ஓங்காரத் துள்ளே யொருமொழி
ஓமெனும் ஓங்காரத் துள்ளே யுருவரு
ஓமெனும் ஓங்காரத் துள்ளே பலபேதம்
ஓமெனும் ஓங்காரம் ஒண்முத்தி சித்தியே”

மந் - 2676

இங்கு சிவன், பரம், சிவம் என்ற மூன்று பெயரால் ஆன்மா குறிக்கப்படுகிறது. ஆன்மா அருவமான ஆகாய வடிவில் உள்ளது. அது பழைய பழக்க வாசனையால் தேகமே தான் என்று மயங்கின நிலையில் அதன் வியாபகம் கீழ் முகங்கொண்டு சிவனது சொற்ப ஒளியுடன் உடலைச் சூழ பிரணவமாயிருந்தது. ஆன்மா அறியாமையைவிட்டுச் சிவத்தை நினைத்துச் சிவமானபோது ஆன்மாவே பரம் என்ற பேரை வகித்து சிவத்துடன் பொருந்தி நிற்கும் தகுதியைப் பெற்றுவிடுகிறது. சிவனின் தேகத்தை இயக்கும் ஆற்றலும் நிறுத்தப்பட்டுவிடுகிறது.

சிவன்

சைவசித்தாந்தம் மற்ற சமயத்தினர் கூறி விளக்கம் செய்யாத சிவ தத்துவ விளக்கத்தைச் சிறப்பாக உடையது. தோன்றி அழியும் இந்த உடலுக்கும் தோற்றக் கேடுகளற்ற ஆத்மாவுக்கும் ஓர் இணைப்புப் பாலமே சிவனாகும். சிவன் என்ற உயிரே தேகத்தில் பொருந்தி இன்ப துன்பங்களை அடைந்து தேகத்தை விட்டுச் சென்றுவிடுகிறது. அதன் இச்சை ஞானம் கிரியை தேகத்திலும் தேகத்தின் வேருகவும் உள்ளது. சிவனின் இச்சை அறியாமையில் உள்ளபோது தேகமே தான் என்று மயங்கியுள்ளது. அஃது அறிவு பெற்றபோது தேகம் தானன்று என்ற திட ஞானம் உதித்து சிவ தத்துவத்தை அறிய முற்படுகிறது. அறியாத நிலையிலும், அறிந்த நிலையிலும் ஆன்மா வாசன ரூபமாகப் பல அணுக்களுடன் கூடி விளங்குகிறது. இந்த வாசனரூபமான அணுக்களின் நிலையே உள்ளம், பிரணவம், அண்டகோசம் என்ற பேரால் குறிக்கப்படுவது.

ஆன்மா அறிவுடைய பொருள். அது சிவனில் விளங்கும் அணுக்களின் ஓட்டத்தைக்கொண்டு தேகத்தின் செயலை அறிந்து

கொள்கிறது. அறிவு நிலையில் ஆன்மா, ஒளி நிலையில் சீவன், அசைவு நிலையில் புருடனாக உள்ளது. அறிவு நிலை மூலையைப் பற்றிய படியால் புருடன் சீவன் இரண்டும் பொருந்திச் சவிகற்ப ஞானத்தை ஆன்மாவுக்கு அளிக்கிறது. இஃது இன்ப துன்பமில்லாத ஞான மயமானபடியால் இந்த சத்தியைச் சுத்த வித்தை என்று பெயரிட்டுள்ளனர். இந்த சுத்த வித்தையே கர்மேந்திரிய ஞானத்தை அளிப்பதால் மூலாதாரம் வரை வியாபித்துள்ளது.

“மேவிய சீவன் வடிவது சொல்லிடி
கோவின் மயிரொன்று நூறுடன் கூறிட்டு
மேவிய கூறுது ஆயிர மாயினால்
ஆவியின் கூறுநூ ருயிரத் தொன்றே.”

மந் - 2011.

சீவானுக்களின் வடிவம் ஒரு பசுமாட்டு உரோமத்தை ஓர் இலட்சம் கூறிட்டால் அதில் ஒரு பகுதிப் பிரமாணமாகும். இவ்விதம் பலகோடி அனுக்களானதே சீவன் என்று விளக்கியுள்ளார். இவ்வாறு ஆகாய மயமான அனுக்களே தன்மாத்திரையாகிப் பூதானுக்களாக உருவமாகின்றன. சீவன் பூதமயமானபோது தேகத்திலும், தன்மாத்திரை மயமானபோது பிராணமயகோசத்திலும், குணமயமானபோது மனோமயகோசத்திலும், குணரகிதமானபோது விஞ்ஞானமய கோசத்திலும், ஆனந்தமயமானபோது ஆனந்தமயகோசத்திலும் வியாபகம் பெறும். சைவசித்தாந்தத்தில் குணசகிதமான சீவனது நிலையை வித்தியா தத்துவம் என்று கூறி அதில் கலை, காலம், நியதி, புருடன், வித்தை, அராகம், மாயை என்றும் அதன் கீழானவை ஆத்ம தத்துவம் இருபத்து நான்கு என்றும் விளக்கிற்று. இவைகளுடன் சிவதத்துவம் ஐந்தும் சேர்ந்தே சைவாகமம் கூறும் முப்பத்தாறு தத்துவங்களாயின. ஞானிகள் அறியவேண்டிய சிவதத்துவமே இங்கு இடம் பெறுவதால் மற்ற விவரம் அறியவேண்டுவோர் சித்தாந்த நூல்கள் கொண்டு தெளிக.

யாவரிடமும் சாத்துவீகம் முதலிய முக்குணங்களும் உள்ளன. ஞானிகளிடம் சாத்துவீக குணம் சிறப்புற்று ஏனைய இராஜஸ தாமத குணங்களை அடக்கி நிற்கிறது. சாத்துவீக குண அனுக்களே ஈசுவர நியதியால் குணரகித அனுக்களாக மாற்றமடைகின்றன. அப்போது முகத்தின் முன்னுள்ள ஆகாயம் சூரியானுக்களால் பெருக்கமுற்று ஆற்றலுடைய ஒளி மண்டலம் அமைகிறது. ஒளி அனுக்களில் செயல்படுபவரைத் தேவர்கள் என்றும், இருள் அனுக்களில் செயல்படுபவரை அசுரர் என்றும் கூறப்படுகின்றது. பிரணவம் தூலமானபோது கண்டத்துக்குக் கீழும், சூக்குமமானபோது சிரசில் ஒளியாகவும் நாதமாவும் அறியப்படுகிறது.

அறியுந் திறன்

அக்கினி வெப்பத்தையும் ஒளியையும் உடையது. மூலாதாரத்தில் சோபிதமானபோது அக்கினி மண்டலம் கன்மேந்திரிய அறிவாய் உள்ளது. சிரசில் ஒளியாகக் காணும்போது கண்ணின் உள் நரம்புகளில் பொருந்தி அக உணர்வில் ஒளியாக விளங்குகிறது. சந்திரன் மனத்திற்கு அதிபன். அறிவைச் சூரியனாகக் கொண்டுள்ளனர். சூரிய சந்திர சேர்க்கையை அறிந்தபோது சிரசில் உள்ள சிதக்கினி குண்டம் என்ற ஞானபீடம் ஒளிபெறும். இந்த சிதக்கினி இடக் கண் வலக் கண், பிடரிக் கண் என்ற மூன்று நிலைகளைக்கொண்டு ஒளி பெறுவது. இதிலேதான் இறைவன் உயிர்கள் தோறும் பொருந்தி நடனம் புரியும் அற்புதக் கூத்து நடைபெறுகிறது. சாக்த மதத்தினர் இதைப் பிந்துத் திரிகோணம் என்பர்.

“கட்டோடே கனத்தோடே வாழ்கின்றோம் என்பீர்
கண்ணோடே கருத்தோடே கருத்தினைக் கருதிர்
பட்டோடே பணியோடே திரிகின்றீர் தெருவில்
பசியோடே வந்தாரைப் பார்க்கவும் நேரீர்
கொட்டோடே முழக்கோடே கோலங் காண்கின்றீர்
குணத்தோடே குறிப்போடே குறிப்பதைக் குறியீர்
எட்டோடே இரண்டு சேர்த் தெண்ணவும் அறியீர்
எத்துணை கொள்கின்றீர் பித்துலகீரே.”

— இராமலிங்க சுவாமி பாடல் (உலகுக்கு உய்வகை கூறல்)

குறிப்பு:— எட்டு - அகரம், இடக்கண், சந்திரன். இரண்டு - உகரம், வலக் கண், சூரியன்.

அற்புதக் கூத்து

“குருவுரு வன்றிக் குனிக்கும் உருவம்
அருவுரு வாவது அந்த அருவே
திரிபுரை யாகித் திகழ்தரு வாளும்
உருவரு வாகும் உமையவள் தானே”

“திருவழி யாவது சிற்றம் பலத்தே
குருவடி வுள்ளாக் குனிக்கும் உருவே
உருவரு வாவது முற்றுணர்ந் தோர்க்கு
அருள்வழி யாவதும் அவ்வழி தானே”

“நீருஞ் சிரசுடைப் பன்னிரண் டங்குலம்
ஓடும் உயிரெழுந் தோங்கி யுதித்திட
நாடுமின் நாதாந்த நம்பெரு மான் உகந்
தாடும் இடந்திரு வம்பலந் தானே”

மனிதனின் அறிவிலேயே மனிதனின் இச்சை ஞானம் கிரியைகள் பொருந்தி அவனை ஆட்டிவைக்கின்றன. அவை உடல்பற்றிய செயல்களானால் கவிழ்ந்த சகஸ்ரதளத்திலும் உடல் பற்றுதவைகளானால் மேல்நோக்கிய சகஸ்ரதளத்திலும் செயல்படுகின்றன என்ற உண்மையை ஞானிகள் கண்டுள்ளனர். இதை அடித்தலை அறியும் திறன் கூறல் என்ற தலைப்பில் விளக்கப்பட்டுள்ளதைக் காண்க.

“காலுந் தலையும் அறியார் கலதிகள்
காலந்தச் சத்தி யருளென்பர் கர்ரணம்
பாலொன்று ஞானமே பண்பார் தலையுயிர்
காலந்த ஞானத்தைக் காட்டவீ டாகுமே”

மந் - 2425

“தலையடி யாவ தறியார் காயத்தில்
தலையடி யுச்சியில் உள்ளது மூலந்
தலையடி யான அறிவை யறிந்தோர்
தலையடி யாகவே தானிருந் தாரே”

மந் - 2426

“ஒன்றுண்டு தாமரை யொண்மலர் மூன்றுள
தன்ருதை தானும் இரண்டுள காயத்துள்
நன்ருகக் காய்ச்சிப் பதஞ்செய வல்லார்கட்
கின்றேசென் றிசனை யெய்தலு மாமே”

மந் - 2432

ஊர்த்துவ சகஸ்ரதளம் எவ்விதம் தொழிற்படுகின்றது என்பதை அஷ்டதள கமல முக்குண அவத்தை தலைப்பில் விளக்கியுள்ளார். இதுவே சதாசிவ மூர்த்தியின் ஈசானமுகமாகும். இஃதை அறிந்தவரே திருமூலர் கூறும் சிவ பூசையை அறியமுடியும்.

“உதிக்கின்ற இந்திரன் அங்கி யமனுந்
துதிக்கும் நிருதி வருணன் நல் வாயு
மதிக்குங் குபேரன் வடதிசை யீசன்
நிதித்தெண் டிசையு நிறைந்துநின் ருரே”

“ஒருங்கிய பூவுமோ ரெட்டித ழாகும்
மருங்கிய மாயா புரியத னுள்ளே
சுருங்கிய தண்டின் சுழுநையி னூடே
ஒருங்கிய சோதியை ஓர்ந்தெழும் உய்ந்தே”

“மொட்டலர் தாமரை மூன்றுள மூன்றினும்
விட்டலர் கின்றனன் சோதி விரிசுடர்
எட்டல ருள்ளே இரண்டலர் உள்ளறிந்
பட்டலர் கின்றதோர் பண்டங் கனுவே”

“ ஆறே யருவி யகங்குளம் ஒன்றுண்டு
நூறே சிவகதி நுண்ணிது வண்ணமுங்
கூறே குவிமுலைக் கொம்பனை யாளொடும்
வேறே யிருக்கும் விழுப்பொருள் தானே ”

“ திகையெட்டுந் தேரெட்டுந் தேவதை யெட்டும்
வகையெட்டு மாய்நின்ற ஆதிப் பிராணை
வகையெட்டு நான்குமற் ருங்கே நிறைந்து
முகையெட்டும் உள்நின் றுதிக்கின்ற வாரே ”

“ ஏழுஞ் சகளம் இயம்பங் கடந்திடில்
வாமும் பரமென் றதுகடந் தொன்பதில்
ஊழி பராபரம் ஒங்கிய பத்தினில்
தாழ்வது வான தனித்தன்மை தானே ”

“ பல்லாழி பண்பன் பகலோன் இறையவன்
நல்லாழி ஐந்தினுள் ளேநின்ற லுழிகள்
செல்லாழி யண்டத்துச் சென்றவன் லுழியுள்
அவ்லுழி யுச்சியு ளொன்றிற் பகவனே ”

“ புரியும் உலகினிற் பூண்டவெட் டானை
திரியுங் களிற்றெடு தேவர் குழாமும்
எரியு மழையும் இயங்கும் வெளியும்
பரியுமா காசத்திற் பற்றது தானே ”

“ ஊறு மருவி யுயர்வரை யுச்சிமேல்
ஆறின்றிப் பாயும் அருங்குளம் ஒன்றுண்டு
சேறின்றிப் பூத்த செழுங்கொடித் தாமரைப்
பூவின்றிச் சூடான் புரிசடை யோனே ”

மந் - 2527 முதல் 2535 வரை

உலகில் சிவபூசை என்று கூறுபவர் சதாசிவ வழிபாட்டினராவர். அவர்கள் பாவனையால் ஐந்து திருமுகங்களைப் பாவிப்பர். இந்த வழிபாட்டைச் சதாசிவலிங்கம் என்ற தலைப்பில் கூறிவிட்டார். சிவ பூசைத் தலைப்பில் சதாசிவரின் மேல்முகமான ஈசானரை அகநோக்கில் ஒளியுருவாகக் கண்டு வழிபடுவதைக் கூறியுள்ளார். சதாசிவரின் அருவ நிலையே சிவசத்தி வழிபாடு. இதிலேதான் பரநாதமும் பரவிந்துவும் உள்ளன.

“ பான்மொழி பாகன் பராபரன் தானாகு
மான சதாசிவன் தன்னையா வாகித்து
மேன்முகம் ஈசான மாகவே கைக்கொண்டு
சீன்முகஞ் செய்யச் சிவனவ னாகுமே.”

மந் - 1825.

இந்த நிலையை அறிந்து அநுபவம் கைவரப்பெற்றவர் சிவசத்தி விளங்கும் சாந்தியதீதகலை புவனங்களான பதினைந்தில் அறிவு பெறுவர். அதனால் அவர்கள் நிவர்த்தி கலாபுவனங்கள் 108, பிரதிஷ்டா கலா புவனங்கள் 56, வித்தியா கலா புவனங்கள் 27, சாந்தி கலா புவனங்கள் 18 ஆக 209 புவனங்களின் அறிவைக் கடந்து விளங்குபவராவர். எஞ்சியுள்ள சாந்தியதீத கலாவுக்குரிய பதினைந்து புவனங்கள் சிரசின் மத்தகத்துக்குமேல் உள்ளவைகளாகும். இந்தி கையாதி பத்தும் சிவ கலைகளாகும். நிவர்த்தியாதி கலைகள் ஐந்தும் சத்திகலா புவனங்களாகும். இந்திகை, தீபிகை, ரோசிகை, மோசிகை, ஊர்த்துவகாமினி ஆகிய ஐந்தும் நாதமயமானவைகள். வியாபினி, வியோமருபினி, அநந்தை, அநாதை, அநாசிருதை ஆகிய ஐந்தும் நாதாந்தம் அல்லது மகாநாதம், பரநாதம் என்ற பெயரினைப் பெறும். நிவிருத்தி, பிரதிஷ்டை, வித்தை, சாந்தி, சாந்தியதீதை ஆகிய ஐந்து கலைகளும் விந்துமயமானவை. இவை பதினைந்தும் சாதாக்கிய மண்ட லத்திலுள்ள பரமுத்த ஆன்மாக்களுக்குப் பந்தமற்ற சூக்குமதேகங்களை அளிக்கும் அனுக்களாகும். இவையெல்லாம் பிரணவத்தின் சூக்கும நிலைகளேயாகும்.

“அகரவுக ரமகார விந்து நாத

மாமூல மனுவினையைஞ் சத்திகடம் வடிவாய்ப்

பகருமன மகங்காரம் புத்தி சித்தம்

பாவிக்கு முளமிவற்றிற் பதிந்த ளத்தே

புகவுளதாம் புற்போலத் தாமே யாகப்

பொருந்தியே பூதவுருப் பொருள்க ளெல்லாம்

நிகில்சிவ ரூபமாய்க் கண்டு நிற்க

நிறுத்துமித யத்திலிது நின்மலசாக் கிரமே.”

சிவநெறிப்பிரகாசம் - 190

குறிப்பு :- இதயம் என்பது இரத்தாசயம் அல்ல ஞானசத்தி விளங்கும் சிரசுக்குமேல் உள்ள ஆகாய மண்டலமாகும்.

“எண்ணில் இதயம் இறைஞான சத்தியாம்

விண்ணிற் பரைசிர மிக்க சிகையாதி

வண்ணக் கவசம் வனப்புடை இச்சையாம்

பண்ணுங் கிரியை பரநேத் திரத்திலே.”

மந் - 1744.

இ - ள். ஆராயும்போது ஆத்மாவே சத்திசிவம் விளங்கும் நிலைய மாகும். “சத்திதன் வடிவேதென்னில் தடையிலா ஞானமாகும்” - சித்தியார். அது ஆகாயமயமாய்ச் சிரசுக்குமேல் உள்ள பரையின் நிலையாகும். சிரசில் உள்ள சிகைப் பகுதியே ஆதிசத்தியின் நிலை யாகும். சிகையானது தலையைவிட உயர்ந்துள்ளபடியால் இஃது ஊர்த்துவ சகஸ்ரதளமாகும். கவசம் சட்டைபோல் தேகத்தைச் சூழவுள்ள ஆகாய நிலையாகும். இஃது இச்சாசத்தியாகும். இவ்

உண்மையை அறிந்து சதாசிவமூர்த்தியை அறிய மேலான நேத்திர சத்தியைக் கொண்டு அறிந்துகொள்ளுங்கள் என்று சூட்சுமமாக விளக்கியுள்ளார்.

பிரணவமே காரணமாயும் காரியமாயும் தொழிற்படுகிறது. பிரணவத்தின் காரணமான உந்துசத்தி சிவத்தை நோக்கியதானபோது காரியமயமான பிரணவத்தின் அ. உ. ம. என்ற சத்திகள் மாற்ற மடைந்து காரணமான விந்து நாதங்களே எஞ்சிநிற்கும்போது சிவன் தன்னையும் தனது தேகத்தையும் விழிப்பு நிலையில் வேரூய் இருந்து காணும் ஆற்றலைப் பெறுகிறான். இந்த நிலையைச் சமயத்தில் அருள் தேகம் பெற்றவனாகக் கூறுகின்றனர். சிவனில் விந்து நாத நிலைகள் அழியாத நிலையாயினும் அகண்ட வியாபகம் பெற்ற பிறகே அது பரசரீரம் பெற்றதாகக் கூறுவர். இந்நிலையில் ஆன்மா சுத்தநிலையைப் பெற்று சகல பந்தங்களினின்றும் விடுதலை பெற்றுவிடுகிறது. சிவத்துடன் இலயம் அடையாது சிவத்துக்கு அங்கமாக ஆன்மா விளங்கும் முறையையே திருமூலரும் மணிவாசகரும் விளக்கியுள்ளனர்.

ஞான பாகத்தை விளக்கும் முறையில் என் சிற்றறிவுக்கு எட்டிய வரையில் இங்கொன்றும் அங்கொன்றுமாகச் சில திருமந்திரச் செய்யுட்களைக்கொண்டு விளக்கியுள்ளேன். இதுவே பிரணவ உபாசனையின் விளக்கமாகும். இதன்னியில் வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய ஒழுக்கம், பக்தி, யோகம், மந்திரம், தத்துவ விளக்கம், சரியை, கிரியை ஆகியவைபற்றியும் திருமந்திரத்தில் கூறியுள்ளார். வடமொழியில் பல ஆகமங்கள் இருப்பினும் தமிழ்மொழியில் ஞான சாத்திரக் கருவூலமாக உள்ளது திருமந்திரம் ஒன்றேயாகும். அதனாலேதான் வடலூர் இராமலிங்க சுவாமிகள் சாத்திரங்களில் சிறந்தது திருமந்திரம், தோத்திரங்களில் சிறந்தது திருவாசகம் என்று முடித்தார். திருமந்திரத்தை நன்கு பயின்று ஞான சாதனம் பெற்றவர்க்கு வேறு நூல் தேவையில்லை என்பது அறிஞர்களுக்குப் புலப்படும். தமிழ் மக்களுக்குக் கிடைத்துள்ள சர்வாகம சாரமான புதையலை எல்லோரும் பயன்பெறும் நற்காலம் வந்துவிட்டதென்றே நான் கருதுகிறேன். தமிழ் மண்டலத்தினர் யோகியராகவும், ஞானியராகவும் வாழ திருமூலர் திருவடிகளைத் தொழுது முடிக்கிறேன்.

நான் இலக்கணம் பயிலாதவன். சொற் பிழை, கருத்துப் பிழை இருப்பின் மன்னித்தருள்க.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

சென்னை, சைவ சித்தாந்த மகா சமாசத் தலைவர்
உயர்திரு கீ. இராமலிங்கனார் அவர்கள்
அன்புடன் வழங்கிய

அணிந்துரை

‘திருமந்திரம்’ நமது உயிருக்கு உயிராக நிற்கும் இறைவனை, இந்த ஊன உடம்பினுள் கண்டு, பேரின்ப உணர்வினைப் பெறுவதற்குரிய வழிகளை விளக்கும் விழுமிய நூல். திருப்பெருந்துறையில் கடவுள் குருபராக எழுந்தருளி மாணிக்கவாசகப் பெருமானுக்கு, “காயத்துள் அமுது ஊற ஊறக் கண்டுகொள்” என்று, அவரது பக்குவத்திற்கு ஏற்ப, கடிதில் காட்டியருளிய முறைகளை விரிவாகக் கூறும் அரிய பனுவல். சிவநெறி மெய்க்கலை இலக்கண நூல்களான “சிவஞான போதம்” முதலியவை எழுதப்பெறாத முன்பே, நாட்டில் நிலவிய ஞான ஏடு. ஆண்டவனைத் தொழுது ஏத்தும் பாடல்களின் தொகுப்பான ஒன்பது திருமுறைகளுக்குப்பின், கடவுளைக் காண்பதற்கான மறை நெறிகளை வகுக்கும் பத்தாவது திருமுறையாகச் சேர்க்கப் பெற்ற சிவஞானத் திருச்சுவடி, பின்னால் இரு திருமுறைகள் இணைக்கப்பெறும் எண்ணம் எழுந்திருந்த அப்போது, ஒன்பதுதோத்திரத் திருமுறைகளுக்குப் பிறகு, இறுதியானதாக இலங்குவதற்கு ஆன்றோர் அமைத்த சாத்திரத் திருமுறை.

குருவருள் கிட்டிலைன்றி, இவ் அருள்ஞான நூலிற் காணும் அரும்பொருள்களை முற்றும் அறிந்து செயலாக்கிப் பேரின்ப உணர்வு பெறுவது இயலாது; செய்திகள் அத்துணை மறைமுகமாக, இப்பொத்தகத்தில் பொதிந்துவைக்கப் பெற்றிருக்கின்றன. இம் ‘மந்திர’ நூலில் ஒன்பது ‘தந்திரங்கள்’ உள்ளன. ‘தந்திரம்’ என்பது புறக்கருவிகளால் இயற்றப்பெறுவது. ‘தன் + திரம்’ என்பதற்கு, தன் புற உறுப்புகளின் செயல் உறுதி, செயலாற்றல் என்று பொருள் கொள்ளலாம். அரிதிற் பெறுதற்குரிய நிலையிலுள்ள ஒரு பொருளை அடைவதற்கு, அறிவால் சூழ்ந்து காணும் நுட்பமான வழியே ‘தந்திரம்’ எனப்பெறும். தந்திரம் = நுட்ப வழி. மந்திரமும் அப்படியே அகக் கருவிகளின் இயக்கத்தால் அமைவது. மன் + திரம் = மனத்தின் உறுதி. தந்திரம் முழுப்பயன் எய்துவது, மந்திரத்தால், மன ஆற்றலால்.

இம் மந்திர தந்திர நூலுக்கு உரை எழுதுவது என்பது எளிதான செயல் அன்று. வெறும் தமிழ் அறிவு, இலக்கிய இலக்கணப் புலமை மட்டும் பெற்றவர் இதற்கு உரை வரைய இயலாது. அவ் அறிவும் புலமையும் பொதுள. ஞான நூல் அறிவும், ஞான நெறிச் செயலும் ஒருங்கே பொருந்திய ஒருவரே இதற்கு உரை குறிக்க முயலக்கூடும். அவரும், 'காயத்துள் நிறை கடவுளை'க் கண்டு. கழிபேருவகை உணர்வு கைவரப் பெறுவதற்குரிய வழியை அறிந்திருந்தால்தான் உண்மை உரை காணமுடியும். அதற்கு, உடையவனை உடலுக்குள் உணரும் தந்திரத்தைத் தொட்டுக் காட்டவல்ல ஆசிரியப் பெருந்தகையின் அருளை அவர் பெற்றவராக இருத்தல் வேண்டும். "தொட்டுக் காட்டாத வித்தை சுட்டுப்போட்டாலும் வாராது" 'பெற்ற சிற்றின்பமே பேரின்பம்' ஆகுமாறு, 'ஆண் பெண் கூட்டுறவைத் தெய்வக் கூட்டுறவாக' மாற்றியமைக்கும் ஆற்றல் பூண்ட அவ் ஆசிரியரின் ஆன்ற தொடர்பு வாய்க்கப் பெற்றிருத்தல் வளமை சான்ற உரை வரைவதற்கு ஏற்றம் அளிப்பதாகும்.

இத் தகுதிகள் எல்லாமும் இனிது நிரம்பப்பெற்றவரே என் அன்பிற்கு இனிய நண்பர் திரு. குருநமசிவாய வரதராசப் பிள்ளை பி. ஏ. அவர்கள். முன்பு முதல் மூன்று தந்திரங்களுக்கு உரையெழுதி வெளியிட்ட பட்டறிவும் பூண்டிருப்பவர் ; திருக்குறளுக்கும் திருவாசகத் திற்கும் மேன்மைசால் உரை வரைந்தளித்த மேதகவும் உடையவர்.

முதல் மூன்று தந்திர உரை குறிப்புரையாக அமைந்தது. இந் நூலில் அடுத்த மூன்று தந்திரங்களுக்கு பொழிப்புரை, கருத்துரை, சொற்பொருள் விளக்கம் இவையாவும் தந்துள்ளார். பொழிப்புரை பதவுரைக்கு ஒப்பாக இருக்கின்றது. இன்னொரு சிறப்பு 4-ம் தந்திரத்தில் வரும் ஏரொளிச் சக்கரம், திரிபுரைச் சக்கரம் முதலிய சக்கரங்களைப் பற்றிய பாடல்கள் அனைத்துக்கும் அவ்வச் சக்கரங்களையே அழகுற வரைந்து அச்சிட்டிருப்பதாகும். ஐந்தெழுத்து, ஆறு ஆதாரம் இவற்றைக் குறிக்கும் பாடல்களுக்கும் படங்களிட்டு விளக்கியிருப்பது மேலும் ஒரு சிறப்பாகும்.

ஒவ்வொரு பாடலுக்கும் தந்துள்ள கருத்துரை எல்லாவற்றையும் தொகுத்தால், 'திருமந்திர சாரம்' என்னும் பெயரோடு, அதனை ஒரு தனி நூலாக வெளியிடலாம்போலிருக்கிறது. படித்துக் களிக்க, 884 - 889 பாடல்களுக்குள்ள கருத்துரைகளின் தொகுப்பினைக் காண்க.

"பிரணவமே ஞானமாகவும், ஞானத்தை அடையும் நெறியாகவும் உள்ளது. பிரணவமே படைத்துக் காத்து அழிக்கும். பிரணவத்தின் மூன்று பாதங்களையும் கடந்த நிலை துரியம். திருச்சிற்றம்பலத்தில் சீவர்கள் பொருட்டு இறைவன் ஐவகைத் தாண்டவங்கள் செய்கிறான்.

தாண்டவத்தின் பயன் அநுக்கிரகம். சிவமே எல்லாப் பொருள் களுக்கும் ஆதாரமாகவும், அவற்றை இயக்கிக்கொண்டும் உள்ளது”

ஆங்காங்கே சொற்களுக்கு ஆசிரியர் தரும் விளக்கங்கள் அவரது தமிழ் நுண்ணறிவைப் புலப்படுத்துகின்றன. சில கீழே சுவைத்து மகிழ் :

‘போற்றுதல் - இடைவிடாது நினைத்தல்’; ‘துரிசு - அழிவன வற்றை விரும்பிக் காத்தல்’; ‘சரியை - புறத் தொண்டு. கிரியை - புறத்துக்கும் அகத்துக்கும் உரியது. யோகம் - அகத்துக்கும்டும் உரியது. இவற்றால் பெறுவது ஞானம்’; ‘ஆளுதல் - பொருந்தி வாழ்தல்’; ‘மோனம் - மனம் அழிந்தநிலை’; ‘பெருந்தன்மை யாளர் - மன உறுதி பூண்டோர்.’

‘ஓம்’ எனும் ஓசையைத் தொண்டைக்கு மேலே, மேல் நோக்கித் தலை வெளியில் உலவுமாறு, தேனெழுக்காக இடைவிடாமல் எண்ணிக்கொண்டு இருப்பதுவே ‘அசபை’ யாகும்; அம் மந்தி ரத்தைப் பல முறை உருவிடுவது அன்று அது; என்று ஆசிரியர் அசபைக்குத் தரும் விளக்கம், அவர் தக்க சிவயோகியாரை அணுகிப் பெற்ற பேறு என்பது வெள்ளிடைமலை. இவ்வாறு, தம் யோகாசிரியர் அருளிய விளக்கத்தைப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு இவ்வூரையை வரைந்திருப்பினும், மறைவடிவான பல பாடல்களின் பொருளை உள்ளபடி உணர்ந்து, உரிய உயர்நிலை கைவரப்பெற விரும்பு வோர்க்குத் தகுந்த குருநாதரின் நேர்த் தொடர்பு தேவையென்பதை உரையாசிரியர் ஆங்காங்கே சுட்டிக் காட்டிக்கொண்டு செல்கின்றார்.

‘குரு காட்டிய வழியில் தொழிற்படுத்தினால், கவிழ்ந்து அடைபட்டுக்கிடந்த ஆயிரமிதழ் நிமிரத் தொடங்கும்’; ‘குருவைத் தேடி அவர் அருள் பெற்றுத் தெளிந்துகொள்க’; ‘இது குரு வினால் அறியப்படவேண்டிய பொருள்.’

இந்நூல் நமோன்று தந்திரங்களைக் கொண்டதாலும், அவை நுதலும் பொருட் சிறப்பினாலும், திருமந்திரமாலையின் நடுப்பகுதியாக விளங்குகின்றது. ‘உடம்பினுக்குள்ளே உறு பொருள் காணும்’ நாட்டமுடைய ஒவ்வொருவரும், ஆசிரியரின் முதல் தொகுப்பு உரையையும், இடையதான இத்தொகுப்பிலுள்ள 4, 5, 6-ஆம் தந்திரங்களின் உரை விளக்கத்தையும் படித்துணரக்கடவர். நிறை பயன் எய்த தருமையாதீனத் திங்கள் இதழான, ‘ஞானசம்பந்தம்’ தாளில், மாதந்தோறும் அடுத்துள்ள மூன்று தந்திரங்களுக்கு ஆசிரியர் எழுதிவரும் உரைப்பகுதியையும் தொடர்ந்து படித்துவரக்கடவர். அப்பகுதி மூன்றாம் தொகுப்பாக வெளிவரும் நாளை அவாவி எதிர் நோக்கி இருப்போமாக.

ஆசிரியராம் அந்தணைர் குரு வரதராசனார் அவர்கள் இன்னும் பல ஞான நூல்களுக்கு ஒளி விளக்க உரை வரைந்து உலகுக்கு அளிக்க, அவருக்குப் பல்லாண்டு பல்லாண்டு நோயனுகா நிறைமன நல்வாழ்வு நல்க வேண்டுமென எல்லாம் வல்ல இறை பரம்பொருளை இறைஞ்சுவோமாக !

“தமிழ் மணம்,” }
சென்னை-30, }
3—11—1972. }

கீ. இராமலிங்கம்,
தலைவர், சைவசித்தாந்த மகா சமாசம்,
சென்னை.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

உ ள் ளு றை

நாலாந் தந்திரம்

பொருள்	பக்கம்	பொருள்	பக்கம்
1. அசபை	... 1	5. சத்திபேதம் -	
2. திருவம்பலச் சக்கரம்	... 15	திரிபுரை சக்கரம்	... 79
தம்பனம்	... 55	6 வயிரவி மந்திரம்	... 92
மோகனம்	... 56	7. பூரண சத்தி	... 115
உச்சாடனம்	... 57	8. ஆதார வாதேயம்	... 129
மாரணம்	... 58	9. ஏரொளிச் சக்கரம்	... 171
வசியம்	... 59	10. வயிரவச் சக்கரம்	... 186
ஆகர்ஷணம்	... 59	11. சாம்பவி மண்டலச்	
3. அருச்சுனை	... 60	சக்கரம்	... 188
4. நவகுண்டம்	... 65	12. புவனாபதி சக்கரம்	... 193
		13. நவாக்கரி சக்கரம்	... 202

ஐந்தாந் தந்திரம்

1. சுத்த சைவம்	... 242	13. சாலோகம்	... 281
2. அசுத்த சைவம்	... 244	14. சாயீபம்	... 282
3. மார்க்க சைவம்	... 245	15. சாரூபம்	
4. கடுஞ்சுத்த சைவம்	... 250	16. சாயுச்சியம்	... 283
5. சரியை	... 253	17. சத்திநிபாதம்	
6. கிரியை	... 257	மந்தம்	... 284
7. யோகம்	... 259	மந்ததரம்	... 286
8. ஞானம்	... 263	தீவிரம்	... 288
9. சன்மார்க்கம்	... 268	தீவிரதரம்	... 290
10. சுகமார்க்கம்	... 272	18. புறச்சமய தூஷணம்	... 292
11. சற்புத்திர மார்க்கம்	... 275	19. நிராகாரம்	... 300
12. தாசமார்க்கம்	... 278	20. உட்சமயம்	... 303

ஆருந் தந்திரம்

1. சிவகுரு தரிசனம் ... 311	8. அவவேடம் ... 348
2. திருவடிப்பேறு ... 318	9. தவவேடம் ... 351
3. ஞாதுரு ஞானஞேயம் ... 325	10. திருநீறு ... 353
4. துறவு ... 330	11. ஞானவேடம் ... 355
5. தவம் ... 335	12. சிவவேடம் ... 358
6. தவதூடணம் ... 339	13. அபக்குவன் ... 360
7. அருளுடைமையின்	14. பக்குவன் ... 364
ஞானம் வருதல் ... 344	பாட்டு முதற்குறிப்பு ... 371

திருமந் திரமே சிவகதிக்கு வீத்தாந்
திருமந் திரமே சிவமா — மருமந்த
புந்திக்கு னேநினைந்து போற்றுமடி யார்தமக்குச்
சந்திக்குந் தற்பரமே தான்.

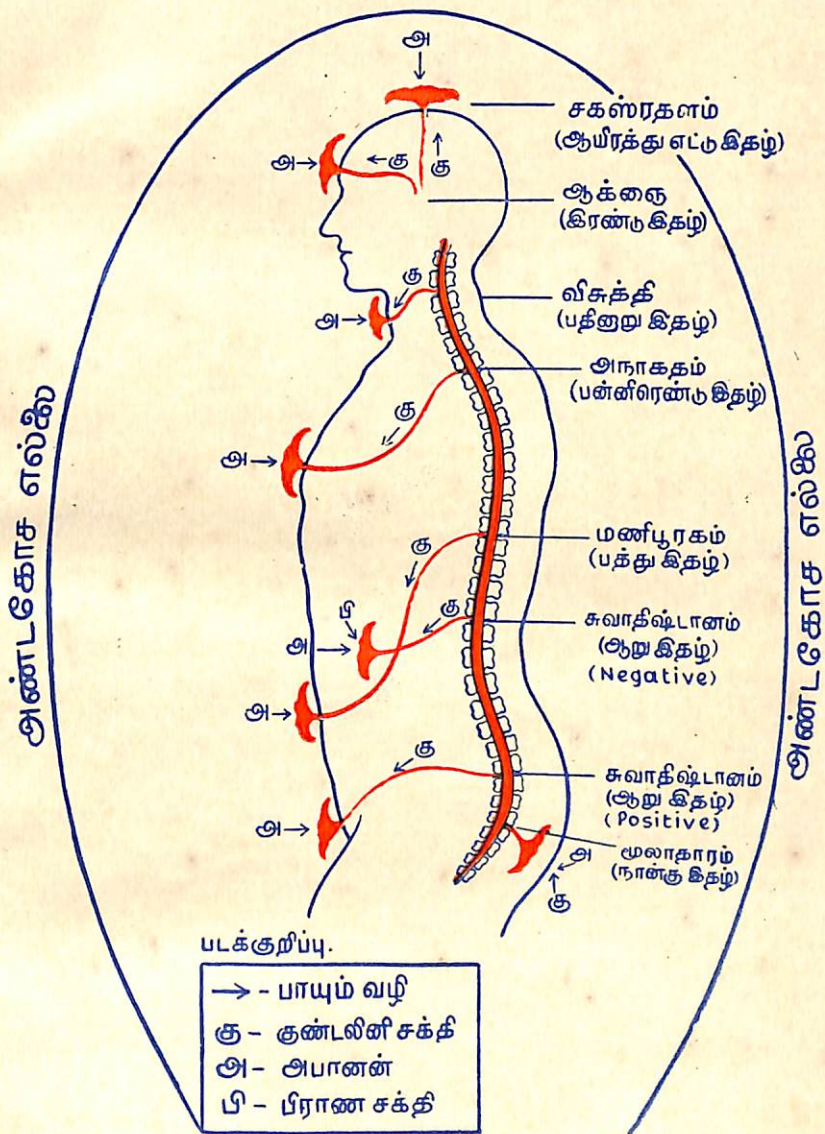

ஒன்றுகண் டேனிவ் வுலகுக் கொருகனி
நின்றுகண் டாயது நமச்சிவா யக்கனி
மென்றுகண் டாலது மெத்தென் றிருக்குந்
தின்றுகண் டாலது தித்திக்குந் தானே.

பிராண அபாண விளக்கம்

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

திருமந்திரம்

நாலாந் தந்திரம்

1. அசபை

884. போற்றுகின் நேன்புகழ்ந் தும்புகல் ஞானத்தைத்
தேற்றுகின் நேன்சிந்தை நாயகன் சேவடி
சாற்றுகின் நேன்அறை யோசிவ யோகத்தை
ஏற்றுகின் நேன்நம் பிரான்ஓர் எழுத்தே.

போற்றுதல் - இடைவிடாது நினைத்தல். போற்றுகின்றேன் புகழ்ந் தும்புகல் ஞானத்தை - புகழ்ந்து சொல்லப்படுகின்ற ஞானத்தை இடைவிடாது நினைத்துக்கொண்டு இருக்கிறேன். தேற்றுதல் - துணையெனத் தெளிதல். தேற்றுகின்றேன் சிந்தை நாயகன் சேவடி - மனத்தில் உலகநாயகனாகிய சிவன் திருவடியைத் துணையெனத் தெளிகின்றேன். அறைதல் - சொல்லுதல். சாற்றுகின்றேன் அறையோ சிவ யோகத்தை - சேவடியடையும் சிவயோக நெறியை உங்களுக்குச் சொல்லுகின்றேன். ஓர் எழுத்து - பிரணவம், ஓங்காரம். அ, உ, ம் என்ற மூன்று எழுத்துக்களையுடையது. பிரணவத்தை எண்ணுவதே தவிர செப்பிப்பது இல்லையாதலின் அசபை என்க. யாதொரு செபமும் இல்லாமல் கீழ்நோக்குதலைச் செய்யும் அபானன் மேலே ஊர்த்துவபுகம் கொண்டு சிரசை அடைவதில் பிரணனும் உட்புகுதலை விட்டுச் சிரசில் தொண்டைக்கு மேலே சஞ்சரிக்கத் தொடங்கி ஆகாய மயமான ஒளியை அடையச் செய்வது என்க. ஏற்றுகின்றேன் நம்பிரான் ஓர் எழுத்தே - எம்பெருமானாகிய சிவபரம்பொருளின் ஓரெழுத்து மந்திரத்தை ஒதுகின்றேன்.

பிரணவமே ஞானமாகவும் ஞானத்தை அடையும் நெறியாகவும் உள்ளது என்பதாம். 1

885. ஓரெழுத் தாலே உலகெங்குந் தானாகி
ஈரெழுத் தாலே இசைந்தங் கிருவராய்
மூவெழுத் தாலே முளைக்கின்ற சோதியை
மாவெழுத் தாலே மயக்கமே உற்றதே.

ஓரெழுத்து - பிரணவத்தில் முதல் பாதமாகிய அகரம். ஓரெழுத் தாலே உலகெங்குந் தானாகி - அகரமாகிய ஓரெழுத்தால் உலகமெல்லாம் பரவி அதுவதுவாய் விளங்கி. இது சாக்கிரம். ஈரெழுத்து -

இரண்டாவது பாதமாகிய உகரம். ஈரெழுத்தாலே இசைந்தங் கிருவராய் - உகரம் என்ற இரண்டாவது பாதத்தால் உடம்பினுள் பொருந்திச் சிவசத்தியாய். இது சொப்பனம். மூவெழுத்து - மூன்றுவது பாதமாகிய மகரம். மூவெழுத்தாலே முளைக்கின்ற சோதியை - மூன்றுவது பாதமாகிய மகரத்தால் தோன்றுகின்ற ஒளிப்பொருளை. இது சுழுத்தி. மாவெழுத்து - மாயையைக் குறிப்பது. மாவெழுத்தாலே மயக்கமே உற்றதே - இதனை அறியாது மாயையால் மயக்கத்தைப் பொருந்தும்படி செய்தது. சுழுத்திநிலை மூடம் என்க. மூன்றுவது நிலை கடந்து துரியத்தில் இன்பம் ஆம்.

பிரணவமே படைத்துக் காத்து அழிக்கும் என்பதாம்.

2

886. தேவ ருறைகின்ற சிற்றம் பலம்என்றுந்
தேவ ருறைகின்ற சிதம்பர மென்றுந்
தேவர் உறைகின்ற திருஅம் பலமென்றுந்
தேவர் உறைகின்ற தென்பொது வாமே

தேவர் - ஒளியுருவினர். சிற்றம்பலம் - சீவரது அறிவு விளங்கும் சிதாகாயமாகிய ஒளி மண்டலம். சிதம்பரம் - சித் + அம்பரம் - அறிவு விளங்கும் ஆகாயம். திருவம்பலம் - ஞான சபை. தென்பொது - புருவத்துக்கு மேலே வலப்புறம். புருவத்துக்கு மேலே விளங்கும் ஒளி மண்டலத்தையே தேவர்கள் பொருந்தி நிற்கும் சிற்றம்பலம் என்றும், சிதம்பரம் என்றும், திருஅம்பலம் என்றும், தென்பொது என்றும் கூறுவர் என்க. இது துரியம்.

பிரணவத்தின் மூன்று பாதங்களையும் கடந்த நிலை துரியம் என்பதாம்.

3

887. ஆமேபொன் னம்பலம் அற்புதம் ஆனந்தம்
ஆமே திருக்கூத் தனவரத தாண்டவம்
ஆமே பிரளய மாகும்அத் தாண்டவம்
ஆமேசங் காரத் தருந்தாண் டவங்களே.

அற்புதத் தாண்டவம் - சீவர்களின் அறிவிற்பொருந்திச் சிருட்டிக்கின்ற நடனம். ஆனந்தத் தாண்டவம் - சீவர்களுக்கு இன்பத்தைத் தரும் நடனம். அனவரத தாண்டவம் - சீவர்களின் சுவாச இயக்கம் நடைபெறச் செய்யும் நடனம். பிரளய தாண்டவம் - சீவர்களுக்கு நாஸ்தோறும் தூக்கத்தினை நல்கி ஓய்வினைச் செய்யும் நடனம். சங்காரத் தாண்டவம் - சீவர்களுக்குப் பக்குவத்தை உண்டாக்கித் தன்பால் அணைத்துக்கொள்வதற்குரிய நடனம்.

முன்னே சொன்ன திருச்சிற்றம்பலத்தில் சீவர்கள் பொருட்டு இறைவன் ஐவகைத் தாண்டவங்கள் செய்கிறான் என்பதாம்.

4

888. தாண்டவ மான தனியெழுத் தோரெழுத்
தாண்டவ மான தனுக்கிர கத்தொழில்
தாண்டவக் கூத்துத் தனிநின்ற தற்பரந்
தாண்டவக் கூத்துத் தமனியந் தானே.

தாண்டவ மான தனியெழுத் தோரெழுத்து - பிரணவம். தாண்டவ மான தனுக்கிரகத் தொழில் - அத்தாண்டவம் அனுக்கிரகத்தையே முதல் தொழிலாகக் கொண்டு இயங்குவது. தாண்டவத்தின் சிறப்பான பயன் அனுக்கிரகமேயாம் என்க. தாண்டவக் கூத்துத் தனிநின்ற தற்பரம் - அஃது எல்லாவற்றிலும் மேலாக நின்ற தற்பர சிவநிலையாகும். சிவமே முழுமுதற் கடவுளாதலின், அதன் வியாபக எல்லையைக் கடந்து பிறிதொரு தெய்வமின்மையின் சிவமே தனிநின்ற தற்பரமாகும் என்க. தாண்டவக் கூத்துத் தமனியந் தானே - அக்கூத்துப் பொன்னம்பலத்துள் நிகழ்வதாகும். அஃதாவது பொன்னொளி கொண்ட விந்து மண்டலத்தில் நிகழ்வதாகும் என்க.

தாண்டவத்தின் பயன் அனுக்கிரகம் என்பதாம்.

5

889. தானே பரஞ்சுடர் தத்துவ மாய்நிற்குந்
தானே அகார உகாரம தாய்நிற்குந்
தானே பரஞ்சுடர் தத்துவக் கூத்துக்குத்
தானே தனக்குத் தராதலந் தானே.

தானே பரஞ்சுடர் தத்துவமாய் நிற்கும் - சிவபரம்பொருளாகிய பரஞ்சோதி தத்துவ ரூபமாக விளக்கப்பட்டவைகளில் கலந்துள்ளது. தத்துவ மாறுபாடுகள் எல்லாம் சிவத்தின் வியாபகத்தில் நடைபெறும் என்க. தானே அகார உகாரமதாய் நிற்கும் - அதுவே பிரணவத்தின் உறுப்புக்களான அகர உகர கலைகளாயும் உள்ளது. தானே பரஞ்சுடர் தத்துவக் கூத்துக்கு - தத்துவங்களை இயக்குவதற்குத் தானே ஒளி தருவது. தானே தனக்குத் தராதலந் தானே - அது வேறு ஆதாரமின்றித் தன்னையே தனக்கு ஆதாரமாயும் கொண்டுள்ளது.

சிவமே எல்லாப் பொருள்களுக்கும் ஆதாரமாயும் அவற்றை இயக்கிக் கொண்டும் உள்ளது என்பதாம்.

6

890. தராதல மூலைக்குத் தற்பர மாபரன்
தராதலம் வெப்பு நமவா சியவாந்
தராதலஞ் சொல்லிற் றுன்வா சியவாகுந்
தராதல யோகந் தயாவாசி யாமே.

மூலை - மூலாதாரம். வெப்பு - அக்கினி. தராதல மூலைக்குத் தற்பர மாபரன் தராதலம் வெப்பு நமவா சியவாம் - ஆதாரமாகிய மூலாதாரத்தில் தற்பரமாக எழுந்தருளியுள்ள சிவம் அக்கினி மண்டலத்தில்

நம வா சி ய என நிற்கும். நம என்ற எழுத்துக்களால் உணர்த்தப் படுவன பிரம விஷ்ணுக்களை அதிபர்களாக உடைய சுவாதிட்டான மணிபூரகச் சக்கரங்கள். வாசி என்பவற்றால் உணர்த்தப்படுவன சத்தியும் சிவமும் ஆம். ய என்பது ஆன்மாவை உணர்த்தும் அட்சரம். மூலாதாரம் கவர்ச்சியாக இருந்தபோது சிவசத்தி ஆன்மாவைப் பாச வழியில் செலுத்தியது என்க. தராதலம் சொல்லிற் றுன்வா சியவாம் - மேல் ஆதாரமாக விளங்கும் ஒளி மண்டலத்தைச் சொல்லப் போனால் ந வா சி ய என்றமையும். நகரத்திலே கவர்ச்சியுற்றிருந்த ஆன்மாவை வா சி யாகிய சிவசத்தி உந்தி உயரச் செலுத்துவது இரண்டாவது நிலை என்க. அப்போது ஆன்மா ஒளி மயமான சத்தி யால் குணரகிதமாகி நாதமாக விளங்கும். தராதல யோகந் தயாவாசி யாமே - அதற்குமேல் விளங்கும் சகஸ்ரதள ஆதாரத்தில் ய வா சி ஆம். ஆன்மா ஒளியாகிய சத்தியால் குணரகிதமாக உடலற்ற நிலை யில் விளங்கும் என்க. இந்நிலையை அடைந்தவர் உடல் ஒளியால் குழப்பப்பட்டுள்ளதையும், உடலின் ஊடேயும் ஒளி தங்குதடையின்றி யுட் புகுந்து செல்வதையும், ஒளி அனுக்கள் சுழன்றுகொண்டு கீழும் மேலும் ஓடுவதையும் கண்டிருப்பார்.

சிவனது மாற்றநிலை கூறியவாறு.

7

891. ஆமே சிவங்கள் அகார உகாரங்கள்
ஆமே பரங்கள் அறியா விடம்என்ப
ஆமே திருக்கூத் தடங்கிய சிற்பரம்
ஆமே சிவகதி ஆனந்த மாமே.

அகார உகாரங்கள் - சிவமாகிய அறிவு, சத்தாகிய உணர்வு. சந்திர சூரிய கலைகளைப் பற்றியதாகவே அறிவும் உணர்வும் தொழிற்படும். சிவங்கள் - பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேசுரன், சதா சிவன். ஆமே சிவங்கள் அகார உகாரங்கள் - ஆன்மாக்களின் அறிவுக்கும் உணர்வுக்கும் ஏற்பவே பாசத்தையும் பாச நீக்கத்தையும் அமைக்கின்றனர் பிரமனாதியர். பரங்கள் - தத்துவக் கூட்டத்தைக் கடந்த ஆன்மாக்கள். இவர் ய வா சி நிலை எய்தினவர். ஆமே பரங் கள் அறியா விடம் - ய கரம் என்ற ஆன்மா அருளுடன் கூடிச் சிவத்தை அடைந்தபோது தத்துவங்களை உணராது. சிற்பரம் - சித் + பரம் - மேலான அறிவுமயமான சிவன். ஆமே திருக்கூத் தடங்கிய சிற்பரம் - திருக்கூத்தனைச் செய்துகொண்டிருந்தவன் கூத்தனை விட்டு மேலான அறிவாக விளங்குவனவான். ஆன்மா பரமானபோது தத்துவங்கள் சேட்டிக்க வேண்டியதில்லை யாதலின், கூத்து இல்லையாம். ஆமே சிவகதி ஆனந்த மாமே - இவ்வியோகத்தால் சிவகதி பெற்று இன்பம் உண்டாம்.

சிவகதி பெற்றால் செயலற்றுப் பேரின்பத்தில் இருக்கலாம் என்பதாம்.

892. ஆனந்த மூன்றும் அறிவிரண் டொன்றாகும்
ஆனந்தஞ் சிவாய அறிவார் பலரில்லை
ஆனந்த மோடும் அறியவல் லார்கட்கு
ஆனந்தக் கூத்தாய் அகப்படுந் தானே.

மூன்று - அ உ ம. பிரணவத்தின் உறுப்பாகிய இம்மூன்றும் உருவத் தொடர்பு கொண்டு உணர்வைப் பெருக்கி ஆனந்தத்தை விளைப்பதாக உள்ளது. இரண்டு - பிரணவத்தின் ஏனைய உறுப்புக்களாகிய விந்து நாதம். பிரணவம் அ உ ம வை விட்டு விந்து நாத மயமானபோது அறிவாக உள்ளது. ஆனந்த மூன்றும் அறிவிரண் டொன்றாகும் - இவ்வகையாக வேறுபட்டு விளங்கும் உணர்வாகிய ஆனந்தத்தையும், அறிவாகிய ஓளியையும் ஒன்றாகச் சேர்ப்பதே பிரணவ யோகமாகும். ஆனந்தஞ் சிவாய அறிவார் பலரில்லை - இவ் வியோகத்தால் சிகாரத்தை ந ம வுடன் பொருந்தாது ஆன்மாவுடன் பொருந்தும் வகையில் அதன் சத்தியை மாற்றினால் (சிவாய என்றிருந் தால்) சிவானந்தம் உண்டாம் என்பதை அறிவுடையோரிலும் பலர் அறியவில்லை. ஆனந்தமோடும் அறியவல்லார்கட்கு ஆனந்தக் கூத்தாய் அகப்படுந் தானே - இவ்வுண்மையை அறியவல்லார்கட்குச் சிவன் ஆனந்தக் கூத்தனாய் இருப்பதும், அவன்செய்யும் ஆனந்தக் கூத்தும் புலப்படும். இவ்வானந்தக் கூத்தை அறிந்தவன் தன் தியானத்தில் தான் உடலற்று விளங்குவதைக் காணலாம் என்க.

ந ம க்களை விட்டுச் சிவாய என்றிருப்பார்க்கு ஆனந்தம் உண்டாம் என்பதாம். 9

893. படுவ திரண்டும் பலகலை வல்லார்
படுவ தோங்காரம் பஞ்சாக் கரங்கள்
படுவது சங்காரத் தாண்டவப் பத்தி
படுவது கோணம் பரந்திடும் வாறே.

படுவ திரண்டும் பலகலை வல்லார் - பல நூல்களைக் கற்றுணர்ந்தவர் விந்து நாதத்தினைப் பெறுவர். படுவ தோங்காரம் பஞ்சாக் கரங்கள் - ஓங்காரத்தைக் கொண்டோ பஞ்சாக்கரத்தைக் கொண்டோ விந்து நாதம் விளங்கும் குருமண்டலத்தை அடையலாம். பிரணவ யோகத்தில் விளங்குவது விந்து நாதம் என்ற பெயர் கொண்ட குரு மண்டலம். பஞ்சாக்கர யோகத்தில் விளங்குவது சிவாய என்ற சத்தி மண்டலம் ஆகும். சிவாய என்பதே செபமற்றபோது பிரணவமான விந்து நாதமாய் விடும் என்க. படுவது சங்காரத் தாண்டவ பத்தி - இம்முறையை விளக்குவதே சங்காரத் தாண்டவமாகும் பத்தி - முறை. படுவது கோணம் பரந்திடும் வாறே - இது பிந்துத் திரிகோணம் என்று சொல்லப்படுகின்ற சகஸ்ர தளத்தில் விரிந்து விளங்குவதாய்

உள்ளது. விந்து நாதம் விளங்குவது பிரமரந்திரத்தைச் சூழ்ந்த சகஸ்ரதளத்தில் ஆகும் என்க.

பிரணவத்தாலும் பஞ்சாக்கரத்தாலும் பெறுவது சகஸ்ரதளத்தில் விளங்கும் விந்து நாதம் என்பதாம். 10

894. வாறே சதாசிவ மாறிலா ஆகமம்
வாறே சிவகதி வண்டுறை புன்னையும்
வாறே திருக்கூத்து ஆகம வசனங்கள்
வாறே பொதுவாகு மன்றின் அமலமே.

வாறே சதாசிவ மாறிலா ஆகமம் - இவ்வாறே சதாசிவ மூர்த்தி யால் அருளிச் செய்யப்பட்டது வேதநெறி சைவ நெறிக்கு மாறுபடாத ஆகமம் ஆகும். வண்டுறை - வண் + துறை - வளப்பமான துறை. புன்னையும் - புல் + நையும் - பாசம் கெடும். வாறே சிவகதி வண்டுறை புன்னையும் - இவ்வாறு சிவ கதியில் வளப்பம் மிகுந்த துறையை அடையின் பாச நீக்கம் உண்டாகும். சிவ வியாபகத்தில் பாசக் கூட்டங்களின் சேட்டை கெடும் என்க. வாறே திருக்கூத்து ஆகம வசனங்கள் - சைவாகமங்களால் கூறப்பட்ட உண்மை இவ்வாறுள்ளது. அமலம் - நின்மல சிவம். வாறே பொதுவாகு மன்றின் அமலமே - இதுவே எல்லோரும் சென்றடையும் பொது சபையாகவும், அதன்கண் விளங்கும் நின்மல சிவமாகவும் உள்ளது.

நின்மல சொருப சிவத்தை அடையும் நெறியைத்தான் ஆகமம் பேசுகிறது என்பதாம். 11

895. அமலம் பதிபசு பாசங்கள் ஆகமம்
அமலம் திரோதாயி யாகுமா னந்தமாம்
அமலஞ்சொல் ஆணவ மாயை காமியம்
அமலந் திருக்கூத்தங் காமிடந் தானே.

திரோதாயி - மறைப்புச் சத்தி. காமியம் - கன்மம். பதி முதல் கன்மம் ஈறாக எல்லாவற்றுக்கும் சொருபசிவம் ஆதாரம் என்க. அமலந் திருக்கூத்தங் காமிடந் தானே என்பது, நின்மல சிவம் விளங்குவது சங்காரத் தாண்டவம் செய்யும் இடமாகும் என்றபடி.

சங்கார காரணான சிவனே எல்லாவற்றுக்கும் தாரகம் என்பதாம். 12

896. தானே தனக்குத் தலைவனு மாய்நிற்குந்
தானே தனக்குத் தன்மலை மாய்நிற்குந்
தானே தனக்குத் தன்மய மாய்நிற்குந்
தானே தனக்குத் தலைவனு மாமே.

தலைவனாய் நின்றல் - ஐந்தொழிலுக்கும் காரணமாய் நின்றல். தன் மலையாய் நின்றல் - அசையாது நின்றல். தன் மயமாய் நின்றல் - தன் இயல்பு குன்றாதிருத்தல். தலைவனாதல் - பிறர் ஏவுதலின்றி இருத்தல்.

சிவனே ஒப்பற்ற தலைவனாய்த் தன்னையடைந்தார்க்கெலாம் அருள் வழங்கி இயல்பு குன்றாது இருப்பவன் என்பதாம். 13

897. தலைவனு மாய்நின்ற தற்பரக் கூத்தனைத்
தலைவனு மாய்நின்ற சற்பாத் திரத்தைத்
தலைவனு மாய்நின்ற தாதவிழ் ஞானத்
தலைவனு மாய்நின்ற தாளிணை தானே.

சற்பாத்திரம் - தாங்குகின்ற பாத்திரம் போன்றவன். தாதவிழ் ஞானம் - சகஸ்ரதளத்தில் விளங்கும் ஞானம். ஞானத்தை அளிக்கும் தலைவன் என்க. தாளிணை - சூரிய சந்திரர்களாகிய இரு திருவடி. சூரிய சந்திரர்களுக்கும் தலைவன் நின்மல சிவன் என்க.

நின்மல சிவன் ஞானத்தை யளித்துத் திருவடியிணையை நல்குவான் என்பதாம். 14

898. இணையார் திருவடி எட்டெழுத் தாகும்
இணையார் கழலிணை யீரைஞ்ச தாகும்
இணையார் கழலிணை ஐம்பத்தொன் றாகும்
இணையார் கழலிணை ஏழா யிரமே.

எட்டெழுத்து - அகரம். அவனது திருவடியே அகரமாகிய பெரும் பொருளாம் என்க. ஈரைஞ்சு - பத்து, யகரம். அகரமாகிய பெரும் பொருள் யகரமாகிய ஆன்மாவில் விளங்கும் என்க. ஐம்பத்தொன்று - ஐம்பத்தோரட்சரங்கள். அவன் அட்சர வடிவில் சப்தப் பிரபஞ்சமாகவுள்ளான் என்க. ஏழாயிரம் - ஓர் எண்ணிக்கை. அஃதாவது எல்லா மந்திரங்களுக்கும் தலைவனாகவுள்ளான் என்க.

இணையார் திருவடியே எல்லா மந்திரங்களாகவும், மந்திரப் பொருளாகவும் உள்ளது என்பதாம். 15

899. ஏழா யிரமாய் இருபதாய் முப்பதாய்
ஏழா யிரத்தும் எழுகோடி தானாகி
ஏழா யிரத்துயிர் எண்ணிலா மந்திரம்
ஏழா யிரண்டாய் இருக்கின்ற வானே.

இருபது முப்பது - எழுத்துக்கள் உயிர் வருக்கம் பதினாறும் அவற்றுக்குக் காரணமான மூலாதாரத்திலுள்ள வஸ்புஷ ஆகிய நான்கும் சேர்ந்து இருபது, ஏனைய எழுத்துக்கள் முப்பது. ஏழாயிரமாய்க் கூறப்பட்ட மந்திரங்கள் இருபது முப்பது என்ற எண்ணிக்கையி

லுள்ள எழுத்துக்களாலானவை என்க. எழு கோடி - நம: , சுவதா, சுவாகா, வஷ்டு, வெளஷ்டு, ஹும், ஹும்படு ஆகிய ஏழு முடிவு. ஏழாயிர வகையான மந்திரங்களும் ஏழு முடிவில் பொருந்துவனவே யாம் என்க. ஏழாயிரத் துயிர் எண்ணிலா மந்திரம் என்பது, ஏழாயிரம் பிரிவில் எண்ண முடியாத பேதங்களாக விரியும் என்றபடி. இரண்டு-விந்து நாதம். ஏழு முடிவுகளையுடைய மந்திரங்கள் எல்லாம் இரண்டு ஆகிய விந்து நாதத்தில் முடிவனவாம் என்க.

எல்லா மந்திரங்களும் விந்து நாதத்தில் முடியும் என்பதாம். 16

900. இருக்கின்ற மந்திரம் ஏழாயிரமாம்
 இருக்கின்ற மந்திரம் எத்திறம் இல்லை
 இருக்கின்ற மந்திரஞ் சிவன்திரு மேனி
 இருக்கின்ற மந்திரம் இவ்வண்ணந் தானே.

இருக்கின்ற மந்திரம் ஏழாயிரமாம் - அசபையாகிய பிரணாவமே ஏழாயிர மந்திரங்களாகும். இருக்கின்ற மந்திரம் எத்திறம் இல்லை - அசபையாகிய மந்திரம் எத்தன்மையதாக இல்லை. இருக்கின்ற மந்திரஞ் சிவன் திருமேனி - அசபையே சிவனது வடிவாக வுள்ளது. இருக்கின்ற மந்திரம் இவ்வண்ணந் தானே - அசபையே இவ்வாறு எல்லாமாய் உள்ளது.

அசபையே மந்திரமாயும் மந்திரப் பொருளாயும் உள்ளது என்பதாம். 17

901. தானே தனக்குத் தகுநட்டந் தானாகுந்
 தானே அகார உகாரம தாய்நிற்குந்
 தானே ரீங்காரத் தத்துவக் கூத்துக்குத்
 தானே உலகில் தனிநடந் தானே.

தானே தனக்குத் தகுநட்டந் தானாகும் - தன்னை ஒருவர் தூண்டாமல் தானே தக்க நடனத்தை மேற்கொள்ளும் தானே அகார உகாரம தாய் நிற்கும் - தானே தன்னின் வேருகச் சத்தியைப் பிரிப்பித்து நிற்கும். ஹ்ரீம் - மாயையின் பீசம். தானே ரீங்காரத் தத்துவக் கூத்துக்குத் தானே உலகில் தனிநடந்தானே - பின்பு மகாமாயையில் நடைபெறும் பஞ்சக்கிருத்தியத்துக்கும் தானே ஒப்பற்ற நடனத்தை மேற்கொள்ளும். ஓம் என்றபோது சிவசத்தி பிரிப்பற்ற நிலை; ஹ்ரீம் என்றபோது பஞ்சக் கிருத்தியத்துக்கு ஐந்து அதிபர்களை விடுத்துத் தான்வேறாய் உள்ளநிலை. அஃதாவது ஓம் என்பதில் சிவசத்தி சம நிலையில் உள்ளாள். ஹ்ரீம் என்றபோது சத்தியின் ஆற்றல் மிகுந்து சிவத்தின் ஆற்றலான அறிவு குறைந்து நிற்கும் என்க.

சிவனே சத்தியைப் பிரேரித்துப் பஞ்சக் கிருத்தியங்களை அருளிச் செய்வான் என்பதாம். 18

902. நடமிரண் டொன்றே நளினம தாகும்
 நடமிரண் டொன்றே நமன்செய்யுங் கூத்து
 நடமிரண் டொன்றே நகைசெயா மந்திரம்
 நடஞ்சிவ லிங்கம் நலஞ்செம்பு பொன்னே.

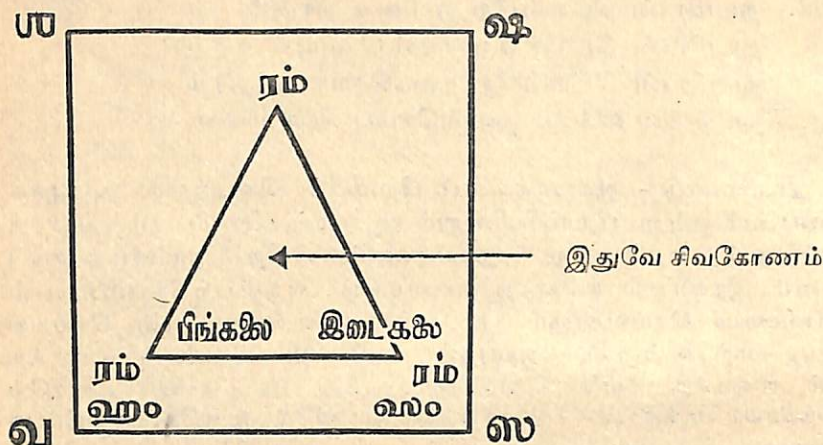
நடமிரண்டு - ஆன்மாக்களைப் பிறவியிற் செலுத்தும் அற்புதத் தாண்டவம் ஒன்று. பிறவியினின்றும் ஆன்மாக்களை மீட்கும் சங்காரத் தாண்டவம் மற்றொன்று. நடமிரண்டொன்றே நளினமதாகும் - நடனம் இரண்டில் சங்காரத் தாண்டவம் அருள்பற்றிதானபடியால் நன்மையைச் செய்வதாகும். நடமிரண் டொன்றே நமன் செய்யுங் கூத்து - மற்றொருகிய அற்புதத் தாண்டவம் பிறவியிற் செலுத்த லால் நமனுக்கு வேலை கொடுக்கும் கூத்து. நடமிரண் டொன்றே நகைசெயா மந்திரம் - சங்காரத் தாண்டவமே உலகோர் பழிப்புக் காளாகாத பிரணவ மந்திரமாகும். நடஞ்சிவலிங்கம் நலஞ்செம்பு பொன்னே - இத் தாண்டவப் பயன் எடுத்த உடம்பு செம்பு பொன் னுவதுபோல் சிவாகாரமாய் விடும்.

நடனம் இரண்டின் பயன் கூறியவாறு.

19

903. செம்புபொன் னாகுஞ் சிவாய நமவென்னிற்
 செம்புபொன் னாகத் திரண்டது சித்பரஞ்
 செம்புபொன் னாகும் ஸ்ரீயுங் கிரியுமெனச்
 செம்புபொன் னான திருவம் பலமே

செம்புபொன்னாகுஞ் சிவாயநம வென்னில் - சிவாயநம எனத் திருவைந்தெழுத்து ஒதினால் செம்பின் குற்றம் நீங்கிப் பொன்னுவது போல் உயிரின் குற்றமாகிய ஆணவம் கன்மம் மாயை கெட்டுத் தூய்மைபெறும். சிவாயநம என்பதில் நம என்ற சத்தி உடம்பில் கீழுள்ள சுவாதிட்டான மணிபூரகத்தில் விளங்குபவை. பஞ்சாட்சர தியானத்தால் கீழுள்ள சத்திகளிடமிருந்து விடுபட்டுச் சிகாரமான ஒளியுடன் சென்று வகாரமான அருளைப்பெற்று யகாரமான ஆன்மா நிலைபெற்றால் நம கீழ்ப்படுத்தப்படும். இந்நிலையில் உடம்பு பொன் னாகும் என்க. செம்பு பொன்னாகத் திரண்டது சித்பரம் - அப்போது உயிரின் அறிவுமயமான பரம் அமையும். செம்பு பொன்னாகும் ஸ்ரீயுங் கிரியுமென - ஸ்ரீம் கிரீம் என்று செபித்தாலும் அவ்விதமே உடம்பு பொன்னாகும் மூலாதாரத்தில் முக்கோணத்தில் உள்ள ஹ ௦ ஸ ௦ என்ற பீசங்களைக் கொண்டு அமைவது ஸ்ரீயுங் கிரியும்: ஸ் + ர் + ஈ + ம் - ஸ்ரீம். ஹ் + ர் + ஈ + ம் - ஹ்ரீம். இவை சத்தி பீசங்கள் என்க. செம்பு பொன் னான திருவம் பலமே - செம்பு பொன்னானதுபோல் திரு வம்பலம் சமைந்தபோது உயிரின் குற்றம் நீங்கிச் சிவாகாரமாய் விளங்கும்.

சிவாயநம என்றாலும் ஸ்ரீம் கிரீம் என்றாலும் மலக்குற்றம் நீங்கும் என்பதாம். 20

904. திருவம் பலமாகச் சீர்ச்சக் கரத்தைத்
திருவம் பலமாக ஈராறு கீறித்
திருவம் பலமாக இருபத்தைஞ் சாக்கித்
திருவம் பலமாகச் செபிக்கின்ற வாறே.

திருவம்பலமாகச் சீர்ச் சக்கரத்தைத் திருவம்பலமாக ஈராறு கீறி - திருவம்பலமாக விளங்கும் சிறப்பான சக்கரத்தைச் சபை அமைக்கக் குறுக்கும் நெடுக்குமாக முறையே ஆறு ஆறு கோடுகள் இட்டு. திருவம் பலமாக இருபத்தைஞ் சாக்கி - அதனை இருபத்தைந்து அறைகளாக்கி. திருவம்பலமாகச் செபிக்கின்ற வாறே - அவ்விருபத்தைந்து அறைகளிலும் முறையாகப் பஞ்சாட்சரம் அமைத்துச் செபிக்கவும். சக்கரம் 912ம் பாடல் உரையில் காண்க.

சக்கரம் அமைக்கின்ற முறை கூறியவாறு.

21

905. வாறே சிவாய நமச்சி வாயநம
வாறே செபிக்கில் வரும்பேர் பிறப்பில்லை
வாறே அருளால் வளர்கூத்துக் காணலாம்
வாறே செபிக்கில் வருஞ்செம்பு பொன்னே.

வாறு - விதம், வலிமை. வாறே சிவாயநமச் சிவாயநம வாறே செபிக்கில் என்பது, சிவாயநம சிவாயநம என்ற முறையில் வலிமையாக எண்ணிச் செபித்தால் என்றபடி. சக்கரத்தை யிட்டு மந்திரத்தைச் செபிக்கவேண்டும் என்க. செபத்தால் பிறப்பை அறுக்கலாம். வளர் கூத்து - வளர்ச்சியைத் தருகிற கூத்து. திருக்கூத்து தரிசனம்

உண்டாம் என்க. வரும் செம்பு பொன்னே என்பது, ஆன்மா மல
மற்றுப் பொன்போல் விளங்கும் என்றபடி. ஆறு - வழி.

சிவாயநம என்று செபித்தால் பிறப்பு நீங்குதலோடு இன்பம்
உண்டாம் என்பதாம். 22

906. பொன்னுன மந்திரம் புகலவும் ஒண்ணுது
பொன்னுன மந்திரம் பொறிகிஞ்சு கத்தாகும்
பொன்னுன மந்திரம் புகையுண்டு பூரிக்கிற்
பொன்னுகும் வல்லோர்க் குடம்புபொற் பாதமே.

பொன்னுன மந்திரம் புகலவும் ஒண்ணுது - சிவாயநம என்ற
பொன்போன்ற மந்திரத்தை வாய்விட்டுச் சொல்லலாகாது. பொன்
னுன மந்திரம் பொறிகிஞ்சு கத்தாகும் - இப்பொன் போன்ற மந்திரத்தை
உதட்டளவில் ஒலியன்னியில் எண்ணத் தக்கது. கிஞ்சுகம் - சிவப்பு.
முண்முருக்க மலர். இங்கு ஆகுபெயராய்ச் செந்நிறமுடைய உதட்டுக்
காயிற்று. பொன்னுன மந்திரம் புகையுண்டு பூரிக்கிற் பொன்னுகும்
வல்லோர்க் குடம்பு - இம் மந்திரத்தை எண்ணும்போது சிரசில்
அக்கினி திக்கிலிருந்து உணர்வு ஈசான திக்குக்குப் பாய்ந்து பெரு
கினால் உடம்பு பொன்னுகும். பொற் பாதமே - திருவடிப்பேறு கிட்டும்.

மந்திரத்தைச் செபிக்கும் முறை கூறியவாறு.

23

907. பொற்பாதங் காணலாம் புத்திரர் உண்டாகும்
பொற்பாதத் தாணையே செம்புபொன் னாயிடும்
பொற்பாதங் காணத் திருமேனி யாயிடும்
பொற்பாத நன்னடஞ் சிந்தனை சொல்லுமே.

புத்திரர் உண்டாகும் - பஞ்சாட்சர செபத்தால் சிறந்த ஆசாரிய
னாகச் சீடர்கள் உண்டாவர். பொற்பாதத் தாணையே செம்புபொன்
னாயிடும் - சிவாநுக்கிரகத்தால் சீடனின் மலக் குற்றம் நீங்கும். பொற்
பாதங் காணத் திருமேனியாயிடும் - பொற்பாதத்தைக் காணத்தக்க
உடம்பாயிடும். பொற்பாத நன்னடஞ் சிந்தனை சொல்லுமே - திருவடி
நடனச் சிந்தனையை உபதேசியுங்கள்.

பஞ்சாக்கர செபத்தால் சிறந்த ஆசாரியனாகலாம் என்பதாம்.

24

908. சொல்லு மொருகூட்டிற் புக்குச் சுகிக்கலாம்
நல்ல மடவார் நயந்துட னேவருஞ்
சொல்லினும் பாசச் சுடர்ப்பாம்பு நீங்கிடுஞ்
சொல்லுந் திருக்கூத்தின் குக்குமந் தானே.

சொல்லு மொரு கூட்டிற் புக்குச் சுகிக்கலாம் - சொல்லப்படுகின்ற
வேறொரு உடம்பில் புகுந்து அங்குள்ள இன்பத்தைப் பெறலாம்.

நல்ல மடவார் நயந்துடனே வரும் - இவரிடம் வசிகரத்தன்மை இருப்பதால் அழகிய பெண்கள் விரும்பித் தொடருவர். சொல்லினும் பாசச் சுடர்ப்பாம்பு நீங்கிடும் - இவர்கள் சொன்னாலே உலகினர்க்கு ஆசாபாசம் நீங்கும். இவரது வாய் மொழி அருக்கிரகம் நிக்கிரகம் செய்யவல்லது என்க. சொல்லுந் திருக்கூத்தின் சூக்குமம் தானே - இவைகள் திருக்கூத்தினால் அடையும் பயன்கள்.

திருக்கூத்தின் பயன் கூறியவாறு.

25

909. சூக்குமம் எண்ணு யிரஞ்செபித் தாலுமேற்

சூக்கும மான வழியிடைக் காணலாஞ்

சூக்கும மான வினையைக் கெடுக்கலாஞ்

சூக்கும மான சிவனதா னந்தமே.

சூக்குமம் எண்ணுயிரஞ் செபித்தாலும் - மானசீகமாக எண்ணப் படுகின்ற ஆயிரம் உரு செபித்தாலும். மேற் சூக்கும மான வழியிடைக் காணலாம் - மேலுள்ள நுண்மையான சகஸ்ரதளம் விளங்குவதைக் காணலாம். சூக்கும மான வினையைக் கெடுக்கலாம் - வாசனாருபமாகப் பந்தித்துள்ள வினைகளைக் கெடுக்கலாம். சூக்குமமான சிவனதா னந்தமே - சூக்குமமான சிவானந்தம் வினையும்.

ஆயிரம் உரு செபித்தால் வினைகெட்டு இன்பம் பெறலாம் என்பதாம்.

26

910. ஆனந்தம் ஆனந்தம் ஒன்றென் றறைந்திட

ஆனந்தம் ஆனந்தம் ஆ-ஈ-ஊ-ஏ-ஓமென்*றைந்திடம்

ஆனந்தம் ஆனந்தம் அஞ்சும தாயிடும்

ஆனந்தம் ஆனந்தம் அம்-ஹீம் அம்-கூம்-ஆம் ஆகுமே.

* பாடபேதம் : றறைந்திடம்.

ஆனந்தம் ஆனந்தம் ஒன்றென் றறைந்திட - சீவன் சகஸ்ரதளத் தைக் கடந்து சிவனோடு ஒன்றிய நிலையைச் சொல்வது ஆனந்தம். அ இ உ எ ஓ ஆகிய ஈழுத்தோசை முதலில் தோன்றியவை. அவை தீர்க்கமானபோது ஆ ஈ ஊ ஏ ஓ என்றாயின. முன்னர் உள்ள குற்றெழுத்துக்களைச் சிவமாகவும், பின்னர் உள்ள நெட்டெழுத்துக் களைச் சத்தியாகவும் கொண்டுள்ளனர். இவை சமஷ்டியாகச் சிவ னிடமும், வியஷ்டியாகச் சீவனிடமும் பொருந்தி விளங்கும். ஆனந்தம் ஆனந்தம் ஆ - ஈ - ஊ - ஏ - ஓமென் றறைந்திடம் - இவ்வாறு சிவனின் சமஷ்டித் தன்மையும் சீவனின் வியஷ்டித் தன்மையும் பிரித்தறிய முடியாதபடி இருக்கும் இடத்தை அடைவது அதைவிட ஆனந்தம். ஆனந்தம் ஆனந்தம் அஞ்சும தாயிடும் - இவ்வைந்தும் ஒன்றிய நாதாந்தம் அமைந்தபோது ஆனந்தமாம். ஆனந்தம் ஆனந்தம்

அம் - ஹீம் அம் - ஷம் - ஆம் ஆகுமே - வித்தெழுத்துக்களான இவை ஐந்துமே சிறந்த ஆனந்தத்தை அளிப்பன. அம் - சிவ பீசம், ஹம் - சத்தி பீசம், ஹீம் - மகாமாயா பீசம், ஷம் ஹாம் என்பன புருவநடுவி லுள்ள ஹாகினி மோஹினி பீசமாகும். இங்கிருந்தே ஹம்ச மந்திரம் சிரசை நோக்கிச் செல்லும் என்க.

சீவனும் சிவனும் ஒன்றிய நிலை ஆனந்தம் என்பதாம்.

27

911. மேனி யிரண்டும் விலங்காமல் மேல்கொள்ள

மேனி யிரண்டு மிகார விகாரியா

மேனி யிரண்டும் ஊ - ஆ - ஈ - ஏ - ஒ - என்னும்

மேனி யிரண்டும் ஈ - ஒ - ஊ - ஆ - ஏ - கூ த்தாமே.

மேனி யிரண்டும் விலங்காமல் மேல்கொள்ள - தூல உடலும் சூக்கும உடலும் ஒன்றுக்கொன்று விலங்குபோல் பந்திக்காததாய். மேனி இரண்டும் மிகுஆர் விகாரியாம் - உடம்பு இரண்டும் மிகுந்து ஒளி பொருந்தி விகாரப்படாமல் நிற்றல். மேனி யிரண்டும் ஊ - ஆ - ஈ - ஏ - ஒ என்னும் - சந்திரன் ஹிருதயம் தொட்டு மூலாதாரம் வந்து உந்தியை அடைகின்றதை ஊ ஆ ஈ என்றும், சூரியன் விளங்குவதை ஈ ஊ ஏ ஒ என்றுமாய். அஃதாவது மேல்தோக்கிச் செல்லும் சூரியன் உந்தியை இடமாகக் கொண்டுள்ளது என்றும், கீழ்தோக்கும்

ஆகாயம்.ய-ஒ

வாயு. வா-ஏ

தீ. சி-ஊ

அப்பு. ம-ஈ

பிருதிவி. ஈ-ஆ

புருவநடு

கண்டம்

ஹிருதயம்

உந்தி

மூலாதாரம்

இயல்பிணையடைய சந்திரன் ஹிருதயத்திலிருந்து இறங்கிக் குறித் தானத்தை இடமாகக் கொண்டுள்ளது என்றும் கூறுவர். மேனி யிரண்டும் ஈ ஒ ஊ ஆ ஏ கூத்தாமே - இந்நிலை தீட்சையால் மாற்றி யமைக்கப் பட்டால் ஈகாரம் ஓகாரத்துக்குச் சென்று பிறகு ஊகாரம் சென்று அதன் பிறகு ஆகாரம் சென்று ஏகாரம் அமையவே திருக்கூத் தாகும். ஏகாரம் என்பது விசுத்திச் சக்கரம் ஆகும். இதுதான் ஒளி மண்டலம் விளங்கும் மூலமாகிய உண்ணுக்குப் பிரதேசமாம். இந் நெறியால் சூரிய சந்திரர் இணைக்கப்பட்டு ஒளிமண்டலம் சிரசில் உதயமாகும்.

ஐம்பூதங்களுக்கும் பூதநாயகர்களான பிரமன், விஷ்ணு, உருத் திரன், மகேசுரன், சதாசிவன் ஆகியவர்களை உயிர்க் குற்றெழுத்துக் களாகவும், அவர்களின் சத்திகளை நெட்டெழுத்துக்களாகவும் கொண் டனர்.

பிருதிவி முதல் ஆகாயம் ஈராக இணைக்கும் நெறி கூறியவாறு. 28

912. கூத்தே சிவாய நமமசி வாயிடுங்

கூத்தே - ஈ - ஊ - ஆ - ஏ - ஓம் - சிவாயநம வாயிடுங்

கூத்தே - ஈ - ஊ - ஆ - ஏ - ஓம் - சிவயநம வாயிடுங்

கூத்தே - இ - ஊ - ஆ - ஏ - ஓம் - நமசிவாய

கோளொன்று மாறே.

சி	வா	ய	ந	ம
ம	சி	வா	ய	ந
ந	ம	சி	வா	ய
ய	ந	ம	சி	வா
வா	ய	ந	ம	சி

கூத்தே சிவாயநம மசிவா யிடும் - இந்தக் கூத்தே சிவாய நம மசிவாயந, நமசிவாய, யநம சிவா, வாயநமசி என விரியும். இம் மந்திரத்தில் 904ம் மந்திரத் தில் கூறிய சக்கர அமைப்பும் அதன் விளக்கமும் காண்க. பஞ் சாட்சரத்தில் தூலம் உடலிலும், சூக்குமம் ஒளியிலும் உள்ளன. சிகரம் ஒளியையும், வகரம் வாயு வையும், யகரம் ஆகாயத்தையும், நகரம் அப்புவையும், மகரம் பிரு திவியையும் குறிக்கும். இவையெல்லாம் ஒளி உருவமாக மேல் போவதில் கீழுள்ள தத்துவங்

களில் அவ் வவற்றிலுள்ள ஒளி மிகுத்து ஒளியாகி ஆகாய மண்ட லத்தில் அவ்வவை சூக்குமமாய் அமையும். இம்மாற்றம் முதலில் மக ரத்தில் அமையும் என்பதை விளக்க மசிவாயந என்றும், பிறகு நகரத் தில் அமையும் என்பதை விளக்க நமசிவாய என்றும் கூறினார். நம சிவாய அமைந்த பின்னரே ஆகாயக் கூறான ய நம சி வா விளக்க முறும். அதன்மேல் காற்றின் ஜெயம் அமைந்து வாய நம சி யாகும் இவ்வகையான மாற்றத்தைப் புறத்தே சக்கரத்தில் கண்டபடி அகத்தே உடம்பிலும் காணவேண்டும் என்க. கூத்தே ஈ ஊ ஆ ஏ ஓம் சிவாய நம வாயிடும் - இவ்வுண்மையை அறிந்து கடைப்பிடித்தால் சந்திர யோகமான சிவாய நம விளங்கி ஈ ஊ ஆ ஏ ஓம் அமையும். சிவாய நம - பிரசாத நெறி. இது ஸ்திரீ வித்தையாகும். கூத்தே ஈ ஊ ஆ ஏ ஓம் சிவயநம வாயிடும் - சூரிய யோகமான சிவயநம என்பது விளங்கி ஈ ஊ ஆ ஏ ஓம் அமையும். சூரிய யோகம், அறிவினால் சென் றடையும் நெறி. இதற்குப் பஞ்சாட்சரம் சிவயநம. சத்தி அட்சரம்

தீர்க்கமின்றியிருப்பது. இது மறுமைக் குரியது. கூத்தே இ ஊ ஆ ஏ ஓம் நமசிவாய - கிரியை நெறியில் ந ம சி வாய விளங்கி இ ஊ ஆ ஏ ஓம் அமையும். நமசிவாய, இது இம்மை மறுமை இரண்டினுக்கும் உரியது. கோனொன்று மாறே-இஃது ஒளி (அறிவு) பொருந்தும் வழியாகும்.

அசபைக்குரிய சக்கரம் அமைத்து வழிபடும் முறை கூறியவாறு. 29

913. ஒன்றிரண் டாடவோ ரொன்று முடனாட
ஒன்றினின் மூன்றாட ஒரேமும் ஒத்தாட
ஒன்றினில் ஆடவோர் ஒன்பதும் உடனாட
மன்றினில் ஆடினான் மாணிக்கக் கூத்தே.

ஒன்றிருப்பது ஆகாய பூதம், இரண்டாயிருப்பது வாயு பூதம், மூன்றாயிருப்பது தேயு பூதம். இம் மூன்றும் இறைவனது ஆட்டத்தால் இயங்கும் என்க இனி, தேயு பூதத்தின் காரியமே சோமன் குரியன் அக்கினியாகிய மூன்று ஒளிகள் ஆகும். ஒன்றினில் மூன்றாட என்பது, ஆகாய பூதத்தினிடையே மூன்று ஒளிகளும் விளங்க என்றபடி. ஒரேமும் ஒத்தாட என்பது, அதனால் பிருதிவி பூத அணுக்கள், அப்பு பூத அணுக்கள், தேயு பூத அணுக்கள், வாயு பூத அணுக்கள், ஆகாய பூத அணுக்கள். விந்து அணுக்கள், நாத அணுக்கள் ஆக ஏழும் மூன்றொளிகளுடன் கலந்தாட என்றபடி. ஒன்றினில் ஆடவோர் ஒன்பதும் உடனாட என்பது, சிவன் ஏகனாய் ஆட அவனும் சிவம் சத்தி நாதம் விந்து சாதாக்கியம் மகேசுவரம் உருத்திரன் விஷ்ணு பிரமன் ஆகிய தத்துவங்களும் ஆட என்றபடி. மன்றினில் ஆடினான் மாணிக்கக் கூத்தே என்பது, சிற்றம்பலத்தில் செவ்வொளியில் நடித்தனன் என்றபடி.

இறைவனது நடனமே இவ்வுலக இயக்கத்துக்குக் காரணம் என்பதாம்.

30

2. திருவம்பலச் சக்கரம்

914. இருந்தஇவ் வட்டங்கள் ஈராறி ரேகை
இருந்த இரேகைமேல் ஈரா றிருத்தி
இருந்த மனைகளும் ஈராறு பத்தொன்
றிருந்த மனையொன்றில் எய்துவன் ருனே.

வட்டம் - சக்கரம். கோடுகள் குறுக்கும் நெடுக்குமாக இட்டு எழுத்துக்களைக் கட்டங்களில் அமைத்து வழிபடுவதற்குரியது சக்கரம் என்க. இரேகை - கோடு. இருந்த இவ் வட்டங்கள் ஈராறி ரேகை இருந்த இரேகைமேல் ஈராறிருத்தி - இருந்த இச்சக்கரங்களில் பன்னிரண்டு கோடுகளைக் குறுக்கும் பன்னிரண்டு கோடுகளை நெடுக்கு

மாக இட்டு. ஈராறு பத்து ஒன்று - $2 \times 6 \times 10 + 1 = 121$. இருந்த மனைகளும் ஈராறு பத்தொன்று - அமைந்த கட்டடங்களும் 121 ஆகும். இருந்த மனை யொன்றில் எய்துவன் ருனே - அமைந்த இச்சக்கரத்தின் நடுக்கட்டத்தில் சிவன் பொருந்துவான். சிவன் - சிவாக்கரமாகிய சி.

இச்சக்கரம் அமைக்கும் முறை கூறியவாறு.

1

915. தானொன்றி வாழிடந் தன்னெழுத் தேயாகுந்
தானொன்று மந்நான்குந் தன்பே ரெழுத்தாகுந்
தானொன்று நாற்கோணந் தன்னைந் தெழுத்தாகுந்
தானொன்றி லேயொன்று மவ்வரன் தானே.

தானொன்றி வாழிடந் தன்னெழுத்தே யாகும் - சிவமாகிய தான் பொருந்தி விளங்கும் இடம் தனக்குரிய எழுத்தாகிய சிகரமாகும். தானொன்று மந்நான்குந் தன் பேரெழுத்தாகும் - தான் பொருந்துவ தற்கு இடமாயிருக்கும் ஏனைய வ ய. ந ம என்னும் நான்கு எழுத்துக்களும் தன் பெயரினை உணர்த்தும் எழுத்துக்களாகும். தானொன்று நாற்கோணந் தன்னைந் தெழுத்தாகும் - சிவம் பொருந்தி யுள்ள அமைப்பில் நாற்கோணத்திலும் சூழவுள்ளவை தன் அஞ்செழுத் தாகும். தானொன்றிலேயொன்று மவ்வரன் தானே - சிவமாகியதான் ஏனைய எழுத்துக்களுடனும் பொருந்தி நிற்கும்.

சக்கரத்தில் சிவம் நடுவிலும் சூழவும் பொருந்தியிருப்பான் என்பதாம்.

2

சி	வ	ய	ந	ம	சி	வ	ய	ந	ம	சி
ம	ம	ம	ம	ம	ம	ம	ம	ம	ம	வ
ந	ம	ந	ந	ந	ந	ந	ந	ந	ம	ய
ய	ம	ந	ய	ய	ய	ய	ய	ந	ம	ந
வ	ம	ந	ய	வ	வ	வ	ய	ந	ம	ம
சி	ம	ந	ய	வ	சி	வ	ய	ந	ம	சி
ம	ம	ந	ய	வ	வ	வ	ய	ந	ம	வ
ந	ம	ந	ய	ய	ய	ய	ய	ந	ம	ய
ய	ம	ந	ந	ந	ந	ந	ந	ந	ம	ந
வ	ம	ம	ம	ம	ம	ம	ம	ம	ம	ம
சி	ம	ந	ய	வ	சி	ம	ந	ய	வ	சி

சி — 9

வ — 16

ய — 24

ந — 32

ம — 40

ஆகஅறை 121

சிகரம் நடுவிலும்
நா ன் கு திசை
களிலும் நா ன் கு
கோ ண த் தி லு ம்
விளங்கியுள்ளது.

916. அரகர என்ன அரியதொன் நிலை
அரகர என்ன அறிகிலர் மாந்தர்
அரகர என்ன அமரரும் ஆவர்
அரகர என்ன அறும்பிறப் பன்றே.

அரகர என்ன அரியதொன் நிலை - அரகர என்னும் நாமத்தைப் பயின்றவர்க்கு எல்லாம் எளிமையில் முடியும். ஹீம் என்னும் சொல்லுக்கு எத்துணை பெருமை உண்டோ அத்துணை பெருமை ஹர ஹர என்னும் சொல்லுக்கு உண்டு. அரகர என்ன அறிகிலர் மாந்தர் - அவ்வளவு பெருமை இருந்தும் மனிதர்கள் அரகர என்று வணங்கிப் பயன் அடையவில்லை. அமரரும் ஆவர் - அழியாத ஒளியுடல் பெறுவர். அரகர என்ன அறும் பிறப்பன்றே - மேலும் விளையின்மையால் பிறப்பு இல்லை.

அரகர என்பது மனிதர் கோரிக்கையைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடியது என்பதாம். 3

917. எட்டு நிலையுள எங்கோன் இருப்பிடம்
எட்டினில் ஒன்றும் இருமூன்றும் ஈரேழும்
ஒட்டிய விந்துவும் நாதமும் ஒங்கிடப்
பட்டது மந்திரம் பான்மொழி பாலே.

எட்டு நிலையுள எங்கோன் இருப்பிடம் - எமது தலைவன் வாழும் இடம் மேற்குறித்த சக்கரத்தில் நான்கு திசைகளிலும் நான்கு கோணங்களிலும் உள்ளது. இருமூன்று - பஞ்சாக்கரம். எட்டினில் இருமூன்றும் ஒன்றும் - இந்த எட்டு இடங்களிலும் பஞ்சாக்கரம் பொருந்தும். இஃது இயந்திர சொரூபம். ஈரேழும் என்பது, பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேசன், சதாசிவன், விந்து, நாதம், சத்தி, சிவன் ஆகிய நவ வடிவாம். இஃது அகமுக பாவனையில் படுவது என்க. புறத்திலுள்ள சக்கரத்துக்கும் அகத்திலுள்ள சீவ சக்கரத்துக்கும் அபேதமாக உபாசகர் வழிபடவேண்டும் என்பது கிரியையின் தத்துவமாகும். ஒட்டிய விந்துவும் நாதமும் ஒங்கிட - இவ்வாறு வழிபடுபவரது சிரசில் விந்து (ஒளி), நாதம் (ஒலி) அமைந்து ஒங்கி விளங்கிட. விந்து நாதமே ஒன்பது வடிவும் ஆம். பட்டது மந்திரம் பான்மொழி பாலே என்பது. இம்மந்திர வாக்குருபினியால் சித்தியாயிற்று என்றபடி.

இச்சக்கர பூசையால் உபாசகனிடம் சிவன் ஒன்பது வடிவிலும் சிறந்து சிவலிங்கம் அமையும் என்பதாம். 4

918. மட்டவிழ் தாமரை மாதுநல் லாளுடன்
ஒட்டி இருந்த உபாயம் அறிகிலர்
விட்ட எழுத்தை விடாத எழுத்துடன்
கட்டவல் லாருயிர் காக்கவல் லாரே.

மட்டவிழ் தாமரை மாதுநல்லாளுடன் - தேன் பிவிற்றுகின்ற தாமரையாகிய மூலாதாரத்தில் விளங்கும் குண்டலினியுடன். ஓட்டி இருந்த உபாயம் அறிகிலர் - சிவம் உடனிருந்து உறைவதை அறிய வில்லை. விட்ட எழுத்து - ஹம் (சூரியன்). விடாத எழுத்து - ஸம் (சந்திரன்) இவை மூலாதாரத்தில் விளங்குபவை. விட்ட எழுத்தை விடாத எழுத்துடன் கட்டவல்லார் - சூரிய சந்திர கலைகளின் செயலை மாற்ற அறிந்தவர். உயிர் காக்கவல்லாரே - உயிரை உடலில் நிறுத்த வல்லார்.

இவ்வுண்மையை அறிந்தவர் கேவல கும்பகம் சித்தியாகி நீடு வாழ்வார் என்பதாம். 5

919. ஆலய மாக அமர்ந்தபஞ் சாக்கரம்
ஆலய மாக அமர்ந்தவித் தூலம்போய்
ஆலய மாக வறிகின்ற சூக்குமம்
ஆலய மாக அமர்ந்திருந் தானே.

ஆலய மாக அமர்ந்த பஞ்சாக்கரம் - கோயிலாக அமர்ந்த பஞ்சாக்கரம் தூலம் - மூலாதாரத் தொடங்கி உடம்புள் மேலேறும் ந. ம. சி. வ. ய தூலம். ஆலயமாக அமர்ந்த இத் தூலம்போய் - கோயிலாக இருந்த இத்தூலநிலை மாறி. சூக்குமம் - உடம்பைக் கடந்து விளங்குவதான ஒளியை முதலாகக் கொண்ட சி. வ. ய. ந. ம சூக்குமம். ஆலயமாக அறிகின்ற சூக்குமம் - கோயிலாக எண்ணுகின்ற ஒளியை முதலாகவுடைய சூக்குமத்தில். ஆலய மாக அமர்ந்திருந் தானே - சிவன் கோயில் கொண்டருளினான்.

பஞ்சாக்கரமே இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கும் இடம் என்பதாம். 6

920. இருந்தஇவ் வட்டம் இருமூன்றி ரேகை
இருந்த வதனுள் இரேகை யைந்தாக
இருந்த அறைகள் இருபத்தைஞ் சாக
இருந்த அறையொன்றில் எய்து மகாரமே.

இருந்த இவ் வட்டம் இருமூன்றி ரேகை என்பது, இருந்த இவ் வுடலில் ஆறு ஆதாரங்கள் என்றபடி. சிவாயநம என்று சிவத்தை முன்னாக ஒதினால் ஆறு ஆதாரங்களிலும் ஆகாய நுண்ணசைவு தொழிற் படுகிறது. இருந்த அதனுள் இரேகை ஐந்தாக என்பது, அவ்வகையான சக்கரங்களுள் ஐந்தாகவுள்ள சக்கரம் மூலாதாரம் தொடங்கி விசுத்தியாகிய கண்டமாகும் என்றபடி. இங்கு உதிப்பது மகாரமான விடகலையாகும். அகரம் மேதை. உகரம் அர்க்கீசம். மகரம் விடம். இருந்த அறைகள் இருபத்தைஞ்சாக என்பது, பஞ்சாக்கரம் சிவாயநம தொட்டு அந்தத்தை மாறுவதில் மகாரம் நமசிவாய நிற்கும் நிலையில் கீழிருந்து மேல் உந்தியாகும் என்றபடி. இருந்த அறை ஒன்றில்

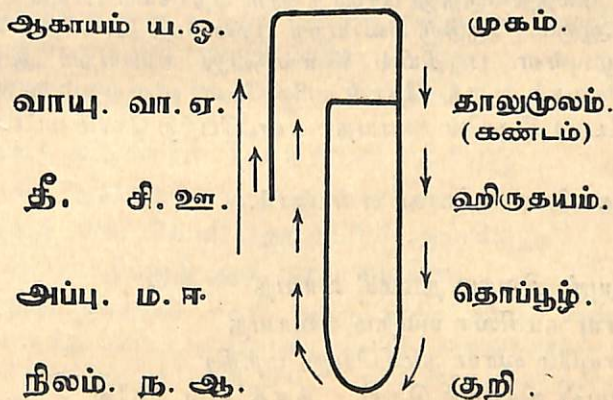
எய்தும் அகாரமே என்பது, இவ்வுந்தியே பிரணவத்தின் அகரகலை உதிக்கும் இடமாகும் என்றபடி. உந்தியாகிய தொப்பூழே தூல உடலையும் சூக்கும் உடலையும் இணைக்கும் நிலையாகும். பஞ்சாக்கரத்தில் மகாரமும் பிரணவத்தில் அகாரமும் உதிக்கும் இடம் ஒன்றேயாம்.

சி	வா	ய	ந	ம
ம	சி	வா	ய	ந
ந	ம	சி	வா	ய
ய	ந	ம	சி	வா
வா	ய	ந	ம	சி

ஒளி மயமான சிவாயநம ஒதில் நமசிவாய சுவாதிட்டானம் மூலாதாரம் வழி பிரமரந்திரம் செல்லும் என்பதாம். 7

921. மகார நடுவே வளைத்திடுஞ் சத்தியை
ஒகாரம் வளைத்திடும்பிளந்தேற்றி
அகாரந்தலையாய் இருகண் சிகாரமாய்
நகார வகாரநற் காலது நாடுமே.

மகாரம் - உந்திக் கமலம். மகாரம் நடுவே வளைத்திடுஞ் சத்தியை - உந்திக் கமலத்தில் வளைந்து சுருண்டு கிடக்கும் குண்டலினி சத்தியை. ஒ - அ + உ. அகரம் உகரம் பொருந்திய இடம் புருவநடு. ஒகாரம்

வளைத்திட்டு உம்பிளந் தேற்றி - கீழ்நோக்காது அச்சத்தியை ஓகாரம் விளங்கும் புருவநடுவுக்குச் செலுத்தி. உம் பிளந்தேற்றுதல் - கீழ்நோக்குந் தன்மை அற்றிருத்தல். இதனால் சி. வா. ய அமைந்து ந. ம. கீழ்ப்படுத்தப்படும் என்க. அகாரந் தலையாய் இருகண் சிகாரமாய் - அகரம் என்ற சிவம் அறிவு மயமாய் இருக்கும் இடம் தலையாகவும், அதன் அக்கினித் தன்மையை வெளிப்படுத்துந் திறன் இரு கண்களில் விளங்குவதாகவும். நகார வகார நற் காலது நாடுமே - சுவாதிட்டானத்திலுள்ள அபானனாகிய நகாரம் கண்டத்தில் வகாரமாய் நாதத்தை விளைவிக்கும் சுழுமுனையாவதை விரும்பிப் பெறுங்கள். நகரம் நோக்கிச் சென்ற அபானனே வகரமாய்க் கண்டத்தில் தாலு மூலத்தில் அருட்சத்தியாய் விளங்குகிறது என்க.

குருமுகமாகத் தீட்சை பெற்றுச் சாதனம் செய்தால் சூக்கும் சிவாலயம் அமையும் என்பதாம். 8

922. நாடும் பிரணவ நடுவிரு பக்கமும்
ஆடு மவர்வாய் அமர்ந்தங்கு நின்றது
நாடு நடுவுண் முகநம சிவாய
வாடுஞ் சிவாயநம புறவட்டத் தாயதே.

நாடும் பிரணவ நடுவிரு பக்கமும் - விரும்பப்படுகின்ற பிரணவப் பொருளை ஆஞ்ஞையில் நடுவாக இருபக்கமும் பொருந்திய சிவாக்கினியான ஓளியைக் கொண்டு நோக்குங்கள். பிரணவம் நடுவாக இருகண் பார்வையை அமைக்கவேண்டும் என்க. ஆடு மவர்வாய் அமர்ந்தங்கு நின்றது - தியானம் செய்பவர்களின் வாய் அசைவில் பொருந்தி நின்ற கூத்தன். நாடுநடுவுண் முக நமசிவாய - கண்டத்தினின்றும் உள்முகமாக மேலேறுவது நமசிவாய ஆகும் சிரசின் நடுவில் தாலு மூலத்திலிருந்து பிரமரந்திரம் நோக்கிப் பாயும் உணர்வே நமசிவாய ஆகும். ஆடுஞ் சிவாயநம புறவட்டத் தாயதே - வெளியில் சிரசைச் சூழவுள்ள பகுதியில் விளங்குவது சிவாயநம ஆகும் புறவட்டம் - சிரசைச் சூழத் தோள்களின்மேல் விளங்கும் ஓளிவட்டம். (சோம வட்டம்) இதுவே சிவாயநம எனப்பெற்ற சோம வட்டமாகும்.

இதுவே பிரணவயோகம் என்பதாம். 9

923. ஆயுஞ் சிவாய நமமசி வாயந
வாயு நமசிவா யயநம சிவாயந
வாயுமே வாய நமசியெனு மந்திர
மாயுஞ் சிகாரந் தொட்டந்தத் தடைவிலே.

ஆராயப்பெற்ற

சி வா ய ந ம
ம சி வா ய ந
ந ம சி வா ய
ய ந ம சி வா
வா ய ந ம சி

என்னும் மந்திரம் சிகாரந்தொட்டுச் சிகாரம் ஈராகச் சக்கரத்தில் அமையும்.

சக்கர அமைப்பு 929ம் மந்திர இறுதியில் காண்க.

10

924. அடைவினில் ஐம்பதும் ஐயைந் தறையின்
அடையும் அறையொன்றுக் கீரெழுத் தாக்கி
அடையு மகாரத்தில் அந்தமாம் கூடிவும்
அடைவின் எழுத்தைம் பத்தொன்றும் அமர்ந்ததே.

வரிசையாக கூகாரம் நீங்கிய ஐம்பது எழுத்துக்களையும் இருபத் தைந்து அறைகளில் அறை ஒன்றுக்கு ஈரெழுத்தாக அடைத்துப் பிரணவ வட்ட மகாரத்தில் கூடிவை அமைப்பின் ஐம்பத்தொரு அட்சரங்களும் முறையாக அடைப்பட்டுவிடும்.

ஐம்பத்தொரு கிரந்த அட்சரங்களும் அடைக்கப்படும் விதம் கூறியவாறு.

11

925. அமர்ந்த அரகர வாய்புற வட்டம்
அமர்ந்த அரிகரி யாமத னுள்வட்டம்
அமர்ந்த அசபை யாம்அத னுள்வட்டம்
அமர்ந்தஇ ரேகையும் ஆகின்ற சூலமே.

புறவட்டம் - வெளி வட்டம். சக்கரத்தின் வெளிவட்டத்தில் ஹரஹர என்றும், அதனை அடுத்த உள்வட்டத்தில் ஹரிஹரி என்றும் அதற்கு அடுத்த உள்வட்டத்தில் ஹம்சம் என்ற அசபையும், சக்கரத்தின் ரேகைகள் முடிவில் சூலமும் இடுக.

சக்கரத்தின் புறத்தே இவ்வாறு அமைக்கவேண்டும் என்பதாம். 12

926. சூலத் தலையினில் தோற்றிடுஞ் சத்தியுஞ்
சூலத் தலையினிற் சூழும்ஓங் காரத்தால்
சூலத் திடைவெளி தோற்றிடும் அஞ்செழுத்
தாலப் பதிக்கும் அடைவது வாமே.

சூலத்தின் நுனியில் சத்தி யெழுத்தாகிய ஹீம் என்பதையும், சூலத்தைச் சுற்றி வளைத்து ஓ என்பதையும், சூலங்களுக்கு இடையில் திருவைந்தெழுத்தையும் எழுதுக. இதுவே ஆலமுண்ட பதிக்கு அடைவாகிய இடமாம். ஆலமுண்ட பதி - சிவன்.

சூலத்துக்குமேல் வட்டத்துக்குள் அமைக்கவேண்டியவை இவை என்பதாம். 13

927. அதுவாம் அகார இகார உகாரம்
அதுவாம் எகாரம் ஓகார மதஞ்சாம்
அதுவாகுஞ் சக்கர வட்டமேல் வட்டம்
பொதுவாம் இடைவெளி பொங்குநம் பேரே.

அப்பஞ்சாக்கரமே அகார, இகார, உகார, எகார, ஓகாரமாகிய ஐந்தாம். இதனைச் சக்கர வட்டம் மேல் வட்டத்து இடைவெளியில் இடுக. அதைச் சூழ நம் பேரான சிவசிவ என்ற எழுத்துக்களை வட்டம் சூழ அமைக்கவும். சூலத்திடை வெளியில் அ இ உ எ ஓ யிட்டுச் சூழ ஒரு வட்டமிட்டுச் சிவசிவ அமைக்கலாம் என்க.

குற்றெழுத்து உயிர்வருக்கமும் மூலமந்திரமும் அடைக்கும் முறை கூறியவாறு. 14

928. பேர்பெற் றதுமூல மந்திரம் பின்னது
சோர்வுற்ற சக்கர வட்டத்துட் சந்தியின்
நேர்பெற் றிருந்திட நின்றது சக்கரம்
ஏர்பெற் றிருந்த இயல்பிது வாமே.

முன்னர் குற்றெழுத்து உயிர்வருக்கம் அடைத்தபின் பேர்பெற்ற மகா மருவாகிய சிவசிவ என்பதை அடைக்கவும். இவ்வாறு இடை வெளியில்லாமல் மேல் வட்டத்திடை அடைக்கச் சக்கரம் முறையாக அமைந்துவிடும். இதுவே சம்பத்தைத் தரும் முறையான சக்கரமாகும்.

சக்கரம் முறையாக அமைத்து வழிபட்டால் சம்பத்து உண்டாகும் என்பதாம். 15

929. இயலுமீம் மந்திரம் எய்தும் வழியின்
செயலும் அறியத் தெளிவிக்கு நாதன்
புயலும் புனலும் பொருந்தங்கி மண்விண்
முயலும் எழுத்துக்கு முன்னு இருந்ததே.

முறையான இம்மந்திரம் அடையும் நெறியில் அதன் கிரியையும் அறியும்படியாகத் தெளிவுபடுத்திய குருநாதன் காற்று, நீர், பொருந்திய தீ, நிலம், ஆகாயம் ஆகிய ஐம்பூதங்களுக்கு உரியவாகிய பீசங்களையும் முயலும் எழுத்தாகிய பஞ்சாக்கரத்தின்முன் அடையுங்கள் என்றருளிணன். பஞ்சாக்கரம் தொழிற்படும்போது பஞ்சபூத பீசாக்கரங்களும் அவைகளின் உருவங்களும் தேவைப்படும் என்க.

1. பிருதீவி. நாற்கோணம். ல
2. அப்பு. பிறைவட்டம். வ
3. தேயு. முக்கோணம். ரம்
4. வாயு. அறுகோணம். ய
5. ஆகாயம். வட்டம். ஹம்

இவ்வாறு பஞ்சாக்கரம் அடைக்கு முன்னே கட்டங்களில் அடைத்
துக் கொள்க, 16

930. ஆறெட் டெழுத்தின்மே லாறும் பதினாலும்
ஏறிட் டதன்மேலே விந்துவும் நாதமுஞ்
சிறிட்டு நின்று சிவாய நமவென்னக்
கூறிட்டு மும்மலங் கூப்பிட்டுப் போமே.

ஆறெட் டெழுத்து - நாற்பத்தெட்டாவது எழுத்தான ஸ காரம்.
ஆறு - ஆருவது எழுத்தான ஊகாரம். பதினாலு - பதினான்காவது
எழுத்தான ஓளகாரம். ஆறெட்டெழுத்தின் மேலாறும் பதினாலும் -
ஸகாரத்தை ஊகாரத்துடனும் ஓளகாரத்துடனும் சேர்த்து. ஸ
காரத்தை ஊகாரத்துடன் சேர்ப்பின் ஸு ஆகும். அதை ஓளகாரத்
துடன் சேர்ப்பின் ஸௌ ஆகும். அதன்மேலே விந்துவும் நாதமுஞ்
சிறிட்டு நின்று சிவாய நமவென்ன - விந்து நாதம்பொருந்த அமைத்து
மேலெழும்படி செய்து சிவாய நம என்று செபிக்க. கூறிட்டு மும்மலங்
கூப்பிட்டுப் போமே - உடலினின்றும் வேறுபட்டு மும்மலங்களும்
ஓலமிட்டு ஓடும்.

ஓளியையும் ஓலியையும் அறிந்து சிவாயநம என்று சிந்திக்கில்
மும்மலங்களும் நீங்கும் என்பதாம். 17

931. அண்ணல் இருப்ப தவளக் கரத்துளே
பெண்ணினல் லாளும் பிரானக் கரத்துளே
எண்ணி இருவர் இசைந்தங் கிருந்திடப்
புண்ணிய வாளர் பொருளறி வார்களே.

அண்ணல் இருப்ப தவளக் கரத்துளே - முன்னர்க் கூறிய ஸௌ : என்பதில் தலைவனாகிய சிவமும் இருப்பன். அகரம் செளவில் உள்ளது என்க. பெண்ணினல்லாளும் பிரானக் கரத்துளே (இருப்பது) - உமாதேவியும் அப்பிரான் அக்கரத்தில் சிறந்து விளங்குவான். அ + உ என்பது ஓன ஆகி ஸகாரத்தைச் சேர்க்க ஸௌ ஆயிற்று என்க. இது குரு சம்பிரதாயத்தால் உணரத்தக்கது. எண்ணி இருவர் இசைந்தங் கிருந்திட - இவ்விதமாக சிவசுத்தி ஈசானத்தில் பொருந்தி யிருப்பதை. புண்ணியவாளர் பொருளறிவார்களே - புண்ணியசிலர்கள் நாதமாக விளங்குவதை அறிவார்கள். மூலாதாரத் திலுள்ள ஸகாரம் ஸௌ ஆக இடதுபுறம் மூளையில் விளங்கும் என்க.

புண்ணிய சிலர்கள் பின்புற மூளையில் நாதமுழக்கத்தைக் கேட்பார்கள் என்பதாம். 18

932. அவ்விட்டு வைத்தங் கரவிட்டு மேல்வைத்து
இவ்விட்டுப் பார்க்கில் இலிங்கம தாய்நிற்கும்
மவ்விட்டு மேலே வளியுறக் கண்டபின்
தொம்மிட்டு நின்ற சுடர்க்கொழுந் தாமே.

அவ்விட்டு வைத்தங்கு அரவிட்டு மேல்வைத்து - முன் மந்திரத்தில் கண்டபடி ஈசானிய திசையை அடைந்து அங்கு ஹர என்ற சிவாக்கிரியைத் தூண்ட. இவ்விட்டுப் பார்க்கில் இலிங்கமதாய் நிற்கும் - ஹரி என்ற ஞானலிங்கம் விளங்கிநிற்கும். எடுத்த தேகமே விஷ்ணுவின் ஆலயம் என்று யோக தத்துவோபநிடதம் கூறும். மவ்விட்டு மேலே வளியுறக் கண்டபின் - மகாரம் என்ற தொண்டைச் சக்கரத்தினின்றும் சுழுமுனை மார்க்கமாகத் தொண்டைக்குமேல் பிராணவாயு எழும்பிப் போவதை உணர்ந்தபின். தொம்மிட்டு நின்ற சுடர்க் கொழுந்தாமே - தொம் தொம் என்று நடனம் செய்யும் ஒளி வடிவினனான கூத்தப் பெருமான் விளங்குவர். உடலைச் சூழக்காணும் நிலநிற ஒளியையே பராசத்தியாகவும், ஹரியாகவும் கூறுவர். அவ்வொளியில் ஆண் தன்மை பெண் தன்மை என்ற இரு தன்மையும் உள்ளதால் நாராயணன் நாராயணி என்றும் கூறுவர். இந்நில வொளிக்குப் பிறகு சிவ தாண்டவம் உள்ளது.

இப்பயிற்சியால் சிவதாண்டவம் காணலாம் என்பதாம்

19

933. அவ்வுண்டு சவ்வுண் டனைத்துமங் குள்ளது.
கவ்வுண்டு நிற்குங் கருத்தறி வாரில்லை
கவ்வுண்டு நிற்குங் கருத்தறி வாளர்க்குச்
சவ்வுண்டு சத்தி சதாசிவன் தானே.

அவ்வுண்டு சவ்வுண்டு அனைத் துமங்குள்ளது - முன் மந்திரத்தில் கண்டபடி சிவலிங்கம் அமைவதில் ஹம்சம் என்ற அட்சரங்களினால் குறிக்கப்படும் சிவசத்தியின் விளைவான உலகப் பொருளெல்லாம் குக்குமமாய் அமைந்து கிடக்கின்றன. கவ்வுண்டு - கலந்து. கவ்வுண்டு நிற்குங் கருத்தறி வாரில்லை - அப்படியாகக் காரணரூபமாய் விளங்கும் கருத்தை உணர்ந்தறிவாரில்லை. கவ்வுண்டு நிற்குங் கருத்தறிவாளர்க்கு - சலந்து கிடப்பதைக் கண்டவரிடம். சவ்வுண்ட சத்தி சதாசிவன் தானே - சத்தியை அடக்கி நிற்கும் சதாசிவர் விளங்குவார். தோற்றமான உலகத்தை உண்டு விளங்கி நிற்பவர் சதாசிவ சத்தியே தான் என்க.

அம்சம் என்பதில் எல்லாப் பொருள்களும் அடங்கியுள்ளன என்பதாம். 20

934. அஞ்செழுத் தாலே அமர்ந்தனன் நந்தியும்
அஞ்செழுத் தாலே அமர்ந்தபஞ் சாக்கரம்
அஞ்செழுத் தாகிய வக்கர சக்கரம்
அஞ்செழுத் துள்ளே அமர்ந்திருந் தானே.

அஞ்செழுத் தாலே அமர்ந்தனன் நந்தியும் - ஐந்தெழுத்தே வடிவமாக உள்ளன இறைவன். அஞ்செழுத் தாலே அமர்ந்த பஞ்சாக்கரம் - ஐந்தெழுத்தாலே உள்ளது பஞ்சாட்சரம். அஞ்செழுத்தாகிய அக்கர சக்கரம் - திருவம்பலச் சக்கரம் ஐந்தெழுத்தால் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அஞ்செழுத் துள்ளே அமர்ந்திருந்தானே - ஐந்தெழுத்தில் குக்குமமாக எழுந்தருளியிருந்தான்.

அ இ உ எ ஓ

சி வா ய ந ம

ஹர ஹரி ஹம்சம் சிவ ஹ்ரீம்

அ உ ம விந்து நாதம்

எல்லாம் ஐந்தாக அமைந்துள்ளமை காண்க.

இவ்விதமாக ஐந்தெழுத்தில் இறைவனது சொரூபமும் தடத்தமும் உள்ளன என்பதாம். 21

935. கூத்தனைக் காணுங் குறிபல பேசிடிற்
கூத்த நெழுத்தின் முதலெழுத் தோதினார்
கூத்தனொ டொன்றிய கொள்கைய ராய்நிற்பார்
கூத்தனைக் காணுங் குறியது வாமே.

கூத்தனைக் காணுங் குறிபல பேசிடில் - கூத்தப் பெருமானைத் தரிசிக்கும் அடையாளங்களைப் பற்றிப் பேசி. கூத்த நெழுத்தின் முதலெழுத் தோதினார் - கூத்தனது எழுத்தில் முதலெழுத்தை ஓதியவர். கூத்தனது முதல் எழுத்து, சிகாரம். சிவாக்கினியைத் தூண்டும் சிகாரமே கூத்திற்கே காரணமாய் ஒளியாய்ச் சீவர்களது கண்களில் உள்ளது என்க. கூத்தினே டொன்றிய கொள்கையராய் நிற்பர் - அச் சிவத்துடன் பிரிப்பின்றி நிற்பர். அஃதாவது ஒளியிலே வேறுகக் காணாமல் ஏகமாகக் காண்பர் என்க. கூத்தனைக் காணுங் குறியது வாமே - இதுவே கூத்தனை அறியும் உபாயமாம்.

சிம் என்றதும் கேவல கும்பகத்தை விளைவிக்கும் என்பதாம். 22

936. அத்திசைக் குள்நின்ற அனலை எழுப்பியே
அத்திசைக் குள்நின்ற நவ்வெழுத் தோதினால்
அத்திசைக் குள்நின்ற அந்த மறையனை
அத்திசைக் குள்ளுற வாக்கினன் தானே.

அத்திசைக்குள் நின்ற அனலை எழுப்பியே - அகர கலை விளங்கும் திசையாகிய மூலாதாரத்திலுள்ள மூலக்கலை எழுப்பி. அத்திசைக் குள் நின்ற நவ்வெழுத் தோதினால் - அத்திசையில் விளங்கும் நகரத்தை அறிந்து ஒதினால். நகாரம் தூலபஞ்சாக்கரமாகிய நமசிவாய வைக் குறிக்கும். அத்திசைக் குள்நின்ற அந்த மறையனை - அந்தத் திசையில் மறைந்து கிடந்த சிவனை. அத்திசைக் குள்ளுற வாக்கினன் தானே - அந்தத் திசையில் சிந்தித்து நின்று உறவாக்கிக் கொண்டேன்.

சிவன் நாமத்தை இடைவிடாது ஒதுவதால் ஆகாயத்தில் ஸ்பந்தம் உண்டாகி முகம், ஹிருதயம், உந்தி, குறி ஆகிய இடங்களுக்கு விரிந்து மூலாதாரத்தை அடையும். பின் வச்சிராசனம் கூர்மாசனம் போன்ற ஆசன வகைகளால் குதம் சுருக்கப்பெற்று ஸ்பந்த அலைகள் மூலாதாரத்திலிருந்து மேல் நோக்கித் தாலு மூலத்தைச் சென்று அடையும் என்க. திருமந்திரம் 2701ல் விளக்கம் காண்க.

பஞ்சாக்கர நெறியில் நமச்சிவாய என்ற மந்திரத்தைத் தியானம் செய்தால் மறைந்திருந்த சிவன் வெளிப்பட்டருளுவான் என்பதாம். 23

937. தானே யளித்திடுந் தையலை நோக்கினால்
தானே யளித்திட்டு மேலுற வைத்திடுந்
தானே யளித்த மகாரத்தை ஒதிடத்
தானே யளித்ததோர் கல்லொளி யாகுமே.

தானே யளித்திடுந் தையலை நோக்கினால் - மூலாதாரத்திலுள்ள குண்டலினி சத்தியை எழுப்பினால் அது தானாகவே அருள் வழங்கும். தானே யளித்திட்டு மேலுற வைத்திடும் - அச்சத்தி தானே அருளை நல்கிச் சகஸ்ரதளத்தின்மேல் பொருந்த வைக்கும். மகாரம் - அர்த்த மாத்திரைப் பிரணவம். தானே யளித்த மகரத்தை ஒதிட - அங்கே அருளால் உதித்த நாதத்தை அறிய. கல் - மலை, இங்கு சிரசு. தானே யளித்ததோர் கல்லொளி யாகுமே - தானே விளைகின்ற ஒளி சிரசின் மேல் அமையும்.

குண்டலினி சத்தியை எழுப்பினால் சிரசின்மேல் ஒளி அமையும் என்பதாம். 24

938. கல்லொளியேயென நின்ற வடதிசை
கல்லொளியேயென நின்றனன் இந்திரன்
கல்லொளியேயென நின்ற சிகாரத்தைக்
கல்லொளியேயெனக் காட்டி நின் ருனே.

கல்லொளியே யென நின்ற வடதிசை - ஒளி மலையாகச் சிவம் வடதிசை அல்லது சிரசின் இடப்புற மூளையில் எழுந்தருளியபோது. கல்லொளியேயென நின்றனன் இந்திரன் - இந்திர திசையான கீழ்ப்பகுதியிலும் அஃதாவது முகத்தின் முன்புறத்திலும் ஒளி விளங்கியது. இந்திரதிசை கீழ்க்கு என்க. சிகாரம் - அக்கினி கலை. கல்லொளியேயென நின்ற சிகாரத்தை - இச்சிரசின்மேல் விளங்கிய ஒளியில் அக்கினி வண்ணமான சிவம். கல்லொளியேயெனக் காட்டி நின் ருனே - இரத்தினத்தின் பிரகாசம்போல் எனக்குக் காட்சியளித்தனன்.

சிவமே ஒளியாகச் சிரசின் பின்னும் முன்னும் காட்சியளித்தான் என்பதாம். 25

939. தானே யெழுகுணந் தண்சுட ராய்நிற்குந்
தானே யெழுகுணம் வேதமு மாய்நிற்குந்
தானே யெழுகுண மாவதும் ஒதிடில்
தானே யெழுந்த மறையவ னாமே.

தானே யெழுகுணந் தண்சுடராய் நிற்கும் - பிறரால் பிரேரிக்கப் படாமல் சீவன் தகுதியானபோது குளிர்ந்த சந்திரகலையில் விளங்கி நிற்கும். தானே யெழுகுணம் வேதமுமாய் நிற்கும் - பிறரால் அறிவிக் கப்படாது தானே அறிவுமயமாய் நிற்கும். தானே யெழுகுண மாவதும் ஒதிடில் - சொல்லின் தானே எல்லா நற்பண்புகளுமாம். தானே யெழுந்த மறையவ னாமே - பிறரால் அறிவிக் கப்படாமல் அவனைப் பற்றிய சிந்தனையில் உள்ளார்க்கு அவனே தனது மறைப்பினின்றும் வெளியாவான்.

சிவ சிந்தனையில் உள்ளார்க்குத் தானே சந்திர கலையில்
விளங்குவான் என்பதாம். 26

940. மறையவ குக மதித்த பிறவி
மறையவ குக மதித்திடக் காண்பர்
மறையவன் அஞ்செழுத் துண்ணிற்கப் பெற்ற
மறையவன் அஞ்செழுத் தாமது வாகுமே.

மறையவன் - நாதவடிவாகிய சிவன். மறையவகை மதித்த பிறவி
மறையவகை மதித்திடக் காண்பர் - சிவமாந்தன்மை பெறவேண்டு
மென்று அளிக்கப்பட்ட பிறவியில் பிறரெல்லாம் மதித்திடச் சிவமாந்
தன்மை பெறுவர். அஞ்செழுத்து - நமசிவாய. மறையவன் அஞ்
செழுத்துள் நிற்கப்பெற்ற மறையவன் - நாதவடிவாகிய சிவனது
அஞ்செழுத்தில் அடங்கியுள்ள நாத வடிவான சிவன். அஞ்செழுத்
தாமது வாகுமே - அஞ்செழுத்தே சொருபமாகப் பெறும்.

எடுத்த பிறவியிலேயே சிவமாந் தன்மை பெறலாம் என்பதாம். 27

941. ஆகின்ற பாதமு மந்நவாய் நின்றிடும்
ஆகின்ற நாபியுள் அங்கே மகாரமாம்
ஆகின்ற சீயிரு தோள்வவ்வாய்க் கண்டபின்
ஆகின்ற வச்சுட ரவ்வியல் பாமே.

ஆகின்ற பாதமும் அந்நவாய் நின்றிடும் - முன் மந்திரத்தில் கூறிய
வாறு பாதம் அந் நகரமாய் நிற்கும். ஆகின்ற நாபியுள் அங்கே
மகாரமாம் - உந்திச் சக்கரத்துள் மகாரம் அமையும். ஆகின்ற
சீயிரு தோள் வவ்வாய்க் கண்டபின் ஆகின்ற வச்சுடர் அவ்வியல்
பாமே - வகரம் என்ற சத்தியை வாயாகக் கண்டபின் அமைகின்ற அந்த
சுடர் சிவத்தினது இயல்பாம். சுடர் - யகரம். அகரம் - சிவம்.

இடகலை பிங்கலை என்ற இரு நாடிகளும் கால் பெருவிரலில்
தொடர்புகொண்டு மூன்று பின்னலாகி சிவர்களின் சிரசில் முடிவுறு
கின்றன. அப்படி உருவாகும்போது உந்தியில் கீழும் மேலுமாக
முதற் பின்னல் அமைகிறது. அது நாபிக் கண்டம் - மகாரமாகும்.
சிசுவுக்கு உலக மாயை உந்திவழியாகவே தொடர்பு கொள்ளுகிறது.
சூக்கும உடலுக்கும் தூல உடலுக்கும் உந்தியே தொடர்பாகும்.
அதனால் சூக்கும உடலைக் குறிக்கும் பிரணவத்திற்கு முதலெழுத்தான
அகர கலையும் இங்கேதான் உள்ளது. சிரசை அடையும்போது
பிரணவம் விந்து நாதங்களாக அமையும். அதுவே ஆன்மாவை
உணர்த்தும் யகரத்தின் சொருபமாகும்.

பஞ்சாக்கரமே மேனியாதலைக் கூறியவாறு.

942. அவ்வியல் பாய இருமூன் றெழுத்தையுஞ்
செவ்வியல் பாகச் சிறந்தனன் நந்தியும்
ஒவ்வியல் பாக ஒளியுற நோக்கிடிந்
பவ்வியல் பாகப் பரந்துநின் ருனே.

அவ்வியல்பாய இருமூன் றெழுத்தையுஞ் செவ்வியல்பாகச் சிறந்தனன் நந்தியும் - முன்னர்க் கூறிய இயல்பை அறிந்து இரண்டாகவும் மூன்றாகவும் உள்ள பஞ்சாக்கரத்தை அறிந்தவர்களிடம் செம்மையாகிய இயல்போடு சிவபரம்பொருள் விளங்கும். பஞ்சாக்கரத்தில் நம என்பவை விடத்தக்கவை; மூன்றெழுத்தாகிய சிவாய என்பவை கொள்ளத்தக்கவை ஆதலின் இரு மூன்று எனப் பிரித்துக் கூறியது என்க. ஒவ்வியல் பாக ஒளியுற நோக்கிடி - ஓகரமாகிய பிரணவமாய் உணர்ந்து ஒளிபொருந்தத் தியானிக்கில். பவ்வியல்பாகப் பரந்து நின்றானே - அக்கரங்களாலான பாவின் தன்மையாய் அஃதாவது நாதமயமாய் எங்கும் வியாபித்துநின்றான்.

பஞ்சாக்கர வடிவான இறைவனைப் பிரணவமாகத் தியானிக்கின் நாதமயமாக விளங்குவான் என்பதாம். 29

943. பரந்தது மந்திரம் பல்லுயிர்க் கெல்லாம்
வரந்தரு மந்திரம் வாய்த்திட வாங்கித்
துரந்திடு மந்திரஞ் சூழ்பகை போக
உரந்தரு மந்திரம் ஒமென் றெழுப்பே.

பரந்தது மந்திரம் - பிரணவத்தின் நாதம் பரந்து விரிந்தது. பல்லுயிர்க் கெல்லாம் வரந்தரு மந்திரம் - பல்வேறு வகை உயிர்களுக் கெல்லாம் விரும்பினவற்றைத் தரும் மந்திரம். வாய்த்திட வாங்கிச் சூழ்பகை போகத் துரந்திடு மந்திரம் - நற்பேறு கிட்டுங் காலத்து சூழவுள்ள பகையாகிய இருளை நீக்கும் மந்திரம். ஒமென் றெழுப்பே - அதனை ஒம் என்று எழுப்புவாயாக.

பகை நீங்கவும் நன்மை பெறவும் ஒங்காரத் தியானம் வேண்டும் என்பதாம். 30

944. ஒமென் றெழுப்பித்தன் உத்தம நந்தியை
நாமென் றெழுப்பி நடுவெழு தீபத்தை
ஆமென் றெழுப்பியவ் வாறறி வார்கள்
மாமன்று கண்டு மகிழ்ந்திருந் தாரே.

உத்தம நந்தி - சீவர்களிடம் விளங்கும் ஒளி. ஒமென் றெழுப்பித் தன் உத்தம நந்தியை - மேன்மையான ஒளிடைப் பிரணவ யோகத் தால் எழுப்பி. நாமென் றெழுப்பி - அவ்வொளி மண்டலமே நாம்

என்று அறிந்து எழுப்பி. நாம் என்றறிதலாவது, உடலைச் சூழவுள்ள ஒளி நாமேதான் என அறிதல் நடுவெழு தீபத்தை ஆமென் றெழுப்பி அவ்வாற்றிவார்கள் - சுழுமுனையில் விளங்கும் ஒளியே நந்தியாகும் என்று அவ்வாறு அறிபவர்கள். ஆம் என்றெழுப்புதலாவது, சீவனின் ஒளியில் நந்தியின் ஒளியும் உள்ளது எனக்கருதி எழுப்புதல். மாமன்று - சிதாகாயப் பெருவெளி. மாமன்று கண்டு மகிழ்ந்திருந்தாரே - சிதாகாயப் பெருவெளியைக் கண்டு மகிழ்ந்திருந்தவர் ஆவர்.

பிரணவயோகத்தால் ஒளியில் விளங்கி இன்பம் பெறுவர் என்பதாம். 31

945. ஆகின்ற சக்கரத் துள்ளே எழுத்தைந்தும்
பாகொன்றி நின்ற பதங்களில் வர்த்திக்கும்
ஆகின்ற ஐம்பத் தோரெழுத் துள்நிற்கப்
பாகொன்றி நிற்கும் பராபரன் தானே.

ஆகின்ற சக்கரத் துள்ளே எழுத்தைந்தும் - முன்னே கூறிய திருவம்பலச் சக்கரத்துள்ளே அஞ்செழுத்தும். பாகு - அழகு பதம் - இடம் வர்த்தித்தல் - விளங்குதல். பாகொன்றி நின்ற பதங்களில் வர்த்திக்கும் - அழகு பொருந்தி நின்ற ஐந்து இடங்களில் விளங்கும். ஆகின்ற ஐம்பத் தோரெழுத்துள்நிற்க - உயிரும் மெய்யுமாகவுள்ள ஐம்பத்தோர் எழுத்துக்களும் அவற்றுள் நிற்க. உயிர் வருக்கம் பதினாறும் சீவர்களுடைய கண்டத்திலும், ஏனைய எழுத்துக்கள் அநாகதத்தில் பன்னிரண்டும், மணியூரகத்தில் பத்தும், சுவாதிட டானத்தில் ஆறும், மூலாதாரத்தில் நான்கும், ஆஞ்ஞையில் இரண்டும் ஆக ஐம்பதும் ஆறு ஆதாரங்களில் விளங்கி நிற்கும் என்க. பாகொன்றி நிற்கும் பராபரன் தானே - மேலான சிவனும் அழகு பொருந்தி விளங்குவான்.

திருவம்பலச் சக்கரத்துள் பராபரன் அழகுடன் விளங்குவான் என்பதாம். 32

946. பரமாய அஞ்செழுத் துள்நடு வாகப்
பரமாய நவசிம பார்க்கில் மவயநசி
பரமாய சியநம வாய்பரத் தோதிந்
பரமாய வாசி மயநமாய் நின்றே.

பரமாய அஞ்செழுத்து, சிவாயநம. அதன் நடு யகாரம்.

சிவாயநம என்பது,

ய ந வ சி ம
ம வ ய ந சி
சி ய ந ம வ
வ சி ம ய ந

என நின்றது. மந்திரத்தின் உண்மை உய்த்து உணரவேண்டியது.

சக்கரத்தில் அஞ்செழுத்து மாறி நிற்கும் முறை கூறியவாறு. 33

947. நின்ற எழுத்துக்கள் நேர்தரு பூதமும்
நின்ற எழுத்துக்கள் நேர்தரு வண்ணமும்
நின்ற எழுத்துக்கள் நேர்தர நின்றிடில்
நின்ற எழுத்துள்ளும் நின்றனன் தானே.

நின்ற எழுத்துக்கள் நேர்தரு பூதமும் - பஞ்சாக்கரமாய் நின்ற எழுத்துக்களே பூதங்களை இயக்குவனவாம். நகரம் பிருதிவியையும், மகரம் அப்புவையும், சிகரம் அக்கினியையும், வகரம் வாயுவையும், யகரம் ஆகாயத்தையும் தூண்டி நடத்தும் என்க. நின்ற எழுத்துக்கள் நேர்தரு வண்ணமும் - அங்கு அமைந்துள்ள எழுத்துக்கள் பஞ்சாக்கரத்தின் சொரூபத்தை உணர்த்துவன. நின்ற எழுத்துக்கள் நேர்தர நின்றிடில் நின்ற எழுத்துள்ளும் நின்றனன் தானே - சக்கரத்திலுள்ள எழுத்துக்கள் முறையாக நின்றால் பஞ்சாக்கர சொரூபமான சிவமும் அவைகளில் சிறந்து விளங்குவான்.

பஞ்சாக்கரமே வடிவமாகக் கொண்டு சிவன் விளங்குவான் என்பதாம். 34

948. நின்றது சக்கரம் நீளும் புவியெல்லாம்
மன்றது வாய்நின்ற மாயநன் னுடனாக்
கன்றது வாகக் கறந்தனன் நந்தியுங்
குன்றிடை நின்றிடுங் கொள்கைய னுமே.

நின்றது சக்கரம் நீளும் புவியெல்லாம் - சிதாகாயத்தில் விளங்கும் நாதமயமான சக்கரம் உலகம் முற்றிலும் பரவும் ஆற்றலையுடையது. எழுத்துக்கள் சொற்களாகி, சொற்கள் வாக்கியங்களாகி, வாக்கியங்கள் கருத்தாகி உலகம் முற்றிலும் நாத மயமாகப் பரவுகின்றன என்க. மன்றதுவாய் நின்ற மாய நன்னுடனை - அவ்வாறு சித் விளங்கும் திருவம்பலத்தையே இடமாகக்கொண்டு மறைந்து விளங்கும் உலக நாயகனாகிய சிவத்தை பாலில் நெய்போல் அன்பரல்லார்க்கு மறைந்திருப்பான் என்க. கன்றதுவாகக் கறந்தனன் நந்தியும் - கன்றானது பசுவின் மடியினை ஊட்டியபோது பசு பாலினை நல்குவதுபோல் குரு மண்டலத்தில் விளங்கும் நந்தியும். குன்றிடை நின்றிடுங் கொள்கைய னுமே-சிரசின்மேல் நின்று சிவத்தின் பயனாகிய அமுதினை நல்குவான்

குருமண்டலத்தில் விளங்கும் நந்தி சிவத்தை நாடினவர்க்குச் சிவாமுதம் என்ற பாலினை நல்குவான் என்பதாம். 35

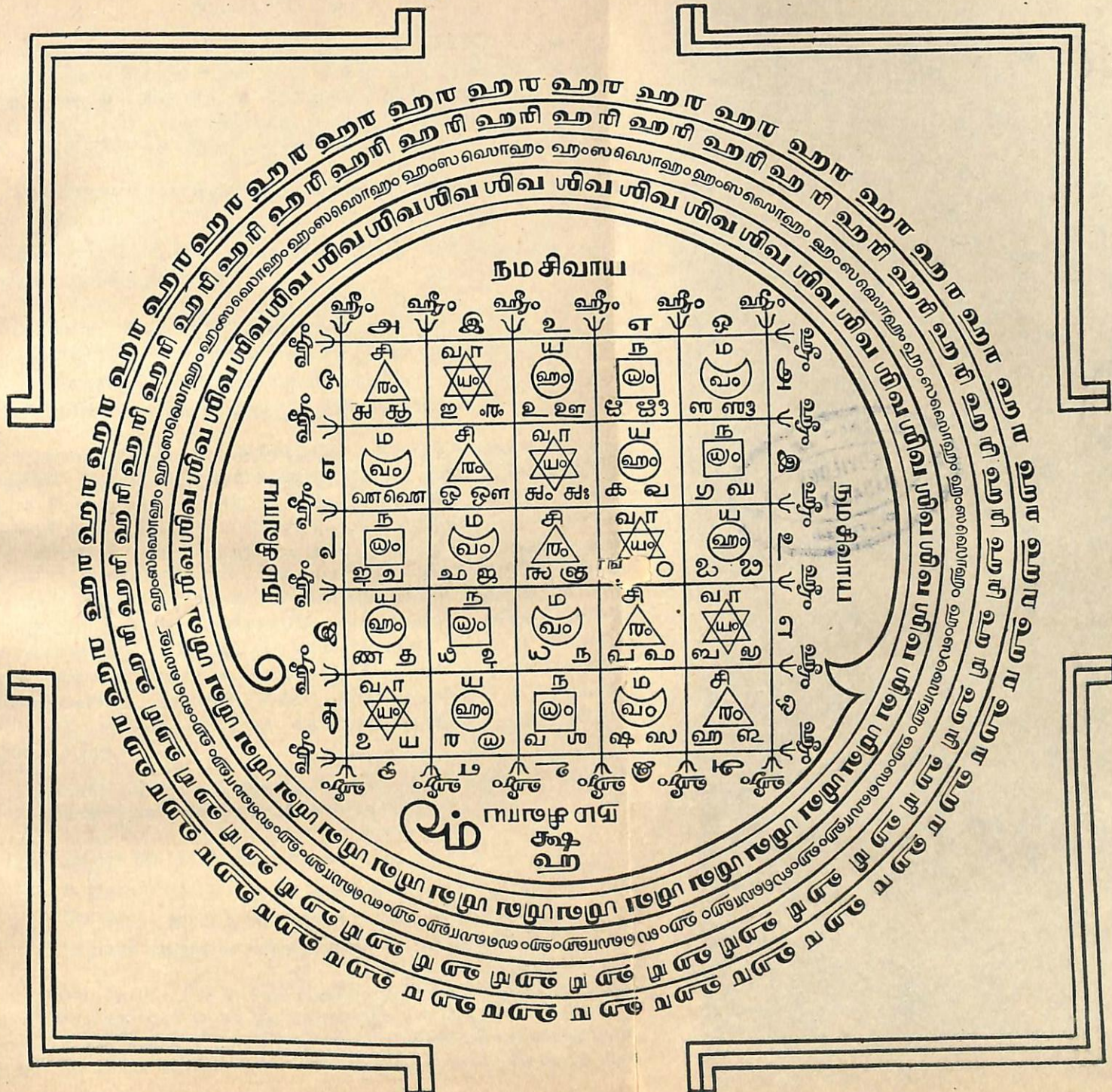
949. கொண்டஇச் சக்கரத் துள்ளே குணம்பல
கொண்டஇச் சக்கரத் துள்ளே குறியைந்து
கொண்டஇச் சக்கரங் கூத்தன் எழுத்தைந்துங்
கொண்டஇச் சக்கரத் துள்நின்ற கூத்தே.

கொண்ட இச்சக்கரத்துள்ளே குணம்பல - சிரசின்மேல் விளங்கும் சித்தபையில் விளையும் நன்மைகள் பலவாம். கொண்டஇச்சக்கரத்துள்ளே குறியைந்து - உருவமாக உணரப்படும் பிரமன், திருமால், உருத்திரன், மகேசுவர், சதாசிவர் ஆகிய ஐவரும் இங்கு உளர். பஞ்சாக்கரம் என்று கொண்டபோது பிரமனாதி ஐவரும், பிரணவம் என்று கொண்டபோது ஈசனாதி ஐவரும் இங்கு உளர் என்பதும் ஆம். கொண்ட இச்சக்கரத்துள்ளே எழுத்தைந்தும் - கூத்தப் பெருமானை உணர்த்தும் குக்கும் பஞ்சாக்கரம் என்ற பிரணவமும், தூல பஞ்சாக்கரம் என்ற நமசிவாயவும் அங்குள்ளது. கொண்ட இச்சக்கரத்துள் நின்ற கூத்தே-இறைவனது நடனமும் இச்சக்கரத்திலிருந்தே நடிக்கப்படுகிறது.

சிரசின்மேலுள்ள சக்கரத்தில்தான் இறைவனது திருநடனம் நடைபெறுகிறது என்பதாம். 36

950. வெளியி லிரேகை யிரேகையி லத்தலை
சுளியில் உகாரமாஞ் சுற்றிய வன்னி
நெளிதரு கால்கொம்பு நேர்விந்து நாதந்
தெளியும் பிரகாரஞ் சிவமந் திரமே.

வெளி - சிதாகாயப் பெருவெளி. இரேகை - சந்திர கலை. தலைசுளி (சுழி) - சகஸ்ரதளம். தலை சுளியில் உகாரமாஞ் சுற்றிய வன்னி என்பது சிதாகாயப் பெருவெளியிலுள்ள சகஸ்ரதள வட்டத்தில் உகாரமாகிய சத்தியால் சுற்றப்பட்ட அக்கினி கலை பொருந்தும் என்ற படி. உகாரமாஞ் சுற்றிய வன்னி - அக்கினிகலை உண்டாகச் சூரியன் சந்திரன் சேரவேண்டும். அக்கினி மூலையிலிருந்த சூரியன் ஆகிய அறிவு ஈசானிய திக்கை அடைந்தபோது சிரசை ஒருதரம் சுற்றி வருகிறது. இது முன்னமே சந்திரனின் நிலையாகும். ஈசானிய திக்கில் சூரியன் சேர்ந்தபோது ஈசானிய திக்கு சிறப்புற்று விளங்கும். அப்போது அக்கினி, சூரியன், சந்திரன் ஆகிய மூன்றும் பொருந்தியதாகும். நெளிதரு கால்கொம்பு என்பது, மூடப்பட்டிருக்கும் சகஸ்ரதளத்தை நெகிழ்த்து அசைக்கும்படி செய்வது கால் ஆகிய கொம்பு ஆகும் என்றபடி. வலக்கண்ணில் விளங்கும் சூரியன் இடப்புறம் பெயர்ச்சியையடைய முன்னமே அடைபட்ட பாதையைத் திறக்க ஊன்ற வேண்டியது கொம்பு (பல்) ஆகும். குரு காட்டிய வழியில் தொழிற் படுத்தினால் கவிழ்ந்து அடைபட்டுக் கிடந்த சகஸ்ரதளம் நிமிரத் தொடங்கும் என்க. கோடாயுதம் என்று விநாயகர் அகவலில் வருவ

புறநாடுப் பரந்தவ

தும் ஒப்பிட்டுக் காண்க. நேர்விந்து நாதந் தெளியும் பிரகாரஞ் சிவமந்திரமே - இதனால் உண்டாகும் விந்து நாதத்தினைத் தெளிந்து பெறும் முறையில் சிவமந்திரம் உள்ளது. விநாயகர் தனது கொம்பினால் இருட்டாகிய பிரணவத்தை ஒளிபெறச் செய்ததே, கோடாயுதத்தால் கொடுவினை களைந்ததாகும் என்க.

நெளிதரு கால் கொம்பு என்பது குருவினால் அறியப்படவேண்டிய விஷயமாகும்.

சிதாகாயத்தில் உள்ள சக்கரத்தில் விந்து நாதத்தை விளங்கச் செய்யும் பயிற்சி கூறியவாறு. 37

951. அகார வகார சிகார நடுவாய்
வகாரமோ டாறும் வளியுடன் கூடிச்
சிகார முடனே சிவன்சிந்தை செய்ய
ஓகார முதல்வன் உவந்துநின் ருனே.

அகாரம் - இடக்கண், சந்திராக்கினி. உகாரம் - வலக்கண், சூரியாக்கினி. சிகாரம் - இரு கண்களுக்கு மத்தியில் விளங்கும் சிவாக்கினி. அகார உகார சிகார நடுவாய் - இரு கண்களுக்கு இடையே புருவமத்தியத் தானத்தில். இரு கண்பார்வையும் ஒற்றித்தலால் சிகாரமாகிய ஒளி அமையும் என்க. வகாரம் - குண்டலினி சத்தி. ஆறு - ஆறு ஆதாரம். வகாரமோ டாறும் வளியுடன் கூடி - மூலாதாரத்தில் விளங்கும் குண்டலினிசத்தியை மூலவாயுவினால் பேதித்து ஆறுதாரங்களைக் கடந்து. மூலபந்தம், வச்சிராசனம், கூர்மாசனம் முதலிய ஆசனங்களால் இரு பிருஷ்டங்களும் நெருக்கப்படுவதில் மூலவாயு சிரத்தை அடையும் என்க. சிகாரமுடனே சிவன்சிந்தை செய்ய - சிவாக்கினியில் விளங்குபவனைத் தியானம் செய்ய. ஓகார முதல்வன் உவந்துநின் ருனே - பிரணவத் தலைவரான சதாசிவர் மிகவிரும்பி அங்கு எழுந்தருளியிருந்தான்.

இரு கண் பார்வையும் சேர்த்துப் புருவ நடுவில் தியானம் செய்யப் பிரணவத் தலைவன் விளங்குவான் என்பதாம். 38

952. அற்ற விடத்தே அகாரம தாவது
உற்ற விடத்தே யுறுபொருள் கண்டிடச்
செற்றம் அறுத்த செழுஞ்சுடர் மெய்ப்பொருள்
குற்றம் அறுத்த பொன்போலுங் குளிகையே.

அற்ற இடம் - நிராதாரம். அற்ற இடத்தே அகாரம தாவது - உடலைக்கடந்து சென்றவரிடத்தே அகரமாகிய சந்திரகலை விளங்குவது. உறுபொருள் - தியானிப்பவர்க்கு உரிய இடத்தில் விளங்கும்பொருள். உற்ற இடத்தே யுறுபொருள் கண்டிட - சந்திரகலை விளங்கும் சிதாதி. 3

காசப் பெருவெளியில் உரிய பொருளை அறிய. செற்றம் அறுத்த செழுஞ்சுடர் மெய்ப்பொருள் - ஆன்மாக்களுக்கு உயிர்க் குற்றமாகிய இருளை மாற்றிய செவ்வொளியான சிவம் தோன்றும். குற்றம் அறுத்த பொன்போலுங் குளிகையே - அது தனது சத்தியால் உயிர்க்குற்றத்தை நீக்கிப் பொன்போல் செய்யும் குளிகையாம். இரசகுளிகையிட்ட பொன்களிம்பு நீங்கித் தூய பொன்னாவது போலச் சிவனது சத்தி பதியவே ஆன்மாக்கள் ஆணவம் நீங்கித் தூய்மை பெறும் என்க.

பிரணவத் தலைவனைத் தரிசிப்பதால் உயிர்க்குற்றம் நீங்கும் என்பதாம். 39

953. அவ்வென்ற போதினில் உவ்வெழுத் தாலித்தால்
உவ்வென்ற முத்தி யுருகிக் கலந்திடும்
மவ்வென்றென் னுள்ளே வழிப்பட்ட நந்தியை
எவ்வணஞ் சொல்லுகேன் எந்தை இயற்கையே.

அவ்வென்ற போதினில் உவ்வெழுத் தாலித்தால் - அகர கலையாகிய சந்திரன் இடக் கண்ணின்மேல் உதிக்க உகர கலையாகிய சூரியன் வலப்புறத்திலிருந்து இடப்புறமாக மாறி ஈசானிய திண்கில் அ உ ம என்ற மூன்றும் பொருந்தினால். முத்தி - முதல்நிலை அல்லது முதற் பொருள். உவ்வென்ற முத்தி யுருகிக் கலந்திடும் - உகரத்தால் உணர்த்தப்படும் ஒளி கிட்டி நித்தியமான நிலை மறைந்திருந்தது வெளிப்படும். சூரியன், தீட்சைக்குமுன் கன்னி திண்கில் கன்னி ராசியில் விளங்கியது தீட்சைக்குப் பிறகு சூரியன் வட்டம் பூர்த்தியாகிப் பிடரி வழியாக ஈசானிய திண்கில் மீளராசியை அடையும். அப்பொழுது ஒளி அமையும் என்க. மவ்வென்றென் னுள்ளே வழிப்பட்ட நந்தியை எவ்வணஞ் சொல்லுகேன் - மகரமாகிய அக்கினியில் என்னுடலில் வழிப்பட்ட குருமண்டலத்தின் பெருமை எவ்வண்ணம் சொல்லக்கூடும். சிவனின் அழியாத ஒளிநிலையே சத்தி மண்டலமாகிய ஒளிமண்டலம். ஒளிமண்டலமே குரு மண்டலமாகும். அதனை அனுபவத்தால் உணர்வதே யன்றி வாயினால் சொல்லலாகாது என்க. எந்தை இயற்கையே - அஃது எந்தையாகிய பரமேசுரனது இயற்கையாம்.

பிரணவத் தியானத்தால் உண்டாகிய அனுபவத்தை இயம்ப முடியாது என்பதாம். 40

954. நீரில் எழுத்திவ் வுலக ரறிவது
வானில் எழுத்தொன்று கண்டறி வாரில்லை
யாரிவ் வெழுத்தை அறிவா ரவர்கள்
ஊனில் எழுத்தை உணர்கிலர் தாமே.

நீரில் எழுத்திவ் வுலக ரறிவது - நீர்மேல் எழுத்துப் போல இவ்வுலகியல் அறிவு நிலையற்றதாகும். உலகியல் அறிவு எவ்வளவு

பெற்றிருந்தாலும் மீண்டும் பிறவிக்கு வரவேண்டியது என்றறிக. வானில் எழுத்தொன்று கண்டறி வாரில்லை - சிதாகாய மண்டலத்தில் விளங்கும் பிரணவமாகிய ஓர் எழுத்தைக் கண்டு அதன் அறிவைப் பெறுபவர் யாரும் இல்லை. யாரிவ் வெழுத்தை அறிவா ரவர்கள் ஊனில் எழுத்தை உணர்கிலர் தாமே - யாரொருவர் இவ்வெழுத்தை அறிந்தாரோ அவர் பிரமனால் தலையில் எழுதப்படும் எழுத்தை மீளவும் அடையமாட்டார்கள், அஃதாவது மீண்டும் பிறக்கமாட்டார்கள்.

பிரணவ யோகம் அறிந்தார்க்குப் பிறப்பு அறும் என்பதாம். 41

955. காலை நடுவுறக் காயத்தில் அக்கரம்
மாலை நடுவுற ஐம்பது மாவன
மேலை நடுவுற வேதம் விளம்பிய
மூலம் நடுவுற முத்திதந் தானே.

கால் - சுழுமுனை. காலை நடுவுறக் காயத்தில் அக்கரம் - சுழுமுனை யில் விளங்கும் சிவன் இடகலை பிங்கலையாக உடலில் ஐம்பது அக்கர மாய் விரிந்தான். சூரியகதி சந்திரகதி இவ்வக்கரங்களைப் பற்றியுள்ளன என்க. மால் - மயக்கம். மாலை நடுவுற ஐம்பது மாவன - உயிர் மயக்க முற்று சூரிய சந்திரனைப் பற்றியபோது அவ்வைம்பதும் விளங்கி நின்றன. மேலை நடுவுற வேதம் விளம்பிய மூலம் நடுவுற முத்தி தந் தானே - சிரசின்மேல் விளங்கும் சிவன் வேதத்தால் புகழ்ந்து கூறப் பட்ட பிரணவத்தை எழுப்பி சகஸ்ரதள நடுவில் நிறுத்தினவர்க்கு முத்தியை அளித்தான். பிரணவமாகிய ஒன்றே ஐம்பது அக்கரங்களாக ஆறு ஆதாரங்களிலும் விரிந்து விளங்கியது. சிரசின் நடுவில் பிரண வத்தை அமைத்தபோது ஐம்பது அக்கரங்களும் இல்லாதொழிந்தன என்க.

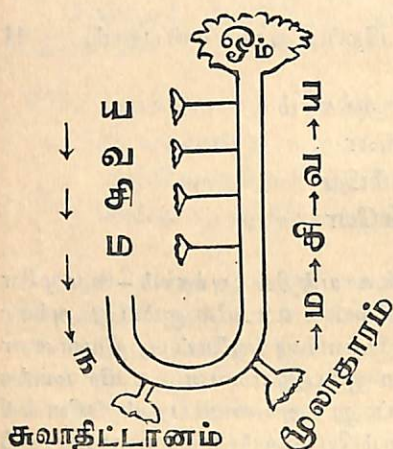
பிரணவத்தை எழுப்பி சகஸ்ரதள நடுவில் நிறுத்தினவர்க்கு முத்தி கிடும் என்பதாம். 42

956. நாவியின் கீழ்து நல்ல எழுத்தொன்று
பாவிக ளத்தின் பயனறி வாரில்லை
ஓவிய ராலும் அறியவொண் னாதது
தேவியுந் தானுந் திகழ்ந்திருந் தானே.

நாவியின் கீழாவது, குறித்தானமான சுவாதிட்டானம். நாவியின் கீழ்து நல்ல எழுத்தொன்று - சுவாதிட்டான சக்கரத்தில் உள்ளது நல்ல எழுத்தாகிய நகாரம். பாவிக ளத்தின் பயனறி வாரில்லை - அவ்வெழுத்தின் பயனைப் பாவிகள் அறியவில்லை. ஓவியராலும் அறிய வொண் னாதது - அந்தப் பிரமனாலும் அறியமுடியாதது. தேவியுந் தானுந் திகழ்ந்திருந் தானே - அவ்வெழுத்தில் தேவியும் சிவனும்

சிறப்புடன் மகிழ்ந்திருந்தனர். காமத்திலே காமேசுரன் காமேசுரி வடிவில் இருந்து உலகினர் விருப்பம் பூர்த்திபெற அநுக்கிரகம் செய் தருளுகின்றான் என்க.

“நிலைபெறு சுவாதிட்டான நின்சிவ அனலும் நீயும்
இலகிய தன்மை நெஞ்சத்து இறைஞ்சுவம் உரைக்கமாட்டோம்”
சகஸ்ரதளம் - ஆனந்தலஹரி

சுவாதிட்டான முதல் சுழுமுனை
மார்க்கமாகச் செல்லும் நமசிவய
பஞ்சாக்கரம். இதுவே இறைவ
னின் நிற்கு நிலையாகும்.

ஆகாயமயமான பிரணவம் உதிக்கக் காமநிலை மாறவேண்டும் என்பதாம். 43

957. அவ்வொடு சவ்வென்ற தரனுற்ற மந்திரம்
அவ்வொடு சவ்வென்ற தாரும் அறிகிலர்
அவ்வொடு சவ்வென்ற தாரும் அறிந்தபின்
அவ்வொடு சவ்வும் அனாதியு மாமே.

அவ்வொடு சவ்வென்ற தரனுற்ற மந்திரம் - ஹம்சம் என்பது அரன் விளங்கும் மந்திரம். மூலாதாரத்தில் முக்கோணத்துள் ஹம்சம் என்ற மந்திரத்தில் அரன் விளங்குவான் என்க. “கோணத்துள் அசபையாம்” என்பது தத்துவப் பிரகாசம். அவ்வொடு சவ்வென்ற தாரும் அறிகிலர் - ஹம்ச மந்திரத்தை யாரும் அறியவில்லை. பிரணவமே ஹம்சம் என்ற சூரியகலை சந்திரகலையாக விளங்கியது என்றும், பிரிந்த இவை ஒன்றானபோது உடலின் காரியம் முடிவுறும் என்றும் யாரும் அறியவில்லை என்க. அவ்வொடு சவ்வென்ற தாரும் அறிந்த பின் அவ்வொடு சவ்வும் அனாதியு மாமே - அவ்வாறு அறிந்தவர் ஹம்சம் என்றது உடலுற்பத்திக்கு முன்னமே உள்ளது என்பதை அறிவர்.

ஹம்ச மந்திரம் நாதமயமாக அனாதியானது என்பதாம்.

958. மந்திரம் ஒன்றுள் மலரால் உதிப்பது
உந்தியி னுள்ளே உதயம்பண் னாநிற்குந்
சந்திசெய் யாநிற்பர் தாம தறிகிலர்
அந்தி தொழுதுபோ யார்த்தகன் றுர்களே.

மந்திரம் ஒன்றுள் மலரால் உதிப்பது - பிராசாத கலையான சந்திர கலை உடலுள் பொருந்திய மூலாதாரத்தினின்றும் உதிப்பது. உந்தியி னுள்ளே உதயம்பண் னாநிற்கும் - அஃது உன்னுடைய தீயினிடமாக உதிப்பது. உம் + தீ = உந்தி. சந்தி - சேர்க்கை. சூரிய சந்திரன் சேரும் நேரம். சந்திசெய்யா நிற்பர் தாம தறிகிலர் - அந்தியும் சந்தியும் சந்தியாவந்தனம் செய்பவர் இதை அறிந்தவரல்லர். அந்தி தொழுதுபோ யார்த்தகன் றுர்களே - சந்தியாதேவியை வழிபடுவதாகக் கூறிக்கொண்டு வீண் ஆரவாரம்செய்து உண்மையினின்றும் நழுவினவர்களாகின்றனர். அகத்திலுள்ள சூரிய சந்திரர்களை இணைத்து வழிபடும் நெறி அறியாது புறத்தில் காணும் சூரிய சந்திரன் சேரும் சந்தியா காலத்தில் வழிபடுகின்றனர் என்று இரங்கியவாறு.

உண்மையை உணர்ந்து வழிபடவேண்டும் என்பதாம்.

45

959. சேவிக்கு மந்திரஞ் செல்லுந் திசைபெற
ஆவிக்குள் மந்திரம் ஆதார மாவன
பூவுக்குள் மந்திரம் போக்கற நோக்கிடில்
ஆவிக்குள் மந்திரம் அங்குச மாமே.

சேவிக்கு மந்திரஞ் செல்லுந் திசைபெற - ஹம்ச மந்திர உபாசனை யால் உடலுள் எல்லாத் திசைகளுக்கும் செல்லும் ஆற்றல் உண்டாகும். ஆவிக்குள் மந்திரம் ஆதார மாவன - இது மூலாதாரத்தில் தொடங்கி எல்லா ஆதாரங்களையும் ஊடுருவிச் செல்லும் உயிர்த் தன்மையானது. பூவுக்குள் மந்திரம் போக்கற நோக்கிடில் - இஃது ஒளி மயமான படியால் போவதுமில்லை வருவதுமில்லை. ஆவிக்குள் மந்திரம் அங்குசமாமே - ஒளியை நினைந்து உருகும் மனத்தராகில் இஃது உயிரினிடையே பொருந்திப் பஞ்சேந்திரியமான யானைகளைச் செலுத்தும் அங்குசமாக விளங்கும். அசபை ஒளியும் உயிர்ப்பும் கலந்தது என்பதை அறிக.

அசபா மந்திர சாதனையால் இந்திரியங்கள் வசப்பட்டு எங்கும் செல்லும் ஆற்றல் உண்டாம் என்பதாம்.

46

960. அருவினில் அம்பரம் அங்கெழு நாதம்
பெருகு துடியிடை பேணிய விந்து
மருவி யகார சிகார நடுவாய்
உருவிட ஆறு முறுமந் திரமே.

அம்பரம் - பரவெளி. அருவினில் அம்பரம் அங்கெழு நாதம் - கண்ணுக்குப் புலனாகாத பரவெளியில் தோன்றுவது நாதம். துடி - சிறுபறை. பெருகு துடியிடை பேணிய விந்து - அவ்விதம் பெருகி நிற்கின்ற ஒலியிடை நிலவுவது ஒளியாகிய விந்து. மருவி யகார சிகார நடுவாய் உருவிட ஊறு முறு மந்திரமே - ஆன்மாவாகிய யகாரத்தைச் சிகாரமாகிய இரு கண்பார்வைக்கும் நடுவாய்க் கொண்டு தியானிக்க சபியாத பிரணவம் சிறந்து விளங்கும். ஆன்மாவாகிய யகாரம் புருவ மத்தியத்தை உற்றுப் பார்த்தால் பிரணவம் ஈசானிய திக்கில் உதித்து விடும். இங்கு அ உ ம விந்து நாதம் எல்லாம் சேர்ந்த அங்குசம் என்ற அசுபை உதித்துவிடும் என்க.

புருவ நடுவில் இரு கண்களுக்கிடையே தியானிக்கில் ஹம்ச மந்திரம் விளங்கும் என்பதாம். 47

961. விந்துவும் நாதமும் மேவியுடன்கூடிச்
சந்திர னோடே தலைப்படு மாயிடில்
அந்தர வானத் தழுதம்வந் தூறிடும்
அங்குதி மந்திரம் ஆகுதி யாமே.

சந்திரன், வடதிசைக் கதிபன். விந்துவும் நாதமும் மேவியுடன் கூடிச் சந்திரனோடே தலைப்படு மாயிடில் - சிரசில் வடதிசையாகிய இடப்பக்கம் மூளையில் ஒளியும் ஒலியும் பொருந்துமாகில். அந்தர வானத் தழுதம்வந் தூறிடும் - பரமாகாயத்தில் ஒளி பெருகும். ஆகுதி - வேள்விப் பொருள். அங்குதி மந்திரம் ஆகுதியாமே - அங்கு இயல்பாக ஒலித்துக்கொண்டிருக்கும் பிரணவம் வேள்விப் பொருளாகும். இவ்வேள்வியில் எல்லாத் தேவர்களும் சிறந்து விளங்குவர் என்க. ஸ்ரீசக்கரத்தில் பிந்துவை சர்வானந்தமயச் சக்கரம் என்றும், இதுவே உருவமான சதாசிவத்துடன் ஜகன்மாதா பொருந்தியுள்ள நிலை என்றும் சாத்த நூல் கூறும்.

சிரசில் ஈசானிய திக்கில் ஒலிக்கும் பிரணவமே வேள்விப்பொருள் என்பதாம். 48

962. ஆறெழுத் தோதும் அறிவார் அறிகிலர்
ஆறெழுத் தொன்றாக ஓதி உணரார்கள்
வேறெழுத் தின்றி விளம்பவல் லார்கட்கு
ஓரெழுத் தாலே உயிர்பெற லாமே.

ஆறுஎழுத்து, ஓம் நமசிவாய, ஓம் சிவாயநம. ஆறெழுத் தோதும் அறிவார் அறிகிலர் - ஆறெழுத்து மந்திரத்தை ஓதும் அறிவுடையவர்கள் இதனால் அமைய வேண்டிய உண்மை நிலையை உணரவில்லை. ஆறெழுத் தொன்றாக ஓதி உணரார்கள் - பஞ்சாக்கர தியானத்தால் ஓரெழுத்தாகிய பிரணவத்தை உதிக்கச் செய்யவில்லை. பிரணவம் -

மௌனவித்தை, செபமற்றது. வேறெழுத்தின்றி விளம்பவல் லார்கட்கு - பிரணவத்துடன் வேறு எழுத்துக்கள் சேர்க்காமலே பிரணவ வித்தையை அறிவார்க்கு. ஒரெழுத் தாலே உயிர்பெறலாமே - பிரணவத் தாலேயே உயிரின் விளக்கம் காணலாம்.

பிரணவ வித்தையால் உயிர் விளக்கம் பெறலாம் என்பதாம். 49

963. ஓதும் எழுத்தோ டுயிர்க்கலை மூவைஞ்சம்
ஆதி எழுத்தவை ஐம்பதோ டொன்றென்பர்
சோதி எழுத்தினில் ஐயிரு மூன்றுள
நாத எழுத்திட்டு நாடிக்கொள் ளீரே.

உயிர்க்கலை - உயிரெழுத்து. ஓதும் எழுத்தோ டுயிர்க்கலை மூவைஞ் சும் - எழுத்துக்களுக்கெல்லாம் முதற்கண் அங்காத்தலில் உண்டாகும் அகரத்தோடு உயிரெழுத்துக்கள் பதினைந்தும். ஆதி எழுத்தவை ஐம்பதோடு ஒன்றென்பர் - பழமையான மெய்யெழுத்துக்கள் முப்பத் தைந்தும் அவைகளோடு சேர எழுத்துக்கள் ஐம்பத்தொன்றாகும். ஐயிரு மூன்று - மேன்மையான ஆறெழுத்து. சோதி எழுத்தினில் ஐயிரு மூன்றுள - சோதியை உண்டாக்கும் அகர கலையில் ஏனைய எழுத்துக் களும் சூக்குமமாய் இடம்பெற்றுள்ளன. நாத எழுத்திட்டு நாடிக்கொள் ளீரே - நாத எழுத்தாகிய உகரத்தை அத்துடன் சேர்த்து அறியுங்கள்.

அகரத்தோடு உகரத்தையும் சேர்த்து அறிய வேண்டும் என்பதாம். 50

964. விந்துவி லுஞ்சுழி நாதம் எழுந்திடப்
பந்தத் *தலைவி பதினாறு கலையதாங்
கந்தர வாகரங் காலுடம் பாயினாள்
அந்தமும் இன்றியே ஐம்பத்தொன் ருயதே.

*பாடபேதம்: தலையிற்.

அகரம் விந்து. அதன் வடிவம் 0 பிந்து என்ற வட்டம் அல்லது புள்ளியாகும். பிந்து குறுக்காக நீள்வது - நாதமாகும். சுழி சுற்றி விளங்குவது போன்றது. விந்துவிலுஞ் சுழி நாதம் எழுந் திட - அகரமாகிய பிந்து விரிந்தும் சுழன்றும் ஆகாயமண்ட லத்தில் ஸ்பந்தத்தை உண்டாக்கிட. பந்தத்தலைவி - குண்ட லினி. பந்தத் தலைவி பதினாறு கலையதாம் - இவ்வாறு விரிந்து பந்தத் தைத் தரும் குண்டலினி அகர முதலாக உன்மனை ஈருகப் பதினாறு கலை யாக விளங்கினாள். கந்தரம் - கழுத்து. கந்தர வாகரங் காலுடம்பு ஆயி னாள் - அவளே கழுத்து, கை, கால், உடம்பு ஆயினாள். அந்தமும்

இன்றியே ஐம்பத்தொன்றாயதே - முடிவில்லாத ஐம்பத்தோரு அக்கரங் களாகவும் ஆயினான். பந்தத்தைத் தருவது உடல் அதில் விளங்கும் குண்டலினியம்மை பந்தத்தைத் தருபவளாகின்றான். அப்பொழுது ஐம்பத்தோர் அக்கரங்களால் குறிக்கப்படும் உடம்பாகக் கழுத்து கை கால்களுடன் விளங்குவான் என்க.

குண்டலியம்மையே எழுத்துக்களாகவும் உடம்பாகவும் ஆயினான் என்பதாம். 51

965. ஐம்ப தெழுத்தே அனைத்தும்வே தங்களும்
ஐம்ப தெழுத்தே அனைத்தாக மங்களும்
ஐம்ப தெழுத்தேயு மாவ தறிந்தபின்
ஐம்ப தெழுத்தும்போய் அஞ்செழுத் தாமே.

ஐம்ப தெழுத்தே அனைத்தும் வேதங்களும் - பிரணவம் ஒழிந்த ஐம்பது எழுத்துக்களால் வேதங்கள் உள்ளன. ஐம்ப தெழுத்தே அனைத்தாகமங்களும் - அவ்வைம்பது எழுத்துக்களால் ஆகமங்களும் உள்ளன. ஐம்ப தெழுத்தேயு மாவ தறிந்தபின் - இவ்வைம்பது எழுத் துக்களால் அறிவிக்கப்படுவது பிரணவமே தான் என்று அறிந்த பிறகு. ஐம்ப தெழுத்தும்போய் அஞ்செழுத்தாமே - ஐம்பது எழுத்துக்களையும் கடந்து பிரணவத்தை அறிந்து சிவ சொரூபம் பெறுவர்.

வேதாகமங்களைக் கற்றுணர்ந்தவர் சிவ சொரூபம் பெறுவர் என்பதாம். 52

966. அஞ்செழுத் தாலைந்து பூதம் படைத்தனன்
அஞ்செழுத் தாற்பல யோனி படைத்தனன்
அஞ்செழுத் தாலிவ் வகலிடந் தாங்கினன்
அஞ்செழுத் தாலே அமர்ந்துநின் றுனே.

அஞ்செழுத் தாலைந்து பூதம் படைத்தனன் - ந ம சி வ ய என்ற ஐந்தெழுத்துக்கள் முறையே பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் ஆகிய ஐம்பூதங்களை உற்பத்தி செய்தது. அஞ்செழுத்தாற் பல யோனி படைத்தனன் - அருவமான உயிர்களுக்கு இப்பூதங்களுடன் பொருந்தி வாழ அவைகளுக்கேற்ற யோனியில் சிருட்டியைச் செய்தருளினான். அஞ்செழுத்தாலிவ் வகலிடந் தாங்கினன் - இவ் விரிந்த உலகை ஐம் பூத மயமாக இருந்து தாங்கினான். அஞ்செழுத்தாலே அமர்ந்துநின் றுனே - இத்தகைய ஐந்தெழுத்தாலே உயிர்களுடேயும் விளங்கி நின்றான். உயிரைத் தாங்கும் நமசிவாய என்ற ஒளியாக உள்ளான் என்க.

இறைவன் உயிர்களுக்குச் செய்யும் உபகாரம் கூறப்பட்டது. 53

967. வீழ்ந்தெழ லாம்விகிர் தன்திரு நாமத்தைச்
சோர்ந்தொழி யாமல் தொடங்கும் ஒருவற்குச்
சார்ந்த வினைத்துயர் போகத் தலைவனும்
போந்திடும் என்னும் புரிசடை யோனே.

நாமம் - நமசிவாய விகிர்தன் திருநாமத்தைச் சோர்ந்தொழி யாமல் தொடங்கும் ஒருவற்கு வீழ்ந்தெழலாம் - விகிர்தனாகிய இறைவனது திருநாமத்தை மனம் சோர்வடையாது ஒதுவார் இன்ப மயக்கத்திலிருந்து தெளிந்து எழலாம். போக - நீங்க. போந்திடும் - வாரும். சார்ந்த வினைத்துயர் போகத் தலைவனும் போந்திடும் என்னும் புரிசடையோனே - தலைவனாகிய சடாதரன் ஆன்மாக்களைச் சார்ந்துள்ள வினைகளும் அவற்றால் உண்டாகும் துன்பங்களும் நீங்கப் பிரணவத் தொனியினால் என்னுடன் வாருங்கள் என்று அழைப்பான்.

இறைவனது நாமத்தைச் சிந்தித்திருப்பார்க்குத் துன்பமும் துயரும் நீங்கும் என்பதாம். 54

968. உண்ணு மருந்தும் உலப்பிலி காலமும்
பண்ணுறு கேள்வியும் பாடலு மாய்நிற்கும்
விண்ணின் றமரர் விரும்பி அடிதொழ
எண்ணின் றெழுத்தஞ்சு மாகிநின் ருனே.

உண்ணும் மருந்தும் - சிவன் அனுபவிக்கின்ற ஒளிப்பொருளாயும். உலப்பிலி காலமும் - கால தத்துவம் கடந்த நித்தியப் பொருளாயும். பண்ணுறு கேள்வியும் - இசை பொருந்திய வேதப் பொருளாயும். பாடலுமாய் நிற்கும் - பாடலாயும் விளங்குவான். விண்ணின் றமரர் விரும்பி அடிதொழ - ஆகாய மண்டலத்திலுள்ள தேவர்கள் வணங்க. எண்ணின் றெழுத்தஞ்சுமாகி நின்ருனே - ஆராயுமிடத்து பஞ்சாக்கர வடிவான நமசிவாய ஆகும்.

சிவன் ஒருவனே எல்லாமாய் நிற்கும் என்பதாம். 55

969. ஐந்தின் பெருமையே அகலிட மாவதும்
ஐந்தின் பெருமையே ஆலய மாவதும்
ஐந்தின் பெருமையே யறவோன் வழக்கமும்
ஐந்தின் வகைசெயப் பாலனு மாமே.

ஐந்தின் பெருமையே அகலிட மாவதும் - விரிந்த உலகமாகக் காட்சியளிப்பது நமசிவாய என்ற ஐந்தெழுத்தின் பெருமையாலேயாம். பஞ்ச பூதங்களாலான உலகம் பஞ்சாக்கரத்தின் தோற்றம் என்க. ஐந்தின் பெருமையே ஆலயமாவதும் - தேவாலயம் விளங்குவதும் ஐந்தெழுத்தின் பெருமையாலேயாம். ஆலயத்தில் கருப்பக்கிரகம்

சிகாரம், அர்த்தமண்டபம் வகாரம், யகாரம் நந்தி பீடம், நகாரம் நடராசர் சபை, மகாரம் பஸிபீடம் என்ற முறையில் அமைந்திருப்பதைக் கண்டுகொள்க. ஐந்தின் பெருமையே யறவோன் வழக்கமும் - அறவழியிலே நீதி நிலைபெறுதலும் ஐந்தெழுத்தின் பெருமையாலேயாம். உலகில் தர்மம் நிலைபெறுவது அவனது ஆணையே என்க. பாலன் - பாலகன், காவலன். ஐந்தின் வகைசெயப் பாலனு மாமே - பஞ்ச பூதங்களிலும் விளங்கி அவன் அவைகளின் காவலனாக வுள்ளான்.

ஐந்தெழுத்தால் உலகினில் அறநெறியை வகுத்துக் காக்கிறான் என்பதாம். 56

970. வேரெழுத் தாய்விண்ணாய் அப்புற மாய்நிற்கும்
நீரெழுத் தாய்நிலந் தாங்கியும் அங்குளன்
சீரெழுத் தாய்அங்கி யாயுயி ராமெழுத்
தோரெழுத் தீசனும் ஒண்சுட ராமே.

வேரெழுத்து - அகரம். வேரெழுத்தாய் விண்ணாய் அப்புறமாய் நிற்கும் - அகரமாயும் ஆகாயமாயும் அதற்கு மேலுள்ள நாதமாயும் உள்ளான். அகரம் விளங்கும் இடம் உகரம் என்ற ஆகாயம்; ஆகாயத்தைத் தாங்கி நிற்பவன் நாதமயமான சிவன்; இவை மேல் நிலை என்க. நீரெழுத்து - மகாரம். நிலவெழுத்து - நகாரம். நீரெழுத் தாய் நிலந் தாங்கியும் அங்குளன் - மகாரமாகவும் நகாரமாகவும் உள்ளான். நம ஆகவுள்ளது கீழ்நிலை என்க. சீரெழுத்து - சிகாரம், அக்கினி. உயிராமெழுத்து - யகாரம். சீரெழுத்தாய் அங்கியாய் உயிராமெழுத் தோரெழுத் தீசனும் - பெருமை மிக்க சிகாரமாய் அக்கினியாய் உயிரான யகாரமாய் உள்ள பிரணவ சொருபமான சிவன். ஒண்சுடராமே - ஒளிமிக்கச் சுடராகும்.

பஞ்சாக்கரப் பொருளான சிவன் ஒளி உருவில் நிலைபெற்று பருப் பொருளான பூதங்களைத் தாங்கியுள்ளது என்பதாம். 57

971. நாலாம் எழுத்தோசை ஞாலம் உருவது
நாலாம் எழுத்தினுள் ஞாலம் அடங்கிற்று
நாலாம் எழுத்தே நவிலவல் லார்கட்கு
நாலாம் எழுத்தது நன்னெறி தானே.

நாலாம் எழுத்து - வகாரம், சத்தி. நாலாம் எழுத்தோசை ஞாலம் உருவது - உலகம் சத்தி மயமாய் உள்ளது. மாயை சத்தி காரியமாதலின், மாயையினின்றே உலகம் தோன்றுதலின் உலகம் சத்திமயம் என்க. நாலாம் எழுத்தினுள் ஞாலம் அடங்கிற்று - வகாரமாகிய சத்தியிலே இவ்வுலகம் ஒடுங்கியது. தோன்றியவாறே உலகம் மாயையில் ஒடுங்கி, மாயைமுறையே சத்தியுள் ஒடுங்கும் என்க. நாலாம் எழுத்தே

நவிலவல்லார்கட்கு நாலாம் எழுத்தது நன்னெறி தானே - நாலாம் எழுத்தாகிய வகாரத்தைச் செபிப்பவர்க்கு அதுவே ஆதாரமாய் நின்று மேன்மையான நெறியினைக் காட்டும்.

குண்டலினி சத்தி சிரசை அடைந்தால் அது பிரணவசத்தியாக மாறும். அஃதாவது உணர்வாக சத்தியை வெளிப்படுத்திக் காண்பவர்க்கு அதுவே நன்னெறியைக் காட்டும் என்க.

சத்தியே உலகுக்கு ஆதாரமாய்ச் சீவர்களுக்கு வழிகாட்டியாய் உள்ளது என்பதாம். 58

972. இயைந்தனள் ஏந்திழை என்னுள மேவி
நயந்தன ளங்கே நமசிவ என்னும்
பயந்தனை யோரும் பதமது பற்றும்
பெயர்ந்தனன் மற்றும் பிதற்றறுத் தேனே.

இயைந்தனள் ஏந்திழை என்னுள மேவி - முன்னர்க் கூறிய சத்தி ஆன்மாவாகிய என்னுடைய உள்ளத்தை விரும்பிப் பொருந்தினாள். நயந்தனள் அங்கே - அதனையே விரும்பி அங்கே அமர்ந்தனள். நமசிவ என்னும் பயந்தனை யோரும் - நாம் சிவத்துக்கு அடிமை என்ற பயனை ஆராய்ந்து தெளியுங்கள். பதமது பற்றும் - பிரணவமான பதத்தைப் பற்றுங்கள். பெயர்ந்தனன் - உலகப்பற்றை நீங்கினேன். மற்றும் பிதற்றறுத் தேனே - வேறு பிதற்றல்களையும் ஒழித்தேன். தெளிந்த ஞானம் பெற்றேன் என்க.

ஒளியில் விளங்கும் சிவசத்திக்கு அடிமை என்றிருந்தால் ஞானம் உண்டாகும் என்பதாம். 59

973. ஆமத் தினிதிருந் தன்ன மயத்தினை
ஓமத்தி லேயுதம் பண்ணும் ஒருத்திதன்
நாம நமசிவ என்றிருப் பாருக்கு
நேமத் தலைவி நிலவிநின் றுளே.

ஆமம் - அரிசி துவரை முதலியவை. அன்ன மயம் - சோறு மயம். ஆமத் தினிதிருந் தன்ன மயத்தினை - சீவர்கள் உயிர் வாழத் தானியத்தில் பொருந்தி அன்னமயமாகப் பக்குவமாகச் சென்றதை. உதம் பண்ணுதல் - வேள்விப் பொருளை ஏற்றல். ஓமத்திலே யுதம் பண்ணும் ஒருத்திதன் - ஓமகுண்டமாகிய வயிற்றுத் தீயில் ஆகுதி பண்ணுகின்ற சத்தியின். நாம நமசிவ என்றிருப்பார்க்கு - நாமமாகிய நமசிவ என்று தானற்றிருப்பார்க்கு. நமசிவ என்ற பதத்தில் யகரமாகிய உயிர் இல்லாமை நோக்குக. நேமம் - நியமம், கிரியை. நேமத் தலைவி நிலவி நின்றாளே - கிரியையைத் தூண்டும் குண்டலினி சத்தி விளங்குவாள்.

நாமற்று இருக்கும்போது எல்லாம் அவள் செயலாக ஏற்றுக்
காப்பான் என்பதாம். 60

974. பட்ட பரிசே பரமஞ் செழுத்ததின்
இட்ட மறிந்திட் டிரவு பகல்வர
நட்டம தாடு நடுவே நிலயங்கொண்
ட்டதே சப்பொரு ளாகிநின் ருளே.

பட்ட பரிசே பரமஞ் செழுத்து - பூர்வ புண்ணியத்தால் கிடைத்த
பரிசே மேலான சிவாயநம என்னும் ஐந்தெழுத்தாம். அதின் இட்ட
மறிந்திட் டிரவு பகல்வர - இவ்வைந் தெழுத்தில் ஆன்மாக்கள் விருப்
பத்துக் கேற்றவாறு இரவு பகலாக. ஆன்மாக்களின் விருப்பம் உலக
போகமாயின் உலகமாயும், சிவபோகமாயின் சிவமாயும் காட்சிகொடுத்
தருளுவான் என்க. நட்டம தாடும் நடுவே நிலயங்கொண்டு-நடுவே
இடங்கொண்டு சிவன் நடிப்பான். ஐந்தெழுத்தின் நடுவாவது,
யகாரம். அட்டதேசப் பொருளாகி நின்றானே - பிருதிவி, அப்பு,
தேயு, வாயு, ஆகாயம், சூரியன், சந்திரன், அக்கினி (ஓளி) ஆகிய
எட்டுப் பொருளாகவும் அவனே உள்ளான்.

சிவன் ஆன்மாக்களோடு அகத்தே கலந்து இயக்குவதோடு
புறத்தே எண்பொருளாகவும் உள்ளான் என்பதாம். 61

975. அகாரம் உயிரே உகாரம் பரமே
மகார மலமாய் வருமுப் பதத்திற்
சிகாரஞ் சிவமாய் வகாரம் வடிவமாய்
அகாரம் உயிரென் றறையலு மாமே.

அகாரம் உயிரே - அகாரம் உயிராயும். உகாரம் பரமே -
உகாரம் பரமாயும். மகார மலமாய் - மகாரம் மலமாயும். வருமுப்
பதத்தில் - பிரணவம் இவ்வாறு மூன்று பதங்களில் வரும். இது
வியட்டிப் பிரணவம் என்க. சிகாரஞ் சிவமாய் - சிகாரம் சிவமாய்.
வகாரம் வடிவமாய் - வகாரம் வடிவுடைய சத்தியாய். அகாரம்
உயிரென் றறையலு மாமே - யகாரம் உயிராயும் சொல்லு மாகும்.
இது பஞ்சாக்கரத்தில் விளங்கும் நிலை.

பிரணவமும் பஞ்சாக்கரமும் பதங்களில் விளங்கும் முறை கூறிய
வாறு. 62

976. நகார மகார சிகார நடுவாய்
வகாரம் இரண்டும் வளியுடன் கூடி
ஓகார முதற்கொண் டொருக்கால் உரைக்க
மகார முதல்வன் மனத்தகத் தானே.

நகர மகார சிகார நடுவாய் வகாரம் இரண்டும் வளியுடன் கூடி - இரு கண்களின் நடுவே நகாரம் நெற்றியிலும் மகாரம் கண்டத்திலுமாய் அசபா சத்தியை உசவாச நிசவாசத்தில் பொருத்தி. மகாரம் தொண்டையும், சிகாரம் கண்களும், நகாரம் கடை வாயிலிருந்து புருவமத்தி வரையும் ஆம். அசபையால் தொண்டையிலிருந்து பிரமரந்திரம் நோக்கிப் பாயும் உசவாச நிசவாசம் வகாரம் வளியிரண்டாம். ஓகார முதற்கொண்டொருக்கால் உரைக்க - பிரணவத் தலைவனைச் சுழுமுனையில் விளங்கும்படி செய்ய. மகார முதல்வன் மனத் தகத் தானே - அக்கினிகலைக்குரிய சிவன் மனத்தை விட்டு நீங்கான்.

அசபையை உசவாச நிசவாசத்தில் பொருத்தி சிந்திக்கச் சிவன் நீங்கான் என்பதாம். 63

977. அஞ்சள வாளை அடவியுள் வாழ்வன
அஞ்சுக்கும் அஞ்செழுத் தங்குச மாவன
அஞ்சையுங் கூடத் தடுக்கவல் லார்கட்கே
அஞ்சாதி யாதி அகம்புக லாமே.

அஞ்சள ஆளை அடவியுள் வாழ்வன - தேகமான காட்டில் இந்திரியங்களான ஐந்து யானைகள் வாழ்கின்றன. அஞ்சுக்கும் அஞ்செழுத் தங்குசமாவன - அவ்விதமான இந்திரியங்களாகிய யானைகளை அடக்க ஐந்தெழுத்தாகிய நமசிவாய என்பது அங்குசம் போன்றது. அஞ்சாதி யாதி - ஐந்து முதலியவற்றுக்கு முதலாய ஆன்மா. அஞ்சையுங் கூடத் தடுக்கவல் லார்கட்கே அஞ்சாதி யாதி அகம் புகலாமே - அவ்வைந்தினையும் எழுத்தைந்தினைக் கொண்டு ஒருசேர அடக்க வல்லார்க்கு ஐந்துக்கும் முதலாய ஆன்மாவிடம் புக முடியும்.

எழுத்து	தன் மாத்திரை	பொறி
ய	சப்தம்	காது
வா	பரிசம்	மூக்கு
சி	உருவம்	கண்
ம	ரசம்	நாக்கு
ந	கந்தம்	மெய்

அடக்கும் முறைபற்றி 950, 921, 922, 975 ஆகிய மந்திரங்களைக் காண்க.

ஐந்தெழுத்தின் துணைகொண்டு இந்திரியங்களை வசப்படுத்தினால் ஆன்மாவின் இயல்பை அறியலாம் என்பதாம். 64

978. ஐந்து கலையில் அகராதி தன்னிலே
வந்த நகராதி மாற்றி மகராதி
நந்தியை மூலத்தே நாடிப் பரையொடுஞ்
சந்திசெய் வார்க்குச் சடங்கில்லை தானே.

ஐந்து கலையில் அகராதி தன்னிலே - நிவிருத்தி முதலிய ஐந்து கலைகளில் மேதை முதலிய சந்திரகலை பதினாறில். வந்த நகராதி மாற்றி மகராதி நந்தியை மூலத்தே நாடி - தொப்பூழிலுள்ள மகாரம் பிருதிவி மயமாய்க் குறிப்பிரதேசத்தில் காமக்கழிவினைச் செய்வதை மாற்றி நகாரத்தைப் புருவநடுவில் விளங்கும்படி செய்து. நகராதி ஐந்தும் குறி, தொப்பூழ், கண்டம், நெற்றி ஆகிய ஐந்து இடங்களில் ஆதிக்கம் கொண்டுள்ளன என்று அறிக. பரையொடுஞ் சந்திசெய் வார்க்குச் சடங்கில்லை தானே - அதன்மேல் விளங்கும் ஒளியுடன் சேர்க்கத் தெரிந்தவர்கட்கு ஒரு விதமான உடலால் செய்யவேண்டிய தொழில் வேண்டாம்.

மூலாதாரத்திலுள்ள அக்கிரிக் கலையை சிரசிலுள்ள விந்து நாதங்களோடு சேர்க்கத் தெரிந்தவர்க்குப் புறச்சடங்கு தேவையில்லை என்பதாம். 65

979. மருவுஞ் சிவாயமே மன்னும் உயிரும்
அருமந்த போகமும் ஞானமு மாகுந்
தெருள்வந்த சீவனாற் சென்றிவற் றுலே
அருள்தங்கி யச்சிவ மாவது வீடே.

மருவுஞ் சிவாயமே மன்னும் உயிரும் அருமந்த போகமும் ஞானமு மாகும் - சி என்ற சிவத்துடனும் வா என்ற அருளுடனும் உயிர் பொருந்தியிருப்பதே அருமையான சிவபோகமும் சிவஞானமும் ஆகும். சிரசுக்கு மேல் சாந்தியதிதை கலையில் சகஸ்ரதளத்தில் சிவமும் சத்தியும் உயிரும் நிலைபெற்ற இடம் ஆகும் என்க. தெருள்வந்த சீவனாற் சென்றிவற் றுலே - மல கன்மத்தினின்றும் நீங்கித் தெளிந்த உயிர்கள் மேலே கண்ட மந்திரத்தாலே. அருள்தங்கி அச்சிவமாவது வீடே - திருவருளின் கண்ணே தங்கி அச்சிவமேயாவது வீடாகும்.

உயிர் நம க்களை விட்டுச் சிவா வைச் சென்றடைவதே வீடாகும் என்பதாம். 66

980. அஞ்சக அஞ்செழுத் துண்மை அறிந்தபின்
நெஞ்சகத் துள்ளே நிறையும் பராபரம்
வஞ்சக மில்லை மனைக்கும் அழிவில்லை
தஞ்ச மிதுவென்று சாற்றுகின் றேனே.

அம்+சுகம் - அஞ்சகம் - மிகவும் இன்பத்தைத் தரும். அஞ்சக அஞ்செழுத் துண்மை அறிந்தபின் - மிகவும் இன்பத்தைத் தரும் திருவைந்தெழுத்தின் உண்மையை அறிந்தபின். நெஞ்சகத் துள்ளே நிறையும் பராபரம் - மனத்தையே இடமாகக் கொண்டு பரமும் அபரமும் ஆகிய சதாசிவர் அல்லது சிவசத்தி சிறந்து விளங்குவார்.

வஞ்சகமில்லை மனைக்கும் அழிவில்லை - நான் கூறுவது முழுதும் உண்மையேயன்றிச் சிறிதும் பொய்யில்லாமையோடு தேகத்துக்கும் அழிவில்லை. தஞ்ச மிதுவென்று சாற்றுகின் றேனே - சிவத்தினிடம் அடைக்கலம் புகுவதே சிவத்தை அடையும் வழி என்று நான் சொல்லுகிறேன்.

சிவத்தினிடம் அடைக்கலம் புகுந்தபின் உடம்பு அழியாது என்பதாம். 67

981. சிவாயவொ டவ்வே தெளிந்துளத் தோதச்
சிவாயவொ டவ்வே சிவனுரு வாகுஞ்
சிவாயவொ டவ்வுந் தெளியவல் லார்கள்
சிவாயவொ டவ்வே தெளிந்திருந் தாரே.

சந்திரகலை, அகரம். சிவாயவொடு அவ்வே தெளிந்துளத் தோத - சந்திரகலை அறிந்து சிவாய என்பதைத் தெளிந்து உள்ளத்தில் உன்னுபவர். சிவாயவொடு அவ்வே சிவனுரு வாகும் - அச்சந்திர கலையின் பயனால் சிவனுருப் பெறுவர். சிவாய என்பதும் பிரணவம் என்பதும் ஒன்றே. சிவாயவொடு அவ்வுந் தெளிய வல்லார்கள் - சந்திர கலையையும் சிவாய என்ற மந்திரப் பொருளையும் தெளியவல்லவர்கள். சிவாவொடு அவ்வே தெளிந்திருந்தாரே - சிவரூபமாகச் சந்திர மண்டலத்தில் தன்னைத் தெளிந்திருந்தார்கள்.

உயிர் விளங்கும் விந்து நாத சொரூபங்களை அறிதலே பிரண வத்தை அறிதலாகும். 68

982. சிகார வகார யகார முடனே
நகார மகார நடுவுற நாடி
ஓகார முடனே ஓருகா லுரைக்க
மகார முதல்வன் மதித்துநின் றுனே.

சிகார வகார யகார முடனே நகார மகார நடுவுற நாடி - சிவாய நம என்னும் மந்திரத்தில் யகாரம் இடையில் உள்ளதை அறிந்து. ஓகார முடனே ஓருகா லுரைக்க - பிரணவமாகச் சுழுமுனையின் முழக் கத்தைக் கண்டால். மகார முதல்வன் மதித்துநின் றுனே - அசுபையின் தலைவனாகிய சிவன் இவர்களை மதித்து வெளிப்பட்டு நிற்பான். மகார முதல்வன் - அக்கிரி கலையில் விளங்கும் சிவன் நாத கலையில் விளங்கும் சிவன், அசுபையில் விளங்கும் சிவன் எல்லாம் சிரசின் உட்பாயும் இடகலை பிங்கலையின் விளைவே என்றறிக.

பிரணவத் தொனியைக் கண்டவர்க்குச் சிவன் வெளிப்பட்டு நிற்பான் என்பதாம். 69

983. நம்முதல் ஓரைந்தின் நாடும் கருமங்கள்
அம்முதல் ஐந்தில் அடங்கிய வல்வினை
சிம்முத லுள்ளே தெளியவல் லார்கட்குத்
தம்முத லாகுஞ் சதாசிவந் தானே.

நம்முதல் ஓரைந்தின் நாடும் கருமங்கள் - விரும்பிய கருமங்களைச் செய்ய நமசிவாய என்ற மந்திரத்தைக் கொள்ளவும். அம்முதல் ஐந்தில் அடங்கிய வல்வினை - அந்த முதலாகிய உருத்திரர் வலிய வினைகளைச் செய்து முடிப்பார். நகாராதியில் விளங்கும் நூற்றெட்டு புவனங்களுக்கும் உருத்திரரே தலைவர் என்க. சிம்முதலுள்ளே தெளியவல்லார்கட்கு - சிகாரத்தைத் தம்முள்ளே தெளியவல்லார்கட்கு. தம்முத லாகுஞ் சதாசிவந் தானே - சதாசிவரே நம்முதலான உருத்திரரை இயக்கித் தொழிற்படுத்துவார்.

இப்பகுதியின் இறுதியில் அஷ்டகன்மக் கிரியைகள் விளக்கப்படுகின்றன ஆதலின், அவற்றைச் செய்யும்போது நமசிவாய என்ற மந்திரத்தை உபயோகிக்க வேண்டுமென்றும், அத்தொழில் நடைபெறச் சிகாரத்தைத் தம்முள் அறிந்தவர்க்கே ஆகும் என்பதையும் அறிக.

நாடிய கருமங் கைகூட நமசிவாய என்ற மந்திரத்தைக் கொள்ள வேண்டும் என்பதாம். 70

984. நவமுஞ் சிவமும் உயிர்பர மாகும்
தவமொன் றிலாதன தத்துவ மாகுஞ்
சிவமொன்றி யாய்பவ ராதர வால்அச்
சிவமென்ப தானும் எனுந்தெளி வுற்றதே.

நவம் - தோழமை, சன்மார்க்கம். நவமுஞ் சிவமும் உயிர்பரமாகும் - தோழமையால் சிவத்தைப் பொருந்தினபோது உயிர் பரமாக விளங்கும். தத்துவங்களைக் கூடியபோது உயிருக்கு ஆன்மா என்றும் நீங்கியபோது பரம் என்றும் பெயர். தவமொன் றிலாதன தத்துவமாகும் - சிவத்தைத் தோழமையால் கொள்ள உடலை வருத்தும் தவங்கள் வேண்டாமையோடு ஆன்மா சிவத்துடன் சார்ந்து பரமாதல் தன்மை அமையும். சிவமொன்றியாய்பவர் ஆதரவால் - சிவத்துடன் பொருந்தி உணர்பவர் அருளால். அச்சிவமென்ப தானும் எனுந்தெளிவுற்றதே - அச்சிவமே தான் என்ற தெளிவு உண்டாயிற்று.

தோழமை நெறியில் சிவமே தோழனை உயர்த்தித் தன்னிலையைத் தந்தருளுவான் என்பதாம். 71

985. கூடிய எட்டும் இரண்டுங் குவிந்தறி
நாடிய நந்தியை ஞானத்துள் ளேவைத்து
ஆடிய ஐவரும் அங்குற வாவர்கள்
தேடி அதனைத் தெளிந்தறி யீரே.

எட்டு - அகரம், இடக்கண். இரண்டு - உகரம், வலக்கண். கூடிய எட்டும் இரண்டுங் குவிந்தறி - இரு கண்களாகிய சூரிய சந்திரர்களைச் சேர்த்துப் பார்க்க. நந்தி - நம் + தீ, நந்தியான உயிர். நாடிய நந்தியை ஞானத்துள்ளே வைத்து - விளங்கும் சிவனாகிய ஓளியை நம் தீயாக அங்குள்ள குருமண்டலத்தில் கண்டால். அகர உகரத்தைச் சேர்க்க யகரம் விளங்கும் என்க ஆடிய ஐவரும் அங்குறவாவர்கள் - அசைந்தாடிக்கொண்டிருந்த ஐம்புலனறிவும் அவற்றைத் தொழிற் படுத்துகின்ற பிரமனாதி ஐவரும் அக்குரு மண்டலத்தில் இலயமடைவர். தேடி அதனைத் தெளிந்தறியீரே - குருவைத் தேடி அவரருள் பெற்றுத் தெளிந்துகொள்ளுங்கள்.

ஓளியில் மனம் இலயித்தபோது ஐம்புலச் சேட்டையில்லை என்பதாம்.

72

986. எட்டும் இரண்டும் இனிதறி கின்றிலர்
எட்டும் இரண்டும் அறியாத ஏழையர்
எட்டும் இரண்டும் இருமூன்று நான்கெனப்
பட்டது சித்தாந்த சன்மார்க்க பாதமே.

எட்டும் இரண்டும் இனிதறிகின்றிலர் எட்டும் இரண்டும் அறியாத ஏழையர் - எட்டு என்பதையும் இரண்டு என்பதையும் இன்பத் தரும் நெறி என்று மூடர்கள் அறியவில்லை. இரு மூன்று - ஆறு, ஆறாறங்கள். நான்கு - மாயை, சுத்தவித்தை, மகேசுரம், சதாசிவம் ஆகிய நான்கு தத்துவங்கள். எட்டும் இரண்டும் இருமூன்று நான்கெனப் பட்டது சித்தாந்த சன்மார்க்க பாதமே - எட்டும் இரண்டும் ஆறையும் நான்கையும் கூட்டினதால் வருவது என்று சித்தாந்த சன்மார்க்கநெறி அறுதியிட்டுக் கூறியது. மூலாதாரமுதல் ஆறு ஆதாரங்களில் விளங்கும் மாயையும் அதன் மேலுள்ள சுத்தவித்தை மகேசுரம் சதாசிவம் ஆகிய நான்கு தத்துவங்களையும் ஒன்றாக்கினால் பத்து என்ற எண்ணிக்கையால் உணர்த்தப்படும் உயிரின் நிலையாகும். சிரசின்மேல் உள்ள ஓளி மண்டலத்தில் இப்பத்தும் சேர்ந்துவிடும் என்க. மந்திரம் 106 பார்க்க.

ஓளி மண்டலத்தில் விந்து நாதங்களைத் தவிர ஏனைய தத்துவங்களும் ஆதாரங்களும் ஒடுங்கும் என்பதாம்.

73

987. எட்டு வரையின்மே லெட்டு வரைகிற
இட்ட நடுவுள் இறைவன் எழுத்தொன்றில்
வட்டத்தி லேயறை நாற்பத்தெட் டுமிட்டுச்
சிட்டஞ் செழுத்துஞ் செபிசீக் கிரமே.

எட்டு வரையின் மேலெட்டு வரைகிற - எட்டு கோடுகளின் மேல்
எட்டு கோடுகள் இட்டு நாற்பத்தொன்பது அறைகளாக்கி. இட்ட
நடுவுள் இறைவன் எழுத்தொன்றில் - அதன் நடு அறையில் சிவனது
எழுத்தாகிய சிகரம் பொருந்தின். வட்டத்திலே யறை நாற்பத்தெட்டு
மிட்டு - சுற்றிலுமுள்ள நாற்பத்தெட்டு அறைகளிலும் எஞ்சிய எழுத்துக்
களை அடைத்து. சிட்டஞ் செழுத்துஞ் செபி சீக்கிரமே - மேன்மையான
ஐந்தெழுத்தை விரைவில் செபிப்பாயாக. சக்கரத்தை அடுத்த மந்தி
ரத்தின் இறுதியில் காண்க.

சக்கரத்தை அமைத்து ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தைச் செபிக்க
வேண்டும் என்பதாம். 74

988. தானவர் சட்டர் சதிரர் இருவர்கள்
ஆனஇம் மூவரோ டாற்றவ ராதிகள்
ஏனைப் பதினைந்தும் விந்துவும் நாதமுஞ்
சேனையுஞ் செய்சிவ சக்கரந் தானே.

தானவர் - நிருதி முதலிய அட்டதிக்கு பாலகர்கள். சட்டர் -
பைரவர் எண்மர். சதிரர் இருவர்கள் - நந்தி முதலிய சிவ கணங்கள்
எண்மர். ஆன இம்மூவரோடு ஆற்றவராதிகள் - ஆகிய இம்மூவகை
யினரும் வழிப்படுத்துபவர்கள். ஏனைப் பதினைந்தும் - அகரம் முதல்
உயிர் எழுத்துக்களும். விந்துவும் நாதமும் - விந்து நாத எழுத்துக்
களும் ஆகிய. சேனையுஞ் செய் சிவசக்கரந்தானே - சேனையும் சிவ
சக்கரமாகும்.

தானவர் - 1. நிருதி 2. வருணன் 3. வாயு 4. ருபேரன் 5. ஈசா
னன் 6. இந்திரன் 7. அக்கினி 8. இயமன். சட்டர் - 1. அசிதாங்க
பைரவர் 2. ருரு பைரவர் 3. சண்ட பைரவர் 4. ருரோத பைரவர்
5. உன்மத்த பைரவர் 6. கபால பைரவர் 7. பீஷண பைரவர் 8. சம்
ஹார பைரவர். சதிரர் இருவர் - எண்மர், 1. நந்தி 2. மகாகாளர்
3. பிருங்கி 4. விநாயகர் 5. விருஷபர் 6. ஸ்கந்தர் 7. தேவி 8. சண்டி
கேசுவரர். இவ்வாறாக வெளிச்சுற்றுக் கட்டங்களில் இவர்களது பீசங்
களை அமைக்க. உள் சுற்று பதினாறு கட்டங்களிலும் அ முதலாக உயி
ரெழுத்துக்களையும் அமைக்க. நாதவிந்துக்களின் எழுத்துக்களை
அதனுட் கட்டங்கள் எட்டிலும் அமைக்க. நடுவே சிவபெருமானது
எழுத்து ஒன்றியுள்ளது. 75

ஸம்	சும்	ரம்	ஹம்	ம்	ண்	ரம்
வம்	சி சு	வ சு	ய ஸ	ந ம்	ம உ	ஃ
ஸம்	ம சு	சி ஹ	வ ஸ	ய ஹ	ந உ	ஃ
ஹீம்	ந சு	ம ஸ	சி ஸ	வ ஸ	ய ஹ	ம்
வம்	ய ஹ	ந ஹ	ம ஸ	சி ஹ	வ ஹ	ஃ
ஹீம்	வ ஹ	ய ஹ	ந ஹ	ம ஸ	சி ஸ	ஃ
ம்	ஃ	ஃ	ஃ	ஃ	ஃ	ஃ

989. பட்டன மாதவ மாறும் பராபரம்
விட்டனர் தம்மை விகிர்தா நமஎன்பர்
எட்டனை யாயினும் ஈசன் திறத்திறம்
ஓட்டுவன் பேசுவன் ஒன்றறி யேனே.

பட்டன மாதவம் ஆறும் பராபரம் - ஆறு ஆதாரங்களும் ஒன்று
பட்டுப் பராபரம் அமைவது பெரிய தவம். இவை ஆறும் ஒன்றிய
போது பராபரமான சதாசிவர் விளங்குவார் என்க. தம்மை விட்டனர் -
தற்போதத்தை விட்டவர். விகிர்தன் - வேறுபாட்டைச் செய்பவன்.
விட்டனர் தம்மை விகிர்தா நம என்பர் - இதை அறிந்தவர் தம்மைச்
சிவத்தினிடம் அடிமையெனக் கண்டு தற்போதத்தை விட்டனர். எட்
ட்டனை யாயினும் ஈசன் திறத்திறம் ஓட்டுவன் பேசுவன் - அவருடன்
கூடி எள்ளளவு காரியத்திலும் ஈசனது கருணையைப்பற்றிப் பேசுவேன்.
ஒன்றறியேனே - வேறொன்றும் அறியேன்.

சிவாயநம என்னும் வாச்சியப் பொருளை இலட்சியமாகக் கொண்
டவரெல்லாம் எல்லாம் சிவன் செயல் என்று தற்போதம் அற்றிருப்பர்
என்பதாம்.

76

990. சிவன்முதல் மூவரோ டைவர் சிறந்த
அவைமுதல் ஆறிரண் டொன்றொடொன் றுன
அவைமுதல் விந்துவும் நாதமும் ஓங்கச்
சவைமுதல் சங்கரன் தன்பெயர் தானே.

சிவன் முதல் மூவரோடு ஐவர் சிறந்த அவை முதல் என்பது,
சிவமுதல் மூவராகவும் ஐவராகவும் திருச்சிற்றம்பலமான சபையில்

விளங்குவார் என்றபடி. மூவராக விளங்கும்போது பிரமன் விட்டுனு உருத்திரர் எனவும், ஐவராக விளங்கும்போது பிரமன் விட்டுனு உருத்திரர் மகேசுரர் சதாசிவர் எனவும் பெறுவர். ஆறிரண் டொன்றொ டொன்று-பத்து. ஆறிரண்டொன்றொன்றொன்று என்பது, அந்தச் சபையானது ஆறு ஆதாரங்களும் மகேசுர சதாசிவம் பொருந்திய தாய்க் கவிழ்ந்துள்ள சகஸ்ரதளம் ஒன்றும் நிமிர்ந்துள்ள சகஸ்ரதளம் ஒன்றுமாம் என்றபடி. அவைமுதல் விந்துவும் நாதமும் ஓங்க என்பது, அவைகளில் விந்துவும் நாதமும் விளங்க என்றபடி. சவைமுதல் சங்கரன் தன் பெயர்தானே என்பது, அந்நிலையில் அதற்குச் சங்கரன் என்ற பெயராம் என்றபடி. சங்கரன் - உயிர்க்கு இதம் செய்பவன். சவை - சபை.

திருச்சிற்றம்பலமான சபையில் விந்து நாதம் ஓங்கச் சிவம் விளங்கும் என்பதாம். 77

991. வித்தாஞ் செகமய மாக வரைகீறி
நத்தார் கலைகள் பதினாறு நாட்டிப்பின்
உத்தாரம் பன்னிரண் டாதி கலைதொகும்
பத்தாம் பிரம சடங்குபார்த் தோதிடே.

வித்து - விந்து. வித்தாஞ் செக மயமாக வரை கீறி - விந்து மயமான சந்திர கலையை பிருதிவியிலிருந்து கணக்கிட்டு. நத்தார் கலைகள் பதினாறு நாட்டி - விருப்பமுள்ள சந்திர கலைகள் பதினாறையும் நிலைநிறுத்திக்கொண்டு. உத்தாரம் - பங்கு. உத்தாரம் பன்னிரண் டாதி கலைதொகும் பத்தாம் - பிறகு மறுபகுதியான பன்னிரண்டு கலைகளில் விளங்கும் சூரியனைச் சேர்க்க பத்தான அக்கினி கலைகள் அமையும். பிருதிவி மயமான நகாரத்தை மாற்றுவதினால் பதினாறு கலைகளான சோம கலைகள் அமையும். இதை முதலில் அறிந்த பிறகு சூரியனை உகாரத்துடன் சேர்க்கவேண்டும். இவ்விதம் அகாரத்தை யும் உகாரத்தையும் சேர்ப்பது பிரமத்தை அறியும் கிரியையாகும் என்க. பிரம சடங்கு பார்த்தோதிடே - இது பிரமத்தை அறியும் கிரியை என்று பஞ்சாக்கரம் ஓதவும். இப்படி அகர உகரத்தைச் சேர்ப்பதால் விளங்கும் ஒளியில் இறைவனை அறிந்து ஒதுவாயாக என்பதாம். 78

992. கண்டெழுந் தேன்கம லம்மல ருள்ளிடை
கொண்டொழிந் தேன்உடன் கூடிய காலத்துப்
பண்டழி யாத பதிவழி யேசென்று
நண்பழி யாமே நமவென லாமே.

கமலம் மலர் - சகஸ்ரதளம். உள்ளிடை - மத்தியில் அதாவது பிரமரந்திரத்தில். கண்டெழுந்தேன் கமலம் மலருள்ளிடை - சகஸ்ர தளத்திடை சிவபெருமானைக் கண்டெழுந்தேன். கொண்டெழுந்தேன்

உடன் கூடிய காலத்து - நான் அகத்துள் சிவத்துடன் ஒற்றித்து நின்றபோது. பண்டழியாத பதி வழியே சென்று - உடலைவிட்டு அழியாத சிவசக்கரத்தின் வழியே சென்று. நண்பழியாமே - நட்பு அதாவது அடிமைத் தன்மை கெடாமல். நண்பழியாமே நமவென லாமே - எனக்கும் சிவனுக்குமுள்ள அடிமையாம் உறவு கெடாமல் சிவாயநம என ஒதிக்கொண்டிருந்தேன்.

79

993. புண்ணிய வானவர் பூமழை தூவிநின்
 நெண்ணுவர் அண்ணல் இணையடி மந்திரம்
 நண்ணுவர் நண்ணி நமஎன்ற நாமத்தைக்
 கண்ணென உன்னிக் கலந்துநின் ருரே.

புண்ணிய வானவர் பூமழை தூவிநின்று - புண்ணியப் பேற்றினால் வானுலகம் சென்றவர் அங்கேயும் அவர்கள் பூவினால் சிவத்தை அருச் சித்து. எண்ணுவர் அண்ணல் இணையடி மந்திரம் - சிவபிரானது திருமந்திரத்தைக் கணித்து நிற்பர். உருவ வழிபாட்டில் பூவுலகில் சிவபூசையைச் செய்தவர் சுவர்க்கத்திலும் அவர்கள் மனத்துடன் கூடிச் சங்கற்ப மாத்திரத்தால் கிடைக்கும் மலர்களைக் கொண்டு சங்கற்ப மாத்திரத்தால் வெளிப்படும் சதாசிவரை வழிபடுவர் என்க. நண்ணுவர் நண்ணி நம என்று - நன்றியோடு சிவனுக்கு அடிமை என்று பொருந்துவர். நண்ணி - நன்றி. நாமத்தைக் கண்ணென உன்னிக் கலந்து நின்றாரே - இறைவனது நாமத்தைக் கண்போல் நினைந்து கணித்து சிவத்துடன் கலந்து நின்றார்கள்.

வானவரும் இறைவனது இணையடியை நினைந்து போற்றி வழி பட்டனர் என்பதாம்.

80

994. ஆறெழுத் தாவ தாறு சமயங்கள்
 ஆறுக்கு நாலே இருபத்து நாலென்பர்
 சாவித் திரியில் தலையெழுத் தொன்றுள
 பேதிக்க வல்லார் பிறவியற் றுர்களே.

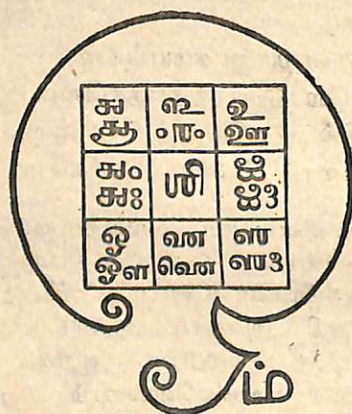
ஆறெழுத்து - ஓம் சிவாயநம அல்லது ஓம் நமசிவாய. ஆறு சமயங்கள் - ஆறு எல்லைகள். ஆறெழுத்தாவது ஆறு சமயங்கள் - ஆறெழுத்தும் ஆறு எல்லைகளை உடையது. இஃது உடலிலே பஞ்சாக் கர நிலையை உணர்த்தி அதைப் பிரணவமாக்கக் கூறுகின்றது. ஆறுக்கு நாலே இருபத்து நாலென்பர் - ஆறினை நான்கால் பெருக்க இருபத்து நான்காகும். சமயங்களெல்லாம் சிறப்பாகப் பேசுவன இருபத்து நான்கு ஆன்ம தத்துவங்களைப்பற்றியேயாம். சாவித்திரியில் தலையெழுத்தொன்றுள - சாவித்திரியின் முதல் எழுத்து பிரணவமாகிய ஓரெழுத்தாம். பேதிக்க வல்லார் பிறவியற்றார்களே - இதனை அறிந்து உருவத்தினை மாற்றத் தெரிந்தவர் பிறவியற்றவராவர். பிரணவம்

நேரே சீவனை விளக்கி உடலுள்ளபோதே சிவத்துடன் சேர்த்து வைக்கிறபடியால் பிறவாநெறி பிரணவயோகமேதான். 962ம் மந்திரம் பார்க்க.

சமயங் கடந்து பிரணவ நெறி நின்றோர் பிறவியற்றவராவர் என்பதாம். 81

995. எட்டினில் எட்டறை யிட்டோ ரறையிலே
கட்டிய ஒன்றெட்டாய்க் காண நிறையிட்டுச்
சுட்டி இவற்றைப் பிரணவஞ் சூழ்ந்திட்டு
மட்டும் உயிர்கட் குமாபதி யானுண்டே.

எட்டினில் எட்டறையிட்டோரறையிலே - எட்டு அறைகள் வெளியிலும் ஓர் அறை உள்ளிருக்கும்படியாகவும் அமைத்து. கட்டிய ஒன்றெட்டாய்க் காண நிறையிட்டுச் சுட்டி - பொருந்திய சிகாரம் என்ற அக்கினியே எட்டு அறைகளிலும் ஸ்வர ரூபமாய் வியாபித்துள்ளது என்று பாவித்து. ஸ்வர ரூபமாய் வியாபித்துள்ளது என்பது, உயிர் எழுத்து பதினாறும் எட்டு அறைகளில் சிகாரத்தைச் சூழ அடைக்கப் பட்டுள்ளது என்க. இவற்றைப் பிரணவம் சூழ்ந்திட்டு - பின்னர் பிரணவத்தால் சூழவிட்டு. பிரணவத்தின் மூன்று உறுப்புக்களான அ உ ம உள்ளவரையில் உயிர்கள் எல்லைக்குட்பட்டு சிருட்டி இருப்பு அழிவு ஆகிய மூன்றும் அடையவேண்டியதுதான். இது பிரணவத்தின் தடத்த நிலை. மட்டும் உயிர்கட்கு உமாபதி யானுண்டே - இவ் வெல்லைக் குட்பட்டுத் தியானிக்கும் உயிர்கட்கு உமா காந்தன் வெளிப் பட்டருளுவான்.

அகரமுதலாகிய பதினாறு உயிர்களும் ஸ்வரங்கள் எனப் பெயர். இவைகள் சாந்தியதீத கலையில் உள்ளதாகக் கூறுவர். சிகரம் ஒளி மயமானது - ஸ்வரத்தையும் ஒளியையும் சிரசினில் அறிவதில் சாந்திய

தீதகலையை அறிந்ததாகும். இவ்விதம் அறிந்தவர் உடலைக் கடந்த நாதாந்த அறிவாக விளங்குவர் என்பதாம். 82

996. நம்முதல் அவ்வொடு நாவின ராகியே
அம்முத லாகிய எட்டிடை யுற்றிட்டு
உம்முத லாகவே உணர்பவர் உச்சிமேல்
உம்முத லாயவன் உற்றுநின் றுனே.

நம்முதல் அவ்வொடு நாவின ராகியே - நமசிவாய என்ற தூல பஞ்சாக்கரத்துடன் தியானம் செய்து. நமசிவாய என்பதில் அகரம் இறுதியில் உள்ளது என்று அறிக. அம்முதலாகிய எட்டிடை யுற்றிட்டு - அகர முதலாகிய எட்டு அறைகளை அறிந்து அவற்றினிடையே பொருந்தி. உம்முதலாகவே உணர்பவர் உச்சிமேல் - உகரத்தை முதலாகக் கொண்டு உணர்பவரின் உச்சியில். உம்முதலாயவன் உற்றுநின்றானே - உகரமாகிய சத்தியின் தலைவன் பொருந்தி நிற்பான்.

அகரகலையை அறிந்தவர் உகரமாகிய சத்தியின் தலைவன் சிரசில் விளங்குவதை அறிவர் என்பதாம். 83

தம்பனம்

997. நின்ற அரசம் பலகைமேல் நேராக
ஒன்றிட மவ்விட்டு ஓலையிற் சாதகந்
துன்று மெழுகையுள் பூசிச் சுடரிடைத்
தன்ற வெதுப்பிடத் தம்பனங் காணுமே.

நின்ற அரசம் பலகைமேல் நேராக ஒன்றிட - நிலையான அரசம் பலகைமேல் நேராகப் பொருந்த. நின்ற என்றதால் பட்டமரம் கூடாது என்க. மவ்விட்டு ஓலையில் - மகாரத்தை முதலாக மாறி எழுதிப் பனை ஓலையில் அவ்வாறே அடைத்து. சாதகன் - உருவேற்றுவவன், கன்மக் கிரியையினைச் செய்வோன். சாதகந் துன்று மெழுகையுள் பூசி - சாதகன் பொருந்தும் தேன்மெழுகை ஓலையுள் பூசி. சுடரிடைத் தன்ற வெதுப்பிடத் தம்பனங் காணுமே - சுடரில் சிறிது வெதுப்பத் தம்பன கன்மமாகும்.

தம்பனமாவது, கட்டுதல். அஃதாவது எதிரியைச் செயல் படாதவாறு கட்டுதல். புவனை கட்கம் என்ற நூல் நிலத்தம்பனம், நீர்த்தம்பனம், சுக்கிலத் தம்பனம், தீத்தம்பனம், படைக்கலத் தம்பனம், சத்துருத்தம்பனம், விலங்குத் தம்பனம் ஆகிய எழுவகைத் தம்பனம் கூறும். மூர்த்தியின் நிறம் பச்சை உரு. திக்கு, மேற்கு. நேரம், சனிக்கிழமை மூன்றாம் யாமம்.

ம	சி	வா	ய	ந
ந	ம	சி	வா	ய
ய	ந	ம	சி	வா
வா	ய	ந	ம	சி
சி	வா	ய	ந	ம

தம்பனக் கிரியை செய்யும் முறை கூறியவாறு.

84

மோகனம்

998. கரண *விரளிப் பலகை யமன்றிசை
மரணமிட் டெட்டின் மகார வெழுத்திட்டு.
வரணமி லைங்காயம் பூசி யடுப்பிடை
முரணிற் புதைத்திட மோகன மாகுமே.

* பாடபேதம்: விரளி

கரணமாவது, பயன் கைகூடச் செய்வதற்குரிய கருவி. இரளி - கொன்றை. கரண விரளிப் பலகை யமன்றிசை - கொன்றை மரப் பலகையைக் கருவியாகக் கொண்டு யமன் திசையாகிய தெற்குத் திசையில் அப்பலகையை அமைத்து. மரணமிட்டு - நசி என்ற மந்திரம் எழுதி. மரணமிட்டு எட்டின் மகார வெழுத்திட்டு - தீமையாகிய பகையை ஒழித்தற்கு மாரக மந்திரத்தை எழுதி ஏட்டில் மகாரம் மட்டும் இட்டு. வரணம் - மறைக்கை. ஐங்காயம் - சுக்கு, மிளகு, சுடுகு, உள்ளி, காயம் ஆகிய ஐந்து. வரணமில் ஐங்காயம் பூசி - மறைப்பற்ற ஐங்காயத்தைப் பூசி. அடுப்பிடை முரணிற் புதைத்திட மோகன மாகுமே - அடுப்பில் தலைகீழாகப் புதைத்தால் மோகன சத்தியுண்டாம்.

மோகனம் - மயங்க வைத்தல். மூர்த்தியின் நிறம், பொன். திக்கு, நிருதி (புவனே கட்கம்). காலம் - சனிக்கிழமை இரண்டாம் யாமம். இம்மயக்குவினை உலக மோகனம், மாதர்மோகனம், பகைவர் மோகனம் விலங்கு மோகனம் ஆக ஐந்து வகையாம்.

வடக்கு

	சி	வ	ய	ந	ம	
	வ	ய	ம	ந	சி	
மேற்கு	ய	ம	ந	சி	வ	கீழ்க்கு
	ம	ந	சி	வ	ய	
	ந	சி	வ	ய	ம	

தெற்கு

மோகன த்துக்குரிய கிரியை கூறியவாறு.

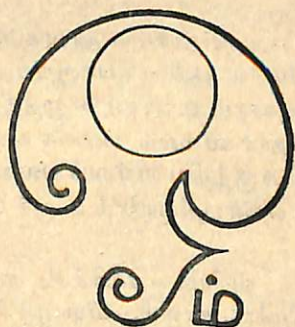
85

உச்சாடனம்

999. ஆங்கு வடமேற்கில் ஐயனார் கோட்டத்திற்
பாங்கு படவே பலாசப் பலகையில்
காங்கரு மேட்டிற் கடுப்பூசி விந்துவிட்
டோங்காமல் வைத்திடும் உச்சா டனத்துக்கே.

ஆங்கு வடமேற்கில் ஐயனார் கோட்டத்தில் - அவ்விடம் வட
மேற்குப் புலமாகிய வாயுதிக்கில் ஐயனார் கோயிலில். பாங்குபடவே
பலாசப் பலகையில் - தொழும்படியாகப் புரசுப் பலகையில். காங்கரும்
ஏடு - கரியநிறத்தோடு கூடிய காரியத்தகடு. கடுப்பூசி - நஞ்சு தடவி.
காங்கரு மேட்டிற் கடுப்பூசி - காரியத் தகட்டில் நஞ்சு பூசி. விந்து விட்
டோங்காமல் வைத்திடும் உச்சாடனத்துக்கே - விந்துவாகிய வட்டம்
அமைத்து அதன்மேல் ஓங்காரம் குழ உச்சாடனத்திற்கு இடவும்.

உச்சாடனம் என்றால் விரட்டல் அல்லது
ஓட்டிவிடுதல் ஆகும். தியானம், சித்திர
வர்ணம். அஃதாவது பெ ா ன் மை
வெண்மை கருமை செம்மை ஆகிய பல நிறம்
கொண்டது. காலம், திங்கள் வாரம் இரவு
நான்காம் யாமம். இது தெய்வ உச்சாடனம்,
அரச உச்சாடனம், உலக உச்சாடனம்,
வியாதி உச்சாடனம், மக்கள் உச்சாடனம்,
சத்துரு உச்சாடனம், நீர் உச்சாடனம்,
மிருக உச்சாடனம் ஆக எட்டு வகையாம்.

உச்சாடன த்துக்குரிய கிரியை கூறியவாறு.

86

மாரணம்

1000. உச்சியம் போதில் ஒளிவன்னி மூலையிற்
பச்சோலை யிற்பஞ்ச காயத்தைப் பாரித்து
முச்சது ரத்தின் முதுகாட்டில் வைத்திட
அச்சமற மேலோர் மாரணம் வேண்டிலே.

வன்னி மூலை - அக்கினி மூலை. உச்சியம் போதில் ஒளிவன்னி மூலையில் - நண்பகற்போதில் ஒளியுடைத்தாகிய தென் கிழக்கு மூலையில். பாரித்து - பூசி. பச்சோலையிற் பஞ்ச காயத்தைப் பாரித்து - பச்சையான பனை ஓலையில் ஐங்காயத்தைத் தடவி. முச்சதுரத்தின் முதுகாட்டில் வைத்திட - முச்சந்தியிலோ சுடுகாட்டிலோ புதைத்து வைத்திட. அச்சமற மேலோர் மாரணம் வேண்டிலே - பகையை அழிக்கும் மாரணமாக அஃது அமையும்.

மாரணம் என்பது, அஷ்ட கருமத்துள் ஒருவனை மந்திரத்தால் இறக்கச் செய்யும் வித்தை. தியானம், கறுப்பு. திக்கு, ஈசானதிக்கு. புவனைக் கட்கத்தில், தலையோட்டில் மயானக் கரியால் எழுதிச் சுடுகாட்டில் இரவில் வைக்க எனக் கூறுகின்றது. சத்துரு மாரணம் முதலியவை மாரண கருமத்துள் அடங்கும்.

மாரணக் கிரியை முறை கூறியவாறு.

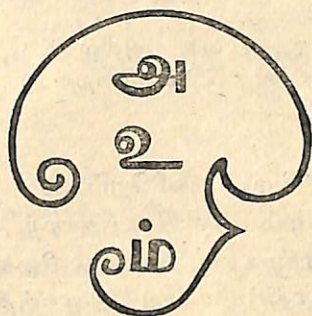
87

வசியம்

1001. ஏய்ந்த வரிதார மேட்டின்மே லேபூசி
ஏய்ந்த வகாரம் உகாரம் எழுத்திட்டு
வாய்ந்ததோர் வில்லம் பலகை வசியத்துக்
கேய்ந்தவைத் தெண்பதி னுயிரம் வேண்டிலே.

அரிதாரம் - தாளாகம், yellow arsenic. ஏய்ந்த அரிதாரம் ஏட்டின் மேலே பூசி - பொருந்த அரிதாரம் ஏட்டின் மேலே தடவி. ஏய்ந்த அகாரம் உகாரம் எழுத்திட்டு - அகார உகாரங்களை எழுதி. வாய்ந்ததோர் வில்லம் பலகை வசியத்துக் கேய்ந்த வைத்து - வசியத்துக்குப் பொருந்திய வில்லப் பலகையில் வைத்து. எண்பதினுயிரம் வேண்டிலே - எண்பதினுயிரம் உருச் செய்க.

வசியம் - கவர்ச்சி. வசியத் திருமேனி, செம்மை நிறம். திசை, கிழக்கு. காலம், வியாழக்கிழமை விடிந்தவுடன் வியாழ ஓரை. வசியம் உலக வசியம், அரசர் வசியம், பெண்டிர் வசியம், ஆடவர் வசியம், பகைவர் வசியம், விலங்கு வசியம் என ஆறு வகையாகும்.

வசியத்துக்குரிய கிரியை கூறியவாறு.

88

ஆகர்ஷணம்

1002. எண்ணக் கருடனை ஏட்டின் உகாரமிட்
டெண்ணப் *பொன்னுளில் எழுவெள்ளி பூசிடா
வெண்ணாவற் பலகையி லிட்டுமேற் கேநோக்கி
எண்ண வெழுத்தொடெண் ணயிரம் வேண்டிலே.

* பாடபேதம்: பொன்னுளி.

எண்ணக் கருடனை ஏட்டில் உகாரமிட்டு - எண்ணப்படுகின்ற ஆகர்ஷண முறையாவது ஏட்டில் உகாரத்தையிட்டு. பொன் நாள் - வியாழக்கிழமை. எண்ணப் பொன்னுளில் எழுவெள்ளி பூசிடா - எண்ணுதற்கு அருமையான வியாழக்கிழமையில் வெள்ளிப் பொடி பூசி. வெண்ணாவற் பலகையிலிட்டு மேற்கே நோக்கி - வெண்ணாவற் பலகையில் வைத்து மேற்கு நோக்கி. எண்ண எழுத்தொடெண் ணயிரம் வேண்டிலே - பிரணவத்தியானம் எண்ணுயிரம் செய்க.

ஆகர்ஷணம் - அழைப்பு. காலம், சுக்கிர வாரம் முற்சமயம் இரவு சுக்கிர ஓரை. இஃது அரசர் அழைப்பு, உலக அழைப்பு, மாதர் அழைப்பு, ஆடவர் அழைப்பு, விலங்கின் அழைப்பு, பகைவர் அழைப்பு, நீரின் அழைப்பு ஆக ஆகர்ஷண வகை ஏழு. தம்பனம் முதல் ஆகர்ஷணம் ஈறாக அட்ட கருமத்தில் ஆறு கருமங்கள் கூறியவாறு.

ஆகர்ஷண முறை கூறியவாறு.

89

3. அருச்சுனை

அருச்சுனை என்பது பூசை அல்லது தேவாராதனை. இங்கு இயந்திரத்திலே மந்திர வடிவிலே இறைவனை எழுந்தருளச் செய்து தியானித்தல் கூறப்பெறும்.

1003. அம்புய நீலங் கழுநீ ரணிநெய்தல்
வம்பவிழ் பூகமும் மாதவி மந்தாரந்
தும்பை வகுளஞ் சுரபுன்னை மல்லிகை
செண்பகம் பாதிரி செவ்வந்தி சாத்திடே.

இயந்திரத்தில் மந்திர வடிவிலே எழுந்தருளச் செய்து தாமரை, நீலோற்பலம், செங்கழுநீர், அழகிய கருநெய்தல், மணம் விரியும் பாக்குப்பூ, மகிழம்பூ, புன்னை, மல்லிகைப்பூ, செண்பகம், பாதிரி, செவ்வந்தி ஆகிய வாசனையுள்ள பூக்களைச் சாற்றுக. இவைகளில் கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நிலப்பூ, நீர்ப்பூ ஆகிய நால்வகைகளும் உண்டு என்க.

வழிபாட்டுக்குரிய மலர்கள் கூறியவாறு.

1

1004. சாங்கம தாகவே சந்தொடு சந்தனந்
தேங்கமழ் குங்குமங் கர்ப்பூரங் காரகிற்
பாங்கு படப்பனி நீராற் குழைத்துவைத்
தாங்கே அணிந்துநீர் அர்ச்சியும் அன்பொடே.

முறையாகப் புனுகு, கத்தூரி முதலிய சாந்துடன் கூடிய சந்தனம், மணம் கமழும் குங்குமப்பூ, பச்சைக் கர்ப்பூரம், காரகிற் குழம்பு ஆகிய வற்றை அழகாகப் பணிநீர் விட்டு நன்றாகக் குழைத்துச் சக்கரத்துக்குச் சாத்தி அன்போடு அருச்சுனை செய்யும்.

வாசனைத் திரவியங்களைச் சேர்த்துச் சாத்தி வழிபடவேண்டும் என்பதாம்.

2

1005. அன்புட னேநின் றமுதமும் ஏற்றியே
பொன்செய் விளக்கும் புகைதீபந் திசைதொறுந்
துன்பம் அகற்றித் தொழுவோர் நினையுங்கால்
இன்புட னேவந் தெய்திடும் முத்தியே.

அன்புடனே நின்றமுதமும் ஏற்றியே - அன்புடனே அமுதத்தை நிவேதித்து. பொன்செய் விளக்கும் புகைதீபந் திசைதொறுந் துன்பம் அகற்றி - பொன்னொளி தரும் விளக்கு ஏற்றி வைத்து திக்கு பந்தனம் செய்து தூபதீபம் கொடுத்து. திசைதொறும் துன்பம் அகற்றுதலாவது, வழிபடுவோன் அங்க நியாசம் கர நியாசத்தால்

தன்னைச் சுத்தி செய்து தேவதா பாவம் உண்டாக்கிக்கொள்வதோடு சக்கரத்தில் திக்குப் பாலகர் பூசை பிராணப் பிரதிட்டை எல்லாம் செய்து தேவதாபாவம் அமைத்தல். தொழுவோர் நினையுங்கால் இன்புடனே வந்தெய்திடும் முத்தியே - வழிபடுவோர் இம்மைப்பேறும் மறுமை முத்தியும் பெறுவர்.

தன்னைச் சுத்திசெய்துகொண்டு சக்கரத்தில் தேவதையைப் பாவனை செய்து நிவேதிக்கவேண்டும் என்பதாம். 3

1006. எய்தி வழிப்படிஸ் எய்தா தனவில்லை
எய்தி வழிப்படிஸ் இந்திரன் செல்வமுன்
எய்தி வழிப்படிஸ் எண்ணித்தி உண்டாகும்
எய்தி வழிப்படிஸ் எய்திடும் முத்தியே.

எய்தி வழிப்படிஸ் எய்தாதன இல்லை - இவ்வண்ணம் எய்தி வழி பட்டால் தாமே வந்து எய்தாத பேறுகள் இல்லை. எய்தி வழிப்படிஸ் இந்திரன் செல்வமுன் எய்தி வழிப்படிஸ் எண்ணித்தி உண்டாகும் - இந்திரனுடைய செல்வமும் பெற்று எண்வகைச் சித்திகளும் உண்டாகும். இங்குக் கூறிய எண்வகை சித்தி, திருவம்பலச் சக்கரத்தில் இறுதியில் கூறிய எண்வகைக் கரும சித்தியே தவிர அட்டமாசித்தியல்ல என்க. சொர்க்கப் பதவி முத்தி அல்ல என்று அறிக. எய்தி வழிப்படிஸ் எய்திடும் முத்தியே - இனி இவ்வழிபாட்டால் மறுமைக்கு முத்தியும் சித்திக்கும்.

இவ்வழிபாட்டால் உண்டாகும் பேறு கூறியவாறு. 4

1007. நண்ணும் பிறதார நீத்தார் அவித்தார்
மண்ணிய நைவேத் தியமனு சந்தான
நண்ணிய பஞ்சாங்க நண்ணுஞ் செபமென்னு
மன்னு மனபவ னத்தொடு வைகுமே.

நண்ணும் பிறதார நீத்தார் அவித்தார் - இவ்வண்ணம் எய்திப் பூசிப்பவர் தானே வந்தனையும் பிறர் மனைவியையும் விரும்பாதவராய் இந்திரியங்களை வென்றவராவர். அனுசந்தானம் - இடைவிடா யோகம். பஞ்சாங்கம் - கைகள் முழங்கால்கள் சிரம் ஆகிய ஐந்து உறுப்புக்கள் நிலந்தோய வணங்கும் பஞ்சாங்க நமஸ்காரம். மண்ணிய நைவேத்திய மனுசந்தான நண்ணிய பஞ்சாங்க நண்ணுஞ் செபமென்னும் - இவரது தூய்மையான நிவேதனம், இடைவிடா யோகம், பொருந்திய பஞ்சாங்க நமஸ்காரம், பொருந்தும் செபம் ஆகியவை. மன்னு மனபவ னத்தொடு வைகுமே - பொருந்தும் மனம் பிராணனோடு நிலைபெற்று நிற்கும். மனம் அடங்க வாயு அடங்கும் என்க.

ஐம்பொறிகளை வென்று வழிபாடு செய்வாரது மனம் அடங்கி யிருக்கும் என்பதாம். 5

1008. வேண்டார்கள் கன்மம் விமலனுக் காட்பட்டோர்
 வேண்டார்கள் கன்ம மதிலிச்சை யற்றபேர்
 வேண்டார்கள் கன்மம் மிகுசிவ யோகிகள்
 வேண்டார்கள் கன்மம் மிகுதியோ ராய்ந்தன்பே.

விமலன் - இயல்பாகவே பாசங்களின் நீங்கின பரமேசுரன். வேண்டார்கள் கன்மம் விமலனுக்கு ஆட்பட்டோர் - பரமேசுரனை விரும்பி அடிமையாயினோர் எவ்விதக் கிரியையாலும் அவனை வழிபட விரும்பார். வேண்டார்கள் கன்மத்தில் இச்சையற்றபேர் - ஏனெனில் அஷ்ட கன்மக் கிரியையில் அவாவின்மையால் கிரியை வழித்தான உபாசனையை விரும்பார்கள். வேண்டார்கள் கன்மம் மிகுசிவ யோகிகள் - சிவயோகிகள் ஞானத்தால் இறைவனை வழிபட்டு அவனிடம் தம்மை ஒப்புக் கொடுப்பவராதல் பற்றிக் கிரியையான வழியைக் கடைப்பிடிப்பதில்லை. வேண்டார்கள் கன்மம் மிகுதியோ ராய்ந்தன்பே - இவ்வகையான உபாசனையை விரும்பாமல் சிவத்தினிடம் அன்பு கொண்டவர் அவனருளின் வழியே நிற்பர்.

இறைவன் அடியார் கன்மத்தினை விரும்பார் என்பதாம்.

6

1009. அறிவரு ஞானத் தெவரும் அறியார்
 பொறிவழி தேடிப் புலம்புகின் ருர்கள்
 நெறிமனை யுள்ளே நிலைபெற நோக்கில்
 எறிமணி யுள்ளே இருக்கலு மாமே.

அறிவரு ஞானம் - அறிவினால் அடையும் அருமையான ஞானம். அறிவரு ஞானத்தெவரும் அறியார் - சிவயோகம் அறிவு ஒன்றுலேயே அடையத்தக்கது என்பதைக் கிரியைவழி நிற்போர் உணர்வதில்லை. பொறி வழி தேடிப் புலம்புகின்றார்கள் - அவர்கள் நாட்டம் எல்லாம் புறத்தேயுள்ள மூர்த்தி பூசைத் திரவியம் மந்திர செபம் ஆகியவற்றில் தான் அலைந்துகொண்டிருக்கும். நெறிமனையுள்ளே நிலைபெற நோக்கில் - நியதிக்குட்பட்டுக் கிடைத்த உடம்பினுள் ஒருநெறிய மனத்தோடு காணில். எறிமணியுள்ளே இருக்கலுமாமே - பிரகாசம் பொருந்திய மணிக்குள்ளே விளங்கும் ஒளிபோல இறைவனைக் காணலாம்.

பொறிவழிச் செல்லாது உடம்பினுள் நிலையாக நோக்கினால் சிவ ஒளியைக் காணலாம் என்பதாம்.

7

1010. இருளும் வெளியும்போல் இரண்டாம் இதய
 மருளறி யாமையும் மன்னு மறிவு
 மருளிவை *விட்டறி யாமை மயங்கு
 மருளுஞ் சிதைத்தோ ரவர்களா மன்றே.

* பாடபேதம்: விட்டெறி

இருளும் வெளியும்போல் இரண்டாம் இதயம் - மனம் இருளும் வெளியும் போல இரு தன்மையுடையது. அருளறியாமையும் மன்னும்- வெளியாகிய ஓளியைச் சார்ந்து அருளையும் மயக்கமாகிய இருளைச் சார்ந்து அறியாமையும் பொருந்தும். அறிவு மருளிவை விட்டெறியாமை மயங்கும் - மயக்கத்தை விட்டு எறியாமையால் அறிவு மயங்கும். மருளுஞ் சிதைத்தோ ரவர்களா மன்றே - ஆகையால் மயக்கத்தைக் கெடுத்தவர் சிவனடியாராவர்.

சிவனடியார் மயக்கத்தைக் கெடுத்து ஞானத்தைப் பெற்றவர் என்பதாம். 8

1011. தானவ னாக அவனே தானாயிட
ஆன இரண்டில் அறிவன் சிவமாகப்
போனவ னன்பிது நாலாம் மரபுறத்
தானவ னொருமோ ராசித்த தேவரே.

தானவனாக அவனே தானாயிட ஆன இரண்டில் அறிவன் - தான் சிவன், சிவன் தான் என இரண்டின் வழி தன்னைச் சிவமாகக் காண்பன். அகம் பிரிமாஸ்மி, தத்துவமசி என்னும் வாக்கியப் பொருளும் இதுவே. சிவமாகப் போனவன் அன்பிது நாலாம் மரபுற - சிவத்திடம் காதல்கொண்டு தன்னறிவைச் சிவஅறிவில் ஒன்றுபடுத்திய நாலாம் நிலையாகிய சாயுச்சிய நிலையை அடையும் மார்க்கம் இதுவாகும். தானவனாகும் ஓரா சித்த தேவரே-இச்சித்தி பெற்ற சிவஞானிகள் தம்மைச் சிவம் நடத்தும் என்று தாம் ஒன்றையும் சிந்தியாதவர்களாய் இருப்பர். ஓராசித்த தேவர் - நன்மை தீமை ஒன்றையும் நினைவாத தேவர்.

ஞானிகள் தமக்கென ஒரு செயலின்றிச் சிவமாக அமர்ந்திருப்பர் என்பதாம். 9

1012. ஓங்கார முந்திக்கீழ் உற்றிடும் எந்நாளும்
நீங்கா வகாரமும் நீள்கண்டத் தாயிடும்
பாங்கார் நகாரம் பயில்தெற்றி யுற்றிடும்
வீங்காகும் விந்துவும் நாதமே லாகுமே.

ஓங்கார முந்திக்கீழ் உற்றிடும் எந்நாளும் - உந்திக்குக்கீழ் எந்நாளும் நிலைபெற்றிருப்பது சுவாதிட்டானத்திலுள்ள அணையா நெருப்பான அக்கினி கலையாகும். இவ்வக்கினி நகரமாகிய காம கலையைத் தூண்டி விந்து நீக்கம் செய்கிறது என்க. நீங்கா வகாரம் நீள்கண்டத்தாயிடும் - இவ்வக்கினியைச் சிவாக்கினியாக்க சிவத்தியானம் செய்தால் சிவர்களைவிட்டு அகலாத குண்டலினி சத்தி கண்டத்தானத்தில் வந்து பொருந்துவாள். பாங்கார் நகாரம் பயில்தெற்றியுற்றிடும்- அழகிய ஓளியுடன் கூடிய நகாரம் சுவாதிட்டானத்தினின்றும்

நெற்றியை இடமாகப் பொருந்தும். வீங்காகும் விந்துவும் நாத மேலாகுமே - இந்த இடத்திலிருந்தே விந்து நாதங்கள் (ஒளி, ஒலி) உதித்து மேலே செல்லும்.

சிவத்தியானம் செய்து குண்டலினியை மேலெழச் செய்தால் விந்துநாதம் விளங்கும் என்பதாம். 10

1013. நமவது வாசன மான பசுவே

சிவமது சித்திச் சிவமாம் பதியே

நமவற வாதி நாடுவ தன்றஞ்

சிவமாகு மாமோனஞ் சேர்தல்மெய் வீடே.

நமவது ஆசனமான பசுவே - ஆன்மாக்கள் நம எழுத்துக்களால் குறிப்பிடப்படும் திரோதானத்தையும் (மறைப்புச்சத்தி) மலத்தையும் ஆசனமாகக் கொண்டு இயங்குவதால் பசுத்தன்மையுடையன. நம இரண்டும் மல எழுத்துக்கள். சிவமது சித்திச் சிவமாம் பதியே - பசுத்தன்மையை மாற்றச் சிவத்தைச் சார்ந்து சிவத்தைச் சிந்திக்க நமவுடன் கூடிய பசு சிவத்துக்கு ஆசனமாகும். சிவ இரண்டும் சிவசக்தி. நமவற ஆதி நாடுவதன்றும் - நம தன்மைகெட நமசிவாய சிவாயநம என்று செபித்தால் மட்டும் உண்மைப் பொருள் சித்திக்காது. சிவமாகு மாமோனஞ் சேர்தல்மெய் வீடே - உண்மைப் பொருளாகிய சிவத்துடன் சேர்ந்து மாட்சிமைமிக்கப் பிரணவத்தில் சமாதி அடைதலே மெய்வீடாகும். நமவைவிட்ட சிவாய என்பதும், பிரணவம் என்பதும் ஒன்றே.

உடல் தானல்ல எனத் தெளிந்து சிவத்தைச் சிந்தித்துச் சிவமாக வேண்டும் என்பதாம். 11

1014. தெளிவரு நாளிற் சிவஅமு தூறும்

ஒளிவரு நாளில் ஓரெட்டில் உகளும்

ஒளிவரும் அப்பதத் தோரிரண் டாகில்

வெளிதரு நாதன் வெளியாய் இருந்தே.

தெளிவரு நாளில் சிவ அமுதூறும் - உடல் தானல்ல என்று தெளிந்த அந்நாளில் சிவனுடைய அண்டத்தில் சிவ ஒளி பிரகாசிக்கும். அண்டமாவது, உடலைச் சுற்றியுள்ள மனமண்டலம். ஒளிவரு நாளில் ஓரெட்டில் உகளும் - ஒளிவரும் காலத்தில் அது சந்திர கலையாக விளங்கும். எட்டு என்பது அகரமாகிய சந்திரகலை. ஒளிவரும் அப்பதத்தோரிரண்டாகில் - ஒளி வரும்போது பிரிப்புற்றிருந்த சிவனுடைய நிலை சிவத்தோடு ஒன்றுயின். ஒரிரண்டாகில் - இரண்டு ஒன்றாகில். வெளிதரு நாதன் வெளியாய் இருந்தே - சிவ ஒளி சிவ ஒளியுடன் கலந்து விளங்கும்.

தேக உறவை விட்டவர்க்குச் சிவனது இயல்பான நிலை விளங்கும் என்பதாம். 12

4. நவகுண்டம்

நவகுண்டமாவது, மந்திர சித்தி பெற்றவர் அவர் வேண்டும் தொழிலுக்கேற்ப குண்டம் அமைத்து அதற்குரிய திரவியத்தால் ஓமம் செய்யும் ஒன்பதுவகை குண்டம். ஒன்பது குண்டம் - சதுரம், யோனி, பிறை, முக்கோணம், வட்டம், அறுகோணம், பதுமம், அட்டகோணம், வர்த்துலம் என்பன. அவை கிழக்கு, தென் கிழக்கு, தெற்கு, தென் மேற்கு, மேற்கு, வடமேற்கு, வடக்கு, ஈசானியம், ஈசானியத்துக்கும் கிழக்குக்கும் நடுவு ஆகிய ஒன்பது இடங்களிலும் ஆம். இப்பகுதியில் புறத்தே வழிபடுவது போன்று அகத்தே வழிபட வேண்டும் என்று கூறப்பெறுகிறது.

1015. நவகுண்ட மானவை நானுரை செய்யின்
நவகுண்டத் துள்ளெழு நற்றிபந் தானும்
நவகுண்டத் துள்ளெழு நன்மைகள் எல்லாம்
நவகுண்ட மானவை நானுரைப் பேனே.

நவகுண்ட மானவை நானுரை செய்யின் - நவகுண்டங்களைப்பற்றி நான் சொல்வது என்னவென்றால். நவகுண்டத் துள்ளெழு நற்றிபந் தானும் - நவகுண்டத்துள் நல்ல தீபம்போன்ற சோதி எழுந்து நிற்கும். அகப்பூசையில் சூக்கும உடலை ஒளியாகத் தரிசிக்கும் ஆற்றல் உண்டாம் என்க. நவகுண்டத்துள்ளெழு நன்மைகள் எல்லாம் - அத்தகைய நவகுண்ட சோதியால் எல்லா நன்மைகளையும் அடையலாம். நவகுண்டமானவை நானுரைப்பேனே - அத்தகைய நவகுண்டத்தை நான் உரைக்கின்றேன்.

நவகுண்டம் சோதியைத் தரிசிக்கச் செய்து எல்லா நன்மைகளையும் தரும் என்பதாம்.

1

1016. உரைத்திடுங் குண்டத்தின் உள்ளே முக்காலும் நகைத்தெழு நாற்கோண நன்மை கள்ஐந்தும்
பகைத்திடு முப்புரம் பாரங்கி யோடே
மிகைத்தெழு கண்டங்கள் மேலறி யோமே.

உரைத்திடுங் குண்டத்தின் உள்ளே முக்காலும் நகைத்தெழு நாற்கோணம் - சொல்லப்படுகின்ற குண்டத்தில் முப்போதும் சிவக் காதலினால் பிருதிவி மயமான நாற்கோணம் மகிழ்ச்சியினைத் தரும். நன்மைகள் ஐந்தும் - அதனால் சிருட்டியாதி ஐந்தொழில்களும் நன்மையாம். பகைத்திடும் முப்புரம் - ஆணவாதி மும்மலங்களும் சிவானுக்கிரகத்தால் கெடும். பார் அங்கியோடே மிகைத்தெழு கண்டங்கள் - மூலாதாரத்திலிருந்து அக்கினியானது ஊர்த்துவ முகமாக மும்மண்டதி. 5

லங்களையும் கடந்து விளங்கும். மும்மண்டலங்கள் : அக்கினி சூரிய சந்திர மண்டலங்கள். மேலறியோமே - அதன் விளைவு சொல்ல முடியாது.

குண்டமானது ஆணவாதி மலங்களின் சேட்டையை அழித்து அக்கினியை விளங்கச் செய்யும் என்பதாம். 2

1017. மேலறிந் துள்ளே வெளிசெய்த வப்பொருள்
காலறிந் துள்ளே கருத்துற்ற செஞ்சுடர்
பாரறிந் தண்டஞ் சிறகற நின்றது
நானறிந் துள்ளே நாடிக்கொண்டேனே.

மேலறிந் துள்ளே வெளிசெய்த அப்பொருள் - மேல் நிலையை அறிந்தபோது உள்ளே ஆகாய மயமாகச் செய்த அப்பரம்பொருள். ஆகாய மயமாகச் செய்தலாவது, பஞ்ச பூதத்தாலான உடம்பில் ஆகாய பூதத்தின் இயல்பைச் சிறப்புறச் செய்தல். காலறிந்துள்ளே கருத்துற்ற செஞ்சுடர் - அப்பொருளைப் பற்றுகக் கொண்டபோது எண்ணத்தில் பொருந்திய செம்மையான சுடர். கால் - பற்றுக்கோடு. பாரறிந் தண்டஞ் சிறகற நின்றது - பிருதிவி முதலான புவனங்களையும் அண்டப் புறங்களையும் கடந்து நின்றது. அஃதாவது பூமி முதலாகத் துவாதசாந்தம் வரை ஒரே சோதியாக விளங்கியது என்க. நானறிந்துள்ளே நாடிக்கொண்டேனே - நான் அத்தகைய செஞ்சுடரை அறிந்து அஃது எழுவதை உணர்ந்தேன்.

முகத்துக்கு முன்கை விளங்கும் செஞ்சுடரைப் பற்றுகக் கொண்டு போற்றவேண்டும் என்பதாம். 3

1018. கொண்டிக் குண்டத்தின் உள்ளெழு சோதியாய்
அண்டங்கள் ஈரேழு மாக்கி அழிக்கலாம்
பண்டையுள் வேதம் பரந்த பரப்பெலாம்
இன்றுசொல் நூலாய் எடுத்துரைத்தேனே.

கொண்ட இக் குண்டத்தின் உள்ளெழு சோதியாய் - இவ்வாறு அகத்திலே கொண்ட குண்டத்தில் தோன்றுகின்ற ஒளிவடிவாய். அண்டங்கள் ஈரேழு மாக்கி அழிக்கலாம் - ஈரேழு மண்டலங்களையும் படைத்து அழிக்கலாம். பண்டையுள் வேதம் பரந்த பரப்பெலாம் - பழமையாகவுள்ள வேதம் இக்குண்டத்தின் பெருமையைக் கூறியவையெல்லாம். இன்று சொல் நூலாய் எடுத்துரைத்தேனே - இன்று நான் சொல்லப்புகும் இப்பகுதியில் எடுத்துரைத்தேன்.

குண்டத்தின் பெருமை கூறியவாறு.

1019. எடுத்தவக் குண்டத் திடம்பதி னுற்றிற்
பதித்த கலைகளும் பாவித்து நிற்கும்
கதித்தனல் உள்ளெழக் கண்டுகொள் வார்க்கே
கொதித்தெழும் வல்வினை கூடகி லாவே.

எடுத்த அக்குண்டத்திடம் - இங்ஙனமாக எடுக்கப்பட்ட அக் குண்டத்தில். பதினாற்றிற் பதித்த கலைகளும் பாவித்து நிற்கும் - சோடச கலைகளும் விளங்கித் தோன்றும். அகரம், உகரம், மகரம், விந்து, அர்த்த சந்திரன், நிரோதினி, நாதம், நாதாந்தம், சத்தி, வியாபினி, வியோமரூபினி, அநந்தை, அநாதை, அநாசிருதை, சமனை, உன்மனி ஆகியவை சோடச கலைகளாம். கதித்தனல் உள்ளெழக் கண்டுகொள் வார்க்கே - மூலாக்கினி காம செயத்துடன் சுழுமுனை நாடி வழியாக மேல் எழுவதைக் கண்டுகொள்பவர்க்கு. கொதித்தெழும் வல்வினை கூடகிலாவே-வெப்பத்தைத் தரும் வலிய வினைகள் வந்து பொருந்தா.

மூலாக்கினி மேலே செல்வதை அறிபவர்க்கு வினை இல்லை என்பதாம்.

5

1020. கூடமுகக் கூடத்தின் உள்ளெழு குண்டத்துள்
ஆடிய ஐந்தும் அகம்புறம் பாய்நிற்கும்
பாடிய பன்னீ ரிராசியும் அங்கெழ
நாடிக்கொள் வார்கட்கு நற்சுடர் தானே.

கூடமுகக் கூடத்தின் உள்ளெழு குண்டத்துள் - மூலாதாரத்தில் முக்கோணமாகவுள்ள குண்டத்தில். ஆடிய ஐந்தும் அகம்புறம்பாய் நிற்கும் - விளங்குகின்ற பிரமனாதி ஐவரும் சத்தியோசாதம் வாம தேவம் தத்புருடம் அகோரம் ஈசானம் ஆகிய ஐம்முகச் சிவனாராக உடலிலும் உடலுக்குப் புறம்பாகவும் விளங்குவார். சதாசிவரே படைப் பாதியில் விடுத்தும், பின்னர் நீக்கியும் அருளும் என்க. பாடிய பன்னீர் இராசியும் அங்கெழ - சிரசின்மேல் சூரியன் வட்டம் பூர்த்தி யாகிப் பன்னிரண்டு இராசிகளும் அமையுமாறு. நாடிக்கொள்வார்கட்கு நற்சுடர்தானே - தியானத்தில் உறுதிபெற்றவர்க்குச் சிரசின்மேலே சிவ சூரியன் விளங்கும். இதற்குமுன் சூரியன் சிரசின்மேல் மேடமுதல் கன்னிவரை சஞ்சாரம் செய்துகொண்டிருந்தான். இப்போது சிரசு முற்றிலும் சஞ்சாரம் செய்பவனாக விளங்கினான் என்க.

குண்டத்தினின்றும் அக்கினி மேலெழச் சிவசூரியன் விளங்கும் என்பதாம்.

6

1021. நற்சுட ராகுஞ் சிரமுக வட்டமாங்
கைச்சுட ராகுங் கருத்துற்ற கைகளிற்
பைச்சுடர் மேனி பதைப்புற் றிலிங்கமும்
நற்சுட ராயெழு நல்லதென் றுளே.

நற் சுடராகுஞ் சிரமுக வட்டமாம் - நவகுண்ட வழிபாட்டால் வட்டமான சிரம், முகம் ஆகியவை நல்ல ஒளிபெற்று விளங்கும். கைகள் - இடைபிங்கலை. கைச்சுடராகுங்கருத்துற்ற கைகளில்-இடைகலை பிங்கலையாகிய இரு கைகளில் கருதுகின்ற சுழுமுனை ஒளியாக விளங்கும். பைச்சுடர் மேனி பதைப்புற்று இலிங்கமும் நற்சுடராயமும் - அன்னத்தாலாகிய அன்னமயகோசத்தில் வேகத்தோடு கூடிய இலிங்கமும் நல்ல ஒளியாக உடலைக் கடந்ததாயும் உள்ளும் வெளியும் தங்கு தடையற விளங்கும். அன்னமய கோசம் முற்றிலும் ஒளியாக விளங்கும். இவ்வொளியே திவ்விய இலிங்கம் என்க. இதனை அமூர்த்தி சாதாக்கியம் என்பர். நல்லதென்றோ - இதுவே நன்மை பயக்கும் என்று அம்மை கூறினாள்.

நவகுண்ட வழிபாட்டால் அன்னமயகோசம் ஒளிபெற்று விளங்கும் என்பதாம். 7

1022. நல்லதென் றுளே நமக்குற்ற நாயகஞ்
சொல்லதென் றுளே சுடர்முடி பாதமா
மெல்லநின் றுளே வினவகில் லாதவர்
கல்லதன் றுளேயுங் கற்றும்வின் றுளே.

நல்லதென்றோ நமக்குற்ற நாயகஞ் சொல்லதென்றோ - திவ்விய இலிங்கம் நன்மையைத் தரும் என்று சொன்ன பராசத்தியே ஆன்மாக்களாகிய நமக்குக் கடைத்தேறுவதற்கேற்ற சொல் பிரணவம் ஆகும் என்றுள். திவ்விய இலிங்கமே பிரணவம் என்க. சுடர்முடி பாதமா மெல்ல நின்றோ வினவ கில்லாதவர் - இவ்வண்ணம் முடி முதல் பாதம் வரை ஒளியாக எல்லாவற்றையும் ஆக்கி நிற்கின்ற சத்தியை நல்ல குருவின்பால் சென்று கேட்டறியாதவர். கல்லதன் றுளேயுங் கற்றும் வின்னோ - கற்ற கல்வி கல்வியாகமாட்டாததுடன் அவர்கள் அறிவிலும் வெளிப்பட்டு விளங்கமாட்டாள். வின்னம் - பின்னம், மாறுபாடு.

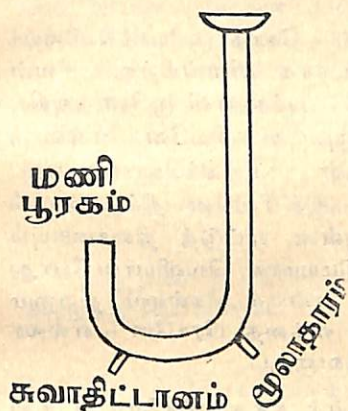
ஒளிமயமாக நின்ற சத்தியை உணரவேண்டும் என்பதாம். 8

1023. வின்னா விளம்பிறை மேவிய குண்டத்துச்
சொன்னால் இரண்டுஞ் சுடர்நாகந் திக்கெங்கும்
பன்னா லு நாகம் பரந்த பரஞ்சுடர்
என்னாகத் துள்ளே இடங்கொண்ட வாறே.

வின்னா - வில் + நா. வில் - ஒளி.

வின்னா இளம்பிறை மேவிய குண்டத்து என்பது, ஒளியை யுடைய இளம்பிறை பொருந்திய சுவாதிட்டானச் சக்கரத்து என்றபடி. சொன்னால் இரண்டுஞ் சுடர் நாகந் திக்கெங்கும் என்பது, சொல்லப்

பட்ட இடகலை பிங்கலை என்ற இரு ஓளிகள் பாம்புபோல் எல்லாத் திக்குகளுக்கும் செல்லும் என்றபடி. சுவாதிட்டானத்தில் அகர உகர கலையாகவுள்ள பிரணவம் எல்லாத் திக்குகளுக்கும் ஓளிமயமாகப் பரவும் என்க. நாலு - நான்கு இதழ்களையுடைய மூலாதாரம், பன்னாலு நாகம் பரந்த பரஞ்சுடர் என்பது, சொல்லப்படுகின்ற நான்கு இதழ்களையுடைய சரீப்பாகாரமான ஆகாயக் கூறில் முன்னர் வியாபிக்கும் மேலான சோதி என்றபடி. என்னைத்துள்ளே இடங்கொண்டவாறே என்பது, என்னுள்ளத்துள்ளே பின்னர் இடங்கொண்டு விளங்கிற்று என்றபடி.

சுவாதிட்டானம் ஆறு இதழ்களுடன் கூடியது. மூலாதாரம் நான்கு இதழ்களுடன் கூடியது. இடகலை பிங்கலை நாடிகள் உடலில் மின்னொளி அடுக்கியது போன்றவை; ஆகாயக் கூறலானவை; எல்லாச் சக்கரங்களுடன் தொடர்பு கொண்டவை. சுவாதிட்டானச் சக்கரத்தில் உள்ள இடகலை பிங்கலை மூலாதாரத்தை நோக்கிச் சென்று பின்பு அவை மற்றச் சக்கரங்களின் இயல்பையும் மாற்றிச் சகஸ்ரதளத்தை அடையும்.

நெற்றி நடு அர்த்த சந்திரன் நிலையாகும். சிரசில் தியானிப்பவருக்கு என்று பொருள்.

அர்த்த சந்திர குண்டத்தை வழிபட்டால் உலகப்பற்றை நீக்கிச் சிவத்தைப் பற்றலாம் என்பதாம். 9

1024. இடங்கொண்ட பாதம் எழிற்சுட ரேக
நடங்கொண்ட பாதங்கள் நண்ணி ரதற்குச்
சகங்கொண்ட கையிரண் டாறுந் தழைப்ப
முகங்கொண்ட செஞ்சுடர் முக்கண னார்க்கே.

இடங்கொண்ட பாதம் எழிற் சுடர் - மூலாதாரத்தை இடமாகக் கொண்ட சிவக் கனலுக்கு ஊன்றிய கால் சூரியன் ஆகிய பிங்கலை நாடியாகும். ஏக நடங்கொண்ட பாதங்கள் நண்ணிரதற்கு - நிர்ப்பகுதியாகிய மணிபூரகத்தை நோக்கித் தூக்கியாடும் கால் இடகலை நாடியாகும். சகங்கொண்ட கையிரண் டாறுந் தழைப்ப - தேகமாகிய மண்டலத்தை இடைகலை பிங்கலையாகிய இரு கலைகளால் மூலமுதலான ஆறுதாரங்களையும் செழிக்கச் செய்ய. முகங்கொண்ட செஞ்

சுடர் முக்கண னார்க்கே - முகத்தின் முன் செஞ்சுடர் சிவாக்கினி வந்து பொருந்தும்.

சூரிய சந்திர கலைகளால் ஆளுதாரங்கள் வளர்ச்சி பெறச் சிவாக்கினி தோன்றும் என்பதாம். 10

1025. முக்கணன் றுனே முழுச்சுட ராயவன்
அக்கணன் றுனே அகிலமும் உண்டவன்
திக்கண னாகித் திகையெட்டுங் கண்டவன்
எக்கணன் றுனுக்கும் எந்தை பிரானே.

முக்கணன் றுனே முழுச்சுட ராயவன் - சோம சூரியாக்கினியைக் கண்களாகக் கொண்ட சிவனே முழுச்சுடராக விளங்கிற்று. சிவன் பக்குவானபோது சிவன் ஆகிறான் என்க. அக்கணன் றுனே அகிலமும் உண்டவன் - அவ்வாறு கண்களையுடைய சிவனே எல்லாத் தத்துவங்களையும் கீழ்ப்படுத்தித் தன்னுள் அடக்கிக்கொண்டனன். திக்கணனாகித் திகையெட்டுங் கண்டவன் - இச் சிவனே திக்கெல்லாம் கண்களையுடையவனாகித் தன்னைச் சூழவுள்ள எட்டுத் திசையையும் கண்டனன். சிவன் உடலைவிட்டு ஒளிமயமாக வெளியானபோது எல்லாவற்றையும் அறியும் ஆற்றலும், எங்கும் செல்லும் திறனும் உண்டாம் என்க. எக்கணன் றுனுக்கும் எந்தை பிரானே - எல்லாவகைக் கணங்களுக்கும் எமது ஐயனே தலைவனாகும்.

முக்கண்ணுடைய சிவனே முழுச்சுடராய்த் தத்துவங்களைக் கடந்து எங்கும் செல்லும் வல்லமைபெறுவான் என்பதாம். 11

1026. எந்தை பிரானுக் கிருமூன்று வட்டமாய்த்
தந்தைதன் முன்னே சண்முகந் தோன்றலாந்
கந்தன் சுவாமி கலந்தங் கிருத்தலான்
மைந்தன் இவனென்று மாட்டிக்கொள் ளீரே.

எந்தை பிரானுக் கிருமூன்று வட்டமாய்த் தந்தைதன் முன்னே சண்முகந் தோன்றலால் - எமது ஐயனாகிய சிவனிடத்து ஆறு பொறிகளாகத் தந்தையின் சந்நிதானத்தில் சண்முகந் தோன்றலால். கந்தன் சுவாமி கலந்தங் கிருத்தலால் - கந்தனாக இறைவன் கலந்தங்கு எழுந்தருளினான். அஃதாவது, சிவனுக்குச் சிவசந்நிதானத்தில் ஆறு ஆதாரங்களும் ஒன்றுபட்டு விளங்கும் என்க. கந்தன் - ஒன்றுபட்டவன். மைந்தன் இவனென்று மாட்டிக்கொள்ளீரே - அதனால் சேர்க்கப்பட்ட கந்தனே சுவாமிக்குக் குமாரன் என்று அறிந்துகொள்ளுங்கள். சிவனைச் சிவகுமாரன் என்று கொள்க. 2306ம் மந்திரம் பார்க்க.

ஆன்மாவே மைந்தனாயினான் என்பதாம்.

1027. மாட்டிய குண்டத்தின் உள்ளெழு வேதத்துள்
ஆட்டிய காலொன்றும் இரண்டும் அலர்ந்நிடும்
வாட்டிய கையிரண் டொன்று பதைத்தெழ
நாட்டுஞ் சுரரிவர் நல்லொளி தானே.

வேதம் - நான்கு இதழ்களையுடைய மூலாதாரம். மாட்டிய குண்டத் தின் உள்ளெழு வேதத்துள் - பொருந்திய மூலாதார குண்டமாகிய நான்கிதழ்ச் சக்கரத்தில். ஆட்டிய காலொன்றும் இரண்டும் அலர்ந் திடும் - விளங்கும் ஒன்றாகிய சுழுமுனைநாடி இடைநாடி பிங்கலை நாடி யின் இயல்பை விரிவடையச் செய்யும். சந்திரகலை பதினாறில் உடலைப் பற்றிய கலைகள் ஆறும் குறைந்து சூரிய கலைகள் ஆறும் பன்னிரண் டாக விரியும் என்க. வாட்டிய கையிரண் டொன்று பதைத்தெழ - அங்ஙனம் இரண்டும் பக்குவம் பெற்றுச் சுழுமுனையில் விளங்கும் அக்கினிகலை விரைந்தெழுவதனால். நாட்டுஞ் சுரரிவர் நல்லொளி தானே - இத்தகையோர் ஒளிபெற்ற தேவராவர். மனிதன் தேவரைப் போன்று ஒளியுடல் பெற்றபோது தேவரென்றே கொள்க.

சுழுமுனை நாடியில் அக்கினிகலை விளக்கம் பெறுவதால் ஒளியுடல் பெறுவர் என்பதாம்.

13

1028. நல்லொளி யாக நடந்த வுலகெங்குங்
கல்லொளி யாகக் கலந்துள் இருந்திடும்
சொல்லொளி யாகத் தொடர்ந்த உயிர்க்கெலாம்
கல்லொளி கண்ணுளு மாகிநின் ருளே.

நல்லொளியாக நடந்த வுலகெங்கும் - முன்மந்திரத்தில் உணர்த் தியபடி ஒளிஉடல் பெற்றவர் தமது ஒளியுடலில் உலகமெங்கும் சஞ்ச ரித்தும். கல்லொளியாகக் கலந்துள் இருந்திடும் - நிலைபெற்ற அவரது தூல உடலிலும் ஒளி அமைந்து விளங்குவர். அவரது தூல உடல் மின்காந்த சத்தி பெற்று விளங்குவர் என்க. சொல்லொளியாகத் தொடர்ந்த உயிர்க்கெலாம் - பிரணவத்தை அறிந்து அடைய முற்படு வோர்க்கெல்லாம். சொல்லொளி - பிரணவம். கல்லொளி கண்ணுளு மாகி நின்ருளே - நிலைபெற்ற ஒளியை வழங்கும் அருட் கண்ணுளராக விளங்க அவரது கண்களில் பராசத்தி நின்றனர். தீட்சையை விரும் பிய சீடர்க்குப் பார்வையினாலேயே ஒளியை அளிக்கும் வல்லபம் பெறு வர். அவரது நோக்கில் திருவருள் பொருந்தி நிற்கும் என்க.

ஒளியுடல் பெற்றவர் பிறர்க்கு அருளும் தன்மை பெறுவர் என்பதாம்.

14

1029. நின்றஇக் குண்டம் நிலையாறு கோணமாய்ப்
பண்டையில் வட்டம் பதைத்தெழு மாறாறுங்
கொண்டஇத் தத்துவம் உள்ளே கலந்தெழு
விண்ணுளும் என்ன எடுக்கலு மாமே.

ஆறுகோணம் - ஆறுதாரம். நின்றஇக் குண்டம் நிலையாறு
கோணமாய்ப் பண்டையில் வட்டம் பதைத்தெழு மாறாறும் - ஒளிக்கு
இடமான இப்பிரணவ குண்டம் முன்நிலைத்திருந்த ஆறு ஆதாரங்களி
லும் பழைமையில் இச்சக்கரங்களைப் பற்றிய முப்பத்தாறு தத்துவங்
களையும் தன்னுள் அடக்கிக் கொண்டதாகும். கொண்டஇத் தத்துவம்
உள்ளே கலந்தெழு விண்ணுளும் என்ன எடுக்கலு மாமே - பிரணவம்
உள்ளும் வெளியுமாகக் கலந்திருப்பதால் வியோமரூபினி, வியாபினி
முதலிய கலைகளில் தொடர்புகொண்டு பூத சரீரத்தை எங்கும் எடுத்துச்
செல்லுதல் கூடும். சந்திரகலை பிரணவ தேகத்தில் விளக்கம் பெறும்
போது உடலைக் கடந்ததாய் உள்ள வியாபினி முதலிய கலைகள்
விளக்கம் பெறும் என்க.

பிரணவ தேகம் பெற்றவர் உடம்போடும் தனித்தும் எங்கும்
செல்லக்கூடும் என்பதாம். 15

1030. எடுக்கின்ற பாதங்கண் மூன்ற தெழுத்தைக்
கடுத்த முகம்இரண் டாறுகண் னாகப்
படித்தெண்ணு நாவெழு கொம்பொரு நாலும்
அடுத்தெழு கண்ணான தந்தமி லாற்கே.

அந்தமிலாற்கே எடுக்கின்ற பாதங்கள் மூன்றதெழுத்தை - அந்த
மில்லாத பிரணவத்துக்கு எடுக்கின்ற பாதங்கள் மூன்று. கடுத்த முகம்
இரண்டு ஆறுகண்ணாக - கூர்மையான முகங்கள் இரண்டும் ஆறு
கண்களுமாக. படித்தெண்ணு நாவெழு கொம்பொருநாலும் - கற்று
எண்ணும் நாக்குகள் ஏழும் கொம்புகள் நான்குமாக. அடுத்தெழு
கண்ணானது - இக் குண்டம் பொருந்தி எழுகின்ற இடமாயிற்று.

“சத்வாரி ச்ருங்காத்ரயோ அஸ்ய பாதாத்வே
சீர்ஷே ஸப்த ஹஸ்தாஸோ அஸ்ய |
திருதா பத்தோ வ்ருஷ்போ ரோரவீதி
மஹோ தேவோ மர்த்யா னுவிவேச் ||”

— ருக்வேத மந்திரம்.

இதன் பொருள் : கொம்புகள் நான்கு உடையதாய், தலைகள்
இரண்டு உடையதாய், கைகள் ஏழுடையதாய், மூன்று விதமாகக்
கட்டப்பட்டதான ரிஷபம் கர்ஜிக்கின்றது. இவ்வாறு சப்த பிரமமாகிய
கடவுள் மனித சரீரத்தில் புகுந்தார். இந்த மந்திரத்துக்குத் தேவதை

அக்கினியாகவும், சூரியனாகவும், சப்த பிரமமாகவும் கூறப்பட்டு அதற்கேற்பப் பொருளும் கூறப்பட்டுள்ளது.

பிரணவத்தின் சொரூபம் கூறியவாறு.

16

1031. அந்தமில் லானுக் ககலிடந் தானில்லை
அந்தமில் லாளை அளப்பவர் தாமில்லை
அந்தமில் லானுக் கடுத்தசொற் றுனில்லை
அந்தமில் லாளை அறித்துகொள் பத்தே

அந்தமில்லானுக்கு அகலிடந் தானில்லை - ஈறில்லாத ஆன்மாவான பிரணவத்துக்கு இருப்பிடம் இல்லை. அந்த மில்லாளை அளப்பவர் தாமில்லை - அதனை அளந்து வரையறை செய்வாரும் இல்லை. அந்த மில்லானுக் கடுத்த சொற்றானில்லை - அதனை அறிவிக்கும் சொல்லும் இல்லையாகும். பத்து - யகரம். அந்தமில்லாளை அறிந்துகொள் பத்தே - ஆன்மாவைப் பத்தின் வடிவான யகரமாய் அறியவும். சூல வடிவான யகரம் அங்கியின் இருதலைகளையும் இணைந்து காட்டும் குறியாகும்.

ஆன்மாவும் இறைவனைப் போன்று அழிவில்லாதது என்பதாம். 17

1032. பத்திட்டங் கெட்டித் தாறிட்டு நாலிட்டு
மட்டிட்ட குண்டம் மலர்ந்தெழு தாமரை
கட்டிட்டு நின்று கலந்தமெய் யாகமும்
பட்டிட்டு நின்றது பார்ப்பதி பாலே.

பத்திட்டு - இரு நேத்திரங்களில் விளங்கும் அகர உகரங்களைப் புருவ மத்தியில் ஒன்றாகச் செய்து. அங்கு எட்டிட்டு - அவ்விடத்து எட்டாகிய (அகரமாகிய) சந்திர கலையைக் கொண்டு தொடங்கி. ஆறிட்டு நாலிட்டு - சுவாதிட்டானச் சக்கரமாகிய ஆறு இதழும் மூலாதாரச் சக்கரமாகிய நான்கு இதழும் மாற்றத்தை அடைய. மட்டிட்ட குண்டம் மலர்ந்தெழு தாமரை - தேன்போன்று இன்பத்தை விளைக்கும் சுவாதிட்டானச் சக்கரம் மலர். கட்டிட்டு நின்று - விந்து செயல் பெற்று நின்று. கலந்தமெய்யாகமும் - உணர்வாகக் கலந்த ஆருதாரங்களும். பட்டிட்டு நின்றது பார்ப்பதி பாலே - ஒன்றுபட்டு மேல் நோக்கிய சத்தியாகிய பார்வதியிடம் பொருந்தி நின்றது.

இவ்வழிபாட்டால் மனம் தடாகம்போல் ஒருமைப்பட்டு நிற்பதில் பார்வை நிலைத்துப் பார்வதி சிரசின்மேல் விளங்குவாள் என்பதாம். 18

1033. பார்ப்பதி பாகன் பரந்தகை நாலைஞ்சு
காற்பதி பத்து முகம்பத்துக் கண்களும்
பூப்பதி பாதம் இரண்டு சுடர்முடி
நாற்பது சோத்திரம் நல்லிரு பத்தஞ்சே.

பார்ப்பதி பாகன் பரந்த கை நாலு - பார்வதியின் மணாளன சதா சிவமூர்த்திக்கு மூலாதாரச் சக்கரத்தில் உள்ள வ, ஷ, ப, ஸ என்ற கலைகள் நான்கு. ஐஞ்சு கால் பதி - பஞ்சப் பிராணனுக்குத் தலைவர். பத்து முகம் பத்துக் கண்களும் - பஞ்ச பூதங்களில் சிவமும் சத்தியாக விளங்குவதில் பத்து முகங்களும் அவைகளில் ஒளி மயமாக விளங்குவதை அறியும் பத்துக் கண்களும். பூப்பதி பாதம் இரண்டு - சுவாதிட டானத்தில் பொருந்திய இடைகலை பிங்கலையாகிய கால்கள் இரண்டு. சுடர் முடி - ஒளி மயமாக விளங்கும் முடி ஒன்று. நால் பது சோத்திரம் - தொங்குகின்ற இடைகலை பிங்கலையாகியவை பஞ்ச பூதங்களில் உண்டாக்கும் நாதம் பத்து. நல் இருபத்தைஞ்சே - புருடதத்துவம் இருபத்தைந்தும் ஆகப் பொருந்தும்.

சதாசிவமூர்த்தி பொருந்தும் முறை கூறியவாறு.

19

1034. அஞ்சிட்ட கோலம் அளப்பன ஐயைந்தும்
மஞ்சிட்ட குண்டம் மலர்ந்தங் கிருத்தலால்
பஞ்சிட்ட சோதி பரந்த பரஞ்சுடர்
கொஞ்சிட்ட வன்னியைக் கூடுதல் முத்தியே.

அஞ்சிட்ட கோலம் - ஆன்மா அன்னமய கோசம், பிராணமய கோசம், மனோமய கோசம். விஞ்ஞானமய கோசம், ஆனந்தமய கோசம் ஆகிய ஐந்தையும் உடையது. அளப்பன ஐயைந்தும் - பிறரால் அளவிட்டுச் சொல்லக்கூடிய தத்துவங்கள் இருபத்தைந்தும் கொண்டவை தூல சூக்கும உடம்புகளாம். மஞ்சிட்ட குண்டம் மலர்ந்தங் கிருத்தலால் - பனிப்படலம்போல் விளங்கும் சகஸ்ரதள குண்டம் விரிவுபெற்று விளங்குங்கால். பஞ்சிட்ட சோதி பரந்த பரஞ்சுடர் - பஞ்ச பறப்பது போன்ற கிரணங்களையுடைய ஒளி விரிந்த மேலான சுடரும். கொஞ்சிட்ட வன்னியை - நாதமும் ஆகிய அக்கினியை. கூடுதல் முத்தியே - கூடுதல் முத்திப் பேரும்.

சிரசின்மேல் சுடராக விரிந்த அக்கினியைக் கூடுதல் முத்தி என்பதாம்.

20

1035. முத்திநற் சோதி முழுச்சுட ராயவன்
கற்றற்று நின்றார் கருத்துள் இருந்திடும்
பற்றற நாடிப் பரந்தொளி யூடுபோய்ச்
செற்றற் றிருந்தவர் சேர்ந்திருந் தாரே.

முத்திநற் சோதி முழுச்சுடராயவன் - அநாதி மல முத்தனான சோதியாய் முழுச் சுடராய் விளங்கும் பரம்பொருள். கற்றற்று நின்றார் கருத்துள் இருந்திடும் - கற்று அவற்றில் மயங்காது அவற்றைக் கடந்து நிற்பாரது கருத்தில் எழுந்தருளும். பற்றற நாடிப் பரந்

தொளி யூடுபோய் - அப்பொருளை உலகப் பற்றுக்களைவிட்டு வியாபியாயுள்ள குண்டலினியாகிய ஒளியின் துணையால் கடந்துசென்று. செற்றற்றிருந்தவர் சேர்ந்திருந்தாரே - சினமாகிய பகையினை நீங்கி அசையாதிருந்தவர்கள் அப்பொருளோடு பிரிப்பின்றி சேர்ந்திருப்பர்.

சாதனையுடையார் மூலக்கனலோடு சென்று சினம்நீங்கி இன்பம் பெறுவர் என்பதாம். 21

1036. சேர்ந்த கலையஞ்சுஞ் சேருமிக் குண்டமும்
ஆர்ந்த திசைகளும் அங்கே அமர்ந்திடும்
பாய்ந்தஐம் பூதமும் பார்க்கின்ற வன்னியைக்
காய்ந்தவர் என்றுங் கலந்தவர் தாமே.

சேர்ந்த கலையஞ்சுஞ் சேருமிக் குண்டமும் - நிவிருத்தியாதி ஐந்து கலைகளும் பொருந்தும் பிரணவம் விளங்கும் இக் குண்டத்தில் (ஊர்த்துவ சகஸ்ர தளத்தில்) ஆர்ந்த திசைகளும் அங்கே அமர்ந்திடும் - அவை நிலைபெறும் படியான திசைகளும் அதனிடம் பொருந்தும். நிவிருத்தியாதி ஐங்கலைகளில் புவனங்களும் பொருந்தும் என்பதை அறிக. பாய்ந்த ஐம் பூதமும் பார்க்கின்ற வன்னியை - கீழ்நோக்குதலுடன் பாய்ந்து செல்லும் ஐந்து பூதங்களையும் தொழிற்படுத்தும் மூலாக்கினியை. காய்ந்தவர் என்றுங் கலந்தவர் தாமே - வெறுத்தவர் என்றும் பிரணவத்துடன் கலந்தவராவர்.

சகஸ்ரதளமாகிய பிரணவ குண்டத்தைச் சேர்ந்தவர் உலகத்தை விரும்பாதவராவர் என்பதாம். 22

1037. மெய்கண்ட மாம்விரி நீருல கேழையும்
உய்கண்டஞ் செய்த ஒருவனைச் சேருமின்
செய்கண்ட ஞானந் திருந்திய தேவர்கள்
பொய்கண்டம் இல்லாப் பொருள்கலந் தாரே.

மெய்கண்ட மாம் விரி நீருல கேழையும் - விரிந்த கடலால் சூழப்பட்ட ஏழு உலகங்களையும் நிலைபெறும். வண்ணம் பூ, புவர், சுவர், மகர், ஜன, தப, சத்திய உலகங்கள் ஏழாம் என்க. உய்கண்டஞ் செய்த ஒருவனைச் சேருமின் - உய்யுமாறு செய்த ஒப்பற்ற தலைவனைத் தியானித்துச் சேருங்கள். செய்கண்ட ஞானந் திருந்திய தேவர்கள் - பலனை எதிர் பார்த்துச் செய்த யாகாதிகிரியைகளை விட்டுப் பலனை எதிர் பாராது இறைவனை அடைதலே நல்ல முடிவு என்ற ஞானம் பெற்ற தேவர்கள். யாகாதி கர்மங்கள் செய்த புண்ணியப் பேற்றுக்குரிய கால எல்லை முடிந்தவுடன் மீண்டும் பிறவியைத் தரும் என்க. பொய்கண்டம் இல்லாப் பொருள் கலந்தாரே - பொய்யால் கண்டிக்கப்படாத மெய்யான சிவப்பொருளுடன் பிரிப்பின்றி இருந்தார்கள்.

உலகத்தை வாழ்விக்க வந்த பொருளை உண்மை ஞானம் பெற்று
அடையவேண்டும் என்பதாம். 23

1038. கலந்திரு பாதம் இருகர மாகு
மலர்ந்திரு குண்ட மகாரத்தோர் மூக்கு
மலர்ந்தெழு செம்முக மற்றைக்கண் நெற்றி
உணர்ந்திரு குஞ்சியங் குத்தம னார்க்கே.

மலர்ந்திரு குண்ட உத்தமனார்க்கே - தாமரைபோல் விரிந்த
சகஸ்ரதளத்து விளங்குகின்ற உத்தமனாகிய இறைவனுக்கு. கலந்
திரு பாதம் இருகரமாகும் - இடை பிங்கலை நாடிகளே இருதிருவடியும்.
மகாரத்தோர் மூக்கு - சுழுமுனையே மூக்கு. மகாரம், செந்நிறம்.
மலர்ந்தெழு செம்முகம் - மலர்ந்தெழுகின்ற செவ்வொளியே முகம்.
மற்றைக்கண் நெற்றி - சோம சூரியர்களுடன் விளங்கும் அக்கினியே
நெற்றிக்கண். உணர்ந்திரு குஞ்சியங்கு - குடுமிக்குமேல் உள்ள
இடத்தில் இவ்வாறு உணர்ந்திருக்க.

உத்தமனாகிய சிவனை இவ்வாறு சிரசின்மேல் தியானிக்கவேண்டும்
என்பதாம். 24

1039. உத்தமன் சோதி உளனொரு பாலனாய்
மத்திம னுகி மலர்ந்தங் கிருந்திடும்
பச்சிம திக்கும் பரந்து குழிந்தன
சத்திமா னுகத் தழைத்த கொடியே.

உத்தமன் சோதி உளனொரு பாலனாய் - உத்தமனாகிய சிவன் மூலா
தாரத்து விளங்கும்போது ஒரு பாலனாய். மத்திமனுகி மலர்ந்தங் கிருந்
திடும் - மத்திம வயது என்ற யௌவனப் பிராயம் பெறும்போது சகஸ்ர
தளத்தில் ஈசானமூர்த்தியாக இருந்திடும். குண்டலினி சத்தி மூலா
தாரத்தில் உள்ளபோது வாலை என்றும், ஆறு ஆதாரங்களைக் கடந்த
போது தருணி என்றும் பெயர். பச்சிம திக்கு - மேற்கு திக்கான
பிடரிக்கண். பச்சிமதிக்கு பரந்து குழிந்தன - அப்போது சிரசின்
பின்புறமுள்ள சிறு மூளையின் ஆற்றல் பெருகி உச்சிக் குழியை
அடைந்தது. சத்திமானுகத் தழைத்த கொடியே - ஆறுதாரங்களையும்
தாண்டிச் சென்ற அக்கினி கலையே ஆன்மாவைத் தழைக்கச் செய்தது.

சிவன் பிடரிக்கண் திறக்கச் செய்து சகல வல்லமையும் தருவான்
என்பதாம். 25

1040. கொடியாறு சென்று குலாவிய குண்டம்
அடியிரு கோணமாய் அந்தமும் ஒக்கும்
படியே மூலகம் பரந்த சுடரை
மடியாது கண்டவர் மாதன் மாமே.

கொடி - தாமரை நூல் போல் முதுகந்தண்டின் ஊடே கீழிருந்து மேல்வரை செல்லும் சித்ரணி என்னும் நாடி. இதன் வழியாக மூலக் கனல் சிரசை நோக்கிச் செல்லும் (லலிதா சகஸ்ரநாமம்). கொடியாறு சென்று குலாவிய குண்டம் - சித்ரணி என்னும் நாடி வழியே சென்று விளங்கிய பிரணவமாகிய குண்டம். இருகோணம் - நாற்கோணத்தில் முக்கோணம், மூலாதாரம். அடியிரு கோணமாய் அந்தமும் ஒக்கும் - மூலாதாரம் முதல் சகஸ்ரதளம் முடிய ஒன்றும் ஒத்திருக்கும். படியே மூலகும் பரந்த சுடர் - முறையாக ஏழு ஆதாரங்களிலும் விரிந்த ஒளியை. ஆறு ஆதாரங்களுடன் சகஸ்ரதளத்தைச் சேர்க்க ஏழாம். ஒவ்வோர் ஆதாரமும் ஓர் உலகம் என்று யோகநூல் கூறும் (உத்தர கீதை). மடியாது கண்டவர் மாதனமாமே - சோம்பலின்றிக் கண்டவர் பெருஞ்செல்வம் பெற்றவராவர்.

பரந்த சுடரைச் செல்வம்போல் நாள்தோறும் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதாம். 26

1041. மாதன மாக வளர்கின்ற வன்னியைச்
சாதன மாகச் சமைந்த குருவென்று
போதன மாகப் பொருந்த உலகாளும்
பாதன மாகப் பரிந்தது பார்த்தே.

மாதன மாக வளர்கின்ற வன்னியை - பெருஞ்செல்வமாக வளர்கின்ற மூலாக்கினியை. சாதனமாகச் சமைந்த குரு - பயிலும் சாதனமாகக் கொண்ட குருவானவர். போதனம் - உபதேசம். என்று போதனமாகப் பொருந்த - எப்போதும் உபதேசத்தைச் செய்யும் ஆற்றல் உடையவராகி. பாதனம் - அருள் வீழ்ச்சி. உலகாளும் பாதனமாகப் பரிந்தது பார்த்தே - உலகை நடத்தும் அருட் செல்வராக விளங்கி அவ்வக்கினியை அன்புடன் நேசித்திருப்பர்.

உலகையாளும் குரு அக்கினியை அன்போடு நேசித்துப் பாதுகாப்பர் என்பதாம். 27

1042. பார்த்திடம் எங்கும் பரந்தெழு சோதியை
ஆத்தம தாகவே யாய்ந்தறி வாரில்லை
காத்துட லுள்ளே கருதி இருந்தவர்
மூத்துடல் கோடி யுகங்கண்ட வாரே.

பார்த்திடம் எங்கும் பரந்தெழு சோதியை - பார்த்த இடங்களில் எல்லாம் பரந்து எழுகின்ற சோதியாகிய சிவனை. ஆத்தம தாகவே யாய்ந்தறிவாரில்லை - அன்போடு ஆய்ந்து அறிவார் யாரும் இல்லை. காத்துட லுள்ளே கருதி இருந்தவர் - அப்பேரொளியினை தேகமாகிய ஓம் குண்டத்திலே காத்து உள்ளே தியானிப்பவர். மூத்துடல்

கோடி யுகங்கண்ட வாறே - அறிவில் முதிர்ந்தவராய் கோடி யுகங்கள் கண்டவராவர்.

சோதியை அறிந்தவர் என்றும் அழியாதவராவர் என்பதாம். 28

1043. உகங்கண்ட ஒன்பது குண்டமும் ஒக்க
அகங்கண்ட யோகியுள் நாடி எழுப்பும்
*பயங்கண்டு கொண்ட இப் பாய்கரு வெரப்பச்
சகங்கண்டு கொண்டது சாதன மாமே.

*பாடபேதம்: பகங்கண்டு

ஒன்பது குண்டம் - ஆதாரங்கள் 6, சகஸ்ரதளம் 2, மூலாதாரத் துக்கும் சுவாதிட்டானத்துக்கும் இடையுள்ள யோனி 1 ஆக 9. உகங் கண்ட ஒன்பது குண்டமும் - மிகப் பழமையான ஒன்பது குண்டங்களையும். ஒக்க அகங்கண்ட யோகியுள் நாடி எழுப்பும் - ஒருசேர அகத் திலே தரிசித்த யோகி உள்ளே ஒளிமயமாக எழும்படி செய்வான். பகம் - யோனி. பகங்கண்டு கொண்ட இப்பாய் கருவொப்ப - யோனி குண்டத் தைக் கண்டு பாய்கின்ற கருவினை ஒப்ப. சகங்கண்டு கொண்டது சாதன மாமே - உலகத்தைத் தம்முள்ளே காணுவதே சாதனமாகும் கருவிலே மனித வளர்ச்சிக்குள்ள உறுப்பு முழுவதும் எவ்வாறு அடங்கித் தோன்றுமோ அவ்வாறே யோகியின் உள்ளே உலகம் முழுவதும் அடங்கித் தோன்றும் என்க.

ஒன்பது குண்டங்களையும் அகத்திலே தரிசித்த யோகி உலக முழுவதும் தன்னுள் கருவாய்க் காண்பான் என்பதாம். 29

1044. சாதனை நாலு தழல்மூன்று வில்வயம்
வேதனை வட்டம் விளையாறு பூநிலை
போதனை போதைஞ்சு பொற்கய வாரண
நாதனை நாடு நவகோடி தானே.

சாதனை நாலு - நாற்கோணம். தழல் மூன்று - முக்கோணம். வில்வயம் - அர்த்தசந்திரன். வேதனை வட்டம் - வட்டம். விளையாறு - அறுகோணம். பூநிலை - அட்டகோணம். போதனை - பதுமம். போதைஞ்சு - யோனி. பொற்கய வாரணம் - நீளவட்டம். நாதனை நாடு நவகோடி தானே - இவ்வொன்பதும் நாதனை நாடும் ஒன்பது கோணமுடைய குண்டங்களாம்.

குண்டங்களைப் பரியாயமாக மறைத்துக் கூறியவாறு.

5. சத்திபேதம் — திரிபுரை சக்கரம்

1045. மாமாயை மாயை வயிந்தவம் வைகரி
ஓமாயை உள்ளொளி ஓராறு கோடியில்
தாமான மந்திரஞ் சத்திதன் மூர்த்திகள்
ஆமா யலவாந் திரிபுரை யாங்கே.

மாமாயை - சுத்தமாயையாக. மாயை - அசுத்த மாயையாக. வயிந்தவம் - விந்துவாக. வைகரி - வைகரி வாக்காக. ஓமாயை - ஓம் என்னும் பிரணவமாக. உள்ளொளி - உள் ஒளியாக. ஓராறு கோடியில் - ஓர் ஆறு தொகுதியில் தாமான மந்திரஞ் சத்திதன் மூர்த்திகள் ஆமாய் - தாமேயான மந்திரமாகவும், சத்தியினது மூர்த்தியாகவும். அலவாந் திரிபுரையாங்கே - அவற்றைக் கடந்து அல்லவாகவும் விளங்குவாள் திரிபுரை.

ஆறு கோடி - மாமாயை முதல் உள்ளொளி வரை ஆறு தொகுதி. "ஆறுகோடி மாயா சத்திகள்" என்ற திருவாசக வரியை நினைவு கூர்க. திரிபுரை - சிவனது அபின்னமான சத்தி.

திரிபுரை மாமாயை முதல் அனைத்துமாகியும் அல்லவாயும் இருப்பன் என்பதாம் 1

1046. திரிபுரை சுந்தரி அந்தரி சிந்துரப்
பரிபுரை நாரணி யாம்பல வன்னத்தி
இருள்புரை ஈசி மனோன்மணி என்ன
வருபல வாய்நிற்கு மாமாது தானே.

திரிபுரை - அக்கினி, சூரியன், சந்திரன் என்ற மூன்று கண்டங்களாக விளங்குபவள். சுந்தரி - பேரழகு வாய்ந்தவள். அந்தரி - ஆகாய வடிவானவள். சிந்துரப் பரிபுரை - உலகைப் பரிந்து காக்கும் செவ்வொளியுள் உள்ளவள். நாரணி - நாரணனுக்குத் திதித் தொழிலை நடத்த மாயா உருவை வழங்கியவள். பல வன்னத்தி - பலவாகிய நிறத்தையுடையவள். இருள்புரை ஈசி - மகேசன் சத்தியாகிக் கரு நிறத்தில் விளங்குபவள். மனோன்மணி - சதாசிவ சத்தியாகி நினைப்பவர் மனத்தில் விளங்குபவள். என்ன வரு பலவாய் நிற்கு மாமாது தானே - இவ்வாறுகத் திரிபுராதேவி ஒருத்தியே பல சத்திகளாக விளங்குகிறாள்.

சத்தி ஒன்றே பலவாய் விளங்கும் என்பதாம். 2

1047. தானு அமைந்தவம் முப்புரந் தன்னிடைத்
தானுன மூவுரு வோருருத் தன்மையன்
தானுன பொன்செம்மை வெண்ணிறத் தாள்கல்வி
தானுன போகமும் முத்தியும் நல்குமே.

தானு அமைந்தவம் முப்புரந் தன்னிடை - இயல்பாகவே அமைந்த முப்புரங்களில். முப்புரமாவது சிரசின்மேல் விளங்கும் விந்துமண்டலம். தானு மூவுரு ஒருந் தன்மையன் - தானே மூவுருவும் ஓர் உருவாந் தன்மையுடையவன். மூவுரு - கலைமகள், திருமகள், உமை. ஓர் உருவாதல் - மூன்றையும் தன்னுள் அடக்கிக்கொண்ட சதாசிவநாயகி ஆதல். தானு பொன்செம்மை வெண்ணிறத்தாள் - தானே பொன்செம்மை வெண்மை ஒளியுடையவள். கல்வி தானு போகமும் முத்தியும் நல்குமே - போகத்தையும் மோட்சத்தையும் கல்வியையும் அளிப்பவளாக விளங்கும். வெண்ணிறத் தலைவி கலைமகள் கல்வியையும், பொன்னிறத் தலைவி திருமகள் போகத்தையும், செந்நிறத் தலைவி உமாதேவி முத்தியையும் அளிப்பள் என்க.

திரிபுரை சத்தியே முப்பயன்களையும் நல்கும் என்பதாம்.

3

1048. நல்குந் திரிபுரை நாதநா தாந்தங்கள்
பல்கும் பரவிந்து பாரண்ட மானவை
நல்கும் பரைஅபி ராமி அகோசரி
புல்கு மருளும்ப் போதந்தந் தானுமே.

நல்குந் திரிபுரை நாத நாதாந்தங்கள் - திரிபுரை நாதத்தையும் நாதம் கடந்த நாதாந்த நிலையையும் தந்தருளுவான். பல்கும் பரவிந்து பாரண்டமானவை நல்கும் - பரவிந்துவாக இருந்து பெருகுகின்ற உலகம் முதலான அண்டங்களை நல்குவான். பரை அபிராமி அகோசரி புல்கும் அருளும் - பரையும் அபிராமியும் அகோசரியும் ஆகிய அன்னை அன்போடு தழுவி அருளுவான். அபிராமி - பேரழகி. அகோசரி - வாக்கு மனத்துக்கு அப்பாற்பட்டவள். போதந் தந்தானுமே - அறிவினை வழங்கி ஆட்கொள்வான்.

திரிபுரை ஞானம் வழங்கி ஆட்கொள்வான் என்பதாம்.

4

1049. தாளணி நூபுரஞ் செம்பட்டுத் தானுடை
வாரணி கொங்கை மலர்க்கன்னல் வாளிவில்
ஏரணி அங்குச பாசம் எழில்முடி
காரணி மாமணிக் குண்டலக் காதிக்கே.

தாளணி நூபுரம் - அழகிய காலணி சிலம்பு. செம்பட்டுத் தானுடை - செம்பட்டு உடை. வாரணி கொங்கை - கச்சு கொங்கையில் அணி செய்வது. மலர் வாளி - மலர் அம்பு. கன்னல் வில் - கரும்பு வில். ஏரணி அங்குச பாசம் - எழுச்சியைத் தரும் அங்குச பாசமும். எழில் முடி - அழகிய கிரீடமும். காரணி மாமணிக் குண்டலக் காதிக்கே கருமையான நீலநிறக் குண்டலத்தையும் உடைய தேவிக்கு ஆம். இஃது இராசேசுவரி தியானம், வசியத்துக்கு உரியது.

இராசேசுவரியின் உருவம் கூறியவாறு.

5

1050. குண்டலக் காதி கொலைவிற் புருவத்தள்
கொண்ட வரத்த நிறமன்னு கோலத்தள்
கண்டிகை யாரங் கதிர்முடி மாமதிச்
சண்டிகை நாற்றிசை தாங்கிநின் றுளே.

குண்டலக் காதி - குண்டலங்களைக் காதில் அணிந்தவள். கொலை
விற் புருவத்தள் - கொல்லுந் தன்மையுடைய வில் போன்ற வளைந்த
புருவத்தையுடையவள். கொண்ட அரத்த நிறமன்னு கோலத்தள் -
செந்நிறத் திருமேனி கொண்டு விளங்குபவள். கண்டிகையாரங்
கதிர்முடி மாமதிச் சண்டிகை - தோளணியையும், கழுத்தணியையும்,
ஒளிவிடுகின்ற முடியினையும், சந்திரனையும் உடைய சண்டிகாதேவி.
நாற்றிசை தாங்கி நின்றாளே - நான்கு திசைகளையுடைய உலகங்களைக்
காப்பவளாவாள். திரிபுரையின் பல பேதங்களில் சண்டிகை அல்லது
சாமுண்டியும் ஒன்று. இச்சண்டிகையின் மந்திரம் இத்தந்திரத்தின்
இறுதியில் வரும் நவாக்கரியாகும்.

சண்டிகா தேவியின் உருவம் கூறியவாறு.

6

1051. நின்ற திரிபுரை நீளும் புராதனி
குன்றலில் மோகினி மாதிருக் குஞ்சிகை
நன்றறி கண்டிகை நாற்காற் கரீடணி
துன்றிய நற்சுத்த தாமரைச் சுத்தையே.

நின்ற திரிபுரை - உயிர் உய்யக் கலந்து நிற்கும் அம்மை திரிபுரை
யாவாள். நீளும் புராதனி - நிலைபெற்ற தொன்மையள். குன்றலில்
மோகினி - குறையாத அழகுடையவள். மாதிருக்கும் சிகை - இவள்
சீவர்களின் சிரசுக்கு மேலுள்ள சிகையில் விளங்குபவள். நன்றறி
கண் - நன்றாக அறியும் கண்களையுடையவள். திகை நாற்கால்
கரீடணி - நான்கு திசை இடங்களில் உள்ளனவற்றைத் தன்பால்
இழுக்கும் செயல்புரிபவள். துன்றிய நற்சுத்த தாமரைச் சுத்தையே -
சுத்த தாமரையாகிய சகஸ்ரதளத்தில் விளங்கும் சுத்த வித்தியாதேவி
யாகும்.

திரிபுரை சுத்த வித்தையில் விளங்கிச் சீவர்களை ஆட்கொள்வாள்
என்பதாம்.

7

1052. சுத்தவம் பாரத் தனத்தி சுகோதயள்
வத்துவ மாயா ஞமாசத்தி மாபரை
அத்தகை *யாவும் அனோரணி தானுமாய்
வைத்தவக் கோல மதியவ ளாகுமே.

* பாடபேதம் : யான மனோரணி.

தி. 6

வம்பு - கச்சு. ஆரம் - மாலை. சுத்த வம்பு ஆரத் தனத்தி - தூய்மையான கச்சினையும் மாலையையும் அணிந்தவள். சுகோதயள் - இன்ப ஊற்றுகும் இயல்பினள். வத்துவம் ஆய் ஆளும் மாசத்தி - பொருளாகக்கொண்டு சீவர்களை ஆட்கொள்கின்ற பெரிய சத்தி. மாபரை - பரப்பரை. அத்தகையான மன ஆரணி - அவ்வாறான மனமாகிய காட்டில் வசிப்பவள். தானுமாய் வைத்த அக்கோல மதியவ ளாகுமே - தானேயாகப் படைத்துக்கொண்ட வடிவத்தையுடைய ஞான சொருபியாக ஆவாள் அல்லது தானேயாக விளங்கும் சந்திர மண்டலம் ஆவாள்.

தேவியினது கருணை கூறியவாறு.

8

1053. அவளை யறியா அமரரும் இல்லை
அவளன்றிச் செய்யும் அருந்தவம் இல்லை
அவளன்றி ஐவரால் ஆவதொன் றில்லை
அவளன்றி ஊர்புகு மாறறியேனே.

அவளையறியா அமரரும் இல்லை - சந்திர மண்டலத்தில் விளங்கும் அச்சத்தியை ஒளிமண்டல வாசிகளாகிய தேவர்கள் உணராமல் இல்லை. அவளன்றிச் செய்யும் அருந்தவம் இல்லை - ஒளிமண்டல மயமான தேவியை அறியாது செய்யும் அருமையான தவம் வேறு இல்லை. அவளன்றி ஐவரால் ஆவதொன்றில்லை - சந்திர மண்டலத் திலிருந்துகொண்டுதான் பிரம்மா, விஷ்ணு, உருத்திரர், மகேசுவர், சதாசிவர் ஆகிய ஐவரும் சீவர்களைத் தொழிற்படுத்துகின்றனர். அவளன்றி ஊர்புகு மாறறியேனே - ஆகையால் அவளை அறியாது வீடு புகும் நெறியை நான் காணவில்லை.

9

1054. அறிவார் பராசத்தி ஆனந்தம் என்பர்
அறவா ரருவுரு வாமவள் என்பர்
அறிவார் கரும மவளிச்சை என்பர்
அறிவார் பரனு மவளிதத் தானே.

அறிவார் பராசத்தி ஆனந்தம் என்பர் - ஞானிகள் பராசத்தி ஆனந்த வடிவினள் என்பர். அறிவார் அருவுருவாமவள் என்பர் - அருவுரு வடிவில் விளங்குபவள் என்பர் அறிவார் கருமம் அவளிச்சை என்பர் - நாம் செய்யும் செயல் அனைத்தும் அவளது இச்சை வழி நடப்பன என்பர். அறிவார் பரனு மவளிதத்தானே - பரமசிவனும் அவளிதம் எழுந்தருளியிருப்பவரே என்பர் ஞானியர்.

தூல வடிவிலும் சூக்கும வடிவிலும் விளங்கும் சகல வடிவங்களும் சத்தியின் ஆற்றலேயாகும் என்பதாம்.

10

1055. தானெங் குளனங் குளதையன் மாதேவி
 ஊனெங் குளஅங் குள்ளுயிர்க் காவலன்
 வானெங் குளஅங் குளேவந்து மப்பாலாம்
 கோனெங்கும் நின்ற குறிபல பாரே.

தானெங்குளன் அங்குள தையன் மாதேவி - சிவமாகிய தான் எங்கு உள்ளதோ அங்கு உள்ளது தையலாகிய பராசத்தி. ஊனெங் குள அங் குள்ளுயிர்க் காவலன் - ஊனலாகிய உடல் எங்கோ அங்கு உயிர்க் குயிராகிக் காவலனாக இருப்பவன். வானெங் குளஅங் குளேவந்து மப்பாலாம் - ஆகாயம் எங்கெங்கு உள்ளதோ அங்கங்கெல்லாமும் அதற்கு அப்பாலாம் பரவெளியிலும் விளங்கும். கோனெங்கும் நின்ற குறிபல பாரே - அவ்வாறு தலைவனாக தேவியே நின்ற குறிப்புக்களை ஆராய்ந்து பார்த்து அறிக.

சிவமும் சத்தியும் இணைந்தே தொழிற்படுகின்றன என்று உணர வேண்டும் என்பதாம்.

11

1056. பராசத்தி மாசத்தி பல்வகை யாலுந்
 தராசத்தி யாய்நின்ற தன்மை யுணராய்
 உராசத்தி ஊழிகள் தோறும் உடனே
 புராசத்தி புண்ணிய மாகிய போகமே.

பராசத்தி மாசத்தி பல்வகையாலும் - பராசத்தியே பலவகையாலும் மேன்மை வாய்ந்தவள். தராசத்தியாய் நின்ற தன்மையுணராய் - யாவற்றையும் தாங்கும் ஆதார சத்தியாய் நின்ற தன்மையை உணர்க. உராசத்தி - எங்கும் பரவுகின்ற சத்தியும் அவளே. ஊழிகள்தோறும் உடனே புராசத்தி - எல்லா ஊழிகளிலும் ஆருயிர்களைக் காக்கும் ஆற்றல் உடையவளும் அவளே. புண்ணியமாகிய போகமே - புண்ணியப் பயனைத் தந்தருளும் வாழ்வும் அவளேயாம்.

பராசத்தியே யாவற்றையும் காத்து வாழ்வு அளிக்கின்றவள். 12

1057. போகஞ்செய் சத்தி புரிமுழ லானொடும்
 பாகஞ்செய் தாங்கே பராசத்தி யாய்நிற்கும்
 ஆகஞ்செய் தாங்கே அடியவர் நாள்நொறும்
 பாகஞ்செய் ஞானம் படர்கின்ற கொம்பே.

போகஞ்செய் சத்தி - சிவர்களுக்குப் போகத்தை ஊட்டுபவள். புரி முழலானொடும் பாகஞ்செய் தாங்கே பராசத்தியாய் நிற்கும் - குண்ட லினி சத்தியோடு பொருந்திச் சிவர்களுக்குப் பரிபாகத்தைச் செய்து பராசத்தியாய் நிற்பள். ஆகஞ்செய் தாங்கே அடியவர் நாள்நொறும்-

அடியார்களுக்கு நாள்தோறும் வளர்கின்ற ஒளியுடலை அளித்து. பாகஞ் செய் ஞானம் படர்கின்ற கொம்பே - பரிபாகம் உண்டாகும்படி செய்யும் கொழுக்கொம்பாகவும் விளங்குவான்.

பராசத்தியே போகத்தையும் ஞானத்தையும் கொடுப்பவன் ஆவான். 13

1058. கொம்பனை யானைக் குவிமுலை மங்கையை
வம்பவிழ் கோதையை வானவர் நாடியைச்
செம்பவ ளத்திரு மேனிச் சிறுமியை
நம்பிஎன் உள்ளே நயந்துவைத் தேனே.

கொம்பனையானை - கொழு கொம்பானவனை. குவிமுலை மங்கையை - குவிந்த தனத்தையுடைய பெண்ணை. வம்பவிழ் கோதையை - தேன் துளிக்கும் பூக்களை அணிந்த திரு முடியையுடைய திரிபுரையை. வானவர் நாடியை - வானோர் விரும்பும் விழுப்பொருளை. செம்பவளத் திரு மேனிச் சிறுமியை - செம்மையான பவளம்போன்ற திருமேனியை உடையவனை. நம்பி என் உள்ளே நயந்து வைத்தேனே - நான் இலட்சியமாகக் கொண்டு என் மனத்தினில் விருப்பி வைத்தேன்.

குவிமுலை மங்கை - சந்திர சூரியர்களாகிய இருசுடரும் சேர்கின்ற சிரசில் விளங்குபவள்.

“ஒதில் இங்கு இருசுடர் முலை அனைய
உலோக மங்கையை மயல் செய்வார் கமலையே”

என்ற ஆனந்தலஹரி வாக்கையும் ஒப்பிடுக.

திரிபுரையை விருப்பி மனத்திடை வைக்கவேண்டும் என்பதாம். 14

1059. வைத்த பொருளும் மருவுயிர்ப் பன்மையும்
பத்து முகமும் பரையும் பராபரைச்
சித்தக் கரணச் செயல்களுஞ் செய்திடுஞ்
சத்தியும் வித்தைத் தலையவ ளாமே.

வைத்த பொருளும் மருவுயிர்ப் பன்மையும் - உலகில் உண்டு பண்ணி வைத்த பொருளும் அவற்றோடு பொருந்திய உயிர்க்கூட்டமும். பத்து முகமும் - பத்து திசையிலும் நிறைந்து காக்கும் பத்து முகங்களை யுடையவளும். பரையும் பராபரை - பரையும் பராபரையும். சித்தக் கரணச் செயல்களுஞ் செய்திடுஞ் சத்தியும் - அந்தக்கரணம் நான்கினையும் செயல்படுத்துபவளும் ஆகிய தேவி. வித்தைத் தலையவ ளாமே - ஸ்ரீ வித்தைக்கும் தலைவியாம். ஸ்திரி தேவதையால் கிடைக்கும் ஞானத்துக்கு வித்தை என்றும், புருஷ தேவதையால் கிடைக்கும் ஞானத்துக்குக் கல்பம் என்றும் பெயர்.

உலகு உயிர்களை இயக்கும் சத்தியுடையவன் தேவியாவான் என்பதாம். 15

1060. தலைவி தடமுலை மேல்நின்ற தையல்
தொலைவில் தவஞ்செயுந் தூய்நெறித் தோகை
கலைபல வென்றிடுங் கன்னியென் உள்ளம்
நிலைபெற இங்கே நிறைந்துநின் றுளே.

தலைவி - சுத்த வித்தைக்குத் தலைவி. தடமுலை மேல்நின்ற தையல் - விசாலமான மார்பிடத்துக்கு மேல் சூழவுள்ள சந்திரமண்டலத்தில் விளங்குபவன். தொலைவில் தவஞ்செயுந் தூய்நெறித் தோகை - அழியாத தவத்தைச் செய்யும் தூய்மையான நெறிகளை அருளிய தோகைமயில் போல்வான். கலைபல வென்றிடுங் கன்னி - சகல கலைகளையும் வென்று மேம்பட்ட இளமை நலங்குன்றாத கன்னி. என் உள்ளம் நிலைபெற இங்கே நிறைந்து நின்றாளே - என் உள்ளத்தில் நிலைபெற இங்குப் பூரணமாக நின்றாள்.

தலைவி தூயநெறியை அருளி அடியார் உள்ளத்தை இடமாகக் கொண்டாள் என்பதாம். 16

1061. நின்றவன் நேரிழை நீள்கலை யோடுற
என்றன் அகம்படிந் தேழுல குந்தொழ
மன்றது வொன்றி மனோன்மனி மங்கலி
ஒன்றெனே டொன்றிநின் றெத்தடைந் தாளே.

நின்றவன் நேரிழை நீள்கலை யோடுற - இவ்வாறு சித்ரணி என்னும் நாடியில் நின்ற பராசத்தி பூரண கலையோடு பொருந்த. என்றன் அகம்படிந்து - என்னுடைய உள்ளத்திலே பொருந்தி. ஏழுலகுந் தொழ - ஏழுலகத்தாரும் வணங்க. மன்றது ஒன்றி - சகஸ்ரதளத்தில் ஒன்றுபட்டு. மனோன்மனி மங்கலி - மனோன்மனியாய் மங்கலப் பொருளாய். ஒன்றெனே டொன்றி நின்று ஒத்தடைந்தாளே - நான் வேறு அவள் வேறு என்று பிரித்தறிய முடியாதவாறு ஒத்து நிலைபெற்றனள்.

சித்ரணி என்னும் நாடி மூலாதாரம் தொட்டு முதுகெலும்பினூடே செல்லும் தாமரை நூல்போல் மெல்லியதான நாடியாகும். இதன் தொடக்கம் மூலாதாரமாகும். முடிவிடம் சிரசிலுள்ள சகஸ்ரதளமாகும்.

திரிபுரை சீவர்களோடு பிரிப்பிற்றிக் கலந்துள்ளாள் என்பதாம். 17

1062. ஒத்தடங் குங்கம லத்திடை யாயிழை
அத்தகை செய்கின்ற வாய பெரும்பதி
மத்தடை கின்ற மனோன்மனி மங்கலி
சித்தடைக் கும்வழி தேர்ந்துண ரார்களே.

ஓத்தடங்கும் கமலத்திடை ஆயிழை - அங்ஙனம் ஒத்து அடங்கி நிற்கும் சகஸ்ரதள கமலத்திலுள்ள பராசத்தியும். அத்தகை செய்கின்ற வாய பெரும்பதி - அவ்வண்ணமாகச் செய்கின்றவாகிய பெரிய தலைவனான சிவனை. மத்தடைகின்ற மனோன்மணி மங்கலி - களித்துக் கூடுகின்ற மனோன்மணியும் மங்கலமாயுள்ளவளுமாகிய சிவசத்தியை. சித்தடைக்கும் வழி தேர்ந்துணரார்களே - சித்தத்தில் நிறுத்தும் உபாயத்தைத் தெளிவுபெற்று அறியவில்லை.

சீவனில் சிவபத்தி விளங்கினால் அழியும் உடலும் அழியாநிலை எய்தும் என்பதாம்.

18

1063. உணர்ந்துடனே நிற்கும் உள்ளொளியாகி
மணங்கமழ் பூங்குழல் மங்கையுந் தானும்
புணர்ந்துடனே நிற்கும் போதருங் காலைக்
கணிந்தெழு வார்க்குக் கதியளிப் பாளே.

உணர்ந்துடனே நிற்கும் உள்ளொளியாகி - சீவ ஒளியில் பொருந்தி அனைத்தையும் உணர்ந்து உடனாய் நிற்கும். மணங்கமழ் பூங்குழல் மங்கையுந் தானும் புணர்ந்துடனே நிற்கும் - இயல்பாகவே மணமுள்ள பூவினை அணிந்த கூந்தலையுடைய சத்தியும் தானுமாய்க் கூடிநிற்கும். போதருங் காலைக் கணிந்தெழுவார்க்குக் கதியளிப் பாளே - அந்நிலையில் எழுந்தருளும்போது எண்ணுவார்க்கு நன்னிலையை அளித்தருளுவாள். கணிந்து - கணித்து, எண்ணி.

எண்ணுவார்க்குச் சிவசத்தி நன்னிலையை அளிப்பாள் என்பதாம்.

19

1064. அனியொத்த பெண்பிள்ளை ஆனந்த சுந்தரி
புளியுறு புன்பழம் போலுள்ளே நோக்கித்
தெளியுறு வித்துச் சிவகதி காட்டி
ஒளியுற வைத்தென்னை உய்யவுண் டாளே.

அனியொத்த பெண்பிள்ளை ஆனந்த சுந்தரி - கருணையால் அனைவரிடத்தும் ஒத்து விளங்குகின்ற பராசத்தி ஆனந்தமே வடிவான அழகியாவாள். புளியுறு புன்பழம் போலுள்ளே நோக்கி - ஒட்டுடன் பொருந்தியுள்ள புளியம்பழத்தைப் போலவுள்ள என் இயல்பை நோக்கி. தெளியுறுவித்துச் சிவகதி காட்டி - பக்குவம் உண்டாக்கிச் சிவகதியைக் காட்டி. ஒளியுற வைத்தென்னை உய்யவுண்டாளே - அடியேனது சூக்கும் உடலை ஒளிமயமாக்கி உய்யும் வண்ணம் என்னைத் தன்னொளியில் ஒன்றுக்கிக் கொண்டாள்.

புளியம் பிஞ்சாக இருந்தபோது தோலும் சதையும் ஒன்றாய் இருக்கும்; பக்குவமாய் பழமானபோது தோலினின்றும் சதை

வேறாகும். அதுபோலச் சீவர்கள் பக்குவமில்லாத காலத்தில் உலகத் தோடு ஓட்டியும் பக்குவம் வந்த காலத்து உலகத்தைப் பிரிந்தும் இருப்பர் என்பது உவமை விளக்கம்.

“ புனியுறு புன்பழத்தைப் போன்றுள்ள உள்ளம் ”

— திருவாசகம்.

பராசத்தி சீவர்களுக்குப் பக்குவத்தை அருளி ஆட்கொள்வாள் என்பதாம். 20

1065. உண்டில்லை என்ற துருச்செய்து நின்றது
வண்டில்லை மன்றினுள் மன்னி நிறைந்தது
கண்டிலர் காரண காரணி தம்மொடு
மண்டல மூன்றுற மன்னிநின் றுளே.

உண்டில்லை என்ற துருச்செய்து நின்றது - உலகோர் உண்டு என்றும் இல்லை என்றும் கூறிய சத்தியே சூக்குமத்தைத் தூலமாகச் செய்தது. வண்டில்லை மன்றினுள் மன்னி நிறைந்தது - வளப்பம் பொருந்திய தில்லை மன்று என்று கூறப்பெறும் சகஸ்ரதளத்தில் நிலை பெற்று நின்றது. கண்டிலர் காரண காரணி - ஆன்மாவின் பந்த மோட்சங்களுக்குக் காரணம் அறிவுருவான சிவத்தினிடம் உள்ளது என்பதையும், அதனைத் தொழிலுக்கு விடுவது சத்தி என்பதையும் உலகோர் அறிவதில்லை. தம்மொடு மண்டல மூன்றுற மன்னி நின்றாள் - ஆன்மாக்களது அக்கிரமி மண்டலம் சூரிய மண்டலம் சந்திர மண்டலம் ஆகிய மூன்றினும் நிலைபெற்று விளங்கினாள்.

உருச்செய்தல் - காரணம் பரம சூக்குமமாய் உள்ளது. காரியப் படும் போது அரசனாளை போல் சூக்குமத்தை எவ்வாறு அமைக்க வேண்டுமோ அவ்வாறு அமைத்தல். இது சத்தியின் செயல்.

சத்தியே மும் மண்டல நாயகியாகக் காரணத்தைக் காரியப்படுத்து பவள் என்பதாம். 21

1066. நின்றா ளவன்தன் உடலும் உயிருமாய்ச்
சென்றாள் சிவகதி சேரும் பராசத்தி
ஓன்றாக என்னுட் புகுந்துணர் வாகியே
நின்றாள் பரஞ்சுடர் ஏடங்கை யாளே.

நின்றா ளவன்தன் உடலும் உயிருமாய் - பராசத்தி சீவர்களின் உடலும் உயிருமாக நின்றாள். சென்றாள் சிவகதி சேரும் பராசத்தி - சிவகதியில் சிவனைச் சேர்க்க விரும்பிய பராசத்தி சந்திர மண்டலத்தை நோக்கி ஊர்த்துவ முகம் கொண்டு சென்றாள். ஓன்றாக என்னுட் புகுந்துணர் வாகியே நின்றாள் - அவள் உடலில் விளங்கியபோது

எனது உணர்வில் பொருந்தி ஒன்றாகவே புகுந்து நின்றாள். பரஞ் சுடர் ஏடங்கையாளே - இவள் வேதமாகிய வாக்கை ஏந்தி நிற்கும் ஒளிவடிவானவள்.

ஏடங்கையாள் - வாக்கு தேவி. இவள் பிரமனின் மனைவி சுவா திட்டானச் சக்கரத்தில் ஒளி மயமாக விளங்குபவள். அவ்விடம் விளங்குவது உணர்வு. இந்த உணர்வு மூலாதாரத்தை அனுசரித்த போது காமமாக விளங்கி உடலில் அமையும். இந்த வாக்கு ரூபினியே சிரசில் உணர்வாக அமையும்போது சிவகதி சேர்ப்பிக்கும் பராசத்தி யாவாள்.

பராசத்தியே உடலிலும் உயிரிலும் ஒளி மயமாகவுள்ளாள் என்ப தாம். 22

1067. ஏடங்கை நங்கை இறைஎங்கள் முக்கண்ணி
வேடம் படிகம் விரும்பும்வெண் தாமரை
பாடுந் திருமுறை பார்ப்பதி பாதங்கள்
குடுமின் சென்னிவாய்த் தோத்திரஞ் சொல்லுமே.

ஏடங்கை நங்கை - வாக்கு ரூபத்தில் விளங்குபவள். இறை எங் கள் முக்கண்ணி - எங்களது இறைவி மூன்று கண்களையுடையவள். வேடம் படிகம் - படிகம் போன்ற தூய வெண்ணிறத்தாள். விரும்பும் வெண்தாமரை - வெண்தாமரை யாகிய சகஸ்ர தளத்தில் விரும்பி இருப் பவள். பாடுந் திருமுறை பார்ப்பதி - நாதமயமாய் விளங்குபவள். பாதங்கள் குடுமின் சென்னி - இவளைச் சிரசில் அறியுங்கள். வாய்த் தோத்திரம் சொல்லுமே - வாயினால் புகழ்ந்து அவளைத் துதியுங்கள்.

பார்ப்பதி - பூமி தத்துவ நாயகி.

வாக்குபினியாகத் திரிபுரையை உபாசிக்கும் முறை கூறியவாறு. 23

1068. தோத்திரஞ் செய்து தொழுது துணையடி
வாய்த்திட ஏத்தி வழிபடு மாறிரும்
பார்த்திடு மங்குச பாசம் பசங்கரும்
பார்த்திடும் பூம்பிள்ளை யாகுமாம் ஆதிக்கே.

தோத்திரஞ் செய்து - தோத்தரித்து. தொழுது துணையடி வாய்த் திட ஏத்தி - அவளது இரு திருவடிகளாகிய சூரிய சந்திரர்களை ஒன்று சேர்த்து வணங்கி. வழிபடுமாறிரும் - ஒலி ஒளிகள் அமையுமாறு இருங்கள். பார்த்திடும் அங்குசம் பாசம் பசங்கரும்பு ஆர்த்திடும் பூம்பிள்ளை - தியானத்தில் அங்குசம், பாசம், பசுமையான கரும்பு ஆகிய இவற்றுடன் பொருந்திய மெல்லியலை. ஆகுமாம் ஆதிக்கே - ஆதித் தலைவியாகக் காணவும்.

இராசராசேசுவரி தியானம் கூறியவாறு.

1069. ஆதி விதமிகுத் தண்டந்த மால்தங்கை
நீதி மலரின்மேல் நேரிழை நாமத்தைப்
பாதியில் வைத்துப் பல்காற் பயில்விரேல்
சோதி மிகுத்துமுக் காலமுந் தோன்றுமே.

ஆதி விதமிகுத் தண்டந்த மால்தங்கை - சிருட்டியைப் பெருகுமாறு செய்த குளிர்ச்சி பொருந்திய நீர்ப் பிரதேசத்திலுள்ள திருமாலின் தங்கையாகிய நாராயணியும். நீதி மலரின் மேல் நேரிழை நாமத்தை - சகஸ்ரதளத்தின் மேல் சுழுமுனையில் விளங்குபவளும் ஆகிய தேவியின் மந்திரத்தை. பாதியில் வைத்துப் பல்காற் பயில்விரேல் - சிவ சத்தியாகக் கருதிப் பலகால் தியானம் செய்விராகில். சோதி மிகுத்து முக்காலமுந் தோன்றுமே - சூக்கும உடல் ஒளிமயமாக விளங்கி இறந்த காலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் ஆகிய முக்காலமும் தோன்றும்.

நேரிழை நாமம் - ஹ்ரீம். சிவபீசத்தில் பிரணவம் எவ்வாறு உயர்ந்ததோ, அவ்வாறு சத்தி பீசத்தில் ஹ்ரீம் உயர்ந்தது. பாதி - அர்த்தநாரி. அர்த்தநாரி மந்திரம் மிகுத்துவை செயிக்கக்கூடியது.

தேவியின் நாமத்தைப் பயின்றால் முக்காலமும் விளங்கித் தோன்றும் என்பதாம். 25

1070. மேதாதி ஈரெட்டு மாகிய மெல்லியல்
வேதாதி நூலின் விளங்கும் பராபரை
ஆதார மாகியே ஆய்ந்த பரப்பினள்
நாதாதி நாதத்து நல்லரு ளாளே.

மேதாதி ஈரெட்டு மாகிய மெல்லியல் - அகரம் முதல் உன்மனை ஈருகவுள்ள பதினாறு கலைகளையும் வடிவமாகவுடையவள். வேதாதி நூலின் விளங்கும் பராபரை - வேதம் முதலாகவுள்ள நூல்களில் பரமாகவும் அபரமாகவும் புகழ்ந்து பேசப்பட்டவள். ஆதார மாகியே ஆய்ந்த பரப்பினள் - சிவர்களின் இருப்புக்கு ஆதாரமாய் விளங்குபவள். நாதாதி நாதத்து நல்லருளாளே - நாதம் நாதாந்தத்தில் விளங்கும் சிவத்துக்கு இவளே அருட்சத்தியும் ஆவாள்.

சத்தியே எல்லாக் கலைகளாகவும் கலைஞானமாகவும் எல்லாவற்றுக்கும் ஆதாரமாகவும் மேல் நிலையில் உள்ளவளாகவும் உள்ளாள் என்பதாம். 26

1071. அருள்பெற் றவர்கொல்ல வாரீர் மனிதர்
பொருள்பெற்ற சிந்தைப் புவனா பதியார்
மருளுற்ற சிந்தையை மாற்றி யருமைப்
பொருளுற்ற சேவடி போற்றுவன் நானே.

பொருள்பெற்ற சிந்தைப் புவன பதியார் - மெய்ப் பொருளைத் தனக்கே உரிமையாகப் பெற்ற அருள் வழங்கும் எண்ணமுடைய சகல புவன நாயகியான திரிபுரை. மருளுற்ற சிந்தையை மாற்றி - மயக் கத்தைத் தரும் பிரபஞ்சத்தைப் பற்றிய சீவர்களது சித்தத்தை மாற்றி. அருமைப் பொருளுற்ற சேவடி போற்றுவன் நானே - நிலையான பந்தமற்ற புவனங்களைப் பொருந்திய திருவடியை நான் வணங்குவேன். சிவதத்துவத்தில் உள்ள சதாசிவ மண்டலங்கள் முதலியவை பந்திக்காத ஒளி வடிவில் விளங்கும் புவனங்கள் என்க. அருள்பெற்றவர்சொல்ல வாரீர் மனிதர் - மனிதர்கள்! இவ்வுண்மையை அனுபவத்தில் கண்ட நீங்கள் பிறருக்கு எடுத்துச் சொல்ல முன்வாருங்கள்.

திரிபுரை மருளுற்ற சிந்தையை மாற்றி அருளுற்ற திருவடியை நல்குவாள் என்பதாம். 27

1072. ஆன வராக முகத்தி பதத்தினள்
ஈன வராகம் இடிக்கும் முசலத்தோ
டேனை யுழுபடை ஏந்திய வெண்ணகை
ஊன மறவுணர்ந் தாருளத் தோங்குமே.

ஆன வராக முகத்தி பதத்தினள் - தேவியைச் சூழவுள்ள சப்த மாதர்களில் ஒருத்தியான வராகி என்பாள் வராக முகத்தோடு கூடிய அடையாளத்தை உடையவள். ஈனவர் ஆகம் இடிக்கும் முசலத்தோடு - இழிந்தோர் உடலை இடித்து வருத்துகின்ற உலக்கையோடு. ஏனை உழுபடை ஏந்திய வெண்ணகை - மற்றை கலப்பை ஏந்திய கைகளையும் வெண்மையான நகையினையும் உடையவள். ஊனமற உணர்ந்தார் ஊனத் தோங்குமே - அவள் குற்றமுற்ற ஊனுடலைக் கடந்து தியானிப்பவர் உள்ளத்தில் சிறந்து விளங்குவாள்.

வராகி - வெற்றியை அளிக்கப் படையும், ஒளி பெருக வெண்ணகையும் உடையவள்.

தேவியைத் தண்டநாயகியாக வணங்குவார்க்கு வெற்றியை அளிப்பாள் என்பதாம். 28

1073. ஓங்காரி என்பா ளவளொரு பெண்பிள்ளை
நீங்காத பச்சை நிறத்தை யுடையவள்
ஆங்காரி யாகியே ஐவரைப் பெற்றிட்டு
ரீங்காரத் துள்ளே யினிதிருந் தானே.

ஓங்காரி என்பாளவளொரு பெண்பிள்ளை - பிரணவ வடிவமான தேவியே பஞ்ச கிருத்திய நிலைக்கு வரும்போது பஞ்ச கிருத்தியங்களுக்கும் தலைவியாவாள். நீங்காத பச்சை நிறத்தையுடையவள் - ஓங்கார சத்தி பச்சை நிறத்தில் விளங்குபவள். ஆங்காரியாகியே ஐவரைப்

பெற்றிட்டு - இவளே அகங்கார தத்துவத்துடன் பொருந்தி விளங்கும் போது சதாசிவர், மகேசுவர், உருத்திரர், விஷ்ணு, பிரமன் ஆகியோர்களைத் தனது அம்சமாக உண்டாக்கிவிட்டு. ரீங்காரத் துள்ளே யினிதிருந்தாளே - ஹ்ரீம் என்னும் மந்திர பிசத்துள் எழுந்தருளியிருந்தாள்.

“அகங்கார தத்துவத்தைக் காரியப்படுத்த தேவி நிர்க்குணையாகிய நிலைமையில் தங்கி பஞ்ச பூத நாயகர்களைத் தொழிலுக்கு ஏவும் நிலைமை மாயா பிச மகத்துவ நிலையாகும். சகுண நிலையில் தங்கித் தொழிற்படும்போது அவளே சண்டிகையாக விளங்குவாள். மகா மாயையை உணர்ந்தும் ஹ்ரீம் என்ற ஏகாட்சரமே பிரணவத்திலின்றும் வேறுபட்ட சத்தியின் பெரிய மந்திரமாகும். அதனால் பிரணவோபாசனையைப் போன்றதே மகாமாயையும் என்று சாக்த சமயம் கூறும்.”

சண்டிகையின் மகாமந்திரம் :—

“ஓம் ஐம், ஹ்ரீம், க்லீம், சாமுண்டாயை விச்சே” என்பதாம். விச்சே - நினைக்கிறோம். இதற்கு நவாக்ஷரி என்று பெயர்.

தேவி உபாசனையே பஞ்சகர்த்தர்களின் பிடிப்பைவிட்டு அகற்ற வல்லது என்பதாம்.

29

1074. தானே தலைவி யெனநின்ற தற்பரை
தானே உயிர்வித்துத் தந்த பதினாலும்
வானோர் தலமும் மனமும்நற் புத்தியுந்
தானே சிவகதி தன்மையு மாமே.

தானே தலைவி யென நின்ற தற்பரை - தானே எல்லாவற்றுக்கும் தலைவியாக நின்ற பராசத்தி. தானே உயிர்வித்துத் தந்த பதினாலும் - தானே வாக்கு ரூபமாக விளங்கும் பதினான்கு வித்தைகளும். வானோர் தலமும் மனமும் நற்புத்தியும் - தேவலோகங்களையும், மனமண்டலத்தையும், நுண்ணறிவையும் கடந்த நாதாந்தமும். தானே சிவகதி தன்மையுமாமே - தானே சிவகதியை அளிப்பவளும் ஆவாள்.

பதினான்கு வித்தைகள் - வேதம் 4. அங்கம் 6. நியாயம் 1. மீமாம்சை 1. மிருதி 1. புராணம் 1. ஆக 14. பதினாறு என்று பாடபேதம் கொள்ளின் பஞ்சதசாட்சரியோடு ஸ்ரீயும் ஆம். புவனை சக்கரம் முதல் பாடல் இறுதியிலுள்ள குறிப்பைக் கண்டுகொள்க.

திரிபுரையே பதினான்கு வித்தைகளாகவும், சிவகதியை அளிப்பவளாகவும் உள்ளாள்.

30

6. வயிரவி மந்திரம்

வயிரவி - வயிரவக் கடவுளின் சத்தி. வயிரவியை நினைவு கூர்வது வயிரவி மந்திரம்.

1075. பன்னிரண் டாங்கலை யாதி பயிரவி
தன்னில் அகாரமு மாயையுங் கற்பித்துப்
பன்னிரண் டாதியோ டந்தம் பதினாலுஞ்
சொன்னிலை சோடச மந்தமென் றோதிடே.

பன்னிரண்டாங் கலை ஆதி பயிரவிதன்னில் - உயிரெழுத்துவரிசையில் பன்னிரண்டாவது எழுத்தாகிய 'ஐ' என்பதால் உணர்த்தப் பெறும் ஆதிபயிரவி பீசத்தில். அகாரமும் மாயையும் கற்பித்து - அகரமாகிய பிரணவத்தையும், மாயையாகிய 'ம்' என்பதையும் சேர்த்து. பன்னிரண்டு ஆதியோடு அந்தம் பதினாலும் - ஓம் ஐம் என்ற பதினான்கும். சொன்னிலை சோடசம் அந்தம் என்று ஓதிடே - சொல் நிலையாகவுள்ள பதினாறு கலை முடிவாம் என்று செபிப்பாயாக.

பதினாலு - பிரணவத்தோடு கூடிய ஐம். ஐம் என்பது வாக்கு தேவியின் பீசமாகையால் வாக்கு உருவான பதினான்கு வித்தையை அளிப்பதுடன் வாச்சியப் பொருளான தன்னையும் உணர்த்துவாள். "பாதி பராபரை பன்னிரண்டாதியே" (1124) என்ற மந்திர வரியோடு ஒப்பிட்டுக் கொள்க. "ஐயென்னும் வித்தினில் ஆனை விளைப்பதோர் செய்யுண்டு" (2870) என்பதும் இதுவே.

ஐம் என்று மேதா கலையைச் சிரசுக்கு எழுப்பி நாதோபாசனை செய்து நாதாந்தம் செல்லவேண்டும் என்பதாம். 1

1076. அந்தம்* பதினாலும் அதுவே வயிரவி
முந்து நடுவும் முடிவும் முதலாகச்
சிந்தை கமலத் தெழுகின்ற மாசத்தி
அந்தமும் ஆதியு மாகிநின் றுளே.

*பாடபேதம் : அந்தப்

அந்தப் பதினாலும் அதுவே வயிரவி - முன்னர்க் கூறிய பதினான்கு எழுத்தாகவுள்ள வயிரவியே. முந்து நடுவும் முடிவும் முதலாக - ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரிய அந்தக்கரணங்களாகிய பதினான்கையும் சிவர்களோடு பொருந்திப் படைத்துக் காத்து அழித்தல் முதலாகச் செய்து. சிந்தை கமலத் தெழுகின்ற மாசத்தி - சிந்தையாகிய தாமரையில் எழுகின்ற பெரிய சத்தியும் ஆவாள். அந்தமும் ஆதியுமாகி நின்றாளு - அவளே முடிவும் முதலுமானவளாக உள்ளாள்.

வயிரவியே படைத்தலாதித் தொழிலைச் செய்து சிந்தையில் விளங்கும் சத்தியாவாள் என்பதாம். 2

1077. ஆகின்ற மூவரும் அங்கே அடங்குவர்
போகின்ற பூதம் பொருந்து புராதர்
சார்கின்ற சார்வுழிச் சாரார் சதிர்பெறப்
போருந் திரிபுரை புண்ணியத் தோரே.

ஆகின்ற மூவரும் அங்கே அடங்குவர் - வயிரவி உபாசனையில் பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரர் ஆகிய மூவரும் அங்கே அடங்குவர். போகின்ற பூதம் பொருந்து புராதர் - அழியுந் தன்மையுடைய ஐம் பூதத்தாலாகிய உடம்பைப் பொருந்திய அநாதியான ஆன்மாக்கள். சார்கின்ற சார்வுழிச் சாரார் - அடைகின்ற இடத்தை அடையார். யார்? சதிர்பெறப் போருந் திரிபுரை புண்ணியத்தோரே - ஆற்றல் பொருந்தச் செல்லும் திரிபுரையை வழிபட்ட புண்ணியமுடையவர்கள். திரிபுரை சகஸ்ரதளத்தை அடைந்த சிவனிடம் சாமர்த்தியம் கொண்டு விளங்க ஆயத்தமாகவுள்ளாள் என்க.

வயிரவியை வழிபடுபவர் அழியுந் தன்மையுடைய பூதவுடலைப் பொருந்தார் என்பதாம். 3

1078. புண்ணிய நந்தி புனிதன் திருவாகும்
எண்ணிய நாட்கள் இருபத்தேழ் சூழ்மதி
பண்ணிய வன்னி பகலோன் மதியீறு
திண்ணிய சிந்தைதன் தென்னனு மாமே.

புண்ணிய நந்தி புனிதன் திருவாகும் - புண்ணியனும் நந்தியும் தூயவனும் ஆகிய சிவன் நாதசத்திக்குத் தலைவன் ஆவான். எண்ணிய நாட்கள் இருபத்தேழ் சூழ்மதி - அவன் விளங்கும் சிரசின் மேல் வானராசி மண்டலத்தைச் சந்திரன் சுற்றுவது வட்டமாம். அஃதாவது சந்திரன் இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களுக்குரிய வீட்டினில் தங்கிச் செல்லும் கதி வட்டமாகும் என்க. பண்ணிய வன்னி பகலோன் மதியீறு - இவ்வட்டத்தில் சூரியனும் சந்திரனும் சுற்றிவந்து வட்டம் பூர்த்தியானால் அங்கு விளங்குவது அக்கினி கலையாகும். சோம சூரியாக்கினியாகிய மூன்றும் சூக்குமமாய் உள்ள இடம் சிரசில் வடகிழக்குப் பகுதி; அங்குச் சூரியனும் சந்திரனும் பொருந்தினால் அக்கினி கலை விளங்கும் என்க. வன்னி - அக்கினி. பகலோன் - சூரியன். திண்ணிய சிந்தை தன் தென்னனு மாமே - அவ்வக்கினி கலையை அறிந்து தியானிப்பவர் நிறைந்த சிந்தையராய்ச் சிவமாவர். இங்கு கூறப்படும் வன்னி ஆத்ம ஒளியாகும்.

நாத சத்தியாகிய வாகீசுவரியைத் தியானிப்பவர் சிவமாந் தன்மை பெறுவர் என்பதாம். 4

1079. தென்னன் திருநந்தி சேவகன் தன்னொடும்
பொன்னங் கிரியில் பூதலம் போற்றிடும்
பன்னும் பரிபிடி யந்தம் பகவனோ
ஒன்னுந் திரிபுரை ஒதிநின் ருனுக்கே.

பரிபிடி - சத்தி. பகவன் - சிவன். பன்னும் பரிபிடி - வேதங்கள்
ஹீங்காரத்தைச் சத்திப் பிரணவம் என்று கூறும். அந்தம் பகவ
னோடு - அது சமவாயமாகும் இடம் ஒங்காரம். ஓம், சிவசத்தி சமவாய
நிலை; ஹீம், சத்தி சிறந்து வியக்தமாயுள்ள நிலை. உன்னும் திரி
புரை ஒதிநின்ருனுக்கே - இவ்விதமான சிவசத்தியை அறிந்து திரி
புரையைச் சேவிப்பவர். தென்னன் திருநந்தி சேவகன் தன்னொடும் -
அழகனும், திருநந்தியும், சேவகனுமாகிய சிவனுடன். பொன்னங்
கிரியில் பூதலம் போற்றிடும் - சகஸ்ரதளத்தில் பொன்னொளியில்
வாழ்வார்.

திரிபுரையைச் சிவசத்தியாக எண்ணி வழிபடுபவர் பூதலத்தோர்
போற்ற வாழ்வார் என்பதாம். 5

1080. ஓதிய நந்தி உணருந் திருவருள்
நீதியில் வேத நெறிவந் துரைசெய்யும்
போதம் இருபத் தெழுநாள் புணர்மதி
சோதி வயிரவி சூலம்வந் தாளுமே.

நந்தி, சீவன் விளங்கும் குருமண்டலம். ஓதிய நந்தி உணருந்
திருவருள் - விரும்பி குருமண்டலத்தில் தியானித்திருக்கும் உண்மை
நிலையை உணரும் பராசத்தி. நீதியில் வேதநெறி வந்துரை செய்யும்
போதம் - நேர்மையாக நாதவழியாகச் சிவனுக்கு உபதேசம் செய்தருளு
வாள். போதம் - உபதேசம். இருபத் தெழுநாள் புணர்மதி - அவ்
விதம் உபதேசிக்கப்பட்டவருக்குச் சந்திர வட்டமாகிய சோடச கலை
யும் பொருந்த. சோதி வயிரவி சூலம்வந்தாளுமே - சோதி வடிவான
வயிரவியின் சூலம் வந்து உடலில் விளங்கிச் சோதியாக மாற்றியருளும்.
சூலம் - சோம சூரியாக்கினியாகிய மூன்றையும் முத்தலையாகவுடையது.

வயிரவி சீவர்களின் பக்குவத்தை அறிந்து ஞானம் வழங்கி, ஆட்
கொள்வாள் என்பதாம். 6

1081. சூலங் கபாலங்கை ஏந்திய சூலிக்கு
நாலாங் கரமுள நாகபா சாங்குச
மாலங் கயனறி யாத வடிவுக்கு
மேலங்க மாய்நின்ற மெல்லிய லாளே.

சூலி - சூலத்தையுடையவள், துர்க்கை. சூலங் கபாலங் கையேந்திய சூலிக்கு - சூலத்தையும் கபாலமாகிய மண்டை ஓட்டையும் கையிலே தாங்கியுள்ள துர்க்கைக்கு. நாலாங் கரமுள் - நான்கு கைகள் உள்ளன. நாகபாசங்குசம் - ஏனைய இரு கைகளில் நாக பாசத்தையும் அங்குசத்தையும் தாங்கியுள்ளாள். நாகபாசம் - பாம்பாகிய கயிறு. அங்குசம் - தோட்டி. அசபைக்கும் பெயர். மாலங்கயனறியாத வடிவுக்கு - திருமாலும் பிரமனும் அறியாத வடிவுடைய சிவனுக்கு. மேலங்க மாய்நின்ற மெல்லிய லாளே - மேலான அங்கமாக நின்ற மென்மையுடைய சூலினி துர்க்கையாவாள். சிவன், அங்கி. சத்தி, அங்கம். இதனை அங்காங்கி பாவம் என்று கூறுவர்.

வயிரவி சிவனுக்கு அங்கமாய் விளங்குவாள் என்பதாம்.

7

1082. மெல்லியல் வஞ்சி விடமி கலைஞானி
சொல்லிய கிஞ்சக நிறமன்னு சேயிழை
கல்லியல் ஒப்பது காணுந் திருமேனி
பல்லிய லாடையும் பன்மணி தானே.

மெல்லியல் - மென்மையானவள். வஞ்சி - சீந்திற் கொடிபோன்று கிழ்நோக்கியும் மேல்நோக்கியும் படருந் தன்மையள். விடமி - நெறியின்றும் தவறுகின்றவர்களைத் தண்டிப்பவள். கலைஞானி - எல்லாக் கலைகளில் விளங்கும் அறிவை ஒருசேரப் பெற்றவள். சொல்லிய கிஞ்சக நிறமன்னு சேயிழை - சொல்லப்பெறுகின்ற முள்முருக்கம் பூ போன்ற சிவந்த நிறத்தையுடையவள். கல்லியல் ஒப்பது காணுந் திருமேனி - இரத்தினக் கல்லின் பிரகாசம் போன்ற பிரகாசத்தை உடையவள். பல்லிய லாடையும் பன்மணிதானே - அவளுடைய திருமேனி நானாவித சோபித மணியால் ஆக்கப்பட்ட ஆடையால் அலங்கரிக்கப்பட்டது.

வயிரவியின் இயல்பு கூறியவாறு.

8

1083. பன்மணி சந்திர கோடி திருமுடி
சொன்மணி குண்டலக் காதி யுழைக்கண்ணி
நன்மணி சூரிய சோம நயனத்தன்
பொன்மணி வன்னியும் பூரிக்கின் றுளே.

பன்மணி சந்திர கோடி திருமுடி - நிராதார கலைகள் விளங்கும் சந்திர மண்டலம் பல மணிகளால் இழைக்கப்பட்ட முடியாம். சொன்மணி குண்டலக் காதி - சொல்லப்பட்ட சோபிதமான ஆகாயத்தைக் காதாகவுடையவள். குண்டலம் - ஆகாயம். உழைக் கண்ணி - தோழியாக வுள்ளவள். உழை - பக்கம். நன்மணி சூரிய சோம நயனத்தன் - நல்ல சோபிதமான சூரியனையும் சந்திரனையும் கண்களாகவுடையவள்.

பொன்மணி வன்னியும் பூரிக்கின்றாளே - பொன்னைப் போன்று சொலிக்கின்ற ஒளியில் எங்கும் நிறைந்திருக்கின்றாள்.

வயிரவியின் பிற இயல்பு கூறியவாறு.

9

1084. பூரித்த பூவிதழ் எட்டினுக் குள்ளேயோர்
ஆரியத் தாளுண்டங் கெண்மர் கன்னியர்
பாரித்த பெண்கள் அறுபத்து நால்வருஞ்
சாரித்துச் சத்தியைத் தாங்கள் கண்டாரே.

பூரித்த பூவிதழ் எட்டினுக்குள்ளே - சிரசின்மேல் விரிந்துள்ள எட்டிதழ்க் கமலத்தின் நடுவுள். ஓர் ஆரியத்தாள் உண்டு - ஒப்பற்ற தெய்வத்தன்மை பொருந்திய திரிபுரை (மனோன்மணி) யுள்ளாள். அங்கு எண்மர் கன்னியர் - அங்கு அவளைச் சூழ எட்டுக் கன்னியர் உள்ளனர். பாரித்த பெண்கள் அறுபத்து நால்வரும் - ஒவ்வொரு சத்திக்கும் எட்டு எட்டுச் சத்தியாக அறுபத்து நான்கு சத்திகளும். பாரித்த - பரந்த. சாரித்துச் சத்தியைத் தாங்கள் கண்டாரே - சூழ்ந்து சத்தியைத் தரிசித்து நிற்கின்றார்கள். சாரித்து - சூழ்ந்து.

வாமை, சேட்டை, ரௌத்திரி, காளி, கலவிகரணி, பலவிகரணி, பலபிரமதனி, சர்வபூததமனி ஆகிய எட்டுக் கலைகளும் பிரணவத்தில் உள்ளன. இவர்களது ஆட்சியால் பிரணவ கலை அறுபத்துநான்கு தொழிற்படும் என்க.

திரிபுரை ஏனைய சத்திகளைத் தொழிற்படுத்திப் பிருதிவியாதி காரியங்களைச் செய்கிறாள் என்பதாம்.

10

1085. கண்ட சிலம்பு வளைசங்கு சக்கரம்
எண்டிசை யோகி இறைவி பராசத்தி
அண்டமோ டெண்டிசை தாங்கும் அருட்செல்வி
புண்டரி கத்தினுட் பூசனை யாளே.

கண்ட சிலம்பு வளைசங்கு சக்கரம் - ஆராய்ந்து கண்ட சிலம்பு வளைசங்கு சக்கரம் ஆகிய அணிகளை. எண்டிசையோகி இறைவி பராசத்தி - அணிந்த எட்டுத் திக்குகளிலும் நிறைந்திருக்கின்ற பராசத்தி. அண்டமோ டெண்டிசை தாங்கும் அருட்செல்வி - எல்லா அண்டங்களையும் திசைகளையும் தாங்கி நிற்கும் திருவருட் செல்வியாவாள். புண்டரி கத்தினுட் பூசனை யாளே - அவள் சிரசின் மேல் சகஸ்ரதளத்தில் பூசிக்கத் தகுந்தவள்.

சிலம்பு வளை சங்கு ஆகியவை நாதத்தை எழுப்பும் தன்மையன; சக்கரம் ஒளியுடன் கூடிப் பாவ விருத்திகளை அழிக்கும் தன்மையது என்ற உண்மையும் காண்க.

இறைவி எங்கும் நிறைந்து எல்லாவற்றையும் தாங்கிக் காப்பாள் என்பதாம்.

11

1086. பூசனை கெந்தம் புனைமலர் மாகோடி
யோசனை பஞ்சத் தொலிவந் துரைசெய்யும்
வாசமி லாத மணிமந் திரயோகந்
தேசந் திகழுந் திரிபுரை காணே.

பூசனை கெந்தம் - பூசைக்குரிய பொருள் பிருதிவி மயமான வீரியம். புனைமலர் மாகோடி - ஆற்றலின் எல்லையே அவனுக்குச் சாத்தும் மலராகும். மா - வலிமை. கோடி - எல்லை. யோசனை பஞ்சத்தொலிவந்து உரைசெய்யும் - அவனைச் சிந்திப்பதால் குயில் ஒலி போன்ற நாதம் கேட்கும். வசந்த கால வரவை வெளிப்படுத்தும் குயிலின் இனிய குரலைப் போன்று சத்தியின் வரவை வெளிப்படுத்தும் நாதம் கேட்கும் என்க. வாசமிலாத மணிமந்திரயோகம் - இதுதான் வாசக மில்லாத மேன்மையான மந்திர யோகம் ஆகும். வாசம் - வசனம், சொல். தேசந் திகழும் திரிபுரை காணே - இதனை அறிந்து ஒளி வடிவாய் விளங்கும் திரிபுரையைத் தரிசிக்கவும்.

திரிபுரையை வழிபடும் முறை கூறியவாறு.

12

1087. காணும் பலபல தெய்வங்கள் வெவ்வேறு
பூணும் பலபல பொன்போலத் தோற்றிடும்
பேணுஞ் சிவனும் பிரமனும் மாயனும்
காணுந் தலைவிநற் காரணி காணே.

காணும் பலபல தெய்வங்கள் - காணுகின்ற பல பல தெய்வங்கள். வெவ்வேறு பூணும் பலபல பொன்போலத் தோற்றிடும் - வெவ்வேறு அணிகலன்களாகத் தோன்றும் பொன்போலத் தேவியின் பேதமாக விளங்கிடும். பொன்னின் பேதமே பல அணியாதல்போல் தேவியின் பேதமே பல தெய்வங்களாம் என்க. பேணும் சிவனும் பிரமனும் மாயனும் - பெருமையாகப் போற்றும் சிவனும் பிரமனும் திருமாலும் காணுந் தலைவிநற் காரணிகாணே - பிற தெய்வங்களாக விளங்குவது சகத்துக்குக் காரணமாகிய தேவியால்தான் என்று அறிவாயாக.

திரிபுரையை அறிந்து வழிபட்டால் எல்லாத் தெய்வங்களையும் வழி பட்டது போலாகும் என்பதாம்.

13

1088. காரணி மந்திரம் ஒதுங் கமலத்துப்
பூரண கும்ப விரேசம் பொருந்திய
நாரணி நந்தி நடுவங் குரைசெய்த
ஆரண வேதநூல் அந்தமு மாமே.

காரணி மந்திரம் ஒதுங் கமலத்து - எல்லா மந்திரங்களுக்கும் காரணமாகிய குக்கும் ஓங்காரியைத் தியானிக்கும் சகஸ்ரதளத்தில். பூரண கும்ப விரேசம் பொருந்திய - வாயுவை வெளிப்படுத்துவதால் அமையும் பூரண கும்பகத்தில் பொருந்திய. நாரணி நந்தி நடுவங் குரைசெய்த - நாரணி நந்தியாகிய குருமண்டலத்தில் விளங்கியே நாதம் விளைந்தது. இதை சப்தப்பிரமம் என்பர். ஆரண வேதநூல் அந்தமு மாமே - காடு போன்ற வேதத்தின் முடிவும் இதுவேயாம்.

பூரண கும்ப விரேசம் - வாயுவை உட்கொள்ளாது வெளி விட்டிருக்கும் கும்பகம். இது பூரணத்துவமுடையது, அருளால் கிட்டுவது. இதைக் கேவல கும்பகம் என்று சொல்வர். நாரணி - நாராயணன் தங்கை, தேவி. சிரசின்மேல் குரு மண்டலத்தில் காணப்படும் நில நிறமே நாரணியாம்.

தேவி கேவல கு ம ப க த்தி ல் பொருந்தி விளங்குவாள் என்பதாம். 14

1089. அந்த நடுவிரல் ஆதி சிறுவிரல்
வந்த வழிமுறை மாறி யுரைசெய்யுஞ்
செந்தமி ழாதி தெளிந்து வழிபடு
நந்தி இதனை நவமுரைத் தானே.

அந்த நடுவிரல் ஆதிசிறு விரல் - மந்திரம் செபிப்போர் நடுவிரல் கீழுள்ள இறை இரண்டும் சிறு விரலில் உள்ள இறை நான்கும் சுட்டு விரல் இறை நான்கையும். வந்த வழிமுறை மாறி உரை செய்யும் - வட்டமாகச் சுற்றி பத்து என்று எண்ணுவதைவிட்டு முறையை மாற்றி நடுவிரலில் இருந்து சுட்டுவிரல் எண்ணிப் பின் சிறுவிரல் இறை முடியப் பத்து என்று எண்ணவும். செந்தமிழாதி தெளிந்து வழிபடு - இவ்வாறு செந்தமிழ் முறையில் விரலினையத் தேர்ந்து வழிபடுக. நந்தி இதனை நவமுரைத்தானே - இதுவே நந்தி புதியதாக உரைத்தான்.

ஒவ்வொரு விரலிலும் நான்கு இறைகள் அல்லது பகுப்புக்கள் உண்டு. சிறுவிரல் நிலம், அணிவிரல் நீர், நடுவிரல் அக்கினி, சுட்டுவிரல் வாயு, பெருவிரல் ஆகாயம் என்று கூறப்பெறும். மந்திரத்தைச் செபிக்கும்போது சிறுவிரலை நோக்கிக் கணக்கிடுவதில் அக்கினி பூமி தத்துவத்தை நோக்கிச் செல்வதால் நமசிவாய அமையும். இந்த முறை மாற சிவாய நம என்று அமையும் அக்கினியை வாயு பூதத்தை நோக்கும்படி ஊர்த்துவ முகம் ஆக்கவேண்டும். இஃது ஆகம நெறி. நமசிவாய வேதநெறியாம்.

மந்திரம் செபிக்கும் முறை கூறியவாறு.

1090. உரைத்த நவசத்தி ஒன்று முடிய
நிரைத்த விராசி நெடுமுறை எண்ணிப்
பிரைச்சதம் எட்டுமுன் பேசிய நந்தி
நிரைத்து நியதி நியமஞ்செய்தானே.

உரைத்த நவசத்தி ஒன்று முடிய - சொல்லப்பட்ட சத்திகளுள் ஒன்றாகிய மனோன்மணியை முடியின்மேலும். நிரைத்த இராசி நெடுமுறை எண்ணி - ஏனைய சத்திகளை வரிசையாகச் சிரைச் சூழவும் அமைய எண்ணி. பிரைச் சதம் எட்டுமுன் பேசிய நந்தி - பிராசாத கலைகளில் உடம்பில் விளங்கும் எட்டுக் கலைகளை முன்னே பேசிய நந்தி. நிரைத்து நியதி நியமஞ்செய்தானே - ஏனைய எட்டும் நிரம்பினதாய் உயிரில் விளங்கும்படி ஒழுங்கு செய்தான்.

இராசி - வரிசை. சோடச கலைகள் பதினாறில் உடம்பைப் பற்றியவை எட்டுக் கலைகள் ; உயிரைப் பற்றியவை எட்டுக் கலைகள். நந்தி யாகிய குருமண்டலம் முன்னர் உடம்பில் விளங்கியது. குரு மண்டலம் பூர்த்தியானபோது உயிரில் விளங்கி நிரம்பினதாயிற்று.

சத்தியை முறையாக வழிபடுவதால் குருமண்டலம் விளங்கும். என்பதாம். 16

1091. தாமக் குழலி தயைக்கண்ணி உள்நின்ற
வேமத் திருளற வீசும் இளங்கொடி
ஓமப் பெருஞ்சுடர் உள்ளெழு நுண்புகை
மேவித் தழுதொடு மீண்டது கானே.

தாமக்குழலி - உடலில் குழல் போன்ற சுழுமுனை நாடியில் விளங்குபவள். தயைக் கண்ணி - அருட்கண்ணையுடையவள். உள்நின்ற ஏமத் திருளற வீசும் இளங்கொடி - உயிரினிடமாக மயக்கத்தைச் செய்யும் இருளை முற்றிலும் அகற்றும் குண்டலினி (பாலை) யாகவுள்ளாள். ஓமப் பெருஞ்சுடர் உள்ளெழு நுண்புகை மேவித்து அமுதொடு மீண்டது - மூலாதாரத்தினின்றும் எழுகின்ற மூலக் கனலில் உண்டாகிய மூல வாயுவுடன் பொருந்தி ஒளி மண்டலத்தை உண்டாக்கிவிட்டுத் திரும்புவள். கானே - இத்தகைய தேவியை நீ கண்டுகொள்.

ஏமம் - மயக்கம். இளங்கொடி - பாலை. இவள் மூலாதாரத்தில் உள்ளவள். ஓமப் பெருஞ்சுடர் - மூலாதாரத்தில் விளையும் பேரொளி. உள்ளெழு நுண்புகை - மூல வாயு. 17

1092. காணும் இருதய மந்திர முங்கண்டு
பேணு நமவென்று பேசுந் தலைமேலே
வேணு நடுவு மிகநின்ற வாருதி
பூணு நடுவென்ற வந்தஞ் சிகையே.

காணும் இருதய மந்திரமுங் கண்டு - சொல்லும் இருதய மந்திரப் பொருள் உணர்ந்து. பேணு நம என்று பேசுந் தலைமேலே - சிரசின் மேலுள்ள பீடத்தில் வீற்றிருக்கும் திரிபுரை தேவிக்கு நம என்று நமஸ் காரத்தைச் செய்க. வேறு நடுவு மிகநின்ற ஆகுதி பூணும் - மூங்கில் குழாய் போன்றுள்ள நடு நாடியின் வழியாக உச்சியில் பொருந்தி உன்னுடைய ஆகுதியை ஏற்பாள். நடு என்ற அந்தஞ் சிகையே - உச்சியின் நடுவே விளங்குவது சிகா மந்திரம் என்று அறிவாயாக.

அங்க மந்திரங்கள் ஆறு. அவையாவன ஹ்ருதயாய நம, சிரசே சுவாஹா, சிகாயை வஷட், கவசாய ஹும், நேத்திரத்திரயாய வெளஷ்டு, அஸ்தராய படு என்பன.

இருதயம் என்பது மார்பு அன்று; எது மத்தியில் உள்ளதோ, அது இருதயம். மத்தியில் உள்ளது ஒளி மண்டலம் விளங்கும் சகஸ்ர தளம். சிரசின் மேலுள்ள ஒளிக்கு வணங்கி, சிரசே சுவாஹா என்பதையும் சிகாயை வெளஷ்டு என்பதையும் அதற்கே செய்க. இவ் வகையான இருதயம் சிரசு சிகை என்பனவெல்லாம் அவ்வொளியே யாம்.

இங்குக் கிரியையால் உணர்த்தப்பெறும் ஆறு மந்திரங்களில் மூன்று மந்திரங்களின் பொருளை உணர்த்தியவாறு. 18

1093. சிகைநின்ற வந்தக் கவசங்கொண் டாதிப்
பகைநின்ற வங்கத்தைப் பாரென்று மாறித்
தொகைநின்ற நேத்திர முத்திரை சூலம்
வகைநின்ற யோனி வருத்தலு மாமே.

சிகைநின்ற அந்தக் கவசங் கொண்டு - சிகையால் உணர்த்தப் பெற்ற சகஸ்ரதளத்தில் விளங்கும் ஒளியை எங்கும் சூழ்வதாகக்கண்டு. ஆதிப் பகைநின்ற அங்கத்தைப் பாரென்று மாறி - முன்னர்க் காமாதி அரிஷ்டவர்க்கங்களாகிய இருள் பொருந்திய அங்கத்தை மாறும்படி செய்து. தொகை நின்ற நேத்திர முத்திரை சூலம் - தொகையாக நின்ற நேத்திரத் திரயமாகிய சூலினி. வகைநின்ற யோனி வருத்தலுமாமே - யோனி முதல் கபாலம்வரை விளங்குபவளாகக் கண்டு கொள்க.

இம்மந்திரத்தால் கவசம் என்பதை ஒளி என்றும், நேத்திரத் திரயம் என்பதைச் சூலினி என்றும் அறிக. சூலினி யோனி முதல் கபாலம்வரை விளங்கும் சோம சூரியாக்கினி மண்டல ஒளி என்று உணர்ந்துகொள்க.

அங்க மந்திரத்தில் எஞ்சியவற்றின் பொருள் உணர்த்தியவாறு. 19

1094. வருத்த மிரண்டுஞ் சிறுவிரன் மாறிப்
பொருத்தி அணிவிரற் சுட்டிப் பிடித்து
நெரித்தொன்ற வைத்து நெடிது நடுவே
பெருத்த விரலிரண் டுள்புக்குப் பேசே.

உள்ளம் பிரகாசமடைய சிறு விரலையும் அதனை அடுத்துள்ள மோதிர விரலையும் எதிர்முறையில் மாறி மோதிரவிரல் பொருந்தும்படி சுட்டிப்பிடித்துக் கண்களை அமுக்கி நெரித்தலில் நீண்டுள்ள நடுவிரல் பொருத்தத்தில் பார்வையைச் செலுத்தினால் ஒளி உண்டாகும். அவ் வொளியில் புக முயற்சிப்பாயாக.

தியான வல்லமையால் ஒளியை எழச்செய்யத் தகுதியற்றோர்க்கு உரியது இம்முறை ஆனால் மிக எச்சரிக்கையோடு செய்யவேண்டும் என்க.

ஒளி உண்டாவதற்குச் செய்யும் அப்பியாசம் கூறியவாறு.

20

1095. பேசிய மந்திரம் இகாரம் பிரித்துரை
கூசமி லாத சகாரத்தை முன்கொண்டு
வாசிப் பிராணன் உபதேச மாகைக்குக்
கூசிய விந்து வுடன்கொண்டு கூவே.

வாசியான பிராணன் வசப்படுவதற்குச் சொல்லிய மந்திரமாவது. சொல்லுதற்கு அருமையான சகாரத்தை முன்னிறுத்தி அதனுடன் இகாரத்தைப் பிரித்துக்கூட்டி மாத்திரை குறைவான மகாரத்தையும் சேர்த்துப் பேசுக.

அஃதாவது 'சிம்' என்று பேசினால் பிராணன் வசப்படும் என்க.

பிராணன் வசப்படுத்துவதற்குரிய மந்திரம் கூறியவாறு.

21

1096. கூவிய சீவன் பிராணன் முதலாகப்
பாவிய சவ்வுடன் பண்ணும் யகாரத்தை
மேவிய மாயை விரிசங்கு முத்திரை
தேவி நடுவுள் திகழ்ந்துநின் றுளே.

கூவிய சீவன் பிராணன் முதலாக - இவ்வண்ணம் செபித்த சீவன் பிராணன் மேலெழ. பாவிய சவ்வுடன் பண்ணும் யகாரத்தை - எண்ணிய சகாரத்தால் குறிப்பிடும் சிவத்துடன் யகாரமாகிய ஆன்மாவும் உடன் உறையும். மேவிய மாயை விரிசங்கு முத்திரை - அங்குச் சுத்த மாயை விளங்கும்போது சங்கோசை விரிய. தேவி நடுவுள் திகழ்ந்து நின்றாளே - அவ்வோசை நடுவுள் திரிபுராதேவி சோபிதமாய் நின்றருளுவாள்.

முத்திரை என்றால் முதல் நிலைக்குச் செல்லல் எனப்படும். முதல் நிலையாவது நாதம்.

இம் மந்திர சாதனையால் நாதம் உண்டாகி நாதத்தின் நடுவே தேவி விளங்குவாள் என்பதாம் 22

1097. நின்ற வயிரவி நீலி நிசாசரி

ஒன்றும் இரண்டும் ஒருங்கிய உள்ளத்துச்

சென்றருள் நாயகி தேவர் பிரானுக்கே

நன்றருள் ஞாலத்து நாடிடுஞ் சாற்றியே.

நின்ற வயிரவி நீலி - நிலைபெற்ற வயிரவி நீல நிறமுடையவள். நிசாசரி - இரவில் இயங்குபவள். ஒன்றும் இரண்டும் ஒருங்கிய உள்ளத்துச் சென்றருள் நாயகி - இராசத தாமத சாத்விகம் ஆகிய முக்குணங்களும் அடங்கிய உள்ளத்துத் தானே வலியச் சென்று அருள் வழங்கும் தலைவி. தேவர் பிரானுக்கே நன்று அருள் - தேவ தேவனாகிய சிவபெருமானது ஏவல் வழி நன்மையை அருள்பவள். ஞாலத்து நாடிடுஞ் சாற்றியே - ஆதலால் உலகத்தில் நீங்கள் அவளைப் புகழ்ந்து விரும்புங்கள்.

அருள் வழங்கும் தேவியை அன்போடு நாடவேண்டும் என்பதாம். 23

1098. சாற்றிய வேதஞ் சராசரம் ஐம்பூதம்

நாற்றிசை முக்கண்ணி நாடும் இருள்வெளி

தோற்றும் உயிர்ப்பன்மை சோதி பராபரை

ஆற்றலொ டாய்நிற்கும் ஆதி முதல்வியே.

சாற்றிய வேதஞ் சராசரம் ஐம்பூதம் நாற்றிசை முக்கண்ணி - சிவனார் மொழிந்த வேதம், இயங்குவன நிற்பன ஆகிய உலகம், இவற்றின் முதலாகிய ஐம்பூதங்கள், நான்கு திசைகள் ஆகியவை யாவும் முக்கண்ணியின் வடிவே. நாடும் இருள்வெளி தோற்றும் உயிர்ப்பன்மை சோதி பராபரை - விரும்பும் இருள்வெளியாயும், தோற்றுகின்ற ஆன்ம சமஷ்டியாயும் உள்ள ஒளிப் பிழம்பாயவள். ஆற்றலொடாய் நிற்கும் ஆதி முதல்வியே - இவையாவற்றுக்கும் ஆற்றலை அளிக்கும் தலைவியும் ஆவாள்.

தேவியே யாவையுமாய், ஆற்றலை அளிப்பவளாய் உள்ளாள் என்பதாம். 24

1099. ஆதி வயிரவி கன்னித் துறைமன்னி

ஓதி யுணரில் உடலுயிர் ஈசனும்

பேதை உலகிற் பிறவிகள் நாசமாம்

ஓத வுலவாத கோலமொன் ருகுமே.

ஆதி வயிரவி கன்னித் துறைமன்னி - குண்டலினி சுருண்டு கிடக்கும் மூலாதாரமாகிய துறையைப் பொருந்தி. ஓதியுணரில் உடலுயிர் ஈசனும் - அவளைச் சகஸ்ரதளத்துக்குக் கொண்டுவந்து ஞான சாத் திரங்களில் கூறியவற்றை அனுபவமாகப் பெற்றால் உடலும் உயிரும் சிவத்தன்மை பெற்று விளங்கும். பேதை உலகிற் பிறவிகள் நாசமாம் - அறியாமை நிறைந்த உலகில் பிறவிகள் உண்டாகா. ஓத உலவாத கோலமொன்றாகுமே - சொல்லில் அமையாத அழகுடையவனாக ஆக்கியருள்வான். ஆதிவயிரவி மூலாதாரத்திலுள்ளபோது பாலை என்றும், சூரிய கண்டமாகிய அநாகதத்தைக் கடந்தபோது தருணி என்றும், சகஸ்ரதளத்தை அடைந்தபோது பதிவிரதை என்றும் பெயர்பெறுவான்.

ஆதிவயிரவியை எண்ணி வணங்கினால் உடல் அழகுபெறும் என்பதாம். 25

1100. கோலக் குழலி குலாய புருவத்தன்
நீலக் குவளை மலரன்ன கண்ணினுள்
ஆலிக்கும் இன்னமு தானந்த சுந்தரி
மேலைச் சிவத்தை வெளிப்படுத்தாளே.

கோலக்குழலி - அழகிய முடியின்மேல் விளங்குபவள். குலாய புருவத்தன் - விளங்கிய புருவங்களை யுடையவள். நீலக் குவளை மலரன்ன கண்ணினுள் - கருங்குவளை மலர் போன்ற கண்களை யுடையவள். ஆலிக்கும் இன்னமுதானந்த சுந்தரி - கண்களில் ஆனந்தக் கண்ணீர் ததுப்பும்படி ஓளியைப் பெருக்கி நிற்கும் ஆனந்த சுந்தரி. மேலைச் சிவத்தை வெளிப்படுத்தாளே - இவ்விதம் அமைந்த மேன்மையான சிவத்தை விளங்கும்படி செய்தாள்.

சிவம் மனமற்ற இடத்தில் விளங்குவது. மனமற்ற சூழ்நிலையை இன்பமாக அமைத்துக் கொடுப்பவள் சத்தி. இதுவே சத்தி சிவத்தை வெளிப்படுத்தலாம்.

வயிரவி இன்பமூட்டிச் சிவத்தை விளங்க வைப்பாள் என்பதாம். 26

1101. வெளிப்படு வித்து விளைவறி வித்துத்
தெளிப்படு வித்தென் சிந்தையி னுள்ளே
களிப்படு வித்துக் கதிர்ப்படு சோதி
ஓளிப்படு வித்தென்னை உய்யக்கொண் டாளே.

வெளிப்படுவித்து - சிவத்தை வெளிப்படச் செய்து. விளைவறி வித்து - அதனாலாகும் பயனையும் உணர்த்தி. தெளிப்படுவித்து - தெளிவு தந்து. என் சிந்தையினுள்ளே களிப்படுவித்து - என்னுடைய

சிந்தையினுள்ளே களிப்பூட்டி. கதிர்ப்படுசோதி ஒளிப்படுவித்து - கிரணங்களோடு விளங்குகின்ற பரஞ்சோதிப் பெருமானை ஒளிமிகும்படி செய்து. என்னை உய்யக்கொண்டாளே - அடியேனை ஆட்கொண்டருளினான்.

ஆன்மா விளக்கம் பெற சத்திநிலை பெறவேண்டும். பிறகுதான் சிவம் வெளிப்படும்.

சத்தி ஆட்கொள்ளும் முறை கூறியவாறு.

27

1102. கொண்டனள் கோலங் கோடி அநேகங்கள்
கண்டனள் எண்ணெண் கலையின்கண் மாலைகள்
விண்டனள் மேலை விரிகதிர் மூன்றையுந்
தண்டலை மேல்நின்ற தையல்நல் லாளே.

தண்தலை மேல்நின்ற தையல் நல்லாளே - சந்திர மண்டலத்தில் சிரசின் உச்சியின்மேல் விளங்கும் தையலாகிய திரிபுரையே. கொண்டனள் கோலங் கோடி அநேகங்கள் கண்டனள் - பலகோடி சிவர்களிடம் பொருந்திப் பலகோடி உயிர் வருக்கங்களையும் தாங்கியுள்ளாள். எண்ணெண் கலையின்கண் மாலைகள் - பதினாறு கலைகளையும் (சோடச கலை) தன்னிடம் வரிசையாகக் கொண்டனள். விண்டனள் மேலை விரிகதிர் மூன்றையும் - விண்ணில் விரிந்து விளங்குகின்ற சோம சூரியாக்கினி என்ற மூன்று ஒளிப் பொருள்களையும் படைத்தாள்.

சந்திர கலையில் விளங்கும் திரிபுரையே சகல சிவராசிகளுடன் பொருந்தித் தாங்குகிறாள் என்பதாம்.

28

1103. தையல்நல் லானைத் தவத்தின் தலைவியை
மையலை நோக்கும் மனோன்மணி மங்கையைப்
பையநின் நேத்திப் பணிமின் பணிந்தபின்
வெய்ய பவமினி மேவகி லாவே.

தையல்நல்லானை - தையல் நாயகியும். தவத்தின் தலைவியை - சகஸ்ரதளத்தில் தவசிகளுக்கு விளங்கும் முதல்வியும். மையலை நோக்கும் மனோன்மணி மங்கையை - அருட் பார்வையால் பிரபஞ்சத்தின் மயக்கத்தை அகற்றும் மனோன்மணியுமாகிய தேவியை. பையநின் நேத்திப் பணிமின் - மெதுவாக நின்று தோத்திரம் செய்து பணியுங்கள். பணிந்தபின் வெய்ய பவமினி மேவகிலாவே - பணிந்த பிறகு கொடிய பிறவி உங்களைச் சாராது.

பைய - மெதுவாக. சாதகம் செய்வோர் மிகவும் ஈடுபட்டால் உடல் கெடும்; அதற்கு இடங்கொடாமல் சிறிது சிறிதாக நேரத்தை அதிகப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும் என்க.

தேவியைப் பையவே வணங்கினால் பிறவி வாராது.

29

1104. வேயன தோளி விரையுறு மென்மலர்
ஏய குழலி இளம்பிறை ஏந்திழை
தூய சடைமுடிச் சூலினி சுந்தரி
ஏயென துள்ளத் தினிதிருந் தாளே.

வேயன தோளி - மூங்கிலை யொத்த தோளினையுடையவள். விரையுறு மென்மலர் - தோளுக்கு மேல் விளங்கும் சந்திர மண்டலத்தில் விளங்குபவள். ஏய குழலி - பொருந்திய குழல் போன்ற சித்ரணி நாடியில் விளங்குபவள். இளம் பிறை ஏந்திழை - இளம் பிறை என்ற காம கலையைத் தாங்கி நிற்பவள் தூய சடைமுடிச் சூலினி - தூய கிரணங்களைச் சடை முடிபோல் கொண்ட சூலினி ஏயென துள்ளத் தினிதிருந்தாளே - பொருந்திய எனது உள்ளத்தை இடமாகக் கொண்டு வீற்றிருந்தாள்.

தேவி எனது உள்ளத்தை இடமாகக் கொண்டு வீற்றிருந்தாள் என்பதாம். 30

1105. இனியதென் மூலை இருக்குங் குமரி
தனியொரு நாயகி தானே தலைவி
தனிப்படு வித்தனள் சார்வு படுத்து
நனிப்படு வித்துள்ளம் நாடிநின் றுளே.

இனியதென் மூலை இருக்குங் குமரி - இன்பம் விளங்கும் மூலாதாரத்தில் வாசம் செய்யும் வாலைப் பெண். தனியொரு நாயகி - தன் நிகரற்ற ஏக நாயகி. தானே தலைவி - தன்னைச் செலுத்துவார் யாரும் இல்லாத தலைவி. தனிப்படுவித்தனள் சார்வு படுத்து - என்னுடைய மலச் சார்புகளை அகற்றி அவற்றினின்றும் வேறுபடுத்தித் தனியனாக்கினள். நனிப்படுவித்துள்ளம் நாடிநின்ருளே - என் மனம் தன்னடிக்கண் நன்றாகப்படும் வண்ணம் செய்து அடியேனை விரும்பி நின்ருள்.

தேவி உலகச் சார்புகளைக் கெடுத்து சிவச்சார்பு உண்டாகுமாறு செய்தாள் என்பதாம். 31

1106. நாடிகள் மூன்று நடுவெழு ஞாளத்துக்
கூடி இருந்த குமரி குலக்கன்னி
பாடகச் சீறடிப் பைம்பொற் சிலம்பொலி
ஊடக மேவி உறங்குகின் றுளே.

நாடிகள் மூன்று நடுவெழு ஞாளத்து - இடை பிங்கலை சுழுமுனை ஆகிய மூன்றுள்ள நடுவினுள்ள நாளம் போன்ற சித்ரணி நாடியில். கூடி இருந்த குமரி குலக்கன்னி - பொருந்தியிருந்த வாலை பலசத்திகளைக் கொண்டு விளங்குபவள். பாடகச் சீறடிப் பைம்பொற் சிலம்

பொலி ஊடு - அவள் காலணியோடு கூடிய அழகிய திருவடியின் அசைவால் உண்டாகும் நாதத்தோடு. அகம் மேவி உறங்குகின்றாளே - உள்ளத்தில் பொருந்தி அமைதியோடு இருக்கின்றாள்.

குலக் கன்னி - கூட்டத்தோடு கூடிய கன்னி பிரணவத்தில் சத்திகள் 64. சிவம் அகுலம். பைம்பொற் சிலம்பொலி - மாற்றுயர்ந்த பொன் அணுக்கள் ஒன்றோடு ஒன்று உரசுவதால் அமையும் நாதம். உறங்குதல் - நாதம் மெத்தெனச் சிரசில் பரவுதல். நீர் சமதளத்தை அடைந்தபோது மெத்தெனப் பரவுதல் போல நாதம் சிரசை அடைந்தபோது மெத்தெனப் பரவும் என்க.

கூட்டமாகக் கீழே இருந்த கன்னியே சிரசுக்குச் சென்றபோது நாதத்தை விளைவித்து இன்புறும்படி செய்தாள் என்பதாம். 32

1107. உறங்கு மளவின் மனோன்மனி வந்து
கறங்கு வளைக்கைக் கழுத்தாரப் புல்லிப்
பிறங்கொளித் தம்பலம் வாயில் உமிழ்ந்தித்
டுறங்கலை யாவென் றுபாயஞ்செய் தாளே.

உறங்கு மளவின் மனோன்மனி வந்து - நான் அவளோடு பொருந்தி யோக உறக்கம் கொள்ளும்போது மனோன்மனி எழுந்து வந்து. கறங்கு வளைக்கைக் கழுத்தாரப் புல்லி - ஒலிக்கின்ற வளையலை அணிந்த கையால் என் கழுத்தை நன்றாகத் தழுவி. பிறங்கொளித் தம்பலம் வாயில் உமிழ்ந்திட்டு - விளங்குகின்ற ஒளியோடு கூடிய அவளுடைய சத்தியை எனது நுழைவாயிலில் இட்டு. உறங்கல் ஐயா என்று உபாயம் செய்தாளே - உறங்காதே ஐயா என்று உபாயத்தைச் செய்தருளினாள்.

கறங்கு வளைக்கை - ஓசையை உண்டாக்குகின்ற சுழுமுனை. கழுத் தாரப் புல்லுதல் - நீல ஒளியும் நாதமும் சிரசில் படருவதைச் சாதகன் கவனிக்கும்போது உண்டாகும் அறிதுயிலில் சுவாசம் கீழ்போகாத வாறு தொண்டை இறுக்கத்தை அடைதல். வாயில் உமிழ்தல் - சிரசில் அடங்கிக் கிடந்த சத்தியைப் பிரமரந்திரம் வாயிலாக வெளிப்படுத்தல். உபாயம் - இறைவனை அடைதற்குரிய சாதனம்.

மனோன்மனி தூங்காமல் தூங்கும் சுகத்தை அருளிச் செய்தாள் என்பதாம். 33

1108. உபாயம் அளிக்கும் ஒருத்தியென் உள்ளத்
தபாயம் அறக்கெடுத் தன்பு விளைத்துச்
சுவாவை விளக்குஞ் சுழியகத் துள்ளே
அவாவை அடக்கிவைத் தஞ்சலென் றுளே.

உபாயம் அளிக்கும் ஒருத்தியென் உள்ளத்து - அடியேனுக்கு உபாயங்களை அளித்தருளும் மனோன்மனி என் உள்ளத்து எழும். அபாயம் அறக்கெடுத்தன்பு விளைத்து - காமாதி பகைவர்களால் உண்டாகும் கேடுகளை நீக்கி இறைவனிடம் நீங்காத அன்பு உண்டாகும்படி செய்து சுவாவை விளக்கும் சுழியகத் துள்ளே - நாய்போல் அலைகின்ற மனத்தை விளக்கி நிற்கும் சுழுமுனை நடுவுள். அவாவை அடக்கிவைத் தஞ்சலென் றுளே - ஆசையை அடக்கிவைத்து அஞ்சேல் என்று அபாயம் கூறினாள்.

சுவா - நாய். இங்கு நாய் போன்று அலைகின்ற மனம். சுழியகம் - சிரசில் உள்ள சகஸ்ரதளம் இங்கு மனம் பதிவுண்டால் மனத்தின் ஆற்றல் ஒடுங்கும் என்க.

மனோன்மனி ஆசையை அடக்கி அபாயம் அருளினாள் என்பதாம். 34

1109. அஞ்சொல் மொழியாள் அருந்தவப் பெண்பிள்ளை
செஞ்சொல் மடமொழி சீருடைச் சேயிழை
தஞ்சமென் றெண்ணித்தன் சேவடி போற்றுவார்க்
கின்சொல் அளிக்கும் இறைவியென் றுரே.

அஞ்சொல் மொழியாள் - அம் என்ற சந்திர கலையில் விளங்கும் பிரணவத் தொனியை உண்டாக்குபவள். அருந்தவப் பெண்பிள்ளை - அரிய தவத்தால் எய்தத் தகுந்தவள். செஞ்சொல் மடமொழி - செம்மையான பரவாக்காக விளங்கும் மடமொழி. சீருடைச் சேயிழை - சிறப்புடைய செவ்வொளியில் விளங்குபவள். தஞ்சமென் றெண்ணித் தன் சேவடி போற்றுவார்க்கு - அவளே அடைக்கலம் என்று திருவடியைத் தொழுவார்க்கு. இன்சொல் அளிக்கும் இறைவியென்றாரே - பயப் படாதே என்னும் பிரணவத்தின் நாதத்தை அளிக்கும் இறைவியாவாள் என்பர்.

செஞ்சொல் மடமொழி - குக்குமை பைசந்தி வாக்குகள் விகாரப் படாது எல்லாவற்றையும் தம்முள் கொண்டுள்ளது போல் சொற்பிரபஞ்சம் பொருட் பிரபஞ்சம் ஆகியவற்றைத் தன்னுள் அடக்கிக் கொண்டுள்ளவள்.

தஞ்சம் என்று அடைந்தார்க்கு இன்பம் அருளுவாள் என்பதாம். 35

1110. ஆருயி ராயும் அருந்தவப் பெண்பிள்ளை
காரியல் கோதையள் காரணி நாரணி
ஊரும் உயிரும் உலகும் ஒடுக்கிடுங்
கோரியென் உள்ளங் குலாவிநின் றுளே.

ஆருயிர் ஆயும் அருந்தவப் பெண்பிள்ளை - புண்ணியம் செய்தவர்களால் ஆராயப்பெறும் அருந்தவப் பெண்பிள்ளை. காரியல் கோதையள் - கருமையான நிறமுடையவள். காரணி - ஐந்தொழிற்கும் காரண

மானவன். நாரணி - நாராயணி. ஊரும் உயிரும் உலகும் ஒடுக்கிடும் கோரி - உடல் உயிர் உலகு ஆகியவற்றை ஒடுக்கும் கோரமானவன். என் உள்ளங் குலாவி நின்ருளே - அவன் என்னுடைய உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சியோடு பொருந்தியிருந்தான்.

கருமையான இருளில் விளங்கும்போது அஞ்ஞானமயமான உயிர்களிடம் கோரமான இயல்புடையவன். அவனே ஞானமேயான உயிர்களிடம் காரணியாகவும் நாரணியாகவும் விளங்குவன் என்க

ஞானமேயான உயிர்களிடம் பொருந்தி விளங்குவான் என்பதாம். 36

1111. குலாவிய கோலக் குமரியென் னுள்ளம்
நிலாவி யிருந்து நெடுநாள் அணைந்தும்
உலாவி இருந்துணர்ந் துச்சியி னுள்ளே
கலாவி யிருந்த கலைத்தலை யாளே.

குலாவிய கோலக் குமரி - நாதத்தை வெளிப்படுத்தும் அழகிய குமரி. என்னுள்ளம் நிலாவியிருந்து நெடுநாள் அணைந்தும் - என்னுடைய உள்ளத்தில் விளங்கியிருந்து நெடுநாள் பொருந்தியிருந்தும் உலாவி இருந்துணர்ந்து உச்சியினுள்ளே - உச்சியில் உலாவியிருந்து உணர்ந்து. கலாவியிருந்த கலைத் தலையாளே - கலந்து விளங்குகின்ற சந்திரகலைகளைத் தனது தலையிலே உடையவளாவாள்.

வைகரி வாக்கு மூலாதாரத்திலிருந்து உதித்து மிடரை அடைந்து வாயினால் உச்சரிக்கும்போது அவள் குமரியாக இருந்தாள். அந்த நிலையில் அவள் இருப்பதை ஆன்மாக்கள் உணரவில்லை. அவள் உச்சியில் சந்திர மண்டலத்தில் விளங்குவதைக் காணமுடிந்தது.

அழகிய குமரி உள்ளத்தில் பொருந்திச் சிரசில் விளங்குபவளாகவுள்ளாள் என்பதாம். 37

1112. கலைத்தலை நெற்றியோர் கண்ணுடைக் கண்ணுள்
முலைத்தலை மங்கை முயங்கி இருக்குஞ்
சிலைத்தலை யாய தெரிவினை நோக்கி
அலைத்தபூங் கொம்பினள் அங்கிருந் தாளே.

கலைத்தலை நெற்றியோர் கண்ணுடைக் கண்ணுள் - நெற்றியிலுள்ள அர்த்த சந்திரவொளியில் சிறப்புறுகின்ற மதி மண்டலத்தில். முலைத்தலை மங்கை முயங்கி இருக்கும் - இருமுலைப் பிரதேசத்துக்கு மேல் மங்கை தழுவி இருப்பாள். சிலைத்தலை யாய தெரிவினை நோக்கி - மேருவின் உச்சியில் விளங்கும் சிவத்துடன் கூட. அலைத்தபூங் கொம்பினள் அங்கிருந் தாளே - அசைந்தாடிக்கொண்டு படருகின்ற கொடிபோல் அங்கு இருந்தாள்.

அக்குள் (மார்பு) பிரதேசத்துக்கு மேல் நெற்றி நடுவிலிருந்து சிரசு முடியவும் அதன் மேலும் சந்திர மண்டலம் உள்ளது நெற்றி நடுவில் நீலவொளி அரை வட்ட வடிவில் விளங்கும். இதன்மேல் சந்திரமண்டலம் விரிவடையும் தெரிவு - அறிவு, சிவம். அலைத்த பூங்கொம்பினள் - அலைந்தாடிக் கொண்டிருக்கும் ஒளி அணுக்களில் உள்ளவள். நாதாந்தம், அறிவின் எல்லை; அதை நோக்கி நாதம் படர்ந்து விளங்கும் என்க.

சிரசின்மேல் சந்திர மண்டலத்தில் விளங்கும் சத்தி சிவத்தை நோக்கி ஆடிக்கொண்டிருக்கிறாள் என்பதாம். 38

1113. இருந்தனள் ஏந்திழை என்னுள்ள மேவிப்
பொருந்திய நால்விரல் புக்கனள் புல்லித்
திருந்திய தானுவிற் சேர்ந்துடன் ஒன்றி
அருந்தவ மெய்தினள் ஆதியி னுளே.

இருந்தனள் ஏந்திழை என்னுள்ள மேவி - என்னுடைய உள்ளத்தில் இழைபோன்ற வடிவில் தங்கினள். பொருந்திய நால்விரல் புக்கனள் புல்லி - உண்ணாக்குப் பிரதேசத்துக்குமேல் நான்கு விரற்கடைப் பாதையில் புகுந்தனள். திருந்திய தானுவிற் சேர்ந்துடன் ஒன்றி - திருந்திய அறிவாகிய சிவத்துடன் சேர்ந்து ஒன்றும். அருந்தவம் எய்தினள் ஆதியினுளே - அருந்தவத்தின் பயனை ஆதி சத்தி அடைந்தனள்.

ஆதி சத்தி சித்த மயமானவள். சித்தம் பிரகிருதியை நாடியபோது குண்டலினியாகத் தொழில் புரிந்து தேகத்தின் கிரியைகளுக்கு உபகாரமாக இருந்தது. சித்தம் சிவ மயமானபோது குண்டலினி கீழ் நோக்குதலை விட்டு மேல் நோக்கிச் சென்றது. அப்படிச் செல்வதில் தொண்டைக்கு மேலுள்ள அடைப்பைத் திறந்துகொண்டு ஊடுருவிச் செல்லும். இதுவே, 'பொருந்திய நால்விரல் புக்கனள்' என்பது சேர்ந்துடன் ஒன்றி - ஆகாய வடிவில் விளங்கும் அறிவில் ஆகாய வடிவில் விளங்கும் சத்தி ஒன்றும். அருந்தவ மெய்தினள் - பிரிந்த சத்தி தவத்தின் பயனாய் மீண்டும் சிவத்துடன் ஒன்றினள்.

ஆதிசத்தி ஒன்றே உலகினைச் செயற்படுத்தும்போது குண்டலினியாகவும் செயலறுதியானபோது சிவத்தோடு ஒன்றியும் இருக்கும். 39

1114. ஆதி யனாதி யகாரணி காரணி
சோதிய சோதி சுகபர சுந்தரி
மாது சமாதி மனோன்மணி மங்கலி
ஓதியென் னுள்ளத் துடனியைந் தாளே.

ஆதி - தான் எல்லாவற்றுக்கும் முதலாயும். அனாதி - தனக்கு ஒரு முதல் இல்லாதவளாயும். அகாரணி - தனக்கு ஒரு காரணம் இல்லாதவளாயும். காரணி - தான் எல்லாவற்றுக்கும் காரணமாயும். சோதிய சோதி - சோதியாயும் சோதி இன்மையாயும். சுகபர சுந்தரி - சுகம் பொருந்திய மேலான அழகையுடையவளாயும். மாது - இன்பத்தை அளிக்கும் மாதாயும். சமாதி - சமாதியைத் தருபவளாயும். மனோன்மணி - மனோன்மணியாயும். மங்கலி - மங்கலத்தைத் தருபவளாயும். ஓதியென் உள்ளத்துடன் இயைந்தாளே - எனக்கு அறிவித்து என்னிடம் பிரிப்பின்றி விளங்கினாள்.

அனாதி நித்திய வத்துவான தேவி பிரிப்பின்றி விளங்கியருள்வாள் என்பதாம். 40

1115. இயைந்தனள் ஏந்திழை என்னுள்ள மேவி
நயந்தனள் அங்கே நமசிவ என்னும்
அயன்தனை யோரும் பதமது பற்றும்
பெயர்ந்தனள் மற்றும் பிதற்றறுத் தாளே.

இயைந்தனள் ஏந்திழை என்னுள்ள மேவி - பராசத்தி எனது உள்ளத்துப் பிரிப்பின்றி இருந்தாள். நயந்தனள் - என்னை விரும்பி நின்றாள். அங்கே நமசிவ என்னும் - அங்கு சிவருபமாகிய தேவிக்கு வணக்கம் செலுத்தினேன். அயன்தனை யோரும் பதமது - பிரம சிருட்டியை ஆராய்ந்து அறியும் வல்லமையைத் தரும் நிலை அதுவே யாகும். பற்றும் பெயர்ந்தனள் - அந்நிலையை அடைய இடையூருன பற்றுக்களை நீங்கச் செய்தாள். மற்றும் பிதற்றறுத்தாளே - அத்துடன் நூல் வாயிலாகப் பெற்ற அறிவினால் கூறும் பிதற்றுதல்களை அகற்றினாள்.

நமசிவ என்பதில் யகரம் இல்லை. இது சீவனும் சிவனும் ஒன்றான பரநிலை என்க. அயன்தனை யோரும் பதம் - பிரமசிருட்டியின் காரணத்தை அறியும் தகுதி. திரிகால ஞானம் உண்டாகும். 41

1116. பிதற்றிக் கழிந்தனர் பேதை மனிதர்
முயற்றியின் முத்தி அருளும் முதல்வி
கயற்றிகழ் முக்கண்ணுங் கம்பலைச் செவ்வாய்
முகத்தருள் நோக்கமும் முன்னுள்ள தாமே.

பிதற்றிக் கழிந்தனர் பேதை மனிதர் - உண்மை அறியாது தர்க்கவாதம் புரிந்து காலத்தை வீணாக்கி ஏழை மனிதர் கெடுகின்றனர். முயற்றியின் முத்தி அருளும் முதல்வி - ஆனால் அவள் முயற்சியினால் வீடுபேற்றை அளிக்கும் முழுமுதல் தலைவி. கயற்றிகழ் முக்கண்ணும் - மனைப்போன்று இமையா நாட்டம் மூன்றோடும். கம்பலைச் செவ்வாய் -

ஒளியை உண்டாக்கும் செவ்வொளியும். முகத்தருள் நோக்கமும் - கருணை வழிகின்ற திருமுகமும். முன்னுள்ள தாமே - நம்முள் விளங்கும்படி உள்ளவன்.

கம்பலை - ஒலி. செவ்வாய் - சிவந்த வாய், இங்குச் செவ்வொளியைக் குறித்தது.

நூலறிவின்றி நுண்ணறிவில் நோக்குவார்க்கு விளங்குவாள் என்பதாம்.

42

1117. உள்ளத் திதயத்து நெஞ்சத் தொருமூன்றுள்
பிள்ளைத் தடமுள்ளே பேசப் பிறந்தது
வள்ளற் திருவின் வயிற்றினுள் மாமாயைக்
கள்ள ஒளியின் கருத்தாகுங் கன்னியே.

உள்ளத்து இதயத்து நெஞ்சத்து ஒரு மூன்றுள் - உள்ளம் இதயம் நெஞ்சம் ஆகிய மூன்றனுள். பிள்ளைத் தடமுள்ளே பேசப் பிறந்தது - உண்ணுக்குப் பிரதேசம் தொடங்கிப் பிரமரந்திரம் செல்லும் சிறுவழியில் நாதத்தோடு விளங்கிற்று. வள்ளல் திருவின் வயிற்றினுள் மாமாயை - எல்லாம் அளிக்கவல்ல அறிவாகிய சிவத்தின் திருவுள்ளப்படி தொழில் புரியும் சுத்த மாயை கள்ள ஒளியின் கருத்தாகுங் கன்னியே - மூலாதாரத்தில் அடங்கிய ஒளியாய் இருந்து சிருட்டியில் நோக்கக் கொண்ட கன்னியாவாள்.

உள்ளம் இதயம் நெஞ்சம் என்பன ஒன்று அல்லது வேறு என்பது புலனாகவில்லை. சித்தித்து அறிக. பிள்ளைத் தடம் - அண்ணுக்குக்கு மேல் நான்கு விரற்கடைச் சிறு வழி. 1113ம் மந்திர உரை காண்க. கள்ள ஒளி - விளங்காத ஒளி. குண்டலினி மூலாதாரத்தில் உள்ள போது ஒளி இருந்தாலும் அது விளங்காத ஒளியாய் இருந்தது என்க.

உண்ணுக்குப் பிரதேசத்தில் பிறந்த ஒளியே மூலாதாரத்தில் விளங்காத நிலையில் இருந்தது என்பதாம்.

43

1118. கன்னியுங் கன்னி அழிந்திலள் காதலி
துன்னியங் கைவரைப் பெற்றனள் தூய்மொழி
பன்னிய நன்னூற் பகவரும் அங்குள
என்னே இம் மாயை இருளது தானே.

கன்னியுங் கன்னி அழிந்திலள் - சத்தியும் கன்னித் தன்மை அழியாதவள். காதலி துன்னியங்கு ஐவரைப் பெற்றனள் - காதலியாய்ச் சிவத்தோடு பொருந்தி ஐந்து மக்களைப் பெற்றனள் தூய்மொழி - தூய மொழியாகிய நாத சொருபி. பன்னிய நன்னூற் பகவரும்

அங்குள - வேதங்களால் புகழ்ந்து கூறப்பெற்ற சிவனும் அங்குளன். என்னே இம் மாயை இருளது தானே - இத்தகையான மாயையானது இருளாகவும் விளங்கியது என்ன ஆச்சரியம்?

கன்னி - மூலாதாரத்தில் சிவத்துடன் சேராமையால் கன்னி. ஐவர் - பிரம்மா விஷ்ணு உருத்திரர் மகேசுவரர். அறிவாகிய சிவம் விளங்கும் சகஸ்ரதளத்தில் பொருந்தியபோது ஐவரையும் கடந்து நின்றான் என்க. மூலாதாரத்திலிருந்தே சிருட்டியாதி ஐந்தொழிலும் இருள்மயமான அஞ்ஞானத்தில் நடைபெறுகின்றது என்பதும் உணர்க.

சிவசத்தியே சிருட்டிக்குக் காரணம் என்பதாம்.

44

1119. இருளது சத்தி வெளியதெம் அண்ணல்
பொருளது புண்ணியர் போகத்துள் இன்பம்
தெருளது சிந்தையைத் தெய்வமென் றெண்ணில்
அருளது செய்யும்எம் ஆதிப் பிரானே.

இருளது சத்தி - சத்தி இருள் மயமானது. வெளியது எம் அண்ணல் - ஞானவெளியில் விளங்குவது சிவம். பொருளது புண்ணியர் போகத்துள் இன்பம் - புண்ணியர்க்குப் பொருளாவது சிவத்தோடு கலந்திருக்கும் சிவபோகத்தில் விளையும் இன்பம். தெருளது சிந்தையைத் தெய்வமென் றெண்ணில் - இங்ஙனமாகத் தெளிந்த சிந்தையராய் நாதத்தை வழிபடில். அருளது செய்யும்எம் ஆதிப்பிரானே - எம் ஆதிப்பிரானாகிய சிவம் நாதத்தை இடமாகக் கொண்டு அருள் செய்யும்.

இருளது சத்தி என்றது, அஞ்ஞானத்தோடு கூடிய இருளில் செலுத்துகின்றமையின் என்க

சிவமே தேடும் பொருளென எண்ணி வழிபடில் சிவம் அருள் செய்யும் என்பதாம்.

45

1120. ஆதி அனாதியும் ஆய பராசத்தி
பாதி பராபரை மேலுறை பைந்தொடி
மாது சமாதி மனோன்மனி மங்கலி
ஓதுமென் னுள்ளத் துடன்முகிழ்த் தாளே.

ஆதி அனாதியும் ஆய பராசத்தி - ஆதியாயும் அனாதியாயும் வீற்றிருக்கின்ற பராசத்தி. பாதி பராபரை - பாதித் திருமேனியைக் கொண்ட பராபரை. மேலுறை பைந்தொடி - எல்லாத் தெய்வங்களுக்கும் மேலாக உறைகின்ற நாத சத்தி. மாது சமாதி - பெருமையுடைய

இவள் அனைத்தையும் தன்னிடத்து நிலைக்கச் செய்பவள். மனோன் மணி - மனோன்மணி. மங்கலி - நித்திய மங்கலி. ஓதுமென் உள்ளத் துடன் முகிழ்த்தாளே - அவளை நினைக்கும் என் உள்ளத்திலேயே விரிந்து விளங்கினள்.

பாதி பராபரை - சிவசத்தி பிரிப்பற்ற நிலை. பைந்தொடி - ஒலி யினைச் செய்கின்ற வளையலை அணிந்தவள்.

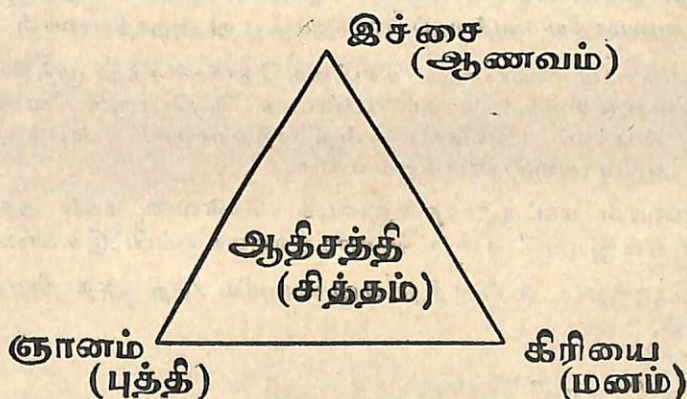
பராசத்தி உள்ளத்திலே விரிந்து விளங்குவாள் என்பதாம். 46

1121. ஓதிய வண்ணங் கலையின் உயர்கலை
ஆதியில் வேதமே யாமென் றறிகிலர்
சாதியும் பேதமுந் தத்துவ மாய்நிற்பள்
ஆதியென் றோதினள் ஆவின் கிழத்தியே.

ஓதிய வண்ணங் கலையின் உயர்கலை ஆதியில் வேதமேயாமென்று அறிகிலர் - சொல்லிய முறையில் உயர்வாகிய கலை பிரணவமே நாம் என்று அறியாது மக்கள் உளர். சாதியும் பேதமுந் தத்துவமாய் நிற்பள் ஆதியென்றோதினள் ஆவின் கிழத்தியே - சத்தியானவள் சாதியும் அவற்றால் விளையும் பேதமும் தத்துவங்களுமாய் நிற்பள் என்று ஆன்மநாயகி எனக்கு உபதேசித்தருளினள்.

பிரணவம், குடிசை என்பன ஒன்றே. சுத்தமாயையே சீவர்களுக்கு இருப்பிடம் என்க. இதற்கு ஆதிசத்தி என்றும் பெயர்.

பரன் - பரை - ஆன்மா.

சத்தியே சாதிபேதமாய் நிற்பள் என்பதாம்.

1122. ஆவின் கிழத்திநல் லாவடு தண்டுறை
நாவின் கிழத்தி நலம்புகழ்ந் தேத்திடுந்
தேவின் கிழத்தி திருவாஞ் சிவமங்கை
மேவுங் கிழத்தி வினைகடிந் தாளே.

ஆவின் கிழத்தி - உயிர்களின் தலைவி. நல்லாவடுதண்டுறை நாவின் கிழத்தி - நல்லவிதமாக உயிர்களைப் பக்குவம் செய்யும் வீணுத்தண்டில் விளங்கும் வாக்கீசவரி. நலம் புகழ்ந்தேத்திடுந் தேவின் கிழத்தி - நன்மைகளைக் கொடுப்பவள் என்று புகழ்ந்து பேசப்பெறும் தேவர்களின் தலைவி. திருவாஞ் சிவமங்கை - சிவத்துக் குரிய சிவமங்கை. மேவும் கிழத்தி வினைகடிந்தாளே - விரும்பி வழி படப்பெறும் கிழத்தி என்னுடைய வினைகளைப் போக்கியருளினாள்.

வாக்கீசவரி, பராசத்தி, சண்டிகை, புவனை, சிவகாமி எல்லாம் ஓருத்தியேதான் என்பதாம். 48

1123. வினைகடிந் தாருள்ளத் துள்ளொளி மேவித்
தனையடைந் தோர்க்கெல்லாந் தத்துவ மாய்நிற்புள்
எனையடி மைக்கொண்ட ஏந்திழை ஈசன்
கணவனைக் காண அனாதியு மாமே.

வினைகடிந் தாருள்ளத் துள்ளொளி மேவி - வினைப்பயனைக் கெடுத்தார் உள்ளத்து உள்ளொளியாக எழுந்தருளியிருந்து. தனையடைந் தோர்க்கெல்லாந் தத்துவமாய் நிற்புள் - தன்னைச் சரணாக வந்தடைந் தோர்களுக்கெல்லாம் உண்மைப் பொருளாக நிற்புள். எனையடிமை கொண்ட ஏந்திழை - அடியேனை வழிவழியாக அடிமை கொண்ட ஏந்திழை. ஈசன் கணவனைக் காண அனாதியுமாமே - ஈசனும் அவளுக்குக் கணவனுமாகிய சிவத்தைப் பார்க்கும்போது அநாதியாவாள்.

அநாதி - பழமையானது. சிவத்தை நோக்கச் சத்தி முந்தியவள். நாதம் என்றது சிவம். நாதம் உண்டாக இருபொருள் வேண்டும். அதுவே ஸ்பந்தம் (அசைவு) என்ற சத்தியாகும். ஸ்பந்தத்தின் பின்னே அறிவு (சிவம்) விளங்கும் என்க.

“இமவான் மகட்டுத் தன்னுடைக் கேள்வன் மகன் தகப்பன் தமையன் எம் ஐயன்” என்ற திருவாசக வரியை ஒப்பிட்டுக் காண்க.

வினைகடிந்தார் உள்ளத்து எழுந்தருளிய சத்தி அநாதியாவாள் என்பதாம். 49

1124. ஆதி அனாதி அகாரணி காரணி
வேதம தாய்ந்தனள் வேதியர்க் காய்நின்ற
சோதி தனிச்சுடர் சொருப மாய்நிற்கும்
பாதி பராபரை பண்ணிரண் டாதியே.

ஆதி அனாதி அகாரணி காரணி - தேவி முதலாயும் பழமையாயும் தனக்கு ஒரு காரணமில்லாதவளாயும் தான் எல்லாவற்றுக்கும் காரணமாயும் உள்ளவள். வேதம் தாய்ந்தனன் வேதியர்க்காய் - வாக்கு தேவியாக இருந்து வேதியர்க்கு வேத ஆராய்ச்சியைக் கொடுத்தனள். நின்ற சோதி தனிச்சுடர் சொருபமாய் நிற்கும் - நிலைத்துநின்ற சோதியாய் பரஞ்சுடராகிய சிவத்துக்கு உருவமாய் நிற்பள். பாதி பராபரை - பாதி மேனியாவள். பன்னிரண்டாதியே - பன்னிரண்டு இராசிகளையுடைய சூரியன் போன்ற ஒளியையுடைய ஆதிசத்தியாவாள்.

சொருபமாய் நின்றல் - சோதி விளங்கச் சத்தி ஸ்பந்தமாய் நின்றல். சோதியும் ஸ்பந்தமும் பிரிக்க முடியாதவை பற்றிப் “பாதி பராபரை” என்றுது. பிங்கலை நாடியில் விளங்குவது சூரியன். அதுவேதான் சத்திநிலை என்க.

சத்தியே சிவனுக்கு வடிவம் என்பதாம்.

50

7. பூரணசத்தி

1125. அளந்தேன் அகலிடத் தந்தமும் ஈறும்
அளந்தேன் அகலிடத் தாதிப் பிராணை
அளந்தேன் அகலிடத் தானொடு பெண்ணும்
அளந்தேன் அவனருள் ஆய்ந்துணர்ந்தேனே.

அளந்தேன் அகலிடத் தந்தமும் ஈறும் - புவனங்களின் முடிவையும், எல்லாம் முடியும் இடத்தையும் ஆராய்ந்தறிந்தேன். அளந்தேன் அகலிடத் தாதிப் பிராணை - அதன் முடிவு எல்லாப் புவனங்களும் ஆதிப் பிரானாகிய சிவத்தினிடம் இலயமடைகின்றன என்பதை அறிந்தேன். அளந்தேன் அகலிடத் தானொடு பெண்ணும் - ஆணாகவும் பெண்ணாகவும் உள்ள பாலுணர்ச்சி முடியும் புவனத்தையும் கண்டேன். அளந்தேன் அவனருள் ஆய்ந்துணர்ந்தேனே - சிவசத்தி எந்தெந்த புவனத்தில் எவ்விதம் தொழிற்படுகிறது என்பதையும் ஆய்ந்துணர்ந்தேன்.

ஆராய்ச்சியின் முடிவு எல்லாம் சிவத்தின் அருள் என்பதாம். 1

1126. உணர்ந்திலர் ஈசனை ஊழிசெய் சத்தி
புணர்ந்தது பூரணம் புண்ணியர் தங்கள்
கணங்களைத் தன்னருள் செய்கின்ற கன்னி
கொணர்ந்த வழிகொண்டு கும்பக மாமே.

உணர்ந்திலர் ஈசனை ஊழிசெய் சத்தி - ஈசனை முடிவுறச் செய்யும் பராசத்தியை சீவர்கள் அறியவில்லை. புணர்ந்தது பூரணம் - குண்ட

லினி சத்தி பராசத்தியோடு சேர்ந்து பூரணம் அடைந்தது. புண்ணியர் தங்கள் கணங்களைத் தன்னருள் செய்கின்ற கன்னி - இவள் புண்ணியர்களது திருக்கூட்டங்களைத் தன்னருளில் திகைக்கச் செய்யும் கன்னியாவாள். கொணர்ந்த வழி கொண்டு கும்பகாமே - உலகுக்குக் கொண்டுவந்த முறையே சீவர்களை மீண்டும் இலயமடையச் செய்வாள்.

ஈசன் என்றது மகேசுரரை. மகேசுர முகூர்த்தம் உருவத் திருமேனி, ஆன்மா உருவத்தை விட்டபோது இவரது ஆட்சியில்லை என்க. பூரணமாவது, குண்டலினி சத்தி சிற்சத்தியோடு பொருந்துதல். குண்டலினி சிற்சத்தியோடு பொருந்தினபோது உடல் நிகைவின்றிச் சுவாச இயக்கமின்றிக் கும்பகம் அமையும் என்க.

பூரணசத்தியே அருள்செய்து ஆன்மாக்களை இலயமடையச் செய்வாள் என்பதாம். 2

1127. கும்பக் களிறைந்துங் கோலொடு பாகனும்
வம்பில் திகழும் மணிமுடி வண்ணனும்
இன்பக் கலவி இனிதுறை தையலும்
அன்பிற் கலவியு ளாயொழிந் தாரே.

கும்பக் களிறைந்துங் கோலொடு பாகனும் - குண்டலினி சத்தி சிரசைக் கடந்து நிராதார கலைக்குச் சென்றால் மத்தகத்தையுடைய ஐந்து ஆண் யானைகளாகிய புலன்களும் அவைகளைச் செலுத்தும் மனமும். வம்பில் திகழும் மணிமுடி வண்ணனும் - உலக வாசனைகளோடு கூடிய நவரத்தனங்களாலாய திருமுடியையுடைய விஷ்ணுவும். இன்பக் கலவி இனிதுறை தையலும் - ஸ்திரி போகத்தில் விருப்புற்று விளங்கும் பிரம்ம சத்தியாகிய வாகீசுவரியும் அன்பிற் கலவியுளா யொழிந்தாரே - அன்பினால் அமையும் கலவியுட்பட்டு வேறுபாடொழிந்தனர்.

ஐந்து - சிவதத்துவம் ஐந்து. புருடன் சுத்த வித்தையைச் சார்ந்தபோது சகஸ்ரதளத்தில் உடலைத் தாண்டி நிலைபெறுகின்றது. அப்போது உடலைச் சார்ந்துள்ள ஆன்ம தத்துவம், வித்தியா தத்துவம் இல்லை. எஞ்சியுள்ளது சுத்தவித்தை முதலாகவுள்ள சிவதத்துவம். எவ்வுருவும் தான் அல்ல என்றபோது சுத்த வித்தை மகேசுரம் இரண்டும் விடுபடும். இந்நிலை எய்தியபோது பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரர், மகேசுரர் ஆனை விடுபடும் என்க இன்பக் கலவி இனிதுறை தையல் - சீவர்களுக்கு இன்பத்தை நல்கும் குண்டலினி. கீழ் முகமாக இருந்து காம காரியத்தில் விருப்பத்தைத் தூண்டி நடத்திய குண்டலினியே சிவக் காதல் கொண்டார்க்குக் கீழ்நிலையிலிருந்து மேல் முகங் கொண்டு உயர்ந்து சென்று எண்ணியவுடனே இன்பம் கொடுப்பவளாவாள் என்க.

தத்துவங்களைக் கடந்து சென்றவர் அன்பே உருவாய் அமர்ந்திருப்பார் என்பதாம். 3

1128. இன்பக் கலவியில் இட்டெழுக்கின்றதோர்
அன்பிற் புகவல்ல னும்எங்கள் அப்பனுந்
துன்பக் குழம்பில் துயருறும் பாசத்துள்
என்பிற் பராசத்தி என்னம்மை தானே.

இன்பக் கலவியில் இட்டெழுக்கின்றதோர் அன்பில் - இன்பக் கூட்டத்தில் செலுத்தி அங்கே எழுகின்ற ஆனந்தத்தில். புகவல்லனும் எங்கள் அப்பனும் - நுழைய வல்லவன் எங்கள் தந்தையாகிய சிவனும். துன்பக் குழம்பில் துயருறும் பாசத்துள் - துன்பமயமான சுக்கில சுரோணிதச் சேர்க்கையில் விருப்பங்கொண்டு. என்பிற் பராசத்தி என்னம்மை தானே - பந்தத்தை விளைக்கும் எனும்பாகிய வீணத்தண்டின் அடியில் என்னம்மை பராசத்தியுள்ளாள்.

என்பில் பராசத்தி - முதுகந் தண்டின் கீழ்பாகத்தில் விளங்கும் பராசத்தி. இங்கு காம காரியத்துக்கு நாதமயமாகிய சிவத்துக்குத் துணையாகவுள்ளாள் என்க.

ஆன்மாக்களின் விருப்பத்துக்கேற்ப இன்பத்தில் செலுத்தி உடனிருந்தருளுவாள் சத்தி என்பதாம். 4

1129. என்னம்மை என்னப்பன் என்னுஞ் செருக்கற்று
உன்னம்மை ஊழித் தலைவனும் அங்குளன்
மன்னம்மை யாகி மருவி யுரைசெய்யும்
பின்னம்மை யாய்நின்ற பேர்நந்தி தானே.

என்னம்மை என்னப்பன் என்னுஞ் செருக்கற்று - உடலுறவால் வந்த தாயும் தந்தையும் உற்பத்திக்குக் காரணம் என்னும் மயக்கம் நீங்கி. உன் - நினைவாயாக. அம்மை ஊழித் தலைவனும் அங்குளன் - அந்த சுத்த வித்தியா மண்டலத்தில் (சுத்த மாயையில்) அம்மையும், உருத்திரரும் அங்குள்ளார். மன்னம்மையாகி மருவி உரைசெய்யும் - இந்த அம்மை என்றும் நிலைபெற்று உன்னைப் பொருந்தி நாதத்தை அளித்தருளுவாள். பின்னம்மையாய் நின்ற பேர்நந்தி தானே - அவள் விளங்கும் ஒளிமண்டலமே நந்தி என்ற பேரினையுடையது.

செருக்கறுதலாவது, உடலுறவால் வந்த தாயும் தந்தையும் தோற்றத்துக்குக் காரணம் அல்லர் ; தோற்றத்துக்குக் காரணம் முதற் காரணமாகிய மாயையைத் தொழிற்படுத்திய சுத்த வித்தியா தேவியும், சிவனும் ஆம் என்றுணர்தல். நந்தி என்பது பராசத்தி விளங்கும் குரு மண்டலம் என்று தெளிக

சீவர்களுக்கு உண்மையான அம்மை அப்பன் சிவசத்தியேயாம் என்பதாம். 5

1130. தார்மேல் உறைகின்ற தண்மலர் நான்முகன்
பார்மேல் இருப்ப தொருநாறு தானுள
பூமேல் உறைகின்ற போதகம் வந்தனள்
நாமேல் உறைகின்ற நாயகி ஆணையே.

தார்மேல் உறைகின்ற தண்மலர் நான்முகன் - மாலை போன்ற ஆதாரங்களில் சுவாதிட்டானமாகிய மலரில் வீற்றிருக்கும் பிரமன். பார்மேல் இருப்பதொரு நாறுதானுள - படைப்பாகிய உலகில் சீவர்கள் வாழ்வன நூருண்டுகள் ஆகும். பூமேல் உறைகின்ற போதகம் வந்தனள் - சுவாதிட்டானத்தில் பிரமனோடு உடனுறைகின்ற சரஸ்வதி ஞானவாணியாக, வாக்கு தேவியாக மேலே எழுந்தருளினாள். நாமேல் உறைகின்ற நாயகி ஆணையே - படைப்பினை நீத்து மேலே வரச்செய்தது நடுவுள் வீற்றிருக்கின்ற பராசத்தியின் ஆணையாகும்.

தார் - மாலை சுவாதிட்டானம் மலர் போன்று ஆருதார மாலையில் உள்ளது. நா - நடு. முன்னே சரஸ்வதியாகச் சிருட்டிக்குத் துணை புரிந்தவளே பின்னர் பரவாக்கு ரூபமான வாக்கீசவரியாக ஞானத்தை நல்கினாள்.

பராசத்தியின் ஆணையால் ஞானம்பெற்று நெடிது வாழலாம் என்பதாம்.

6

1131. ஆணைய மாய்வருந் தாது ளிருந்தவர்
மாணைய மாய மனத்தை ஒருக்கிப்பின்
பாணைய மாய பரத்தை அறிந்தபின்
*தாணையு மாய தனதனன் தானே.

* பாடபேதம் : தாணயம்.

ஆணையமாய் வருந்தாது ளிருந்தவர் - உண்மையாக இறைவனிடம் நம்பிக்கை கொண்டு கவலையை விட்டு சுத்தவித்தை விளங்கும் ஒளி மண்டலத்தில் நிலைபெற்றவர். மாணைய மாய மனத்தை ஒருக்கிப்பின் - மிக்க சந்தேகத்தைக் கொண்ட மனத்தை அடக்கியபின். பாணைய மாய பரத்தை அறிந்தபின் - நாதத்தில் நுண்மையாக விளங்கும் பரத்தை அறிந்த பிறகு. தாணைய மாய தனதனன் தானே - இறைவன் அகலாது விளங்க ஆசனமாவார்.

ஆணை - உண்மை. மாண் ஐயம் - மிக்க ஐயம். தெய்வம் சகாயம் செய்யுமா செய்யாதா என்ற கவலையில் தன் முயற்சியில் நம்பிக்கை கொண்டு அலையும் மனம் வருத்தத்தை உண்டாக்கும் மனம் என்க. பாண் - இசை. நையமாய - நுணுகிய. பாண் நையமாய பரத்தை - நாத வடிவான நுண்ணிய ஒளி அனுக்கள் கொண்ட சுத்த வித்தியா மண்டலத்தை. தாணையம் - நெடிது தங்கல். தன் ஆதனன் - இறைவன் இருக்கை.

உண்மையாகப் பற்றுக் கொண்டவர் உள்ளத்தை இறைவன் தனக்கு ஆசனமாக ஏற்றருளுவான் என்பதாம். 7

1132. தானே எழுந்தஇத் தத்துவ நாயகி
வானேர் எழுந்து மதியை விளக்கினள்
தேனேர் எழுகின்ற தீபத் தொளியுடன்
மானே நடமுடை மன்றறி யீரே.

தானே எழுந்தஇத் தத்துவ நாயகி - கருணை மிகுதியால் தானே மூலாதாரத்திலிருந்து எழுந்த தத்துவ நாயகி. வானேநர் எழுந்து மதியை விளக்கினள் - ஆகாய மண்டலத்தில் புலப்படும்படி விளங்கி மதி மண்டலத்தைப் பிரகாசம் பெறும்படி அமைத்தனள். தேனேநர் எழுகின்ற தீபத் தொளியுடன் - செந்தேனைப் போன்று இடையருத விருப்பத்தில் எழுகின்ற தீப சோதியில். மானே நடமுடை மன்றறி யீரே - பராசத்தி நடனம் செய்யும் சிற்றம்பலம் என்று அறியுங்கள்.

நடமுடை மன்று - ஆகாய அணுக்கள் அசைந்து கொண்டிருக்கும் இடம்.

பராசத்தி மதிமண்டலத்தை அமைத்தருளி இன்பம் அருளுவாள் என்பதாம். 8

1133. அறிவான மாயையும் ஐம்புலக் கூட்டத்
தறிவான மங்கை அருளது சேரிந்
பிறியா அறிவறி வாருளம் பேணு
நெறியாய சித்த நினைந்திருந் தானே.

அறிவான மாயையும் ஐம்புலக் கூட்டத்து - பஞ்ச தன்மாத்திரைகளை அறியும் ஞானேந்திரியம் ஐந்தும். அறிவான மங்கை அருளது சேரிந் - இந்திரியங்கள் இல்லாது அறியும் அருட்சத்தியைச் சேர்ந்தால். பிறியா அறிவறிவார் - நீங்காத அறிவினை அறிவார். உளம் பேணு நெறியாய சித்த நினைந்திருந்தானே - அங்ஙனம் அருட் சத்தியை விடாது பற்றி நிற்போரிடம் அவளும் பொருந்தி அவரது விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்வாள்.

அறிவான மாயை என்றது, மாயா காரியமான ஞானேந்திரியங்களை. அறிவான மங்கை - சுத்த மாயை. இதனைச் சார்ந்தவர் கருவியின்றி அறியும் ஆற்றலுடையோர் என்க.

அருட்சத்தியைச் சேர்ந்தால் விரும்பிய எல்லாம் பெறலாம் என்பதாம். 9

1134. இரவும் பகலும் இலாத விடத்தே
 குரவஞ்செய் கின்ற குழலியை நாடி
 அரவஞ்செய் யாமல் அருளுடன் தூங்கப்
 பருவஞ்செய் யாததோர் பாலனு மாமே.

இரவும் பகலும் இலாத விடத்தே - சீவர்கள் சந்திர சூரியர்கள் இயங்காத இடத்தில். குரவஞ் செய்கின்ற குழலியை நாடி - மகிழ்ச்சியினைச் செய்யும் நாதசத்தியை விரும்பி. அரவஞ் செய்யாமல் அருளுடன் தூங்க - ஆரவாரமின்றி அருளோடு பொருந்தியிருக்க. பருவஞ் செய்யாததோர் பாலனு மாமே - பருவ வேறுபாடு இல்லாத இளைஞராவார்.

இரவும் பகலும் இலாத இடம் - அஞ்ஞான மயமாயிருந்தபோது கருவி கொண்டு அறிந்தது சூரியன் (அறிவு). ஞானமயமானபோது கருவியின்றி அறிந்தது சுத்த மாயை பொருந்திய சந்திரன். இவை இரண்டும் விந்துநாத மண்டலமாகத் திகழ்வன. இவ்விரண்டும் அற்ற நாதாந்தம் விளங்கும் இடமே இரவும் பகலும் இல்லாத இடம். குரவை - மகிழ்ச்சியைத் தரும் ஒலி. குழலி - குழல் என்ற சுழுமுளையில் விளங்கும் சத்தி குழலி. அருளுடன் தூங்கல் - தேவியோடு பொருந்தி மனமானது நீர் உறக்கம் போன்று ஓய்ந்து நிற்கல். பருவம் - இளமை முதல் முதுமை வரையுள்ள நிலைவேறுபாடு.

தேவியோடு பொருந்தியிருந்தால் என்றும் இளமையோடு இருக்கலாம் என்பதாம்.

10

1135. பாலனு மாகும் பராசத்தி தன்னோடு
 மேலனு காவிந்து நாதங்கள் விட்டிட
 மூலம தாமெனும் முத்திக்கு நேர்ப்படச்
 சாலவு மாய்நின்ற தற்பரத் தாளே.

பாலனு மாகும் பராசத்தி தன்னோடு - பாலனுமாகிய பராசத்தியோடு. மேலனுகா விந்து நாதங்கள் விட்டிட - அனுகுவதற்கு உரியவாகா விந்து நாதங்களைக் கடக்க மூலம தாமெனும் முத்திக்கு நேர்ப்பட - முதல் நிலை அடைவதாகிய முத்திக்கு அமைந்த பாதையில். சாலவு மாய்நின்ற தற்பரத் தாளே - மிகவும் சிறப்புடன் பொருந்திய தற்பரை விளங்கும்.

மூலம் - முதல். மூலத்தை அடைவதே முத்தி என்க.

சீவர்கள் விந்து நாதங்களைக் கடந்து சென்றபோது பராசத்தி விளங்குவாள் என்பதாம்.

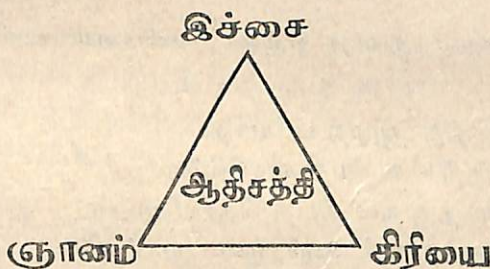
11

1136. நின்ற பராசத்தி நீள்பரன் தன்னொடு
நின்றறி ஞானமும் இச்சையு மாய்நிற்கும்
நன்றறி யுங்கிரி யாசத்தி நண்ணவே
மன்றன வற்றுள் மருவிடுந் தானே.

நின்ற பராசத்தி நீள்பரன் தன்னொடு - நாதாந்தத்தில் நிலை பெற்றிருந்த பராசத்தி அநாதி நித்தியகை விளங்கும் சிவத்துடன் ஒன்றிய போது. நின்றறி ஞானமும் இச்சையுமாய் நிற்கும் - அவளை சிவர்களுடன் பொருந்திய இச்சைபாகவும் ஞானமாகவும் இருப்பன். நன்றறியுங்கிரியாசத்தி நண்ணவே - முன்னர் கீழ்நோக்குதலுடன் கூடிய கிரியாசத்தி நல்லவற்றை உணர்த்த அங்கு நிற்கும்போது. மன்றன் அவற்றுள் மருவிடுந் தானே - இம் மூவரும் பொருந்திய சபையில் சபைக்குரிய சிவமும் பொருந்திவிடும்.

இம் மூவகைச் சத்திகளும் ஒன்றியது சித்தம். சித்தம் சிவமான போது மூவகைச் சத்தியும் பரையில் அடங்கும் பரன் பரையை விட்டு அகலாதவன். பரம் அவர்களுடன் உள்ளது. இதுவே முத்தி நிலை.

பரன் - பரம் - பரை

சித்தம் சிவமாதலே முத்திநிலை என்பதாம்.

12

1137. மருவொத்த மங்கையுந் தானும் உடனே
உருவொத்து நின்றமை ஒன்றும் உணரார்
கருவொத்து நின்று கலக்கின போது
திருவொத்த சிந்தைவைத் தெந்தைநின் ருனே.

மருவொத்த மங்கையுந் தானும் - மணமும் மலரும் போன்ற சத்தியும் சிவனும். உடனே உருவொத்து நின்றமை ஒன்றும் உணரார் - ஒன்றாக ஆன்மாவிலும் ஏனைய அதன் தத்துவங்களிலும் ஒத்துப் பொருந்தியதை உலகவர் உணரார். கருவொத்து நின்று கலக்கின போது - அவ்விதம் சத்தியும் சிவமும் சமவாய நிலையில் கலக்கும் போது. திருவொத்த சிந்தைவைத் தெந்தை நின்ருனே - சத்தியோடு ஒத்துள்ள சிந்தையை என்னிடம் வைத்து எந்தையும் விளங்கினான்.

மரு - மணம். சத்தி மணம். சிவன் மலர். உரு - வடிவம், தத்துவம்.

சிவமும் சத்தியும் மலரும் மணமும் போன்று சிந்தையில் ஒத்துப் பொருந்தும் என்பதாம் 13

1138. சிந்தையின் உள்ளே திரியுஞ் சிவசத்தி
விந்துவும் நாதமு மாயே விரிந்தனள்
சந்திர பூமி சடாதரி சாத்தவி
அந்தமொ டாதிய தாம்வண்ணத் தாளே.

சிந்தையின் உள்ளே திரியுஞ் சிவசத்தி - அன்பர்கள் சிந்தையில் உலவும் சிவசத்தி. விந்துவும் நாதமு மாயே விரிந்தனள் - விந்து நாதங்களாக விரிந்தனள். சந்திர பூமி சடாதரி சாத்தவி - அச்சத்தி சந்திர மண்டலத்துக்கு உரியவள், ஆரூதாரங்களையும் கொண்டு விளங்குபவள், சத்துவ குணம் உடையவள். அந்தமொடாதியதாம் வண்ணத்தாளே - அகர முதல் ஷுகரம் ஈராகவுள்ள ஐம்பத்தோர் அட்சரங்களிலும் வசிப்பவளாவாள்.

வண்ணம் - எழுத்து

சிவசத்தி நாதவிந்துவாக எல்லா வண்ணமாகவுள்ளாள் என்பதாம். 14

1139. ஆறியிருந்த அமுத பயோதரி
மாறியிருந்த வழியறிவாரில்லை
தேறியிருந்துநல் தீபத் தொளியுடன்
ஊறியிருந்தனள் உள்ளுடையார்க்கே.

ஆறியிருந்த அமுத பயோதரி - சந்திர மண்டலத்தில் சிறப்புற்று விளங்கும் சத்தி தனது வேகத்தைக் காட்டாது அமுதம் சுரக்கும் தனங்களுக்குக் கீழே விளங்கினள். மாறியிருந்த வழியறிவாரில்லை - இத்தகைய இருநிலைகளை அறிந்துகொள்வார் இல்லை. தேறியிருந்துநல் தீபத்தொளியுடன் - மனத்தெளிவு பெற்று புருவ மத்தியில் விளங்கும் தீபத்தொளியை. ஊறியிருந்தனள் உள்ளுடையார்க்கே - உள்ளே காண்பவரிடம் அவளும் அவர்களது சிந்தையில் ஊற்றுப் போல் விளங்கினள்.

விந்து நீக்கமே அவள் சிறப்புருத நிலை; விந்து செயமே அவள் சிறப்புற்ற நிலை. இவை இரண்டும் மார்க்குக் கீழும் மார்க்கு மேலுமாகவுள்ளன.

ஒளியைக் காண்பாரது உள்ளத்தில் ஊற்றுப்போன்று விளங்குவாள் என்பதாம். 15

1140. உடையவன் அங்கி உருத்திர சோதி
விடையவன் ஏறி விளங்கி யிருக்குங்
கடையவர் போயிடுங் கண்டவர் நெஞ்சத்
தடையது வாகிய சாதகர் தாமே.

உடையவன் அங்கி - என்னை அடிமையாக ஏற்றுக் கொண்டவன் அக்கினி வடிவன் உருத்திர சோதி - மூலாதாரத்தில் விளங்கும் உருத்திர சோதி. விடையவன் ஏறி விளங்கி யிருக்கும் - விந்து மண்டலத்தில் ஏறிச் சிறப்புற இருப்பவன். கடையவர் போயிடும் - இவ்வுண்மையைக் காணாத கீழோர் போய்விடுங்கள். கண்டவர் நெஞ்சத்து அடையதுவாகிய சாதகர்தாமே - இவ்வுண்மையை நெஞ்சத்து உணர்ந்தவர் அடயோக சாதகராவார்.

விடை, வெண்மை. இங்கு விந்து மண்டலத்தைக் குறித்தது. அடையதுவாகிய சாதகர் - அடயோக சாதகர். அடயோகம் - சூரிய சந்திர சேர்க்கையால் அமையும் யோகம்.

விந்து மண்டலத்தில் விளங்கியிருப்பவர் அடயோக சாதகர் என்பதாம். 16

1141. தாமேல் உறைவிடம் ஆறிதழானது
பார்மேல் இதழ்பதி னெட்டிரு நூறுள
பூமேல் உறைகின்ற புண்ணியம் வந்தனள்
பார்மேல் உறைகின்ற பைந்தொடியாளே.

தாமேல் உறைவிடம் ஆறிதழானது - சத்தி எல்லாவற்றிலும் மேலாக உறைகின்ற இடம் ஆறு இதழினையுடைய சுவாதிட்டானச் சக்கரமாகும் (இது பூமி தத்துவம்). பார்மேல் இதழ்பதினெட்டிரு நூறுள - பூமி தத்துவத்துக்கு மேல் இருநூற்றுப்பதினெட்டு புவனங்கள் உள. பூமேல் உறைகின்ற புண்ணியம் வந்தனள் - இவள் சகஸ்ரதளத்தில் எமது புண்ணியத்தால் வந்தனள். பார்மேல் உறைகின்ற பைந்தொடியாளே - இவள் பூமி தத்துவத்தில் விளங்கிய நாதசத்தியே தான்.

$6+218=224$. ஒரு பூவில் இதழ்கள் வேறுகக் காணப்படுவது போல் மனிதனைச் சுற்றியுள்ள அண்டாகாயம் அல்லது பிரணவத்தில் 224 புவனங்கள் உள்ளன. பிருதிவியாக விளங்குவது ஆறு இதழினையுடைய சுவாதிட்டானமாகும். இங்கிருந்தே இதன் மேலுள்ள 218-ம் உள்ளன. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக உள்ளது சகஸ்ரதளம்.

பூமியில் உறைகின்ற நாதசத்தியே சகஸ்ரதளத்தில் உறையும் புண்ணியத்தாளாவாள் என்பதாம். 17

1142. பைந்தொடி யாளும் பரம னிருந்திடத்
திண்கொடி யாகத் திகழ்தரு சோதியாம்
விண்கொடி யாகி விளங்கி வருதலாற்
பெண்கொடி யாக நடந்த துலகே.

பைந்தொடி ஆளும் பரமனிருந்திட - பரமன் இருந்தபடி இருக்க
நாத சத்தி செயல் புரியும். திண்கொடியாகத் திகழ்தரு சோதியாம் -
இவளே வல்லமை மிக்க சித்சத்தியாக விளங்கும் சோதியாவள் விண்
கொடியாகி விளங்கி வருதலால் - அவள் ஆகாயக் கூற்றில் கிரண
சமூகமாக விளங்குவதால். பெண்கொடியாக நடந்ததுலகே - உல
கம் சத்தியால் நடைபெறுகிறது.

எல்லாப் புவனங்களையும் இயக்கி வருவது சத்தியே என்
பதாம். 18

1143. நடந்தது வம்மலர் நாலுடன் அஞ்சாய்
இருந்தனர் கன்னிகள் எட்டுடன் ஒன்றாய்ப்
படர்ந்தது தன்வழி பங்கயத் துள்ளே
தொடர்ந்தது உள்வழி சோதி யடுத்தே.

நடந்தது அம்மலர் நாலுடன் அஞ்சாய் - சுவாதிட்டானத்தை
இடமாகப் பெற்ற குண்டலினி சத்தி மூலாதாரமாகிய நாவிதமுடன்
மேலுள்ள மணியூரகம், அனாகதம், விசத்தி, ஆஞ்ஞை, சகஸ்ரதளம்
ஆகிய ஐந்தைப் பொருந்தி. இருந்தனர் கன்னிகள் எட்டுடன் ஒன்
றாய் - நவ சத்திகளாய் விளங்கியிருந்தனர். படர்ந்து அது தன்வழி
பங்கயத்துள்ளே - அது தன்வழியாகிய சுவாதிட்டானத்திலிருந்து
படர்ந்து தொடர்ந்தது உள்வழி சோதியடுத்தே - உள்வழியாகிய
வினாத்தண்டினூடே சோதியாக நுழைந்து சென்றது

நவசத்தி - வாமை, சேட்டை, ரௌத்திரி, காளி, கலவிகரணி,
பலவிகரணி, பலப்பிரமதனி, சர்வபூததமனி, மனோன்மனி.

குண்டலினி சத்தி மேலே சென்றபோது நவசத்தியாய் விளங்கி
யது என்பதாம். 19

1144. அடுக்குந் தாமரை ஆதி இருப்பிடம்
எடுக்குந் தாமரை இல்லகத் துள்ளது
மடுக்குந் தாமரை மத்தகத் தேசெல
முடுக்குந் தாமரை முச்சது ரத்தே.

அடுக்குந் தாமரை ஆதி இருப்பிடம் - ஆதிசத்தி பொருந்தி இருக்
கும் இடம் சகஸ்ரதளம். எடுக்குந் தாமரை இல்லகத் துள்ளது -

இதன் ஆற்றல் உடலில் இதர சக்கரங்களில் உள்ளது. மடுக்குந் தாமரை மத்தகத்தே செல - உடலையும் சிதாகாயத்தையும் இணைக்கும் சகஸ்ரதளமாகிய உச்சியை அடைய. முடுக்குந் தாமரை முச்சது ரத்தே - மேலுந்தித் தொழிற்படுத்துவது நாற்கோணமும் முக்கோணமும் பொருந்திய மூலாதாரமாகும்.

முக்கோணத்திலுள்ள குண்டலினியே இதர சக்கரங்களில் விளங்கி ஆஞ்ஞையைக் கடந்து சகஸ்ரதளத்தை அடைகிறுள் என்பதாம். 20

1145. முச்சது ரத்தே எழுந்த முளைச்சுடர்
எச்சது ரத்தும் இடம்பெற ஓடிடக்
கைச்சது ரத்துக் கடந்துள் ஒளிபெற
எச்சது ரத்தும் இருந்தனள் தானே.

முச்சதுரத்தே எழுந்த முளைச்சுடர் - முச்சதுரமாகிய மூலாதாரத்து எழுந்த முளை போன்ற சுடராகிய சத்தி. எச்சதுரத்தும் இடம்பெற ஓடிட - ஆதாரச் சக்கரங்கள் எல்லாவற்றிலும் வியாபிக்க. கைச்சதுரத்துக் கடந்துள் ஒளிபெற - சுழுமுனை நாடியின்மேல் விளங்கும் பிரமரந்திரத்தைக் கடந்து உள்ளம் ஒளிபெற எச்சதுரத்தும் இருந்தனள் தானே - எல்லாச் சக்கரங்களிலும் வியாபித்திருந்தாள்.

கை - சுழுமுனை. கைச்சதுரம் - சுழுமுனை சிறந்து விளங்கும் சகஸ்ரதளம்.

மூலாதாரத்து எழுந்த குண்டலினியே எல்லாச் சக்கரங்களிலும் வியாபித்து இருந்தாள் என்பதாம். 21

1146. இருந்தனள் தன்முகம் ஆறெடு நாலாய்ப்
பரந்தன வாயு திசைதிசை தோறும்
குவிந்தன முத்தின் முகவொளி நோக்கி
நடந்தது தேறல் அதோமுகம் அம்பே.

இருந்தனள் தன்முகம் ஆறெடு நாலாய் - பூரண சத்தி பத்துத் திசைகளையும் பத்து முகங்களாகக் கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தனள். பரந்தன வாயு திசைதிசை தோறும் - அதனால் வாயு எல்லாப் பக்கங்களிலும் பரவியது குவிந்தன முத்தின் முகவொளி நோக்கி - சிரசை நோக்கிக் குவிந்து முத்தைப் போன்று சகஸ்ரதளத்தில் விளங்கும் ஒளியை நோக்கி. நடந்தது தேறல் அதோமுகம் அம்பே - தேன் போன்று இனிப்பைத் தரும் காமவாயு அதோமுகத்திலிருந்து நீரோட்டம்போல் சகஸ்ரதளத்தை அடைந்தது.

அம்பு - நீர்.

பூரண சத்தி பத்துத் திசைகளிலும் பரவி இருந்தனள் என்பதாம். 22

1147. அம்பன்ன கண்ணி அரிவை மனோன்மணி
கொம்பன்ன நுண்ணிடை கோதை குலாவிய
செம்பொன்செய் யாக்கை செறிமழ் நாடொறும்
நம்பனை நோக்கி நவிலுகின் றுளே.

அம்பன்ன கண்ணி - நில ஓளியில் விளங்குபவள். அரிவை - பார்வதி. மனோன்மணி - அருவுருவச் சத்தி. கொம்பன்ன நுண்ணிடை கோதை - கொம்பில் படரும் கொடி போன்று ஆதாரச் சக்கரங்களை மாலைபோலுடையவள். குலாவிய செம்பொன்செய் யாக்கை செறிமழ் - நாத தத்துவத்தில் விளங்கிப் பொன்னொளியாகிய யாக்கையைச் செய்பவள். நாடொறும் நம்பனை நோக்கி நவிலுகின்றாளே - தன்னுடன் சிறந்து விளங்கும் சிவத்தை நோக்கிச் செல்வதில் இதைத் தைச் சொல்லிக்கொண்டேயுள்ளாள்.

அம் - நிலம்.

அறிவை விளக்க மூலாதாரத்திலுள்ள குண்டலினி சிரத்தை அடைந்து மீண்டும் மூலாதாரத்தை அடைகிறாள் என்பதாம். 23

1148. நவிலும் பெருந்தெய்வம் நான்மறைச் சத்தி
துகிலுடை யாடை நிலம்பொதி பாதம்
அகிலமும் அண்ட முழுதுஞ்செம் மாந்து
புகலுமுச் சோதி புனையநிற் பாளே.

நவிலும் பெருந்தெய்வம் நான்மறைச் சத்தி - பெரிய தெய்வத் தன்மை பெருந்திய பிரணவத்தில் விளங்கும் சத்தியாவள். துகிலுடை யாடை - பவளம் போன்ற செந்நிற ஓளி அவள் உடுக்கும் ஆடையாகும். நிலம்பொதி பாதம் - நிலத்துக் கீழும் கடந்துள்ள பாதங்களையுடையவள். அகிலமும் அண்ட முழுதுஞ் செம்மாந்து - அவள் அகிலாண்டங்களையும் கடந்து பரந்து. புகலு முச்சோதி புனைய நிற்பாளே - சொல்லப்பெறும் முச்சுடர்களையும் தரித்து நிற்பள்.

பராசத்தியின் வியாபகம் பாதாளத்தின் கீழும் அண்டத்துக்கு மேலும் உள்ளது என்பதாம். 24

1149. புனையவல் லாள்புவ னத்திறை எங்கள்
வனையவல் லாள்அண்ட கோடிகள் உள்ளே
புனையவல் லாள்மண்ட லத்தொளி தன்னைப்
புனையவல் லாளையும் போற்றியென் பேனே.

புனையவல்லாள் புவனத்திறை எங்கள் - எமது புவனபதியாகிய இறைவனைத் தன் மேனியின் ஒரு பாகத்துப் புனையவல்லாள். வனைய

வல்லாள் அண்ட கோடிகள் உள்ளே - அண்ட கோடிகளை சங்கற்ப மாத்திரத்தில் உள்ளேயே மாற்றத்தைச் செய்பவள். புனைய வல்லாள் மண்டலத்தொளிதன்னை - எல்லா மண்டலத்து ஒளியையும் தன்னிடம் கொண்டவள். புனைய வல்லாளையும் போற்றியென்பேனே - எல்லா வற்றையும் தாங்கியுள்ளவளை வாழ்த்துகின்றேன்.

புவனாபதியை ஒரு பாகத்துக் கொண்டவளை வணங்க வேண்டும் என்பதாம்.

25

1150. போற்றியென் பேன்புவ னாபதி அம்மையென்
ஆற்றலுள் நிற்கும் அருந்தவப் பெண்பிள்ளை
சீற்றங் கடிந்த திருநுதற் சேயிழை
கூற்றந் துரக்கின்ற கொள்பைந் தொடியே.

போற்றியென்பேன் புவனாபதி அம்மை - அடியேனது அன்புக் கிலக்கான புவனாபதி அம்மையைப் போற்றி என்பேன். என் ஆற்றலுள் நிற்கும் அருந்தவப் பெண்பிள்ளை - அடியேனது அருந்தவத்தின் ஆற்றலினுள் நிற்கும் பெண்பிள்ளை. சீற்றங் கடிந்த திருநுதற் சேயிழை - எனது கோபத் தன்மையை மாற்றிச் சிற்றப்பலத்துள் விளங்கும் செவ்வொளி மயமானவள். கூற்றந் துரக்கின்ற கொள்பைந் தொடியே - எமனை விரட்டும் வலிமையள் ஆவாள்.

கோள், கொள் என நின்றது. கோள் - வலிமை. திருநுதற் சேயிழை - நெற்றியில் விளங்கும் செவ்வொளியுள் உள்ளவள். நெற்றிக்கு மேல் விளங்குவது சாந்தியதீத கலையாதலின் சேயிழை சீற்றங் கடிந்தவள் ஆயினாள் என்க.

புவனாபதி அம்மையை வணங்கினால் கூற்றத்தை வெல்லலாம் என்பதாம்.

26

1151. தொடியார் தடக்கைச் சுகோதய சுந்தரி
வடிவார் திரிபுரை யாமங்கை * சங்கைச்
செடியார் வினைகெடச் சேர்வரை என்றென்
†அடியார் வினைகெடுத் தாதியு மாமே.

பாடபேதம்: * கங்கை, † றடியார்.

தொடியார் தடக்கைச் சுகோதய சுந்தரி - சுழுமுனையில் நாத மயமாக விளங்கும் சுகத்தைத் தரும் சுந்தரி. வடிவார் திரிபுரையாமங்கை - அழகுடன் கூடிய திரிபுரையாகிய மங்கை. கங்கைச் செடியார் வினைகெடச் சேர்வரை என்றென்று - கங்கைபோல் பெருக்கெடுத்து வரும் துன்பங்களை அகற்ற மலையாகிய சிரத்தை அடையுங்கள் என்றருளி. அடியார் வினைகெடுத்து ஆதியுமாமே - அடியாரது வினைகளைப் போக்கி ஆதிப் பரம்பொருளுமாவாள்.

தொடி - வளையல், ஒலியினைச் செய்வது என்க. தடக்கை - சுழுகுனை.

திரிபுரை வினைகெடுத்து ஆண்டருளிஞள் என்பதாம்.

27

1152. மெல்லிசைப் பாவை வியோமத்தின் மென்கொடி
பல்லிசைப் பாவை பயன்தரு பைங்கொடி
புல்லிசைப் பாவையைப் போகத் துரந்திட்டு
வல்லிசைப் பாவை மனம்புகுந் தாளே.

மெல்லிசைப் பாவை - மென்மையான குக்கும் நாதத்தில் விளங்கு பவள். வியோமத்தின் மென்கொடி - பராகாயத்தில் பரந்துள்ள மெல்லிய ஒளி அனுக்களாலானவள். பல்லிசைப் பாவை - பலராலும் புகழப்படுபவள். பயன்தரு பைங்கொடி - வழிபடுவார் பக்குவத்துக் கேற்பப் பயன் தரும் பைங்கொடி. புல்லிசைப் பாவையைப் போகத் துரந்திட்டு - அற்பமான புகழில் விருப்பம் கொள்ளும் தேக சத்தியைக் கெடுத்து. வல்லிசைப் பாவை மனம் புகுந்தாளே - வலிமை மிக்க நாதமயமாகிய பராசத்தி அடியேன் மனத்தில் புகுந்து ஆண்டருளிஞள்.

நாதத்தில் விளங்கும் சத்தி மனத்தில் புகுந்து ஆண்டருளிஞள் என்பதாம்.

28

1153. தாவித்த வப்பொருள் தானவன் எம்மிறை
பாவித் துலகம் படைக்கின்ற காலத்து
மேவிப் பராசத்தி மேலொடு கீழ்தொடர்ந்
தாவிக்கு மப்பொருள் தானது தானே.

தாவித்த அப்பொருள் தான்அவன் எம்மிறை - சத்தியால் தாபிக்கப் பட்டவன்தான் எமது இறைவன். பாவித்துலகம் படைக்கின்ற காலத்து - சங்கற்பத்தால் உலகைப் படைக்கின்றபோது. மேவிப் பராசத்தி மேலொடு கீழ்தொடர்ந்து - தானே மேலும் கீழுமாக எங்கும் வியாபித்து. ஆவிக்கும் அப்பொருள் தான்அது தானே - அப்பொருளாகவே தான் இருந்து அவ்வப் பொருளுக்கும் உயிர் வழங்குபவன் அவனேயாகும்.

தாவித்தல் - அமைத்தல். ஆவித்தல் - உயிர்த்தல். “சிவஞ்சத்தி தன்னை ஈன்றுஞ் சத்திதான் சிவத்தை ஈன்றும் உவந்திருவரும் புணர்ந்திங் குலகுயிரெல்லாம் ஈன்றும்” —சித்தியார்.

பராசத்தியே இறைவனே தானும் படைத்தருளுவன் என்பதாம். 29

1154. அதுவிது என்பர் அவனை அறியார்
கதிவர நின்றதொர் காரணங் காணார்
மதுவிரி பூங்குழல் மாமங்கை நங்கை
திதமது உன்னார்கள் தேர்ந்தறி யாரே.

அது இது என்பர் அவனை அறியார் - சிவத்தை அறியாதவர் பல தேவர்களைப் பயன் கருதி வழிபடுவர். கதிவர நின்றதொர் காரணங் காணார் - முத்திப் பேறு கிடைத்தற்குரிய மூலகாரணமாகிய பொருள் இது எனக் காணார். மதுவிரி பூங்குழல் மாமங்கை நங்கை திதமது உன்னார்கள் - குழல் போன்ற சித்ரணி நாடியில் விளங்கும் பராசத்தியின் நிலையால் ஆவது இது என்றறியார்கள். தேர்ந்தறியாரே - இவர்கள் தெளிவு பெறுதவர்களே.

பராசத்தியின் பெருமையை உணர்ந்து வழிபட வேண்டும் என்பதாம்.

30

8. ஆதார வாதேயம்

ஆதாரம் - இடம். ஆதேயம் - இடத்தில் உள்ள பொருள். சத்தி இரண்டாயும் உள்ளாள்.

1155. நாலிதழ் ஆறில் அவிர்ந்தது தொண்ணூறு
தானித ழானவை நாற்பத்து நாலுள
பாலித ழானவள் பங்கய மூலமாய்த்
தானித ழாகித் தரித்திருந் தாளே.

நாலிதழ் ஆறில் அவிர்ந்தது தொண்ணூறு - நான்கு இதழ் களையுடைய மூலாதாரம், ஆறும் ஆதாரமாகிய ஆஞ்ஞை ஆகிய இரண்டுக்கும் இடையே தொண்ணூறு நரம்புத் தொகுதிகள் தொழிற்படுகின்றன. தானிதழானவை நாற்பத்து நாலுள - இவ்விரண்டுக்கும் இடையே சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி ஆகிய ஆதாரச் சக்கரங்களில் முறையே 6 + 10 + 12 + 16 ஆக 44 இதழ்கள் உள்ளன. பாலிதழானவள் - ஆஞ்ஞையும் பெண்ணாகவும் விளங்கும் ஆஞ்ஞைச் சக்கரத்தில் உள்ளவள். பங்கய மூலமாய்த் தானிதழாகித் தரித்திருந்தாளே - பிற ஆதாரங்களாய் விளங்கி அவைகளைத் தாங்கியும் உள்ளாள்.

தொண்ணூறு - உந்து சத்தி, உணர்வு சத்தி ஆகிய இரு சத்திகள் கண்டத்துக்குக் கீழ் தொழிற்படுத்துவன. ஒன்று செயலைச் செய்வது; மற்றொன்று செயலினை அறிவது. சீவன் ஆஞ்ஞையாகிய புருவ நடுவில் உள்ளபோது இவை நிகழ்வன. நான்கு ஆதாரங்களில் இவ்விருவகை நரம்புத் தொகுதிகள் $44 \times 2 = 88$ ம், ஆஞ்ஞையில் தி. 9

2 மாக 90. செயலை அறிவதும். செயலுக்கு விடுவதுமாகிய இரு தன்மைகள் ஆஞ்ஞையில் உள்ளமையால் இங்கு விளங்கும் சத்தியை “பாவிதழானவன்” என்றது.

சத்தியே ஆதாரங்களாய் விளங்கி அவைகளைத் தாங்கியும் உள்ளாள் என்பதாம். 1

1156. தரித்திருந் தாளவன் தன்னொளி நோக்கி
விரித்திருந் தாளவன் வேதப் பொருளைக்
குறித்திருந் தாளவன் கூறிய ஐந்து
மறித்திருந் தாளவன் மாதுநல் லாளே.

தரித்திருந் தாளவன் தன்னொளி நோக்கி - தன் கீழுள்ள ஆதாரங்களின் அறிவை அறிய அவன் ஆறு ஆதாரங்களையும் தனது திருமேனியில் கொண்டனள். விரித்திருந்தாளவன் வேதப் பொருளை - தனது அறிவைச் செலுத்த மூலாதாரம் வரை நரம்புத் தொகுதிகளை விரித்திருந்தாள். குறித்திருந்தாளவன் கூறிய ஐந்து - அவன் கண்டத்துக்குக் கீழுள்ள ஐந்து சக்கரங்கள் தொழிற்படுவதைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தாள். மறித்திருந்தாளவன் மாதுநல்லாளே - மேல் நோக்கங் கொண்டவர்க்கு இவ்வைந்தும் செயல்படாது தடுத்தும் இருந்தாள் பராசத்தி.

ஓளி - அறிவு. வேதம் - அறிவு. குறித்திருத்தல் - உலகியலறிவு தொழிற்பட விசுத்தி முதல் கீழுள்ள ஐந்து ஆதாரச் சக்கரங்களும் இருவகையான தொழில்களையும் செய்துகொண்டிருப்பதைக் கவனித்திருத்தல். மறித்திருத்தல் - யோகியர்க்கு அவை தொழிற்படாது தடுத்திருத்தல். யோகியின் பிரக்ஞை விந்து நாதமேயாகையால் கண்டத்துக்குக் கீழ் தொழில் இல்லை.

பராசத்தி சீவர்களின் பக்குவத்துக்கேற்ப இயக்கி வருகிறாள் என்பதாம். 2

1157. மாதுநல் லாளும் மணான் இருந்திடப்
பாதிநல் லாளும் பகவனு மானது
சோதிநல் லானைத் துணைப்பெய்ய வல்லிரேல்
வேதனை தீர்தரும் வெள்ளடை யாமே.

மாது நல்லாளும் மணான் இருந்திட - அறிவு கண்டத்துக்குக் கீழேயுள்ள விஷயங்களை அறியவேண்டுமென்ற விருப்பம் சிவத்துக்கு இல்லாதபோது பராசத்தியும். பாதி நல்லாளும் பகவனுமானது - சிவனுடன் அறிவை அறியும் சிற்சத்தியாக தேகோபாதையற்று சமவாயமாக விளங்குவள். சோதி நல்லானைத் துணைப்பெய்ய வல்லிரேல் - இவ்வாறு சமவாய நிலையில் உள்ளபோது ஓளிவிடிவான

அன்னையைத் தியானிக்கில். வேதனை தீர்தரும் - கிரியை வழித்தான சத்திநிலை கெட்டுத் துன்பம் நீங்கும். வெள்ளடை யாமே - நீங்களும் உடலைத் தாண்டி வெளியில் விளங்குவீர்.

மாதுநல்லாள் - பரை. பகவன் - பரன். வெள்ளடை - வெளி ஆகாயம்.

அறிவைச் செலுத்தும் முறையில் உந்து சத்தியாகவும், அறிவை அறியும் முறையில் உணர்வு சத்தியாகவும் சத்தி சிவத்துக்காகத் தொழிற்படுகிறது. மண்ணாகிய சிவம் தூண்டாதபோது சத்திக்குத் தொழில் இல்லை. இதுவே சத்தி சமவாயநிலை என்க.

பராசத்தியைத் தியானிக்கில் துன்பம் நீங்கி வெளியில் இருக்கலாம் என்பதாம். 3

1158. வெள்ளடை யானிரு மாமிரு மாமலர்க்
கள்ளடை யாரக் கமழ்குழ லார்மன
மள்ளடை யானும் வகைத்திற மாய்நின்ற
பெண்ணொரு பாகம் பிறவிபெண் ணமே.

வெள்ளடையான் - பரமாகாயத்தில் விளங்கும் சிவத்துடன் பொருந்தியவனும். இரு மா மிகுமா மலர்க் கள் அடை ஆர - இரண்டு பிரபைகளினால் விளங்கும் பெரியதான சகஸ்ரதளத்தில் உண்டான இன்பம் பொருந்த. கமழ்குழலார் மனம் அள்ளடையானும் - வாசனையுடைய பூக்களை முடியில் தரித்த பெண்கள் மனத்தில் இடம் பெறுதலும் ஆகியவன். வகைத் திறமாய் நின்ற பெண் ஒரு பாகம் பிறவி பெண்ணாமே - சிருட்டி காரியம் முடிவுற்றபோது இறைவனுடன் சமவாயமாகவுள்ள சத்தியை விரும்பியபோது அவளைப்போன்று பெண் தன்மை அடைவான்.

இருமா மிகுமா மலர் - சகஸ்ரதளம். இங்குப் பெறும் இன்பம் மாதர் இன்பத்திலும் சிறந்தது என்க. அள் - செறிவு அள் அடையான் - செறிந்து அடையான். வகைத் திறமாய் நின்றலாவது, ஒளியாக விளங்கிய பராசத்தி முன்னர் சிருட்டி காரியமாக ஆணாகவும் பெண்ணாகவும் விளங்கியவள், பின்னர் சிருட்டி காரியம் முடிவுற்றபோது இறைவனோடு சமவாயமாக நின்றல். பெண்ணும் என்பது, சத்தியை எண்ணியபோது சத்தியின் தன்மை உண்டாம் என்றபடி.

சத்தியை நாடி வழிபடில் சத்தியின் இயல்பைப் பெறுவர் என்பதாம். 4

1159. பெண்ணொரு பெண்ணை புணர்ந்திடும் பேதைமை
பெண்ணிடை ஆணும் பிறந்து கிடந்தது
பெண்ணுடை ஆணென் பிறப்பறிந் தீர்க்கின்ற
பெண்ணுடை ஆணிடைப் பேச்சற்ற வாறே.

பெண்ணொரு பெண்ணைப் புணர்ந்திடும் பேதைமை - ஒரு பெண் மற்றொரு பெண்ணை விரும்பிச் சேருவது அறியாமை. பெண்ணிடை ஆணும் பிறந்து கிடந்தது - ஆனால் இங்குப் பராசத்தியாகிய பெண்ணுக்கு ஆண்தன்மையும் உண்டு. பெண்ணுடை ஆண்என் - இங்ஙனம் பெண்ணும் ஆணுமாக இருப்பானேன்? பிறப்பறிந் தீர்க்கின்ற பெண்ணுடை ஆணிடைப் பேச்சற்ற வாறே - பிறவியின் இயல்பை அறிந்து பெண்ணுடன் ஆணும் சேர்ந்தபோது பேசும் காரியம் முடிவுற்றதன்றோ!

சிவன் சாதகனுடைய அறிவை ஈர்க்கின்றபோது சாதகன் ஆண்தன்மை கெட்டு சத்திமயமாய்ப் பெண்தன்மை பெறுவான். சாதகன் பராசத்தி நிலை பதியப்பெற்றுச் சிவத்தோடு ஒன்றுகிறான். அப்போது சிற்றின்பத்தில் பேச்சற்று நின்றுவிடுவதுபோல் பேரின்பத்தில் பேச்சற்று நின்றுவிடும் என்க.

சிவசத்தியில் மனம் ஒன்றியபோது பேச்சற்றுவிடும் என்பதாம். 5

1160. பேச்சற்ற நற்பொருள் காணும் பெருந்தகை
மாச்சற்ற சோதி மனோன்மனி மங்கையாங்
காச்சற்ற சோதி கடவு ளுடன்புணர்ந்
தாச்சற்றெ னுட்புகுந் தாலிக்குந் தானே.

பேச்சற்ற நற்பொருள் காணும் பெருந்தகை மாச்சற்ற சோதி - உரை கடந்த நற்பொருளாகவுள்ள குற்றமில்லாத ஒளிவடிவாகிய பரம்பொருள். மனோன்மனி மங்கையாங் காச்சற்ற சோதி கடவுளுடன் புணர்ந்து - மனோன்மனி மங்கையாகிய சினமில்லாத ஒளிக்கடவுளுடன் கூடி. ஆச்சற்றெ னுட்புகுந் தாலிக்குந்தானே - என்னுடைய மனத்துட் தானே புகுந்து மகிழ்ச்சியினைக் கொடுப்பதாயிற்று.

மாசற்ற சோதி - சிவம். காசற்ற சோதி - சத்தி

சிவசத்தி மனத்துள் புகுந்து மகிழ்ச்சியினைத் தருவதாயிற்று என்பதாம். 6

1161. ஆலிக்குங் கன்னி அரிவை மனோன்மனி
பாலித் துலகிற் பரந்துபெண் னாகும்
வேலைத் தலைவியை வேத முதல்வியை
ஆலித் தொருவன் உகந்துநின் றுனே.

ஆலிக்குங் கன்னி - மூலாதாரத்திலிருந்து சீவர்களுக்குக் களிப்பினைத் தரும் பாலை. அரிவை - சிவத்துக்கு வேருக இருந்து உலகை விளக்கும் பார்வதி. மனோன்மனி பாலித்து உலகிற் பரந்து பெண்ணாகும் - மனோன்மனி சத்தியானபோது அனைத்துயிரையும் பாது

காத்து உலகில் எங்கும் பரந்த பெண் வடிவாகும். வேலைத் தலைவியை-
பஞ்சக்கிருத்திய தலைவியும். வேத முதல்வியை - பிரணவ சொரூபியு
மான சத்தியை. ஆலித் தொருவன் உகந்துநின்றானே - களிப்பூட்ட
சிவன் மகிழ்ந்து நின்றனன்.

சிவன் சத்தியோடு கூடி ஐந்தொழில் புரிந்து காக்கின்றான் என்
பதாம். 7

1162. உகந்துநின் ருன்நம்பி ஒண்ணுதற் கண்ணோ
டுகந்துநின் ருன்நம் முழைபுக நோக்கி
உகந்துநின் ருன்இவ் உலகங்கள் எல்லாம்
உகந்துநின் ருன்அவ டன்றோ டொகுத்தே.

உகந்துநின்றான் நம்பி ஒன்றுதல் கண்ணோடு - சிவன் நெற்றிக்
கண்ணோடு மகிழ்ச்சி பொங்க நின்றான். உகந்துநின்றான் நம் உழைபுக
நோக்கி - ஆன்மாக்களாகிய நம்மிடம் எழுந்தருள விரும்பி நின்றான்.
உகந்துநின்றான் இவ் உலகங்கள் எல்லாம் - அதனால் உலகங்களில்
எல்லாம் விரும்பி நின்றான். உகந்து நின்றான் அவள்தன் தோள்
தொகுத்தே - பராசத்தியின் தோள்களைத் தழுவி போகியாயிருந்தான்.

பரிபாகமுற்ற ஆன்மாக்களிடம் சிவம் சத்தி பொருந்தி எவ்வுலகும்
அழைத்துச் செல்வர் என்பதாம். 8

1163. குத்து முலைச்சி குழைந்த மருங்கினள்
துத்தி விரிந்த சுணங்கினள் தூமொழி
புத்தகச் சீறடிப் பாவை புணர்வினைத்
தொத்த கருத்துச் சொல்லகில் லேனே.

குத்து முலைச்சி - விம்முகின்ற தனங்களை யுடையவளும். குழைந்த
மருங்கினள் - மெல்லிய இடையினை யுடையவளும். துத்தி விரிந்த
சுணங்கினள் - புள்ளிகள் விரவிய தேமலை யுடையவளும். தூமொழி -
தூய்மையான மொழியினை உடையவளும். புத்தகச் சீறடிப் பாவை -
மயில்தோகை போன்ற அழகிய திருவடிகளையும் உடைய பாவை
போன்ற பராசத்தியை. புணர்வினைத் தொத்த கருத்துச் சொல்லகில்
லேனே - சேர்ந்தமையால் உண்டான குறிப்பைச் சொல்ல முடியாது

புத்தகம் - சித்திர படம், மயில் தோகை.

தொகுத்த என்பது தொத்த என நின்றது.

பேரின்ப அனுபவம் சொல்ல முடியாது என்பதாம். 9

1164. சொல்லவொண் னாத அழற்பொதி மண்டலஞ்
செல்லவொண் னாது திகைத்தங் கிருப்பர்கள்
வெல்லவொண் னாத வினைத்தனி நாயகி
மல்லவொண் னாத மனோன்மனி தானே.

சொல்லவொண்ணாத அழற்பொதி மண்டலம் - அக்கினி மண்டலம் விளங்கும் காம பீடத்தின் வல்லபத்தை யாராலும் அளவிட்டுச் சொல்ல முடியாது. செல்லவொண்ணாது திகைத்தங் கிருப்பர்கள் - அளந்தறிய முடியாமலேயே திகைப்புடன் மக்கள் அங்கு உள்ளனர். வெல்லவொண்ணாத வினைத்தனி நாயகி - வினைப் போகத்தை வெல்ல அரிதாகும்படி ஒப்பற்ற நாயகி அமைத்துள்ளாள். மல்லவொண்ணாத மனோன்மணி தானே - இப்படிப்பட்ட ஆற்றலுடன் கூடிய சத்தியாகிய மனோன்மணியைப் பந்தித்துச் செயல்படாது நிறுத்த முடியாது.

மனோன்மணி வினைப்போகத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறாள். 10

1165. தானே இருநிலந் தாங்கிவிண்ணாய்நிற்குந்
தானே சுடும்அங்கி ஞாயிறுந் திங்களுந்
தானே மழைபொழி தையலு மாய்நிற்குந்
தானே வடவரைத் தண்கடற் கண்ணே.

தானே இருநிலந் தாங்கி விண்ணாய் நிற்கும் - மனோன்மணியே பெரிய பூதங்களைத் தாங்கி ஆகாயமாய் நிற்பள். தானே சுடும்அங்கி ஞாயிறுந் திங்களும் - அவளே சுடுகின்ற அக்கினியாகவும், சூரியனாகவும், சந்திரனாகவும். தானே மழைபொழி தையலுமாய் நிற்கும் - அவளே கருணை பொழிகின்ற சத்தியுமாய் உள்ளாள். தானே வடவரைத் தண்கடற் கண்ணே - அவளே வடவரை என்ற சிரசில் வடபாகமாகவும், குளிர்ந்த கடலிடையேயுள்ள வடவாக்கினி என்ற காமமாயும் உள்ளாள்.

வடவை என்ற அக்கினி கடலில் நடுவே கடல் மிகாமல் வைக்கப் பட்டது. அதுபோலக் காமாக்கினி வினைப்போகம் நிலைநிற்க அமைக்கப் பட்டுள்ளது என்க. வடவரை - கைலாசம், சிரசின் இடப்புறம்.

மனோன்மணியே பூதம் முதலியவற்றைத் தாங்கியுள்ளாள் என்பதாம். 11

1166. கண்ணுடை யானைக் கலந்தங் கிருந்தவர்
மண்ணுடை யாரை மனித்தரிற் கூட்டொணப்
பண்ணுடை யார்கள் பதைப்பற் றிருந்தவர்
விண்ணுடை யார்களை மேலுறக் கண்டே.

கண்ணுடையானைக் கலந்தங் கிருந்தவர் - நெற்றிக் கண்ணுடைய பராசத்தியைக் கூடி மதி மண்டலத்துக் களித்த ஞானிகள் மண்ணுடையாரை மனித்தரிற் கூட்டொண - மண்ணுலகத்தவராயினும் மனிதர்கள் என்று கருத வேண்டாம். பண்ணுடையார்கள் - தெய்வ குணம் பொருந்தியவராவார்கள். பதைப்பற்றிருந்தவர் விண்ணுடையார்களை மேலுறக் கண்டே - பதைப்பின்றி இருந்து அவர்கள் ஆகாய மண்டல வாசிகளைச் சூக்கும திருஷ்டியினால் கண்டிருப்பர்.

நெற்றிக் கண்ணை உடையானைக் கலந்திருப்பவர்க்கு நெற்றிக் கண்
தொழிற்படுவதால் தேவ தரிசனம் பெறலாம் என்பதாம். 12

1167. கண்டெண் டிசையுங் கலந்து வருங்கன்னி
பண்டெண் டிசையும் பராசத்தி யாய்நிற்கும்
விண்டெண் டிசையும் விரைமலர் கைக்கொண்டு
தொண்டெண் டிசையுந் தொழநின்ற கன்னியே.

கண்டு எண் டிசையுங் கலந்து வருங்கன்னி - வாலை என்ற பெயர்
ரினையுடைய குண்டலினி எல்லாத் திக்குகளிலும் வியாபித்து நிற்பவள்.
பண்டு எண் டிசையும் பராசத்தியாய் நிற்கும் - இவளே பழமையில்
உடலுற்பத்திக்கு முன்னால் எல்லாத் திக்குகளிலும் விளங்கிப் பரா
சத்தியாய் நிற்பள். விண்டு எண் டிசையும் விரைமலர்க் கைக்கொண்டு-
கீழே வந்த குண்டலினி மேலே சென்றபோது உடலை விட்டு உயிரைப்
பிரித்து சகஸ்ரதளத்தை இடமாகக் கொண்டு. தொண்டு எண் டிசை
யுந் தொழநின்ற கன்னியே - எல்லாத் திக்குகளிலுள்ளவர்களும்
தொழும்படி செய்தனர்.

விரைமலர் கைக்கொண்டு - சுவாதிட்டானச் சக்கரத்திலுள்ள
சத்தியை எடுத்துக்கொண்டு சகஸ்ரதளத்தில் விந்து ரூபமாய்
விளங்கல்.

குண்டலினி சத்தி சகஸ்ரதளத்தை அடைந்து பலரும் தொழ
நிற்பள் என்பதாம். 13

1168. கன்னி ஒளியென நின்றவிச் சந்திரன்
மன்னி யிருக்கின்ற மானிகை செந்நிறஞ்
சென்னி யிருப்பிடஞ் சேர்பதி னாறுடன்
பன்னி யிருப்பப் பராசத்தி யாமே.

கன்னி ஒளியென நின்ற இச் சந்திரன் - கன்னி ஒளிபோன்றிருந்த
பிறைச் சந்திரன். மன்னியிருக்கின்ற மானிகை செந்நிறம் - பொருந்தி
யிருக்கின்ற இடம் செந்நிறமுடைய சுவாதிட்டானமாகும். சென்னி
இருப்பிடஞ் சேர்பதினாறுடன் - சந்திரன் பதினாறு கலைகள் நிரம்பிய
போது விளங்கும் இடம் சிரசாகும். பன்னி யிருப்பப் பராசத்தியாமே-
இதுவே போற்றியிருக்கும் பராசத்தி நிலையமாகும்.

சிரசில் விளங்கும் சந்திரமண்டலம் பராசத்தி நிலையமாகும் என்
பதாம். 14

1169. பராசத்தி யென்றென்று பல்வகை யாலுந்
தராசத்தி யான தலைப்பிர மாணி
இராசத்தி யாமள வாகமத் தாளாகுங்
குராசத்தி கோலம் பலவுணர்ந் தேனே.

பராசத்தி யென்றென்று பல்வகையாலும் - பராசத்தி பலவகையிலும் எல்லாவற்றையும் என்றென்றும். தராசத்தியான தலைப் பிரமாணி - தாங்கிநிற்கும் சத்தியாய் முதன்மையான அளவையாக இருப்பவள் இராசத்தி யாமள ஆகமத்தானாகும் - இரவின்கண் விளங்கும் சத்தியாய் உருத்திரயாமளம் என்னும் ஆகமத்தால் உணர்த்தப்படுபவள். குராசத்தி கோலம் பலவுணர்ந்தேனே - குருவாக வருகின்ற சத்தியின் வடிவங்கள் பலவற்றையும் உணர்ந்தேன்.

வியாமள ஆகமம் - சத்தி வழிபாட்டை உணர்த்தும் ஆகமம்.

பராசத்தியின் வடிவங்கள் பல என்பதாம்.

15

1170. உணர்ந்துல கேழையும் யோகினி சத்தி
உணர்ந்துயி ராய்நிற்கும் * உன்னதன் ஈசன்
புணர்ந்தொரு காலத்துப் போகம தாதி
இணைந்து பரமென் றிசைந்திது தானே.

* பாடபேதம் : உள்ளத்தின்.

உணர்ந்து உலகேழையும் யோகினி சத்தி உணர்ந்து உயிராய்நிற்கும் - ஏழு ஆதாரங்களிலும் யோகினி சத்திகள் அறிந்து உயிருக்கு உணர்த்துவராவர். உள்ளத்தின் ஈசன் புணர்ந்தொரு காலத்து - உள்ளத்திலுள்ள ஈசன் இவர்களைக் கூடி ஒருகாலத்து. போகமதாதி இணைந்து - ஸ்திரிபோகம், உலகபோகம், வித்தியாபோகம் பொருந்தி. பரமென் றிசைந்திதுதானே - பரம் என்ற பெயரினைப் பெற்றிருந்தது. இச்சத்திகளின் தொகுப்பு பராசத்தியாகும்.

உலகேழ் - ஆறு ஆதாரங்களும் சகஸ்ரதளமும் ஆகிய ஏழு. யோகினி சத்திகள் - வித்தியா, ரேசிகா, மோசிகா, அமிர்தா, தீபகா, ஞான, ஆபியாயநி, வியாபிநி, மேதா, வியோமா, சித்திருபா, லெட்சுமி ஆகப் பன்னிரண்டு. இவை வித்தியா சத்திகள் ஆவர்.

யோகினி சத்திகளைப் பராசத்தி தொழிற்படுத்தி அவள் அறிவைப் பரமனுக்கு உணர்த்துபவள் என்பதாம்.

16

1171. இதுவப் பெருந்தகை எம்பெரு மானும்
பொதுவக் ¹கல்வியும் போகமு மாகி
மதுவக் குழலி மனோன்மணி மங்கை
அதுவக் ²கல்வியுள் ஆயுழி யோகமே.

பாடபேதம் : 1. கலவியும் 2. கலவியுள்.

இது அப் பெருந்தகை எம்பெருமானும் - சத்தியாகிய இதுவும் பெருந்தகையாகிய சிவனும். பொது அக் கலவியும் போகமுமாகி -

ஆகாயக் கலப்பில் சேருவதால் கலவியும் அதனால் விளையும் போகமுமாகி மது அக் குழலி மனோன்மணி மங்கை - இன்பம் பொருந்திய சுழுமுனையில் விளங்கும் மங்கையே அது அக் கலவியுள் ஆயுழியோகமே - அக் கலவியும் ஆராயுமிடத்து அது யோகமுமாகும்.

சத்தியே போகமும் யோகமும் அருளுவாள் என்பதாம்.

17

1172. யோகநற் சத்தி ஒளிபீடந் தானாகும்
யோகநற் சத்தி ஒளிமுகந் தெற்காகும்
யோகநற் சத்தி உதர நடுவாகும்
யோகநற் சத்திதாள் உத்தரந் தேரே.

யோகநற் சத்தி ஒளிபீடந் தானாகும் - யோகத்தை விளக்கும் நல்ல சத்தி ஒளியைப் பீடமாகக் கொண்டு விளங்குவள் (புருவ மத்தி). யோகநற் சத்தி ஒளிமுகந் தெற்காகும் - அத்தகைய யோக சத்தியின் ஒளிபெற்ற முகம் தெற்குப் பக்கம் என்ற வலக்கண்ணாகும். யோகநற் சத்தி உதர நடுவாகும் - யோகநற் சத்தி உதர நடுவாகிய மணிபூரகத்தில் சூரியனாக விளங்குவள். யோகநற் சத்திதாள் உத்தரந் தேரே - யோகநற் சத்தி சந்திரனாக விளங்குவது வடபுறமாகிய இடக்கண் என்று கொள்வாயாக.

சத்தி விளங்கும் இடங்கள் கூறியவாறு.

18

1173. தேர்ந்தெழு மேலாஞ் சிவனங்கி யோடுற
வார்ந்தெழு மாயையு மந்தம தாய்நிற்கும்
ஓர்ந்தெழு விந்துவும் நாதமும் ஓங்கிட
கூர்ந்தெழு கின்றனள் கோல்வளை தானே.

தேர்ந்தெழு மேலாஞ் சிவன் அங்கியோடுற - குருவினால் தேர்ந்து மேலாகிய சிவாக்கினியைத் தூண்டி ஒளி பீடத்துக்குக் கொண்டு சென்றால். வார்ந்தெழு மாயையும் அந்தமதாய் நிற்கும் - ஒழுகும் தன்மைத்தான மாயையும் முடிவுறும். ஓர்ந்தெழு விந்துவும் நாதமும் ஓங்கிட - ஆராய்ந்து அறியப்படுகின்ற விந்து நாதங்கள் பெருகிட கூர்ந்து எழுகின்றனள் கோல்வளை தானே - சுழுமுனை நாடியில் வளைந்து செல்லும் குண்டலினியும் முனைத்து எழுகின்றனள்.

வார்ந்தெழு மாயை - ஒழுகுந்தன்மைத்தான விரியம். ஒளி பீடத்துக்குச் சென்றபோது காமசெயம் உண்டாம் என்க. கோல்வளை - வீணத்தண்டில் வளைந்து செல்பவள்.

சிவாக்கினியைத் தூண்டவே குண்டலினி முனைத்து எழுவாள் என்பதாம்.

19

1174. தானுன வாறெட்ட தாம்பரைக் குண்மிசை
தானுன வாறுமீ ரேழுஞ் சமகலை
தானுன விந்து சகமே பரமெனுந்
தானும் பரவா தனையெனத் தக்கதே.

தானுன ஆறுஎட்டதாம் பரைக்குள் மிசை - பராசத்தியே ஆறு ஆதாரங்களிலும், அகரகலை என்ற சந்திரகலை பதினொன்றையும் பொருந்தி விளங்குவள். தானுன ஆறும் ஈழேழும் சமகலை - ஆறு ஆதாரங்களும் அவளாக இருப்பினும் ஒன்பதாவது கலை வரையில் அதிகமான விநிவு பெற்று விளங்காத நிலையாகும். தானுன விந்து சகமே பரமெனும் - கலை வடிவாகச் சமைந்த விந்து உலகத்திலும் பரத்திலும் தான் கலந்திருப்பன். தானும் பரவாதனை யெனத் தக்கதே - இங்ஙனம் அவள் கலந்திருக்கும் நிலையே பரவாதனை எனத்தக்கதாம்.

சமகலை - அகரம், உகரம், மகரம், விந்து, அர்த்த சந்திரன், நிரோதினி, நாதம், நாதாந்தம், சத்தி ஆகிய ஒன்பதும் சிரசுக்குள் தொழிற்படும் கலைகள். வாதனை - தடை. ஒளிமயமான விந்துவின் நிலையே சீவனுக்குப் பந்தத்தைத் தரும் சகமாயும், மோட்சத்தைத் தரும் பரமாயும் உள்ளது.

சத்தியே பந்தத்தையும் மோட்சத்தையும் அருளுவாள் என்பதாம்.

20

1175. தக்க பராவித்தை தானிரு பானேழிற்
றக்கெழு மோருத் திரஞ்சொல்லச் சொல்லவே
மிக்கிடும் எண்சத்தி வெண்ணிற முக்கண்ணி
தொக்க கதையோடு தொன்முத்திரை யாளே.

தக்க பராவித்தை தான் இருபானேழில் - மிகவும் சிறந்த திருவருளின் கலையைப் பயிலுவதற்குப் பராசத்தியே இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களாக விளங்குவதை அறிந்து. தக்கெழும் ஓர் உத்திரஞ் சொல்லவே - தக்கபடி சிரசில் ஸ்பந்த ரூபமாக விளங்கிடும். மிக்கிடும் எண்சத்தி வெண்ணிற முக்கண்ணி - பிறகு சிறிது சிறிதாக ஸ்பந்தம் (அசைவு) மிகுத்து எண்சத்திகளும் வெண்ணிறத்தில் விளங்கும் பராசத்தியும் வெளிப்பட்டருளுவாள். தொக்க கதையோடு தொன்முத்திரையாளே - அவளே அமைந்த காரணத்துடன் அரிய பழமையான முதல் நிலையையும் உடையவள்.

சிரசைச் சூழ பன்னிரண்டு இராசிகளும், இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களும் உள்ளன. இவ்வட்டம் பூர்த்தியானால் வான மண்டலம் விளங்கும். முத்திரை - முதல் நிலை. சீவனின் முதல் நிலை விந்து நாதம் என்க.

தக்க மந்திரத்தைச் செபித்தால் பராசத்தியின் அருள் வெளிப்பாடு உண்டாகும் என்பதாம்.

21

1176. முத்திரை மூன்றின் முடிந்தமெய்ஞ் ஞானத்தள்
தத்துவ மாயல்ல வாய சகலத்தள்
வைத்த பராபர னாய பராபரை
சத்தியு மானந்த சத்தியுங் கொங்கே.

முத்திரை மூன்றின் முடிந்த மெஞ்ஞானத்தள் - அக்கினி கண்டம், சூரிய கண்டம், சந்திர கண்டம் ஆகிய மூன்றும் முடிந்து விளங்குவதில் பராசத்தியுள்ளாள். தத்துவமாய் அல்லவாய சகலத்தள் - பராசத்தி சொல்லப்பட்ட தத்துவமாயும், அல்லவாயும் எல்லாவற்றிலும் விளங்குபவள். வைத்த பராபரனாய பராபரை - பராபரனைத் தன்னிடம் கொண்ட பராபரை. சத்தியுமானந்த சத்தியுங் கொங்கே - அச்சத்தி பேரானந்தத்தைத் தருபவளாயும், சிற்றின்பத்தைத் தருபவளாயும் உள்ளாள்.

மெஞ்ஞானத்தள் - அக்கினி முதலிய மூன்றின் ஞானமே அவளை அறியும் உண்மையான அறிவு. கொங்கு - கள், தேன். இவள் இன்பம் விளைக்கும் குண்டலினி சத்தியாக உள்ளாள் என்க.

பராசத்தி எல்லாத் தத்துவங்களாயும் தத்துவங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவளாயும் உள்ளாள் என்பதாம். 22

1177. *கொங்கின்ற கொம்பின் குரும்பைக் குலாங்கன்னி
பொங்கிய குங்குமத் தொளிபொ ருந்தினள்
அங்குச பாச மெனும்பி லங்கனி
தங்கு மவள்மனை தானறி வாயே.

* பாட பேதம்: கொங்கின்ற.

கொங்கின்ற கொம்பின் குரும்பைக் குலாங்கன்னி - தேன் போன்று விருப்பத்தைத் தரும் வீணுத்தண்டின் அடியில் புற்றஞ்சோறு போல் பல சத்திகளைக் கூட்டமாகவுடையவள். பொங்கிய குங்குமத் தொளி பொருந்தினள் - உவகை மிகுந்தபோது சிவந்த குங்கும நிறத்தை உடையவள் அங்குச பாசமெனும் அகிலம் - அங்குசமாகவும் பாசமாகவும் உள்ள பிருதிவி. கனி தங்குமவள் மனைதானறிவாயே - விரும்பித் தங்குகின்ற அவள் இடம் என்று அறிவாயாக.

அங்குச பாசமெனும் அகிலம் - சுவாதிட்டானமாகிய பிருதிவி ஞானியர்க்கு இந்திரியங்களை அடக்கும் அங்குசமாகவும், அஞ்ஞானியர்க்குப் பிணிக்கும் பாசமாகவும் உள்ளது.

குண்டலினி சத்தி பிருதிவியிருந்து ஞானியர்க்கும் அஞ்ஞானியர்க்கும் அவரவர்க்கு ஏற்ப அருளுவாள் என்பதாம். 23

1178. வாயு மனமுங் கடந்த மனோன்மனி
பேயுங் கணமும் பெரிதுடைப் பெண்பிள்ளை
ஆயும் அறிவுங் கடந்த அரனுக்குத்
தாயும் மகளுநல் தாரமு மாமே.

வாயு மனமுங் கடந்த மனோன்மனி - சீவர்களின் உசவாச நிகவாசத்தையும், மனத்தையும் கடந்து விளங்கும் மனோன்மனி. பேயுங் கணமும் பெரிதுடைப் பெண்பிள்ளை - பேய்களையும் பல்வேறு கணங்களையும் தமக்கு ஏவலாகப் பெற்றவள். ஆயும் அறிவுங் கடந்த அரனுக்கு - ஆராய்ச்சி அறிவைக் கடந்த சிவனுக்கு. தாயும் மகளுநல் தாரமு மாமே - மனோன்மனி தாயாகவும், மகளாகவும், மனைவியாகவும் உள்ளாள்.

தாய் - பரன்பரை விளங்கும் தத்துவத்தை அறிய சாதாக்கிய தத்துவத்தில் விளங்கும் மனோன்மனியே விளக்கம் செய்பவளாதல் பற்றித் தாய் மகள் - சிருட்டி நிலையில் பரன்பரையிலிருந்து சாதாக்கியம் அமைவதால் மகள். தாரம் - எல்லாவற்றிலும் சிவம் சத்தியாக விளங்குவதால் தாரம்.

மனோன்மனி அரனுக்குத் தாயாக, மகளாக, மனைவியாக உள்ளாள் என்பதாம். 24

1179. தாரமு மாகுவள் தத்துவ மாய்நிற்பள்
காரண காரிய மாகுங் கலப்பினள்
பூரண விந்துப் பொதிந்த புராதனி
பாரள வாந்திசை பத்துடையாளே.

தாரமு மாகுவள் - பராசத்தி சிவத்துக்கு மனைவியும் ஆவள். தத்துவமாய் நிற்பள் - சத்தி தத்துவமாய் நின்று நாத விந்துக்களைத் தோற்றுவிக்கவும் செய்வள். காரண காரியமாகும் - சிவத்தோடு ஒன்றிய நிலையில் அனைத்துக்கும் பரம காரணியாகவும், சிருட்டியை நினைந்து பிரிந்தபோது சிவத்தின் காரியமும் ஆவள். கலப்பினள் பூரண விந்துப் பொதிந்த புராதனி - இத்தகைய புணர்ப்பினை உடையாள் நிறைந்த விந்து சத்தி பொருந்தியுள்ள பழமைக்கெல்லாம் பழமையானவள். பாரளவாந் திசை பத்துடையாளே - அண்டங்களின் அளவாகப் பிரிந்துள்ள திசைகள் பத்தினையும் உடைமையாகக் கொண்டவள்.

இவ்வண்ணம் பராசத்தி சர்வவியாபியாக உள்ளாள் என்பதாம்.

1180. பத்து முகமுடையாள் நம் பராசத்தி
வைத்தனள் ஆறங்க நாலுடன் றுன்வேதம்
ஒத்தனள் ஆதாரம் ஒன்றுடன் ஒங்கியே
நித்தமாய் நின்றாளெம் நேரிழை *கூரே.

* பாடபேதம் : கூரே.

பத்து முகமுடையாள் நம் பராசத்தி - பத்து முகங்களை உடையவள் நம்முடைய பராசத்தி. வைத்தனள் ஆறங்க நாலுடன் தான்வேதம் - ஆறு இதழ்களையுடைய சுவாதிட்டானத்தை அங்கமாக, நாலு இதழ்களையுடைய மூலாதாரத்தை வேதமாக அமைத்துள்ளாள். ஒத்தனள் ஆதாரம் ஒன்றுடன் ஒங்கியே - சகஸ்ரதளத்தில் சிவத்துடன் ஒன்றும் போது சமவாயமாக ஒத்து நின்றனள். நித்தமாய் நின்றாள் எம் நேரிழை கூரே - எமது நேரிழையாகிய அவள் நிலையான பொருளாவாள் என்று அறிவாயாக.

மூலாதாரம் தொழிற்பட ஆறிதழிளையுடைய சுவாதிட்டானம் அங்கம் என்றறிக. சுவாதிட்டானத்திலுள்ள சத்தி மூலாதாரத்தை நோக்கியபோது காமசெயம் உண்டாகி சகஸ்ரதளம் விளங்கும் என்க.

பராசத்தி நிலையாக விளங்கும் இடம் சகஸ்ரதளம் என்பதாம். 26

1181. கூறியே கன்னி குலாய புருவத்தள்
சீறிய ளாயுல கேழுந் திகழ்ந்தவள்
ஆரிய நங்கை யமுத பயோதரி
பேருயி ராளி பிறிவறுத் தாளே.

கூறிய கன்னி குலாய புருவத்தள் - கூறிய குண்டலினியாகிய கன்னி கூட்டமாகிய சத்திகளுடன் புருவத்திடை விளங்குவள். சீறிய ளாயுல கேழுந்திகழ்ந்தவள் - சிறந்தவளாக ஏழுலகும் விளங்குவள். ஆரிய நங்கை - மேலானவள். அமுதபயோதரி - அமுதம் நிறைந்த சூரிய சந்திரராகிய தனங்கையுடையவள். பேருயிராளி - பிரமனை ஆளுபவள். பிறிவறுத்தாளே - அவள் அநந்தியமாக விளங்குபவள்.

சத்தி பிரிப்பின்றிப் புருவ நடுவே விளங்குபவள் என்பதாம். 27

1182. பிரிவின்றி நின்ற பெருந்தகைப் பேதை
குறியொன்றி நின்றிடுங் கோமளக் கொம்பு
பொறியொன்றி நின்று புணர்ச்சிசெய் தாங்கே
அறிவொன்ற நின்றனள் ஆருயி ருள்ளே.

பிறிவின்றி நின்ற பெருந்தகைப் பேதை - சிவத்தோடு பிரிப்
பின்றிக் கலந்துநின்ற பெருந்தகுதியுடைய பேதை. குறியொன்றி
நின்றிடுங் கோமளக்கொம்பு - தியானத்தில் புருவமத்திக்கு மேல்
பொருந்தி விளங்கும் அழகிய கொடிபோல்வாள். பொறியொன்றி
நின்று புணர்ச்சி செய்து - அறிவினுள் அறிவாகப் பொருந்தி நின்று.
ஆங்கே அறிவொன்ற நின்றனள் ஆருயிருள்ளே - அவ்விடத்து அரிய
உயிருக்குள் அறிவாகக் கலந்து நின்றாள்.

சத்தி' அறிவுமயம் என்பதாம்.

28

1183. உள்ளத்தி னுள்ளே யுடனிருந் தைவர்தங்
கள்ளத்தை நீக்கிக் கலந்துட னேபுல்கிக்
கொள்ளத் தவநெறி கூடிய இன்பத்து
வள்ளற் றலைவி மருட்டிப் புரிந்தே.

வள்ளல் தலைவி - வள்ளலாகிய பராசத்தி. உள்ளத்தினுள்ளே
உடனிருந்து - மனத்தினுள் உடனாய் இருந்து. ஐவர்தம் கள்ளத்தை
நீக்கி - ஐம்பொறிகள் செய்யும் கள்ளத்தனத்தை ஒழித்து. கலந்
துடனே புல்கி - உயிரோடு கலந்து. கொள்ளத் தவநெறி - தவநெறி
மேற்கொள்ள. கூடிய இன்பத்து - உண்டான இன்பத்தில். மருட்டிப்
புரிந்தே - என்னை மயக்கி விரும்பச் செய்தாள்.

பராசத்தி உள்ளத்திலேயுள்ள ஆசைகளை அறும்படி செய்தாள்
என்பதாம்.

29

1184. புரிந்தருள் செய்கின்ற போகமா சத்தி
இருந்தருள் செய்கின்ற இன்பம் அறியார்
பொருந்தி யிருந்த புதல்விபூ வண்ணத்
திருந்த விலக்கில் இனிதிருந் தாளே.

புரிந்தருள் செய்கின்ற போகமா சத்தி - விரும்பி அருள் புரிகின்ற
போகசத்தி. இருந்தருள் செய்கின்ற இன்பம் அறியார் - மனத்துள்
இருந்து இன்பம் அளிப்பதை யாரும் அறியார். பொருந்தியிருந்த
புதல்வி - அவ்வாறு பொருந்தியிருந்த புதல்வியாகிய சத்தி. பூ வண்
ணத்து இருந்த இலக்கில் இனிதிருந்தாளே - மலரும் மணமும்போல்
சிவத்தோடு பொருந்தி இனிமையாக வீற்றிருந்தாள்.

மனோன்மணி சத்தி உள்ளத்துப் பொருந்தியிருந்து இன்பம்
அருளுவாள் என்பதாம்.

30

1185. இருந்தனள் ஏந்திழை என்னுள மேவித்
திருந்து புணர்ச்சியில் தேர்ந்துணர்ந் துன்னி
நிரந்தர மாகிய நிரதி சயமொடு
பொருந்த விலக்கிற் புணர்ச்சி அதுவே.

இருந்தனள் ஏந்திழை என்னுளமேவி - ஏந்திழையாகிய சத்தி எனது உள்ளத்தை இடமாகக் கொண்டு விரும்பி இருந்தாள். திருந்து புணர்ச்சியில் தேர்ந்துணர்ந் துன்னி - திருத்தமாகிய கலப்பில் தெளிந்து அறிந்து தியானித்து. நிரந்தரமாகிய நிரதிசயமொடு பொருந்த - இடையீட்டில்லாத வியப்பற்ற நிலையில் பொருந்தியிருக்க. விலக்கிற் புணர்ச்சி அதுவே - தடையானவைகளை விலக்கியிருந்தால் அதுவே சத்தியோடு கலப்பதாகும்.

உள்ளத்தில் தடையான எண்ணங்களை நீக்கித் தியானத்தில் இருந்தால் சத்தியோடு பொருந்தலாம் என்பதாம். 31

1186. அதுஇது என்னும் அவாவினை நீக்கித்
துதியது செய்து சுழியுற நோக்கில்
விதியது தன்னையும் வென்றிட லாகும்
மதிமல ராள்சொன்ன மண்டல மூன்றே.

அதுஇது என்னும் அவாவினை நீக்கி - அது வேண்டும் இது வேண்டும் என்னும் ஆசையினை விட்டு. துதியது செய்து சுழியுற நோக்கில் - அவனைப் புகழ்ச்சி செய்து பிரமரந்திரத்தில் தியானிக்கில். விதியது தன்னையும் வென்றிடலாகும் - விதிக்கப்பட்ட வினைகளையும் வென்றுவிடலாம். மதிமலராள் சொன்ன மண்டல மூன்றே - சந்திர மண்டலத்தில் விளங்குவதாய் சொன்ன மண்டலங்கள் மூன்றாகும்.

ஆசையை நீக்கி சிரசு உச்சியில் பொருந்தியிருந்தால் விதியை வெல்லலாம் என்பதாம். 32

1187. மூன்றுள மண்டலம் மோகினி சேர்விடம்
ஏன்றுள ஈரா நெழுகலை உச்சியில்
தோன்று மிலக்குற வாகுதல் மாமாயை
ஏன்றனள் ஏழிரண்டு இந்துவொடு ஈறே.

மூன்றுள மண்டலம் மோகினி சேர்விடம் - மோகினி சேர்கின்ற மண்டலங்கள் அக்கினி, சூரியன், சந்திரன் ஆகிய மூன்று உள்ளன. ஏன்றுள ஈராறு எழுகலை உச்சியில் - எனினும் பொருந்திய பன்னிரு கலைகளையுடைய சூரிய மண்டலத்தின் உச்சியில். தோன்றும் இலக்குற வாகுதல் மாமாயை - விளங்கும் இலக்கில் பொருந்துதல் சுத்த மாயையாம் ஏன்றனள் ஏழிரண்டு இந்துவொடு ஈறே - அப்போது நவந்தரு பேதமாகிய பராசத்தி சந்திர மண்டலத்தில் விளங்குவாள்.

மோகினி - மோகத்தைச் செய்பவன், அசுத்த மாயை. மூன்று மண்டலங்கள் - அக்கினி, சூரியன், சந்திரன். தாமத குணம் மிக்குள்ள இடம் அக்கினி மண்டலம், இராசத குணம் மிக்குள்ள இடம் சூரிய மண்டலம், சாத்துவிக குணம் மிக்கு ஒளிவிளங்கும் இடம் சந்திர

மண்டலம். சாத்துவிக குணம் மிக்கு ஒங்கினபோது சிரசின்மேல் பராசத்தியின் அருள் விளக்கம் ஒளியாகச் சிறப்புறும். ஈராறு - பன்னிரண்டு. சூரியனது கலை பன்னிரண்டு. இலக்கு - இடம். ஏழிரண்டு - ஒன்பது. பூரணச் சந்திர மண்டலம் அமைந்தபோது நாதத்தைக் கடந்த நாதாந்தம் அமையும்.

சந்திர மண்டலம் விளங்கியபோது புலன், அறிவு, சிந்தனை யாவும் இல்லை. 33

1188. இந்துவி னின்றெழு நாதம் இரவிபோல்
வந்துபின் நாக்கின் மதித்தெழுங் கண்டத்தில்
உந்திய சோதி இதயத் தெழும்ஒலி
இந்துவின் மேலுற்ற ஈறது தாளே.

இந்துவின் நின்றெழு நாதம் இரவிபோல் வந்து-சந்திர மண்டலத்தில் உதிக்கின்ற நாதம் மலைபோல் ஒங்கி. பின் நாக்கின் மதித்தெழுங் கண்டத்தில் - பின் நாக்கு என்ற சிறுமூளைப் பகுதியில் படர்ந்து கண்டத்தினின்றும் மேலெழும். உந்திய சோதி இதயத் தெழும்ஒலி - உந்திய சோதியாக அநாகதச் சக்கரத்திலுள்ள இதயத் துடிப்பு ஒலி. இந்துவின் மேலுற்ற ஈறதுதாளே - சந்திரகலை மேற்சென்று இறுதியை அடையும்.

இரவி - மலை. நாக்கு - பின் மூளை, பிடரிக்கண். இங்கிருந்து ஸ்பந்தம் பரவி மேல்நோக்கிச் செல்லும் என்க.

சிந்தனையால் நாதம் உண்டாகிச் சந்திர மண்டலத்தில் இறுதியடையும் என்பதாம். 34

1189. ஈறது தான்முதல் எண்ணிரண் டாயிர
மாறுதல் இன்றி மனோவச மாயெழில்
தூறது செய்யுஞ் சுகந்தச் சுழியது
பேறது செய்து பிறந்திருந் தாளே.

ஈறது தான்முதல் எண்ணிரண்டு - சந்திரகலை பதினாறின் முடிவே சிருட்டிக்கு முதலாம். ஆயிர மாறுதலின்றி மனோவசமாய் - ஆயிரக் கணக்கான மாற்றங்கள் இல்லாமல் மனம் சமநிலையைப் பெற்று. எழில் தூறது செய்யும் சுகந்தச் சுழியது - அது அழகுமிக்கு விளங்கும் வாசனை நிறைந்த இடமாகும். பேறது செய்து பிறந்திருந்தாளே - அதனையே பேராகக் கொண்டு விளங்கியிருந்தாள்.

எண்ணிரண்டு - $8 \times 2 = 16$ சந்திரகலை. சுகந்தச்சுழி - சமனநிலை.

சத்தியே அந்தமும் ஆதியுமாய் உள்ளாள் என்பதாம். 35

1190. இருந்தனள் ஏந்திழை ஈறதி லாகத்
திருந்திய ஆனந்தஞ் செந்நெறி நண்ணிப்
பொருந்து புவனங்கள் போற்றிசெய் தேத்தியம்
வருந்த இருந்தனள் மங்கைநல் லாளே.

இருந்தனள் ஏந்திழை ஈறதிலாக - ஏந்திழையாகிய சத்தி சந்திர கலையில் ஈறாக விளங்கும் சூக்குமை வாக்குகளான பரசரீரத்தில் எழுந்தருளியிருந்தாள். திருந்திய ஆனந்தஞ் செந்நெறி நண்ணி - மேலான ஆனந்தத்தைப் பெறுவதற்கான நன்னெறியை அடைந்து. பொருந்து புவனங்கள் போற்றிசெய்து ஏத்தி வருந்த - பொருந்திய புவனங்களில் உள்ளோர் அவளது புகழை நினைத்து வழிபட்டு ஏங்கியிருக்க. இருந்தனள் மங்கை நல்லாளே - நன்மையைச் செய்யும் சத்தி வீற்றிருந்தாள்.

எல்லா புவனங்களும் வழிபடச் சந்திர கலையில் விளங்கியிருந்தாள் என்பதாம்.

36

1191. மங்கையும் மாரனுந் தம்மொடு கூடிநின்
றங்குலி கூட்டி அகம்புறம் பார்த்தனர்
கொங்கைநல் லாளுங் குமாரர்கள் ஐவருந்
தங்களின் மேவிச் சடங்குசெய் தாரே.

மங்கையும் மாரனுந் தம்மொடு கூடிநின்று - சத்தியும் சிவனும் பொருந்தி நின்று. அங்குலி கூட்டி அகம்புறம் பார்த்தனர் - யானைத் துதிக்கை போன்ற பிரணவத்தின் உச்சியிலிருந்து சிருட்டிக்க எண்ணிச் சீவர்களுக்கு உடலுக்கு வேண்டியதையும், உயிருக்கு வேண்டியதையும் கணித்தனர். கொங்கை நல்லாளுங் குமாரர்கள் ஐவரும் - சூரிய சந்திரர்களைத் தனங்களாகக் கொண்ட பார்வதியும் ஐந்து குமாரர்களுடன். தங்களின் மேவிச் சடங்கு செய்தாரே - தங்களது சத்தியோடு சேர்த்து உலகத்துக்கான படைத்தலாதித் தொழில் களைச் செய்தனர்.

மாரன் - சிருட்டியைக் கருதியபோது மன்மதன்.

சத்தியே படைத்தலாதி ஐந்தொழில்களையும் சதாசிவராதியரைக் கொண்டு புரிகின்றனள் என்பதாம்.

37

1192. சடங்கது செய்து தவம்புரி வார்கள்
கடந்தனி னுள்ளே கருதுவ ராகில்
தொடர்ந்தெழு சோதி துளைவழி ஏறி
அடங்கிடும் அன்பின தாயிழை பாலே.

தி. 10

சடங்கது செய்து தவம்புரிவார்கள்-புறக்கிரியைகளை மட்டும் செய்து தவத்தைப் புரிகின்ற மக்கள். கடந்தனி னுள்ளே கருதுவராகில் - அகத்திலுள்ள சிவசத்தியைத் தியானிப்பாராயின். தொடர்ந்தெழு சோதி துளைவழி ஏறி - மூலாதாரத்தினின்று மூண்டெழுகின்ற மூலாக்கினி ஆருதாரங்களாகிய வழியுடன் பிரமப்புழையில் உயர்ந்து. அடங்கிடும் அன்பின தாயிழை பாலே - அன்பு வடிவான சத்தியினிடத்து அடங்கும்.

அகவழிபாடு செய்தால் மூலாக்கினி மேலுயர்ந்து சத்தியாகிய ஒளி யோடு பொருந்தலாம் என்பதாம். 38

1193. பாலித் திருக்கும் பனிமல ராறினும்

ஆலித் திருக்கும் அவற்றின் அகம்படி

சீலத்தை நீக்கத் திகழ்ந்தெழு மந்திர

மூலத்து மேலது முத்தது வாமே.

பாலித்திருக்கும் பனிமல ராறினும் - சந்திரகலை ஆறு ஆதாரங்களிலும் பொருந்தித் தனது சத்தியை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது. ஆலித் திருக்கும் அவற்றின் அகம்படி - அவற்றினுள் பொருந்திக்களிப்பூட்டிக்கொண்டுள்ளது. சீலத்தை நீக்கத் திகழ்ந்தெழு மந்திர மூலத்து மேலது - அதன் தன்மையை மாற்ற ஒளிபெற்று மூலாதாரத்தினின்று மேலேழும் பிரணாவம் உதவுவதாகும். முத்ததுவாமே - சொல்லப்போனால் முத்துப் போன்ற நிறத்தினையுடைய விரியமேயாகும்.

முத்ததுவாம் - முத்துப் போன்ற விரியம் வற்றி ஒளியாவதில்தான் ஆருதாரங்களில் விளங்கும் சந்திரனின் தன்மை மாறும்.

ஆருதாரங்களின் சந்திரன் நிலையைப் பிரணவத்தால் மேல்முக மாக்க வேண்டும் என்பதாம். 39

1194. முத்து வதனத்தி முகந்தொறு முக்கண்ணி

சத்தி சதிரி சகனி சடாதரி

பத்துக் கரத்தி பராபரன் பைந்தொடி

வித்தகி என்னுள்ள மேவிநின் ருளே.

முத்து வதனத்தி - முத்துப்போன்ற சுக்கில நாடியில் முகமுள்ளவன். முகந்தொறு முக்கண்ணி - சோம சூரியாக்கினியாகிய முக்கண்களைப் பத்து முகங்களிலும் உடையவன் சத்தி - ஆற்றலையுடையவன். சதிரி - திறமையுடையவன். சகனி - உருவத்தையுடையவன். சடாதரி - ஒளிக் கிரணங்களை முடியிலுடையவன். பத்துக்கரத்தி - பத்து நாடிகளினால் தொழில் செய்பவன் பராபரன் பைந்தொடி - பராபரனாகிய சிவத்துக்கு ஸ்பந்தரூபமான தேவி. வித்தகி - பைரவி. என்னுள்ளம் மேவிநின்ருளே - இத்தன்மையுடையவன் என்னுள்ளத்தைப் பொருந்தி நின்றான்.

பராசத்தியின் பெருமையைக் கூறியவாறு.

1195. மேவிய மண்டலம் மூன்றுடன் கீழெரி
தாவிய நற்பதத் தண்மதி யங்கதிர்
மூவருங் கூடி முதல்வியாய் முன்னிற்பார்
ஓவினு மேலிடும் உள்ளொளியா மே.

மேவிய மண்டலம் மூன்றுடன் - பொருந்திய மூன்று மண்டலங்களுள். கீழெரி தாவிய நற்பதத்தன் - அக்கினி மண்டலத்தில் பொருந்திய திருவடியை உடையவன். மதியங் கதிர் மூவருங்கூடி முதல்வியாய் முன்னிற்பார் - மதி மண்டலத்தை முகமாகவும் கதிர் மண்டலத்தை உடலாகவும் கொண்டு மும்மண்டல நாயகியாய் முன்னிற்பள். ஓவினு மேலிடும் உள்ளொளியாமே - நாம் விலக்கினும் நம்மைவிட்டு விலகாத உள்ளொளியாய்ப் பொருந்துவள்.

சத்தி மும்மண்டலங்களிலும் உயிரிலும் பொருந்தியுள்ளாள் என்பதாம். 41

1196. உள்ளொளி மூவிரண் டோங்கிய அங்கங்கள்
வெள்ளொளி அங்கியின் மேவி அவரொடுங்
கள்ளவிழ் கோதைக் கலந்துட னேநிற்குங்
கொள்ள விசுத்திக் கொடியமு தாமே.

உள்ளொளி மூவிரண் டோங்கிய அங்கங்கள் - உள்ளொளியாகிய குண்டலினி ஆறு ஆதாரங்களாகிய அங்கங்களில். வெள்ளொளி அங்கியின் மேவி - வெண்ணிற ஒளியாகச் சிவத்துடன் பொருந்தி. அவரொடுங் கள்ளவிழ் கோதைக் கலந்துடனே நிற்கும் - எல்லா ஆதார தேவதைகளுடன் சத்தி கலந்து மேலே செல்வன். கொள்ள விசுத்திக் கொடியமுதாமே - அநாகதச் சக்கரம் அடங்க விசுத்திச் (தொண்டை) சக்கரத்துக்குமேல் அமுத மண்டலம் விளங்கத் தொடங்கும் நிலையாம்.

கள்ளவிழ் கோதை - மூலாதாரம் முதல் அநாகதம் வரை குண்டலினி விளங்காத நிலை. தொண்டைக்குமேல் ஆனந்த பைரவியாம்.

குண்டலினி ஆதாரங்களில் பொருந்தி விசுத்திக்குமேல் வந்து இன்பத்தை அருளுவள் என்பதாம். 42

1197. கொடியதி ரேகை குருவுள் இருப்பப்
படியது *வாருணைப் பைங்கழ லீசன்
வடிவது வானந்தம் வந்து முறையே
இடுமுதல் ஆறங்கம் ஏந்திழை யாளே.

*பாடபேதம்: வாருணை.

கொடியது இரேகை குருவுள் இருப்ப - விசுத்திக்குமேல் நெற்றி நடுமுதல் பிரமரந்திரம் முடிய விளங்கும் சகஸ்ரதளத்தில் விளங்கும் சதாசிவராகிய பரமகுரு இருக்க. படியது வாருணை - அங்கு வெளிப்படுவது ஆனந்தக் கள்ளாகும். பைங்கழல் ஈசன் - அந்த ஆனந்தமே இறைவனின் பசுமையான திருவடியாம். வடிவது ஆனந்தம் - அவன் உருவம் ஆனந்தம். வந்து முறையே இடு முதல் ஆறங்கம் ஏந்திழையாளே - மூலாதார முதல் ஆறு ஆதாரங்களையும் அங்கமாகவுடைய ஏந்திழை ஆனந்தத்தை அளிப்பாள்.

முன்னர் விஷயானந்தமாய் மூலாதாரத்திலிருந்த சத்தி பின்னர் பிரமானந்தமாய் மேலே வெளிப்படுவாள் என்பதாம். 43

1198. ஏந்திழை யாளும் இறைவர்கள் மூவரும்
காந்தார மாறுங் கலைமுதல் ஈரெட்டு
மாந்த குளத்தியு மந்திர ராயவுஞ்
சார்ந்தனர் ஏத்த இருந்தனள் சத்தியே.

ஏந்திழையாளும்-குண்டலினியும் இறைவர்கள் மூவரும் - அயன் முதலிய மூன்று இறைவர்களும். காந்தாரம் ஆறும் - அஞ்ஞானக் காடாகிய ஆறுதாரங்களும். கலைமுதல் ஈரெட்டும் - சந்திரகலை பதினாறும். ஆந்த குளத்தியும் - சதாசிவ பத்தினியும். மந்திர ராயவும் - மந்திர ராஜனை ஈசானரும். சார்ந்தனர் ஏத்த இருந்தனள் சத்தியே - சார்ந்து வழிபடப் பராசத்தி எழுந்தாளினாள்.

ஆர்ந்த என்பது ஆந்த என நின்றது. மந்திரராச - மூலாதார முதல் மேல் முகத்தோடு சென்று சிரசில் ஈசான திக்கில் விளங்கும் ஒளி.

பராசத்தி சிரசின்மேல் ஒளியாக விளங்கும்போது இங்குக் குறிப்பிட்டோர் அவளுடன் ஒன்றுபட்டு நிற்பர் என்பதாம். 44

1199. சத்தியென் பாலொரு சாதகப் பெண்பிள்ளை
முத்திக்கு நாயகி என்ப தறிகிலர்
பத்தியைப் பாழில் உகுத்தஅப் பாவினர்
கத்திய நாய்போற் கதறுகின் றுரே.

சத்தியென்பாள் ஒரு சாதகப் பெண்பிள்ளை - சத்தி சாதகர்க்குப் பாலை வடிவில் குண்டலினியாக உள்ளாள். முத்திக்கு நாயகி என்ப தறிகிலர் - அவளை அறிந்து மேலெழச் செய்தால் அவளே முத்தியை அளிக்கும் தலைவியாவாள். பத்தியை பாழில் உகுத்த அப் பாவினர் - இவ்வுண்மையை அறியாது பத்தியை வீணே செலுத்திய பாதகர்கள். கத்திய நாய்போல் கதறுகின்றாரே - ஆரவாரம் செய்யும் நாய்போல் கதறிக்கொண்டுள்ளார்களே!

தர்க்க வாதத்தை விட்டு உண்மையை உணர்ந்து முன்னேறி பராசத்தியை அடைய வேண்டும் என்பதாம். 45

1200. ஆரே திருவின் திருவடி காண்பர்கள்
நேரேநின் றோதி நினைவும்வல் லார்க்குக்
காரேர் குழலி கமல மலரன்ன
சீரேயுஞ் சேவடி சிந்தைவைத் தாளே.

ஆரே திருவின் திருவடி காண்பர்கள் - திருவாகிய பராசத்தியின் திருவடியைக் காண்பவர் யார்? நேரேநின்றோதி நினைவும் வல் லார்க்கு - அவளை ஒளியில் கண்டு புகழ்ந்து தியானம் செய்பவர்க்கு, காரேர் குழலி கமலமலரன்ன - கருமை நிறமுள்ள சுழுமுனையாகிய குழலின் அடிப்பாகத்தில் சிவந்த தாமரை போன்ற. சீரேயுஞ் சேவடி சிந்தைவைத்தாளே - பெருமை நிறைந்த திருவடியை அருள் செய்வாள்.

பராசத்தியை ஒளியில் கண்டு தியானம் செய்வார்க்குத் திருவடியை அருளுவாள் என்பதாம். 46

1201. சிந்தையில் வைத்துச் சிராதியி லேவைத்து
முந்தையில் வைத்துத்தம் மூலத்தி லேவைத்து
நிந்தையில் வையா நினைவதி லேவைத்துச்
சந்தையில் வைத்துச் சமாதியெய் வீரே.

சிந்தையில் வைத்து - சத்தியைப் பற்றிய கருத்துக்களைச் சிந்தையில் அகலாது வைத்து. சிராதியிலே வைத்து - சிரத்தில் ஆதியான புருவமத்தியத்தில் தொடங்கி முந்தையில் வைத்து - ஒளி முகமாக முன்னிலைப் படுத்திக்கொண்டு. தம் மூலத்திலே வைத்து - ஆகுஞ் சனம், கூர்மாசனம் போன்றவைகளால் குண்டலினியின் முகத்தை மாற்றி மேலெழச் செய்துகொண்டு. நிந்தையில் வையா நினைவதிலே வைத்து - உலக விஷயங்களை நினைவாது அவளையே நினைத்து. சந்தையில் வைத்து - ஞானேந்திரியங்கள் கூடுமிடமான நாதத் தொனியில் பொருந்தி. சமாதி செய்வீரே - சமாதி செய்யுங்கள்.

சாதனம் முறையாகக் கூறியவாறு.

47

1202. சமாதியெய் வார்கட்குத் தான்முத லாகிச்
சிவாதியி லாருஞ் சிலைநுத லானை
நவாதியி லாக நயந்தது ஓதில்
உவாதி அவனாக் குறைவில தாமே.

சமாதி செய்வார்கட்குத் தான்முதலாகி - சமாதியாகிய ஒடுக்கத்தில் பயில்வாருக்குத் திருவருளம்மையே முதல்வியாகி. சிவாதியி லாருஞ் சிலைநுதலானை - 'சிவா' வை முதலாகக் கொண்டு விளங்கும் மந்திரத் தால் அநுபவிக்கப்படுபவளை. நவாதியிலாக நயந்தது ஓதில் - நவந்

தரு பேதமாகவுள்ள நிலையினை உணர்ந்து சிந்திக்கில். உவாதி அவளுக்கு உறைவிலதாமே - சந்திர கலையின் உச்சியே அவளுக்கு உறையுளாகக் கொண்டு விளங்குவாள்.

சிவா + ஆதி - சிவாதி. சிவாயநம சத்திக்குரிய மந்திரம். சிவயநம சிவனுக்குரியது. சிலைநுதலாள் - இரு புருவங்களுக்கிடையில் விளங்குபவள். நவ + ஆதி = நவாதி - சிவம் சத்தி நாதம் விந்து சதாசிவம் மகேசுவரர் உருத்திரர் விஷ்ணு பிரமன் ஆதி ஒன்பது பேதம். சிவசத்தி சமவாய நிலையில் சத்தியே ஒன்பது வடிவும் கொள்கிறாள் என்க. உவா + ஆதி - உவாதி. உவா - சந்திரன். உறை + இல் + அது + ஆமே - உறைவிடம் ஆமே.

சமாதி செய்வோர்க்குச் சத்தியே சந்திர கலையில் விளங்குவாள் என்பதாம். 48

1203. உறைபதி தோறும் முறைமுறை மேவி
நறைகமழ் கோதையை நாடொறு நண்ணி
மறையுட னேநிற்கு மற்றுள்ள நான்கும்
இறைதினைப் போதினில் எய்திட லாமே.

உறைபதி தோறும் முறைமுறை மேவி - சத்தி விளங்குகின்ற மூலாதாரம் முதலிய இடங்கள்தோறும் முறையாக அடைந்து. நறைகமழ் கோதையை நாடொறு நண்ணி - இன்பத்தை அளிக்கும் நங்கையை நாடோறும் விரும்பி இருந்தால், மறையுடனே நிற்கும் மற்றுள்ள நான்கும் - மூலாதாரத்துடனுள்ள ஏனைய சுவாதிட்டானம் மணிபூரகம் அநாகதம் விசுத்தி ஆகிய நான்கு சக்கரங்களும். இறைதினைப் போதினில் எய்திடலாமே - சிறிது நேரத்தில் விளங்கி இறைவியைப் பொருந்தலாம்.

பதி - சிந்தை, சிரம், முந்தை, மூலம். மந்திரம் 1201. மறை - நான்கு, நாலிதழ்த் தாமரையாகிய மூலாதாரம்.

சத்தியை முறையாக ஆதாரச் சக்கரங்களில் தியானித்தால் எளிதில் அடையலாம் என்பதாம். இது கிரியை நெறி. 49

1204. எய்திட லாகும் இருவினை யின்பயன்
கொய்தளிர் மேனிக் குமரி குலாங்கன்னி
மைதவழ் கண்ணிநன் மாதூரி கையொடு
கைதவம் இன்றிக் கருத்துறும் வாறே.

எய்திடலாகும் இருவினையின் பயன் - மேன்மையான பயனை அடையலாம். கொய்தளிர் மேனிக் குமரி குலாங்கன்னி - இளந் தளிர் போன்ற மேனியையும் கூட்டத்தையும் உடைய குண்டலினியையும்.

மைதவழ் கண்ணி - நீலோற்பலம் போன்ற கண்ணையுடைய பராசக்தியையும். மாதூரிகையோடு - இன்பமான முறையில். கைதவம் இன்றிக் கருத்துறும் ஆறே - வஞ்சனையின்றி வழிபடும் முறை இதுவாகும்.

மாதூரி - ஆனந்தக் கள்.

முன் மந்திரத்தில் கூறியவாறு சத்தியை உணர்வோடு அகத்தில் வழிபட வேண்டும் என்பதாம். 50

1205. கருத்துறுங் காலங் கருது மனமுந்
தீருத்தி யிருந்தவை சேரு நிலத்து
ஒருத்தியை உன்னி உணர்ந்திடு மண்மேல்
இருத்திடும் எண்குணம் எய்தலும் ஆமே.

கருத்துறுங் காலங் கருது மனமும் - உனக்கு இன்பம் உண்டாகின்ற நேரத்து மனத்தால் தியானிக்கவும். தீருத்தியிருந்து அவை சேரு நிலத்து ஒருத்தியை உன்னி உணர்ந்திடு - மூலாதாரத்தில் விளங்கும் பாலையை சுவாதிட்டானவழிச் செல்லாது பிரமரந்திரம் நோக்கிய மனத்துடன் பராசத்தியை உணர்ந்தறிவாயாக. மண்மேல் இருத்திடும் - பூமியின்மேல் நீண்ட ஆயுளோடு வைப்பாள். எண்குணம் எய்தலும் ஆமே - தன்வயத்ததை முதலிய எட்டு குணங்களும் அடைதலும் அமையும்.

இன்பம் உண்டாகிறபோது சத்தியை எண்ணி இருந்தால் இறை குணங்கள் எய்தலாம் என்பதாம். 51

1206. ஆமையொன் றேறி அகம்படி யானென
ஓமஎன் றோதியெம் உள்ளொளி யாய்நிற்கும்
தாம நறுங்குழல் தையலைக் கண்டபின்
சோம நறுமலர் குடிநின் றுளே.

ஆமையொன்றேறி அகம்படியானென - ஆமைபோன்று இந்திரியங்களை அடக்கி யான் செருக்கு இல்லாதவன் என்று. ஓமஎன்றோதியெம் உள்ளொளியாய் நிற்கும் - பிரணவத்தின் சுரமாகிய மகாரத் தைத் தொண்டைக்குமேல் நினைக்க மூலாதாரத்திலிருந்து ஒரே சோதியாய் விளங்கும். தாம நறுங்குழல் தையலைக் கண்டபின் - பராசத்தியைக் கண்டபின். சோம நறுமலர் குடிநின்றாளே - சந்திர மண்டலத்தில் விளங்குவதைக் காணலாம்.

ஓம் என்பது சந்திர மண்டலத்தை உதிக்கச் செய்யும் உபாயம். பிரணவத்தில் மகரம் விளங்கும் இடம் தொண்டை என்க. தாம நறுங்குழல் தையல் - மூலாதார முதல் பிரமரந்திரம்வரை சுழுமுனையில் பல சத்திகளை மாலைபோல் கொண்டுள்ளவள்.

புற நாட்டமின்றிப் பிரணவத்தைச் சிந்தித்தால் சத்தி சந்திர மண்டலத்தில் விளங்குவதைக் காணலாம் என்பதாம். 52

1207. சூடிடும் அங்குச பாசத் துளைவழி
கூடும் இருவளைக் கோலக்கைக் குண்டிகை
நாடும் இருபத நன்னெடு ருத்திரம்
ஆடிடுஞ் சீர்புனை ஆடக மாமே.

சூடிடும் அங்குச பாசத் துளைவழி - மூலாதார முதல் பிரமரந்திரம் வரை செல்லும் சித்திரணி நாடியில் தோட்டியையும் கட்டுக் கயிற்றையும் தரித்திருப்பாள். கூடும் இருவளைக் கோலக்கைக் குண்டிகை - அத்துடன் பெரிய சங்கமும் அமுத கலசமும் பொருந்தும். நாடும் இருபத நன்னெடுருத்திரம் - இருபதங்களாகிய 'சிவா' என்று நீண்டு உச்சரிக்கப்படும் மந்திரத்தை விரும்பும். ஆடிடுஞ் சீர்புனை ஆடகமாமே - சிறப்புப் பொருந்திய பொன்மன்றுள் ஆடும்.

பாசம் - வேண்டாத தத்துவங்களைக் கட்டி நிறுத்தல். அங்குசம் - பராசத்தியை அடைய வேண்டிய தத்துவங்களைத் தூண்டி நடத்தல். இருவளை - சங்கம், சங்கோசை நாதத்தில் ஒன்று. குண்டிகை - கலசம், சாதகன் சிரசே அமுத மயமான ஒளியைத் தாங்கி நிற்கும் கலசம்.

சத்தி தேவையான நாத விந்துக்களைப் பெருக்கிப் பொன்னொளியில் விளங்குவாள் என்பதாம். 53

1208. ஆமயன் மாலரன் ஈசன் சதாசிவன்
தாமடி சூடிநின் றெய்தினர் தம்பதங்
காமனுஞ் சாமன் இரவி கனலுடன்
சோமனும் வந்தடி சூடநின் ருளே.

ஆமயன் மாலரன் ஈசன் சதாசிவன் - பிரமன், திருமால், உருத்திரன், மகேசன், சதாசிவன் ஆகியோர். தாமடி சூடிநின்று எய்தினர் தம்பதம் - சத்தியின் திருவடியைச் சூடித் தத்தம் பதவியைப் பெற்றனர். காமனுஞ் சாமன் இரவி கனலுடன் - காமனும் அவன் தம்பியாகிய சாமனும், சூரியனும், அக்கினியுடன். சோமனும் வந்தடி சூட நின் ருளே - சந்திரனும் திருவடியில் பொருந்தும்படி மூலாதார முதல் ஓரே சோதியாக நின்றனர்.

சத்தி தேவர்கள் வணங்கச் சோதியாக மும்மண்டலங்களிலும் நின்றனர் என்பதாம். 54

1209. சூடும் இளம்பிறை சூலி கபாலினி
நீடும் இளங்கொடி நின்மலி நேரிழை
நாடி நடுவிடை ஞான முருவநின்
ருடு மதன்வழி அண்ட முதல்வியே.

சூடும் இளம்பிறை - சுவாதிட்டானத்தில் இன்பத்தைப் பெருக்கும் இளம் பிறையைச் சிரசில் கொண்டவன் சூலி - சமுமுனை நாடியும் அதன்மேல் விளங்கும் சோம சூரியாக்கினியும் ஆகிய சூலத்தைத் தன் வடிவாகக் கொண்டவன். கபாலினி - மேல் மண்டையில் விளங்கும் சந்திர மண்டலத்தைத் தரித்துள்ளவள். நீடும் இளங்கொடி - மூலாதாரந் தொட்டு பிரமரந்திரம் முடிய கொடிபோல் சித்திரணி நாடியில் செல்பவள். நின் மலி - மலம் இல்லாதவள். நேரிழை - பெண். நாடி நடுஇடை ஞானம் உருவநின்று - இத்தகையவள் நடுநாடி வழி ஞானம் விளங்க நின்று. ஆடுமதன்வழி அண்ட முதல்வியே - திரு நடன மிடுவதால் அண்ட முதல்வி என்று அழைக்கப் படுகிறாள்.

அண்டம், மனிதனைச் சூழத் தொம்பைக் கூடு போன்றுள்ளது. இதனைப் பிரணவ மண்டலம் என்றும் கூறுப.

சத்தி நடு நாடி வழிநின்று ஞானம் அளிப்பதால் அண்ட நாயகி என்பதாம். 55

1210. அண்ட முதலாய் அவனிபரி யந்தங்
கண்டதொன் றில்லைக் கனங்குழை யல்லது
கண்டனுங் கண்டியு மாகிய காரணங்
குண்டிகை கோளிகை கண்டத னாலே.

அண்ட முதலாய் அவனி பரியந்தம் - ஆகாயக் கூருள் அண்ட முதல் பூமி தத்துவம் வரை. கண்டதொன்றில்லைக் கனங்குழையல்லது - பொற் காதணியுடைய பராசத்தியைத் தவிர வேறு நிலையான இடம் பெற்றவர் இல்லை. கண்டனுங் கண்டியுமாகிய காரணம் - சிவனும் சத்தியுமாகிய காரணம். குண்டிகை கோளிகை கண்டதனாலே - பெண்ணும் ஆணுமாகப் படைப்பதற்காகவேயாம்.

கனங்குழை - பொன்னொளியில் விளங்கும் உணர்வு. இவ்வுணர்வே ஆகாயக் கூருக்கீழுள்ள எல்லாத் தத்துவங்களிலும் பரவியுள்ளது என்க. குண்டிகை - மூலாதாரத்தில் விளங்கும் ஆண்தன்மை. கோளிகை - மூலாதாரத்தில் கொள்ளும் தகைமையுடைய பெண் தன்மை.

அண்டமெல்லாம் சத்தி மயம் என்பதாம்.

56

1211. ஆலமுண் டானமு தாங்கவர் தம்பதஞ்
சாலவந் தெய்துந் தவத்தின்பந் தான்வருங்
கோலிவந் தெய்துங் குவிந்த பதவையோ
டேலவந் தீண்டி இருந்தனள் மேலே.

ஆலமுண்டான் அமுது - சத்தி ஆலகாலம் உண்ட சிவத்துக்கு அமுதம் ஆவான். ஆங்கவர்தம் பதம் - அவர் அடையும் பதவியாவான். சாலவந்தெய்துந் தவத்தின்பந் தான்வரும் - நிரம்ப வந்து பொருந்தும் தவத்தால் வரும் இன்பமாகத் தானே வருவான். கோலிவந்தெய்துங் குவிந்த பதவையோடு - அத்தகைய சத்தி ஆதாரங்கள் தோறும் கோலிவந்து அடையப் பெறும் குவிந்த வழியாகிய சுழுமுனையோடு. ஏலவந் தீண்டி இருந்தனள் மேலே - பொருந்த வந்து செறிந்த உச்சியின்மேல் விளங்கினள்.

பதவை - வழி.

முன்னுள்ள எட்டு மந்திரங்களால் கூறிய சத்தியின் அருள்திறம் இங்கு முடித்துக் கூறியவாறு. 57

1212. மேலாம் அருந்தவம் மேன்மேலும் வந்தெய்தக்
காலால் வருந்திக் கழிவர் கணத்திடை
நாலா நளினநின் றேத்திநட் டுச்சிதன்
மேலா மெழுத்தின ளாமத்தி னுளே.

மேலாம் அருந்தவம் மேன்மேலும் வந்தெய்த - மேன்மையான அரிய தவம் மேலும்மேலும் பெருகவும். காலால் வருந்திக் கழிவர் கணத்திடை - பிரணவாயுவின் இயக்கத்தால் அழியும் மாந்தர் இதனை அறியாது கணத்திடை கெடுவர். நாலாநளின நின்றேத்தி - அன்னமயமான உடலிலுள்ள நாலிதழ்த் தாமரையினின்று வழிபடப் பெற்று. நட்டுச்சி தன்மேலா எழுத்தினள் ஆமத்தினுளே - உச்சி நடுவில் மேலான பிரணவமாக அம்மை விளங்குவாள்.

நாலாம் நளினம் - நாலிதழ்த் தாமரையுடைய மூலாதாரச் சக்கரம். நட்டுச்சி - உச்சியின் நடுவில் விளங்கும் பிரமரந்திரம். ஆமத்தினுள் - உணவினாலாய அன்னமய கோசத்தில் விளங்குபவள். ஆமம் - அன்னம்.

மேலான பிரணவமாக விளங்கும் சத்தியை அறிந்து வழிபடாது கெடலாகாது என்பதாம். 58

1213. ஆமத் தினிதிருந் தன்ன மயத்தினள்
ஓமத்தி லேயும் ஒருத்தி பொருந்தினள்
நாம நமசிவ என்றிருப் பார்க்கு
நேமத் துணைவி நிலாவிநின் றுளே.

ஆமத்து இனிதிருந் தன்னமயத்தினள் - அன்னமய கோசத்துக்கு உண்ணும் உணவினால் சத்தி வழங்குபவளாக இருந்தனள். ஓமத்தி லேயும் ஒருத்தி பொருந்தினள் - யோனியாகிய குண்டத்தில் தன்னைச் சிவார்ப்பணம் செய்பவர்க்கு அங்கேயும் சோதி வடிவாக விளங்கினள்.

நாம் நம்சிவ என்றிருப்பார்க்கு - சிவத்துக்கு அடிமை என்றிருப்பவருக்கு. நேமத் துணைவி நிலாவிநின்றாளே - வேரினிடமே துணைவி பொருந்தி விளங்கினள்.

ஆமம் - பாகம் பண்ணப்பெறுத போசன பதார்த்தம். ஓமம் - ஓம குண்டம். இக்குண்டத்துக்கு இடநாடி சிருவம். சுழுமுனை நாடி சிருக்கு ஆம். நேமம் - வேர், மூலாதாரம்.

யோனி குண்டத்தில் சிவார்ப்பணம் செய்திருப்பார்க்குச் சத்தி சோதியாக விளங்கி நிற்பாள் என்பதாம். 59

1214 நிலாமய மாகிய நீள்படி கத்தின்
சிலாமய மாகுஞ் செழுந்த தளத்தின்
சலாமய மாகுஞ் சுரிசுழற் கோதை
கலாமய மாகக் கலந்துநின் றுளே.

நிலாமயமாகிய நீள் படிகத்தின் - நிலாவைப் போன்ற நீண்ட வெண் பளிங்கின். சிலா மயமாகுஞ் செழுந் தளத்தின் - செழுமையான முத்துப்போன்ற சிலைமயமாய்ச் சத்தி உள்ளாள். சலா மயமாகுஞ் சுரிசுழற் கோதை - சுருண்ட குழல்போன்ற சுழுமுனையில் விளங்கு பவள் சொலிக்கும் தன்மையள். கலா மயமாகக் கலந்துநின்றாளே - மூலாதார சத்தியால் மாற்றப்பட்டபோது நிவிருத்தியாதி பஞ்ச கலைகளாகக் கலந்து நின்றாள்.

நிலா மயமாக வெண்பளிங்குச் சிலைபோல் பஞ்சகலைகளில் கலந்து நின்றாள் என்பதாம். 60

1215. கலந்துநின் றுள்கன்னி காதல னோடுங்
கலந்துநின் றுள்உயிர் கற்பனை எல்லாங்
கலந்துநின் றுள்கலை ஞானங்கள் எல்லாங்
கலந்துநின் றுள்கன்னி காலமு மாயே.

கலந்துநின்றாள் கன்னி காதலனோடும் - மூலாதாரத்திலுள்ள உருத்திரருடன் குண்டலினி பொருந்தி நின்றாள். கலந்து நின் றுள் உயிர் கற்பனை எல்லாம் - மனத்தின் கற்பனைகளுக்கு எல்லாம் அவளே காரணமாயினள். கலந்துநின்றாள் கலைஞானங்களுக்கு எல்லாம் - பாச அறிவுகளில் எல்லாம் அவளே விளங்கினள். கலந்து நின்றாள் கன்னி காலமுமாயே - பாச அறிவு அழியும் உடலுடன் தொடர்புள்ளவையாதலின் குண்டலினி கால தத்துவத்துடன் கலந்திருந்தாள்.

குண்டலினி உடலில் விளங்கிக் கிரியைகளைச் செய்பவளாதலின் மனத்தின் கற்பனை முதலியவற்றுக்குக் காரணமாயினாள் என்பதாம். 61

1216. காலவி எங்குங் கருத்தும் அருத்தியுங்
கூலவி ஒன்றாகுங் கூட இழைத்தனள்
மாலினி மாகுலி மந்திர சண்டிகை
பாலினி பாலவன் பாகம தாமே.

காலவி - சீவர்களுக்குக் கால தத்துவமாயுள்ளவள். எங்குங் கருத்
தும் அருத்தியுங் கூலவி - எங்கும் எண்ணத்தைப் பூர்த்தி செய்யும்
அனுகூலமுடையவள். ஒன்றாகுங் கூட இழைத்தனள் - பிரிப்பின்றி
விளங்கும் கலப்பினைச் செய்தவள். மாலினி - உமை. மாகுலி - மூலா
தார சத்தியாகிய குண்டலினி. மந்திர சண்டிகை - சண்டிகை மந்திரத்
தில் விளங்குபவள். பாலினி பாலவன் பாகமதாமே - இவள் காப்
பவளாய்க் காக்கின்ற சிவத்துக்கு ஒரு பாகமாகவுள்ளாள்.

சத்தி சிவனுக்குப் பாகமாயிருந்து சீவர்களுக்கு நன்மைபுரிகிறுள்
என்பதாம். 62

1217. பாகம் பராசத்தி பைம்பொன் சடைமுடி
ஏகம் இருதயம் ஈரைந்து திண்புய
மோக முகமைந்து முக்கண் முகந்தொறும்
நாகம் உரித்து நடஞ்செய்யும் நாதர்க்கே.

பைம்பொன் சடைமுடி - பசிய பொன்மயமான கிரணங்களை
முடியாகவுடையவள். ஏகம் இருதயம் - ஒருடல். ஈரைந்து திண்புயம் -
பத்து வலிய புயங்கள். மோக முகமைந்து - விருப்பத்தை வினைக்கும்
ஐந்து முகங்கள். முக்கண் முகந்தொறும் - ஒவ்வொரு முகத்திலும்
மூன்று கண்கள் ஆகியவற்றை உடையவள். நாகம் உரித்து நடஞ்
செய்யும் நாதர்க்கே - அஞ்ஞானமயமான இருட்டைப் பிளந்து
செல்லும் பிரணவத்தில் விளங்கும் சிவத்துக்கு. பாகம் பராசத்தி -
பராசத்தி பாகமாகவுள்ளாள்.

ஈரைந்து திண்புயம் - பத்து திசைகளும் பத்து புயங்கள். முகம்
ஐந்து - பஞ்சப் பிரமம் ஐந்து முகம் கொண்டது அதேபோன்று
சத்திக்கும் ஐந்து முகங்கள் (காயத்ரி தேவி உருவம்).

பராசத்தியின் உருவம் கூறியவாறு.

63

1218. நாதனு நலொன் பதின்மருங் கூடிநின்
ரோதிடுங் கூட்டங்கள் ஓரைந் துளாவை
வேதனும் ஈரொன்ப தின்மரும் மேவிநின்
ருதியும் அந்தமு மாகிநின் ருளே.

நாதனு நால் ஒன்பதின்மரும் கூடிநின்று - ஆன்மா முப்பத்தாறு
தத்துவங்களுடன் கூடிய உடம்பினுள். ஓதிடுங் கூட்டங்கள் ஓர்
ஐந்துள் - ஐந்து ஐந்து கொத்தான கூட்டங்கள் ஐந்து உள்ளன.

அவை வேதனும் ஈர் ஒன்பதின்மரும் மேவி நின்று - அவைகளில் பிரமனும் தேவகணங்கள் பதினெட்டும் சேர்ந்து விரும்பித் துதிக்க. ஆதியும் அந்தமுமாகி நின்றானே - அவற்றுக்கெல்லாம் முதலும் முடிவுமாகி நின்றானே.

கூட்டங்கள் ஐந்து, பூதங்கள் ஐந்து, கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்து, ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்து, தன்மாத்திரை ஐந்து, கலை காலம் நியதி மாயை புருடன் ஆகிய ஐந்து ஆக ஐந்து கொத்துக்கள்.

தத்துவங்களைத் தோற்றியவனும் ஒடுக்கியவனும் பராசத்தி என்பதாம். 64

1219. ஆகின்ற நாள்கலை ஐம்பத் தொருவர்கள்
ஆகிநின் றூர்களில் ஆருயி ராமவன்
ஆகிநின் றுளுட னாகிய சக்கரத்
தாகிநின் றுனவன் ஆயிழை பாடே.

ஆகின்ற நாள் கலை ஐம்பத்தொருவர்கள் ஆகி - படைக்கின்ற நாள் ஆதாரச் சக்கரங்களிலுள்ள ஐப்பத்தொரு அட்சரங்களிலும் அவளுடைய சத்திகள் பொருந்தி. நின்றூர்களில் ஆருயிராமவன் - அவற்றுக்குப் பராசத்தி உயிராக அமைந்தனள். ஆகிநின்றுளுட னாகிய சக்கரத்து - இவ்வாறு ஆகின்ற அவளுடன் உடம்புள். ஆகி நின்றான் அவன் ஆயிழை பாடே - சிவன் அம்மையோடு பொருந்தி எல்லாவற்றிலும் கலந்து நின்றான்.

சத்தி அட்சரங்களுக்கு உயிராகவுள்ளாள் என்பதாம். 65

1220 ஆயிழை யாளொடு மாதிப் பரமிடம்
ஆயதொ ரண்டவை யாறும் இரண்டுள
ஆய மனந்தொ றறுமுக மவைதனில் -
ஏயவார் குழலி இனிதுநின் றானே.

ஆயிழையாளொடு மாதிப் பரமிடம் - சத்தியோடு சிவத்துக்கு இடமான சக்கரம். ஆயதோர் அண்டவை ஆறும் இரண்டுள - சிரசின் மேலுள்ள எட்டிதழ்க் கமலமாகும். ஆய மனந்தொறு அறுமுக மவைதனில் - மனம் எந்த எந்த குறிப்பைப் பற்றி நிற்கிறதோ அதற்கேற்ப அந்த அந்த ஆதாரங்களில் சென்று. ஏயவார் குழலி இனிது நின்றானே - பொருந்தி சத்தி அருள்புரிந்து நின்றான்.

அண்டவை ஆறும் இரண்டும் - சிரசின் மேலுள்ள அட்டதள கமலம். மனத்தில் தோன்றும் எண்ணங்களுக்கேற்ப ஆதாரங்களில் பொருந்தி அருள்புரிவாள் என்க. ஒவ்வொரு ஆதாரத்திலும் தியானம் செய்தால் ஒவ்வொரு பயன் உண்டு என்பதறிக, அறு முகம் - ஆறு ஆதாரம்.

சத்தி சீவர்களின் எண்ணங்களுக்கேற்ப அருள்புரிவாள் என்பதாம். 66

1221. நின்றனள் நேரிழை யோடுடன் நேர்பட
இன்றெ னகம்படி ஏழும் உயிர்ப்பெய்துந்
துன்றிய வோரொன் பதின்மருஞ் சூழலுள்
ஒன்றுயர் வோதி யுணர்ந்துநின் ருளே.

நின்றனள் நேரிழையோடுடன் நேர்பட - நேரிழையாகிய பரா
சத்தி என்னுள்ளே சுழுமுனையில் ஊர்த்துவ முகமாக நின்றனள்.
இன்றென் அகம்படி ஏழும் உயிர்ப்பெய்தும் - அதனால் ஏழு ஆதாரச்
சக்கரங்களிலும் பிராணன் உந்தப்பெற்று சகஸ்ரதளம் விளங்கிற்று.
துன்றிய ஓரொன்பதின்மருஞ் சூழலுள் - அதனால் பிராணவாயு
ஏனைய ஒன்பது வாயுக்களுடன் மேலேறிச் சென்று. ஒன்றுயர் ஒதி
உணர்ந்து நின்ருளே - அது ஒன்றே உயர்வானது என்று அறிவித்
துத் தானும் அதில் நின்ருள்.

ஊர்த்துவகதி அமைந்த பிராணனில் சத்தி தன்னை அறிவித்து
விளங்கிச் சிவனை மேலேழ்ச் செய்யும் என்பதாம். 67

1222. உணர்ந்தெழு மந்திரம் ஒமெனும் உள்ளே
மணந்தெழு மாங்கதி யாகிய தாகுங்
குணர்ந்தெழு சூதனுஞ் சூதியுங் கூடிக்
கணந்தெழுங் காணுமக் காழுகை யாமே

உணர்ந்தெழு மந்திரம் ஒமெனும் உள்ளே - பிராணன் ஊர்த்துவ
முகமானபோது உணர்வாக எழும் மந்திரமாகிய பிரணவத்துள்ளே.
மணந்தெழும் ஆங்கதியாகியதாகும் - சேர்ந்து எழுகின்றது மேலான
முத்தி நெறியாகும். குணர்ந்தெழு சூதனுஞ் சூதியுங் கூடிக் கணந்
தெழும் - அப்பொழுது சத்தி சிவத்தை நோக்கி அகண்டத்தில் செல்ல
விரும்பிச் சிவனோடு கலந்தெழும். காணும்அக் காழுகையாமே - இந்
நிலை சிவத்தின்பால் விரும்பிச் செல்லும் காதலிபோன்ற நிலையாகும்
என்று காண்பாயாக.

சூதன் - (தேர்ப்பாகன்) தேகத்தை நடத்தும் சிவன். சூதி -
தேகத்தை நடத்தும் சத்தி.

பிராணன் ஊர்த்துவ முகமானபோது சத்தி சிவனை சிவத்திடம்
அழைத்துச் செல்லும் என்பதாம். 68

1223. ஆமது வங்கியும் ஆதியும் ஈசனும்
மாமது மண்டல மாருத மாதியும்
ஏமது சிவன் சிகையங் கிருண்டிடக்
கோமலர்க் கோதையுங் கோதண்ட மாருமே.

ஆமது அங்கியும் ஆதியும் - ஊர்த்துவ சகஸ்ரதளம் அக்கினியாயும் ஆதிசத்தியாயும் அமையும். ஈசனும் மாமது மண்டல மாருதம் ஆதியும் - மகேசன் விளங்கும் மண்டலமாயும், வாயு முதலாக மேலுள்ள ஆகாயம் சூரியன் சந்திரன் அக்கினி ஆகியவையும் அங்கு விளங்கும். ஏமது சீவன் சிகைஅங் கிருண்டிட - கவசமாக சீவனுக்குள்ள சிகை மந்திரம் உடலறிவு கடந்தபோது தொழிலற்றதாக. கோமலர்க் கோதையும் கோதண்ட மாருமே - பராசத்தியும் அரசன் வாழும் வீணத்தண்டில் விளங்குவாள்.

சிகை - அங்க மந்திரங்களில் ஒன்று. இது கவிழ்ந்த சகஸ்ர தளத்தை உணர்த்துவது சகஸ்ரதளம் நிமிர்ந்தபோது சிகை மந்திர அறிவு இருண்டுவிடும் என்க.

சீவனுக்குக் கீழுள்ள மண்டல அறிவு நீங்கவே சத்தி வீணத்தண்டில் விளங்குவாள் என்பதாம். 69

1224. ஆகிய கோதண்டத் தாகு மனோன்மனி

ஆகிய ஐம்ப துடனே அடங்கிடும்

ஆகும் பராபரை யோடப் பரையவள்

ஆகு மவள்ஐங் கருமத்தள் தானே.

ஆகிய கோதண்டத்தாகு மனோன்மனி - இவ்வாறாக வீணத்தண்டின்மேல் மனோன்மனி விளங்கியபோது. ஆகிய ஐம்பதுடனே அடங்கிடும் - எல்லாவற்றுக்கும் காரணமாகிய மூலாதார முதல் ஆறு தாரங்களிலும் உள்ள ஐம்பது அட்சரங்களின் தொழிலும் ஒய்ந்து விடும். ஆகும் பராபரை யோடப் பரையவள் - இதற்கு மேலாகும் பராபரையோடுள்ள பரை. ஆகு மவள் ஐங் கருமத்தள் தானே - அவளே சீவர்களுக்கு ஐந்தொழிலைப் புரிபவள்.

கோதண்டத்தில் விளங்கும் மனோன்மனியே ஐந் தொழில் புரிபவள் என்பதாம். 70

1225. தானிகழ் மோகினி சார்வான யோகினி

போன மயமுடை யாரடி போற்றுவர்

ஆனவ ராவியி னாகிய வச்சிவந்

தானும் பரசிவ மேலது தானே.

தானிகழ் மோகினி சார்வான யோகினி - தானே நிகழ்வதாகிய மோகினி, அதனைச் சார்ந்துள்ள யோகினி சத்திகளாகிய இவற்றை. போனமயமுடை யார் அடி போற்றுவர் - கடந்து சென்றவர் திருவருட் சத்திமயமுடையராய் அவளது திருவடியைப் போற்றுவர். ஆனவர் ஆவியினாகிய அச்சிவம் - அங்ஙனமான உயிரினடமாக விளங்கும் சிவன். தானும் பரசிவ மேலது தானே - அதுதானே மேலான பரசிவமாம்.

மோகினி - விருப்பத்தை உண்டுபண்ணுவது. யோகினி - அதன் பயனை அளிப்பது. பராசத்தியை நினைந்தவர் விருப்பமற்றவர் ஆதலின் மோகினி யோகினி சத்திகளின் ஆற்றல் கெட்டது என்க.

பராசத்தியைப் போற்றுபவரின் உயிரில் பரசிவனும் விரும்பிப் பொருந்தும் என்பதாம். 71

1226. தானந்த மேலே தருஞ்சிகை தன்னுடன்
ஆனந்த மோகினி யம்பொற் றிருவொடு
மோனையில் வைத்து மொழிதரு கூறது
வானவை யோமெனும் அவ்வுயிர் மார்க்கமே.

தானந்த மேலே தருஞ்சிகை தன்னுடன் - உடம்பின்மேல் இறுதியிலுள்ள சிகையின்மேல் விளங்கும் சகஸ்ரதளத்தில் ஆனந்த மோகினி அர்ப்பொன் திருவொடு - ஆனந்த மோகினியாகிய பராசத்தி பொன்னொளியில் விளங்கும் சிவத்துடன் மோனையில் வைத்து மொழிதரும் - மவுனத்தில் வைத்து விளக்கும். கூறது ஆனவை ஒமெனும் அவ்வுயிர் மார்க்கமே - இதுவே அகர உகர மகர விந்து நாதமான உயிர் அடையும் பிரணவ நெறியாம்.

சத்தி விளங்கும் சகஸ்ரதளத்தை அடைவதே பிரணவ நெறியாம். 72

1227. மார்க்கங்கள் ஈன்ற மனோன்மனி மங்கலி
யார்க்கும் அறிய வரியா ளவளாகும்
வாக்கு மனமும் மருவியொன் றுய்விட்ட
நோக்கும் பெருமைக்கு நுண்ணறி வாமே.

மார்க்கங்கள் ஈன்ற மனோன்மனி மங்கலி - உலகினர் உய்ய சமய நெறிகளை வகுத்த உமாதேவி தனது பதியுடன் பிரிப்பற்று விளங்குவள். யார்க்கும் அறிய வரியா ளவளாகும் - யாவர்க்கும் அறிவதற்கு அருமையானவள். வாக்கு மனமும் மருவி ஒன்றாய்விட்ட - வாக்கு மனமும் பொருந்தி ஒன்றானபோது. நோக்கும் பெருமைக்கு நுண்ணறிவாமே - அவரது நுண்ணறிவில் விளங்கும் பெருமையினை உடையவள்.

வாக்கும் மனமும் ஒன்றானபோது பராசத்தி விளங்குவாள் என்பதாம். 73

1228. நுண்ணறி வாகும் நுழைபுலன் மாந்தர்க்குப்
பின்னறி வாகும் பிரானறி வத்தடஞ்
செந்நெறி யாகுஞ் சிவகதி சேர்வார்க்குத்
தன்னெறி யாவது சன்மார்க்க மாமே.

நுண்ணறிவாகும் நுழைபுலன் மாந்தர்க்கு - மிகக்கூரிய புலன் களைக்கொண்டு அறியும் மாந்தரின் அறிவு பின் அறிவாகும் - சிவம் அக்கருவிகளுடன் பொருத்தியதால் அமைவது ஆதலின், இது பின் அறிவாகும். பிரான் அறிவு அத்தடங் செந்நெறியாகும் - கருவிகளை விட்டுப் பிரானுடன் ஒன்றிக் கருவிகள் இல்லாது அறியும் அறிவைப் பெறுவது செந்நெறியாகும். சிவகதி சேர்வார்க்குத் தன்னெறியாவது - சிவத்துடன் பொருந்தி அடையப்படுவதே ஆன்மா அடையவேண்டிய நெறியாகும். சன்மார்க்கம் ஆமே - இதுவே சன்மார்க்கமாகும்.

தன் அறிவின்றிப் பிரான் அறிவோடு பொருந்தி அடைவதே சன்மார்க்கம் என்பதாம். 74

1229. சன்மார்க்க மாகச் சமைதரு மார்க்கமுந்
துன்மார்க்க மானவை எல்லாந் துரந்திடும்
நன்மார்க்கத் தேவரும் நன்னெறியாவதுஞ்
சன்மார்க்கத் தேவியுஞ் சத்தியென்பாளே.

சன்மார்க்கமாகச் சமைதரு மார்க்கமும் - சன்மார்க்கமாக அமைந்த நெறி. துன்மார்க்கமானவை எல்லாந் துரந்திடும் - தூய நெறிகள் அல்லாத எல்லாவற்றையும் அகற்றிவிடும். நன்மார்க்கத்தே வரும் நன்னெறியாவதும் - நன்மார்க்கத்தால் நல்லொழுக்கம் ஆம். சன் மார்க்கத் தேவியுஞ் சத்தியென்பாளே - அச் சன்மார்க்கத்தைக் காட்டிய தேவியும் சத்தியேயாகும்.

சத்தியை அறிவதில் நன்மார்க்கமாகிய சன்மார்க்கம் உள்ளது என்பதாம். 75

1230. சத்தியும் நானுஞ் சயம்புவும் அல்லது
முத்தியை யாரும் முதலறிவாரில்லை
அத்திமேல் வித்திடில் அத்தி பழுத்தக்கான்
மத்தியி லேற வழியது வாமே.

சத்தியும் நானுஞ் சயம்புவும் அல்லது - சத்தியும் ஆன்மாவும் இவை இரண்டையும் உடைய சிவமும் ஆகிய மூன்றும் அல்லது. முத்தியை யாரும் முதலறிவாரில்லை - முத்திநிலையின் முடிவை அறிவார் ஒருவரும் இல்லை. அத்திமேல் வித்திடில் - பிரணவத்துக்கு மேல் அர்த்த மாத்திரையான சுரமாகிய மகரத்தை இட்டு. அத்தி பழுத்தக் கால் மத்தியிலேற வழியதுவாமே - மூலாதாரம் தொடங்கி வீணாத ண்டன் டின் வழியாக பிரமரந்திரம் சென்று மேலும் சிவசத்தியின் மத்தியில் இருக்கலாம்.

அத்தி - யானைத் துதிக்கை போன்ற பிரணவம்.

பிரணவத் தியானத்தால் சிவசத்தியின் இடையில் இருக்கலாம் என்பதாம். 76

1231. அதுவிது வென்றவ மேகழி யாதே
மதுவிரி பூங்குழல் மங்கைநல் லாளைப்
பதிமது மேவிப் பணியவல் லார்க்கு
விதிவழி தன்னையும் வென்றிட லாமே.

அது இது என்றவமே கழியாதே - அது இது என்று வாழ்நாளே வீணாகக் கழிக்காமல். மதுவிரி பூங்குழல் மங்கை நல்லாளை - இன்பம் சுரக்கும் சித்திரணி நாடியில் விளங்கும் குண்டலினியை. பதிமது மேவிப் பணியவல்லார்க்கு - அவள் நாயகனோடு பொருத்திச் சந்திர மண்டல அமுதைப் பெருக்கி வணங்கும் தகுதி பெற்றவர். விதிவழி தன்னையும் வென்றிடலாமே - விதிவழிச் செல்லாது அருள்வழிச் சென்று விதியை வெல்லும் ஆற்றலைப் பெறுவர்.

மூலாதாரத்தில் விளங்கும் குண்டலினியைச் சிரசின்மேல் விளங்கும் சிவத்துடன் பொருத்தி வழிபடுவதே சிறந்த வழியாம். 77

1232. வென்றிட லாகும் விதிவழி தன்னையும்
வென்றிட லாகும் வினைப்பெரும் பாசத்தை
வென்றிட லாகும் விழைபுலன் தன்னையும்
வென்றிடு மங்கைதன் மெய்யுணர் வோர்க்கே.

வென்றிடு மங்கைதன் மெய்யுணர்வோர்க்கே - வெற்றியையுடைய மங்கையாகிய பராசத்தியை உண்மையாக உணர்வார்க்கு. வென்றிட லாகும் விதிவழி தன்னையும் - விதியை வெல்லலாகும் வென்றிடலாகும் வினைப்பெரும் பாசத்தை-வினைக்கூட்டங்களை வெல்லலாகும். வென்றிட லாகும் விழைபுலன் தன்னையும் - சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம் ஆகிய விருப்பத்தைத் தருகின்ற புலன்களையும் வெல்லலாம்.

பராசத்தியை உணர்வார்க்கு ஆகாமிய சஞ்சித கன்மங்களை வெல்ல முடியும் என்பதாம். 78

1233. ஓரம் பதின்மருள் ஒன்றியே நின்றது
பாரம் பரியத்து வந்த பரமிது
மாரங் குழலாளும் அப்பதி தானுமுள்
சாரும் பதமிது சத்திய மாமே.

ஓர் ஐம்பதின்மருள் ஒன்றியே நின்றது - ஐம்பத்தோர் அட்சரங் களுடன் கலந்து விளங்கியது பாரம்பரியத்து வந்த பரம் இது - மரபு வழி வந்த பரம்பொருள் இது. மாரன் குழலாளும் அப்பதி தானும் - விருப்பத்தைத் தரும் குழலாளும் அகரவாச்சியப் பொருளான சிவமும். முன்சாரும் பதம் இது - முதலாகச் சாரும் இடம் இதுவாகும். சத்தியமாமே - இது உண்மையாம்.

மாரன் குழல் - வீணுத்தண்டின் அடிப்பாகத்தில் விந்து நீக்கத்
தைச் செய்யும் குழல் போன்ற நாளம். மாரன் - மன்மதன்.

சந்திர மண்டலப் பதியான சிவன் பிரகிருதியை நாடின சீவனை
மாரன் தொழிலில் ஈடுபடுத்தியது என்பதாம். 79

1234. சத்தியி னோடு சயம்புவும் நேர்ப்புடல்
வித்தது வின்றியே எல்லாம் விளைந்தன
அத்தகை யாகிய ஐம்பத் தொருவருஞ்
சித்தது மேவித் திருந்திடு வாரே.

சத்தியினோடு சயம்புவும் நேர்ப்புடல் - சத்தியோடு சிவன் சேர்ந்
தால் வித்தது இன்றியே எல்லாம் விளைந்தன - மூலப் பொருளின்றியே
சங்கற்பத்தினாலே எல்லாம் தோன்றின. அத்தகையாகிய ஐம்பத்
தொருவரும் - அத்தகைய சங்கற்பத்தினாலே ஐம்பத்தோர் அட்சரங்
களாகிய சத்திகளும். சித்து அது மேவித் திருந்திடுவாரே - சிவர்
களின் அறிவில் பொருந்தி அவர்களது எண்ணங்களுக்கேற்ப
பொருட்பிரபஞ்சம் அமையும்படி செய்வர்.

சிவர்களுடைய சித்த விருத்திக்கேற்ப பிரபஞ்சம் அமையும் என்ப
தாம். 80

1235. திருந்து சிவனுஞ் சிலைநுத லானும்
பொருந்திய வானவர் போற்றிசெய் தேத்த
அருந்திட அவ்விடம் ஆரமு தாக
இருந்தனள் தானங் கிளம்பிறை என்றே.

திருந்து சிவனுஞ் சிலைநுதலானும் - திருந்திய சிவனும் ஆஞ்ஞை
யின்மேல் விளங்குபவளாகிய சத்தியும். பொருந்திய வானவர் போற்றி
செய் தேத்த - வந்தடைந்த தேவர் வணங்கி வழிபட. அருந்திட அவ்
விடம் ஆரமுதாக - அவ்விடத்து அருந்தும்படி அரிய அமுதமாக.
இருந்தனள் தான் அங்கு இளம்பிறை என்றே - இளம்பிறைபோல
அவள் அங்கு இருந்தாள்.

திருந்து சிவன் - ஆன்மா. அவ்விடம் - சந்திரமண்டலம்.

சத்தி சந்திரமண்டலத்தில் விளங்கி அமுதம் ஊற நின்றுள் என்ப
தாம். 81

1236. என்றும் எழுகின்ற வேரினை எய்தினார்
*தன்றது வாகுவர் தார்குழ லாளொடு
மன்றரு கங்கை மதியொடு மாதவர்
துன்றிய தாரகை சோதிநின் றுளே.

* பாடபேதம் : அன்றது.

என்றும் எழுகின்ற ஏரினை எய்தினார் - மூலாதாரத்திலிருந்து மேல் எழுகின்ற எழுச்சியினைப் பெற்றவர். அன்றது வாகுவர் தார்குமுலா னொடு - அப்பொழுது குழலில் விளங்கிய சத்தியின் தன்மையைப் பெறுவர். மன்றரு கங்கை மதியொடு-இடாநாடியில் விளங்கும் சந்திர மண்டலத்தில். மாதவர் துன்றிய தாரகை சோதிநின்றாளே - பொருந் திய தவமுடையோர் ஆன்ம ஓளியாகவும் உள்ளாள்.

கங்கை, வற்றாத சீவநதி. இங்குக் குறையாத சந்திர மண்டலத் தைக் குறிக்கும்.

சத்தி ஆன்ம ஓளியாகவும் உள்ளாள் என்பதாம்.

82

1237. நின்றனள் நேரிழை யாளொடு நேர்பட
ஒன்றிய வுள்ளொளி யாலே யுணர்ந்தது
சென்ற பிராணிகள் சிந்தையில் வேண்டிய
துன்றிடு ஞானங்கள் தோன்றிடுந் தானே.

நின்றனள் நேரிழையாளொடு நேர்பட - அங்ஙனம் நின்றவ ளாகிய பராசத்தியுடன். ஒன்றிய உள்ளொளியாலே உணர்ந்து - பொருந்திய சந்திரமண்டல ஓளியாலே உணர்ந்து. அது சென்ற பிராணிகள் சிந்தையில் - அதனுள் பொருந்திய உயிர்களின் சிந்தை யில். வேண்டிய துன்றிடு ஞானங்கள் தோன்றிடுந்தானே - அவரவர்க்கு வேண்டிய சித்தத்தில் மறைந்திருந்த ஞானங்கள் உதித்து நிற்கும்.

பராசத்தியோடு பொருந்தியிருப்பார்க்கு எல்லா ஞானமும் உண்டாகும் என்பதாம்.

83

1238. தோன்றிடும் வேண்டுரு வாகிய தூய்நெறி
ஈன்றிடு மாங்கவள் எய்திய பல்கலை
மான்றரு கண்ணியும் மாரனும் வந்தெதிர்
சான்றது வாகுவர் தாமவ ளாயுமே.

தோன்றிடும் வேண்டுருவாகிய தூய்நெறி - விரும்பிய வடிவை எய்துதற்குரிய தூய நெறி தோன்றிடும். ஈன்றிடும் ஆங்கவள் எய்திய பல்கலை - பராசத்தியைப் பெறுவதற்கேற்ற பல கலை ஞானங்களை அளிப்பள். மாந்தரு கண்ணியும் மாரனும் வந்தெதிர் - மானை ஓத்த கண்களையுடைய பராசத்தியும் மன்மதனை ஓத்த பரசிவமும் எதிரில் வெளிப்பட்டு. சான்றது ஆகுவர் தாமவளாயுமே - ஆன்மாவிடம் பேதமற நிற்பதை உணர்த்த சான்றாக வெளிப்பட்டு நிற்பள்

தாம் பராசத்தியாக ஆனபோது அவளுடன் பிரிப்பற்ற சிவமும் வந்து எதிர் சான்றது என்பதாம்.

84

1239. ஆயும் அறிவுங் கடந்தணு வாரணி
மாயம் தாகி மதோமதி யாயிடுஞ்
சேய அரிவை சிவானந்த சுந்தரி
நேயம் தானெறி யாகிநின் றுளே.

ஆயும் அறிவுங் கடந்தணு ஆரணி - இவ்வண்ணம் ஆராயப் படுகின்ற அறிவின் எல்லையுங் கடந்து பரவாக்கு வடிவான பிரணவ சத்தியாவள். மாயமதாகி மதோமதியாயிடும் - மாயத்தையுடையதாகி மிக்க களிப்பினையுடையவள். சேய அரிவை - செவ்வொளியில் விளங்குபவள். சிவானந்த சுந்தரி - சிவத்தால் விரும்பப்படும் அழகினையுடையவள். நேயமதா நெறியாகி நின்றாளுே - அறியப்படும் பொருளாயும் அறியும் நெறியாயும் நின்றாளுளாள்.

அணு ஆரணி - ஆன்மா விளங்கும் பரவாக்கு நிலை.

பராசத்தி பொருளாகவும் பொருளை அடையும் வழியாகவும் உள்ளாள் என்பதாம். 85

1240. நெறியது வாய்நின்ற நேரிழை யானைப்
பிறிவது செய்யாது பிஞ்ஞக னோடும்
குறியது கூடிக் குறிக்கொண்டு நோக்கும்
அறிவொடும் ஆங்கே அடங்கிட லாமே.

நெறியதுவாய் நின்ற நேரிழையானை - அங்ஙனம் நெறியாக நின்ற பராசத்தியை. பிறிவது செய்யாது பிஞ்ஞகனோடும் - கணமும் பிரியாமல் பரவாக்கு வடிவான சிவத்தோடு. குறியது கூடிக் குறிக்கொண்டு நோக்கும் - அவனது குறியைக் கொண்டு தியானிப்பவர். அறிவொடும் ஆங்கே அடங்கிடலாமே - அறிவு குன்றாது அங்கே பொருந்தியிருக்கலாம்.

பரவாக்கு வடிவான சிவசத்தியைத் தியானிக்கின் அறிவு குன்றாத சமாதிகிட்டும் என்பதாம். 86

1241. ஆமயன் மாலரன் ஈசன்மா லாங்கதி
ஓமய மாகிய ஒன்பதும் ஒன்றிடத்
தேமய னாளுந் தென்தென என்றிடும்
மாமய மானது வந்தெய்த லாமே.

அயன் மால்அரன் ஈசன் மாலாங் கதி ஆம் - பிரமன் மால் உருத்திரன் மகேசன் ஆகியவர் மயக்கத்தை விளைக்கும் கதியில் உள்ளனர். ஓமய மாகிய ஒன்பதும் ஒன்றிட - பிரணவ வடிவான சிவத்தில் பிரமன், மால், உருத்திரன், மகேசன், சதாசிவர், சூரியன், சந்திரன், அக்கினி,

தாரகை என்ற ஒன்பதும் ஒடுங்கிட. தேமயனாந் தெனாதின என்றிடும் - தேன் உண்டு களித்த வண்டுபோல. மாமய மானது வந்தெய்தலாமே - சிவசத்தி வடிவமாய் விளங்கும் நிலையை அடையக் கூடும்.

தேம் - இனிமை. மாலாங் கதி - சிவர்களை உருவத்தில் விட்டுத் தொழிற்படுத்தும் வழி.

மாலாங் கதியை விட்டு மேலாங் கதியாகிய சிவசத்தியை அடைய வேண்டும் என்பதாம். 87

1242. வந்தடி போற்றுவர் வானவர் தானவர்
இந்து முதலாக எண்டிசை யோர்களும்
கொந்தணி யுங்குழ லாளொடு கோனையும்
வந்தனை செய்யும் வழிநவில் வீரே.

கொந்தணியுங் குழலாளொடு கோனையும் - சகஸ்ரதளத்தில் விளங்கும் சத்தியோடு கூடிய சிவத்தை. வந்தனை செய்யும் வழிநவில்வீரே - வழிபடும் நெறியை உலகவர்க்குச் சொல்லுங்கள். வந்தடி போற்றுவர் வானவர் தானவர் இந்து முதலாக எண்திசையோர்களும் - உங்களை இந்திரன் முதலாகவுள்ள எட்டுத்திசைக் காவலர்களும், ஏனைய தேவர்களும், அசுரர்களும் வந்து அடிகளை வணங்குவார்கள்.

சிவசத்தியை அடையும் யோக நெறியைப் பரவச் செய்தால் எல்லோரும் வணங்குவார்கள் என்பதாம். 88

1243. நவிறுநன் மந்திரம் நன்மலர் தூபங்
கவற்றிய கந்தங் கவர்ந்தெரி தீபம்
பயிற்றும் உலகினிற் பார்ப்பதி பூசை
அவிக்கொண்ட சோதிக்கோர் அர்ச்சனை தானே.

நவிறுநன் மந்திரம் நன்மலர் தூபம் - இடைவிடாது கூறப் பெறும் நல்ல மந்திரமும், நல்ல மலரும், தூபமும். கவற்றிய கந்தங் கவர்ந்தெரி தீபம் - கவர்ச்சியைத் தரும் வாசனைப் பொருளும், இருளைப் போக்கும் தீபமும் கொண்டு. பயிற்றும் உலகினிற் பார்ப்பதி பூசை - உலகில் பார்வதிக்குச் செய்யப்பெறும் பூசையானது. அவிக்கொண்ட சோதிக்கோர் அர்ச்சனை தானே - வேள்வியிடும் அவியை ஏற்கும் இறைவனுக்குரிய அருச்சனையாக அமையும்.

சத்தியைவிட்டு அகலாத சத்தன் ஆதலின் பார்வதி பூசை பரமனுக்கு ஆயிற்று என்பதாம். 89

1244. தாங்கி உலகில் தரித்த பராபரன்
ஓங்கிய காலத் தொருவன் உலப்பிலி
பூங்கிளி தங்கும் புரிசூழ லாளன்று
பாங்குடன் ஏற்பப் பராசத்தி போற்றே.

தாங்கி உலகில் தரித்த பராபரன் - சத்தியை ஒருபால் கொண்டு உலகைத் தாங்கிய சிவன். ஐங்கிய காலத்து ஒருவன் உலப்பினி - அவளால் வந்த ஆக்கத்தால் உலகில் நிலைபெற்று ஒப்பற்றவனாகவும் அழியாதவனாகவும் உள்ளான். பூங்கிளி தங்கும் புரிசூழலாள் அன்று - அழகிய கிளியை ஏந்தி சுருண்ட சடையைத் தரித்த சாமுண்டியாகிய பார்வதி அன்று. பாங்குடன் ஏற்பப் பராசத்தி போற்றே - பாங்குடன் பரனை ஒருபால் கொண்ட பராசத்தி ஆனமையால் அவளை வழிபடுவாயாக.

கிளி - நாதம். சடை - குண்டலினி. குண்டலினி சிரசை அடைந்த போது நாத சத்தி ஆயினாள்.

சிவனுக்கு ஆக்கமளித்த பராசத்தியை வழிபட வேண்டும் என்பதாம். 90

1245. பொற்கொடி மாதர் புனைகழல் ஏத்துவர்
அற்கொடி மாதுமை யார்வத் தலைமகள்
நற்கொடி மாதை நயனங்கண் மூன்றுடை
விற்கொடி மாதை விரும்பி விளங்கே.

அற்கொடி மாது - கருமையான கொடிபோன்ற மாதும். உமை - உமாதேவியும். ஆர்வத் தலைமகள் - அன்பர்க்கு உதவும் தலைவியும். நற்கொடி மாதை - நல்ல கொடி போன்ற மாதும். நயனங்கள் மூன்றுடை விற்கொடிமாதை - முச் சுடர்களை மூன்று கண்களாகக் கொண்டு ஆஞ்ஞைச் சக்கரத்தில் விளங்கும் மாதும் ஆகிய சத்தியை. விரும்பி விளங்கே - போற்றி விளக்கம் பெறுவாயாக. பொற்கொடி மாதர் புனைகழல் ஏத்துவர் - பொற்கொடி போன்ற பெண்கள் உன்னுடைய அடிகளைப் புனைந்து வணங்குவர்.

சத்தி வழிபாடு செய்பவரை உலகமாதர் வணங்குவார்கள் என்பதாம். 91

1246. விளங்கொளி யாய விரிசுடர் மாலை
துளங்கு பராசத்தி தூங்கிருள் நீங்கக்
களங்கொள் மணியுடன் காம வினோதம்
உளங்கொ ளிலம்பியம் ஒன்று தொடரே.

விளங்கொளியாய விரிசுடர் மாலை துளங்கு பராசத்தி தூங்கிருள் நீங்க - பராசத்தியின் விரிந்த சுடர்மாலை போன்ற ஆதாரச் சக்கரங்களின் அசைவு கீழ்நோக்கிச் செல்லாது நீங்க. களங்கொள் மணியுடன் காம வினோதம் உளங்கொள் இலம்பியம் ஒன்று தொடரே - பத்தினியோடு கூடி மூலாதாரத்தில் உண்டாகும் நாதத்தைக் கண்டத்தின் வழியாக உண்ணுக்குக்குப் போகும்படி. (கீழ் நோக்கும் அசைவினை) மேல் முகமாக ஆக்குக.

களங்கொள் மணி - தொண்டை. இலம்பியம் - உண்ணாக்கு. வைகரிவாக்கு உதிப்புக்கு நாதம் மூலாதாரத்திலிருந்து தோன்றி கண்டத்தை அடைந்து வாயின் வழியாகச் சொற்களாகின்றன. சொற்களைச் சொல்லாது நினைத்தபோது அவை சிரசின் உட்புறம் அண்ணாக்கின் வழி புகுந்து அங்குள்ள மூளையில் ஓர் அசைவினைச் செய்யும். இதுவே குக்குமமாகிச் சிரசைக் கடந்து செல்லும் என்க.

ஆதாரச் சக்கரங்களின் ஆற்றலை பராசத்தியை நினைந்து இல்லற வாழ்விலிருந்து மாற்றி அமைக்கலாம் என்பதாம். 92

1247. தொடங்கி உலகினிற் சோதி மணுளன்
அடங்கி இருப்பதென் அன்பின் பெருமை
விடங்கொள் பெருஞ்சடை மேல்வரு கங்கை
ஒடுங்கி யுமையொடும் ஒருரு வாமே.

தொடங்கி உலகினிற் சோதி மணுளன் - பிருதிவி தத்துவம் முதலாக ஓளி மயமான இறைவன். அடங்கி இருப்பது என் அன்பின் பெருமை - என்னுள் அடங்கியிருப்பது என் அன்பின் பெருமையினாலேயாம். விடங்கொள் பெருஞ்சடை மேல்வரு கங்கை - நஞ்சாகிய காமக்கழிவினைச் செய்யாது மேலே கொண்டு சிரசின் மேல் கங்கையாகிய ஓளி மண்டலத்தில். ஒடுங்கி உமையொடும் ஓர் உருவாமே - அடங்கிச் சத்தியோடும் பிரிப்பின்றி ஓர் உருவாகுமே.

விடம், விந்து நீக்கம். கங்கை அல்லது ஓளி, விந்து செயம்.

மூலாதாரத்திலிருந்து அன்பின்வழி விந்து செயம் பெற்று ஆகாயத்தில் விளங்கும் சிவசத்தியோடு பொருந்தியிருக்க வேண்டும் என்பதாம். 93

1248. உருவம் பலவுயி ராய்வல்ல நந்தி
தெருவம் புகுந்தமை தேர்வுற நாடிற்
புரிவளைக் கைச்சியெம் பொன்னணி மாதை
மருவி இறைவன் மகிழ்வன மாயமே.

உருவம் பலவுயிராய்வல்ல நந்தி தெருவம் புகுந்தமை தேர்வுற நாடி - இறைவன் அனைத்துயிர்களையும் வடிவாகக் கொண்டு விளங்குவதை நன்றாக ஆராயின். புரிவளைக் கைச்சிஎம் பொன்னணி மாதை மருவி இறைவன் மகிழ்வன மாயமே - ஒலிக்கின்ற வளையலை அணிந்த பொன்னொளியில் விளங்கும் மாதை இறைவன் மகிழ்ச்சியோடு பொருந்தி உலகைப் படைத்தான் என்பது கற்பனையாம்.

சிவன் எல்லாம் வல்லவன் ஆதலின் சத்தியோடு பொருந்தி உலகைப் படைத்தான் என்பது உபசாரமாம். 94

1249. மாயம் புணர்க்கும் வளர்சடை யானடித்
தாயம் புணர்க்குஞ் சலநதி அமலனைக்
காயம் புணர்க்குங் கலவியுள் மாசத்தி
ஆயம் புணர்க்குமவ் வியோனியு மாமே.

மாயம் புணர்க்கும் வளர்சடையானடி - மாயையைக் கூட்டிவைக்கும் வளர்சடையானுகிய சிவன் தன் திருவடியோடு தாயம் புணர்க்குஞ் சலநதி அமலனை - சம்பந்தப்படுத்தும் ஒளி மண்டலத்தில் விளங்கும் சிவனை. காயம் புணர்க்கும் கலவியுள் - தனது கலவியால் ரூக்கும மண்டலத் திருமேனியைச் செய்வான். மாசத்தி ஆயம் புணர்க்கும் அவ்யோனியுமாமே - அவனே உடலால் ஆகிய கலவியுள் பொருத்தி மகாசத்திக் கூட்டங்களுடன் சேர்த்து அவ்வவ்யோனியாகவும் விளங்குகின்றான்.

தாயம் - உரிமை. ஆயம் - கூட்டம்.

சிவனே காயத்தில் வைக்கவும் திருவடியில் சேர்க்கவும் வல்லவன் என்பதாம். 95

1250. உணர்ந் தொழிந் தேனவ னுமெங்கள் ஈசனைப்
புணர்ந்தொழிந் தேன்புல னுபதி யாரை
அணைந்தொழிந் தேனெங்கள் ஆதிதன் பாதம்
பிணைந்தொழிந் தேன்றன் அருள்பெற்ற வாறே.

அவன் நாம் உணர்ந்து ஒழிந்தேன் - அவன் வேறு நாம் வேறு அல்ல என்பதை உணர்ந்தேன். எங்கள் ஈசனைப் புணர்ந்து ஒழிந்தேன் - உலகமுதல்வகுகிய ஈசனை எனது தனித்தன்மையை விட்டு ஒன்றியபோது நான் அகண்டாகார நிலையை அடைந்தேன். புலனுபதியாரை அணைந் தொழிந்தேன் - புலனங்களுக்குத் தலைவனாக சிவனை உணர்ந்தபோது கீழ் முகமாகவுள்ள புலனங்களின் தொடர்பை நீங்கினேன். ஆதிதன் பாதம் பிணைந்தொழிந்தேன் தன் அருள் பெற்ற வாறே - ஆதிசத்தியின் திருவடியைப் பற்றி அதன் பிரிவாகிய இச்சா ஞானக் கிரியைகளை விட்டு நீங்கி அருள் பெற்றேன்.

ஆதி - ஆதி சத்தி. முன்னர் பந்தத்தில் ஈடுபடுத்திய ஆதிசத்தியே குண்டலினி மேனோக்கியபோது சிவனை பந்தத்தினின்றும் நீக்கி இறைவனுடன் ஒன்றுபடுத்தினள் என்க.

அவனே நாம் என்று உணர்ந்தபோது அகண்டாகார நிலை எய்தலாம் என்பதாம். 96

1251. பெற்றாள் பெருமை பெரிய மனோன்மணி
நற்றாள் இறைவனே நற்பயனே என்பர்
கற்றாள் அறியுங் கருத்தறி வார்கட்குப்
பொற்றாள் உலகம் புகல்தனி யாமே.

பெற்றாள் பெருமை பெரிய மனோன்மணி - நவ சத்திகளுள் பெருமை பெற்றவள் மனோன்மணியாவாள். நற்றாள் இறைவனே நற்பயனே என்பர் - அவளைத் துணையாகக் கொண்டவர் இறைவனது திருவடியே அழிவில்லாத நற்பயனுடையது என்பர். கற்றாள் அறியுங் கருத்தறிவார்கட்கு - கற்ற கல்வியின் பயனாகிய கருத்தை அறிவார்கட்கு. பொற்றாள் உலகம் புகல்தனியாமே - அவன் திருவடிவாகிய பொன் னொளி விளங்கும் மண்டலத்தை எய்துதல் ஒப்பற்ற பேரும்.

இறைவன் திருவடி அடைதலே கல்வியின் பயன் என்பதாம். 97

1252. ¹தனியா யகன்றனோ ²டென்னஞ்சம் நாடி
இனியார் இருப்பிடம் ஏழுல கென்பர்
பனியான் மலர்ந்தபைம் போதுகை ஏந்திக்
கனியாய் நினைவதென் காரணம் அம்மையே.

பாடபேதம்: 1. தனிநா. 2. டென்னெஞ்சம்.

தனி நாயகந்தனோடு என்நெஞ்சம் நாடி - ஒப்பற்ற தலைவனோடு என்னுடைய நெஞ்சத்தை விரும்பி. இனியார் இருப்பிடம் ஏழுல கென்பர் - இனிமையான சத்தி இருப்பிடம் ஏழுலகங்கள் என்று கூறுவர். பனியான் மலர்ந்த பைம் போதுகை ஏந்தி - பனிமண்டலம் போல் விளங்கும் சகஸ்ரதள உச்சியில். கனியாய் நினைவதுஎன் காரணம் அம்மையே - கனிவோடு என்னை நினைவதற்குரிய காரணம் என்ன அம்மையே!

சகஸ்ரதளத்தில் அறிவு பதிந்தபோது அம்மையின் அருள் கிட்டும் என்பதாம். 98

1253. அம்மனை அம்மை அரிவை மனோன்மணி
செம்மனை செய்து திருமங்கை யாய்நிற்கும்
இம்மனை செய்த இன்னில மங்கையும்
அம்மனை யாகி அமர்ந்துநின் ருளே.

அம்மனை அம்மை அரிவை மனோன்மணி - ஏழாவது பூமி யென்ற சகஸ்ரதள நாயகியான மனோன்மணியே. செம்மனை செய்து திருமங்கை யாய் நிற்கும் - செம்மையான வீட்டுலகைச் செய்து ஞானச் செல்வியு மாய் நிற்பள். இம்மனை செய்த இன்னில மங்கையும் - எடுத்த இந்த உடலைப் பக்குவம் செய்த குண்டலினியும். அம்மனை யாகி அமர்ந்து நின்றாளே - அம்மனையில் ஒருமிக்க அமர்ந்தனள்.

சிறிசத்தி சகஸ்ரதளத்தை ஒளி மண்டலம் ஆக்கியபோது குண்டலினியும் அங்கே ஒருமிக்க அமைந்தனள் என்பதாம். 99

1254. அம்மையும் அத்தனும் அன்புற்ற தல்லது
அம்மையும் அத்தனு மாரறி வாரென்னை
அம்மையொ டத்தனும் யானும் உடனிருந்
தம்மையொ டத்தனை யான்புரிந் தேனே.

அம்மையும் அத்தனும் அன்புற்ற தல்லது - உடனுற்பத்திக்குக் காரணமான தாயும் தந்தையும் காதலால் ஒருவருக்கொருவர் உறவு கொண்டதே தவிர. அம்மையும் அத்தனும் யாரறிவார் என்னை - என்னை அவர்கள் அறியமாட்டார்கள். அம்மையோடு அத்தனும் யானும் உடனிருந்து - சிவனும் சத்தியும் ஆன்மாவும் ஒன்றுபட இருந்ததில். அம்மையோடு அத்தனை யான்புரிந்தேனே - என்னை எஞ்ஞான்றும் பிரியாத அம்மையையும் அத்தனையும் தொழுது நான் உய்ந்தேன்.

சிவசத்தி அனாதியே உயிரை அறிந்து அருள்புரியும் என்பதாம்.

100

9. ஏரொளிச் சக்கரம்

ஏர் - எழுச்சி. ஏரொளிச் சக்கரம் - மேல் நோக்கிய ஒளி வடிவான சக்கரம். மூலாதாரத்திலுள்ள அக்கினி எங்கும் வியாபித்து அனைத்தையும் தன்னுள் அடக்கித் தானொன்றேயாய் நிற்கும் நிலை.

1255. ஏரொளி யுள்ளெழு தாமரை நாலிதழ்
ஏரொளி விந்துவி னுலெழு நாதமாம்
ஏரொளி யக்கலை எங்கும் நிறைந்தபின்
ஏரொளிச் சக்கர மந்நடு வன்னியே.

ஏரொளியுள்ளெழு தாமரை நாலிதழ் - மூலாதாரத்தில் முளைத் தெழுகின்ற நான்கு இதழ்களையுடைய தாமரை மிக்க ஒளிவடிவினதாம். ஏரொளி விந்துவினால் எழு நாதமாம் - தூல விந்து மாற்றி அமைக்கப் படுவதால் எழுகின்ற ஒளி சிரசில் நாதமாக அமையும் ஏரொளி அக்கலை எங்கும் நிறைந்தபின் - எழுகின்ற அக்கலை சிரசில் படர்ந்து எங்கும் நிறைந்தபின். ஏரொளிச் சக்கரம் அந்நடு வன்னியே - அதன் நடுவில் அக்கினி மயமான சிவம் விளங்கும்,

மூலாக்கினி சிரசில் சக்கரம்போல் படர்ந்து அதன் நடுவில் சிவம் விளங்கும் என்பதாம்.

1

1256. வன்னி யெழுத்தவை மாபலம் உள்ளன
வன்னி யெழுத்தவை வானுற ஓங்கின
வன்னி யெழுத்தவை மாபெருஞ் சக்கரம்
வன்னி யெழுத்திடு வாறது சொல்லுமே.

வன்னி எழுத்தவை மாபலம் உள்ளன - மூலாதாரத்திலுள்ள வ. ச. ஷ. ஸ. என்பவை மகாபலம் பொருந்திய அட்சரங்களாம். வன்னி எழுத்தவை வானுற ஓங்கின - அவை பிருதிவி முதல் எழுந்து ஆகாயம் வரை வளர்ந்தன. வன்னி எழுத்தவை மாபெருஞ் சக்கரம் - அங்கு அவை பெருமையுள்ள சக்கரமாய் அமைந்தன. வன்னி எழுத்திடுவாறு அது சொல்லுமே - அவை அமைக்கும் முறையைக் கூறுவோம்.

குறிப்பு:— சிவ என்பது இந் நான்கில் இரண்டெழுத்துக்களாலாகும் என்பதை அறியவும்.

மூலாதாரத்திலுள்ள எழுத்துக்களே சிரசின்மேல் சக்கரமாய் அமையும் என்பதாம். 2

1257. சொல்லிய விந்துவும் ஈராறு நாதமாஞ்
சொல்லிடு மப்பதி யவ்வெழுத் தாவன
சொல்லிடு நூறெடு நாற்பத்து நாலுரு
சொல்லிடு சக்கர மாய்வரு மேலதே.

சொல்லிய விந்துவும் ஈராறு - விரியமாய்க் கீழே யிருந்ததே மாற்றி அமைக்கப்படுவதால் பன்னிரண்டு கலைகளையுடைய சூரியனாகச் சிரசின் மேல் விளங்கும். நாதமாம் சொல்லிடும் அப்பதி அவ்வெழுத்தாவன - முன்னர்க் கூறிய அக்கிரியாக மூலாதாரத்திலுள்ள வ. ச. ஷ. ஸ. என்பவைகளே இங்கு ஓலிகளாக அமையும். சொல்லிடு நூறெடு நாற்பத்து நாலுரு - அவை மூலாதாரம் முதல் விசுத்திவரை இடைபிங்கலை சுழுமுனை ஆகிய மூன்று நாடிகளிலும் பொருந்தி மேலேறுவதால் 144 கலா சத்திகளாக. சொல்லிடு சக்கரமாய் வரு மேலதே - சிரசின் மேல் வட்டமாய் விளங்கும்.

மூலாதாரம் 4, சுவாதிட்டானம் 6, மணிபூரகம் 10, அநாகதம் 12, விசுத்தி 16 ஆக $48 \times 3 = 144$.

மூலாதாரம் முதலாகவுள்ள ஓலி அணுக்களே 144 கலா சத்திகளாகச் சிரசின்மேல் அமையும் என்பதாம். 3

1258. மேல்வரும் விந்துவு மவ்வெழுத் தாய்விடும்
மேல்வரு நாதமும் ஓங்கும் எழுத்துடன்
மேல்வரு மப்பதி யவ்வெழுத் தேவரின்
மேல்வரு சக்கர மாய்வரு ஞாலமே.

மேல்வரும் விந்துவும் அவ்வெழுத்தாய்விடும் - அம் என்றதனால் விளக்க சந்திரமண்டலம் மேலே அமையும். மேல்வரு நாதமும் ஓங்கும் எழுத்துடன் - அவ்வொளியுடன் அங்கு நாதமும் ஓங்கி நிற்கும்.

மேல்வரும் அப்பதி அவ்வெழுத்தே வரின் - சிரசின்மேல் சந்திர மண்டலம் சிறந்து விளங்கினால். மேல்வரு சக்கரமாய் வரு ஞாலமே - பூமி தத்துவம் சூக்குமமாய் அங்குப் பொருந்தும்.

சிரசின்மேல் ஓளிமண்டலத்தில் பிருதிவி தத்துவம் சூக்குமமாய் இருக்கும் என்பதாம்.

4

1259. ஞாலம தாக விரிந்தது சக்கரம்
 ஞாலம தாயிடும் விந்துவும் நாதமும்
 ஞாலம தாயிடு மப்பதி யோசனை
 ஞாலம தாக விரிந்த தெழுத்தே.

ஞாலமதாக விரிந்தது சக்கரம் - மேல் விளங்கும் மண்டலம் உலகமாக விரிந்தது. ஞாலமதாயிடும் விந்துவும் நாதமும் - அங்கு விளங்கும் விந்து நாதங்களே உலகமாக விரிந்தது. ஞாலமதாயிடும் அப்பதி யோசனை - அதனுள் விளங்கும் இறைவனின் சங்கற்பமே உலகமாய் விரிந்தது ஞாலமதாக விரிந்த தெழுத்தே. சந்திர சூரிய மண்டலங்களிலுள்ள சூக்கும ஓவியே தூய உலகமாய் விரிவு பெறுகிறது.

சூக்குமமாய் உள்ளவையே தூலமாய் இறைவன் சங்கற்பத்தால் விரிவுபெறும் என்பதாம்.

5

1260. விரிந்த எழுத்தது விந்துவும் நாதமும்
 விரிந்த எழுத்தது சக்கர மாக
 விரிந்த எழுத்தது மேல்வரும் பூமி
 விரிந்த எழுத்தினில் அப்புறம் அப்பே.

விரிந்த எழுத்தது விந்துவும் நாதமும் - அகர கலை விரிந்து விந்துவும் நாதமும் ஆக விளங்கியது விரிந்த எழுத்தது சக்கரமாக - அதில் சக்கரம் விரிந்து விளங்கும். விரிந்த எழுத்தது மேல்வரும் பூமி - அங்கு முதலில் காணப்படுவது பிருதிவி தத்துவம். விரிந்த எழுத்தினில் அப்புறம் அப்பே-மேலும் விரிந்தபோது அப்பு மண்டலம் அமையும்.

அகர கலை விரிவில் பிருதிவி அப்பு மண்டலங்கள் அமையும் என்பதாம்.

6

1261. அப்பது வாக விரிந்தது சக்கரம்
 அப்பினில் அப்புறம் அவ்வன லாயிடும்
 அப்பினில் அப்புறம் மாருத மாயெழ
 அப்பினில் அப்புறம் ஆகாச மாமே.

அப்பதுவாக விரிந்தது சக்கரம் - நீராக அச்சக்கரம் விரிந்தது. அப்பினில் அப்புறம் அவ்வனலாயிடும் - அதன் பிறகு நீரினில் அக்கினி தத்துவம் விளங்கும். அப்பினில் அப்புறம் மாருதமாய் எழ - நீருக்குப் பிறகு காற்று தத்துவம் அமைய. அப்பினில் அப்புறம் ஆகாசமாமே - அதன் பிறகு ஆகாச தத்துவம் அமையும்.

அப்பு - நீர். நீரோட்டம்போல் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் ஓனியில் ஏனைய அக்கினி, வாயு, ஆகாய தத்துவங்களும் விளங்கும் என்க,

ஓளி மண்டல விரிவில் ஏனைய தத்துவங்கள் விளங்கும் என்பதாம்.

7

1262. ஆகாச அக்கர மாவது சொல்லிடில்
ஆகாச அக்கரத் துள்ளே எழுத்தவை
ஆகாச அவ்வெழுத் தாகிச் சிவானந்தம்
ஆகாச அக்கர மாவ தறிமினே.

ஆகாச அக்கரமாவது சொல்லிடில் - ஆகாய பூதத்துக்குரிய அட்சரத்தைச் சொல்லப்போனால். ஆகாச அக்கரத்துள்ளே எழுத்தவை - ஆகாய பீசமான எழுத்தானது. ஆகாச அவ்வெழுத்தாகிச் சிவானந்தம் - அகரமாகிய கலையாகிச் சிவானந்தம். ஆகாச அக்கரமாவது அறிமினே - அதனால் விளைவது அறிமின்.

அவ்வெழுத்து - அகரமாகிய எழுத்து.

ஆகாய அட்சரம் சிவானந்தம் தரும் என்பதாம்.

8

1263. அறிந்திடுஞ் சக்கரம் ஐயஞ்சு விந்து
அறிந்திடுஞ் சக்கர நாத முதலா
அறிந்திடும் அவ்வெழுத் தப்பதி யோர்க்கும்
அறிந்திடும் அப்பக லோனிலை யாமே.

அறிந்திடுஞ் சக்கரம் ஐயஞ்சு விந்து - அறியப்பட்ட இச்சக்கரம் பத்து ஓளி வட்டத்தாலாயது. அறிந்திடுஞ் சக்கரம் நாத முதலா - இதை நாதம் முதலாகக் கொண்டு அறியவும். அறிந்திடும் அவ்வெழுத்து அப்பதியோர்க்கும் - அவ்வவ் மண்டலநாயகர்கள் அங்குளர் என்று அறியவும். அறிந்திடும் அப்பகலோன் நிலை யாமே - இறுதியாகவுள்ளது சிவ சூரியனாகும் என்று அறியவும்.

ஐயஞ்சு - ஐந்தும் ஐந்தும் பத்து. மூலாதாரம் தொடங்கி அறிதலாவது, மூலாதாரம் சுவாதிட்டானம் மணிபூரகம் அனுகதம் விசுத்தி ஆஞ்ஞை சூரியன் சந்திரன் அக்கினி தாரகை என்ற பத்து நிலைகளை அறிதல்.

பத்து நிலைகளையும் கடந்தபோது சிவம் விளங்கும் என்பதாம். 9

1264. அம்முதல் ஆறும்வ் வாதி எழுத்தாகும்
அம்முதல் ஆறும்வ் வம்மை எழுத்தாகும்
இம்முதல் நாலும் இருந்திடு வன்னியே
இம்முத லாகும் எழுத்தவை எல்லாம்.

அம்முதல் ஆறும்அவ் ஆதி- எழுத்தாகும் - அம்முதல் ஆறு சக்கரங்களில் உள்ளது பிரணவமான ஆதி எழுத்தாகும். அம்முதல் ஆறும்அவ் அம்மை எழுத்தாகும் - அவை சத்தி எழுத்தாகும். இம்முதல் நாலும் இருந்திடு வன்னியே - இதற்கு மேலுள்ள நான்கு சக்கரங்களும் சூரிய சந்திர சேர்க்கை கொண்டு ஆத்மசோதி மண்டலமாகும். இம் முதலாகும் எழுத்தவை எல்லாம் - இந்த சோதி மண்டலத்திலிருந்தே எழுத்து ரூபமானவை உதிக்கின்றன.

நாலு - ஆஞ்ஞைக்கு மேல் விளங்கும் சூரியன் சந்திரன் அக்கினி தாரகை ஆகிய நான்கு. சூரிய சந்திர சேர்க்கையில் அமைவது ஆத்ம சோதி என்ற ஒளி மண்டலம்.

பிரணவமாகிய ஆதி எழுத்திலிருந்தே எழுத்து வடிவான எல்லாம் தோன்றுகின்றன என்பதாம். 10

1265. எழுத்தவை நூறெடு நாற்பத்து நாலும்
எழுத்தவை யாறது வந்நடு வன்னி
எழுத்தவை யந்நடு வச்சுட ராகி
எழுத்தவை தான்முதல் அந்தமு மாமே.

எழுத்தவை நூறெடு நாற்பத்து நாலும் - மூலாதார முதலாக உள்ள சக்கரங்கள் முன் 1257-ல் விளக்கியபடி 144 கலைகளாக விரியும். எழுத்தவை ஆறது அந்நடு வன்னி - ஆறு ஆதாரங்களுக்கும் நடுவாய் உதித்தெழுவது வன்னி விளங்கும் அக்கினி நாடியாகும். எழுத்தவை அந்நடு அச்சுடராகி - வன்னி எழுத்துக்கள் ஆறு ஆதாரங்களிலுடையும் அமைந்து. எழுத்தவைதான் முதல் அந்தமுமாமே - அவைகளே முதலாகவும் முடிவாகவும் அமையும்.

மூலாதாரத்திலுள்ள அக்கினி எழுத்துக்களே சிரசைக் கடந்து விளங்குவதில் முடிவானவை ஆகும் என்பதாம். 11

1266. அந்தமும் ஈறு முதலா னவையற
அந்தமும் அப்பதி னெட்டுடன் ஆதலால்
அந்தமும் அப்பதின் மூன்றில் அமர்ந்தபின்
அந்தமும் இந்துகை யாருட மானதே.

அந்தமும் ஈறு முதலானவை அற - முன்மந்திரத்தில் கூறிய அந்த
மான எழுத்துக்கள் முடிவாகிய சூக்குமமும் முதலாகிய தூலமும் நீங்க.
அந்தமும் அப்பதினெட்டுடன் ஆதலால் - விசுத்தி ஆஞ்ஞைச்
சக்கரங்களும் முடிவதால். அந்தமும் அப் பதினமூன்றில் அமர்ந்த
பின் - பதினமூன்றாவது எழுத்தாகிய ஓ-கரத்தில் அமைந்தபின்.
அந்தமும் இந்துகை ஆருடமானதே - அதன் மேலுள்ள சந்திர
மண்டலத்தின்கண் ஏறிக் கடத்தலே முடிவாகும்.

பதினெட்டு - விசுத்தி 16 ஆஞ்ஞை 2 ஆக 18 எழுத்துக்கள்.
இந்துகை - சந்திர மண்டலத்தின்கண். ஆருடம் - ஏறுதல்.

நாதத்தைக் கடந்து சிவத்தை அடையவேண்டும் என்பதாம். 12

1267. ஆவின மானவை முந்நூற் றறுபது
மாவின மப்பதி னேந்தின மாயுறு
மாவின மப்பதி னெட்டுட னாயுறு
மாவின மக்கதி ரோன்வர வந்தே.

ஆவினம் ஆனவை முந்நூற்றறுபது - அவ்வண்ணமான காலம்
முந்நூற்றறுபது நாட்களாகும். ஆவினம் அப்பதினேந்தின் இனமா
யுறும் - அவ்வகை பதினைந்து திதிகள் கொண்ட பட்சமாம். ஆவினம்
அப்பதினெட்டுடன் ஆயுறும் - அவை ருது ஆறு, மாதம் பன்னிரண்
டாக வரும். ஆவினம் அக்கதிரோன் வர வந்தே - அவ்வகை எல்லாம்
சிவ சூரியன் தோற்றத்தால் வந்தனவாம்.

திதி - சாந்திரமான நாள். பட்சம் - பதினைந்து நாள். ருது -
பருவம், ஆண்டுக்கு ஆறு.

சிவ சூரியன் வருகையால் நாள் முதலியவை அமையும் என்பதாம். 13

1268. வந்திடும் ஆகாசம் ஆறது நாழிகை
வந்திடும் அக்கரம் முப்பதி ராசியும்
வந்திடு நாளது முந்நூற் றறுபதும்
வந்திடு ஆண்டு வகுத்துரை யவ்வியே.

வந்திடும் ஆகாசம் ஆறது நாழிகை - பகல் இரவு காலங்கள்
ஆகாய முதலாக ஆறு ஆறு நாழிகைகளாக உள்ளன. வந்திடும் அக்
கரம் முப்பது இராசியும் - இராசியும் முப்பது கலைகளாக வரும்.
வந்திடு நாளது முந்நூற்றறுபதும் - ஆண்டுக்குக் கலைகள் முந்
நூற்றறுபது ஆகும். வந்திடு ஆண்டு வகுத்துரை அவ்வியே - இதை
வகுத்துப் பார்க்க சூரியன் செல்லும் பன்னிரண்டு இராசிகள் விளங்கும்.

ஆகாய முதலாகக் கணக்கிடலாவது, பஞ்சபூதக் கூறுகளை ஆகாய
முதலாக கூறுக்கு ஆறு நாழிகை வீதம் கணக்கிட்டுக் காணுதல். 651-ம்
மந்திர விளக்கம் காண்க. அவ்வியே - அவ்வியே.

சூரிய வீதி அமையும் முறை கூறியவாறு.

1269. அவ்வின மூன்றும்வ் வாடது வாய்வருங்
 * கெவ்வின மூன்றுங் கிளர்தரு வேரதாஞ்
 சவ்வின மூன்றுந் தழைத்திடுந் தண்டதாம்
 இவ்வின மூன்றும் இராசிக னெல்லாம்.

* பாடபேதம்: எவ்வினம்.

அவ்வின மூன்றும்அவ் ஆடது வாய்வரும் - அவ்வினமாகிய மூன்றும் மேட வீதியாய் வரும். எவ்வின மூன்றுங் கிளர்தரு ஏரதாம் - மேலோங்கிய மூன்றும் ஏராகிய இடப வீதியாம். சவ்வின மூன்றுந் தழைத்திடுந் தண்டதாம் - கூட இனமான மூன்றும் தழைக்கின்ற தண்டோடு கூடிய மிதுன வீதியாம். இவ்வின மூன்றும் இராசிகளெல்லாம் - இராசிகள் எல்லாம் இவ்வகையாக மூன்று இனமாம்.

ஆடு - மேடம். ஏர் - இடபம். தண்டு - மிதுனம்.

I மீனம்	II மேடம்	1 இடபம்	2 மிதுனம்
க கும்பம்			3 கடகம்
உ மகரம்			4 சீம்மம்
ங தனுசு	சு விருச்சிகம்	III துலாம்	IV கன்னி

சூரியவீதி மூன்று வகையாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. அவை மேடவீதி, இடபவீதி, மிதுனவீதி என்பன. இடபம், மிதுனம், கடகம், சிம்மம் மேடவீதி. கன்னி, துலாம், மீனம், மேடம் இடபவீதி, விருச்சிகம், தனுசு, மகரம், கும்பம் மிதுனவீதி.

சூரியவீதி மூன்று வகையாகவுள்ளது என்பதாம். 15

1270. இராசியுட் சக்கரம் எங்கும் நிறைந்தபின்
 இராசியுட் சக்கர மென்றறி விந்துவாம்
 இராசியுட் சக்கர நாதமும் ஒத்தபின்
 இராசியுட் சக்கரம் நின்றிடு மாறே.

இராசியுட் சக்கரம் எங்கும் நிறைந்தபின் - சூரியவீதியாகவுள்ள சகஸ்ரதளம் நிறைந்து விரிந்தபின். இராசியுட் சக்கரமென்றறி விந்துவாம் - அது விந்துவாகிய ஒளிமயமானது என்று அறிவாயாக. இராசியுட் சக்கரம் நாதமும் ஒத்தபின் - அங்கு நாத இயக்கமும் ஒத்து அமைந்தபின். இராசியுட் சக்கரம் நின்றிடுமாறே - அதுவே சகஸ்ரதளம் நிற்கும் நிலையாகும்.

இராசி சிரசில் உள்ள சகஸ்ரதளம். சக்கரம் உடலகத்தே விளங்குவது. இராசி காரணம். ஆறு ஆதாரச் சக்கரங்களும் காரியப் பகுதிகளாம். சகஸ்ரதளம் விந்து இயக்கத்துக்கும் நாத இயக்கத்துக்கும் ஏற்ப மென்மையாகும். அவ்விதம் மென்மையானால் சாதகன் புரியும் வழிபாட்டுக்கேற்ப சகஸ்ரதளத்தில் ஸ்பந்த உணர்ச்சியும், ஒளியும் அமையும். இவ்வுணர்வு சிரசைத் தாண்டினபோது சகஸ்ரதளம் நிமிரத் தொடங்கும். சிரசில் பல கோணங்களில் அமைவதைக் கூறி மேலெழுந்து உயர அமைவதை இங்குக் கூறியவாரும் என்றுணர்க.

இராசியுட் சக்கரம் ஒளி மயமாய் விரிந்து விளங்கும் என்பதாம். 16

1271. நின்றிடு விந்துவென் றுள்ள எழுத்தெல்லாம்
நின்றிடு நாதமும் ஒங்கும் எழுத்துடன்
நின்றிடு மப்பதி யவ்வெழுத் தேவரில்
நின்றிடு மப்புறந் தாரகை யானதே.

நின்றிடு விந்துவென்றுள்ள எழுத்தெல்லாம் - அக்கினி சூரிய சந்திர கண்டத்திலுள்ள எழுத்துக்கள் எல்லாம். நின்றிடு நாதமும் ஒங்கும் எழுத்துடன் - அவை அவைக்கேற்ப ஸ்பந்தத்தை கீழேயும் தூலத்தில் அமைத்து ருக்குமத்திலும் அமைக்கின்றன. நின்றிடும் அப்பதி அவ்வெழுத்தேவரின் - இவ்விதமாகச் சிரசில் உள்ள சந்திர சூரிய அக்கினி மண்டலங்கள் ஒத்து வளர்ந்தபின். நின்றிடும் அப்புறம் தாரகை யானதே - ஆத்மா என்ற தாரகை பின் பூரணமாகும்.

விந்து - சூரி என்ற பொருளில் எழுத்துக்காயிற்று. நாதம் - ஸ்பந்த உணர்வு.

ஒவ்வோர் எழுத்தும் ஒவ்வோர் ஆதாரத்தில் நினைத்தபோது அசைவை உண்டுபண்ணி ஒளிமயமாக ஆன்மாவைப் பூரணமடையச் செய்யும் என்பதாம்

17

1272. தாரகை யாகச் சமைந்தது சக்கரந்
தாரகை மேலோர் தழைத்தது பேரொளி
தாரகை சந்திரன் நற்பக லோன்வரத்
தாரகை தாரகை தாரகை கண்டதே.

தாரகையாகச் சமைந்தது சக்கரம் - சகஸ்ரதளம் நட்சத்திர ஒளிகளாலாயது. தாரகைமேல் ஓர் தழைத்தது பேரொளி - இவ்வாறான நட்சத்திர ஒளிகளுக்குமேல் பேரொளிப் பிழம்பான சிவம் உள்ளது. தாரகை சந்திரன் நற்பகலோன்வர - இந்த நட்சத்திர ஒளியில் சந்திரனாலய அறிவும், சூரியனாலய அறிவும், அக்கினியினாலய அறிவும் அமைந்து விளங்க. தாரகை தாரகை தாரகை கண்டதே - தாரகையின் சமஷ்டி அறிவே ஆன்மாவாகும்.

தாரகை கண்டதே - ஆன்ம சொரூபம். மந்திரம் 860 காண்க.

தாரகையின் சமஷ்டி அறிவே ஆன்ம சொரூபம் என்பதாம். 18

1273. கண்டிடு சக்கரம் விந்து வளர்வதாங்
கண்டிடு நாதமுந் தன்மேல் எழுந்திடக்
கண்டிடு வன்னிக் கொழுந்தன வொத்தபின்
கண்டிடு மப்புறங் காரொளி யானதே.

கண்டிடு சக்கரம் விந்து வளர்வதாம் - இவ்வண்ணம் காணப் பட்ட சக்கரம் ஒளி வளர்ந்து ஆனது ஆகும். கண்டிடு நாதமுந் தன் மேல் எழுந்திட - ஒளிக்குப் புற எல்லையில் நாதம் அமைந்திட. கண்டிடு வன்னிக் கொழுந்தன ஒத்தபின் - தோன்றுகின்ற நெருப்புக் கொழுந்து தீபம்போல் ஒத்து விளங்கிய பின். கண்டிடும் அப்புறம் காரொளியானதே - அப்புறம் கரிய ஒளி போன்று காணப்படுவதாகும்.

சிரசுக்கு மேல் கரிய மேகம் போன்ற ஒளி பின் விளங்கும் என்பதாம். 19

1274. காரொளி அண்டம் பொதிந்துல கெங்கும்
பாரொளி நீரொளி சாரொளி காலொளி
வாறொளி ஒக்க வளர்ந்து கிடந்துபின்
நேரொளி ஒன்றாய் நிறைந்தங்கு நின்றதே.

காரொளி அண்டம் பொதிந்துலகெங்கும் - கரிய ஒளியானது அண்ட வடிவாக எல்லாப் பொருள்களிலும் கலந்து. பாரொளி நீரொளி சாரொளி காலொளி வாறொளி - மண், நீர், தீ, காற்று, வான் ஆகிய ஒளியாக. ஒக்க வளர்ந்து கிடந்துபின் - ஒக்க வளர்ந்து பின். நேரொளி ஒன்றாய் நிறைந்தங்கு நின்றதே - ஒரே ஒளி மயமாக நிறைந்து பரந்து நின்றது.

சார் ஒளி - சார்ந்தவற்றை எரிக்கும் தீயொளி. ஒவ்வொரு பூத மும் தன்மாத்திரை வடிவில் ஒளியும் வடிவும் உடையது.

கரிய ஒளியானது எல்லாப் பூதங்களிலும் பரவி ஏரொளியாய் நிறைந்து நின்றது என்பதாம். 20

1275. நின்றது அண்டமும் நீளும் புவியெலாம்
நின்றவிய் வண்ட நிலைபெறக் கண்டிட
நின்றவிய் வண்டமு மூல மலமொக்கும்
நின்றவிய் வண்டம் பலமது விந்துவே

நின்றது அண்டமும் நீளும் புவியெலாம் - ஒவ்வோர் உயிர்ப் பொருளிலும் சூழ்ந்துள்ள அண்டமே உலகெங்கும் விரவியுள்ளது. நின்றஇவ் வண்ட நிலைபெறக் கண்டிட - ஊழி முடிய இவை நிலையாக உள்ளதைக் காணும்போது. நின்றஇவ் வண்டமும் மூல மலமொக்கும் - இவ்வண்ட கோசமே சீவர்களது மூலம் போன்றதாகும். நின்ற இவ் வண்டம் பலமது விந்துவே - இவ் வண்டம் ஒளிமயமாக ஆதல் அதற்கு வலியூட்டுவதாகும். அண்டம் - முட்டை வடிவு போன்ற தொம்பைக்கூடு.

சீவரது அண்டகோசமும் ஒளிமயமாக வேண்டும் என்பதாம். 21

1276. விந்துவும் நாதமும் ஒக்க விழுந்திடில்
விந்துவும் நாதமும் ஒக்க விரையதாம்
விந்திற் குறைந்திடு நாதம் எழுந்திடில்
விந்துவை எண்மடி கொண்டது வீசமே.

விந்துவும் நாதமும் ஒக்க விழுந்திடில் - ஒளியும் ஒலியும் (விந்துவும் நாதமும்) சமமாக இருப்பில். விந்துவும் நாதமும் ஒக்க விரையதாம் - ஆகாயக் கூற்றாலான அண்டகோசத்துக்கு வித்துப்போலாகும். விந்திற் குறைந்திடு நாதம் எழுந்திடில் - ஒளி குறைந்து நாதம் மாத்திரம் எழுந்து நிற்கில். விந்துவை எண்மடி கொண்டது வீசமே - ஒளியைவிட நாதம் எட்டு மடங்கு கூடுதல் என்பர்.

எண்ணமும் செயலும் ஒத்திருப்பின் அண்டகோசம் விருத்தி அடையும். பஞ்ச பூதங்களும் சூரிய சந்திர அக்கினி கலகளாகிய எட்டும் சேர்ந்து தாரகை (ஆன்ம ஒளி) சமையவேண்டும். ஆகாயக் கூற்றிலுள்ள எட்டு ஒளி அணுக்கள் கொண்டது ஒரு தூலவீரிய ஒளி அணு. வீரிய இழப்பினர்க்கு ஒளிமண்டலம் அமையாது; நாதம் மாத்திரம் அமையும்.

ஒளியும் ஒலியும் ஒத்திருப்பின் ஆகாய மயமான அண்டகோசத்துக்கு வித்துப்போன்றது என்பதாம். 22

1277. வீசம் இரண்டுள நாதத் தெழுவன
வீசமும் ஒன்று விரைந்திடு மேலுற
வீசமும் நாதமும் எழுந்துடன் ஒத்தபின்
வீசமும் விந்து விரிந்தது காணுமே.

வீசம் இரண்டுள நாதத்து எழுவன - விதைபோன்ற ஒளி அணுக்கள் இரண்டு வகையாக உள்ளன. வீசமும் ஒன்று விரைந்திடு மேலுற - ஒருவகை விரைந்து மேலே சென்று அண்ட கோசத்தில் விந்து நாத மண்டலங்களை அமைக்கும். வீசமும் நாதமும் எழுந்துடன் ஒத்தபின் - இவ்வகையான ஒளி அணுக்களும் ஸ்பந்தரூபமான நாத

அணுக்களும் ஒத்தபின். வீசமும் விந்து விரிந்தது காணுமே - அண்ட
கோசம் விரிந்து விந்து நாத மண்டலங்கள் காணலாம்.

ஒளி அணுக்கள் விந்து நாத மண்டலங்களை அமைக்கும் என்ப
தாம். 23

1278. விரிந்தது விந்துவுங் கெட்டது வீசம்
விரிந்தது விந்துவும் நாதத் தளவினில்
விரிந்தது வுட்கட்ட எட்டெட்டு மாகில்
விரிந்தது விந்து விரையது வாமே.

விரிந்தது விந்துவுங் கெட்டது வீசம் - விந்து விரிந்த காலத்து
பீசமாகிய ஒளி அணுக்கள் மறையும். விரிந்தது விந்துவும் நாதத்
தளவினில் - வித்து விரியும் தன்மைக் கேற்ப நாதமும் அமையும்.
விரிந்தது உட்கட்ட எட்டெட்டுமாகில் - விந்துவைக் (தூலவீரியத்தை)
கட்டுப்படுத்தினால் எட்டும் எட்டுமாகிய சந்திர கலை பதினாறும் அமை
யும். விரிந்தது விந்து விரையதுவாமே - அதனால் ஒளி மண்டலம்
விரிந்து ஒளி பீசங்களாக அமையும்.

விந்து (ஒளி) மண்டலமே அனைத்துக்கும் விதை போன்றது என்ப
தாம். 24

1279. விரையது விந்து விளைத்தன எல்லாம்
விரையது விந்து விளைந்த உயிரும்
விரையது விந்து விளைந்தவிஞ் ஞாலம்
விரையது விந்து விளைந்தவன் தாளே.

விரையது விந்து விளைந்தன எல்லாம் - தோன்றிய எல்லாம்
விந்து அல்லது ஒளியைக் காரணத்தில் உடையன. விரையது விந்து
விளைந்த உயிரும் - விந்துவால் விளைந்ததே உயிர். விரையது விந்து
விளைந்த இஞ்ஞாலம் - இவ்வுலகம் எல்லாம் விந்துவைக் காரண
மாகவே விளைந்தன. விரையது விந்து விளைந்தவன் தாளே - அவ்
விந்து காரணமாகவே சிவத்தினுடைய திருவடி விளங்கும்.

விந்துவாகிய ஒளியே சிவத்தினுடைய திருவடியை விளக்கும்
என்பதாம். 25

1280. விளைந்த எழுத்தது விந்துவும் நாதமும்
விளைந்த எழுத்தது சக்கர மாக
விளைந்த எழுத்தவை மெய்யினுள் நிற்கும்
விளைந்த எழுத்தவை மந்திர மாமே.

விளைந்த எழுத்தது விந்துவும் நாதமும் - எல்லா எழுத்துக்களுக்
கும் மூலமான பிரணவமும் விந்து நாதத்தாலாயது. விளைந்த
எழுத்தது சக்கரமாக - அதுவே சக்கரமாகச் சிரசில் அமைந்தது.

விளைந்த எழுத்தவை மெய்யினுள் நிற்கும் - அப்பிரணாவம் உடலினுள் நிற்கும். விளைந்த எழுத்தவை மந்திரமாமே - அது எல்லா எழுத்துக்களும் சேர்ந்த மந்திரமாகும்.

விளைந்த எழுத்து - பிரணாவம். ஸ்வர ரூபமான நாதமே பிரணாவமாகும்.

பிரணாவமே விந்து நாதமாக, சக்கரமாக மெய்யினுள் அமையும் என்பதாம். 26

1281. மந்திரஞ் சக்கர மானவை சொல்லிடிச்
தந்திரத் துள்ளெழுத் தொன்றெரி வட்டமாங்
கந்தரத் துள்ளு மிரேகையில் ஒன்றில்லை
பந்தம தாகும் பிரணாவம் உன்னிடே.

மந்திரஞ் சக்கர மானவை சொல்லிடிச் - மந்திரம் சக்கரம் இவைகளைப் பற்றிக் கூறின். தந்திரத் துள்ளெழுத் தொன்றெரி வட்டமாம் - உபாயங்களான் உள்ளே காணப்படும் பிரணாவமாகிய ஒளி வட்டமாம். கந்தரத் துள்ளும் இரேகையில் ஒன்றில்லை - கண்டத்தில் வைகரியாக வைத்து எண்ணுவதிலும், தகடுகளில் இரேகை கீறிப் பார்ப்பதிலும் பயன் ஒன்றும் இல்லை. பந்தம தாகும் பிரணாவம் உன்னிடே - ஸ்பந்தமாகவுள்ள பிரணாவத்தை முதன்மையாகக் கொண்டு தியானிக்கவும்.

எழுத்து ஒன்று - பிரணாவம். கந்தரம் - கழுத்து, இங்கு வைகரிவாக்கைக் குறித்தது.

உபாயத்தால் ஸ்பந்தமாகவுள்ள பிரணாவத்தைத் தியானிக்க சிவம் விளங்கும் என்பதாம். 27

1282. உன்னிட்ட வட்டத்தில் ஒத்தெழு மந்திரம்
பின்னிட்ட ரேகை பிழைப்பது தானில்லை
தன்னிட் டெழுந்த தகைப்பறப் பின்னிற்கப்
பன்னிட்ட மந்திரம் பார்க்கலு மாமே.

உன்னிட்ட வட்டத்தில் ஒத்தெழு மந்திரம் - அக வழிபாடாகப் புரியப்படும் பிரணவ வட்டத்தில் பொருந்தித் தோன்றும் மந்திரம். பின்னிட்ட ரேகை பிழைப்பது தானில்லை - பின்னர் அமைக்கப்பட்ட சக்கரக் கோடுகளை விட்டுத் தவறுதல் இல்லையாகும். தன்னிட் டெழுந்த தகைப்பறப் பின்னிற்க - தன்னிடத்து உண்டான தடைகளாகிய அஞ்ஞானம் பின்னிட - பன்னிட்ட மந்திரம் பார்க்கலு மாமே - சொல்லப்பட்ட மந்திரத்தை ஆராய்தலுமாகும்.

பிரணவச்சக்கரம் அமைந்தால் சிவர்களைப் பந்தித்துள்ள தடைகள் நீங்கும் என்பதாம். 28

1283. பார்க்கலு மாகும் பகையறு சக்கரம்
காக்கலு மாகுங் கருத்தில் தடமெங்கும்
நோக்கலு மாகும் நுணுக்கற்ற நுண்பொருள்
ஆக்கலு மாகும் அறிந்துகொள் வார்க்கே.

பார்க்கலுமாகும் பகையறு சக்கரம் - பிறப்பு இறப்புக்களாகிய பகையை அறுக்கும் தன்மை வாய்ந்த சக்கரத்தைப் பார்க்கலுமாகும். காக்கலுமாகுங் கருத்தில் தடமெங்கும் - மன இடத்தில் எங்கும் காக்கலு மாகும். நோக்கலு மாகும் நுணுக்கற்ற நுண்பொருள் - நுண்ணிய வற்றுக்கெல்லாம் நுண்ணிய பொருளான சிவத்தை அன்புடன் பார்க்கலாம். ஆக்கலு மாகும் அறிந்துகொள் வார்க்கே - இதனை உள்ளவாறு உணர்வார்க்கு அதனை அடைதலுமாகும்.

ஏரொளிச் சக்கரத்தை உள்ளவாறு உணர்வார்க்குச் சிவனை அடைதலும் கூடும் என்பதாம். 29

1284. அறிந்திடுஞ் சக்கர மாதி யெழுத்து
விரிந்திடுஞ் சக்கர மேலெழுத் தம்மை
பரிந்திடுஞ் சக்கரம் பாரங்கி நாலும்
குவிந்திடுஞ் சக்கரங் கூறலு மாமே.

அறிந்திடுஞ் சக்கரம் ஆதியெழுத்து - மேற்கூறியவற்றால் அறியப் படும் சக்கரத்துக்கு ஆதி எழுத்து அகரமாகும். விரிந்திடுஞ் சக்கர மேலெழுத் தம்மை - அதன் மேலெழுத்தாகிய அம்மை எழுத்து உகர மாகும். பரிந்திடுஞ் சக்கரம் பார்அங்கி நாலும் - இந்தச் சக்கரத்தில் மாயா காரியமாகிய நிலம் நீர் நெருப்பு வாயு ஆகிய நான்கு பூதங்களும் (ம) பொருந்தி நிற்கும். குவிந்திடுஞ் சக்கரங் கூறலு மாமே - இவ் வண்ணம் அனைத்தும் கூடி விளங்கும் சக்கரத்தைப்பற்றிக் கூற முடியுமோ?

பரிந்திடும் - தாங்கிடும். குவிந்திடும் - கூடிடும்.

பஞ்சபூத மயமான சக்கரத்தின் பெருமையைக் கூறமுடியாது என்பதாம். 30

1285. கூறிய சக்கரத் துள்ளெழு மந்திரம்
மாறியல் பாக அமைந்து விரிந்திடுந்
தேறிய அஞ்சுடன் சேர்ந்தெழு மாரண
மாறியல் பாக மதித்துக்கொள் வார்க்கே.

தேறிய அஞ்சுடன் சேர்ந்தெழு மாரணம் - தெளிந்த ஐந்துடன் கூடிய மாரணத்தை. மாறியல் பாக மதித்துக்கொள்வார்க்கே - மாறு பட்ட இயல்பினதாக மதித்துக்கொள்வார்க்கு. கூறிய சக்கரத் துள்ளெழு மந்திரம் - சொல்லப்பட்ட சக்கரத்துள் எழுகின்ற மந்திரம். ஆறியல்பாக அமைந்து விரிந்திடும் - ஆறு செயல்களைப் புரிவனவாக அமைந்து விரியும்.

ஆறியல்பு - தம்பனம், மோகனம், உச்சாடனம், வித்வேடனம், மாரணம், வசியம் ஆகிய ஆறு.

மாறியல்பாக மதித்துக்கொள்வார்க்கு ஆறியல்பாக அமையும் என்பதாம். 31

1286. மதித்திடும் அம்மையும் மாமாது மாகும்
மதித்திடும் அம்மையு மங்கனல் ஓக்கும்
மதித்தங் கெழுந்தவை காரண மாகில்
கொதித்தங் கெழுந்தவை கூடகி லாவே.

மதித்திடும் அம்மையும் மாமாது மாகும் - அனைத்துயிர்க்கும் நீங்கா அருள் புரிகின்றவன் என்று மதிக்கப்படும் அம்மையும் குறித்த சக்கரத்தின் முதல்வியாகும். மதித்திடும் அம்மையும் அங்கனல் ஓக்கும் - அவ்வம்மையைப் பயில்வார்க்குப் பகையை வெல்லத் துணைசெய்யும் அழகிய அனலை ஒத்து அவள் காணப்படுவாள். மதித்தங் கெழுந்தவை காரண மாகில் - அம்மை காரணமாக உடனெழும் ஐம்பூதங்களும் தொழில் செய்யுமாதலின். கொதித்தங் கெழுந்தவை கூடகிலாவே - அவள் ஆணையின்றி அவை எத்தொழிலையும் செய்யவல்லனவாகா.

அம்மை காரணமாகவே ஐம்பூதங்கள் முதலியன பகையை வெல்லத் துணைபுரியும் என்பதாம். 32

1287. கூடிய தம்பனம் மாரணம் வசியம்
மாடியல் பாக அமைந்து செறிந்திடும்
பாடியுள் ளாகப் பகைவரும் வந்துருர்
தேடியுள் ளாகத் தெளிந்துகொள் வார்க்கே.

தேடியுள் ளாகத் தெளிந்துகொள் வார்க்கே - தனக்குள்ளேயே தேடித் தெளிந்துகொண்ட அன்பர்க்கு. கூடிய தம்பனம் மாரணம் வசியம் - சேர்ந்த தம்பனம், மாரணம், வசியம் ஆகியவை. ஆடியல் பாக அமைந்து செறிந்திடும் - இயல்பாகவே வந்து பொருந்தும். பாடியுள்ளாகப் பகைவரும் வந்துருர் - இவர்கள் இருப்பிடத்தின் பகைவரும் வந்து சேரார்.

அன்பர்க்கு இக் கன்மங்கள் இயல்பாகவே பொருந்திப் பகையின்றிச் செய்யும் என்பதாம். 33

1288. தெளிந்திடுஞ் சக்கர மூலத்தி னுள்ளே
அளிந்த வகாரத்தை யந்நடு வாக்கிக்
*குளிர்ந்த வரனைக் கூடியுள் வைத்து
வளிந்தவை யங்கெழு நாடிய காலே.

* பாடபேதம் : குளிர்ந்த வரவினைக்

தெளிந்திடுஞ் சக்கர மூலத்தினுள்ளே - மூலாதாரத்தினுள்ளே சக்கரத்தைத் தெளிந்து அறிவாயாக. அளிந்த அகாரத்தை அந்நடு வாக்கி - கனிவும் குழைவுமுடைய அகரத்தை அந்நடுவாக குளிர்ந்த அரவினைக் கூடியுள் வைத்து - குளிர்ந்த குண்டலினியின் சுற்று வட்டத்துள் வைத்து. வளிந்தவை யங்கெழு நாடிய காலே - மூல வாயுவை அங்கிருந்து சுழுமுனை வழியாக உயரக் கொண்டுவருவாயாக.

அரவு - குண்டலினி. வளி - வாயு. மூலாதாரச் சக்கரத்தில் அகரத்தை நடுவுள் வைத்து தியானிக்கவேண்டும் என்பதாம். 34

1289. காலரை முக்கால் முழுதெனும் மந்திரம்
ஆலித் தெழுந்தமைந் தூறி எழுந்ததாய்ப்
பாலித் தெழுந்து பகையற நின்றபின்
மாலுற்ற மந்திர மாறிக்கொள் வார்க்கே.

கால் அரை முக்கால் முழுதெனும் மந்திரம் - கால் அரை முக்கால் முழுதென்னும் பிரணவம். ஆலித்தெழுந்து அமைந்தூறி எழுந்த தாய் - சுழுமுனை மார்க்கமாகப் பொருந்தி எழுவதாய். பாலித்தெழுந்து பகையற நின்றபின் - பரந்து விரிந்து காமாதி அறுபகை கெட நிலை பெற்றபின். மாலுற்ற மந்திரம் மாறிக்கொள்வார்க்கே - விருப்பத்தை விளைவிக்கும் இம்மந்திரம் மாறிக்கொள்வார்க்கு ஆம்.

கால் - இடக்கால் பெருவிரல். அரை - சுவாதிட்டானம். முக்கால் - சுழுமுனை. முழுமை - சிரசு. பிரணவத் தியானத்தால் இடைகலை பிங்கலை சுழுமுனை ஆகிய மூன்றும் இம்முறையே பொருந்தி விளங்கும் என்க. மாறிக்கொள்ளுதலாவது, பிரணவத்தை விரும்பி காமாதி பகைகளை விடுதல்.

பிரணவத்தில் மனம் பொருந்தியவர்க்குக் காமாதி பகை கெடும் என்பதாம். 35

1290. கொண்ட இம் மந்திரங் கூத்தன் எழுத்ததாய்ப்
பண்டையுள் நாவிற் பகையற விண்டபின்
மன்று நிறைந்த மணிவிளக் காயிடும்
இன்றும் இதயத் தெழுந்து நமவெனே.

கொண்ட இம் மந்திரங் கூத்தன் எழுத்ததாய் - கூத்தன் எழுத்தான பிரணவமாகிய இம்மந்திரம். பண்டையுள் நாவிற் பகையற விண்டபின் - பண்டையில் வெளிப்படாது நின்று பின் உண்ணாக்குப் பிரதேசத்திலிருந்து அதன் பகைவர்களை மாற்றி வெளிப்பட்டு. மன்று நிறைந்த மணிவிளக்காயிடும் - சிரசை நோக்கிச் சென்று சகஸ்ரதளம் விரியும்படி ஒளிபெற்று நிற்கும். இன்றும் இதயத் தெழுந்து நமவெனே - அங்கு விளங்குவது சிவம் என்று அறிந்து வணங்குவாயாக.

பிரணவ நெறியில் சென்று சிவனை வழிபடவேண்டும் என்பதாம். 36

10. வயிரவச் சக்கரம்

வயிரவர் சிவனது கோர மூர்த்தங்களில் ஒன்று. பகை முதலிய இடையூறுகளைப் போக்க இவரை உபாசிப்பது வழக்கம். இவருக்குரிய சக்கரம் வயிரவச் சக்கரம் ஆம்.

1291. அறிந்த பிரதமையோ டாறு மறிஞ்சு
அறிந்தவச் சத்தமி மேலிவை குற்றம்
அறிந்தவை யொன்றுவிட் டொன்றுபத் தாக
அறிந்து வலமது வாக நடவே.

அறிந்த பிரதமையோடு ஆறும் அறிஞ்சு - வளர்பிறை பிரதமை முதல் சட்டி வரை ஆறு ஆதாரங்களிலும் அறிந்து அறிந்த அச் சத்தமி மேல் இவை குற்றம் அறிந்து - அறிந்த அச்சத்தமிக்குமேல் அட்டமி குற்றம் என்று அறிந்து. அவை ஒன்றுவிட்டு ஒன்று பத்தாக - ஒன்பதாந் திதியாகிய நவமியில் நெற்றிக்கு மேலும், பதினோராம் திதியாகிய ஏகாதசியில் வலக்காதுக்குப் பக்கமும், பதினமூன்றுந் திதி யாகிய திரையோதசியில் பிடரிப் பக்கமும், பதினைந்தாம் திதியாகிய பெளர்ணமியில் இடக்காதுப் பக்கமும் ஆகப் பத்து இடங்களில். அறிந்து வலமதுவாக நடவே - வயிரவரை அறிந்து சிரசில் வலப் பக்கமாகத் தியானிக்கவும்.

திதி - பதினைந்து 1. பிரதமை 2 துதியை. 3. திருதியை. 4. சதுர்த்தி. 5. பஞ்சமி. 6. சட்டி. 7. சத்தமி. 8. அட்டமி. 9. நவமி. 10. தசமி 11. ஏகாதசி. 12. துவாதசி. 13. திரையோதசி. 14. சதுர்த்தசி. 15. பெளர்ணமி. பத்து இடங்கள் - ஆறு ஆதாரங் களில் ஆறு + சிரசில் 4 ஆகப் பத்து. இடக்காதுக்குமேல் அட்ட திக்குப் பாலகராகிய சந்திரனுக்குரிய இடம் என்பதை ஒப்பிட்டநிக. உணர்வு ஈசானத்தில் இருப்பதே பகைவரை வெல்ல உபாயமாம்.

பிரதமை முதல் பெளர்ணமி வரை மூலாதாரம் முதலிய பத்து இடங்களில் முறையே வயிரவரைத் தியானிக்கவேண்டும் என்பதாம். 1

1292. *நடந்து வயிரவன் சூல கபாலி
கடந்த பகைவனைக் கண்ணது போக்கித்
தொடர்ந்த வயிரது வுண்ணும் பொழுது
படர்ந்த வுடல்கொடு பந்தாட லாமே.

* பாடபேதம்: நடந்த.

நடந்த வயிரவன் சூல கபாலி - தியானிப்பவர் மனத்தில் நடந்த வயிரவன் சூலத்தையும் கபாலத்தையும் ஏந்தியவனாக. கடந்த பகை வனைக் கண்ணது போக்கி - பகைவனை வென்று அவன்மேல் கருணை காட்டாது. தொடர்ந்த அவ்வயிரது உண்ணும்பொழுது - தொடர்ந்து உயிரைத் தோண்டி உண்ணுகின்றபோது. படர்ந்த அவ் வுடல்கொடு பந்தாடலாமே - கிடந்த அப்பகைவனது உடம்பைப் பந்தாடலாம்.

வயிரவர் உபாசனையால் பகைவனைப் பந்தாடலாம் என்பதாம். 2

1293. ஆமேவப் பூண்டரு ளாதி வயிரவன்
ஆமே கபாலமுஞ் சூலமுங் கைக்கொண்டங்
காமே தமருக பாசமுங் கையது
வாமே சிரத்தொடு வாளது கையே.

ஆ - ஆன்மா. ஆன்மாக்கள் விரும்பும் வண்ணம் திருவருள் பாவிக்கின்ற வயிரவன் கைகளில் கபாலமும், சூலமும், தமருகமும், பாசமும், வெட்டுண்ட தலையும், வாரும் ஏந்தி நிற்கும்.

தியானத்துக்குரிய வடிவம் கூறியவாறு.

3

1294. கையவை யாறுங் கருத்துற நோக்கிடு
மெய்யது செம்மை விளங்கு வயிரவன்
துய்யரு ளத்தில் துளங்குமெய் யுற்றதாய்ப்
பொய்வகை விட்டுநீ பூசனை செய்யே.

கையவை ஆறும் கருத்துற நோக்கிடும் - ஆறு கைகளையும் அவற்றில் பொருந்திய ஆயுதங்களையும் மனம் பொருந்தி தியானிக்கவும். மெய்யது செம்மை விளங்கும் வயிரவன் - அவனது திருமேனி செம்மை நிறமாக விளங்கும். துய்யர் உளத்தில் துளங்கும் - அவன் மிகத் தூய்மையானவர் உள்ளத்தில் விளங்குவான். மெய்யுற்றதாய்ப் பொய்வகை விட்டு நீ பூசனை செய்யே - மெய்யான ஒளியைப் பொருந்தி உடலைக் கடந்துநின்று நீ பூசிப்பாயாக.

செம்மையான திருமேனியை நினைந்து பொய் நீக்கி வழிபடுவாயாக.

4

1295. பூசனை செய்யப் பொருந்தியோ ராயிரம்
பூசனை செய்ய மதுவுட னுமால்
பூசனை சாந்து சவாது புழுகுநெய்
பூசனை செய்துநீர் பூசலை வேண்டுமே.

பூசனை செய்யப் பொருந்தி ஓராயிரம் - ஓராயிரம் உருச் செபித்துப் பூசிக்கவும். பூசனை செய்ய மது உடன் ஆடுமால் - பூசைக்கு நல்ல தேனை விரும்பிப் படையுங்கள். பூசனை சாந்து சவாது புழுகுநெய் - பூசைக்குச் சாந்து, சவ்வாது, புழுக்குச் சட்டம் ஆகியவற்றை. பூசனை செய்து நீர் பூசலை வேண்டுமே - சாத்தி நீர் பகை நீக்கம் வேண்டுமே.

பூசலை - போர்.

பூசைக்குரிய நிவேதனத்தை மனத்தால் நினைத்து வழிபட வேண்டும் என்பதாம்.

5

1296. வேண்டிய வாறு கலகழு மாயிடும்
 வேண்டிய ஆறினுண் மெய்யது பெற்றபின்
 வேண்டிய வாறு வரும்வழி நீநட
 வேண்டிய வாறது வாகுங் கருத்தே.

வேண்டியவாறு கலகழு மாயிடும் - நாம் விரும்பும் வண்ணம் பகைவருக்குள் கலகழும் உண்டாகிவிடும். வேண்டிய ஆறினுண் மெய்யது பெற்றபின் - விரும்பிய சட்கர்ம வித்தையை உண்மையாகப் பெற்றபின். வேண்டியவாறு வரும் வழி நீ நட - விரும்பிய வழிகள் யாவும் பெற நீ நடப்பாயாக வேண்டியவாறு அதுவாகுங் கருத்தே - அப்போது உனக்குவேண்டிய எல்லாம் சித்திக்கும்.

கலகம் - அஷ்ட கன்மங்களில் ஒன்றாகிய வித்வேஷணம்.

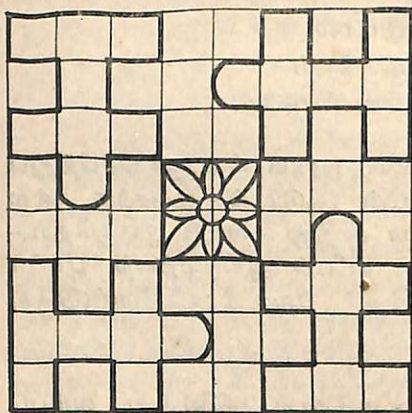
வயிரவர் பூசனையால் பெறும் பயன் கூறியவாறு.

6

11. சாம்பவி மண்டலச் சக்கரம்

சாம்பவி - சிவசத்தி. சிவசத்தி விளங்கும் சிவலிங்கத் திருமேனி நிறைந்துள்ள சக்கரமாதலின், சாம்பவி சக்கரம்.

1297. சாம்பவி மண்டலச் சக்கரஞ் சொல்லிடல்
 ஆம்பதம் எட்டாக விட்டிடின் மேலதாங்
 காண்பதந் தத்துவ நாலுள் நயனமும்
 நாம்பதங் கண்டபின் நாடறிந் தோமே.

சாம்பவி மண்டலச் சக்கரஞ் சொல்லிடல் - சாம்பவி மண்டலச் சக்கரத்தின் அமைப்பைச் சொன்னால். ஆம்பதம் எட்டாக விட்டிடின் - ஆகின்ற இதழ்கள் எட்டாக அமையின். மேலதாங் காண்பதந் தத்துவ நாலுள் - மேலானதாகக் காணப்படுகின்ற இதழ்களில் விந்து, நாதம், சிவம், சத்தி ஆகிய நான்கனுள். நயனமும் நாம் பதங் கண்ட பின் நாடறிந்தோமே - விந்துவை நயனமாக நாம் அறிந்தோமானால் நாட்டார்கள் நம்மைவழிபடும்பேறு உண்டாகும்.

1298. *நாடரி மண்டலம் நல்லவிக் குண்டத்துக்
கோடற வீதியுங் கொடர்ந்துள் இரண்டழி
பாடறி பத்துடன் ஆறு நடுவீதி
ஏடற நாலைந் திடவகை யாமே.

* பாடபேதம் : நாடறி

நாடறி மண்டலம் நல்ல இக்குண்டத்து - நாடறிந்த மண்டலமாகிய இச்சக்கரத்து. கோடற வீதியுங் கொடர்ந்து - கோணுதலின்றி வீதிகளைக் கொணர்ந்து. உள் இரண்டழி பாடறி பத்துடன் ஆறு நடுவீதி - உள்ளே இரண்டு குறைந்த பத்துடன் பதினாறு பதங்கள் நடு வீதியாக. ஏடற நாலைந்து இட வகையாமே - சுற்றிலுமுள்ள நான்கு இதழ்கள் நீங்க இருபது பதங்களை அமைப்பின் சக்கரமாகும்.

இரண்டழி பத்து பத்துடன் ஆறு என இயைக்க. இரண்டழி பத்து - எட்டு. பத்துடன் ஆறு - பதினாறு. உள் இரண்டழி பத்து - உள் வீதி எட்டு. நடுவேயுள்ள பதினாறு ஒரு வீதியாம்.

×							×
×							×

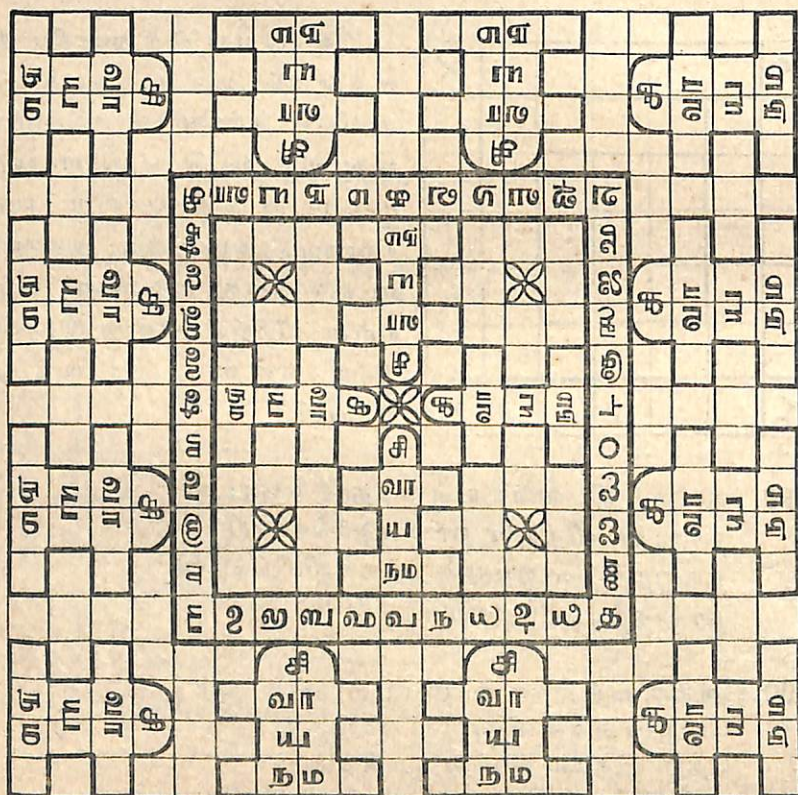
அஃதாவது விந்துவாகிய நயனத்தானம் ஒரு பதமாகவும், அதனைச் சுற்றியுள்ள இரண்டாவது வீதி எட்டு பதங்களாகவும், மூன்றாவது வீதி பதினாறு பதங்களாகவும் அமைப்பின் அமையும். ஏடற என்பது, அவற்றைச் சுற்றியுள்ள வீதியில் நான்கு இதழ்கள் நீங்க என்றபடி. நாலைந்து - இருபது.

1299. நாலைந் திடவகை யுள்ளதோர் மண்டலம்
நாலுநல் வீதியுள் நல்ல இலிங்கமாய்
நாலுநற் கோணமும் நந்நா லிலிங்கமாய்
நாலுநற் பூநடு நண்ணலவ் வாறே.

1300. ஆறிரு பத்துநா லஞ்செழுத் தஞ்சையும்
வேறுரு வாக விளைந்து கிடந்தது
தேறு நிருமல சிவாய நமவென்று
கூறுமின் கூறிற் குறைகளும் இல்லையே.

நாலைந்து இடவகையுள்ளதோர் மண்டலம் - இருபது வரைகளைக் கொண்டது இச்சக்கரம். நாலு நல்வீதியுள் நல்ல இலிங்கமாய் - அதில் நடுவிலுள்ள வீதியில் நல்ல இலிங்க வடிவாயும். நாலு நற்கோணமும் நந்நாலு இலிங்கமாய் - நான்கு நாற்கோணங்களிலும் நந்நான்கு இலிங்கமாயும். நாலு நற்பூ நடுநண்ணல் அவ்வாறே - இடைவெளி நான்கிலும் நான்கு பூக்களும், நடுவிலும் அவ்வாறே பூவும் அமைக்க.

ஆறு இருபத்துநாலு அஞ்செழுத்து அஞ்சையும் - நடுவீதியில் க காரம் முதல் கூகாரம் வரையுள்ள முப்பத்தைந்து மெய்யெழுத்துக்களையும், சிவாய நம என்ற அஞ்செழுத்தையும். வேறு உருவாக விளைந்து கிடந்தது - வேறுகவுள்ள நிறத்திலே வலமாக எழுதுக. தேறும் நிருமல சிவாய நம என்று - அதுவே தூய்மையான சிவாய நம என்று தெளிமின். கூறுமின் - தெளிந்தபின் கூறுக. கூற்றிற் குறைகளும் இல்லையே - அவ்வாறு கூறினால் சாதகர்க்கு ஒரு குறையும் இல்லை.

ஆறு இருபத்துநாலு அஞ்செழுத்தஞ்சு - $6 + 24 + 5 = 35$. தேறு தல் - ஆன்மா முப்பத்தைந்து தத்துவங்களுக்கு வேருனது என்று தெளிதல். நாததத்துவம் ஒழிந்த முப்பத்தைந்தும் ஆத்மா அல்ல என்று தெளிதல். நாதாந்தம் சென்றபோது நாதமும் விடுபட்டு விடும்.

1301. குறைவதும் இல்லை குரைகழற் கூடு
மறைவது மாரண மவ்வெழுத் தாகித்
திறமது வாகத் தெளியவல் லார்க்கு
இறவில்லை என்றென் றியம்பினர் காணே.

குறைவதும் இல்லை - முன் மந்திரத்தில் கூறியவாறு சொல்லின் குறைவு உண்டாகாது. குரைகழல் கூடும் - ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலை அணிந்த இறைவனது திருவடிப் பேறும் கூடும். அறைவதும் ஆரணம் அவ்வெழுத்தாகி - வேதம் கூறுவதும் அப்பிரணவத்தொனியே என்று. திறமதுவாகத் தெளிய வல்லார்க்கு - உறுதியாக உணர வல்லார்க்கு. இறவில்லை என்றென்று இயம்பினர் காணே - இறப்பில்லை என்று பெரியோர்கள் கூறினார்கள்.

ஆரணம் விதந்து முழங்குவதும் பிரணவமே என்று தெளிய வல்லார்க்கு இறப்பில்லை என்பதாம். 5

1302. காணும் பொருளுங் கருதிய தெய்வமும்
பேணும் பதியும் பெருகிய தீர்த்தமும்
ஊணும் உணர்வும் உறக்கமுந் தானாகக்
காணுங் கனகமுங் காரிகை யாமே.

காணும் பொருளுங் கருதிய தெய்வமும் - புறத்தே காணப்படுகின்ற பொருளும் அகத்தே கருதிய தெய்வமும். பேணும் பதியும் பெருகிய தீர்த்தமும் - போற்றுகின்ற ஊரும் பெருகிய புண்ணிய தீர்த்தமும். ஊணும் உணர்வும் உறக்கமும் - உணவும் உணர்வும் உறக்கமும். தானாகக் காணுங் கனகமும் - முயற்சியின்றித் தானாகவே வந்தடையும் பொன்னும் ஆகிய எல்லாம். காரிகையாமே - இச்சாம்பவியால் ஆகும்.

சாம்பவிச் சக்கர வழிபாட்டால் எல்லாச் செல்வங்களும் உண்டாகும் என்பதாம். 6

1303. ஆமே எழுத்தஞ்சு மாம்வழி யேயாகப்
போமே யதுதானும் போம்வழி யேபோனால்
நாமே நினைத்தன செய்யலு மாகும்
பார்மேல் ஒருவர் பகையில்லை தானே.

ஆமே எழுத்தஞ்சும் ஆம்வழியேயாக - ஐந்தெழுத்தும் தோன்று தற்கு இடனாகிய நாதமாகிய ஓசையின் வழியேயாக. போமே யதுதானும் போம்வழியே போனால் - போகும் மேலிடமாகிய உச்சித் துளை வழியே சென்றால். நாமே நினைத்தன செய்யலுமாகும் - நாம் நினைத்த எல்லாச் செயல்களையும் செய்யக்கூடும். பார்மேல் ஒருவர் பகையில்லைதானே - உலகில் ஒருவரும் பகையாகார்.

சிவாய நம என்று நினைத்தபோது மூலாதாரத்திலிருந்து நடு நாடி வழியாக நமசிவாய உதிக்கும். அது சிரசைக் கடந்து செல்லும். அது போகும் வழியே சென்று ஒளி மண்டலத்தை அடைவதே மந்திர சித்தியாகும். அவ்வாறு சத்தி மயமான ஒளியில் அநந்நியமாக இருப்பதால் நினைத்தவை எல்லாம் நடக்கும்.

சிவாயநம என்று எண்ணுவார்க்கு நினைத்தவை நடக்கும் என்பதாம். 7

1304. பகையில்லை என்றும் பணிந்தவர் தம்பால்
நகையில்லை நாணளும் நன்மைக ளாகும்
வினையில்லை என்றும் விருத்தமும் இல்லை
தகையில்லை தானுஞ் சலமது வாமே.

பகையில்லை என்றும் பணிந்தவர் தம்பால்-சாம்பவி மண்டலத்தை வணங்குபவரிடம் பகையில்லையாம். நகையில்லை - நகைப்பிற்குரிய நிகழ்ச்சிகளும் இடம் பெறா. நாணளும் நன்மைகளாகும் - நாடோறும் நன்மைகள் உளவாம். வினையில்லை என்றும் விருத்தமும் இல்லை - தீவினைகளும் அவற்றால் உண்டாகும் பிறவிச் சக்கரமும் இல்லையாகும். தகையில்லை - தடையில்லை. தானுஞ் சலமதுவாமே - தானும் சலம் போலத் தண்மையாக இருப்பார்.

சாம்பவிச் சக்கரத்தை வணங்குபவர்க்குப் பிறவி இல்லையாமை யோடு சாந்தகுணசீலராய்ப் பிறவி அற்றவராவார். 8

1305. ஆரும் உரைசெய்ய லாமஞ் செழுத்தாலே
யாரும் அறியாத ஆனந்த ரூபமாம்
பாரும் விசம்பும் பகலும் மதியதி
ஊனும் உயிரும் உணர்வது வாமே

ஆரும் உரைசெய்யலாம் அஞ்செழுத்தாலே - யாவரும் சாம்ப வியை அஞ்செழுத்தாலே செபிக்கலாம். யாரும் அறியாத ஆனந்த ரூபமாம் - அதனால் எவரும் அறியாத ஆனந்த வடிவம் உண்டாகும். பாரும் விசம்பும் பகலும் மதி - பிருதிவி முதல் ஆகாயமாயும், சூரிய சந்திர மண்டலமாயும். அதி ஊனும் உயிரும் உணர்வு அது ஆமே - மேலான உடம்பில் உயிராயும், உயிரில் உணர்வாயும் அச்சாம்பவி விளங்கும்.

எல்லாமாயுள்ள சாம்பவியை வணங்கினால் ஆனந்த வடிவம் பெறலாம் என்பதாம். 9

1306. உணர்ந்தெழு மந்திரம் ஒமெனும் உள்ளே
அணைந்தெழு மாங்கத னாதிய தாகுங்
குணர்ந்தெழு சூதனுஞ் சூதியுங் கூடிக்
கணந்தெழுங் காணுமக் காழுகை யாலே.

உணர்ந்தெழு மந்திரம் ஒமெனும் உள்ளே அணைந்தெழு - சிவாய நம என்று எண்ணுவார்க்கு உள்ளே உந்தியிலிருந்து சிரசு முடிய பிரணவம் உதித்து எழும். ஆங்கு அதன் ஆதிய தாகும் - அப் பிரணவமே பஞ்சாக்கர வடிவான இறைவனின் முதல் நிலையாகும். குணர்ந்தெழு சூதனுஞ் சூதியுங் கூடி - சிவனும் சத்தியும் நாதவிந்து தத்துவங்களிலிருந்து உடலைக்கொண்டுவரும். கணந்தெழும்காணும் அக் காழுகையாலே - மீள சத்தி சிவத்தை நோக்கியபோது தத்துவங் கள் விந்துவிலும், விந்து நாதத்திலும் ஆக இலயமடையும்.

பிரணவம் உதித்தபோது தத்துவங்கள் எல்லாம் நாதத்தில் இலய மடையும் என்பதாம்.

10

12. புவனாபதி சக்கரம்

புவனைக்குரிய சக்கரம். புவனை என்பது சத்திக்குரிய பெயர். புவனைக்குரிய எழுத்துக்களும், சக்கரமும், உபாசனையும், பூசையும் இங்குக் கூறப்பெறுகிறது.

1307. ககராதி யோரைந்துங் காணிய பொன்மை
அகராதி யோரா றரத்தமே போலும்
சகராதி யோர்நான்குந் தான்சுத்த வெண்மை
ககராதி மூவித்தை காமிய முத்தியே.

ககராதி ஓரைந்துங் காணிய பொன்மை - ககர முதலாக ஐந்தெழுத்துக்களும் பொன்னிறமாம். அகராதி ஓராறு அரத்தமே போலும் - ஹகாராதி ஓர் ஆறு எழுத்துக்களும் செந்நிறமாம். சகராதி ஓர் நான்குந்தான் சுத்த வெண்மை - சகாரம் முதலான நான்கு எழுத்துக்களும் சுத்த வெண்மையாம். ககராதி மூவித்தை காமிய முத்தியே - ககரத்தை ஆதியாக மூன்று கண்டத்தையுடைய இம் மந்திரம் இம்மை மறுமைப் பயன் இரண்டையும் தருவதாம்.

ககராதி ஓரைந்தாவன, க ஏ ஈ ல ஹ்ரீம். அகராதி ஓர் ஆறுவன, ஹ ஸ க ஹ ல ஹ்ரீம். சகராதி ஓர் நான்குமாவன, ஸ க ல ஹ்ரீம். மூவித்தை (மூன்று கண்டம்) ஆவன, வாக்பவ கூடம், காமராஜ கூடம், சத்தி கூடம். இம்மந்திரம் பதினைந்து அட்சரங்களைக் கொண்டமையால் சூதசாட்சரி எனப்பெறும்.

தி.

ஸ்ரீ வித்தை பஞ்ச தசாட்சரி

அரியதாகும் சிவம் சத்தி மதன் அவனி, பின்பு
ஆதித்தன் மதி மதனவேள்
பெருகுவான் இந்திரன், பின்பு பரை மதனன்மால்
பேசின முக்கண்டம் அடைவே
உரியதாம் அந்தத்தின் மாயை மும்முறை அமைத்து
உறும் எழுத்து அடைய உணர்வால்
தெரியின் நாமத்தினோடும் உனது உறுப்பாம் என்று
செப்பும் நான்மறைகள் உமையே.

— ஆனந்த லஹரி

தாயே !

சிவம் - க }
சத்தி - ஏ } வாக்கவ கூடம் (பொன்னிறம்)
மதன் - ஈ }
அவனி - ல }

சூரியன் - ஹ }
சந்திரன் - ஸ }
மன்மதன் - க } காமராஜ கூடம் (செந்நிறம்)
ஹம்ஸம் - ஹ }
இந்திரன் - ல }

பரை }
மன்மதன் } சத்தி கூடம் (வெண்ணிறம்)
மால் }

உன்னுடைய இவ்வட்சரங்களுடன் மூன்று புவனேசுவரி பீசமான ஹ்ரீங்காரங்களும் ஒவ்வொரு கூடத்தின் முடிவிலும் (மேற்கூறிய வண்ணம்) சேர்க்கப்பட்டு உன்னுடைய மந்திரத்தின் அவயவங்களாக அமைகின்றன.

ஸ்ரீ வித்யா

பஞ்ச தசாட்சரி மந்திரத்தின் நான்காவது சந்திரகலா கூடம் ரமா பீசமாகிய “ஸ்ரீம்” என்றும், அதுவும் சேர்ந்தால்தான் பதினாறு கலைகளுடன் இம்மந்திரம் பரிபூரணமடைகிறது என்றும், அதனால் இதற்கு ஸ்ரீ வித்யா என்று பெயர் என்றும் கூறுவர். இந் நான்கு கூடங்களும் முறையே சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, துரியம் ஆகவும் கொள்க.

இம் மந்திரம் பதினைந்து எழுத்துக்களோடு கூடிய பஞ்ச தசாட்சரி என்பதாம்.

1

வாசகர்களுக்கு ஒரு குறிப்பு

பிரசித்தமாயுள்ள ஸ்ரீவித்தையின் மந்திரத்தையே இதில் புவனாதி பதி என்று கூறப்பட்டுள்ளது. புவனேஸ்வரி மந்திரத்திற்கு உரிய யந்திர விதானம் இதில் கூறப்பட்டுள்ளது. தேவிபாகவதர் சிறப்

பாகக் கூறும் புவனேஸ்வரி மந்திரமே இங்குக் கூறப்படும் யந்திரத்திற் குப் பொருத்தமானது. அதன் மூல மந்திரம் “ஓம் க்லீம் ஹ்ரீம், ஸ்ரீம் புவநேஸ்வரியை நம:” என்பதாகும். இதைக் காமகலா புவனேஸ்வரி யென்றும் கூறுவர்.

முன்னர் இம் மந்திரம் திரிபுரைச் சக்கரம் என்ற பகுதியில் அமைய வேண்டியது. முன்னர் வந்துள்ள 1047 ம் மந்திரம்,

“தானா அமைந்தவம் முப்புரந் தன்னிடைத்
தானா மூவுரு வோருருத் தன்மையன்
தானா பொன்செம்மை வெண்ணிறத் தாள்கல்வி
தானா போகமும் முத்தியும் நல்குமே”

என்பதுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கும்போது இவ்வுண்மை புலனாம். ஹ்ரீம் என்பது ஏகாக்ஷர புவனையாகும்.

“இருக்கு முதலவைக் கெட்டாவுரு வென்றிது தனிலே
குருக்குங் குடியையும் நாதமும் விந்துவும் கூறும் விந்து
தறிக்குங் கலைகள் புவனங்கள் தத்துவஞ் சாற்றுவதே
துரைக்கும் பொழுது புவனை வடிவமென் றோதுவரே.”

“சிவபீச மக்கினி மாமாயை விந்து தெரிந்திவற்றை
தவருதெழுதிட வோரெழுத் தாமிதன் றன்மையினை
யெவரானுமன்னை புவனை சொருபமெனத் தெளிந்தால்
பவமே யகற்றிப் பரத்தொடுங் கூட்டும் பராபரையே.”

விளக்கம்:

ஹ் = சிவபீசம்

ர் = அக்கினி பீசம்

ஈ = மாமாயை

ம் = விந்து

இவை சேர்ந்தமைவது “ஹ்ரீம்” ஆகும்.

“பரையுலகின்றவனோ ரெழுத்தாய பதத்தைநெஞ்சிற்
றரியுமுமை யறிந்தொன்றாய் மனமது தானொன்றின்மேற்
பிரியும்பொழுது நிறுத்திச் சுகாசனம் பெற்றிருக்கத்
தெரியுமுக்கால முந்தானே யுளத்திற் றெளிந்திருமே.”

“ஓரெழுத்தாகிய மந்திரராசன் என்றோதரிய
பேரெழுத்துந் தனித்தீபமுஞ் சிந்தையிற் பெற்றிடவை
நீரெழுத்தா மிருள்கை நெல்லியென்ன நிருமலமாம்
பாரெழுத்துளம் மதிதூரந்தோன்று பகலெனவே.”

“இறையுந்தன் னெஞ்சந்திரியா திலக்கமுருச் செபித்திட்
டறுகுகொண்டோமம் பதினாயிரஞ் செய்தழகெறிக்குங்
கறைகொண்ட வேற்கண்ணி பொற்றாளை நெஞ்சிற் கருதுவரே
னிறையும் பிராய மொருநூறும் வைகுவர் நீணிலத்தே.”

“மந்திர ராசனை யீராறிலக்க மனத்தடக்கித்
தந்திரமோ மந்தியானம் விடாது செய்தன்மையினோர்க்
கிந்திரன்போகங் குபேரனிதிய மிரவியன்ன
சுந்தரரூபந் திசைமுகனா ளெய்துந் தொல்புவிக்கே ”

— புவனும்பிகை கலைஞான தீபம்

“புவனேஸ்வரியைத் தியானம் செய்யும் முறைமை எப்படியெனின் முன்னர் தன்னுள்ளத்தில் யோகவிருத்தியினால் தேவியைத் தியானித்துப் பின்னர் தேவிப் பிரணவத்தின் நாமமாயிருக்கிற மூன்றகூரங்களாகிய மந்திரத்தை தியானார்த்தம் வாசக வாச்சியமென்னும் இரண்டின் வழியானும் பாவிக்கவேண்டியது. இம்மூன்றெழுத்துங்கூடி ஹ்ரீங்கார சொரூபமாகிய துரியமாகும். இவற்றுள் ஹகாரம் தூல சரீரம், ரகாரம் சூக்ஷ்ம சரீரம், ஈகாரம் காரண சரீரமென்று சொல்லப்படும். ஸ்தூல சூக்ஷ்ம காரண சரீரமாகச் சொல்லப்பட்ட அச் சமஷ்டிக்கும் வியஷ்டிக்கும் அபேதமாகவும் சமாதி காலத்திற்குமுன் ஆதரவுடன் பாவனை செய்து அதன் பின்னர் கண்ணை மூடிக்கொண்டு பிராண அபான வாயுக்களை நாசியின் மத்தியில் சமமாக நிறுத்தி இந்திரிய விஷயங்களை நிவிர்த்தித்து மத்சரம் முதலிய தோஷங்களை விடுத்து நிஷ்காமபத்தியோடு சப்தகோஷமில்லாத குகையிலிருந்து ஸ்தூல சரீராபிமான விஸ்வமாகிய ஹகாரகூரத்தை ரகாரகூரத்தோடு சேர்த்தும் சூக்ஷ்ம சரீராபிமான தைஜஸமாகிய ரகாராகூரத்தை ஈகாரத்தோடு சேர்த்தும் காரண சரீராபிமான தைஜசமாகிய ரகாராகூரத்தை ஹ்ரீம் என்கிற அகூரத்தோடு சேர்த்தும் வாச்சிய வாசக பேதமின்றி அத்துவிதமாகத் துவாதசாந்த ஸ்தானமாகிய அந்தவிடத்தில் ஜகதீஸ்வரியாக என்னை அகண்ட சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமாக பாவித்துத் தியானித்தலாகும். ஒருவன் இவ்வண்ணம் சாக்ஷாத்கார தியானத்தை செய்வானாகில் அவன் உத்தம புருஷனாய் என்னுடைய ஸ்வரூபத்தோடு பேதமில்லாமல் ஒன்றாயிருத்தலாகிய தன்மையை அடைகிறான். பராத்தரமாயிருக்கின்ற என்னை இப்போது சொல்லி வந்த யோக புத்தியினால் பார்க்கப்பெறின் அப்பொழுதே அஞ்ஞானத் திற்கும் நாசமுண்டாகின்றன.”

— தேவி பாகவதம் ஞானத்தின் சிறப்பு 34வது அத்தியாயம்.

ஹ்ருஸ்லேகை நியாசம்

“மூலாதாரத்தில் ஹகாரத்தையும் இதயத்தில் ரகாரத்தையும் புருவ நடுவில் ஈகாரத்தையும் சிரசில் ஹ்ரீங்காரத்தையும் நியாசம் செய்யவேண்டும்”

— தேவி பாகவதம்.

ஆதலின், புவனாபதி சக்கரத்திலுள்ள முதல் பாடலும் அதன் உரையும் திரிபுரைச் சக்கரத்தின் இறுதியில் அமையவேண்டியவை.

1308. ஓரில் இதுவே உரையும்இத் தெய்வத்தைத்
தேரிற் பிறிதில்லை யானொன்று செப்பக்கேள்
வாரித் திரிகோண மனமின்ப முத்தியுந்
தேரில் அறியுஞ் சிவகாயந் தானே.

ஓரில் இதுவே உரையும் - ஆராயுமிடத்தில் யான் உரைக்கும் உரையும் இதுவேயாகும். இத்தெய்வத்தைத் தேரிற் பிறிதில்லை - தேருமிடத்து இம்மந்திர வடிவமான புவனேசுவரியைத் தவிர தெய்வம் பிறிதில்லை. யானொன்று செப்பக் கேள் - நான் ஒன்று சொல்லக் கேட்பாயாக, வாரித் திரிகோணம் மனம் இன்ப முத்தியுந் தேரில் - வாரி போன்ற முக்கோணத்தில் மனம் நித்தியானந்தத்தையும், அகண்டத்தையும் விரும்பின். அறியும் சிவ காயந்தானே - அதுவே சிவனது வடிவம் என்று அறியும்.

வாரி - மேகம், நீர்நிலை. திரிகோணம் - முக்கூடம்.

புவனபதி மந்திரமே சிவனுக்குரிய வடிவம் என்பதாம்.

2

1309. ஏக பராசத்தி ஈசற்காம் அங்கமே
யாகம் பராவித்தையா முத்தி சித்தியே
ஏகம் பராசத்தி யாகச் சிவகுரு
யோகம் பராசத்தி உண்மை எட்டாமே.

ஏக பராசத்தி ஈசற்காம் அங்கமே - ஒன்றாகிய பராசத்தியே இறைவனுக்கு அங்கமாவன். ஆகம் பராவித்தையாம் - அவனது திருமேனி வித்தையாம். முத்தி சித்தியே - அது முத்தியையும் சித்தியையும் தருவதாம். ஏகம் பராசத்தியாக - பராசத்தி ஒருத்தியேயாயினும். சிவகுரு யோகம் பராசத்தி உண்மை எட்டாமே - சிவகுருவோடு பொருந்தி நிற்பதில் அவன் எட்டுச் சத்தியாக உண்மையில் உள்ளான்.

எட்டுச் சத்திகள் - வாமாதி எட்டுச் சத்திகள். எட்டும் ஒன்றான போது ஏக பராசத்தியாவான் என்க. ஏக பராசத்தியே ஈசனை ஒரு பாலுடைய அர்த்தநாரியாவான்.

பராசத்தி ஒன்றே காரிய பேதத்தால் எட்டாக உள்ளது என்பதாம்.

3

1310. எட்டா கியசத்தி எட்டாகும் யோகத்துக்
கட்டாகு நாதாந்தத் தெட்டுங் கலப்பித்த
தொட்டாத விந்துவுந் தானற் ரெழுந்தது
கிட்டா தொழிந்தது கீழான மூடர்க்கே.

எட்டாகிய சத்தி எட்டாகும் யோகத்துக்கு - இந்த எட்டு வகையாகிய சத்திகளும் அட்டாங்கங்களை யுடைய யோகத்துக்கு அங்கமாகும். கட்டாகு நாதாந்தத்து எட்டுங் கலப்பித்தது - நாதாந்தம் கைவரப் பெற்றவர்க்கு இவ்வெட்டும் கலப்பித்தல் அமையும். ஓட்டாத விந்துவுந் தானற்று ஒழிந்தது - விருப்பத்தை வினைவித்துப் போகத்தில் செலுத்தும் விரியமும் அற்று ஒழிந்தது. கிட்டாது ஒழிந்தது கீழான மூடர்க்கே - ஸ்திரீ போகத்தில் நாட்டமுடைய கீழான மக்களுக்கு அடையவொண்ணாத தாயிற்று.

விந்து செயம் பெற்றவர்க்கு இந்தப் புவனை வித்தையின் பயன் கிடும் என்பதாம். 4

1311. ஏதும் பலமா மியந்திரா சன்னடி
ஒதிக் குருவின் உபதேசம் உட்கொண்டு
நீதங்கும் அங்க நியாசந் தனைப்பண்ணிச்
சாதங்கெடச் செம்பிற் சட்கோணந் தானிடே.

ஏதும் பலமாம் இயந்திராசன் அடி - எல்லாப் பயனையும் தருவது இயந்திராசனாகிய புவனபதிச் சக்கரத்தின் திருவடியாம். ஒதிக் குருவின் உபதேசம் உட்கொண்டு நீதங்கும் - அதனை அறிந்து அவன் மந்திரத்தைக் குருவினால் அடைந்து அதனை உடலில் நிறுத்திப் பயிலவும். அங்க நியாசந் தனைப் பண்ணி - ஆன்மா உடலில் மந்திரரத்துவா ஆகநிலைபெற அங்கங்களைச் சிவாங்கங்களாக நியசித்து. சாதங்கெடச் செம்பிற் சட்கோணந் தானிடே - உன் பிறவிவேர் கெடுமாறு செப்புத் தகட்டில் அறுகோணம் இடுவாயாக.

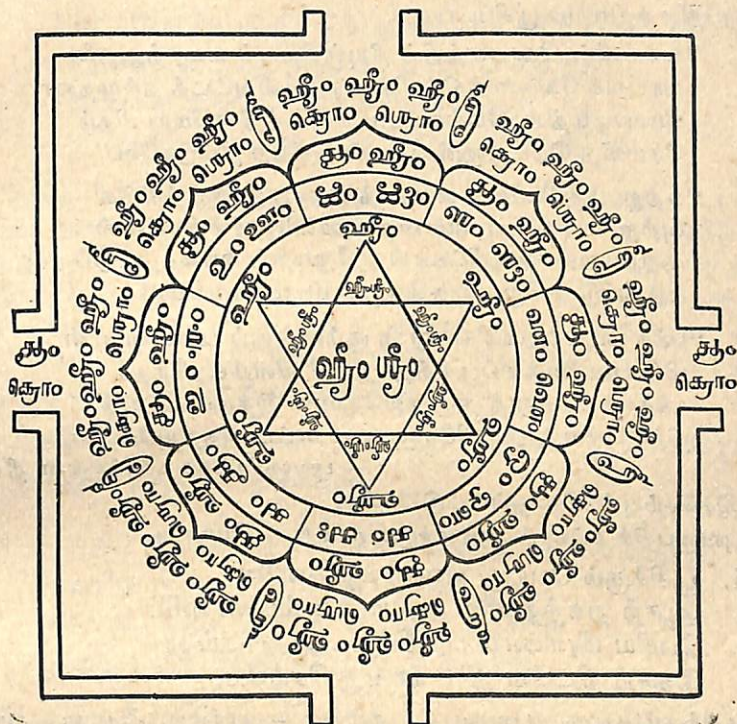
இயந்திராசன் அடி - ஒளி மயமான திருவடி ஞானம். நியாசம் - தொடுதல். கிரியை வழி அங்கங்களைத் தொட்டுச் சிவாங்கமாகப் பாவித்தல்.

குரு உபதேசத்தின்படி புவனபதிச் சக்கரம் எட்டுக் கோணமாக அமைக்கவேண்டும் என்பதாம். 5

1312. சட்கோணந் தன்னில் ஸ்ரீம்ஹிரீம் தானிட்டு
அக்கோண மாறின் தலையிலீங் காரமிட்
டெக்கோண முஞ்சூழ எழில்வட்டம் இட்டுப்பின்
மிக்கிரெட் டக்கர மம்முதன் மேலிடே.

1313. இட்ட இதழ்கள் இடையந் தரத்திலே
அட்டஹவ் விட்டதின் மேலே உவ்விட்டுக்
கிட்ட இதழ்களின் மேலே கிரோம்சிரோம்
இட்டுவா மத்தாங் கிரோங்கென்று மேலிடே.

1314. மேவிய சக்கர மீது வலத்திலே
கோவை யடையவே குரோங்சிரோங் கென்றிட்டுத்
தாவில்ரீங் காரத்தாற் சக்கரஞ் சூழ்ந்து
பூவைப் புவன பதியைப்பின் பூசியே.

சட்கோணத் தன்னில் ஸ்ரீம்ஹிரீம் தானிட்டு - அவ் அறு கோணத் தில் ஸ்ரீம் ஹிரீம் என்ற பீசங்களை எழுதி. அக்கோணம் ஆறின் தலையில் ரீங்காரமிட்டு - அக்கோணம் ஆறின் உச்சியிலும் ஹிரீங்காரம் இட்டு. எக்கோணமுஞ் சூழ எழில் வட்டம் இட்டு - எல்லாக் கோணங்களையும் சூழ அழகிய வட்டம் எழுதி. பின் மிக்கு ஈரெட்டு அக்கரம் அம்முதல் மேவிடே - பின்பு அதன்மேல் பதினாறு உயிர் எழுத்துக்களையும் அகர முதலாக எழுதுக.

6

இட்ட இதழ்கள் இடை அந்தரத்திலே - எழுதிய தாமரை இதழ்களின் நடுவினுள்ள வெளியில். அட்ட ஹவ் இட்டு அதின் மேலே உவ்இட்டுக் கிட்ட - எட்டு 'ஹ' என்னும் எழுத்தையும் உ என்னும் எழுத்தையும் சேர்த்த ஹு எழுதி அணுக. இதழ்களின் மேலே கிரோம் சிரோம் இட்டு - இதழ்களுக்கு மேலே கிரோம் சிரோம் என்பவற்றை எழுதி. வாமத்து ஆம் கிரோங்கென்று மேவிடே - அதன் இடப் பாகத்தில் ஆம் கிரோம் என்று விரும்பி எழுதுக.

7

மேவிய சக்கர மீது வலத்திலே - விரும்பி எழுதிய சக்கரத்தின் மீது வலப் பக்கத்திலே. கோவை அடைவே குரோங்சிரோங் கென்றிட்டு - மாலை மாதிரியாக கிரோம் சிரோம் என்றிட்டு. தாவில் ரீங்காரத்தால் சக்கரஞ் சூழ்ந்து - குற்றமற்ற ஹிரீம் என்னும் பீசத் தால் சக்கரத்தைச் சூழ்ந்து. புவைப் புவனபதியைப் பின் பூசியே - புவனபதி சத்தியைப் பூசிப்பாயாக.

“வாயுவின் கோணத்தில் றியுஞ்சிறியும் வரைந்துதலை யாயவக் கோணத்தில் ரீங்கார மேல்வட்டத் தம்முதலா மேயசுரமதின் மேல்வட்டம் வட்டத்தின்மேலு மிதழ் சேயவித ழெட்டினுள்ளே கிராமுதற் றிட்டுகவே.”

“சுற்று மிதழினிடை யந்தரந் தொறுஞ் சூழ்ந்திடுக வுற்ற வரகரியோ மொன்றிதழ்கனி னுச்சியின்மேல் குற்றமற்ச் சத்தியிட்டாங் குரோமதன் வாமத்திட்டுப் பற்றியிடு குரோமுஞ்சுரோமும் மிருபக்கமுமே.”

“பக்க மடங்கலும் ரீங்காரஞ் சூழ்வித்துப் பாவனையான் மிக்கபுவ னையைப்பூசித்து நந்தி விளம்ப விந்தச் சக்கரம் பெற்றுத் திருமூலதேவன் இத்தாரணியுந் திக்கும னைத்தும் வினாயாடி னனட்ட சித்தியுமே.”

— புவனப்பிகை கலைஞான தீபம்.

இச்செய்யுள்களை ஒப்பிட்டு அறிக.

புவனபதிச் சக்கரம் அமைக்கும் முறை கூறியவாறு.

8

1315. பூசிக்கும் போது புவன பதிதன்னை
ஆசற் றகத்தினில் ஆவா கனம்பண்ணிப்
பேசிய பிராணப் பிரதிட்டையதுசெய்து
தேசற் றிடவே தியான மதுசெய்யே.

பூசிக்கும்போது புவனபதி தன்னை - பூசிக்கும்போது புவன பதியை. ஆசற்ற அகத்தினில் ஆவாகனம் பண்ணி - காமாதி குற்றம் நீங்கிய மனத்தினில் நிலைபெறவேண்டும் என்று வேண்டி. பேசிய பிராணப் பிரதிட்டையது செய்து - அதற்குரிய மந்திரங்களைச் சிந்தித்து உயிர்கொடுத்து அங்கே நிறுத்தி. தேசற்றிடவே தியான மது செய்யே - ஒளி விளங்கும்படி தியானம் செய்வாயாக.

புவனபதியின் அகப்பூசை கூறியவாறு.

9

1316. செய்ய திருமேனி செம்பட் டுடைதானுங்
கையிற் படையங் குசபாசத் தோடபய
மெய்யில் அணிகலன் இரத்தின மாமேனி
துய்ய முடியும் அவயவத்தில் தோற்றமே.

செய்ய திருமேனி செம்பட்டுடை தானும் - சிவந்த மேனியையுடை யவளாய்ச் செம்பட்டுடை உடுத்து. கையிற் படை அங்குசம் பாசத் தோடு அபயம் - கையினில் அங்குசம் பாசம் அபயவரதத்தையும் கொண்டு. மெய்யில் அணிகலன் இரத்தின மாமேனி - திருமேனியில்

அணிகலன்களையும் இரத்தினபரணங்களையும் தாங்கி. துய்ய முடியும் அவயவத்தில் தோற்றமே - தூய்மையான கிரீடத்தோடு வடிவு கொண்டு தோன்றுவன்.

புவனபதியின் உருவத் தியானம் கூறியவாறு.

10

1317. தோற்போர்வை நீக்கித் துதித்தடைவிற் பூசித்துப்
பாற்போ னகமந் திரத்தாற் பயின்றேத்தி
நாற்பால நாரதா யாசுவா கா என்று
சீர்ப்பாகச் சேடத்தை மாற்றிப்பின் சேவியே.

தோற் போர்வை நீக்கித் துதித்து அடைவிற் பூசித்து - உடலைக் கடந்து ஒளி மண்டலத்தில் நின்று தோத்தரித்து நூல் விதிப்படி பூசித்து. பாற்போனக மந்திரத்தாற் பயின்றேத்தி - பால் அன்னத்தை மந்திரத்தால் செபித்து. நாற்பால நாரதாய சுவாகா என்று - நான்கு திசைகளிலும் “ நாரதாய சுவாகா ” என்று கூறி நிவேதித்து. சீர்ப்பாகச் சேடத்தை மாற்றிப் பின் சேவியே - சிறப்பாக நிர்மாலியத்தை அகற்றிப் பிறகு அதனை உண்ணுவாயாக.

தோற்போர்வை நீக்குதல் - பூதசுத்தி செய்தல். சேடம்-பிரசாதம். நிவேதனம் முறை கூறியவாறு.

11

1318. சேவிப் பதன்முன்னே தேவியையுத் வாகனத்தாற்
பாவித் திதய கமலத்தே பதிவித்தங்
கியாவார்க்கும் எட்டா இயந்திர ராசனை
நீவைத்துச் சேமி நினைந்தது தருமே.

சேவிப்பதன் முன்னே தேவியை உத்வாகனத்தால் பாவித்து - நைவேத்திய பிரசாதத்தை உண்பதற்கு முன்னே தேவியை உன்னிடம் கலந்திருப்பவளாகக் கண்டு. இதய கமலத்தே பதிவித்து - இதய கமலத்தில் பதித்துக் கொண்டு. அங்கு யாவார்க்கும் எட்டா இயந்திர ராசனை - அங்கு யாவராலும் கண்டறிய வொண்ணாத இயந்திரராசனை. நீ வைத்துச் சேமி - நீ மனத்துள் கொண்டு வழிபடுவாயாக. நினைந்தது தருமே - பின் நீ நினைந்தவை எல்லாம் தருவன்.

பிரணவம் ஓம் என்பது எவ்வாறு ஏகாட்சரமோ அவ்வாறே காம கலை என்ற பெயரினையுடைய ஸ்ரீம் என்பதும், புவனேசுவரி பீசம் என்ற ஹிரீம் என்பதும் ஏகாட்சரமாகும்.

மந்திரராஜன், இயந்திரராஜன் என்பவை உடலில் விளங்கும் ஈசான மூர்த்திக்குப் பரிபாஷையாகக் கூறும் பெயர்களாகும்.

புவனபதியைப் பூசைக்குப் பின் மனத்தில் பதித்துக்கொண்டால் எல்லா நலமும் உண்டாம் என்பதாம்.

12

13. நவாக்கரி சக்கரம்

நவாக்கரி - நவ + அக்கரி = ஒன்பது அட்சரம். நவாக்கரி சக்கரம் ஒன்பது அட்சரங்களைப் பீசமாகக் கொண்ட தேவி மந்திரம் அமைந்த சக்கரம். ஓர் எழுத்தே ஒன்பது எழுத்தாகவும், மாறி அமையும் வகையில் எண்பத்தோரு வகையாகவும் விரியும்.

1319. நவாக்கரி சக்கர நானுரை செய்யின்
நவாக்கரி ஒன்று நவாக்கரி யாக
நவாக்கரி எண்பத் தொருவகை யாக
நவாக்கரி யக்கிலீ செளமுத லீறே.

நவாக்கரி சக்கரம் நானுரை செய்யின் - நவாக்கரி சக்கரத்தை நான் சொல்லப்புகின். நவாக்கரி ஒன்று நவாக்கரியாக - புதுமையை நல்கும் ஏகாட்சரியே ஒன்பது எழுத்துக்களைக் கொண்ட தேவி மந்திரமாக. நவாக்கரி எண்பத்தொரு வகையாக - அதுவே எண்பத்தொரு வகையாக. நவாக்கரி அக்கிலீ செளமுதல் ஈறே - அது கிலீம் முதல் செளம் ஈறுகக் கொண்டு விளங்கும்.

ஏகாட்சரி என்பது சத்திபேதத்தில் ஸ்ரீம் என்பதற்கும் ஹிரீம் என்பதற்கும் பொருந்தும். நவாக்கரி, கிலீம், ஸ்ரீம், ஹிரீம், ஐம், கௌம், கிரீம், ஹௌம், ஓள, ஸௌம் ஆகும். நவாக்கரியில் ஒவ்வொன்றையும் முதலாக அமைத்து செபிப்பதால் எண்பத்தொரு வகையாக விரியும்.

நவாக்கிரி கிலீம் முதல் செளம் இறுதியாக ஒன்பது பீசங்களைக் கொண்டது என்பதாம். 1

1320. செளமுதல் அவ்வொடு ஹௌவுட னாங்கிரீம்
கௌவு ஞமையுளுங் கலந்திரீம் சிரீமென்
ருவ்வில் எழுங்கிலீ மந்திர பாதமாச்
செவ்வுள் எழுந்து சிவாய நமவென்னே.

சௌமுதல் அவ்வொடு ஹௌவுடனாம் - செளம் ஓளம் ஹௌவுடன் ஆக. கிரீம் கௌவுளும் ஐயுளும் கலந்து ரீம் சிரீம் என்று - கிரீம் கௌம் ஐம் கலந்து ஹிரீம் ஸ்ரீம் என்று. ஓவ்வில் எழும் கிலீமந்திர பாதமா - இவற்றோடு கிலீம் மந்திரம் மூலமாகக் கொண்டு. செவ்வுள் எழுந்து சிவாயநம என்னே - செம்மையாக உள்ளே அடியிலிருந்து நினைந்து சிவாயநம எனக் கூறுவாயாக.

செவ்வுள் எழுதலாவது, கிலீம் ஸ்ரீம் ஹிரீம் ஐம் கௌம் கிரீம் ஹௌம் ஓள ஸௌம் என எழுதல். இங்கு விமர்சவப் பிரணவங்களாகவுள்ள ஸ்ரீம் ஹிரீம் கிலீம் ஐம் செள: ஆகிய ஐந்தும் இடம் பெற்றுள்ளன. இவற்றுடன் வேறு சத்தியுள்ள பீசங்களோடு

பரமேசுவரி மந்திரமான சிவாயநம என்பதையும் கொண்டுள்ளபடியால் இம்மை மறுமைப் பயனைத் தரவல்லது. இந்த நவாக்கரி ஆகமத்தில் கண்ட நவாக்கரியாகும். சக்கர அமைப்பு பின்னர்க் காண்க.

நவாக்கரியைக் கிலிம் முதலாகச் சக்கரத்தில் அமைக்கவேண்டும் என்பதாம். 2

1321. நவாக்கரி யாவது நானறி வித்தை
நவாக்கரி யுள்ளெழும் நன்மைகள் எல்லாம்
நவாக்கரி மந்திர நாவுளே ஓத
நவாக்கரி சத்தி நலந்தருந் தானே.

நவாக்கரியாவது நானறி வித்தை-நவாக்கரியாவது நான் அறிந்த ஸ்ரீவித்தையாகும். நவாக்கரியுள் எழும் நன்மைகள் எல்லாம் - இதில் நன்மைகள் அனைத்தும் விளையும். நவாக்கரி மந்திர நாவுளே ஓத - இதனை நாவினுள் வைத்து நினைக்கவே. நவாக்கரி சத்தி நலந்தருந் தானே - நவாக்கரி சத்தி நன்மைகளை அருளுவான்.

நவாக்கரியை நினைக்க நன்மை உண்டாகும் என்பதாம். 3

1322. நலந்தரு ஞானமுங் கல்வியும் எல்லாம்
உரந்தரு வல்வினை யும்மைவிட் *டோடிச்
சிரந்தரு தீவினை செய்வ தகற்றி
வரந்தரு சோதியும் வாய்த்திடுங் காணே.

*பாடபேதம் : டோடுஞ்

நலந்தரும் ஞானமுங் கல்வியும் எல்லாம் - ஞானமும் கல்வி முதலாகிய நலம் எல்லாம் தரும். உரந்தரு வல்வினை உம்மை விட் டோடும் - கொடுமையைத் தரும் (சஞ்சிதம்) பழவினைகள் உம்மைவிட்டு நீங்கும். சிரந்தரு தீவினை செய்வதகற்றி வரந்தரும் - இப்பிறவியில் அறியாமையால் ஈட்டப்படும் தலையான (ஆகாமிய) வினைகளை நீக்கி வரங்களை அருளும். சோதியும் வாய்த்திடுங் காணே - உங்களது சந்திர மண்டலம் விளங்குவதை அருபவத்தில் காண்க.

இருள்சேர் இருவினையும் நீங்கிப் பொருள்சேர் சோதியைக் காணலாம். 4

1323. கண்டிடுஞ் சக்கரம் வெள்ளிபொன் செம்பிடை
கொண்டிடும் உள்ளே குறித்த வினைகளை
வென்றிடு மண்டலம் வெற்றி தருவிக்கும்
நின்றிடுஞ் சக்கரம் நினைக்கு மளவே.

கண்டிடுஞ் சக்கரம் வெள்ளிபொன் செம்பிடை - சக்கரத்தை வெள்ளி, பொன், செம்புத் தகடுகளில் அமைக்கவும். கொண்டிடும் உள்ளே - மனத்திலும் தியானியுங்கள். குறித்த வினைகளை வென்றிடும் - அப்படிச் செய்யின் உங்களுக்கு அமையவுள்ள வினைகளை வென்று விடலாம். மண்டலம் வெற்றி தருவிக்கும் - நீங்கள் வாழுகின்ற பூமியில் உங்களுக்கு வெற்றியை உண்டாக்கும். நின்றிடும் சக்கரம் நினைக்கு மளவே - உங்களுடைய தியான வல்லபத்துக்கேற்ப நிலைத் திருக்கும்.

சக்கரம் வெள்ளி பொன் செம்புத் தகடுகளில் அமைத்து - வழிபட வேண்டும் என்பதாம். 5

1324. நினைத்திடு மச்சிரீ மக்கிலீ மீரு

நினைத்திடுஞ் சக்கர மாதியு மீறு

நினைத்திடு நெல்லொடு புல்லினை யுள்ளே

நினைத்திடும் அருச்சனை நேர்தரு வாளே.

நினைத்திடும் அச்சிரீம் அக்கிலீம் ஈரு - ஸ்ரீம் முதலாகக்கொண்டு கிலீம் ஈருகத் தியானியுங்கள். நினைத்திடும் சக்கரம் ஆதியும் ஈறும் - அவ்வாறு தியானிக்கும்போது ஆதியாகவுள்ளது ஈருக அமையும். நினைத்திடும் நெல்லொடு புல்லினை யுள்ளே - நெல்லும் அருகம்புல்லும் கொண்டு தியானித்து வழிபாடு செய்யுங்கள். நினைத்திடும் அருச்சனை நேர்தருவாளே - உங்களது அருச்சனையை உகந்து வெளிப்பட்டருளுவாள்.

ஸ்ரீம் கிலீம் ஈருவது, ஸ்ரீம் ஹிரீம் ஐம் கௌம் கிரீம் ஹௌம் ஓளம் ஸௌம் கிலீம் ஆகும். இனிவரும் மந்திரங்களில் ஐந்து மந்திரங்களால் ஒவ்வொரு பிரயோகம் சொல்லப்பெறும். நெல் - மஞ்சள் நிற அட்சதை.

ஸ்ரீம் முதல் கிலீம் ஈருக வரைந்து அட்சதையும் அருகம்புல்லும் கொண்டு வழிபடவேண்டும் என்பதாம். 6

1325. நேர்தரு மத்திரு நாயகி யானவள்

யாதொரு வண்ணம் அறிந்திடும் பொற்பூவை

கார்தரு வண்ணங் கருதின கைவரும்

நார்தரு வண்ணம் *நடத்திடு நீயே.

* பாடபேதம்: நடந்திடு.

நேர்தரும் அத் திருநாயகி யானவள் - உங்களுக்கு வெளிப்பட்டு அருள் வழங்கும் பராசத்தி. யாதொரு வண்ணம் அறிந்திடும் - எவ்விதமான நிறமுடையாள் என உணர விரும்பின். பொற்பூவை கார்தரு வண்ணம் - அழகிய காயாம்பூவைப் போலக் கரிய வண்ணமாகும். கருதின கைவரும் - அவ்வண்ணம் தொழுவார்க்கு நினைத் தவை கைகூடும். நார்தரு வண்ணம் நடந்திடு நீயே - அவள் உன்னை விரும்பும்படி நீ நடந்துகொள்வாயாக.

நார் - அன்பு.

பராசத்தியைக் காயாம்பூ வண்ணத்தாள் என நினைந்து வழிபட வேண்டும் என்பதாம். 7

1326. நடந்திடும் பாரினில் நன்மைகள் எல்லாங்
கடந்திடுங் காலனும் எண்ணிய நாளும்
படர்ந்திடு நாமமும் பாய்கதிர் போல
அடைந்திடு வண்ணம் அடைந்திடு நீயே.

நடந்திடும் பாரினில் நன்மைகள் எல்லாம் - இந்த உலகில் எல்லா நன்மைகளும் உண்டாகும். கடந்திடும் காலனும் எண்ணிய நாளும் - காலன் நமக்குரிய ஆயுளாக எண்ணிய நாட்களும் கடக்கும். படர்ந்திடும் நாமமும் பாய்கதிர் போல - எங்கும் பரந்து செல்லும் சூரியனது கதிரைப் போலப் புகழும் பரவும். அடைந்திடு வண்ணம் அடைந்திடு நீயே - ஆதலால் பராசத்தி உன்னிடம் பொருந்தும் வகையில் நீ நடப்பாயாக.

பராசத்தியின் விருப்பப்படி நடந்தால் புகழ் பரவும் என்பதாம். 8

1327. அடைந்திடும் பொன்வெள்ளி கல்லுடன் எல்லாம்
அடைந்திடு மாதிரி யருளுந் திருவும்
அடைந்திடும் அண்டத் தமரர்கள் வாழ்வும்
அடைந்திடும் வண்ணம் அறிந்திடு நீயே.

அடைந்திடும் பொன்வெள்ளி கல்லுடன் எல்லாம் - பொன், வெள்ளி, நவரத்தினம் முதலியவை தாமே வந்தடையும். அடைந்திடும் ஆதி யருளுந் திருவும் - பராசத்தியின் அருளும் ஞானமும் வரும். அடைந்திடும் அண்டத் தமரர்கள் வாழ்வும் - தேவர்கள் வாழ்வு சித்திக்கும். அடைந்திடும் வண்ணம் அறிந்திடு நீயே - நீ அவனை அடையும் வகையை அறிந்துகொள்வாயாக.

பராசத்தியை வழிபடின் திருவும் செல்வமும் இன்பமும் பெறலாம் என்பதாம். 9

1328. அறிந்திடு வார்கள் அமரர்க ளாகத்
தெரிந்திடு வானோர் தேவர்கள் தேவன்
பரிந்திடும் வானவன் பாய்புனல் சூடி
முரிந்திடு வானை முயன்றிடு நீரே.

அறிந்திடுவார்கள் அமரர்களாக - நவாக்கரியை அமரர்களாவ தற்காக மக்கள் அறிவார்கள். தெரிந்திடும் வானோர் தேவர்கள் தேவன் பரிந்திடும் - அவனை அறிந்த தேவர்களுக்குத் தேவ தேவனாகிய பரமேசுவரன் அருள் செய்யும். வானவன் பாய்புனல் சூடி முரிந்திடு

வாணை - பாய்கின்ற கங்கையைச் சூடி அஞ்ஞ வேகத்தை மாற்றியருளிய
பரமேசுவரனை. முயன்றிடு நீரே - அடைவதற்கு நீ முயல்வாயாக.

நவாக்கரி வழிபாட்டால் பரமேசுவரனை அடையலாம் என்பதாம். 10

1329. நீர்பணி சக்கரம் நேர்தரு வண்ணங்கள்
பாரணியும் ஹிரீ முன்புநீ மீருந்
தாரணியும் புகழ்த் தையல் நல் லாள் தன்னைக்
காரணியும் பொழிற் கண்டுகொள் ளீரே.

நீர்பணி சக்கரம் நேர்தரு வண்ணங்கள் - நீங்கள் வணங்குவதற்
குரிய சக்கரத்தில் பொருந்திய எழுத்துக்கள். பாரணியும் ஹிரீ முன்
புநீம் ஈரும் - உலகம் புகழும் ஹிரீம் முதலாக புநீம் ஈருகவுள்ளதாம்.
தாரணியும் புகழ்த் தையல் நல்லாள் தன்னை - இதனை வழிபட்டு
மாணையை அணிந்து புகழோடு கூடிய பராசத்தியை. காரணியும்
பொழில் கண்டு கொள்ளீரே - மேகம் போன்ற மண்டலத்தில் கண்டு
கொள்ளுங்கள்.

ஹிரீமுன் புநீம் ஈருவது; ஹிரீம், ஐம், கௌம், கிரீம், ஹௌம்,
ஔம், செளம், கிலீம், புநீம் ஆகும்.

சக்கரத்துக்குரிய பீசம் கூறியவாறு.

11

1330. கண்டுகொள் ளுந்தனி நாயகி தன்னையும்
மொண்டுகொ ளும்முக வசியம தாயிடும்
பண்டுகொ ளும்பர மாய பரஞ்சுடர்
நின்றுகொ ளும்நிலை பேறுடை யானையே.

கண்டுகொள்ளுந்தனி நாயகி தன்னையும் - ஒப்பற்ற நாயகியாகிய
சத்தியைத் தரிசியுங்கள். மொண்டு கொளும்முக வசியம தாயிடும் -
அள்ளிப் பருகும்படியாக முகப்பொலிவு உண்டாகும். பரமாய பரஞ்
சுடர் - மேன்மையான பரசிவம். நின்றுகொளும் நிலைபேறுடை
யானையே - மஞ்சமாகத் தாங்கும் நிலைபேறுடைய சத்தியை. பண்டு
கொளும் - பழமையாகப் போற்றி மனத்துள் கொள்ளுங்கள்.

சத்தியை மனத்துள் கொண்டால் முகம் பொலிவு பெறும் என்ப
தாம்,

12

1331. பேறுடை யாள்தன் பெருமையை எண்ணிடில்
நாடுடை யார்களும் நம்வச மாகுவர்
மாறுடை யார்களும் வாழ்வது தானிலை
கூறுடை யானையுங் கூறுமின் நீரே.

பேறுடை யாள்தன் பெருமையை எண்ணிடில் - நீங்கள் எய்தும் பேருகவுள்ள சத்தியின் பெருமையை எண்ணில். நாடுடையார்களும் நம் வசமாகுவர் - நாட்டையுடைய மன்னரும் நம் வசமாகுவர். மாறுடையார்களும் வாழ்வது தானிலை - நமக்குப் பகையானவர்களும் வாழ்வதும் இல்லை. கூறுடையானையுங் கூறுமின் நீரே - ஆதலால் இறைவனை ஒரு கூற்றிலேயுடையவனைத் தோத்திரம் செய்யுங்கள்.

சத்தியை வழிபட்டால் பகை இல்லை என்பதாம்.

13

1332. கூறுமின் எட்டுத் திசைக்குந் தலைவியை
யாறுமின் அண்டத் தமரர்கள் வாழ்வென
மாறுமின் வையம் வரும்வழி தன்னையுந்
தேறுமின் நாயகி சேவடி சேர்ந்தே.

கூறுமின் எட்டுத் திசைக்குந் தலைவியை - எட்டுத் திசைக்கும் தலைவியாகிய நவாக்கரி சத்தியை தோத்தரியுங்கள். ஆறுமின் அண்டத்து அமரர்கள் வாழ்வென - அண்டங்களில் வாழ்கிற அமரர்கள் வாழ்வு எம்மாத்திரம் என அதில் வைத்த ஆசையை அறுங்கள். மாறுமின் வையம் வரும்வழி தன்னையும் - மீட்டும் பிறந்து இப்பூமியில் வரும் வழியை மாறுங்கள். தேறுமின் நாயகி சேவடி சேர்ந்தே - நாயகியின் சிவந்த திருவடித் துணையைப் பற்றித் தெளிவுபெறுங்கள்.

சத்தியைத் தோத்தரித்து உலகப்பற்றினை விடவேண்டும் என்பதாம்.

14

1333. சேவடி சேரச் செறிய இருந்தவர்
நாவடி யுள்ளே நவின்றுநின் றேத்துவர்
பூவடி யிட்டுப் பொலிய இருந்தவர்
மாவடி காணும் வகையறி வாரே.

சேவடி சேரச் செறிய இருந்தவர் - அம்மையின் திருவடியை இடைவிடாது நினைத்திருந்தவர். நாவடியுள்ளே நவின்று நின்று ஏத்துவர் - நா அசையாது உள்ளே செபித்துக்கொண்டிருப்பர். பூவடியிட்டுப் பொலிய இருந்தவர் - அவ்வாறு தங்களது அகப்பார்வையைச் செலுத்தி விளங்க இருந்தவர். மாவடி காணும் வகை அறிவாரே - பெருமையுடைய திருவடியைக் காண்பவராவார்.

நாவடியுள்ளே நவினுதல் - மந்திரம் பிறருக்குக் கேளாமல் செபித்தல், உபாஞ்சு. பூ - கண்மலர்.

அம்மையின் திருவடியை இடைவிடாது எண்ணுபவர் திருவடி ஞானம் பெறுவர் என்பதாம்.

15

1334. ஐம்முத லாக வளர்ந்தெழு சக்கரம்
மைம்முத லாக அமர்ந்திரீ மீரூகும்
அம்முத லாகி யவர்க்குடை யாடனை
மைம்முத லாக வழத்திடு நீயே.

ஐம் முதலாக வளர்ந்தெழு சக்கரம் - ஐம் என்பது முதலாக வளர்ந்து தோன்றும் சக்கரம். ஐம் முதலாக அமர்ந்திரீம் ஈரூகும் - ஐம் முதலாகப் பிற பீசங்களோடு ஹிரீம் ஈரூகும் அம்முதல் ஆகிய வர்க்கு உடையாள் தனை - அகர வாச்சியப் பொருளாகிய சிவனுக்கு டைய சத்தியை. மைம் முதலாக வழத்திடு நீயே - மாயைக்குத் தலைவி யாகப் போற்றுவாயாக.

ஐம் முதலாக ஹிரீம் ஈரூவது, ஐம் கௌம் கிரீம் ஹௌம் ஓளம் செளம் கிலீம் ஸ்ரீம் ஹிரீம் ஆகும்.

சக்கரத்துக்குரிய பீசம் கூறியவாறு.

16

1335. வழத்திடு நாவுக் கரசிவள் தன்னைப்
பகுத்திடும் வேதமெய் யாகம மெல்லாந்
தொகுத்தொரு நாவிடை சொல்லவல் லானை
முகத்துளும் முன்னெழக் கண்டுகொ ளீரே.

வழத்திடு நாவுக்கரசிவள் தன்னை - வணங்கப் பெறும் வாகீசுவரி யான சத்தியை. பகுத்திடும் வேத மெய்யாகமம் எல்லாம் - வேதாக மங்கள் எல்லாம் பகுத்து ஒதும். தொகுத்தொரு நாவிடைச் சொல்ல வல்லானை - அவை யனைத்தையும் சேர்த்து நம் நாவால் பயில அதற்கு அருள்புரிய வல்லானை. முகத்துளும் முன்னெழக் கண்டு கொளீரே - அண்ணாக்கின் உள்ளே முன்னெழக் கண்டுகொள்ளுங்கள்.

நாவினால் பயின்றால் வாகீசுவரி சத்தி தோன்றியருளுவாள் என்ப தாம்.

17

1336. கண்டஇச் சக்கரம் நாவில் எழுதிடிற்
கொண்டஇம் மந்திரங் கூத்தன் குறியதா
மன்றினுள் வித்தையு மானுடர் கையதாய்
வென்றிடும் வையக மெல்லியல் மேவியே.

கண்ட இச்சக்கரம் நாவில் எழுதிடில் - இவ்வாறுள்ள சக்கரத்தை ஒருவன் நாவில் எழுதிடில். கொண்ட இம்மந்திரங் கூத்தன் குறிய தாம் - கொண்ட இம்மந்திரமானது கூத்தப் பெருமானது வடிவமாகும். மன்றினுள் வித்தையுமானுடர் கையதாய் - பொன் மன்றில் விளங்கும் சபாவித்தையும் மக்கள் கையதாகி. வென்றிடும் வையக மெல்லியல் மேவியே - மெல்லியலாகிய நவாக்கரி கருணை பொருந்துதலால் உலகத் தையே வெல்லலாம்.

நாவில் எழுதல் - நா அசையாது எண்ணுதல். மன்றினுள் வித்தை - சிற்சபையில் விளங்கும் ஒளி மண்டல அறிவு.

இச்சக்கர வழிபாடு எல்லாவற்றையும் அறியும் அறிவை நல்கும் என்பதாம். 18

1337. மெல்லிய லாகிய மெய்ப்பொரு ளாடன்னைச்
சொல்லிய லாலே தொடர்ந்தங் கிருந்திடும்
பல்லிய லாகப் பரந்தெழு நாள்பல
நல்லியல் பாலே நடந்திடுந் தானே.

மெல்லியலாகிய மெய்ப்பொருளாள் தன்னை - மென்மையான இயல்பினையுடைய உண்மைப் பொருளாகியவளை. சொல் இயலாலே தொடர்ந்து அங்கிருந்திடும் - குரு உபதேசப்படி விடாது பற்றித் தியானித்திருங்கள். பல் இயலாகப் பரந்தெழு நாள்பல - இன்ப துன்பக் கலப்புடைய நாட்கள் பலவும். நல் இயல்பாலே நடந்திடுந்தானே - நல்ல இன்ப நாட்களாகவே அமைந்து விடும்.

சத்தியைத் தியானித்திருந்தால் வாழ்நாள் இன்பமாக அமையும் என்பதாம். 19

1338. நடந்திடு நாவினுள் நன்மைகள் எல்லாம்
தொடர்ந்திடுஞ் சொல்லொடு சொற்பொருள் தானும்
கடந்திடுங் கல்விக் கரசிவ *ளாகப்
படர்ந்திடும் பாரிற் பகையில்லை தானே.

* பாடபேதம் : னாகப்

நடந்திடும் நாவினுள் நன்மைகள் எல்லாம் - நன்மைகள் எல்லாம் இவன் நாவினால் சொன்னபடி நடக்கும். தொடர்ந்திடும் சொல்லொடு சொற்பொருள் தானும் - இவன் சொன்னவாறு சொல்லுக்குரிய பயனும் தொடர்ந்துவிடும். கடந்திடும் கல்விக்கரசு இவனாக - வாக்கியவரியே இவன் நாவில் உள்ளமையால் எல்லாக் கல்வியும் பொருந்தி நாவரசாக விளங்குவான். படர்ந்திடும் பாரிற் பகையில்லை தானே - பரந்த உலகில் பகையும் இல்லாதுபோகும்.

இத்தகைய சாதகர் சாபா நிக்ரகம் உடைய நிறைமொழி மாந்தராவர் என்பதாம். 20

1339. பகையில்லை கௌமுத லையது வீரு
நகையில்லை சக்கர நன்றறி வார்க்கு
மிகையில்லை சொல்லிய பல்லுரு வெல்லாம்
வகையில்லை யாக வணங்கிடுந் தானே.

தி. 14

பகையில்லை கௌமுதல் ஐயது ஈரு - பகையைக் கெடுக்கும் கௌம் முதல் ஐம் ஈருகவுள்ள. நகையில்லை சக்கரம் நன்று அறிவார்க்கு - சக்கரத்தை நன்றாக அறிபவர்க்குப் பிறர் பழித்தலும் இல்லை. மிகையிலை சொல்லிய பல் உருவெல்லாம் - பற்பல வடிவங்களாகக் காணப்படுவனவெல்லாம் இவருக்கு வேறாக இல்லை. வகை இல்லையாக வணங்கிடுந்தானே - ஆதலின் வேறு வகையின்மையாக எல்லாம் இவரை வணங்குவனவாம்.

கௌமுதல் ஐயது ஈருவது - கௌம், கிரீம், ஹெளம், ஓளம், செளம், கிலீம், ஸ்ரீம், ஹிரீம், ஐம் ஆகும்.

சக்கரத்துக்குரிய பீசம் கூறியவாறு.

21

1340. வணங்கிடுந் தத்துவ நாயகி தன்னை
நலங்கிடு நல்லுயி ரானவை யெல்லாங்
கலங்கிடுங் காம வெகுளி மயக்கந்
துலங்கிடுஞ் சொல்லிய சூழ்வினை தானே.

வணங்கிடும் தத்துவ நாயகி தன்னை - தத்துவ நாயகியை எல்லோரும் வணங்குவர். நலங்கிடும் நல்லுயிரானவை யெல்லாம் - ஆதலால் அந்நல்லவர் எல்லாம் அவளிடம் பொருந்தியிருப்பர். கலங்கிடும் காம வெகுளி மயக்கம் - காமம் வெகுளி மயக்கமாகிய முக்குற்றங்களும் நீங்கிவிடும். துலங்கிடும் சொல்லிய சூழ்வினை தானே - எண்ணிய கருமம் கைகூடி விளங்கும்.

நலங்கிடுதல் - ஒன்றுபடுதல். துலங்குதல் - விளங்குதல்.

சத்தியை வழிபட்டால் முக்குற்றம் நீங்கி நற்பயன் உண்டாகும் என்பதாம்.

22

1341. தானே கழறித் தணியவும் வல்லனாய்த்
தானே நினைத்தவை சொல்லவும் வல்லனாய்த்
தானே தனிநடங் கண்டவள் தன்னையுந்
தானே வணங்கித் தலைவனு மாமே.

தானே கழறித் தணியவும் வல்லனாய் - தனக்கு மேல் பிறரின்றித் தானே பேசி அடங்குபவனாய். தானே நினைத்தவை சொல்லவும் வல்லனாய் - தான் ஒருவனே நினைத்தவண்ணம் ஒளிக்காமல் பேசுபவனாய். தானே தனிநடங் கண்டவள் தன்னையும் - தானே பேருழிக் காலத்தில் சிவனது சங்காரத் தாண்டவம் கண்டவளாயும். தானே வணங்கித் தலைவனுமாமே - தானே வழிபட்டு வணங்கித் தலைவனுமாய் ஆவான்.

சத்தியை வழிபட்டவன் நினைத்தவாறே சொல்லும் தலைவனாவான் என்பதாம்.

23

1342. ஆமே யனைத்துயி ராகிய அம்மையுந்
தாமே சகலமும் ஈன்ற அத் தையலும்
ஆமே யவளடி போற்றி வணங்கிடிந்
போமே வினைகளும் புண்ணிய இகுமே.

ஆமே யனைத்துயிராகிய அம்மையும் - எல்லா உயிர்களும்மாகியவள் அம்மையேயாகும். தாமே சகலமும் ஈன்ற அத் தையலும் ஆமே - எல்லாவற்றையும் பெற்றெடுத்த அழகு நிரம்பிய அன்னையும் ஆவாள். அவளடி போற்றி வணங்கிடில் - அவளது திருவடியைப் போற்றி வணங்கினால். போமே வினைகளும் புண்ணியன் ஆகுமே - நம்முடைய வினைகளும் போய்ப் புண்ணியன் ஆகலாம்.

எல்லாமாய் உள்ள அம்மையை வணங்கினால் வினை நீங்கும் என்பதாம். 24

1343. புண்ணிய இகிப் பொருந்தி உலகெங்கும்
கண்ணிய இகிக் கலந்தங் கிருந்திடும்
தண்ணிய இகித் தரணி முழுதுக்கும்
அண்ணிய இகி அமர்ந்திருந் தானே.

புண்ணியஇகிப் பொருந்தி உலகெங்கும் - உலகமெங்கும் பொருந்திப் புண்ணியஇகி. கண்ணியஇகிக் கலந்தங்கு இருந்திடும் - மதிக்கத் தக்கவனாக அனைவருடன் கலந்து விளங்குவான். தண்ணியஇகித் தரணி முழுதுக்கும் - கருணை நிறைந்தவனாக உலக முழுதும். அண்ணியஇகி அமர்ந்திருந்தானே - மிகவும் இனியனாய் அமர்ந்திருந்தான்.

அண்ணித்தல் - இனித்தல்

சத்தியை வழிபடுபவன் நன்மையே புரிந்து இனியனாய் இருப்பன் என்பதாம். 25

1344. தானது *கம்மிறிக் கௌவது ஈரும்
நானது சக்கர நன்றறி வார்க்கெல்லாம்
கானது கன்னி கலந்த பராசத்தி
கேளது வையங் கிளரொளி யானதே.

* பாடபேதம்: கிரீம்.

தானது கிரீம் கௌவது ஈரும் - சக்கரத்தின் பீசமானது கிரீம் முதல் கௌம் ஈருகும். நானது சக்கர நன்றறி வார்க்கெல்லாம் - அது நானாகவுள்ள சக்கரம் என்று அறிபவர்க்கெல்லாம். கானது கன்னி கலந்த பராசத்தி - அஞ்ஞான மயமான காட்டில் இருள் மயமாகக் கலந்திருந்த அழியாத பராசத்தி. கேளது வையங்கிளரொளியானதே - உறவாகி அறிவான நிலையில் ஒளியாக எல்லா உயிர்களிடமும் விளங்குகின்றது.

கிரீம் (முதல்) கௌவது ஈருவது - கிரீம், ஹேளம், ஓளம், செளம், கிலீம், ஸ்ரீம், ஹிரீம், ஐம், கௌம் ஆகும்.

சக்கரத்துக்குரிய பீசம் கூறியவாறு.

26

1345. ஒளிக்கும் பராசத்தி உள்ளே அமரிற்
களிக்கும் இச் சிந்தையிற் காரணங் காட்டித்
தெளிக்கு மழையுடன் செல்வமுண் டாக்கும்
அளிக்கும் இவளை அறிந்துகொள் வார்க்கே.

ஒளிக்கும் பராசத்தி உள்ளே அமரில் - ஒளி செய்கின்ற பராசத்தி மனத்தில் எழுந்தருளினால். களிக்கும் இச்சிந்தையிற் காரணங் காட்டித் தெளிக்கும் - களிக்கும் மனத்தில் உண்மைப் பொருளினை விளக்கித் தெளிவினைத் தரும். மழையுடன் செல்வம் உண்டாக்கும் - மழையுடன் செல்வத்தையும் உண்டாக்கும். அளிக்கும் இவளை அறிந்து கொள்வார்க்கே - இவளை அறிந்துகொள்வார்க்கு இங்ஙனம் அருள்புரியும்.

உபாசகன் விருப்பப்படி மழைபெய்து வறுமை நீங்கும் என்பதாம்.

27

1346. அறிந்திடுஞ் சக்கரம் அருச்சனை யோடே
எறிந்திடும் வையத் திடரவை காணின்
மறிந்திடு மன்னனும் வந்தனை செய்யும்
பொறிந்திடுஞ் சிந்தை புகையில்லை தானே

அறிந்திடும் சக்கரம் அருச்சனையோடே - சக்கரத்தைப் பூசை செய்து அறிவாயாக. எறிந்திடும் வையத்து இடர் அவை காணின் - உலகத் துன்பம் யாவையும் விலக்கும். மறிந்திடு மன்னனும் வந்தனை செய்யும் - புகையினைத் தடுத்து நிறுத்தும் அரசனும் வந்து வணங்கும் படி செய்யும். பொறிந்திடுஞ் சிந்தை புகையில்லை தானே - உள்ளத் தைக் கலங்கவைக்கும் துன்பங்கள் உண்டாகமாட்டா.

புகை - புகைச்சல், மன வேதனை.

சக்கர வழிபாடு பெருமையினை நல்கும் என்பதாம்.

28

1347. புகையில்லை சொல்லிய பொன்னொளி யுண்டாங்
குகையில்லை கொல்வ திலாமையி னாலே
வகையில்லை வாழ்கின்ற மன்னுயிர்க் கெல்லாஞ்
சிகையில்லை சக்கரஞ் சேர்ந்தவர் தாமே.

சக்கரஞ் சேர்ந்தவர்தாமே - சக்கர வழிபாடு உடையவர்க்குத் தாமே. புகையில்லை - துன்பம் இல்லையாம். சொல்லிய பொன்னொளி உண்டாம் - உள்ளுடல் பொன்னொளி பெற்று விளங்கும். குகையில்லை கொல்வது இலாமையினாலே - பிற உயிர்களைக் கொல்லாதவர்கள் ஆனபடியால் மீண்டும் கருப்பத்தை அடையமாட்டார்கள். வகையில்லை வாழ்கின்ற மன்னுயிர்க்கெல்லாம் - வாழ எண்ணுகின்ற உயிர்கட் கெல்லாம் இதனைக் காட்டிலும் சிறந்த வகையில்லையாம். சிகையில்லை - முடிவும் இல்லை.

குகை - கர்ப்பாசயம். சிகை - முடிவு.

சாதகர்க்குப் பகை கோபம் துக்கம் இல்லை என்பதாம்.

29

1348. சேர்ந்தவர் என்றுந் திசையொளி யானவர்
காய்ந்தெழு மேல்வினை காணகி லாதவர்
பாய்ந்தெழும் உள்ளொளி பாரிற் பரந்தது
மாய்ந்தது காரிருள் மாறொளி தானே.

சேர்ந்தவர் என்றுந் திசை ஒளியானவர் - தியானித்தவர் ஒளியுடல் பெற்று விளங்குவார். காய்ந்தெழு மேல்வினை காணகிலாதவர் - சினந்து எழுகின்ற ஆகாமிய வினைகளைக் காணாதவராவார். பாய்ந்தெழும் உள்ளொளி பாரிற் பரந்தது - இவரிடம் பரவி எழுகின்ற உள்ளொளி அவர் வாழும் பிரதேசத்தில் படர்ந்தது. மாய்ந்தது காரிருள் மாறொளிதானே - அதனால் அப்பகுதியினரிடம் பரவிய இருள் மயமான அஞ்ஞானம் கெட்டு ஒளிபெற்று ஞானமயமானவர்களாக விளங்கினர்.

மாறொளி - இருளுக்கு மாறான ஒளி. மந்திரம் 1882 ஒப்பிடுக.

சாதகர் வாழுமிடத்தில் உள்ளோரும் அறிவுடையோராவர் என்பதாம்.

30

1349. ஒளியது ஹேளமுன் கிரீமது ஈரூங்
களியது சக்கரங் கண்டறி வார்க்குத்
தெளிவது ஞானமுஞ் சிந்தையுந் தேறப்
பணிவது பஞ்சாக் கரமது வாமே.

ஒளியது ஹேளமுன்கிரீம் அது ஈரூம் - ஒளியையுடைய ஹேளம் முதல் கிரீம் இறுதியாகவுள்ள. களியது சக்கரங் கண்டறிவார்க்கு - மகிழ்ச்சியைத் தருவதான சக்கரத்தைக் கண்டறிவார்க்கு. தெளிவது ஞானமுஞ் சிந்தையுந் தேற - தெளிவான ஞானமும் மனமும் உண்டாக. பணிவது பஞ்சாக்கரம் அதுவாமே - வணங்கி வழிபடுவது பஞ்சாக் கரத்தோடு கூடிய நவாக்கரியாம்.

ஹேளமுன் கிரீம் அது ஈரூவது - ஹேளம், ஓளம், செளம், கிலீம், ஸ்ரீம், ஹிரீம், ஐம், கௌம், கிரீம் ஆகும். பஞ்சாக்கரம் - சிவாய நம.

சக்கரத்துக்குரிய பீசம் கூறியவாறு.

31

1350. ஆமே சதாசிவ நாயகி யானவள்
ஆமே அதோமுகத் துள்ளறி வானவள்
ஆமே சுவையொளி யூருசை கண்டவள்
ஆமே யனைத்துயிர் தன்னுளு மாமே.

ஆமே சதாசிவ நாயகியானவள் - சதாசிவமூர்த்திக்கு அனுக்கிரக சத்தியாக விளங்குபவள் இவளே. ஆமே அதோமுகத்துள் அறிவானவள் - இவளே கீழ்நோக்கிய சத்தியாக உயிர்களைச் செலுத்துபவள் ஆவாள். ஆமே சுவை ஒளி ஊறு ஓசை கண்டவள் - இவள் சுவை ஒளி ஊறு ஓசையாகிய இவற்றை அறியும் அறிவாகத் துணைசெய்பவள். ஆமே அனைத்துயிர் தன்னுளும் ஆமே - இவளே அருவ நிலையில் எல்லா உயிர்களையும் தன்னிடம் அடக்கிக்கொண்டவள் ஆவாள்.

சதாசிவ நாயகியாகிய இச் சத்தியே சீவர்களுக்கு ஆற்றலையும் அறிவையும் அருளுபவள் ஆவாள் என்பதாம். 32

1351. தன்னுளு மாகித் தரணி முழுதுங்கொண்
டென்னுளு மாகி இடம்பெற நின்றவள்
மண்ணுளும் நீரனல் காலுளும் வானுளுங்
கண்ணுளும் மெய்யுளுங் காணலு மாமே.

தன்னுளுமாகித் தரணி முழுதுங் கொண்டு - எல்லா உலகத்தையும் கொண்ட ஈசானமூர்த்தி வடிவுடன். என்னுளுமாகி இடம்பெற நின்றவள் - என்னுள்ளும் இடம்பெற்று விளங்கினள். மண்ணுளும் நீர் அனல் காலுளும் வானுளும் - அவளை மண்ணிலும், நீரிலும், ஒளியிலும், காற்றிலும், ஆகாய மண்டலத்திலும். கண்ணுளும் மெய்யுளுங் காணலும் ஆமே - கண்ணின் கருமணிப் பார்வையிலும் உடலிலும் காணலாம்.

பஞ்சபூத மயமான உடலில் சத்தியை அநந்நியமாகக் காணலாம் என்பதாம். 33

1352. காணலு மாகுங் கலந்துயிர் செய்வன
காணலு மாகுங் கருத்து ளிருந்திடிற்
காணலு மாகுங் கலந்து வழிசெயக்
காணலு மாகுங் கருத்துற நில்லே.

காணலுமாகுங் கலந்துயிர் செய்வன - சத்தி உயிரோடு கலந்து நின்று உயிர்களுக்குச் செய்யும் உதவியைக் காணலாம். காணலுமாகுங் கருத்துள் இருந்திடில் - அவளை அடையவேண்டும் என்ற ஒரே விருப்புடன் கூடி நிற்பவரிடம் சீவபோதமின்மையால் காணலுமாகும். காணலுமாகுங் கலந்து வழிசெய - அங்ஙனம் உயிர்க்குயிராக இருக்கும் அவள் வழியே உயிர்கள் தொழிலாற்றுவதைக் காணலுமாகும்.

காணலுமாகுங் கருத்துற நிலிலே - ஆகையால் அவளிடம் என்றும் பிரியாதவண்ணம் கருத்துப் பொருந்தி நிற்பாயாக.

வழிசெய்தல் - சத்தியின் செயலாகச் செய்தல்.

சத்தியை உள்ளத்தில் பொருத்தி வழிபட்டால் அவளை அடைய லாம் என்பதாம். 34

1353. நின்றிடும் ஏழு புவனமும் ஒன்றாகக்
கண்டிடும் உள்ளங் கலந்தெங்குந் தானாகக்
கொண்டிடும் வையங் குணம்பல தன்னையும்
விண்டிடும் வல்வினை மெய்ப்பொரு ளாகுமே.

நின்றிடும் ஏழு புவனமும் ஒன்றாக - சாதகர்க்கு ஏழலகமும் ஒன்றாகக் கலந்து விளங்கும். கண்டிடும் உள்ளங் கலந்தெங்குந் தானாக - எல்லா உயிர்களிடமும் பொருந்தித் தானாகக் காண்பர். கொண்டிடும் வையங் குணம்பல தன்னையும் - பூமியிலுள்ள எல்லா இயல்புகளையும் உள்ளவாறு அறிவர். விண்டிடும் வல்வினை மெய்ப் பொருளாகுமே - உயிர்கள் எய்திய வலிய வினைகளை விலக்கும் உண்மைப் பொருளாகவும் நிற்பர்.

சத்தியை வழிபடுவோர் உண்மைநிலை எய்துவர் என்பதாம். 35

1354. மெய்ப்பொரு ளொழுதல் ஹெளவது ஈருக்
கைப்பொரு ளாகக் கலந்தெழு சக்கரந்
தற்பொரு ளாகச் சமைந்தமு தேஸ்வரி
நற்பொரு ளாக நடுவிருந் தாளே.

மெய்ப்பொருள் ளொழுதல் ஹெளவது ஈரு - உண்மைப் பொரு ளாகிய ஓளம் முதல் ஹெளம் ஈருகவுள்ள எழுத்துக்கள். கைப்பொரு ளாகக் கலந்தெழு சக்கரம் - விளக்கமாக அமைந்த சக்கரத்தில். தற் பொருளாகச் சமைந்த அமுதேஸ்வரி - சிவம் விளங்க எழுந்தருளிய அமுதேசுவரி. நற்பொருளாக நடு இருந்தாளே - நன்மையைத்தரும் பொருளாக உடலின் நடுவில் இருந்தாள்.

ஓளமுதல் ஹெளவது ஈருவது - ஓளம், செளம், கிலீம், ஸ்ரீம், ஹிரீம், ஐம், கௌம், கிரீம், ஹெளம் ஆகும். நடுவிருத்தல் - மூலா தாரம் முதல் பிரமரந்திரம் முடிய ஒரே சோதியாக நின்றல். புறத்தில் உள்ள சக்கரம் பிரமாணம், உடலில் விளங்குவது பிரமேயப் பொரு ளாகும்.

சக்கரத்தில் பீச அமைப்பும் உணரும் முறையும் கூறியவாறு. 36

1355. தாளதி னுள்ளே சமைந்தமு தேஸ்வரி
காலது கொண்டு கலந்துற வீசிடில்
நாளது நாளும் புதுமைகள் கண்டபின்
கேளது காயமுங் கேடில்லை காணுமே.

தாளதின் உள்ளே சமைந்த அமுதேஸ்வரி - முன் மந்திரத்தில் சொன்னவாறு மூலாதாரம் முதல் பிரமரந்திரம் வரை சோதியாக விளங்கும் அமுதேசவரியுடன். காலது கொண்டு கலந்துற வீசிடில் - மூலவாயுவை மேலே கொண்டுவந்து பொருந்தும்படி செய்யின். நாளது நாளும் புதுமைகள் கண்டபின் - நாடோறும் புதுமைகளைக் கண்டு பின். கேளது காயம் கேடில்லை காணுமே - சாதகரது உறவாகிய உடலுக்கும் அழிவில்லையாம்.

அமுதேசவரியை ஒளிமயமாகக் காண்பவர்க்கு வாயுவின் இயக்க மின்மையால் உடலுக்கு அழிவில்லை என்பதாம். 37

1356. கேடில்லை காணுங் கிளரொளி கண்டபின்
நாடில்லை காணும் நாண்முத லற்றபின்
மாடில்லை காணும் வரும்வழி கண்டபின்
காடில்லை காணுங் கருத்துற் றிடத்துக்கே.

கேடில்லை காணுங் கிளரொளி கண்டபின் - மூலாதாரத்திலிருந்து மேலோங்கி எழும் ஒளியை அறிந்தபின் ஒரு விதமான கேடும் வந்து அடையாது. நாடில்லை காணும் - பேரொளியைக் கண்டபின் தேச முதலிய இடவேறுபாடு இல்லையாம். நாள் முதல் அற்றபின் மாடில்லை காணும் - நாள் வேறுபாடு அற்றபின் கீழ்மேல் முன் பின் என்ற தகுதி வேறுபாடும் இல்லையென்றுணர்க. வரும் வழி கண்டபின் காடில்லை - அமுதேசவரியின் அருள் வரும் வழியைக் கண்டபின் பிரபஞ்சமாகிய துக்கக்காடும் இல்லை. காணுங் கருத்துற்று இடத்துக்கே - இதனை நன்கு கண்டு உய்யுங்கள்.

மாடில்லை - பக்க பேதம் இல்லை.

அமுதேசவரியைப் பொருந்தினவர்க்குக் காலம் தேசம் கடந்து நிற்பர் என்பதாம். 38

1357. உற்றிட மெல்லாம் உலப்பில்பா ழாக்கிக்
கற்றிட மெல்லாங் கடுவெளி யானது
மற்றிட மில்லை வழியில்லை தானில்லைச்
சற்றிட மில்லை சலிப்பற நின்றிடே.

உற்றிடம் எல்லாம் உலப்பில் பாழாக்கி - தான் வந்துற்ற இடமாகிய உலகமெல்லாம் தோன்றாதவாறு பாழாக்கி. கற்றிடம் எல்லாங் கடுவெளியானது - அவ்வுலகத்தில் கண்டறிந்த யாவும் வெட்ட வெளி யாயிற்று. மற்றிடம் இல்லை - தானே எங்கும் நிறைந்திருத்தலின்

வேறு இடமில்லை. வழியில்லை - ஆதலின் சஞ்சரித்தலுக்கு வேறு வழியில்லை. தானில்லை - தான் என்ற பொருளே இல்லை. சற்றிடம் இல்லை - சலித்தலுக்குரிய இடம் சிறிதும் இல்லை. சலிப்பற நின்றிடே - ஆதலின் அசையாது அநுபவத்தில் நிலைபெறுவாயாக.

அம்மையோடு பொருந்தி நீக்கமற நிற்க வேண்டும் என்பதாம். 39

1358. நின்றிடும் ஏழ்கடல் ஏழ்புவி எல்லாம்
நின்றிடும் உள்ளம் நினைத்தவை *தானோக்கும்
நின்றிடஞ் சத்தி நிலைபெறக் கண்டிட
நின்றிடும் மேலை விளக்கொளி தானே.

* பாடபேதம்: தானே.

நின்றிடும் ஏழ்கடல் - சாதகர்க்கு ஏழ்கடலும் முன்றிற்கும். ஏழ்புவி எல்லாம் நின்றிடும் - ஏழு உலகங்களும் முன்றிற்கும். உள்ளம் நினைத்தவை தானே நின்றிடும் - மனத்தினால் நினைத்தவை எல்லாம் இவன் முன்னே வந்து நிற்கும். சத்தி நிலைபெறக் கண்டிட - சத்தி தன்னிடத்து நிலைபெறக் காண்பவர்க்கு. நின்றிடும் மேலை விளக்கொளி தானே - சிரசின்மேல் விளங்கும் ஒளிகள் அமைந்து நிற்கும்.

சாதகர்க்குச் சந்திர மண்டலம் விளங்கி யாவற்றையும் அறியும் அறிவு உண்டாகும் என்பதாம். 40

1359. விளக்கொளி ஸௌமுத ஸௌவது ஈரு
விளக்கொளி சக்கரம் மெய்ப்பொரு ளாகும்
விளக்கொளி யாகிய மின்கொடி யானே
விளக்கொளி யாக விளங்கிடு நீயே.

விளக்கொளி ஸௌமுதல் ஓளவது ஈரு - விளக்குகின்ற ஒளியாக விளங்கும் ஸௌம் முதல் ஓளம் ஈருகவுள்ள பீசங்களையுடைய. விளக்கொளி சக்கரம் மெய்ப் பொருளாகும் - நவாக்கரி சக்கரம் உண்மைப் பொருளாகும். விளக்கொளியாகிய மின் கொடியானே - அதில் விளங்கும் மின்கொடி போன்றவனே. விளக்கொளியாக விளங்கிடு நீயே - விளக்குகின்ற ஞானத்தை உடையவனாகி அறிந்து நீ விளங்குவாயாக.

ஸௌ முதல் ஓளவது ஈருவது - செளம், கிலீம், ஸ்ரீம், ஹிரீம், ஐம், கௌம், கிரீம், ஹௌம், ஓளம் ஆகும்.

சக்கரத்துக்குரிய பீசம் கூறியவாறு.

41

1360. விளங்கிடு மேல்வரு மெய்ப்பொருள் சொல்லின்
விளங்கிடு மெல்லிய லானது வாகும்
விளங்கிடு மெய்நின்ற ஞானப் பொருளை
விளங்கிடு வார்கள் விளங்கினர் தானே.

விளங்கிடு மேல் வரு மெய்ப்பொருள் சொல்லின் - இதனால் விளங்கும் மேல் வருகின்ற உண்மையை உணர்த்தப் புகுந்தால். விளங்கிடு மெல்லியலானது ஆகும் - எங்கும் விளங்கும் சத்தியேயாகும். விளங்கிடு மெய்நின்ற ஞானப் பொருளை - இவ்வாறு விளங்குகின்ற உண்மை ஞானப் பொருளை. விளங்கிடுவார்கள் விளங்கினர் தானே - உணர்ந்தவரே சத்தியை உணர்ந்தவராவார்.

சக்கரத்தில் விளங்குபவளே எங்கும் விளங்கும் சத்தி என்று உணர வேண்டும் என்பதாம். 42

1361. தானே வெளியென எங்கும் நிறைந்தவள்
தானே பரம வெளியது வானவன்
தானே சகலமு மாக்கி அழித்தவள்
தானே யனைத்துள அண்ட சகலமே.

தானே வெளியென எங்கும் நிறைந்தவள் - தானே ஆகாயம் போல உருவின்றி வியாபகமாய் நின்றவள். தானே பரம வெளியது ஆனவள் - தானே பரமாகாயமாய் நின்றவள். தானே சகலமும் ஆக்கி அழித்தவள் - தானே எல்லாப் பொருளுமாகி அவை அனைத்தையும் தன்னுள் ஒடுக்கிக் கொண்டவள். தானே யனைத்துள அண்ட சகலமே - எல்லா அண்டங்களும் தானே யானவள்.

அண்ட சகலம் - சகல அண்டம்.

சத்தியின் ஐந்தொழில் ஆற்றல் கூறியவாறு. 43

1362. அண்டத்தி னுள்ளே அளப்பரி தானவள்
பிண்டத்தி னுள்ளே பெருவெளி கண்டவள்
குண்டத்தி னுள்ளே குணம்பல காணினுங்
கண்டத்தில் நின்ற கலப்பறி யார்களே.

அண்டத்தின் உள்ளே அளப்பரிது ஆனவள் - அண்டங்கள் அனைத்திலும் அளத்தற்கு அருமையாக இருப்பவள். பிண்டத்தின் உள்ளே பெருவெளி கண்டவள் - பிண்டமாகிய உடலில் ஞானம் விளங்கும் பெருவெளியைத் தனக்கு இடமாகக் கொண்டவள். குண்டத்தின் உள்ளே குணம்பல காணினும் - ஓமம் செய்யும் ஓமகுண்டத்தால் பல நன்மைகளைப் பெற்றாலும், கண்டத்தில் நின்ற கலப்பறி யார்களே - கண்டத்துக்கு மேல் விளங்கி நிற்கும் நிலைபெற்ற கலப்பினை அறியாதவராக உள்ளனர்.

சிரசின் மேல் விளங்கும் சத்தியைக் கண்டத்தின் வழியாக அடைய வேண்டும் என்பதாம். 44

1363. கலப்பறி யார்கடல் சூழல கெல்லாம்
உலப்பறி யாருட லோடுயிர் தன்னைச்
சிலப்பறி யார்சில தேவரை நாடித்
தலைப்பறி யாகச் சமைந்தவர் தானே.

கலப்பறியார் கடல் சூழலகெல்லாம் - கடல் சூழ்ந்த உலகமெல்லாம் சத்தி கலந்திருத்தலை உணரார்கள். உலப்பறியார் உடலோடு உயிர்தன்னை - உடலோடு கூடிய உயிர் ஒருநாள் உடலை விட்டுப் பிரியும் என்பதை அறியார்கள். சிலப்பு அறியார் சில தேவரை நாடி - சிறு தெய்வத்தை நாடினமையால் நாதத்தினை அறியார். தலைப் பறியாகச் சமைந்தவர் தானே - இவ்வண்ணம் நடப்பது அவரது தலையெழுத்தாம்.

சிலப்பு (சிலம்பு) - ஒலி, நாதம். பறி - மீன் பிடிக்கும் பை. இங்கு வினைகளைச் சுமந்து நிற்கும் உடம்பினைக் குறித்தது.

சத்தியின் பெருமையை அறியாதவர் கெடுவர் என்பதாம்.

45

1364. தானே எழுந்தஅச் சக்கரஞ் சொல்லிடின
மானே மதிவரை பத்திட்டு வைத்தபின்
தேனே யிரேகை திகைப்பற ஒன்பதில்
தானே கலந்த *வரையெண்பத் தொன்றுமே.

* பாடபேதம்: வறையெண்பத்

மானே - மானே! தானே எழுந்த அச்சக்கரஞ் சொல்லிடின - சுயம்புவாகத் தோன்றிய அச்சக்கரத்தைப் பற்றிச் சொல்லின். மதிவரை பத்திட்டு வைத்தபின் - மதிக்கத் தகுந்த கோடுகள் குறுக்கு நெடுக்குமாகப் பத்து கீறி அமைத்த பின். தேனே - தேன் போன்றவளே! இரேகை திகைப்பற ஒன்பதில் - இரேகைக்குட்பட்ட அறைகள் ஒன்பதாக. தானே கலந்த அறை எண்பத் தொன்றுமே - தானே குறுக்கும் நெடுக்குமாக விளங்கும் அறை எண்பத்தொன்றாகும்.

நவாக்கரி சக்கர அமைப்பு கூறியவாறு.

46

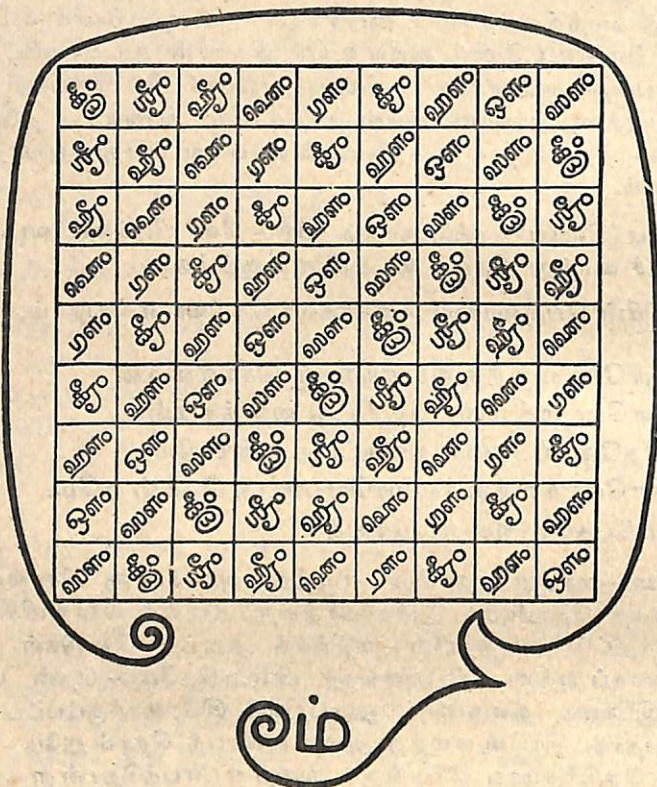
1365. ஒன்றிய சக்கரம் ஒதிடும் வேளையில்
வென்றிகொள் மேனி மதிவட்டம் பொன்மையாங்
கன்றிய ரேகை கலந்திடுஞ் செம்மையில்
என்றிய லம்மை எழுத்தவை பச்சையே.

ஒன்றிய சக்கரம் ஒதிடும் வேளையில் - பொருந்திய சக்கரத்தைப் பற்றிச் சொல்லும்போது. வென்றிகொள் மேனி மதிவட்டம் பொன்மையாம் - கட்டங்களுக்கு வெளியான மதி மண்டலம் பொன் நிறமாம். கன்றிய ரேகை கலந்திடும் செம்மையில் - கட்டங்களில் அடிப்படையாக அமைந்துள்ள இரேகைகள் சிவப்பு நிறமாக இருக்கும்.

என்று இயல் அம்மை எழுத்தவை பச்சையே - கருணையுடைய சத்தி யினது அட்சரங்கள் அடைக்கும் கட்டங்கள் பச்சை நிறமாகும்.

கன்றுதல் - அடிப்படுதல். என்று இயல் - சூரியனது இயல்பு, கருணை.

சக்கரத்தின் நிறம் கூறியவாறு.

1366. ஏய்ந்த மரவுரி தன்னில் எழுதிய
வாய்ந்த இப் பெண்ணெண்பத் தொன்றில் நிரைத்தபின்
காய்ந்தவி நெய்யுட் கலந்துடன் ஓமமு
மாந்தலத் தாமுயி ராகுதி பண்ணுமே.

ஏய்ந்த மரவுரி தன்னில் எழுதிய - பொருந்திய மரப்பட்டையில் எழுதிய. வாய்ந்த இப்பெண் என்பத்தொன்றில் நிரைத்த பின் - இப் பெண்ணாகிய சத்தி பீசங்களை என்பத்தோர் அறைகளில் அடைத்த பிறகு. சாய்ந்தவி நெய்யுட் கலந்து - அவிசை நெய்யுடன் கலந்து. உடன் ஓமமும் ஆம் தலத்து ஆம் உயிராகுதி பண்ணுமே - உடனே ஆராய்ந்து எடுக்கப்பட்ட இடத்தினின்று ஓமம் செய்து பின் பிராணகுதியும் செய்க.

மரவுரி - பூர்ச்சப்பட்டை, ஒருவகை மரப்பட்டை. பெண், ஆகு பெயர். அவிசு - உப்பின்றிய வெண்பொங்கல்.

சக்கரத்துக்குரிய நிவேதனம் கூறியவாறு.

48

1367. பண்ணிய பொன்னைப் பரப்பற நீபிடி
எண்ணிய நாட்களில் இன்பமும் எய்திடும்
நண்ணிய நாமமும் நான்முகன் ஒத்தபின்
துண்ணென நேயநற் சேர்க்கலு மாமே.

பண்ணிய பொன்னைப் பரப்பற நீ பிடி - இயந்திரத்தில் அமைக்கப் பட்ட பொன்னை ஒத்த சத்தியை பரப்பர்ப்பு அற நீ சிக்கெனப் பற்றுக. எண்ணிய நாட்களில் இன்பமும் எய்திடும் - தியானிக்கத் தொடங்கிய நாளிலேயே இன்பம் உண்டாகும். நண்ணிய நாமமும் நான்முகன் ஒத்தபின் - பொருந்திய புகழும் யாக கர்த்தாவாகிய பிரமனை ஒத்த பிறகு. துண்ணென நேயநற் சேர்க்கலுமாமே - விரைவில் நேயப் பொருளாகிய சிவத்தோடு நன்றாகச் சேர்தலுமாகும்.

நாமம் - பெயர், புகழ். 'மாலுக்கும் ஆதி பிரமற்கும் ஒப்பு நீ' என்ற ஆசிரியர் வாக்கை ஒப்பிட்டுக் கொள்க.

பரப்பர்ப்பின்றிச் சக்கரத்தை வழிபட்டால் சிவனோடு சேர்தலுமாகும் என்பதாம்.

49

1368. ஆகின்ற சந்தனங் குங்குமங் கத்தூரி
போகின்ற சாந்து சவாது புழுகுநெய்
ஆகின்ற கற்பூர மரகோ சனநீருஞ்
சேர்கின்ற ஒன்பதும் சேரநீ வைத்திடே

ஆகின்ற சந்தனங் குங்குமங் கத்தூரி - அறைத்த சந்தனச் சாந்து, குங்குமப்பூ, கத்தூரி. போகின்ற சாந்து சவாது புழுகுநெய் - மணம் பரவுகின்ற பலவாசனைகளின் கூட்டு, சவ்வாது, புழுகுநெய். ஆகின்ற கற்பூரம் ஆகோசனம் நீரும் - ஆகின்ற பச்சைக் கற்பூரம், பசுவின் கோரோசனை, பனிநீர் ஆக. சேர்கின்ற ஒன்பதும் சேரநீ வைத்திடே - சேர்கின்ற ஒன்பது பொருள்களையும் ஒன்றுசேர்த்து நீ சக்கரத்துக்குச் சாத்துவாயாக.

சக்கரத்துக்குச் சாத்தும் மணப்பொருள் கூறியவாறு.

50

1369. வைத்திடும் பொன்னுடன் மாதவ நோக்கிடிற்
கைச்சிறு கொங்கை கலந்தெழு கன்னியைத்
தச்சிது வாகச் சமைந்தஇம் மந்திரம்
அர்ச்சனை யாயிரம் ஆயிரஞ் சிந்தியே.

வைத்திடும் பொன்னுடன் மாதவம் நோக்கிடில் - சத்தியோடு மனத்தை வைக்கும் தவத்தைச் செய்வதால். கைச்சிறு கொங்கை கலந்தெழு கன்னியை - உள்ளே எழுகின்ற முதிராத இளங் கொங்கையையுடைய வாலைப் பெண்ணை. தச்சு இதுவாகச் சமைந்த இம்மந்திரம் - பொருத்தி நவாக்கரியாக விளைந்த இம் மந்திரத்தை. அர்ச்சனை ஆயிரம் ஆயிரஞ் சிந்தியே - ஆயிரக்கணக்கான உரு சிந்திப்பாயாக.

பொன் - பொன்போன்ற சத்தி. கன்னி - வாலை, குண்டலினி. தைத்து, தச்சு என வந்தது. தைத்தல் - பொருத்தல். மந்திரம், கிலீம் முதல் செளம் ஈறாகும்.

நவாக்கரியை நினைந்து ஆயிரக்கணக்கான உரு சிந்திக்க வேண்டும் என்பதாம். 51

1370. சிந்தையி னுள்ளே திகழ்தரு சோதியாய்
எந்தை கரங்கள் இருமூன்றும் உள்ளது
பந்தமா சூலம் படைபாசம் வில்லம்பு
முந்தை கிலீமெழ முன்னிருந் தாளே.

சிந்தையி னுள்ளே திகழ்தரு சோதியாய் - மனத்தில் விளங்குகின்ற ஒளிவடிவான. எந்தை கரங்கள் இரு மூன்றும் உள்ளது - எம் தாயும் தந்தையுமாகிய நவாக்கரி தேவிக்குக் கைகள் ஆறு உள்ளன. பந்தம் மாகூலம் படை பாசம் வில் அம்பு - அவற்றில் மழு, சூலம், தோட்டி, பாசம், வில், அம்பு ஆகிய ஆயுதங்களுடன். முந்தை கிலீம் எழ முன்னிருந்தாளே - முதலில் கிலீம் பீசத்தையுடைய தேவி உபாசகன் முன்பு வெளிப்படுவாள்.

எந்தை - சிவசத்தி, அர்த்தநாரி. ஆறு ஆதாரங்களே ஆறு ஆயுதங்களாம். நவாக்கரி மந்திரம் இரண்டாம் செய்யுளுக்குரிய தியானம். இதன் மந்திரம் “கிலீம், ஸ்ரீம், ஹ்ரீம், ஐம், செளம், க்ரீம், ஹோம், ஓம், செளம், சிவாயநம” என்பதாகும்.

நவாக்கரி சத்தியின் ஆயுதங்கள் கூறியவாறு.

52

1371. இருந்தனர் சத்திகள் அறுபத்து நால்வர்
இருந்தனர் கன்னிகள் எண்வகை எண்மர்
இருந்தனர் சூழ எதிர்ச்சுக் கரத்தே
இருந்த கரமிரு வில்லம்பு கொண்டே.

இருந்தனர் சத்திகள் அறுபத்து நால்வர் - யோகினி சத்திகள் அறுபத்து நால்வர் இருந்தனர். இருந்தனர் கன்னிகள் எண்வகை எண்மர் - வாமை, சேட்டை, இரௌத்திரி, காளி, கலவிகரணி, பலவிகரணி, பலப்பிரமதனி, சர்வபூததமனி ஆகிய எண்மரும் இருந்தனர்.

இருந்த கரம் இருவில் அம்பு கொண்டே - இரு கைகளிலும் வில்லும் அம்பும் கொண்டு. இருந்தனர் சூழ எதிர் சக்கரத்தே - யோகினி சத்திகள் சக்கரத்தை நோக்கியவராய்ச் சூழ இருந்தனர்.

அறுபத்து நால்வர் - யோகினி சத்திகள்.

“இயக்கிமார் அறுபத்து நால்வரை
எண்ணும் செய்த ஈசனே”

என்ற 472 வது திருவாசகப் பாடல்வரியை நினைவுசூக.

நவாக்கரியைச் சூழ இயக்கிமார் அறுபத்து நால்வரும் அட்ட கன்னிகைகளும் இருந்தனர் என்பதாம். 53

1372. கொண்ட கனகங் குழைமுடி யாடையாய்க்
கண்ட இம் *முத்தங் கனல்திரு மேனியாய்ப்
பண்டமர் சோதிப் படரித ழானவள்
உண்டங் கொருத்தி உணரவல் லாருக்கே.

* பாட பேதம்; மூர்த்தங்

கொண்ட கனகங் குழை முடி ஆடையாய் - பொன்னாலாகிய காதணி, கிரீடம், ஆடை முதலியவைகளுடன். கண்ட இம்மூர்த்தங் கனல் திருமேனியாய் - காணப்படும் இம் மூர்த்தம் அக்கினியே திருமேனியாய். பண்டு அமர் சோதிப் படர் இதழானவள் - பழமையாகவே சோதியைத் தனது இடமாகக் கொண்டு விளங்குபவள். உண்டு அங்கொருத்தி உணரவல்லாருக்கே - என்று அறிவார்க்கு வெளிப்பட்டிருளுவாள்.

குழை முடி ஆடை கனகம் - மூன்றும் பொன்னும்.

சத்தியினது வடிவம் கூறியவாறு.

54

1373. உணர்ந்திருந் துள்ளே ஒருத்தியை நோக்கிந்
கலந்திருந் தெங்கும் கருணை பொழியும்
மணந்தெழும் ஓசை வொளியது காணுந்
தணந்தெழு சக்கரந் தான்தரு வாளே.

உணர்ந்திருந்து உள்ளே ஒருத்தியை நோக்கில் - இவ்வண்ணம் அறிந்து மனத்தினுள்ளே ஒப்பற்ற சத்தியைத் தரிசித்தால். கலந்திருந்து எங்கும் கருணை பொழியும் - அவள் எவ்விடத்தும் நீக்கமற நிறைந்து கருணை பொழிவாள். மணந்தெழும் ஓசை ஒளியது காணும் - பின் எங்கும் கலந்துள்ள நாதமும் ஒளியும் ஆகிய பிரணவம் தோன்றும். தணந்தெழு சக்கரந்தான் தருவாளே - உடலைத் தாண்டிய ஊர்த்துவ சகஸ்ரதளம் விளங்க அருள்செய்வாள்.

தணத்தல் - நீங்கல், போகல்.

மனத்தினுள்ளே ஒப்பற்ற சத்தியைத் தரிசித்தால் ஊர்த்துவ சகஸ்ரதளம் அமையும் என்பதாம். 55

1374. தருவழி யாகிய தத்துவ ஞானங்
குருவழி யாகுங் குணங்களுள் நின்று
கருவழி யாகுங் கணக்கை யறுத்துப்
பெருவழி யாக்கும் பேரொளி தானே.

பேரொளிதானே - பேரொளிப் பிழம்பாகிய பராசத்தி. தரு வழி யாகிய தத்துவ ஞானம் - உண்மையை விளக்கும் தத்துவ ஞானத்தை. குருவழியாகும் - சிவர்களின் குரு மண்டலத்திலிருந்து விளங்கும்படி செய்வாள். குணங்களுள் நின்று - சிவர்களிடம் இறைமைக் குணங் கள் விளங்கும்படி நின்று. கரு வழியாகிய கணக்கை அறுத்து - கரு வின் வழிப்பட்டுப் பிறக்கும் செயலை அகற்றி. பெரு வழியாக்கும் - பெரிய வழியாகிய வீட்டு நெறியை அருளுவாள்.

பராசத்தி ஞானத்தைக் கொடுத்து வீட்டு நெறியை அருளுவாள் என்பதாம். 56

1375. பேரொளி யாய பெரிய பெருஞ்சுடர்
சீரொளி யாகித் திகழ்தரு நாயகி
காரொளி யாகிய கன்னிகை பொன்னிறம்
பாரொளி யாகிப் பரந்துநின் றுளே.

பேரொளியாய பெரிய பெருஞ் சுடர் - பேரொளிப் பிழம்பாகிய பெருஞ் சுடராய். சீரொளியாகித் திகழ்தரு நாயகி - மேலான ஒளி யாகி விளங்குகின்ற தலைவி. காரொளியாகிய கன்னிகை பொன்னிறம் - கருமையான ஒளிபோன்ற கன்னியாகி பொன்னிறத்தோடு. பாரொளி யாகிப் பரந்து நின்றாளே - பூமி தத்துவத்தின் ஒளியாக எங்கும் விரிந்து நின்றாள்.

காரொளி - மேக நிறம். பாரொளி - மஞ்சள் நிறம். ஒரே சத்தி பிருதிவி தத்துவத்தின் நிறமாகிய மஞ்சள் நிறத்தை மாற்றி மேகநிறம் பொருந்தி குண்டவியியாக மேல்வந்தருளினாள். பின் சிரசின்மேல் பொன்னம்பல ஒளியில் திகழ்ந்தாள்.

பேரொளியாகிய பெருஞ்சுடரே பாரொளியாகிப் பரந்து நின்றாள் என்பதாம். 57

1376. பரந்த கரம்இரு பங்கயம் ஏந்திக்
குவிந்த கரமிரு கொய்தளிர்ப் பாணி
பரிந்தருள் கொங்கைகண் முத்தார் பவளம்
இருந்தநல் லாடை மணிபொதிந் தன்றே.

பரந்த கரம் இரு பங்கயம் ஏந்தி - அம்மையின் மேலே தூக்கிய இரு கரங்களில் தாமரையும் குமுதமும் ஏந்தி. குவிந்த கரம் இரு கொய்தளிர்ப் பாணி - அபய வரதமாகிய இரு கரமும் கொய்கின்ற தளிர்போலும் அழகுடையனவாய். பரிந்தருள் கொங்கைகள் முத்து ஆர் பவளம்-விரும்பி யருளும் தனங்கள் முத்தும் பவளமும் நிறைந்து. இருந்த நல்லாடை மணி பொதிந்தன்றே - நல்ல மணி பொதிந்த ஆடையுடன் விளங்குமன்றே.

பாணி - அழகு.

தேவியின் திருமேனியழகு வருணித்தவாறு.

58

1377. மணிமுடி பாதஞ் சிலம்பணி மங்கை
அணிபவ ளன்றி யருளில்லை யாகுந்
தணிபவர் நெஞ்சினுள் தன்னரு ளாகிப்
பணிபவர்க் கன்றோ பரகதி யாமே.

மணிமுடி பாதம் சிலம்பு அணிமங்கை - மாணிக்கம் பதித்த கிரீடம் முடியிலும் சிலம்பு பாதத்திலும் அணிபவள் பராசத்தி. அணிபவளன்றி அருளில்லை யாகும் - அவ்வாறு அணிபவளன்றி அருள் வழங்குவார் யாரும் இல்லையாம். தணிபவர் நெஞ்சினுள் தன் னருளாகி - புலன் வழிப் போகாது அடங்கியவர் நெஞ்சில் அருள்மயமாய் எழுந்தருளி. பணிபவர்க் கன்றோ பரகதியாமே - வணங்குபவர்க்குப் பரகதியாவாள்.

பராசத்தி வழிபடுவார்க்கு அருள்மயமாய் எழுந்தருளி பரகதி அளிப்பாள் என்பதாம்.

59

1378. பரந்திருந் துள்ளே அறுபது சத்தி
கரந்தன கன்னிகள் அப்படி சூழ
மலர்ந்திரு கையின் மலரவை ஏந்தச்
சிறந்தவர் ஏத்துஞ் சிறிந்தன மாமே.

பரந்திருந்து உள்ளே அறுபது சத்தி - சக்கரத்தைச் சூழப் பரந்து உள்முகமாக நின்று அறுபது சத்திகளும். கரந்தன கன்னிகள் அப்படி சூழ - கன்னியர் எண்மரும் அவ்வாறு சூழ நிற்க. மலர்ந்திரு கையின் மலரவை ஏந்த - மலர்ந்த இருகைகளிலும் மலர்களைத் தாங்கி. சிறந்தவர் ஏத்தும் சிறித் தனமாமே - சிறந்தவர் ஏத்தும் ஸ்ரீம் பீசத்துக் குரிய செல்வமாக விளங்குவாள்.

இம்மந்திரம் முன்னர் வந்துள்ள 6வது மந்திரத் தியானம். மந்திரம் “ஸ்ரீம், ஹ்ரீம், ஐம், சௌம், க்ரீம், ஹௌம், ஓளம், ஸௌம், க்ரீம் சிவாயநம” என்றமையும்.

அம்மை சத்திகள் சூழ மலர் ஏந்தி ஸ்ரீம் பீசத்துக்குரிய செல்வமாக விளங்குவாள் என்பதாம்.

1379. தனமது வாகிய தையலை நோக்கி
மனமது வோடி மரிக்கிலோ ராண்டிற்
கனமவை யற்றுக் கருதிய நெஞ்சந்
தினகர னுரிட செய்திய தாமே.

தனம் அதுவாகிய தையலை நோக்கி - இவ்வாறு செல்வமாகிய சத்தியைத் தியானித்து. மனமது ஓடி மரிக்கில் - மனம் வெளியே செல்வதை விட்டு அடங்கினால். ஓராண்டில் கனமவை யற்றுக் கருதிய நெஞ்சம் - ஓராண்டில் பற்றுக்களான சுமை நீங்கித் தியானிக்கின்ற மனம். தினகரனுரிட செய்தியதாமே - சிவ சூரியனிடம் பொருந்தும் செயலுடையதாம்.

மரித்தல் - ஸ்மரித்தல், அடங்குதல்.

மூரீம் பீசத்துக்குரிய சத்தியை ஓராண்டு தியானிக்கில் சிவசூரியனைப் பொருந்தலாம் என்பதாம். 61

1380. ஆகின்ற மூலத் தெழுந்த முழுமலர்
போகின்ற பேரொளி யாய மலரதாய்ப்
போகின்ற பூரண மாக நிறைந்தபின்
சேர்கின்ற செந்தழல் மண்டல மானதே.

ஆகின்ற மூலத்தெழுந்த முழுமலர் - ஆகின்ற மூலாதாரத்தெழுந்த முழு மலராகிய நாலிதழ்த் தாமரையிலிருந்து. போகின்ற பேரொளியாய மலரதாய் - மேலே பேரொளிப் பிழம்பாய சகஸ்ரதளத்தில். போகின்ற பூரணமாக நிறைந்தபின் - முற்கூறிய சத்தி வியாபிக்கின்ற பூரணப் பொருளாய் விளங்கியபின். சேர்கின்ற செந்தழல் மண்டல மானதே - மூலம் முதல் துவாதசாந்தம் வரை ஒளி மண்டலமாயிற்று.

சாதகரிடம் சத்தி ஒளிமயமாய் நிறைந்தது என்பதாம். 62

1381. ஆகின்ற மண்டலத் துள்ளே அமர்ந்தவள்
ஆகின்ற ஐம்பத் தறுவகை யானவள்
ஆகின்ற ஐம்பத் தறுசத்தி நேர்தரு
ஆகின்ற ஐம்பத் தறுவகை சூழவே.

ஆகின்ற மண்டலத்து உள்ளே அமர்ந்தவள் - இவ்வண்ணமாகிய சோதி மண்டலத்துள் விரும்பி எழுந்தருளி இருப்பவள். ஆகின்ற ஐம்பத்து அறுவகை ஆனவள் - ஐம்பத்தோரு மாதருகா அட்சரமாகவும் பிரணவ பஞ்சாக்கரமாகவும் அமைந்தவள், ஆகின்ற ஐம்பத்து அறு சத்தி நேர்தரு - அவளே ஐம்பத்தாறு சத்திகளாய் நின்று. ஆகின்ற ஐம்பத்து அறுவகை சூழவே - ஐம்பத்தாறு விதமாய் இயக்குவள்.

ஓவ்வொரு எழுத்துக்கும் ஓவ்வொரு தேவதையாக ஆகும் சுறுவதைக்கொண்டு அறிக. 63

1382. சூழ்ந்தெழு சோதி சுடர்முடி பாதமாய்
ஆங்கணி முத்தம் அழகிய மேனியுந்
தாங்கிய கையவை தார்கினி ஞானமாய்
ஏந்து கரங்கள் எடுத்தமர் பாசமே.

சூழ்ந்தெழு சோதி சுடர்முடி பாதமாய் - சுடர் போன்ற முடியும் பாதமும் எங்கும் பரந்தெழுகின்ற சோதியாய். ஆங்கணி முத்தம் அழகிய மேனியும் - அவ்விடத்து முத்துப்போன்ற வெண்ணிற மேனியையுடையவளாய். தாங்கிய கையவை தார்கினி ஞானமாய் - தாங்கிய கைகளில் மஞ்சள் வரையையுடைய பைங்கிளியும், ஞான முத்திரையுமாக. ஏந்து கரங்கள் எடுத்தமர் பாசமே - மேல் ஏந்திய கைகளில் பாசமும் அங்குசமும் கொண்டு விளங்குவாள்.

சத்தி வெண்ணிற ஒளியில் சோதிமண்டலத்தில் விளங்குபவள் என்பதாம். 64

1383. பாசம தாகிய வேரை யறுத்திட்டு
நேசம தாக நினைத்திரு மும்முளே
நாசம தெல்லாம் நடந்திடும் ஐயாண்டிற்
காசினி மேலமர் கண்ணுத லாகுமே.

பாசமதாகிய வேரை அறுத்திட்டு - முன்மந்திரத்தில் கண்டபடி நாதமாகிய ஞான முத்திரையை உணர்ந்து பாசமாகிய வேரை அறுத்து. நேசமதாக நினைத்திரும் உம்முளே - அன்போடு மனத்தில் தியானித்திருங்கள். நாசமதெல்லாம் நடந்திடும் ஐயாண்டில் - ஐந்து ஆண்டு சாதனையில் கேடு பயப்பனவெல்லாம் அகன்றுவிடும். காசினி மேலமர் கண்ணுதல் ஆகுமே - பின்னர் பூவுலகுக்குமேல் அமர்ந்துள்ள சிவமாகலாம்.

பாசத்தை விட்டு நேசத்தோடு பொருந்தியிருந்தால் சிவமாந் தன்மை எய்தலாம். 65

1384. கண்ணுடை நாயகி தன்னரு ளாம்வழி
பண்ணுறு நாதம் பகையற நின்றிடில்
விண்ணமர் சோதி விளங்க ஹிரீங்கார
மண்ணுடை நாயகி மண்டல மாகுமே.

கண்ணுடை நாயகி தன் அருளாம் வழி - பராசத்தியின் அருளைப் பெறும் வழியாகிய. பண்ணுறு நாதம் பகையற நின்றிடில் - தடையற்ற நாத தரிசனம் தன்னுள் அமையுமாகில். விண்ணமர் சோதி விளங்க - ஆகாய மண்டலத்திலுள்ள சோதி விளங்க. மண்ணுடை நாயகி மண்டலம் ஆகுமே - ஹிரீங்கார பீசத்துக்குரிய சத்தி மண்டலம் அமையும்.

ஹிரீம் என்பது சத்தி மண்டலத்தின் முடிவு. இதைக் கடந்தால் மகாநாதம் அல்லது நாதாந்தம் அமையும். முன்னர் கிலீம், ஸ்ரீம் பீசங்களுக்குரிய சத்திகளைக் கூறி இங்கு ஹிரீம் பீசத்துக்குரிய சத்தியைக் கூறியவாரும்.

இம்மந்திரம் 11ம் மந்திரத்திற்குரியது. இதன் மந்திரம் “ஹிரீம், ஐம், கௌவும், க்ரீம், ஹௌம், ஓளம், செளம், க்லீம், ஸ்ரீம் சிவாயநம” ஆகும்.

நாத தரிசனம் உடையோர்க்குச் சத்தி மண்டலம் அமையும் என்பதாம். 66

1385. மண்டலத் துள்ளே மலர்ந்தெழு தீபத்தைக்
கண்டகத் துள்ளே கருதி யிருந்திடும்
விண்டகத் துள்ளே விளங்கி வருதலால்
தண்டகத் துள்ளவை தாங்கலு மாமே.

மண்டலத் துள்ளே மலர்ந்தெழு தீபத்தை - ஹிரீங்கார மண்டலத் துள்ளே எழுகின்ற சோதியை. கண்டு அகத்துள்ளே கருதி யிருந்திடும் - தரிசித்து மனத்தினுள்ளே எண்ணியிருங்கள். விண்டு அகத்துள்ளே விளங்கி வருதலால் - அது கீழிருந்து மேலே பிளந்து கொண்டு உள்ளே எழுவதால். தண்டகத்துள்ளவை தாங்கலும் ஆமே - வீணத் தண்டில் பொருந்திய யாவற்றையும் தாங்கலுமாகும்.

தண்டு - வீணத் தண்டு. ஆறுதாரங்கள் வீணத் தண்டோடு தொடர்புடையவை.

சோதியைக் கருதி இருப்பதால் ஆறு ஆதாரங்களும் ஒருவழிப் படும் என்பதாம். 67

1386. தாங்கிய நாபித் தடமலர் மண்டலத்
தோங்கி எழுங்கலைக் குள்ளுணர் வானவள்
ஏங்க வரும்பிறப் பெண்ணி யறுத்திட
வாங்கிய நாதம் வலியுட னாகுமே.

தாங்கிய நாபித் தடமலர் மண்டலத்து - தாங்கிய விசாலமான உந்திக் கமலத்து. ஒங்கி எழுங்கலைக்கு உள்ளுணர்வானவள் - ஒங்கி மேலே எழுகின்ற பிரணவத்துக்கு உணர்வாகவுள்ளவள். ஏங்க வரும் பிறப்பெண்ணி அறுத்திட - வருந்தவரும் பிறவியை நினைந்து நீக்கி விட. வாங்கிய நாதம் வலியுடன் ஆகுமே - அடங்கியிருந்த நாதம் வலிமையுடன் மேலோங்கி விளங்கும்.

வாங்கிய நாதம் - மணிபூரகம் சுவாதிட்டானம் உணர்வைப் பெருக்கிக் கீழ்முகமாகச் சத்தியை வெளிப்படுத்துவதால் அடங்கிய

நாதம். வலியுடனாதல் - அந்த நிலையை மாற்றி நாதத்தை மேலெழச் செய்தால் வலியுடனாதல். 958-ம் மந்திரத்தைப் பார்க்க.

உந்திக் கமலத்தில் பொருந்தி எழுகின்ற சத்தி பிறவியை நீக்க நாதத்தை வெளிப்படுத்துவாள் என்பதாம். 68

1387. நாவுக்கு நாயகி நன்மணி பூனாரம்
பூவுக்கு நாயகி பொன்முடி யாடையாம்
பாவுக்கு நாயகி பாலொத்த வண்ணத்தள்
ஆவுக்கு நாயகி அங்கமர்ந் தாளே.

நாவுக்கு நாயகி நன்மணி பூனாரம் - நல்ல மணிகளை ஆபரணமாகவுடைய வாக்கிவரியும். பூவுக்கு நாயகி பொன்முடி ஆடையாம் - பொன்முடியும் பொன்னுடையும் தரித்த இலக்குமியும். பாவுக்கு நாயகி பாலொத்த வண்ணத்தள் - கவிதை பாடும் ஆற்றலை அளிக்கும் வெண்ணிற ஒளியில் விளங்கும் சரஸ்வதியும். ஆவுக்கு நாயகி அங்கு அமர்ந்தாளே - ஆன்மாக்களின் நாயகியுமான மனோன்மணி சகஸ்தளத்தில் எழுந்தருளியிருந்தாள்.

மனோன்மணியே மூன்றாயும் இருந்து ஆன்மாக்களுக்கு அருளுவாள் என்பதாம். 69

1388. அன்றிரு கையில் அளந்த பொருள்முறை
இன்றிரு கையில் எடுத்தவெண் குண்டிகை
மன்றது காணும் வழியது வாகவே
கண்டங் கிருந்தவர் காரணி காணுமே.

அன்று இரு கையில் அளந்த பொருள் முறை - சத்தியை வழிபடு முன் இடைகலை பிங்கலையால் வெளியே சென்று பொருளை அளந்த முறையாக. இன்று இருகையில் எடுத்த வெண் குண்டிகை - சத்தியை வழிபட்டபின் இவ்விரண்டுமே வெளிச் செல்லாது இரண்டு வெண்ணிற அமுத கலசங்களாக. மன்றது காணும் வழியதுவாக - சிற்றம்பலத்தைத் தரிசிக்க வழியாவதை. கண்டு அங்கிருந்தவர் காரணி காணுமே - அறிந்து அங்கு இருந்தவர் தத்துவங்களை இயக்கிக் கொண்டிருக்கும் காரணியைக் காண்பவர் ஆவார்.

பிராண இயக்கம் இல்லாதபோது காரணியைக் காணலாம் என்பதாம். 70

1389. காரணி சத்திகள் ஐம்பத் திரண்டெனக்
காரணி கன்னிகள் ஐம்பத் திருவராய்க்
காரணி சக்கரத் துள்ளே கரந்தெங்குங்
காரணி தன்னரு ளாகிநின் றுளே.

காரணி சத்திகள் ஐம்பத்து இரண்டென - காரணிகளாகிய அட்சர சத்திகள் ஐம்பத்திரண்டென. காரணி கன்னிகள் ஐம்பத்திருவராய் - காரணியாக அவற்றை இயக்கும் கன்னிகள் ஐம்பத்து இருவராக. காரணி சக்கரத்துள்ளே கரந்தெங்கும் - காரணி விளங்கும் சிற்றம்பலத்தில் வெளிப்பட்டும் மற்றைய தத்துவங்களில் மறைந்தும் இருந்து. காரணி தன் அருளாகி நின்றாளே - காரணி தன் அருளாலே சீவர்களுக்கு வெளிப்பட்டு நின்றாளே.

ஐம்பத்திரண்டு - மாதுருகா அட்சரங்கள் அகார முதல் கூகாரம் அந்தமாக ஐம்பத்தொன்றும், பிரணவம் ஒன்றுமாக ஐம்பத்திரண்டு.

காரணியாகிய சத்தி அட்சரங்களை இயக்கித் தன்னருளாலே வெளிப்பட்டு நின்றாள் என்பதாம். 71

1390. நின்றஇச் சத்தி நிலைபெற நின்றிடிந்
கண்டஇவ் வன்னி கலந்திடும் ஓராண்டிந்
கொண்ட விரதநீர் குன்றமல் நின்றிடிந்
மன்றினி லாடு மணியது காணுமே.

நின்ற இச்சத்தி நிலைபெற நின்றிடிந் - சர்வ காரணியாக விளங்கும் இச் சத்தியை சகஸ்ரதளத்தில் நிலைபெறக் கண்டு. கண்ட இவ் வன்னி கலந்திடும் ஓராண்டில் - ஓராண்டு சாதனையில் ஒளி மயமான பராசத்தி உன்னைவிட்டு அகலாமல் இருப்பாள். கொண்ட விரதம் நீர் குன்றமல் நின்றிடிந் - நீங்கள் எடுத்துக்கொண்ட விரதம் குறையாமல் இருப்பீன். மன்றினில் ஆடும் மணியது காணுமே - பிறகு பரமாகாயத்தில் விளங்கும் சிவ சூரியனைக் காணலாம்.

ஓராண்டு சாதனையில் சிவசூரியனைக் காணலாம் என்பதாம். 72

1391. கண்டஇச் சத்தி இருதய பங்கயந்
கொண்டஇத் தத்துவ நாயகி யானவள்
பண்டையவ் வாயுப் பகையை யறுத்திட
இன்றென் மனத்துள் இனிதிருந் தாளே.

கண்ட இச்சத்தி இருதய பங்கயம் - சீவர்களின் சித்தம் உலகப் பொருளோடு இருந்தபோது இச்சத்தி இருதயகமலவாசினியாக இருந்தாள். கொண்ட இத் தத்துவ நாயகியானவள் - முன் மந்திரத்தில் கூறியவாறு உலகப் பொருளோடு இல்லாது உலககாரணமான விந்து நாதசித்தமானபோது. பண்டை அவ் வாயுப் பகையை அறுத்திட - சீவனையும் உடலையும் பிறவியிலே பொருத்தியுள்ள வாயுவின் கட்டை அகற்றி. இன்றென் மனத்துள் இனிதிருந்தாளே - இன்று என் மனத்துள் இன்பம் பெருக்குபவளாக அமைந்தனள்.

சித்தம் சத்தியோடு பொருந்தியபோது பிராணன் இயக்கமின்றிக் கேவல கும்பகம் அமையும் என்பதாம். 73

1392. இருந்தவிச் சத்தி இருநாலு கையிற்
பரந்தஇப் பூங்கிளி பாச மழுவாள்
கரந்திடு கேடகம் வில்லம்பு கொண்டங்
குரந்தங் கிருந்தவள் கூத்துகந் தாளே.

இருந்த இச்சத்தி இருநாலு கையில் - இந்த சத்தி தனது எட்டு
கரங்களிலும். பரந்த இப்பூங்கிளி பாசம் மழுவாள் - விரிந்த பூ, கிளி,
பாசம், மழு, வாள். கரந்திடு கேடகம் வில் அம்பு கொண்டு அங்கு -
தடுக்கும் தன்மையுள்ள கேடயம், வில், அப்பு ஆகியவைகளைத்
தாங்கி. குரந்து அங்கு இருந்தவள் கூத்துகந்தாளே - ஆரவாரத்து
டன் இருந்து கூத்தையும் விரும்பி நடத்தாள்.

(1) பத்மம் - விவேகம். (2) கிளி - நாதத்தொனி. (3) பாசம் -
ஏகாக்கிரகசித்தமுடைமையில் ஆசை. (4) மழு - ஓளி. (5) வாள் -
அதர்ம நாசகம். 6. கேடயம் - தீமையைத் தாங்கி நிற்பல். (7) வில் -
ஆத்மரூபலட்சியம். (8) பாணம் - சிவாத்மைக்கிய பாவனை. (சிவ சீவ
ஐக்கியம்) இவை சத்தி நடனத்தின் தத்துவார்த்தமாகும் (சித்தாந்த
சாராவளி). குரந்து - குரைத்து, ஆரவாரித்து.

ஈசானின் சத்தி மகாகாளியாக இருந்து கூத்தினைப் புரிந்து
நன்மை செய்தாள் என்பதாம். 74

1393. உகந்தனள் பொன்முடி முத்தார மாகப்
பரந்த பவளமும் பட்டாடை சாத்தி
மலர்ந்தெழு கொங்கை மணிக்கச் சணிந்து
தழைந்தங் கிருந்தவள் தான்பச்சை யாமே.

உகந்தனள் பொன்முடி - பொன்முடியை விரும்பி அணிந்தவள்.
முத்து ஆரமாகப் பரந்த பவளமும் பட்டாடை சாத்தி - முத்து மாழையும்
பவள மாழையும் பரந்த பட்டு ஆடையும் அணிந்து. மலர்ந்தெழு
கொங்கை மணிக்கச்சு அணிந்து - பரந்து எழுகின்ற கொங்கையின்
மீது இரத்தினக் கச்சை அணிந்து. தழைந்தங்கு இருந்தவள் தான்
பச்சையாமே - திகழ்ந்தங்கு இருந்தவள் பச்சை நிறமுடையவளாமே.

முன் மந்திரத்தில் கூறிய மகாகாளியின் அம்சத்தை மேலும்
வருணித்தவாறு. 75

1394. பச்சை இவளுக்குப் பாங்கிமார் ஆறெட்டு
கொச்சையார் எண்மர்கள் கூடி வருதலாற்
கச்சணி கொங்கைகள் கையிரு காப்பதாய்
எச்ச இடைச்சி இனிதிருந் தாளே.

பச்சை இவளுக்குப் பாங்கிமார் ஆறெட்டு - பச்சை நிறமுடைய
இவளுக்குச் சத்திகள் நாற்பத்தெட்டும். கொச்சையார் எண்மரும்

கூடி வருதலால் - மழலை மொழி பேசும் தோழியர் எண்மரும் எப்போதும் கூடி வருதலால். கச்சணி கொங்கைகள் - கச்ச அணிந்த கொங்கைகளோடு. கையிரு காப்பதாய் - இரு புறமும் காவலை உடையவளாய். எச்ச இடைச்சி இனிதிருந்தாளே - இளைத்த இடையினை உடையாள் இனிது வீற்றிருந்தாள்.

பராசத்தி 48 சத்திகளும் 8 கன்னிகளும் புடைகுழ வீற்றிருந்தாள் என்பதாம். 76

1395. தாளதி னுள்ளே தாங்கிய சோதியைக்
காலது வாகக் கலந்துகொள் என்று
மாலது வாக வழிபாடு செய்துநீ
பாலது போலப் பரந்தெழு விண்ணிலே.

தாளதின் உள்ளே தாங்கிய சோதியை - மூலத்திலே தாங்கிய சோதிவடிவாகிய சத்தியை. காலதுவாகக் கலந்துகொள் என்று - சுழுமுனை மார்க்கமாகக் கலந்துகொள் என்று. மால் அதுவாக வழிபாடு செய்து - விருப்பம் அவ்வாறேயாக மூல வாயுவினை மேலே செலுத்தி. நீ பாலது போலப் பரந்தெழு விண்ணிலே - நீ காதலனைக் கூடச் செல்லும் காதலியைப் போல ஆகாய வீதிக்குச் செல்க.

‘என்று’ என்பது நினைத்தலைக் குறித்தது. நினைவோடு கூடிய வழிபாடே உறுதி பயக்கும் என்க.

சோதியைச் சுழுமுனை வழிச்சென்று கண்டுகொள்ளவேண்டும் என்பதாம். 77

1396. விண்ணமர் நாபி இருதய மாங்கிடைக்
கண்ணமர் கூபம் கலந்து வருதலாற்
பண்ணமர்ந் தாதித்த மண்டல மானது
தண்ணமர் கூபந் தழைத்தது காணுமே.

விண்ணமர் நாபி இருதயம் ஆங்கிடை - நாபிக்கும் இருதயத்துக்கும் இடையேயுள்ள ஆகாயத்தில் விளங்கும் சூரியன். கண்ணமர் கூபம் கலந்து வருதலால் - கண்ணில் விளங்கும் சந்திரனோடு சேர்வதால். பண்ணமர்ந்து ஆதித்த மண்டல மானது - நாத சத்தி விளங்கும் ஞான சூரியனாயிற்று. தண்ணமர் கூபந் தழைத்தது காணுமே - அதுவே சந்திர மண்டலத்தின் விரிவு என்பதைத் தெரிந்து கொள்க.

கூபம் - குளம். இங்குக் குளம்போன்ற கண்ணைக் குறித்தது. பண் - நாதம்.

கீழுள்ள சத்திகள் மேலே விளங்கிவரும் முறை கூறியவாறு. 78

1397. கூபத்துச் சத்தி குளிர்முகம் பத்துள
தாபத்துச் சத்தி தயங்கி வருதலாற்
ஆபத்துக் கைகள் அடைந்தன நாலைந்து
பாசம் அறுக்கப் பரந்தன சூலமே.

கூபத்துச் சத்தி குளிர் முகம் பத்துள - கண்ணுக்குமேல் விளங்கும் சத்திக்குப் பத்து திசைகளும் பத்து முகங்களாகும். தாபத்துச் சத்தி தயங்கி வருதலால் - தாபத்தை உண்டாக்கும் சூரியன் தனது நிலையை விட்டுச் சந்திர மண்டலத்தில் மெத்தென அடங்கி வருதலால். ஆபத்துக் கைகள் அடைந்தன நாலைந்து - ஆபத்தைச் செய்யும் நாடிகள் பத்தும் கீழும் மேலும் செல்வதை விட்டு அடங்கின. பாசம் அறுக்கப் பறந்தன சூலமே - இவ்வாறு சீவர்களுடைய பாசத்தை அறுக்கச் சூலத்தை உபயோகித்தனள்.

கைகள் நாலைந்து - நாடிகள் பத்தும் கீழும் மேலும் செல்வதால் இருபது. சூலம் - சோம சூரியாக்கினியைக் கொண்ட சுழுமுனை.

சதாசிவ மண்டல நாயகி சீவர்களது பாசத்தை அறுக்கச் சுழுமுனையை விளங்கச் செய்தாள் என்பதாம். 79

1398. சூலந்தண் டொள்வாள் சுடர்பறை ஞானமாய்
வேலம்பு தமருக மாகிளி விற்கொண்டு
காலம்பூப் பாசம் மழுகத்தி கைக்கொண்டு
கோலஞ்சேர் சங்கு குவிந்தகை எண்ணதே.

சூலம், தண்டு, ஒளி பொருந்திய வாள், ஞான வடிவாகிய வேல், அம்பு, தமருகம், பெருமையுள்ள கிளி, வில், காலம், பூ, பாசம், மழு, கத்தி, அழகிய சங்கு, அபயம், வரதம் என்று எண்ணுக.

பதினெட்டு கைகளையுடைய மகாலட்சுமி மகிடாசுரனை அழித்த செய்தி புராணங்களில் உள்ளது. ஆனால், இவையெல்லாம் தத்துவங்களை விளக்குவனவேயாம். சிந்தித்து அறிக.

சத்தியின் கைகளில் விளங்கும் ஆயுதங்களைக் கூறியவாறு. 80

1399. எண்ணமர் சத்திகள் நாற்பத்து நாலுடன்
எண்ணமர் *சத்திகள் நாற்பத்து நால்வராம்
எண்ணிய பூவித முள்ளே யிருந்தவன்
எண்ணிய எண்ணங் கடந்துநின் ருளே.

* பாடபேதம்: கன்னிகள்.

எண்ணமர் சத்திகள் நாற்பத்து நாலுடன் - உபாசகன் எண்ணத்தில் விரும்பியமர்கின்ற சத்திகள் நாற்பத்து நால்வருடன். எண்ண

மர் கன்னிகள் நாற்பத்து நால்வராம் - எண்ணத்தில் அமருகின்ற தோழியர் நாற்பத்து நால்வராம். எண்ணிய பூவிதழ் உள்ளே இருந்தவள் - எண்ணம் உருப்பெறும் சகஸ்ரதளத்தில் இருந்தவள். எண்ணிய எண்ணங் கடந்து நின்றாளே - உலக எண்ணங்களைக் கடந்தபோது அவள் விளங்குபவளாக நின்றாள்.

சத்திகள் குழ எண்ணங்களைக் கடந்தபோது அம்மை விளங்குவாள் என்பதாம். 81

1400. கடந்தவள் பொன்முடி மாணிக்கத் தோடு
தொடர்ந்தணி முத்து பவளங்கச் சாகப்
படர்ந்தல்குற் பட்டாடை பாதச் சிலம்பு
மடந்தை சிறியவள் வந்துநின் றுளே.

கடந்தவள் பொன்முடி மாணிக்கத்தோடு - அவ்வண்ணம் கடந்து நின்றவள் பொன்முடியோடு இரத்தினம். தொடர்ந்தணி முத்து பவளங் கச்சாக - முத்து, பவளம் ஆகியவை விரவச் செய்யப்பெற்ற கச்சினை அணிந்து. படர்ந்த அல்குல் பட்டாடை பாதச் சிலம்பு - பரவிய இடுப்பில் பட்டாடை புனைந்து பாதச் சிலம்பை அணிந்து. மடந்தை சிறியவள் வந்து நின்றாளே - பாலை வடிவில் அங்கு எழுந்தருளினாள்.

பராசத்தி ஒருத்தியே பாலை, குமரி, குண்டலினி முதலிய பல பேதங்களாக விளங்கி நின்றனள் என்பதாம். 82

1401. நின்றஇச் சத்தி நிரந்தர மாகவே
கண்டிடு மேரு வணிமாதி தானாகிப்
பண்டைய வானின் பகட்டை *யறுத்திட்
டொன்றிய தீபம் உணர்ந்தார்க் குண்டாமே.

*பாடபேதம்: யறுத்திட வொன்றிய

நின்ற இச்சத்தி நிரந்தரமாகவே - இவ்வாறு நின்ற சத்தி இடையிடின்றியே. கண்டிடு மேரு அணிமாதி தானாகி - காணப்படும் மேருவாய் அணிமாதி சத்தியாகி. பண்டைய ஆனின் பகட்டை யறுத்திட - பழைய சாத்திர அறிவு முதலியவற்றை அகற்றிவிட. ஒன்றிய தீபம் உணர்ந்தார்க்கு உண்டாமே - பொருந்திய சோதியை உணர்ந்தார்க்கு உண்மை அறிவு உண்டாகும்.

சத்தியை உணர்ந்தார்க்கு உண்மை அறிவு உண்டாகும் என்பதாம். 83

1402. உண்டோர் அதோமுகம் உத்தம மானது
கண்டஇச் சத்தி சதாசிவ நாயகி
கொண்ட முகமைந்து கூறுங் கரங்களும்
ஒன்றிரண் டாகவே மூன்றுநா லானதே.

உண்டு ஓர் அதோமுகம் உத்தம மானது - சிறந்ததான கீழ் நோக்கிய சகஸ்ரதளம் ஒன்று உண்டு. கண்ட இச்சத்தி சதாசிவ நாயகி-அங்குக் காணப்படுபவளே சதாசிவநாயகியாகிய மனோன்மணி. கொண்ட முகம் ஐந்து - அவள் சதாசிவரைப்போல முகம் ஐந்தும். கூறுங் கரங்களும் ஒன்று இரண்டாகவே மூன்று நாலானதே - கரங்கள் $(1+2+3+4=10)$ பத்தும் உடையவள்.

சதாசிவ நாயகிக்கும் ஐந்து முகங்களும் பத்து கைகளும் உண்டு என்பதாம். 84

1403. நன்மணி சூலம் கபாலங் கிளியுடன்
பன்மணி நாகம் மழுகத்தி பந்தாகுங்
கன்மணி *தாமரைக் கையில் தமருகம்
பொன்மணி பூனாரம் பூசனை யானதே.

* பாட பேதம் : தாமரை.

நன்மணி சூலம் கபாலங் கிளியுடன் - நன்மணி, சூலம், கபாலம், கிளியாகியவற்றோடு. பன்மணி நாகம் மழு, கத்தி பந்தாகும் - பல மாணிக்கங்களை யுடைய பாம்பு, மழு, கத்தி, பந்து ஆகியவையும் சத்தியின் கரங்களில் உண்டு. கன்மணி தாமரை கையில் தமருகம் - மாணிக்கம் போன்ற தாமரை, தமருகம் கையில் ஆம். பொன்மணி பூனாரம் பூசனையானதே - இவைகளுடன் பொன்னாலும் மணியாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவள்.

சதாசிவ நாயகியின் வடிவம் கூறியவாறு. 85

1404. பூசனைச் சத்திகள் எண்ணைவர் சூழவே
நேசவன் கன்னிகள் நாற்பத்து நேரதாய்க்
காசினிச் சக்கரத் துள்ளே கலந்தவள்
மாசடை யாமல் மகிழ்ந்திருந் தார்களே.

பூசனைச் சத்திகள் எண்ணைவர் சூழவே - வழிபடுகின்ற சத்திகள் நாற்பதின்மர் சூழ. நேசவன் கன்னிகள் நாற்பத்து நேரதாய் - நேசத்தையுடைய பராசத்தி நாற்பது கன்னியர்க்கு நேராக. காசினிச் சக்கரத்துள்ளே கலந்தவள் - உடலில் உள்ள சகஸ்ரதளத்தில் கலந்தவள். மாசடையாமல் மகிழ்ந்திருந்தார்களே - குற்றங்கள் ஒன்றும் சாராதபடி மகிழ்ந்து எழுந்தருளியிருந்தார்கள்.

ஸ்ரீ சக்கரம் என்பது நாற்பத்து மூன்று கோணங்களாலாயது. அதில் மத்தியில் உள்ள திரிகோணம் நீங்க உள்ளவை நாற்பது கோணங்களாகும். அவற்றில் நாற்பது சத்திகளும் விளங்குவர்.

நாற்பது சத்திகள் சூழப் பராசத்தி எழுந்தருளியிருந்தாள் என்பதாம். 86

1405. தாரத்தி னுள்ளே தங்கிய சோதியைப்
பாரத்தி னுள்ளே பரந்துள் எழுந்திட
வேரது வொன்றிநின் றெண்ணு மனோமயங்
காரது போலக் கலந்தெழு மண்ணிலே.

தாரத்தினுள்ளே தங்கிய சோதியை - பிரணவத்தினுள்ளே விளங்கிய சோதியை. பாரத்தினுள்ளே பரந்துள் எழுந்திட - சுமையாகிய உடலிலிருந்து உடலைக் கடந்து எழுந்திட. வேரது ஒன்றிநின்று எண்ணு மனோமயம் - அதுவே தனக்கு ஆதாரம் என்று உணர்ந்து அதை எண்ணி மனோமயம் பெறுவார்க்கு. காரது போலக் கலந்தெழும் மண்ணிலே - மண்ணினின்றும் நீரை முகந்தெழும் மேகம்போல் பராசத்தி சிரசில் வெளிப்படுவாள்.

தாரம் - பிரணவம். கார் - மேகம். நிறம் குணம் இரண்டுக்கும் கொள்க.

சோதியை எண்ணுவார்க்குப் பராசத்தி வெளிப்பட்டருளுவாள் என்பதாம். 87

1406. மண்ணில் எழுந்த அகார வுகாரங்கள்
விண்ணில் எழுந்து சிவாய நமவென்று
கண்ணில் எழுந்தது காண்பரி தன்கொல்
கண்ணில் எழுந்தது காட்சி தரன்றே.

மண்ணில் எழுந்த அகார உகாரங்கள் - சுவாதிட்டானச் சக்கரத்தில் நிலைகொண்டிருந்த அகர உகரங்கள். விண்ணில் எழுந்து சிவாயநம என்று - சகஸ்ரதளத்தை அடைந்து சிவாயநம என்று. கண்ணில் எழுந்தது - அகக் கண்ணுக்குப் புலனாகும்படி விந்து நாதங்களாக வெளிப்பட்டன. காண்பரிது அன்றுகொல் - அது காண்பதற்கு அருமையானது அன்று. கண்ணில் எழுந்தது காட்சிதரன்றே - அந்நாதம் எழுந்தது சாதகனுக்குக் காட்சி கொடுத்துத் தன் திருவடியில் வைத்துக்கொள்ளவேயாம்.

சிவாய என்பதும் பிரணவமும் ஒன்றேதான். சிவாயநம என்பதன் வாச்சியப் பொருள் பிரணவமாகிய வேருக்கு உடலாகிய தான் அடிமை என்பதேயாகும்.

சத்தி விந்து நாதங்களாக வெளிப்பட்டருளுவாள் என்பதாம். 88

1407. என்றங் கிருந்த அமுத கலையிடைச்
சென்றங் கிருந்த அமுத பயோதரி
கண்டங் கரமிரு வெள்ளிபொன் மண்ணடை
கொண்டங் கிருந்தது வண்ணம் அமுதே.

என்றங்கிருந்த அமுத கலையிடை - முன்னர்க் கூறியவாறு மேலே சந்திரகலையிடை. சென்றங்கிருந்த அமுதபயோதரி - விளங்கியிருந்த அமுதத்தை ஏந்திய தனத்தையுடைய பராசத்தி. கண்டம் கரமிரு வெள்ளி பொன் மண்ணடை - அக்கினி கண்டத்தில் இடை பிங்கலை யால் சுவாதிட்டானத்தில் தொழிற்படும் சுக்கில சுரோணிதத்தை. கொண்டங்கிருந்தது வண்ணம் அமுதே - கொண்டு அமுதமயமாக மேலே இருந்தனர்.

அமுதபயோதரி, வெண்ணிற ஒளியில் விளங்குபவள். கண்டம் - அக்கினி கண்டம். கரம் இரண்டு - இடைகலை பிங்கலை. வெள்ளி - சுக்கிலம். பொன் - சுரோணிதம். மண்ணடை - சுவாதிட்டானச் சக்கரம்.

அமுதபயோதரி சுவாதிட்டானத்தில் உள்ள ஆற்றலை ஒளியாக மாற்றி மேலே விளங்கினாள் என்பதாம். 89

1408. அமுதம தாக அழகிய மேனி

படிகம தாகப் பரந்தெழு முள்ளே

குமுதம தாகக் குளிர்ந்தெழு முத்துக்

கெமுதம தாகிய கேடிலி தானே.

குமுதமதாகக் குளிர்ந்தெழு முத்து - நிலோற்பலமும் முத்தும் கலந்த குளிர்ச்சி பொருந்திய ஒளியில். கெமுதமதாகிய கேடிலிதானே - ஆனந்த மயமாக விளங்கும் அழிவில்லாத பரமேசுவரி. அமுதமதாக அழகிய மேனி - அமுதம் போன்ற அழகிய மேனியோடு. படிகமதாகப் பரந்தெழும் உள்ளே - வெண்ணிற ஒளியாக வெளிப்பட்டருளுவாள்.

கெமுதம் - ஆனந்தம்

கேடில்லாத பரமேசுவரி சாதகரிடம் படிகம் போன்ற வெண்ணிற ஒளியில் கலந்தெழுவாள் என்பதாம். 90

1409. கேடிலி சத்திகள் முப்பத் தறுவரும்

நாடிலி கன்னிகள் நாலொன் பதின்மரும்

பூவிலி பூவிதழ் உள்ளே யிருந்திவர்

நாளிலி தன்னை நணுகிநின் றூர்களே.

கேடிலி சத்திகள் முப்பத்து அறுவரும் - கேடில்லாத முப்பத்தாறு சத்திகளும். நாடிலி கன்னிகள் நால் ஒன்பதின்மரும் - நாடுதற்கு அருமையான முப்பத்தாறு தோழியர்களும். பூவிலி - சக்கரத்தை இல்லமாகக் கொண்டவர். பூவிதழ் உள்ளே இருந்து இவர் - சக்கர இதழ்களில் சூழ இருந்து இவர்கள். நாளிலி தன்னை நணுகி நின்றார்கள் - கால வரையறையைக் கடந்துநின்ற அம்மையைச் சூழ நின்றார்கள்.

முப்பத்தாறு சத்திகளும் தோழிகளும் அம்மையைச் சூழ இருந்தார்கள் என்பதாம். 91

1410. நின்றது புந்தி நிறைந்திடும் வன்னியுங்
கண்டது சோதி கருத்துள் இருந்திடக்
கொண்டது வோராண்டு கூடி வருகைக்கு
விண்டவெள காரம் விளங்கின அன்றே.

நின்றது புந்தி நிறைந்திடும் வன்னியும் - புத்தி தத்துவத்தில் சிவம் நாதமாக நிறைந்து நின்றது. கண்டது சோதி கருத்துள் இருந்திட - அதன் ஒளியாகிய சோதி மனத்துள் நீங்காது இருக்கக் கண்டதாம். கொண்டது ஓராண்டு கூடி வருகைக்கு - ஒரு வருட சாதனை கூடி வரும்போது. விண்ட ஓளகாரம் விளங்கின அன்றே - முன்னர்க் கூறிய ஓளகாரம் விளங்கின.

ஓளகாரமாவது, 1405வது மந்திரத்தில் கூறிய தாரம் என்பது.

சத்தியானது மனத்தில் நிலைத்து இருந்திட ஒரு வருட சாதனையில் பயன் சித்திக்கும் என்பதாம். 92

1411. விளங்கிடு வானிடை நின்றவை யெல்லாம்
வணங்கிடு மண்டலம் மன்னுயி ராக
நலங்கிளர் நன்மைகள் நாரண னொத்துச்
சுணங்கிடை நின்றவை சொல்லலு மாமே.

விளங்கிடு வானிடை நின்றவை எல்லாம் - விளங்குகின்ற வானத்தில் நிலைபெற்றுள்ள அண்டங்களில் வாழும் உயிர்கள் எல்லாம். வணங்கிடு மண்டலம் மன்னுயிராக - மண்ணுலகில் வாழும் உயிர்களைப் போல இச்சாதகரை வந்து வணங்கும். நலங்கிளர் நன்மைகள் நாரணன் ஒத்து - நாராயணனை ஒத்துப் பெறும் இன்பங்களை. சுணங்கிடை நின்று அவை சொல்லும் ஆமே - துன்பம் தரும் நோய் நிறைந்த இங்கு இருந்து சொல்ல முடியுமா? முடியாது.

சுணங்கு - நோய்.

93

1412. ஆமே அதோமுக மேலே அமுதமாய்த்
தாமே யுகாரந் தழைத்தெழுஞ் சோமனும்
காமேல் வருகின்ற கற்பக மானது
பூமேல் வருகின்ற பொற்கொடி யானதே.

ஆமே அதோமுகம் மேலே - மூலாதாரத்தில் கீழ்நோக்கிய முகமாய் இருந்த குண்டலினியே. அமுதமாய் தாமே உகாரந் தழைத்தெழுஞ் சோமனும் - உகாரத்தைப் பொருந்தி இடைநாடியில் விளங்கி எழுகின்ற ஒளியாய். காமேல் வருகின்ற கற்பகமானது - சகஸ்ரதளத்தில் நிலைபெற்று நினைவையெல்லாம் பூர்த்திசெய்யும் கற்பகத்தரு ஆயினான். பூமேல் வருகின்ற பொற்கொடி யானதே - அவளேதான் சகல சித்திகளை அளிக்கும் மகாலட்சுமியும் ஆயினான்.

உகாரம் - சத்தி, இடைகலை. கா - சகஸ்ரதளம். நினைத்தவை நல்கவின் கற்பகத்தருவாம்.

குண்டலினியே மேலே ஓளியாய்ப் பொருந்தி நினைத்தவை அருளு வார் என்பதாம். 94

1413. பொற்கொடி யாளுடைப் பூசனை செய்திட
அக்களி யாகிய ஆங்காரம் போயிடும்
மற்கட மாகிய மண்டலந் தன்னுளே
பிற்கொடி யாகிய பேதையைக் காணுமே.

பொற்கொடியாளுடைப் பூசனை செய்திட - பொற்கொடி போன்ற பராசத்தியை வழிபட்டால். அக்களியாகிய ஆங்காரம் போயிடும் - அச்செருக்கினைத் தரும் அகங்காரம் போய்விடும். மன் கடமாகிய மண்டலந் தன்னுளே - நிலைபெற்ற பெருவெளியாகிய பரமாகாயத் தில். பிற்கொடியாகிய பேதையைக் காணுமே - பின்னிய கொடிபோல் விளங்கும் பேதையைக் காணலாம்.

சத்தி வழிபாட்டால் அகங்காரம் நீங்கும் என்பதாம்.

95

1414. பேதை யிவளுக்குப் பெண்மை அழகாகும்
தாதை யிவளுக்குத் தானுவு மாய்நிற்கும்
மாதை யவளுக்கு மண்ணுந் திலகமாய்
கோதையர் சூழக் குவிந்திடங் காணுமே.

பேதை இவளுக்குப் பெண்மை அழகாகும் - பேதையாகிய பராசத் திக்கு எல்லா உயிர்களைப் பேனும் பெண்மையே அழகாகும். தாதை இவளுக்குத் தானுவுமாய் நிற்கும் - இவ்வம்மைக்குச் சிவம் தந்தை யாகும். மாதை அவளுக்கு மண்ணுந் திலகமாய் - மாதரசியாகிய இவளுக்கு மண்ணுலகம் சிறிய திலகமாய். கோதையர் சூழக் குவிந் திடங் காணுமே - பலசத்திகள் சூழ மேலே குவிந்த இடத்தில் விளங்கு வார்.

பராசத்தி பலர் புடைசூழக் குவிந்த இடத்தில் சிரசின்மேல் விளங்குவார் என்பதாம். 96

1415. குவிந்தனர் சத்திகள் முப்பத் திருவர்
நடந்தனர் கன்னிகள் நாலெண்மர் சூழப்
பரந்தித ழாகிய பங்கயத் துள்ளே
இருந்தனர் காணும் இடம்பல கொண்டே.

குவிந்தனர் சத்திகள் முப்பத்திருவர் - சத்திகள் முப்பத்திருவர் இருந்தனர். நடந்தனர் கன்னிகள் நாலெண்மர் சூழ - கன்னியாகிய முப்பத்திருவரும் சூழ. பரந்து இதழாகிய பங்கயத் துள்ளே - பரந்த

இதழ்களையுடைய சகஸ்ரதளத்தில். இருந்தனள் காணும் இடம்பல
கொண்டே - காணும் பல இடங்களையும் தனக்கு இடமாக்கிக்கொண்டு
எழுந்தருளியிருந்தாள்.

பராசத்தி முப்பத்திரண்டு சத்திகளும் கன்னிகளும் புடைகுழ
சகஸ்ரதளத்தில் வீற்றிருந்தாள் என்பதாம். 97

1416. கொண்டங் கிருந்தனர் கூத்தன் ஒளியினைக்
கண்டங் கிருந்தனர் காரணத் துள்ளது
பண்டை மறைகள் பரந்தெங்குந் தேடுமால்
இன்றென் மனத்துளே இல்லடைந் தானுமே.

கொண்டு அங்கிருந்தனர் - நவாக்கரி சக்கரத்தில் உள்ள சத்தி
கள். கூத்தன் ஒளியினைக் கண்டு அங்கிருந்தனர் - கூத்தப் பெருமான்
ஒளியினைக் கண்டு ஊர்த்துவ சகஸ்ரதளத்தில் இருந்தனர். காரணத்
துள்ளது - கூத்தப் பெருமானும் இச்சத்திகளும் பிரபஞ்ச காரண
மானவர்கள். பண்டை மறைகள் பரந்தெங்குந் தேடுமாம் - இவர்களைப்
பழமையான வேதம் அறிந்துகொள்ளத் தேடுமாம். இன்றென் மனத்
துளே இல்லடைந்து ஆளுமே - அத்தகைய பெருமை பெற்ற சிவ
சத்தி என்னுடலில் பொருந்தி மனத்தில் பொருந்தி என்னை ஆட்
கொண்டது.

பழமையான வேதங்கள் தேடும் பொருள் சாதகரது மனத்துள்
பொருந்தும் என்பதாம். 98

1417. இல்லடைந் தானுக்கும் இல்லாத தொன்றில்லை
இல்லடைந் தானுக் கிரப்பது தானில்லை
இல்லடைந் தானுக் கிமையவர் தாமொவ்வார்
இல்லடைந் தானுக்கு இல்லாதில் லானையே.

இல்லடைந் தானுக்கும் இல்லாத தொன்றில்லை - சிவசத்திகள்
தாமே இல்லாக அடைந்து ஆளப்பெற்றார்க்கு இல்லாததொன்றும்
இல்லை. இல்லடைந் தானுக்கு இரப்பது தானில்லை - இத்தகையோர்
பிறரிடம் சென்று இரப்பதில்லை. இல்லடைந்தார்க்கு இமையவர் தாம்
ஓவ்வார் - அவர்களுக்குத் தேவர்களும் ஒப்பாகமாட்டார். இல்லடைந்
தானுக்கு இல்லாது இல் ஆனையே - சிவசத்தி இவர்களது ஆன்மா
வையே இடமாகக் கொண்டமையால் இவர்கள் இல்லாத இடம் என்று
ஓன்றும் இல்லை.

ஆனை - ஆன்மாவை.

சிவசத்தியை மனத்துள் தாங்கியவர்க்கு எல்லாம் உண்டு
என்பதாம். 99

1418. ஆனை மயக்கும் அறுபத்து நாற்றறி
 ஆனை யிருக்கும் அறுபத்து நாலொளி
 ஆனை யிருக்கும் அறுபத்து நாலறை
 ஆனையுங் கோடும் அறுபத்து நாலிலே.

ஆனை மயக்கும் அறுபத்துநால் தறி - தத்துவங்களுக்கு அரசனாகிய ஆன்மா அறுபத்துநான்கு தறிகளால் கட்டப்பட்டுள்ளது. ஆனை இருக்கும் அறுபத்துநால் ஒளி - ஆன்மாவாகிய பிரணவம் அறுபத்து நான்கு ஒளிக்கிரணங்களால் ஆகியது. ஆனை இருக்கும் அறுபத்து நால் அறை - ஆன்மா அறுபத்துநான்கு கலைகளில் விளங்கியுள்ளது. ஆனையுங் கோடும் அறுபத்து நாலிலே - பிரணவத்திலே விந்து நாதமாகிய சிவனும் சிவனும் உள்ளன.

கோடு - நாதம். ஓங்காரத்தில் எல்லாம் உண்டு என்பதை,

“ஓங்காரா தீதத் துயிர்முன்றும் உற்றன
 ஓங்கார சிவ பரசிவ ரூபமே”

—மந் : 2677

என்ற ஆசிரியர் வாக்கால் தெனிக. பிரணவத்துக்குக் கலைகள் அறுபத்துநான்கு என்க.

அகர கலை	10
உகர கலை	16
மகர கலை	24
விந்து கலை	4
நாத கலை	10
ஆக கலைகள்	64

(சித்தாந்த சாராவளி கிரியாபாதம்.)

100

நாலாந் தந்திரம் முற்றிற்று

ஐந்தாந் தந்திரம்

1. சுத்த சைவம்

1419. ஊரும் உலகமும் ஒக்கப் படைக்கின்ற
பேரறிவாளன் பெருமை குறித்திதின்
மேருவும் மூவுலகாளியிலங்கெழுந்
தாரணி நால்வகைச் சைவமு மாமே.

ஊரும் உலகமும் ஒக்கப் படைக்கின்ற - ஊரையும், ஊர் அடங்கிய உலகத்தையும் ஒருசேரப் படைக்கின்ற. பேரறிவாளன் பெருமை குறித்திதின் - பேரறிவாளனாகிய இறைவனது பெருமையை அளவிட்டுக் கூறப்புகின். மேருவும் - மேரு மலையும். மூவுலகாளியில் அங்கெழுந்தாரணி - மூவுலகங்களையும் ஆளுகின்ற இறைவனிடமிருந்து தோன்றிய பூமியும். நால்வகைச் சைவமும் ஆமே - நால்வகைச் சைவமும் ஆகிய இவற்றின் பெருமைக்கு ஒப்பாகும்.

ஊர், உடம்பு எனினும் ஆம். மேரு உயரமுடையது, பூமி அகலமுடையது, சமயம் ஆழமுடையது. இம்மூன்றும் உடையவன் இறைவன் என்று உவமையால் அறிக. நால்வகைச் சைவம் - சுத்த சைவம், அசுத்த சைவம், மார்க்க சைவம், கடுஞ்சுத்த சைவம்.

இறைவனது பெருமை அளத்தற்கு அருமையானது என்பதாம். 1

1420. சத்தும் அசத்துஞ் சதசத்துந் தான்கண்டு
சித்தும் அசித்துஞ் சேர்வுற *மேநீத்த
சுத்தம் அசுத்தமுந் தோய்வுற மேநின்று
நித்தம் பரஞ்சுத்த சைவர்க்கு நேயமே.

* பாட பேதம் : மேநீத்தும்.

சத்தும் அசத்துஞ் சதசத்துந் தான்கண்டு - அழிவில்லாததும், அழிவுடையதும், இரு தன்மையும் கலந்ததும் ஆகியவை எவை என்பதை அறிந்து. சித்தும் அசித்துஞ் சேர்வுறமே நீத்தும் - அறிவும் அறியாமையும் சேராமல் விட்டும். சுத்தம் அசுத்தமுந் தோய்வுறமே நின்று - சுத்த மாயை, அசுத்த மாயை ஆகிய இரண்டிலும் பொருந்தாமல் நின்று. நித்தம் பரம் சுத்த சைவர்க்கு நேயமே - அழிபாப் பொருளான பரமே பார்த்திருப்பது சுத்த சைவர்க்கு ஆகும்.

சத்து - சிவன். அசத்து - பாசம். சதசத்து - ஆன்மா. இவற்றை அறிதல் ஆன்ம ஞானம் பெற விரும்புவோர்க்கு முதல் தகுதி. சித்து - அறிவு. அசித்து - அறியாமை. பசு பாச அறிவினை நீத்தல் அடுத்த நிலை. சுத்தம் - சுத்த மாயை. அசுத்தம் - அசுத்த மாயை. இவை இரண்டும் பொருந்தாமல் நேயத்தை எண்ணியிருத்தல் இறுதி நிலை. படிநிலை அமைப்பைக் கண்டு மகிழ்க.

தான் என்ற ஒரு பொருள் இல்லாது சிவத்தை அறிந்து சிவத்தைத் தியானித்து சிவமேயாதல் சுத்த சைவம் என்பதாம். 2

1421. கற்பன கற்றுக் கலைமன்னு மெய்யோகம்
முற்பத ஞான முறைமுறை நண்ணியே
சொற்பத மேவித் துரிசற்று மேலான
தற்பரங் கண்டுளோர் சைவசித் தாந்தரே.

கற்பன கற்று - கற்கத் தக்கனவற்றைக் கற்று. கலை மன்னு மெய்யோகம் - பதினாறு கலைகளையுடைய சந்திர கலைகளை அறிந்து சிவ யோகம் பயின்று. முற்பதஞான முறைமுறை நண்ணியே - அதில் முன்கூகு விளங்கும் அகர உகர மகர விந்து நாதங்களின் அறிவை முறையாக அறிந்து. சொற்பத மேவித் துரிசற்று - பிரணவ பதம் உணர்த்தும் சாந்தியதீதை கலையைப் பொருந்தி உயிரின் மாயாசார் பான குற்றத்தை விட்டு. மேலான தற்பரங் கண்டுளோர் சைவசித் தாந்தரே - மேலான சிவத்தைக் கண்டுறைபவர் சைவசித்தாந்தர் ஆவார்.

துரிசு - அழிவனவற்றை விரும்பிச் சார்தல். கலை மன்னு மெய்யோகம் - பிராசாத கலைகளினால் அடையத் தக்க சிவயோகம். பிராசாத கலைகள் பதினாறு, பன்னிரண்டு முதலியவை பிரணவத்தை அறிய வாயில்களாம்.

சைவசித்தாந்தர் பிராசாத நெறிநின்று சிவத்தை உணர்ந்திருப் பர் என்பதாம். 3

1422. வேதாந்தஞ் சுத்தம் விளங்கிய சித்தாந்த
நாதாந்தங் கண்டோர் நடுக்கற்ற காட்சியர்
பூதாந்த போதாந்த மாகப் புனஞ்செய்ய
நாதாந்த பூரணர் ஞானநே யத்தரே.

வேதாந்தஞ் சுத்தம் விளங்கிய சித்தாந்தம் - வேதாந்தமாவது சுத்த சைவ சித்தாந்தமாம். நாதாந்தங் கண்டோர் நடுக்கற்ற காட்சியர் - இந்நெறி நிற்போரே நாத முடிவாகிய சிவத்தைத் தரிசித்த சலனமற்றவராவார். பூதாந்தம் போதாந்தமாகப் புனஞ் செய்ய - தத்துவ முடிவை ஞான மயமாகப் பண்படுத்த. நாதாந்த பூரணர் ஞான நேயத்தரே - நாத முடிவில் நிறைவுற்று விளங்கும் சிவம் அறியப்படு பொருளாவர்.

நடுக்கற்ற காட்சியர் - பிரபஞ்சத்தைச் சாஷியாகக் கண்டும், அதனால் தாக்கப்படாது நின்றுப் பிறவியின் தனையும் அகற்றி நிற்கும் சிவயோகியர். (திருமந்திரம் - 126, 127)

சுத்த சைவர்க்கு நாத முடிவில் விளங்கும் சிவம் விளங்குவார் என்பதாம். 4

2. அசுத்த சைவம்

1423. இணையார் திருவடி ஏத்துஞ் சீரங்கத்
திணையார் இணைக்குழை ஈரணை முத்திரை
குணமா ரிணைக்கண்ட மாலையுங் குன்று
தணைவாஞ் சரியை கிரியையி னுர்க்கே.

இணையார் திருவடி ஏத்துஞ் சீர் அங்கத்து - இறைவனது இரு திருவடிகளையும் புகழ்பவரது பெருமையுடைய உடம்பில். இணையார் இணைக்குழை - இரண்டாகப் பொருந்திய இருகாதணிகளும். ஈரணை முத்திரை - திருநீறும் தலைமாலையுமாகிய இரு அடையாளங்களும். குணமார் இணைக் கண்டமாலையும் - நிறம் பொருந்திய இரண்டு கண்ட மாலையும் ஆகியவை. குன்றுது அணைவாம் சரியை கிரியையி னுர்க்கே - சரியை கிரியை வழி நிற்போர்க்குக் குறையாது அணியப் படுவனவாம்.

இணையார் இணைக்குழை - காது ஒன்றுக்கு இரண்டாகப் பொருந்திய இரு குண்டலங்கள். இதனை ஆறுகட்டி என்பர் தலைமலை - சிரத்தில் அணியப்படும் உருத்திராக்கமலை. இணைக்கண்ட மலை - செபமலை கண்டமலை ஆகிய இரண்டு உருத்திராக்கமலை. சரியை - உடம்பினால் இறைவனை வழிபடுவது. கிரியை - உடம்பினாலும் மனத்தினாலும் வழிபடுவது.

சரியை கிரியை வழி நிற்போரது அடையாளம் கூறியவாறு 1

1424. காதுப்பொ னார்ந்த கடுக்கன் இரண்டுசேர்த்
தோதுந் திருமேனி யுட்கட் டிரண்டுடன்
சோதனை செய்து *துவாதெச மார்க்கராய்
ஓதி யிருப்பார் ஒருசைவ ராகுமே.

* பாடபேதம் : உபதேச

காதுப் பொனார்ந்த கடுக்கன் இரண்டு சேர்த்து - காதினில் பொன்னால் செய்யப்பட்ட இரண்டு கடுக்கன்களை அணிந்துகொண்டு. ஓதுந் திருமேனி உட்கட்டு இரண்டுடன் - சொல்லப்பட்ட சிவவேடத்தில் இடையில் ஓர் ஆடையும் அதன்மேல் ஓர் ஆடையும் உடையராய். சோதனை செய்து உபதேச மார்க்கராய் - அத்துவா சோதனை செய்து உபதேசம் பெற்றவராய். ஓதியிருப்பார் ஒரு சைவராகுமே - சைவா கமங்களைப் பாடம் சொல்லிக்கொண்டிருப்பவர் ஒருவகைச் சைவராவர்.

அசுத்த சைவரின் மற்றொரு வகையினரின் இயல்பு கூறியவாறு. 2

1425. கண்டங்கள் ஒன்பதுங் கண்டவர் கண்டனர்
கண்டங்கள் ஒன்பதுங் கண்டாய் அரும்பொருள்
கண்டங்கள் ஒன்பதுங் கண்டவர் கண்டமாய்
கண்டங்கள் கண்டோர் கடுஞ்சுத்த சைவரே.

கண்டங்கள் ஒன்பதுங் கண்டவர் கண்டனர் - பிரணவமானது பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், சூரியன், சந்திரன், அக்கினி, தாரகை என்று உடலில் விளங்குகிறது என்பதை அறிந்தவர் அறிந்தவராவார். கண்டங்கள் ஒன்பதுங் கண்டு ஆய் அரும் பொருள் கண்டங்கள் ஒன்பதுங் கண்டவர் - இவ்வாறு அறிந்தவர் பிரமன், விஷ்ணு உருத்திரன், மகேசுவரன், சதாசிவன், விந்து, நாதம், சத்தி, சிவன் என்ற ஒன்பது வகையாக விளங்கும் அரும்பொருளான சிவத்தை அறிவர். கண்டமாங் கண்டங்கள் கண்டோர் கடுஞ் சுத்த சைவரே - இவ்விதமாக ஒன்பது பேதமாக விளங்கும் சிவத்தைத் தம்முள் கண்டவர் பகுப்புடைய இப்பிரபஞ்சமெல்லாம் அறிந்தோராவர்.

இவர் சரியை, கிரியை வழிநிற்பினும் சுத்த சைவரின் மேலான கடுஞ்சுத்த சைவராகக் கொள்ளவேண்டும்.

பரம்பொருளே எல்லாமாய் உள்ளது என்பதாம்.

3

1426. ஞானி புவியெழு நன்னூ லனைத்துடன்
மோன திசையும் முழுஎண்ணெண் சித்தியும்
ஏனை நிலமும் எழுதா மறையீறுங்
கோனெடு தன்னையுங் காணுங் குணத்தனே.

ஞானி புவியெழு நன்னூல் அனைத்துடன் - ஞானியராவார் பூமியில் தோன்றுகின்ற ஞான நூல்களுடன். மோன திசையும் முழு எண்ணெண் சித்தியும் - மெளன நிலையையும், முழுமையாக எண்ணப் பட்ட அட்டமா சித்திகளையும். ஏனை நிலமும் எழுதா மறையீறும் - பிற உலகங்களின் அறிவையும், உபநிடத அறிவையும். கோனெடு தன்னையுங் காணுங் குணத்தனே - சிவத்தையும் தன்னையும் உணர்ந்து நிற்கும் ஆற்றலுடன் விளங்குவர்.

மோன திசை - பிரணவம் செல்லும் வழி. எண்ணெண் சித்தி - எண்ணப்பட்ட அட்டமாசித்தி.

ஞானி பிரபஞ்சத்தையும், தன்னையும், தலைவனையும் அறிவர் என்பதாம்.

4

3. மார்க்க சைவம்

1427. பொன்னாற் சிவசாத னம்பூதி சாதனம்
நன்மார்க்க சாதனம் மாஞான சாதனந்
துன்மார்க்க சாதனந் தோன்றாத சாதனஞ்
சன்மார்க்க சாதன மாஞ்சுத்த சைவர்க்கே.

பொன்னாற் சிவசாதனம் பூதிசாதனம் - பொன்னால் செய்யப்பட்ட உருத்திராக்கமான சிவசாதனமும், திருநூற்றுப் பூச்சாகிய சாதனமும்.

நன்மார்க்க சாதனம் மாஞான சாதனம் - சிறப்பு மிக்க ஐந்தெழுத்து ஒதுதலாகிய ஞான சாதனமும். துன்மார்க்க சாதனம் தோன்றாத சாதனம் - துன்மார்க்கரோடு சேராமல் நல்லடியாரோடு சேர்ந்திருத்தலாகிய சாதனமும். சன்மார்க்க சாதனமாஞ் சுத்த சைவர்க்கே - சுத்த சைவநெறி பற்றியவர்க்கு சன்மார்க்க ஒழுக்கமாகும்.

சுத்த சைவநெறி பற்றியவர்க்குரிய சாதனம் கூறியவாறு.

1

1428. கேடறு ஞானி கிளர்ஞான பூபதி

பாடறு வேதாந்த சித்தாந்த பாகத்தின்

ஊடுறு ஞானே தயனுண்மை முத்தியோன்

பாடுறு சுத்தசை வப்பத்த நித்தனே.

கேடறு ஞானி கிளர் ஞானபூபதி - குற்றம் நீங்கிய ஞானி ஒளிவிடுகின்ற ஞானத்துக்கு அரசாவான். பாடறு வேதாந்த சித்தாந்த பாகத்தின் ஊடுறு ஞானேதயன் - துன்பமில்லா வேதாந்த சித்தாந்தங்களிடையே தோன்றும் ஞானமுடையோன். உண்மை முத்தியோன் - உண்மையான முத்திப்பேற்றினை உணர்ந்தவன். பாடுறு சுத்த சைவப்பத்தன் - மேன்மை பொருந்திய சுத்த சைவத்திலே பத்தியுடையவன். நித்தன் - அழிவில்லாதவனாவான்.

சுத்தசைவன் வேதாந்த சித்தாந்த நுண்பொருளை அபேதமாக உணர்ந்தவன்.

2

1429. ஆகமம் ஒன்பா னதிலான நாலேழு

மோகமி னாலேழு முப்பேத முற்றுடன்

வேகமில் வேதாந்த சித்தாந்த மெய்மையொன்

ருக முடிந்த வருஞ்சுத்த சைவமே.

ஆகமம் ஒன்பான் - ஆகமங்கள் காரணம், காமிகம், வீரம், சிந்தம், வாதுளம், யாமளம், காலோத்தரம், சுப்பிரபேதம், மகுடம் ஆகிய ஒன்பது. அதிலான நாலேழ் - இவ்வொன்பது ஆகமங்களே விரிந்து இருபத்தெட்டு ஆகமங்களாயின. மோகமில் நாலேழும் முப்பேத முற்றுடன் - அவை சைவம், ரௌத்திரம், ஆரிடம் என்ற மூன்று வகையாக ஆகி. வேகமில் வேதாந்த சித்தாந்த மெய்மை - பரபரப்பற்ற வேதாந்த முடிவாம் சித்தாந்த உண்மை. ஒன்றாக முடிந்த வருஞ் சுத்த சைவமே - சுத்த சைவர்க்கு ஒன்றாக முடிந்ததாம்.

முப்பேதம்-ஞான புத்திரர்களுக்கு அருளிய சைவம், உருத்திரர்க்கு அருளிய ரௌத்திரம், சனக்குமாரர் முதலியோர்க்கு அருளிய ஆரிடம் ஆகிய மூவகை.

ஆகமங்கள் சுத்த சைவர்க்குரிய நூல்கள் என்பதாம்.

3

1430. சுத்தம் அசுத்தந் துரியங்கள் ஒரேமூஞ்
சத்தும் அசத்துந் தணந்த பராபரை
உய்த்த பராபரை யுள்ளாம் பராபரை
அத்தன் அருட்சத்தி யாயெங்கு மாமே.

சுத்தம் அசுத்தந் துரியங்கள் ஒரேமூஞ் - கேவலத்தில் சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி என்ற மூன்றும், சுத்தத்தில் சாக்கிரம் சொப்பனம் துரியம் துரியாதீதம் என்ற நான்கும் ஆக ஏழும். சத்தும் அசத்துந் தணந்த பராபரை - சத்தும் அசத்தும் ஆகியவும் அவைகளைக் கடந்ததுமான பராபரை. உய்த்த பராபரை - சீவர்களைச் செலுத்தும் பராபரை. உள்ளாம் பராபரை - சீவர்களோடு உயிர்க்குயிராம் பராபரை. அத்தன் அருட்சத்தியாய் எங்குமாமே - அத்தனாகிய சிவத்துக்கு அருட்சத்தியாக எங்கும் வியாபித்துள்ளான்.

கேவலம், பிறவிக்கு முன்னுள்ள நிலை. சுத்தம், பிறவிக்கு வந்த பின் அடையும் நிலை. சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி துரியம் துரியாதீதம் ஆகியவை ஐந்தவத்தை அல்லது நிலைகள். சுத்த நிலையில் சுழுத்தி இல்லை என்க. சத்து - நிலையானது. அசத்து - நிலையில்லாதது.

அருட்சத்தியான பராபரை எங்கும் நிறைந்து எவற்றையும் இயக்குவான் என்பதாம். 4

1431. சத்தும் அசத்துந் தணந்தவர் தானாகிச்
சித்தும் அசித்துந் தெரியாச் சிவோகமாய்
முத்தியுள் ஆனந்த சத்தியுள் மூழ்கினார்
சித்தியு மங்கே சிறந்துள தானே.

சத்தும் அசத்துந் தணந்தவர் தானாகி - சத்தும் அசத்துமாகிய வற்றைக் கடந்த ஞானிகள் சத்தியே தானாகி. சித்தும் அசித்துந் தெரியாச் சிவோகமாய் - அறிவு அறியாமை நீங்கிய சிவோகம் பாவனையில். முத்தியுள் ஆனந்த சத்தியுள் மூழ்கினார் - இரண்டற்ற நிலையில் அதீத பாவனையுள்ளே அமுந்தியிருப்பவர்களிடம். சித்தியும் அங்கே சிறந்துள தானே - எல்லாச் சித்திகளும் சிறந்து விளங்கும்.

சிவ+யோகம் - சிவோகம் = சிவமாய்ப் பாவித்தல். சிவோகம் பாவனையில் உடல் நினைவு இல்லை. தான் என்ற அறிவு இல்லை என்க.

சத்தியே தானாகவுள்ள ஞானிகள் எல்லாம் வல்ல சித்தராவர் என்பதாம். 5

1432. தன்னைப் பரனைச் சதாசிவன் என்கின்ற
மன்னைப் பதிபசு பாசத்தை மாசற்ற
முன்னைப் பழமல முன்கட்டை வீட்டினை
உன்னத் தகுஞ்சுத்த சைவர் உபாயமே.

தன்னைப் பரனைச் சதாசிவன் என்கின்ற மன்னை - ஆன்மாவாகிய தன்னையும், பரசிவத்தையும், சதாசிவனாகிய மன்னனையும். பதி பசு பாசத்தை - பதி பசு பாசமாகிய முப்பொருளையும். முன்னைப் பழமல முன்கட்டை - அநாதியேயுள்ள பாசத்தனையும். மாசற்ற வீட்டினை - பழுதில்லா வீடுபெற்றையும். உன்னத்தகும் சுத்த சைவர் உபாயமே - சுத்த சைவர் இவற்றைத் தடை நீங்கும் உபாயமாகக் கொண்டு எண்ணுவார்கள்.

சுத்த சைவர் இவ்வெட்டுப் பொருள்களைப் பற்றிச் சிந்திப்பதை வீடுபெற்றுக்கு உபாயமாகக் கொண்டுள்ளனர். 6

1433. பூரணந் தன்னிலே வைத்தற்ற * வப்போதே
மாரண மந்த மதித்தானந் தத்தோடு
நேரென ஈராறு நீதி நெடும்போகங்
காரண மாஞ்சுத்த சைவர்க்குக் காட்சியே.

* பாடபேதம் : வப்போதம்

பூரணந் தன்னிலே வைத்தற்ற அப்போதம் - பூரணமான சிவத்திலே சித்தத்தை வைத்து ஆன்மபோதம் அற்று. ஆரணம் அந்த மதித்து ஆனந்தத்தோடு - மறைமுடிவைப் பெரிதென எண்ணி ஆனந்தத்தோடு. நேரென ஈராறு நீதி நெடும் போகம் - ஒப்பெனத் துவாதசாந்தத்தில் முறையாகப் பெறும் சிவபோகம். காரணமாஞ் சுத்த சைவர்க்குக் காட்சியே - சுத்த சைவர்க்கு முதல் நிலையில் கிட்டுவது பிரத்தியட்சம்.

பூரணம் - சிவம், சத்தி, பரம் மூன்றும் பொருந்திய நிலை. ஆன்மாதத்துவங்களை விட்ட நிலை பரம் என்க. ஈராறு - பன்னிரண்டு, துவாதசாந்தப் பெருவெளி.

சுத்த சைவர் ஆன்மபோதம் கெட்டுச் சிவபோகத்தில் அழுந்தித் தனைப்பர் என்பதாம். 7

1434. மாருத ஞான மதிப்பற மாயோகந்
தேருத சிந்தையைத் தேற்றிச் சிவமாக்கிப்
பேருன பாவனை பேணி நெறிநிற்றல்
கூருகு ஞானி சரிதை குறிக்கிலே.

மாருத ஞான மதிப்பற - என்றும் ஒரு தன்மையான ஞானத்தில் மதிப்பின்றி. மாயோகந் தேருத சிந்தையைத் தேற்றி - சிறந்த யோகமும் பெரிதென்று தெளியாத சிந்தையைத் தெளிவித்து. சிவமாக்கி - சிவத்தை அங்கே ஆக்கி. பேருன பாவனை பேணி - சிவோகம் பாவனை பண்ணி. நெறி நிற்றல் - முறையாக நிற்றலே. கூருகும் ஞானி சரிதை குறிக்கிலே - ஆராயுமிடத்து ஞானிக்குரிய சரியையாகும்.

சிந்தை - ஞானத்திலும் யோகத்திலும் செல்லாத சிந்தை. தேற்று தல் - குணப்படுத்துதல். பாவனை பேணுதல், ஞானத்தில் சரியை.

மார்க்க சைவர் ஞானத்தில் சரியையாகிய சிவோகம் பாவனை பண்ணி நிற்பர் என்பதாம். 8

1435. வேதாந்தங் கண்டோர் பிரமமித் தியாதரர்
நாதாந்தங் கண்டோர் நடுக்கற்ற யோகிகள்
வேதாந்த மல்லாத சித்தாந்தங் கண்டுளோர்
சாதா ரணமன்ன சைவர் உபாயமே.

வேதாந்தங் கண்டோர் பிரமமித்தியாதரர் - வேதாந்தத்தை உணர்ந்தவர் பிரம வித்தையை அறிந்தவராவார். நாதாந்தங் கண்டோர் நடுக்கற்ற யோகிகள் - நாத தரிசனம் செய்தவர் - நன்மைகளில் மகிழாமலும், தீமைகளில் சோர்வுமலும் நிற்கும் பரமஹம்ச யோகிகளாவர். வேதாந்தமல்லாத சித்தாந்தங் கண்டுளோர் - வேதாந்தக் கொள்கைக்கு வேறான சித்தாந்த அநுபவமுடையோர் சாதாரணம் அன்ன சைவர் உபாயமே - இயற்கையை அறிந்து உபாயத்தினால் சிவத்தைச் சேர்வர்.

வைராக்கியத்தால் பிரமத்தை அடையலாம் என்று வேதாந்தம் கூறும்; அன்பினால் சிவத்தை அடையலாம் என்று சித்தாந்தம் கூறும். இதுவே வேறுபாடு என அறிக. நாதாந்தமாவது, சிவோகம் பாவனையால் சிரசில் நாத தரிசனம் செய்து நாதாந்தத்தை அடைவது.

சரியை, கிரியைகளைப்பற்றிக் கூறும் நெறியைத் தந்திர கலை என்பர்.

கவர்ச்சியான பிரபஞ்சத்தை விட்டகல வேறு ஒரு கவர்ச்சியைப் பற்றிக்கொள்வதே சைவர் உபாயம் என்பதாம். 9

1436. விண்ணினைச் சென்றனு காவியன் மேகங்கள்
கண்ணினைச் சென்றனு காப்பல காட்சிகள்
எண்ணினைச் சென்றனு காம லெணப்படும்
அண்ணலைச் சென்றனு காபசு பாசமே.

விண்ணினைச் சென்றனுகா வியன் மேகங்கள் - ஆகாயத்தை இடமாகக் கொண்டுள்ள மேகங்கள் ஆகாயத்தைச் சென்று ஓட்டா. கண்ணினைச் சென்றனுகாப்பல காட்சிகள் - கண்ணால் காணப்படும் பல காட்சிப் பொருள்கள் கண்ணைத் தாமாகவே வந்து பொருந்தமாட்டா. எண்ணினைச் சென்றனுகாமல் எணப்படும் - அவைபோல எண்ணத் துக்கு அப்பாலுள்ள பொருளாகக் கருதப்படும். அண்ணலைச் சென்றனுகா பசுபாசமே - அண்ணலாகிய சிவபரம்பொருளைப் பசுவாகிய சிவர்களைப் பற்றியுள்ள பாசங்கள் சென்றடையா.

மேகம் வானத்தில் சஞ்சரித்தாலும் வானத்தின் உயரம் பூராவும் வியாபிக்கும் ஆற்றலுடையதல்ல. காட்சியின் பிரதிபலிப்பு யாவருக்கும் ஒன்றாகவே இருந்தாலும் அவரவர் உணர்ச்சிக்கு ஏற்ப அவை மாறுபட்ட உணர்ச்சிகளை உண்டாக்குகின்றது.

இவைபோல சிவத்தை வழிபடுவதிலும் பாச நிலைக்கேற்ப பசுவின் எண்ணமும் வெவ்வேறு தகுதியைப்பெற்று விளங்கும். அதனால் பசுத் தன்மையோடு கூடியவர் எல்லாமாய் விளங்கும் சிவத்தை அறிய மாட்டாதவராயினர்.

சீவர்களைப் பற்றியுள்ள பாசங்கள் சிவப்பொருளைச் சென்றடையா என்பதாம்.

10

1437. ஒன்றும் இரண்டும் இலதுமாய் ஒன்றாக
நின்று சமய நிராகார நீங்கியே
நின்று பராபரை நேயத்தைப் பாதத்தாற்
சென்று சிவமாதல் சித்தாந்த சித்தியே

ஒன்றும் இரண்டும் இலதுமாய் - பிரமப் பொருள் ஒன்றே என்னும் வேதாந்த இலட்சியமும், இறைவன் வேறு சீவன் வேறு என்னும் துவைதமும் இல்லாததாய். ஒன்றாக நின்று - பொருள் தன்மையால் வேறாய்க் கலப்பினால் ஒன்றுய்ச் சுத்தாத்துவித பாவனையில் நின்று. சமய நிராகார நீங்கியே நின்று - சமய நிந்தனை விட்டு நீங்கி. பராபரை நேயத்தைப் பாதத்தால் சென்று - பராபரையாகிய நேயப் பொருளைத் திருவடி ஞானத்தால் அடைந்து. சிவமாதல் சித்தாந்த சித்தியே - சிவமாதலே சித்தாந்தத்தால் பெறப்படும் சித்தியாகும்.

இறைவனது உண்மை நிலையை உணர்ந்து சமய நிந்தனை விட்டு நின்றலே சித்தாந்த சித்தி என்பதாம்.

11

4. கடுஞ்சுத்த சைவம்

1438. வேடங் கடந்து விகிர்தன்றன் பான்மேவி
ஆடம் பரமின்றி ஆசாபா சஞ்செற்றுப்
பாடொன்று பாசம் பசுத்துவம் பாழ்படச்
சாடுஞ் சிவபோ தகர்சுத்த சைவரே.

வேடங் கடந்து விகிர்தன்றன் பால் மேவி - புற வேடங்களில் விருப்பமின்றி இறைவனைச் சார்ந்து. ஆடம்பரமின்றி ஆசாபாசஞ் செற்று - உலகியல் ஆடம்பரமில்லாது ஆசையும் பற்றையும் நீத்து. பாடொன்று பாசம் பசுத்துவம் பாழ்பட - பிறவித் துன்பத்தைத் தரும் பாசமும் சீவபோதமும் பாழாக. சாடுஞ் சிவபோதகர் சுத்த சைவரே - தொலைக்கும் சிவஞானம் பெற்றோரே சுத்த சைவராவார்.

வேடம் - விபூதி, உருத்திராக்கம், காதணி முதலிய புறச் சாதனம். ஆசை - புறப்பொருளில் செல்லும் ஆசை. பாசம் - கையிலுள்ள பொருளில் கொண்ட பற்று. பாடொன்று பாசம் - துன்பம் பொருந்திய பாசம்.

புற வேடங்களில் விருப்பமின்றி ஆசாபாசம் அற்றுச் சிவஞானம் பெற்றோர் சுத்த சைவராவார் என்பதாம். 1

1439. உடலான ஐந்தையும் ஓராறும் ஐந்து
மடலான மாமாயை மற்றுள்ள நீவப்
படலான கேவல பாசந் துடைத்துத்
திடமாத் தனையுற்றல் சித்தாந்த மார்க்கமே.

உடலான ஐந்தையும் - அன்னமய கோசம், பிரணமய கோசம், மனோமய கோசம், விஞ்ஞானமய கோசம், ஆனந்தமய கோசம் ஆகிய ஐந்தையும். ஓர் ஆறும் - மூலாதாரம் முதலிய ஆதாரங்கள் ஆறையும். ஐந்து மடலான மாமாயை மற்றுள்ள நீவ - ஐந்து பிரிவாக விளங்கும் சுத்த மாயையாதி சிவதத்துவத்தையும் இவைகளின் சார்பான மற்றுள்ளவைகளையும் ஒழித்து. படலான கேவல பாசந் துடைத்து - அவற்றால் பிறவிக்கு முன்னே படலமாகவுள்ள பாசங்களை அழித்து. திடமாத் தனையுற்றல் சித்தாந்த மார்க்கமே - உறுதியாகத் தன்னுடைய யதார்த்த நிலையை அறிந்து அதில் நின்றலே சித்தாந்த நெறியாகும்.

தனையுற்றல் - தன்னை அறிதல்.

ஐந்து மடலான மாமாயை - சிவதத்துவம் ஐந்து.

(சுத்தவித்தை, மகேசுவரம், சாதாக்கியம், விந்து, நாதம்.)

கோசங்கள் முதலிய யாவற்றையும் நீக்கித் தன்னை அறிதலே சித்தாந்த நெறியாகும் என்பதாம். 2

1440. சுத்தச் சிவனுரை தானதில் தோயாமல்
முத்தர் பதப்பொருள் முத்திவித் தாமுலம்
அத்தகை யான்மா அரணை அடைந்தற்றூர்
சுத்தச் சிவமாவ ரேசுத்த சைவரே.

சுத்தச் சிவனுரை தானதில் தோயாமல் - பரமேசுவரனால் அருளிச் செய்யப்பட்ட ஆகமங்களில் கூறப்பெறும் பதமுத்திகளைச் சாராது. முத்தர் பதப்பொருள் முத்திவித்தா மூலம் - முத்தர் கண்ட பிரணவப் பதத்தால் உணர்த்தப்படுவதே மேலான பரமுத்திக்கு மூலம். அத்தகை ஆன்மா அரணை அடைந்தற்றூர் - இதனை உணர்ந்த ஆன்மா பிரணவப் பொருளான இறைவனை அறிந்து உலக பந்தங்களை விட்டால். சுத்த சிவமாவரே சுத்த சைவரே - சுத்த சிவமாம் பேறு பெறுபவரே சுத்த சைவராவார்.

சிவனுரை - சிவாகமம். சாலோக, சாரூப, சாமீப, சாயுச்சிய நிலைகளை அடைவதற்குப் படிமுறை கூறும். பிரணவ நெறி நேரே சாயுச்சியம் அடைவிக்கும்.

முத்தர் - சீவன் முத்தர்.

கடுஞ்சுத்த சைவர் உபாயமான கிரியைகளை விட்டு ஞானமே பெரிதெனக் கருதி சாயுச்சியம் பெறுவர் என்பதாம். 3

1441. நானென்றுந் தானென்றும் நாடிநான் சாரவே
தானென்று நானென் றிரண்டிலாத் தற்பதந்
தானென்று நானென்ற தத்துவ நல்கலால்
தானென்று நானென்றுஞ் சாற்றகில் லேனே.

நானென்றுந் தானென்றும் நாடிநான் சாரவே - அறிபவனாகிய நான் என்றும், அறியப்படு பொருளாகிய சீவம் என்றும் ஆராய்ந்து சிவத்தை நான் சேரவே. நானென்று நானென்று இரண்டிலாத் தற்பதம் - சிவன் சீவன் என்ற இரண்டற்ற தற்சிவம். தானென்று நானென்ற தத்துவ நல்கலால் - தானே நான் என்ற உண்மையை உணர்த்தியதால். தானென்று - நானென்றுஞ் சாற்றகில்லேனே - பின்னர் அறியப்படு பொருள் என்றும் அறிபவன் என்றும் பிரித்தறிய முடியாத பெருநிலையை எய்தினேன்.

தான் என்ற அறிபவன், அது என்ற அறியப்படு பொருளுடன் ஒன்றியபோது இரு பொருளாக இல்லாமல் ஒரே பொருளாக ஆயிற்று என்ற 'தத்துவமசி' மகாவாக்கியப் பொருளையும் ஒப்பிட்டுக்கொள்க. தத் + துவம் + அசி - அது நீ ஆகியும். 2820ம் மந்திரம் பார்க்க.

கடுஞ்சுத்த சைவர் சீவன் வேறு, சிவன் வேறு என்றில்லாது சிவனோடு உடனாய் நிற்பர் என்பதாம். 4

1442. சாற்றரி தாகிய தத்துவஞ் சித்தித்தால்
ஆற்றரி தாகிய ஐந்தும் அடங்கிடும்
மேற்றிகழ் ஞானம் விளக்கொளி யாய்நிற்கும்
பாற்பர சாயுச்சிய மாகும் பதியே.

சாற்றரிதாகிய தத்துவஞ் சித்தித்தால் - சொல்வதற்கு அருமையான அவனையாகிய அந்நெறி அடையப் பெற்றால். ஆற்றரி தாகிய ஐந்தும் அடங்கிடும் - பொறுத்தற்கு அருமையான கண் முதலிய ஐம் பொறிகளும் செயலற்று அடங்கிவிடும். மேற்றிகழ் ஞானம் விளக்கொளியாய் நிற்கும் - மேல் விளங்கும் ஞானம் விளக்கொளிபோல் பிரகாசிக்கும். பாற் பரசாயுச்சிய மாகும் பதியே - அப்பால் சாயுச்சிய நிலையில் பதியோடு ஏகனாகி நின்றல் அமையும்.

பரசாயுச்சியமாவது, சிரசின்மேல் ஒளியில் ஒன்றுபட்டு நின்றல். புறச்சாதனத்தை மார்க்க சைவத்தில் கூறி, கடுஞ்சுத்த சைவம் என்ற தலைப்பில் அறிவால் அடையும் சாதனம் கூறினார்.

கடுஞ்சுத்த சைவர் அவனே நான் என்ற உண்மை உணர்ந்து பரசாயுச்சிய நிலையில் நிற்பர் என்பதாம்.

5

5. சரியை

1443. நேர்ந்திடு மூல சரியை நெறியிதென்
ருய்ந்திடுங் காலாங்கி கஞ்ச மலையமான்
ஓர்ந்திடுங் கந்துரு கேண்மின்கள் பூதலத்
தோர்ந்திடுஞ் சுத்த சைவத் துயிரதே.

நேர்ந்திடு மூல சரியை நெறி இதென்று - முத்தியைப் பொருந்து வதற்கு முதல் அங்கமான சரியை நெறி இது என்று. ஆய்ந்திடுங் காலாங்கி கஞ்ச மலையமான் ஓர்ந்திடுங் கந்துரு - வேதாகமங்களை ஆராய்கின்ற காலாங்கி, கஞ்சமலையமான், உணர்ந்திடும் கந்துரு ஆகியோர்களே! கேண்மின்கள் - கேளுங்கள். பூதலத்து ஓர்ந்திடுஞ் சுத்த சைவத்து உயிரதே - இந்நிலவுலகில் சுத்த சைவருக்கு உயிர் போன்ற நெறி சரியையாகும்.

நேர்தல் - பொருந்துதல். காலாங்கி, கஞ்சமலையமான், கந்துரு ஆகிய மூவரும் முத்தி சாதனத்தை அறிய ஆவலுறும் திருமூலர் மாணாக்கர்.

சுத்த சைவர்க்குச் சரியை நெறி உயிர்போன்றதாகும்.

1

1444. உயிர்க்குயி ராய்நின்றல் ஒண் ஞான பூசை
உயிர்க்கொளி நோக்கல் மகாயோக பூசை
உயிர்ப்பெறு மாவா கனம்புறப் பூசை
செயிற்கடை நேசஞ் சிவபூசை யாமே.

உயிர்க்குயிராய் நின்றல் ஒண் ஞான பூசை - உயிருக்குயிராக இறைவன் கலந்திருத்தலை உணர்தல் சிறந்த ஞான பூசையாகும். உயிர்க்கொளி நோக்கல் மகாயோக பூசை - உயிருக்கு ஒளி தருகின்ற பொருளாக இறைவனைக் காண்டல் மேன்மையான யோக பூசையாகும். உயிர்ப்பெறும் ஆவாகனம் புறப்பூசை - புறத்தே மூர்த்தியினிடத்து பிராணப் பிரதிட்டையாகிய ஆவாகனம் செய்தல் புறப்பூசையாகும். செயின் கடைநேசஞ் சிவபூசை யாமே - புறத்தே செய்யின் சிவபூசை ஞானத்தை நோக்கக் கடைநேசமாமே.

ஞான பூசை, தலை அன்பு; புறப் பூசை ஞானத்துக்கு வாயிலாதலின் கடை அன்பு.

பூசை முறைகளின் இயல்பு கூறியவாறு.

2

1445. நாடு நகரமும் நற்றிருக் கோயிலுந்
தேடித் திரிந்து சிவபெரு மான் என்று
பாடுமின் பாடிப் பணிமின் பணிந்தபின்
கூடிய நெஞ்சத்துக் கோயிலாய்க் கொள்வனே.

நாடு நகரமும் நற்றிருக் கோயிலும் - நாடு நகரம் நல்ல திருக் கோயில் ஆகியவற்றை. தேடித்திரிந்து - தேடி அலைந்து. சிவபெரு மான் என்று பாடுமின் - அங்கங்கே சிவன் வீற்றிருக்கின்றான் என்று பாடுங்கள். பாடிப் பணிமின் - பாடுவதோடு பணியுங்கள். பணிந்த பின் - அவ்வாறு பணிந்த பிறகு. கூடிய நெஞ்சத்துக் கோயிலாக் கொள்வனே - ஒருமைப்பட்ட நெஞ்சத்தை இறைவன் தனக்குக் கோயிலாகக் கொள்வன்.

நாடு நகரம் தேடி அலைந்து சரியை நெறியில் நின்று இறை அன்பு முதிர்ந்தபிறகு அவரவர் உள்ளத்திலும் கோயில் கொண்ட நிலையை அறிவர். 3

1446. பத்தர் சரிதை படுவோர் கிரியையோர்
அத்தகு தொண்டர் அருள்வேடத் தாகுவோர்
சுத்த வியமாத் சாதகர் தூயோகர்
சித்தர் சிவஞானஞ் சென்றெய்து வோர்களே.

பத்தர் சரிதை படுவோர் - பத்தர் ஆலய வழிபாடு முதலிய செய்யும் சரியை வழியில் நிற்போர். கிரியையோர் அத்தகு தொண்டர் அருள் வேடத்தாகுவோர் - விபூதி முதலிய சிவசாதனங்கள் அணிந்து சிவ வேடம் தாங்கிய அடியார் கிரியை வழியில் நிற்போர். சுத்த இயமாத் சாதகர் தூயோகர் - தூய இயமம் முதலிய அட்டாங்க யோக உறுப்புக் களை உணர்ந்து அவ்வழியில் நிற்போர் சுத்த யோகியராவர். சித்தர் சிவஞானஞ் சென்று எய்துவோர்களே-சித்தர் சிவத்தைத் தன்னில் கண்டு தான் அதில் ஒன்றி நிற்போராவர்.

சரியை - புறத்தொண்டு. கிரியை, புறத்துக்கும் அகத்துக்கும் உரியது. யோகம், அகத்துக்கு மட்டும் உரியது. இவற்றால் பெறுவது ஞானம்.

பத்தர், அடியார், யோகியர், ஞானியர் ஆகியோரது இயல்பு கூறிய வாறு. 4

1447. சார்ந்தமெய்ஞ் ஞானத்தோர் தானவ னாயினோர்
சேர்ந்தவெண் யோகத்தர் சித்தர் சமாதியோர்
ஆய்ந்த கிரியையோர் அருச்சனை தப்பாதோர்
நேர்ந்த சரியையோர் நீள்நிலத் தோரே.

சார்ந்த மெய்ஞ்ஞானத்தோர் தானவனுயினோர் - உண்மையான ஞானம் பெற்றவர் அவனே தானாகியவர்கள். சேர்ந்த வெண்யோகத்தர் சித்தர் சமாதியோர் - அட்டாங்க யோக நெறியில் நின்று சமாதியடைந்தோர் யோகியராவர். ஆய்ந்த கிரியையோர் அருச்சனை தப்பாதோர் - ஆராய்ந்த கிரியையுடையவர் சிவபூசை தவறாமல் செய்பவர். நேர்ந்த சரியையோர் நீள்நிலத்தோரே - சரியை நெறியிலே நிற்பவர் தல யாத்திரை புரிபவராவர்.

சரியை முதலிய நெறியில் நிற்போரது செயல் கூறியவாறு.

5

1448. கிரியை யோகங்கள் கிளர்ஞான பூசை
அரிய சிவனுரு அமரும் அருபந்
தெரியும் பருவத்துத் தேர்ந்திடும் பூசை
உரியன நேயத் துயர் பூசை யாமே.

கிரியை யோகங்கள் கிளர்ஞான பூசை - கிரியை, யோகம், கிளர்ச்சியைத் தரும் ஞானம் ஆகிய பூசை. அரிய சிவன் உரு அமரும் அருபம் - முறையே அறிதற்கு அருமையான சிவனது உருவத்தையும் அருவத்தையும் பொருந்தும். தெரியும் பருவத்துத் தேர்ந்திடும் பூசை - உபாசகரின் பக்குவத்துக்கு ஏற்பத் தேர்ந்துகொள்ளும் பூசை. உரியன நேயத்து உயர் பூசையாமே - உரிமையான நேயப்பொருளுக்குச் செய்யும் உயர்ந்த பூசையாம்.

உருவ வழிபாட்டிலும் அருவ வழிபாட்டிலும் இறைவனோடு அநந் நியமாகப் பொருந்தலாம். பக்குவத்துக்கேற்ப அமையும்.

கிரியையாளர் உருவ வழிபாடும், யோகியர் அருவ வழிபாடும் செய்வர் என்பதாம்.

6

1449. சரியாதி நான்குந் தருஞான நான்கும்
விரிவான வேதாந்த சித்தாந்த மாறும்
பொருளா னதுநந்தி பொன்னகர் போந்து
மருளாகு மாந்தர் வணங்கவைத் தானே.

சரியாதி நான்குந் தருஞான நான்கும் - சரியை முதலிய நான்கினுளும் பெறுகின்ற ஞானம் நான்கும். விரிவான வேதாந்த சித்தாந்தம் ஆறும் - விரிவாகவுள்ள வேதாந்த சித்தாந்தத்தால் அடையப்படுகின்ற ஆறு விதமான முடிவினை. பொருளானது நந்தி பொன்னகர் போந்து - உண்மைப் பொருளானதாகிய நந்தியெம்பெருமான் குரு மண்டலமாகிய பொன்னகர் அடைந்து, மருளாகு மாந்தர் வணங்கவைத்தானே - மயக்க அறிவினைக் கொண்ட மக்கள் வணங்கி அறிவைப் பெற வைத்தனர்.

ஞானம் நான்கு - சரியையில் ஞானம், கிரியையில் ஞானம், யோகத்தில் ஞானம், ஞானத்தில் ஞானம். 'ஞானமுதல் நான்கு மலர் நல் திருமந்திர மாலை' என்ற சேக்கிழார் வாக்கால் ஞானத்தில் நான்கு காணலாம். வேதாந்த சித்தாந்தம் ஆறு - வேதாந்தம், சித்தாந்தம் முதலாக உள்ள 6. அந்தங்கள் = முடிவுகள். அவையாவன :-

(1) வேதாந்தம்.

(2) சித்தாந்தம் - (ஆகமாந்தம்).

(3) நாதாந்தம்.

(4) போதாந்தம்.

(5) யோகாந்தம்.

(6) கலாந்தம் என்பனவாம். மந்திரம் - செய்யுள் 2370, 2371 பார்க்க.

மாந்தர் அறிவைப் பெற நந்தி சரியையாதி பாதங்களைக் கூறும் ஆறந்தங்களை வைத்தான் என்பதாம். 7

1450. சமையம் பலசுத்தித் தன்செயல் அற்றிடும்
அமையும் விசேடமும் அரன்மந் திரசுத்தி
சமைய நிருவாணங் கலாசுத்தி யாகும்
அமைமன்னு ஞானமார்க் கம்பி டேகமே.

சமையம் பலசுத்தித் தன் செயல் அற்றிடும் - சமைய தீட்சையால் ஆன்மாவில் பதிந்துள்ள மலக்குற்றங்களை அகற்றி ஆணவ மலத்தின் வலிவைக் குறைத்தல். அமையும் விசேடமும் அரன்மந்திர சுத்தி - விசேட தீட்சையால் சிவத்தின் துணை கொண்டு அமையப்பெற்ற மந்திரங்களால் மும்மலத்தின் வலியைக் குறைத்தல். சமைய நிருவாணங் கலாசுத்தியாகும் - சமையத்தில் உள்ள நிருவாண தீட்சையால் நிவிருத்தி, பிரதிட்டை, வித்தை, சாந்தி, சாந்தியதிதை கலைகளின் மலக்குற்றங்களை அகற்றி, அவ்வக் கலையிலுள்ள ஆன்மாக்களை மேலுள்ள கலைகளுக்குச் செல்லத் தகுதிப்படுத்தலாகும். அமைமன்னு ஞான மார்க்கம் அபிடேகமே - அபிடேகமாவது திருவருட் சத்தி நிலை பெறப் போதித்து நிலைபெறுத்தலேயாம்.

சமையம், விசேடம், நிருவாணம், ஆசாரியாபிடேகம் ஆகியவை தீட்சை முறைகள். சீடர்களின் பக்குவத்துக்கேற்ப ஆசாரியனால் உபதேசிக்கப் பெறுவன. இவை ஒன்றினுக்கொன்று மேலானவை.

கிரியைக்குரிய பூசை முறையும் பயனும் கூறியவாறு.

6. கிரியை

1451. பத்துத் திசையும் பரமொரு தெய்வமுண்
டெத்திக் கிலரில்லை என்பதின் அமலர்க்
கொத்துத் திருவடி நீழல் சரணெனத்
தத்தும் வினைக்கடல் சாராது காணுமே.

பத்துத் திசையும் பரமொரு தெய்வமுண்டு - பத்துத் திசைகளிலும் பரசிவம் வியாபித்துள்ளது. எத்திக்கு இலர் இல்லை என்பதின் - எத்திசையில் இல்லாதவர் எப்போது இலர் என்பதால். அமலர்க்கு ஒத்துத் திருவடி நீழல் சரணென - அத்தகைய மலமில்லாதவர்க்குப் பணிந்து திருவடியை அடைக்கலம் என்று உறுதியாகக் கொள்ள. தத்தும் வினைக்கடல் சாராது - மேன்மேலும் தாவி வருகின்ற வினையாகிய கடல் இவ்வான்மாவைச் சாராது. காணுமே - இவ்வுண்மையை அநுபவத்தில் காண்பாயாக.

எங்கும் நிறைந்த பரசிவமே தெய்வம் என்று சரண் அடைய வினை சாராது. 1

1452. காணுறு கோடி கடிகமழ் சந்தனம்
வானுறு மாமல ரிட்டு வணங்கினும்
ஊனினை நீக்கி உணர்பவர்க் கல்லது
தேனமர் பூங்கழல் சேரவொண் ணாதே.

காணுறு கோடி கடி கமழ் சந்தனம் - காட்டின்கண் எங்கணும் நிறைந்து மணம் கமழும் சந்தனமும். வானுறு மாமலரிட்டு வணங்கினும் - வானளாவ நிறையும் வண்ணம் சிறந்த மலர்களும் சாத்தி வணங்கினும். ஊனினை நீக்கி உணர்பவர்க்கல்லது - உடல் பற்றை விட்டுத் தியானிப்பவர்க்கன்றி. தேனமர் பூங்கழல் சேர ஒண்ணாதே - தேன்போன்று இன்பத்தைத் தரும் சகஸ்ரதளத்தில் விளங்கும் திருவடியை அடைய முடியாது.

கோடி - எல்லை. தேனமர் பூங்கழல் சிரசில் நாதத்தை உண்டாக்கி மகிழ்ச்சியை ஊட்டும் என்க.

புறவழிபாட்டுடன் அகவழிபாடும் இன்றியமையாதது. 2

1453. கோனக்கன் ருயே குரைகழல் ஏத்துமின்
ஞானக்கன் ருகிய நடுவே யுழிதரும்
வானக்கன் ருகிய வானவர் கைதொழு
மானக்கன் றிசன் அருள்வள்ள மாமே.

கோனக் கன்றாயே குரைகழல் ஏத்துமின் - மேன்மையான பசுங் கன்றைப் போல ஒலிக்கும் கழலையுடைய திருவடியைப் போற்றுங்கள். ஞானக் கன்றாகிய நடுவே யுழிதரும் - அப்போது ஞானத்தை நல்கும் சுழுமுனை நடுவே தோன்றும். வானக் கன்றாகிய வானவர் கைதொழும் - தேவர் உலகக் கன்றாகிய வானவர் வந்து உம்மை வணங்குவார்கள். மானக் கன்றிசன் அருள் வள்ளமாமே - பெருமை பொருந்திய இடப் வாகனத்தையுடைய இறைவன் திருவருளைத் தாங்கும் பாத்திரமாகுங் கள்.

கோன் அக்கன்று - மேன்மையுடைய பசுவின் கன்று தாய்ப் பசுவைப் பிரிந்த கன்றுபோலக் கதற வேண்டும் என்க. 'கற்றுவின் மனம்போலக் கசிந்துருக வேண்டுவனே' - திருவாசகம். குரைகழல் ஏத்துதல் - நாதசம்மியம் செய்தல்.

இறைவனது திருவடியைப் போற்றித் திருவருளுக்குப் பாத்திரமாகவேண்டும். 3

1454. இதுபணிந் தெண்டிசை மண்டலம் எல்லாம்
அதுபணி செய்கின் றவளொரு கூறன்
இதுபணி மானுடர் செய்பணி யீசன்
பதிபணி செய்வது பத்திமை காணே.

இது பணிந்து எண்திசை மண்டலம் எல்லாம் - இவ்வாறு பணிந்து எட்டுத் திசையிலுள்ள மண்டலங்களில் எல்லாம். அது பணி செய்கின்றவள் ஒரு கூறன் - அவனது பணியாகச் செய்கின்ற சத்தியை ஒரு பாகமாகவுடையவன் இறைவன். இது பணி மானுடர் செய்யுன்பணி - அவனது பெருமையை நினைந்து ஏத்துவதே மனிதர் செய்கின்ற இறைபணி. பதிபணி செய்வது பத்திமை காணே - அவ்வாறெல்லாம் வல்ல பெருமானை ஏத்துவது அன்பினாலாகும் என்று அறிவாயாக.

மாதொரு பாகனரை ஏத்துவது அன்பினாலாகும். 4

1455. பத்தன் கிரியை சரியை பயில்வுற்றுச்
சுத்த அருளால் துரிசற்ற யோகத்தில்
உய்த்த நெறியுற் றுணர்கின்ற ஞானத்தாற்
சித்தங் குருவரு ளாற்சிவ மாகுமே.

பத்தன் கிரியை சரியை பயில்வுற்று - பத்தியுடையோன் தூய மந்திரம் முதலியவற்றை நினைந்து அவ்வாறு நடந்து பழகி. சுத்த அருளால் துரிசற்ற யோகத்தில் - சுத்த மாயை என்ற அருள் சத்தியால் குற்றமற்ற மெய்யோகத்தில். உய்த்த நெறியுற்று உணர்கின்ற ஞானத்தால் - அமைத்த நெறியில் பொருந்தி தன்னையும் தலைவனையும் உணர்கின்ற ஞானத்தினால். சித்தங் குருவருளாற் சிவமாகுமே - சித்தம் குருமண்டலப் பிரவேசத்தால் சிவமாக அமையும்.

பத்தன் சரியையாதி நெறி நின்று சிவமாகுவன் என்பதாம். 5

1456. அன்பின் உருகுவ னானும் பணிசெய்வன்
செம்பொன்செய் மேனி கமலத் திருவடி
முன்புநின் ருங்கே மொழிவ தெனக்கருள்
என்பினுட் சோதி இலங்குகின் ருனே.

அன்பின் உருகுவன் நானும் பணி {செய்வன் - இறைவனிடம்
கொண்ட இடையருத அன்பினால் உருகித் தினந்தோறும் நாத சம்
மியம் செய்குவன். செம்பொன் செய் மேனி கமலத் திருவடி - செம்
பொன்னே ஓக்கும் சகஸ்ரதளத்தில் விளங்கும் விந்து நாதமாகிய
திருவடி. முன்பு நின்ருங்கே மொழிவது எனக்கருள் - பணிந்து
நின்று பிரார்த்திப்பது எனக்கு அருள்வாயாக என்பதேயாம். என்
பினுட் சோதி இலங்குகின்றனே - அப்போது இறைவன் சிரசின்மேல்
சோதியாக விளங்கி அருள் வழங்குவான்.

பத்தன் வேண்டுவது அருளேயன்றிப் பிறிதொன்றில்லை என்ப
தாம். 6

7. யோகம்

1457. நெறிவழி யேசென்று நேர்மையுள் ஒன்றித்
தறியிருந் தாற்போல் தம்மை யிருத்திச்
சொறியினுந் தாக்கினுந் துண்ணென் றுணராக்
குறியறி வாளர்க்குக் கூடலு மாமே.

நெறி வழியே சென்று நேர்மையுள் ஒன்றி - மூலாதாரம் தொடங்கி
வீணுத்தண்டுடே பிரமரந்திரத்தை அடைந்து உண்மைப் பொருளான
சிவத்துடன் பொருந்தி. தறியிருந்தாற்போல் தம்மையிருத்தி - தறி
யைப்போல் தம்முடலை ஆடாது அசையாது இருக்கச் செய்து. சொறி
யினுந் தாக்கினுந் துண்ணென்றுணரா - சொறிந்தாலும் தாக்கினாலும்
துணுக்கென்று உணராமல். குறியறிவாளர்க்குக் கூடலுமாமே - இலட்
சியப்பொருளாகிய சிவத்தை அழுந்தி அறிபவர்க்கு அநந்நியமாய்ப்
பொருந்த முடியும்.

தறி - மரக்கட்டை. துண்ணென்று உணராமையாவது, உடல்
நினைவற்றிருத்தல்.

நாதசம்மியத்திலே நிலைத்து உடல் நினைவற்றிருத்தல் யோகம்
என்பதாம். 1

1458. ஊழிதோ றாழி உணர்ந்தவர்க் கல்லால்
ஊழிதோ றாழி யுணரவுந் தானொட்டான்
ஆழி அமரும் அரியயன் என்றுளார்
ஊழி முயன்றும் ஒருச்சியு ளானே.

ஊழிதோறுழி உணர்ந்தவர்க்கல்லால் - பல்லுழிக் காலம் யோகம் பயின்று ஞானம் பெற்றார்க்கல்லது. ஊழிதோறுழி உணர்வுந்தாடொட்டான் - ஏனையோர்க்குப் பல்லுழியானாலும் உணரப்படாதவன். ஆழி அமரும் அரி அயன் என்றுளார் - பாற்கடலில் பள்ளிகொள்ளும் திருமால், பிரமன் என்றுள்ள தேவர்கள். ஊழி முயன்றும் ஓர் உச்சியுள்ளானே - ஊழிக் காலம் முயன்றாலும் அவனை அடைய முடியாத ஓர் உயர்ந்த இடத்தில் உள்ளான்.

நாத சம்மியத்தின் அருமை விளக்கியவாறு.

2

1459. பூவினிற் கந்தம் பொருந்திய வாறுபோற்

சீவனுக் குள்ளே சிவமணம் பூத்தது

ஓவியம் போல உணர்ந்தறி வாளர்க்கு

நாவி யணைந்த நடுதறி யாமே.

பூவினிற் கந்தம் பொருந்தியவாறு போல் - பூவினிலே மணம் பொருந்தியிருப்பது போல. சீவனுக்குள்ளே சிவமணம் பூத்தது - சீவனுக்குள்ளே சிவமணம் விளைந்தது. ஓவியம் போல உணர்ந்தறி வாளர்க்கு - எழுதப்பெற்ற சித்திரம் போல அசைவற்றிருந்து அறிய வல்லார்க்கு. நாவி அணைந்த நடுதறியாமே - புனுகுப் பூனை சேர்ந்த நடுதறி மணம் பெறுவது போல மணம் உண்டாம்.

புனுகுப் பூனை அணைவதால் நடுதறி மணம் பெறுவது போல, சிவம் அணைவதால் நடுதறி போன்று நிலைபெற்ற சிவன் ஒளி பெறும். ஆனால் மலருக்கு மணம் இயல்பாகவுள்ளது. பக்குவம் வந்தபோது மணம் விளங்கும். அதுபோல சீவனுக்கு இயல்பாக ஒளியுள்ளது. பக்குவம் வந்தபோது ஒளி விளங்கும் என்ற நயமும் உவமையால் அறிக.

இடைவிடாது தியானித்திருப்பார்க்கு ஒளி விளங்கும் என்பதாம்.3

1460. உய்ந்தனம் என்பீர் உறுபொருள் காண்கிலீர்

கந்த மலரிற் கலக்கின்ற நந்தியைச்

சிந்தை யுறவே தெளிந்திருள் நீங்கினால்

முந்தைப் பிறவிக்கு மூலவித் தாமே.

உய்ந்தனம் என்பீர் - உய்ந்தோம் என்று சொல்வீர். உறு பொருள் காண்கிலீர் - ஆனால் யோகத்தால் உள்ளே உறுகின்ற பொருளைக் காணமாட்டீர். கந்த மலரிற் கலக்கின்ற நந்தியை - சுவாதிட்டானத்தில் பொருந்தியுள்ள சிவத்தை. சிந்தை யுறவே தெளிந்திருள் நீங்கினால் - சிந்தை பொருந்தவே தெளிவு பெற்று இருளை நீங்கினால். முந்தைப் பிறவிக்கு மூல வித்தாமே - பழைமையாக வரும் பிறவிக்கு மூலத்தை நீக்கும் மருந்து விதையாம்.

கந்த மலர் - இன்பந்தரும் சுவாதிட்டானைச் சக்கரம். இதுவே சந்திரனின் தூல நிலை. இதைச் சூக்குமத்துக்கு மாற்றலே யோகம். மூலம் - காரணம்.

காமசெயம் பெற்று ஓளி மண்டலம் அமைத்தவரே பிறவிக்குக் காரணமான இருளை ஒழித்தவராவார். 4

1461. எழுத்தொடு பாடலும் எண்ணெண் கலையும்
பழித்தலைப் பாசப் பிறவியும் நீங்கா
வழித்தலைச் சோமனோ டங்கி யருக்கன்
வழித்தலைச் செய்யும் வகையுணர்ந் தேனே.

எழுத்தொடு பாடலும் எண்ணெண் கலையும் - இலக்கண அறிவு, இலக்கிய அறிவு, அறுபத்து நான்கு கலை அறிவு ஆகியவற்றால். பழித்தலைப் பாசப் பிறவியும் நீங்கா - பழியினைத் தருகின்ற பாசத்தால் விளையும் பிறவி நீங்காது. அழித்தலைச் சோமனோடு அங்கி அருக்கன் - அழித்தலைச் செய்கின்ற சந்திரன், அக்கினி, சூரியன் ஆகியவற்றை. வழித்தலைச் செய்யும் வகை உணர்ந்தேனே - வகைப்படுத்திச் சிரசுக்குக் கொண்டு செல்வதால் ஓளி அமைவதை உணர்ந்தேன்.

அழித்தலைச் சோமன் - அழித்தலைச் செய்யும் சந்திரன். சோம சூரியாக்கினி கீழ் நோக்கிய நிலையில் அழித்தலைச் செய்யும் என்க.

சோம சூரியாக்கினியாகிய முச்சுடர்களையும் வகைப்படுத்தி ஓளி பெறச் செய்யின் பிறவி நீங்கும் என்பதாம். 5

1462. விரும்பிநின் றேசெய்யில் மெய்த்தவ ராகும்
விரும்பிநின் றேசெய்யின் மெய்யுரை யாகும்
விரும்பிநின் றேசெய்யின் மெய்த்தவ மாகும்
விரும்பிநின் றேசெய்யில் விண்ணவ னாகுமே.

விரும்பி நின்றே செய்யில் மெய்த்தவராகும் - சோம சூரியாக்கினி களைச் சிரசில் சேர்க்கும் யோகத்தை உள்ளன்புடன் செய்பவர் உண்மைத் தவமுடையவராவார். விரும்பி நின்றே செய்யின் மெய்யுரையாகும் - இதுவே மகாவாக்கியப் பொருளாகும். விரும்பி நின்றே செய்யின் மெய்த்தவமாகும் - இதுவே உண்மையான தவமாகும். விரும்பி நின்றே செய்யில் விண்ணவனாகுமே - இதுவே விண்ணவ ராக்குவது.

மகாவாக்கியமாவது, தத்துவமசி. நீ அது ஆகிருய் என்பது பொருள்.

சிவரூபம் பெற்றவரை பிரணவ தேகிகள் என்பர். திருமந்திரம் 321, 322 பார்க்க. இதுவே தேவசரீரம் தருவது.

சோம சூரியாக்கினிகளைச் சிரசில் சேர்க்கும் யோகமே உண்மை யான தவம் என்பதாம். 6

1463. பேணிற் பிறவா உலகருள் செய்திடுங்
காணில் தனது கலவியு ளேநிற்கும்
நாணில் நரக நெறிக்கே வழிசெயும்
ஊனில் சுடுமங்கி யுத்தமன் றுனே.

ஊனில் சுடும் அங்கி உத்தமன்ருனே - உடலில் அக்கினி மயமாக இருந்து குட்டை வெளிப்படுத்திக்கொண்டுள்ளது உத்தமனாகிய பரசிவம். காணில் தனது கலவியு ளே நிற்கும் - அதுவே ஆண் பெண் கூட்டுறவினிருந்து அக்கினி மண்டலத்தில் விளக்கம் பெறு கிறது. பேணிற் பிறவா உலகருள் செய்திடும் - அத்தகைய அக் கினியை நீ காப்பாற்றி மேலெழச் செய்தால் மீண்டும் பிறவிக்கு வாராத ஒளியுலகைக் கொடுக்கும். நாணில் நரக நெறிக்கே வழி செயும் - இதைச் செய்ய நீ நானுவாயாகில் உன்னை நரகில் செலுத்தி மேலும் பிறவிக்கே வழி செய்யும்.

இவ்வாழ்வியிருந்துகொண்டே மீண்டு வாராத நெறி அடையலாம் என்பதாம். 7

1464. ஒத்தசெங் கோலார் உலப்பிலி மாதவர்
எத்தனை யாயிரம் வீழ்ந்தனர் எண்ணிலி
சித்தர்கள் தேவர்கள் மூவர் பெருமையாய்
அத்த நிவனென்றே அன்புறு வார்களே.

ஒத்த செங்கோலார் - நேர்மையான செங்கோல் அரசர்கள். உலப்பிலி மாதவர் - உண்மையான வேத நெறி விளக்கிய முனிவர் கள். எத்தனை ஆயிரம் வீழ்ந்தனர் - எத்தனை ஆயிரம் பேர்கள் இவ் வுண்மை உணராது அழிந்தொழிந்தார்கள். எண்ணிலி சித்தர்கள் தேவர்கள் மூவர் - இவ்யோகத்தை அறிந்த எண்ணற்ற சித்தர்களும், தேவர்களும், பிரமன் திருமால் உருத்திரன் ஆகிய மூவர்களும். பெரு மையாய் அத்தன் இவன் என்றே அன்புறுவார்களே - பெருமையாகப் பரசிவத்தைத் தவிர வேறு உயிருக்கு நன்மை செய்பவர் இல்லை என்று அடிபணிவார்கள்.

குண்டலினியோகமே ஓளியைத் தந்து இருளை அகற்றி இறவா மையைத் தருவது என்பதாம். 8

1465. யோகிக்கு யோகாதி மூன்றுள கொண்டுற்றோர்
ஆகத் தருகிரி யாதி சரியையாந்
தாகத்தை விட்ட சரியையொன் றும்ஒன்றுள்
ஆதித்தன் பத்தியுள் அன்புவைத் தேனே.

யோகிக்கு யோகாதி மூன்றுள கொண்டுந்ரோர் - யோகம், கிரியை, சரியை ஆகிய மூன்று நெறிகளையும் கொண்டு மேன்மையுறுவர் யோகியராவர். ஆகத்தகு கிரியாதி சரியையாம் - அவ்வாறுகத் தகுவன கிரியையில் கிரியை, கிரியையில் சரியை ஆகியவாம். தாகத்தை விட்ட சரியை ஒன்றும் - ஆசையை விட்ட சரியை ஒன்றாகும். ஒன்றுள் ஆதித்தன் பத்தியுள் அன்பு வைத்தேனே - அவ்வாறு விளங்கும் ஒளி மண்டல சிவாதித்தன் பத்தியில் சிறந்த அன்பு கொண்டேனே.

தேகத்தில் சூரிய கண்டத்தில் விளங்கும் சூரியனை சிரசின்மேல் விளங்கும் ஒளிமண்டலமாக்ருவதில் சிவாதித்தன் விளங்கும் உண்மையைக் கண்டு நான் ஆதித்தன் பத்தியில் அன்பு கொண்டேன்.

ஆதித்தன் வகைபற்றி ஏழாந் தந்திரத்துள் காண்க.

9

1466. யோகச் சமயமே யோகம் பலவுன்னல்
யோக விசேடமே அட்டாங்க யோகமாம்
யோகநிர் வாணமே யுற்ற பரோதயம்
யோக அபிடேகமே ஒண்சித்தி யுற்றலே.

யோகச் சமயமே யோகம் பல உன்னல் - யோக நெறியில் சமய தீட்சை என்பது, பல யோக நெறிகளைப்பற்றி எண்ணுதல். யோக விசேடமே அட்டாங்கயோகமாம் - யோக நெறியில் விசேட தீட்சையாவது, அட்டாங்க யோகநெறி பற்றிநிற்றல். யோக நிர்வாணமே உற்ற பரோதயம் - யோகத்தில் நிருவாண தீட்சையாவது பரை தரிசனம் பெறுதலாம். யோக அபிடேகமே ஒண்சித்தியுற்றலே - யோக அபிடேகமாவது, ஒளிமிக்க சித்திகளை அடைதல்.

யோகம் பல - அடயோகம், இராஜயோகம், இலயயோகம், மந்திர யோகம், குண்டலினியோகம், சிவயோகம் முதலிய பல. அட்டாங்க யோகம் - இயமாதி எட்டு. பரோதயம் - பரை + உதயம் = பரை வெளிப்பாடு. தன்னைச் சூழவுள்ள சிரமண்டலத்தில் ஒளியை அறிவது.

தன்னைச் சூழ ஒளி விளங்குவதை அறியும் ஆற்றல் கிட்டியதை யோக பாதத்தில் அபிஷேகமாகும். ஒண் - ஒளி.

யோகத்தில் நால்வகை தீட்சையும் பயனும் கூறியவாறு.

10

8. ஞானம்

1467. ஞானத்தின் மிக்க அறநெறி நாட்டில்லை
ஞானத்தின் மிக்க சமயமும் நன்றன்று
ஞானத்தின் மிக்கவை நன்முத்தி நல்காவா
ஞானத்தின் மிக்கார் நரரின்மிக் காரே.

ஞானத்தின்மிக்க அறநெறி நாட்டில்லை - ஞானத்தில் சிறந்த அறநெறி நாட்டில் இல்லை. ஞானத்தின் மிக்க சமயமும் நன்றன்று - ஞானத்தைக் கொடுக்காத சமய நெறியும் நல்லது அன்று. ஞானத்தின் மிக்கவை நன்முத்தி நல்காவாம் - ஞானத்துக்குப் புறம்பானவை நல்ல வீடுபேற்றை அளிக்காது. ஞானத்தின் மிக்கார் நரரின் மிக்காரே - ஞானத்தில் சிறந்து விளங்குபவரே மக்களில் மேலோராவார்.

ஞானமே வீடுபேற்றுக்கு வாயிலாதலின் சிறந்தது என்பதாம். 1

1468. சத்தமுஞ் சத்த மனனுந் தகுமனம்
உய்த்த வுணர்வு முணர்த்தும் அகந்தையுஞ்
சித்தமென் றிம்மூன்றுஞ் சிந்திக்குஞ் செய்கையுஞ்
சத்தங் கடந்தவர் பெற்றசன் மார்க்கமே.

சத்தமுஞ் சத்த மனனும் - நாதமும், நாதவடிவான மனமும். தகுமனம் உய்த்தவுணர்வும் உணர்த்தும் அகந்தையும் - தக்க அம்மனம் தந்த புத்தியும், புத்தியை உணர்த்தும் அகங்காரமும் ஆகிய. சித்தம் என்றும் மூன்றும் - சித்தம் என்ற இம்மூன்றும். சிந்திக்குஞ் செய்கையும் - அது சிந்திக்கின்ற செயலும். சத்தங் கடந்தவர் பெற்ற சன் மார்க்கமே - அவற்றால் விளையும் நாதமும் கடந்த ஞானியர் பெற்ற நெறியே சன்மார்க்கம் ஆம்.

மனம் புத்தி அகங்காரத்தின் சேர்க்கையே சித்தம். சித்தம் சிந்திப் பது. சிந்திப்பதை விட்டால் அந்தக்கரண சேட்டை இல்லை. சிந்திப் பது இல்லையெனில் நாதத் தொனியும் இல்லை.

சன்மார்க்கத்தில் நிற்கும் ஞானிகள் எண்ணமற்ற நாதாந்தத்தில் நிற்பர். 2

1469. தன்பால் உலகுந் தனக்கரு காவதும்
அன்பா லெனக்கரு ளாவது மாவன
என்பார்கள் ஞானமும் எய்துஞ் சிவோகமும்
பின்பாலின் நேயமும் பெற்றிடுந் தானே.

தன்பால் உலகுந் தனக்கு அருகாவதும் - சீவனது சித்தத்தில் அமைந்துள்ள சங்கற்ப உலகமும், தனது சூழ்நிலையில் புறத்தே அமைந்துள்ள உலகமும். அன்பால் எனக்கு அருளாவதுமாவன என்பார்கள் - அன்பினால் எனக்கு அருளாக அமைந்தன என்பர் ஞானிகள். ஞானமும் எய்துஞ் சிவோகமும் - இவ்வகையான ஞானமும் அதனால் அமையும் சிவபாவனையும். பின்பாலின் நேயமும் பெற்றிடுந்தானே - பின்னர் அறியப்படு பொருளாகிய சிவத்தையும் பெற்றிடுவர்.

ஞானியர் எல்லாம் அருள் என்றே இருப்பதால் நேயப் பொருளாகிய சிவத்தைப் பெற்றிடுவர். 3

1470. இருக்குஞ் சேம இடம்பிரம மாகும்
வருக்கஞ் சராசர மாகும் உலகந்
தருக்கிய ஆசார மெல்லாந் தருமே
திருக்கமில் ஞானத்தைத் தேர்ந்துணர்ந் தோர்க்கே.

திருக்கமில் ஞானத்தைத் தேர்ந்துணர்ந்தோர்க்கே - மாறுபாடற்ற ஞானத்தைத் தெளிந்து உணர்ந்தவர்க்கு. இருக்குஞ் சேம இடம் பிரமமாகும் - சார்ந்திருக்கும் காவலான இடம் அழியாத பிரமப் பொருளாகும். வருக்கம் சராசரமாகும் உலகம் - அசைவனவாயும், அசையாதனவாயும் இருவகையாகக் காணப்படும் உலகம். தருக்கிய ஆசார மெல்லாந் தருமே - மேலான ஞானம் விளங்கும் ஒழுக்கம் எல்லாந் தரும்.

வருக்கம் - வகை. திருக்கமில் - மாறுபாடற்ற.

ஞானியர் பிரமப்பொருளைச் சார்ந்திருப்பதால் உலகமே மேலான ஒழுக்கத்தைத் தரும் 4

1471. அறிவும் அடக்கமும் அன்பும் உடனே
பிறியா நகர்மன்னும் பேரரு ளாளான்
குறியுங் குணமுங் குரைகழல் நீங்கா
நெறியறி வார்க்கிது நீர்த்தொனி யாமே.

அறிவும் அடக்கமும் அன்பும் உடனே - அறிவு, அடக்கம், அன்பு ஆகிய மூன்றும் என்றும். பிறியா நகர் மன்னும் பேரருளாளன் - நீங்கா நகரில் கோயிலாக் கொள்ளும் பேரருளுடையவன். குறியுங் குணமுங் குரைகழல் நீங்கா - உருக்கொண்ட நிலையையும், கலியாண குணங்களையும் எண்ணி ஒலிக்கின்ற திருவடியை நீங்காத. நெறியறி வார்க்கு இது நீர்த்தொனியாமே - நெறியினையுடைய ஞானிக்குச் சிந்தனையில் நீர் அருவியின் சலசலப்புபோல் சிரசில் அமையும்.

நீர்த்தொனி - நீர் அருவியின் சலசலப்பு. ஞானிக்குச் சிந்தனையால் சிரசில் நீர்த்தொனிபோன்ற நாதம் அமையும். “நாதமதாக அறியப்படு நந்தி” மந்திரம் 1542. “ஞானவாள் ஏந்துமையர் நாதப் பறை அறைமின்” திருவாசகம்.

பேரருளாளானது வரவு நீர்த்தொனிபோன்று ஞானிக்குப் புலப்படுத்தும். 5

1472. ஞானம் விளைந்தெழு கின்றதோர் சிந்தையுள்
ஏனம் விளைந்தெதி ரேகாண் வழிதொறுங்
கூனல் மதிமண்டலத்தெதிர் நீர்கண்டு
ஊனம் அறுத்துநின் றெண்சுட ராகுமே.

ஞானம் விளைந்தெழுகின்றதோர் சிந்தையுள் - ஞானம் முதிர்ந்து எழுகின்ற எண்ணநிலையில். ஏனம் விளைந்தெதிரே காண்வழிதொறும் - கருவியாகிய நாதம் தோன்றி முகத்தின் முன் எங்கும். கூனல் மதிமண்டலத் தெதிர் நீர் கண்டு - இளம்பிறை மண்டலத்தின் ஒளியைத் தரிசித்து. ஊனம் அறுத்து நின்று ஒண் சுடராகுமே - உடலின் இழிதகைமையை உணர்ந்து உடலைக் கடந்து ஒளி மிக்கச் சோதியாகுமே.

ஞானம் - ஞான சாதனமாகிய நாதம். கூனல் மதிமண்டலம் - சிரசைச் சூழ தோளின் இரு பக்கங்களிலும் அமையும் ஒளி. இதனைச் சோம வட்டம் என்பர். எதிர் நீர் - சோமவட்டத்தில் உள்ள ஒளி.

ஞானி உடலின் இழிதகைமையை உணர்ந்து ஒளியே தான் என்று அறிவான்.

6

1473. ஞானிக் குடன்குண ஞானத்தில் நான்குமா
மோனிக் கிவையொன்றுங் கூடாமுன் மோகித்து
மேனிற்ற லாஞ்சத்தி வித்தை விளைத்திடுந்
தானிக் குலத்தோர் சரியை கிரியையே.

ஞானிக்கு உடன் குணம் ஞானத்தில் நான்குமாம் - ஞானிக்கு உடனைய தன்மையாக ஞானத்தில் ஞானம், ஞானத்தில் யோகம், ஞானத்தில் கிரியை, ஞானத்தில் சரியை ஆகிய நான்கும் ஆகும். மோனிக்கு இவை யொன்றுங் கூடா - அநுபவமுதிர்ந்து பிரணவ சித்தியான மௌனிக்கு இவை ஒன்றுந் தேவை இல்லை. முன் மோகித்து மேல் நின்றலாஞ் சத்தி வித்தை விளைத்திடும் - முன்னே பரவச மடைந்து மேல் சந்திர மண்டல ஒளியில் விளங்கும் சத்தி ஞானத்தை அளித்துவிடும். தானிக்குலத்தோர் சரியை கிரியையே - அவ்வாறின்றி ஆதாரங்களிலே பொருந்தி யோகம் புரிவோர்க்குச் சரியையும், கிரியையுமேயாகும்.

மோனி - மௌனத்தை அநுசரிப்பவர். சரியையாதி பாதங்கள் ஒன்றும் வேண்டா. தானிக் குலத்தோர் - தானங்களில் நின்று யோகம் செய்வோர். இவருக்குச் சரியையும் கிரியையுமேயாகும்.

ஞானிக்கு ஞானத்தில் நான்கும் ஆகும்.

7

1474. ஞானத்தின் ஞானுதி நான்குமா ஞானிக்கு
 ஞானத்தின் ஞானமே நானென தென்மூல்
 ஞானத்தில் யோகமே நாதாந்த நல்லொளி
 ஞானக் கிரியையே நன்முத்தி நாடலே.

ஞானத்தின் ஞானுதி நான்குமாம் ஞானிக்கு - ஞானிக்கு ஞானத்தில் ஞான முதலான நான்கு நிலைகள் உண்டு. ஞானத்தின் ஞானமே நான் எனது என்மூல் - ஞானத்தில் ஞானமாவது, நான் என்ற அகப்பற்றும் எனது என்ற புறப் பற்றும் இல்லாமை. ஞானத்தில் யோகமே நாதாந்த நல்லொளி - ஞானத்தில் யோகமாவது நாதாந்தத்தில் நற்சோதியைக் காண்டலாம். ஞானக் கிரியையே நன்முத்தி நாடலே - ஞானத்தில் கிரியையாவது, நல்ல வீடுபேற்றை விரும்புதலாம்.

ஞானியர் முத்தியை விரும்பி நாதாந்தத்தில் நின்று, யோகம் கிட்டி, அதன்மேலான பிரணவம் சித்தித்து, நான் எனது என்ற பற்று விட்டுப் பிரணவ நிலையை அடைவர்.

ஞானுதி நான்கின் பயன் கூறியவாறு.

8

1475. நண்ணிய ஞானத்தின் ஞானுதி நண்ணுவோன்
 புண்ணிய பாவங் கடந்த பிணக்கற்றோன்
 கண்ணிய நேயங் கரைஞானங் கண்டனோன்
 திண்ணிய சுத்தன் சிவமுத்தன் சித்தனே.

நண்ணிய ஞானத்தின் ஞானுதி நண்ணுவோன் - பெற்ற ஞானத்தில் ஞானுதி நான்கும் கைவரப்பெற்றவன். புண்ணிய பாவங் கடந்த பிணக்கற்றோன் - புண்ணியத்தால் அடையும் நற்பயனையும், பாவத்தால் வரும் தீய பயனையும் கடந்து நிற்பவனாவான். கண்ணிய நேயங் கரைஞானங் கண்டனோன் - பெருமையான நேயப் பொருளின் ஞான வரம்பைக் கண்டவன். திண்ணிய சுத்தன் சிவமுத்தன் சித்தனே - திண்மையான மலக் குற்றங்கள் அற்றவனும், சிவமுத்தனும், சித்தனும் மாவான்.

சிவமுத்தன் - சிவப்பேற்றை அடைந்தவன். சித்தன் - அறிவின் எல்லையைக் கண்டவன்.

ஞானி ஞானத்தின் எல்லையைக் கண்ட சிவமுத்தனும் சித்தனும் ஆவான்.

9

1476. ஞானச் சமயமே நாடுந் தனைக்காண்டல்
 ஞான விசேடமே நாடு பரோதய
 ஞானநிர் வாணமே நன்றறி வானருள்
 ஞானுபி டேகமே நற்குரு பாதமே.

ஞானச் சமயமே நாடுந் தனைக்காண்டல் - மெய்ப்பொருளை விரும்பும் ஞானி மெய்ப்பொருளைப்போலத் தானும் ஒளி வடிவினன் என்று அறிவது, ஞானத்தில் சமய தீட்சையாகும். ஞான விசேடமே நாடுபரோதயம் - அவ்வாறு ஒளி விளங்குவதே, ஞானத்தில் விசேட தீட்சையாகும். ஞான நிர்வாணமே நன்றறிவான் அருள் - நன்மைகளை அறிந்து வழங்கும் மெய்ப்பொருளின் அருளை அடைதல் ஞானத்தில் நிருவாண தீட்சையாகும். ஞானாபிடேகமே நற்குரு பாதமே - குருமண்டலத்தில் விகற்பமறக் கலத்தல் ஞானாபிடேகமாகும்.

ஆன்மா தன்னை அறிதல் ஆன்மதரிசனம். ஆன்மா பரையை அறிதல் சிவதரிசனம். ஆன்மா இடையறாது பரையில் நிற்பதல் சிவயோகம். ஆன்மா குருமண்டலத்தில் அழுந்தல் சிவபோகம்.

ஞானச் சமயம் முதல் நான்கின் பயன் கூறியவாறு.

10

9. சன்மார்க்கம்

1477. சாற்றுஞ்சன் மார்க்கமாந் தற்சிவ தத்துவத்
தோற்றங்க ளான சுருதிச் சுடர்கண்டு
சீற்றம் ஒழிந்து சிவயோக சித்தராய்க்
கூற்றத்தை வென்றார் குறிப்பறிந் தார்களே.

சாற்றுஞ் சன்மார்க்கமாம் - சொல்லப்பெறும் சன்மார்க்கமாவது. தற்சிவ தத்துவத் தோற்றங்களான சுருதிச் சுடர் கண்டு - தற்பதப் பொருளான சிவத்தின் உண்மை வடிவங்களான நாத விந்துக்களில் விளங்கும் சுடரைக் கண்டு சீற்றம் ஒழிந்து சிவயோக சித்தராய் - சினத்தை விட்டுச் சிவயோகத்தில் நிலைத்த சித்தமுடையராய். கூற்றத்தை வென்றார் குறிப்பறிந்தார்களே - காலனை வென்ற இறைவனது திருவுள்ளக் குறிப்பை உணர்ந்தவர் பற்றும் நெறியாம்.

சன்மார்க்கம் - நன்னெறி. தற்சிவம் - தத் என்ற சொல்லால் குறிப்பிடப்பெறும் சிவம். சிவதத்துவம் - சிவம் விளங்கும் தத்துவம். சிவதத்துவம் விளங்கச் செய்வதே சிவயோகம். சிவயோக சித்தர் - சிவதத்துவத்தின் இறுதிக்கண்ணுள்ள விந்து நாதங்களை உணர்ந்தவர். கூற்றத்தை வென்றார் குறிப்பு - தேகத்தை விட்டு ஆகாய மயமான தன்னை வந்து அடை என்ற குறிப்பு.

தேகத்தையும் ஆன்மாவையும் வேறுபடுத்துபவன் கூற்றன். ஆன்மாவின் உண்மை நிலை விந்து நாத மயமானது என்பதை அறிந்து தேகம் தானல்ல என்பதை அநுபவமாய் அறிந்த ஞானியர் தேகம் இருப்பதையும் இல்லாது போதலையும் கவலையுறுவதில்லை. சிவம் எல்லாவற்றிலும் விளங்குவதுபோன்று சிவயோகியர் எல்லாப் பூதங்களிலும் கலந்து அறிவுடன் நிற்பதை “கூற்றத்தை வென்றார் குறிப்பு” என்று கூறியுள்ளார்.

சன்மார்க்கமாவது, கூற்றத்தை வென்றாது குறிப்பை அறிந்து
அவரை அடைதலேயாம். 1

1478. சைவப் பெருமைத் தனிநா யகன்நந்தி
உய்ய வகுத்த குருநெறி ஒன்றுண்டு
தெய்வச் சிவநெறி சன்மார்க்கஞ் சேர்ந்துய்ய
வையத்துள் ளார்க்கு வகுத்துவைத் தானே.

சைவப் பெருமைத் தனிநாயகன் நந்தி - சைவத்துக்குப் பெருமையைத் தரும் ஒப்பற்ற தலைவனாகிய சிவன். உய்ய வகுத்த குருநெறி ஒன்றுண்டு - ஆன்மாக்கள் உய்திபெறும்வண்ணம் அமைத்த ஒளி நெறி ஒன்றுண்டு. தெய்வச் சிவநெறி சன்மார்க்கம் - அதுதான் தெய்வச் சிவநெறியாகிய சன்மார்க்கம். சேர்ந்துய்ய வையத்துள் ளார்க்கு வகுத்து வைத்தானே - அதனைச் சேர்ந்து உய்திபெறுமாறு இவ்வுலகிலுள்ளார்க்கு அமைத்துக் கொடுத்தான்.

குரு நெறி - ஒளி நெறி. அநுபவமுள்ள குருவால் உணர்த்தப் பட்டவேண்டியமையின் இது உபதேச நெறியாம்.

சைவ நெறி சிவனால் அமைக்கப்பட்ட நெறியாகும். 2

1479. தெரிசிக்கப் பூசிக்கச் சிந்தனை செய்யப்
பரிசிக்கக் கீர்த்திக்கப் பாதுகஞ் குடக்
குருபத்தி செய்யுங் குவலயத் தோர்க்குத்
தருமுத்திச் சார்பூட்டுஞ் சன்மார்க்கந் தானே.

தெரிசிக்கப் பூசிக்கச் சிந்தனை செய்யப் பரிசிக்கக் கீர்த்திக்கப் பாதுகஞ் குட - தெரிசிக்கவும், பூசிக்கவும், தியானிக்கவும், தீண்டவும், புகழவும், திருவடி நிலையைச் சிரமேல் சூடவும். குருபத்தி செய்யுங் குவலயத்தோர்க்கு - குரு பத்தி செய்யும் மெய்யன்பர்களுக்கு. தருமுத்திச் சார்பூட்டுந் சன்மார்க்கந்தானே - சன்மார்க்கம் முத்தியை அடையத் துணைபுரியும்.

சிவம் அகண்டப் பொருள். சிவத்தின் ஆற்றல் குருவினிடம் பதிந்துள்ளது. குருவின் துணையால் இந்நெறி அடையத்தக்கது.

குருவே சிவமெனக் கொண்டு தரிசித்தல் முதலாயின செய்யின் வீடுபேற்றை எய்தலாம். 3

1480. தெளிவறி யாதார் சிவனை யறியார்
தெளிவறி யாதார் சிவனு மாகார்
தெளிவறி யாதார் சிவமாக மாட்டார்
தெளிவறி யாதவர் தீரார் பிறப்பே.

தெளிவறியாதார் சிவனை அறியார் - சிவம் அகண்ட வியாபகப் பொருள் என்பதை அறியாதார் மனத் தெளிவு பெருதவர்கள். தெளிவறியாதார் சீவனுமாகார் - தெளிவில்லாதவரானபடியால் சீவனது வியாபக ஆற்றலை அடையமாட்டார். தெளிவறியாதார் சிவமாக மாட்டார் - சீவன் வியாபகமாகாதபோது சிவமாகமாட்டார். தெளிவறியாதார் தீரார் பிறப்பே - அதனால் தெளிவில்லாதவர் பிறப்பு முடிவு ருது பெருகிநிற்கும்.

சிவம் வியாபகம் என்று உணர்ந்தவரே தன்னையும் தலைவனையும் உணர்ந்து பிறப்பை நீங்குவர். 4

1481. தானவ னாகித் தானைந்தா மலஞ்செற்று
மோனம தாமொழிப் பான்முத்த ராவது
மீனமில் ஞானனு பூதியில் இன்பமுந்
தானவ னாயற்ற லானசன் மார்க்கமே.

தான் அவனாகி - சுத்த ஆன்மாவாகிய தான் சிவமேயாகி. தான் ஐந்தாம் மலஞ்செற்று - தன்பால் பொருந்திய ஆணவம், கன்மம், மாயை, மாயேயம், திரோதாயி ஆகிய ஐம்மலங்களையும் நீக்கி மோனமதாம்மொழிப்பால் முத்தராவதும்-மோனம் என்ற பெயரினையுடைய ஒரு மொழியான பிரணவத்தை அடைந்து முத்தான்மா ஆவதும். ஈனமில் ஞானனுபூதியில் இன்பமும் - குற்றமில்லாது ஞான அநுபவத்தில் இன்பம் அடைவதும். தான் அவனாயற்றலான சன்மார்க்கமே - தான் சிவமாகத் தன்னிலை கெடல் சன்மார்க்கமாம்.

தான் அவனாதல் சன்மார்க்கத்தால் அடையலாம். 5

1482. சன்மார்க்கத் தார்க்கு முகத்தொடு பீடமுஞ்
சன்மார்க்கத் தார்க்கும் இடத்தொடு தெய்வமுஞ்
சன்மார்க்கத் தார்க்கு வருக்கந் தரிசனம்
எம்மார்க்கத் தார்க்கும் இயம்புவன் கேண்மினே

சன்மார்க்கத்தார்க்கு முகத்தொடு பீடமும் - சன்மார்க்கத்தார்க்களது முகமே சிவன் உறையும் பீடம் என்பதும். சன்மார்க்கத்தார்க்கும் இடத்தொடு தெய்வமும் - சன்மார்க்கத்தாரது இடமே கோயில் என்பதும். சன்மார்க்கத்தார்க்கு வருக்கந் தரிசனம் - சன்மார்க்கத்தாரது கூட்டத்தைக் காண்பதே சிவதரிசனம் என்பதும். எம்மார்க்கத் தார்க்கும் இயம்புவன் கேண்மினே - எம்மார்க்கத்தில் உள்ளோர்க்கும் கூறுகின்றேன், கேட்பீர்களாக.

பீடம் - ஆசனம். வருக்கம் - கூட்டம். எம்மார்க்கம் - சகமார்க்கம், சற்புத்திர மார்க்கம், தாசமார்க்கம் ஆகியவை.

சன்மார்க்கத்தாரது பெருமை கூறியவாறு. 6

1483. சன்மார்க்க சாதனந் தான்ஞான ஞேயமாம்
பின்மார்க்க சாதனம் பேதையர்க் காய்நிற்கும்
துன்மார்க்கம் விட்ட துரியத் துரிசற்றார்
சன்மார்க்கந் தானவ னாகுஞ்சன் மார்க்கமே.

சன்மார்க்க சாதனந்தான் ஞானஞேயமாம் - சன்மார்க்க சாதன மாவது. சிவத்தை அறியும் ஞானமாம். பின்மார்க்க சாதனம் பேதையர்க்காய் நிற்கும் - சன்மார்க்கம் ஒழிந்த ஏனைய சாதனம் அறிவில்லாத வர்க்கு ஆம். துன்மார்க்கம் விட்ட துரியத் துரிசற்றார் - தீமை தரும் மார்க்கத்தை விட்டுத் துரியத்தில் பொருந்திக் குற்றம் நீங்கினவர். சன்மார்க்கந்தான் அவனாகும் சன்மார்க்கமே - சன்மார்க்கம்தான் அவனாகும் நன்னெறியாம்.

சன்மார்க்கம் ஞானத்தால் தான் அவனாகும் நன்னெறியாம். 7

1484. சன்மார்க்க மெய்த வருமருஞ் சீடர்க்குப்
பின்மார்க்க மூன்றும் பெறவியல் பாமென்றால்
நன்மார்க்கந் தானே சிவனெடு நாடலே
சொன்மார்க்க மென்னச் சுருதிகைக் கொள்ளுமே.

சன்மார்க்கம் எய்தவரும் அருஞ் சீடர்க்கு - சன்மார்க்கத்தை அடைய வருகின்ற அருமையான சாதகர்க்கு. பின்மார்க்கம் மூன்றும் பெற இயல்பாம் என்றால் - ஏனைய மூன்று மார்க்கங்களும் பெறுவது இயல்பாதலின். நன்மார்க்கந் தானே சிவனெடு நாடலே - சிவனெடு பொருந்தும் நன்மார்க்கமே அவர்கட்கு வேண்டுவது ஆம். சொன் மார்க்கம் என்னச் சுருதி கைக்கொள்ளுமே - இதுவே பிரணவ மார்க்கம் என வேதம் கூறியது என்று கடைப்பிடிக்கவும்.

சன்மார்க்கமே சொன்மார்க்கமாம். 8

1485. அன்னிய பாசமும் ஆகுங் கருமமும்
முன்னும் அவத்தையும் மூலப் பகுதியும்
பின்னிய ஞானமும் பேதாதி பேதமுந்
தன்னெடுங் கண்டவர் சன்மார்க்கத் தோரே.

அன்னிய பாசமும் - தனக்கு வேறாய் பாசத்தையும். ஆகுங் கருமமும் - பாசத்தால் கருமத்தையும். முன்னும் அவத்தையும் - கன்மங் காரணமாகப் பிறப்பு இறப்புக்களாகிய அவத்தைகளையும். மூலப் பகுதியும் - அவத்தைக்கு ஏதுவான மூலப் பிரகிருதியையும். பின்னிய ஞானம் - இவற்றுடன் பொருந்தி இவற்றை அறியும் ஞானத்தையும் பேதாதி பேதமும் - இவைகளின் பேதங்களையும். தன்னெடும் - இவற்றோடு ஆன்மாவாகிய தன்னையும். கண்டவர் சன் மார்க்கத்தோரே - கண்டவர் சன்மார்க்கத்தார் ஆவர்.

சன்மார்க்கத்தில் நிற்போர் பாசம் முதலியவற்றை நீங்கிச் சிவச் சோதியே தான் என்று அறிவர். 9

1486. பசுபாச நீக்கிப் பதியுடன் கூட்டிக்
கசியாத நெஞ்சங் கசியக் கசிவித்
தொசியாத வுண்மைச் சொருபோ தயத்துந்
றசைவான தில்லாமை யானசன் மார்க்கமே.

பசு பாசம் நீக்கி - ஆன்மாவைப் பாசத்தினின்றும் பிரித்து. பதியுடன் கூட்டி - பதியோடு சேர்த்து. கசியாத நெஞ்சங் கசியக் கசிவித்து - கசியாத மனத்தை நன்றாகக் கசியவைத்து. ஓசியாத உண்மைச் சொருபோதயத்து உற்று - கெடாத மெய்ப்பொருள் தோற்றத்துள் பொருந்தி. அசைவானது இல்லாமையான சன் மார்க்கமே - அசையாதபடி சமாதி கூடியிருத்தலே சன்மார்க்கமாம்.

உண்மைச் சொருபத்தில் பொருந்தியிருத்தலே சன்மார்க்கமாம். 10

1487. மார்க்கஞ்சன் மார்க்கிகள் கிட்ட வகுப்பது
மார்க்கஞ்சன் மார்க்கமே யன்றிமற் றென்றில்லை
மார்க்கஞ்சன் மார்க்க மெனுநெறி வைகாதோர்
மார்க்கஞ்சன் மார்க்க மாஞ்சித்த யோகமே.

மார்க்கஞ் சன்மார்க்கிகள் கிட்ட வகுப்பது - சன்மார்க்கத்தி லுள்ளோர் அடைய வகுக்கும் மார்க்கம். மார்க்கஞ் சன்மார்க்கமே யன்றி மற்றென்றில்லை - சன்மார்க்கமாகிய மார்க்கமன்றிப் பிறிதொன் றில்லை. மார்க்கஞ் சன்மார்க்கமெனு நெறி வைகாதோர் - மார்க்க மாகிய சன்மார்க்க நெறியைப் பொருந்தாதோர். மார்க்கஞ் சன் மார்க்கமாஞ் சித்த யோகமே - மார்க்கம் யோகசித்திகளைத் தரும் நன்னெறியாம்.

சன்மார்க்கமே ஞானத்தைத் தரும் மார்க்கம் ஆம்.

11

10. சகமார்க்கம்

1488. சன்மார்க்கந் தானே சகமார்க்க மானது
மன்மார்க்க மாமுத்தி சித்திக்குள் வைப்பதாம்
பின்மார்க்க மானது பேராப் பிறந்திறந்
துன்மார்க்க ஞானத் துறுதியு மாமே.

சன்மார்க்கந்தானே சகமார்க்கமானது - ஞான நெறியானது தோழமை நெறியாலே அடையப்படுவது. மன்மார்க்க மாமுத்தி சித்திக்குள் வைப்பதாம் - இராஜ மார்க்கமாகிய இது பின் வீடுபேற்றையும் சித்தியையும் தருவதாம். பின்மார்க்கமானது பேராப் பிறந்திறந்து - இவையல்லாத பிற்பட்ட நெறிகள் நீங்காப் பிறப்பையும் இறப்பையும்

பொருந்தி. உன்மார்க்க ஞானத்து உறுதியுமாமே - ஞானத்தை நினைத்து நினைத்து உறுதிபெற வாயில்களாகும்.

சகமார்க்கம் - தோழமை நெறி. மன்மார்க்கம் - இராஜமார்க்கம். பின்மார்க்கம் - சற்புத்திரமார்க்கம், தாசமார்க்கம் ஆகிய இரண்டு. உன்னுதல் - நினைத்தல்.

சகமார்க்கமாகிய தோழமை நெறி முத்தியையும் சித்தியையும் அளிப்பதாகும். 1

1489. மருவுந் துவாதச மார்க்கமில் லாதார்
குருவுஞ் சிவனுஞ் சமயமுங் கூடார்
வெருவுந் திருமகள் வீட்டில்லை யாகும்
உருவுங் கிளையும் ஒருங்கிழப் பாரே.

மருவுந்துவாதச மார்க்கமில்லாதார் - சிரசின்மேல் பன்னிரண்டு அங்குலத்தில் பொருந்துகின்ற மார்க்கத்தை அறியாதார். குருவுஞ் சிவனுஞ் சமயமுங் கூடார் - துவாத சாந்தத்திலுள்ள குரு மண்டலமாகிய ஒளி மண்டலத்தையும், அங்கு விளங்கும் சிவத்தையும், இவற்றை உணர்த்தும் சமயத்தையும் அறியாதவராவார். வெருவுந் திருமகள் வீட்டில்லையாகும் - இவரது இல்லத்தில் இலக்குமி தங்காது அகன்றுவிடும். உருவுங் கிளையும் ஒருங்கிழப்பாரே - தனது உருவத்தையும், சுற்றத்தையும் விட்டு இறந்துபடுவர்.

துவாதச மார்க்கம் - பிராசாத நெறி. அகரம் முதலாகிய பன்னிரு கலைகளின் வழி இறைவனை அடைதல். சிரசின்மேல் துவாதசாந்தத்தில் விளங்கும் குருமண்டலமே ஆன்மாவும் சிவனும் பொருந்தும் இடம் என்க. உருவை இழத்தல் - இறவாநிலை பெருமை.

துவாதச மார்க்கத்தில் நிற்போர் இறவாமை எய்துவார். 2

1490. யோகச் சமாதியின் உள்ளே யகலிடம்
யோகச் சமாதியின் உள்ளே யுளரொளி
யோகச் சமாதியின் உள்ளே யுளசத்தி
யோகச் சமாதி யுகந்தவர் சித்தரே.

யோகச் சமாதியின் உள்ளே அகலிடம் - துவாத சாந்தத்தில் நிலை பெற்றவர் யோக சமாதியைப் பெறுவர். யோகச் சமாதியின் உள்ளே உளரொளி - இந்நிலையில் பிரபஞ்சம் எல்லாம் சூக்குமமாக அங்குள்ளன. யோகச் சமாதியின் உள்ளே உள சத்தி - அவ்வொளியில் சிவமும் சத்தியும் உள்ளன. யோகச் சமாதியுகந்தவர் சித்தரே - இதனை விரும்பி மேற்கொண்டவர்களே சித்தர்கள்.

யோகச் சமாதியை விரும்பி எல்லாவற்றையும் உணர்ந்திருந்தவர் சித்தராவார். 3

1491. யோகமும் போகமும் யோகியர்க் காகுமால்
யோகம் சிவரூபம் உற்றிடும் உள்ளத்தோர்
போகம் புவியிற் புருடார்த்த சித்திய
தாகும் இரண்டும் அழியாத யோகிக்கே.

யோகமும் போகமும் யோகியர்க்காகுமால் - யோகமும் போகமும் ஆகிய இரண்டும் யோகியர்க்கு ஆகும். யோகஞ் சிவரூபம் உற்றிடும் - யோகத்தால் சிவசாரூபம் பெற்று விளங்குவார். உள்ளத்தோர் போகம் புவியிற் புருடார்த்த சித்தியதாகும்-அதனால் அவர் பூவுலகில் அடையப் பெறும் அறம் பொருள் இன்பம் வீடு ஆகிய நான்கு புருடார்த்தங்களையும் அடைந்தவராவார். இரண்டும் அழியாத யோகிக்கே - அழியாத யோகிக்கு யோகமும் போகமும் பொருந்துவனவாம்.

சிவசாரூபம் பெறுதலாவது, சூக்கும ஒளியுடல் (சிவன் உருவாக) அமைந்து எங்கும் தடையறச் செல்லும் ஆற்றலைப் பெறுதல். உள்ளத்தோர் - உள்ளத்தையுடையவர், ஆன்மா.

சகமார்க்கத்திலுள்ள யோகியர்க்கு இம்மையில் இன்பமும் மறுமையில் முத்தியும் ஆகும். 4

1492. ஆதார சோதனை யானாடி சுத்திகள்
மேதாதி யீரெண் கலாந்தத்து விண்ணொளி
போதா லயத்துப் புலன்கர ணம்புந்தி
சாதா ரணங்கெட லாஞ்சக மார்க்கமே.

ஆதார சோதனையால் நாடி சுத்திகள்-ஆதார சோதனையால் நாடி சுத்தி அமைந்து. மேதாதி ஈரெண் கலாந்தத்து விண்ணொளி - மேதை (அகரம்) முதலான பதினாறு கலைகளில் விளங்கும் ஆகாயமும் அவற்றில் விளங்கும் ஒளியும் புலனாகும் போதாலயத்துப் புலன்கரணம் புந்தி - அறிவின் ஆலயம் என்ற ஆன்மாவில் புலன்களும், பொறிகளும், புத்தியும். சாதாரணங் கெடலாஞ் சகமார்க்கமே - தம்முடைய இயல்பான கிழ் இழுக்குந் தன்மையை விட்டு நிற்பதே சகமார்க்கமாகும்.

ஆதார சோதனையாவது, யோக குருவால் ஒளி ஞானம் பெற்றுச் சாதனம் செய்வதால் ஆதாரங்களைப் பற்றிய அத்துவா சுத்தி அமைதல். இதனால் நாடி சுத்தி அமைவதோடு மேல் விளங்கும் ஒளியும் புலனும். சோடசகலை - பதினாறு கலை. கலைகள் பன்னிரண்டு என்றும், பதினாறு என்றும், ஐந்து என்றும் பல பிரிவு உண்டு.

சகமார்க்கத்தில் உள்ளோர் மேதாதியாயுள்ள சோடசகலை வழியில் நின்று பொறிபுலன்களின் தன்மைகெட ஒளியை அறிவர். 5

1493. பிணங்கிநிற் கின்றவை ஐந்தையும் பின்னை
அணங்கி யெறிவ னயிர்மன வாளாற்
கணம்பதி னெட்டுங் கருதும் ஒருவன்
வணங்கவல் லான்சிந்தை வந்துநின் ருனே.

பிணங்கி நிற்கின்றவை ஐந்தையும் - ஆன்மாவைக் கீழ்நோக்கில் அழைத்துச் செல்லுகின்ற ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தையும். பின்னை அணங்கி எறிவன் அயிர் மனவாளால் - பின்னர் மனம் என்னும் கூறிய வாளால் வருத்தித் துன்புறுத்துவேன். கணம் பதினெட்டுங் கருதும் ஒருவன் - அப்போது பதினெண் கணங்களும் கருதுகின்ற ஒருவனும். வணங்க வல்லான் - வணங்கத்தக்கவனும் ஆகிய இறைவன். சிந்தை வந்து நின்றானே - சிந்தையில் பொருந்தி நின்றான்.

அணங்கி - வருத்தி. அயிர் - கூர்மை.

ஐந்து இந்திரியங்களையும் அடக்கும் யோகியின் சிந்தையில் இறைவன் பொருந்தி நிற்பான்.

6

1494. வளங்கனி யொக்கும் வளநிறத் தார்க்கும்
வளங்கனி யொப்பதோர் வாய்மைய னாகும்
உளங்கனிந் துள்ள முகந்திருப் பார்க்குப்
பழங்கனிந் துள்ளே பகுந்துநின் ருனே.

வளங்கனியொக்கும் வள நிறத்தார்க்கும் - வளமான கனியைப் போன்ற கனியையுடைய செம்மையாளர்க்கும். வளங்கனியொப்பதோர் வாய்மையனாகும் - நல்ல கனியைப்போன்று இன்பந்தரும் உண்மைப் பொருளாகும். உளங் கனிந்துள்ளம் உகந்திருப்பார்க்கு - மனங் கனிந்து உள்ளே மகிழ்ந்திருப்பார்க்கு. பழங் கனிந்துள்ளே பகுந்து நின்றானே - பழத்தினின்றும் சாற்றினை நீக்கி எடுப்பதுபோல இவரைத் தத்துவங்களினின்றும் நீக்கித் தானும் உடனிருந்தான்.

நிறம் - தன்மை. வளநிறத்தார் - சன்மார்க்கர். உள்ளம் உகந்திருப்பார் - சகமார்க்கர்.

சகமார்க்கத்தில் நிற்போரைத் தத்துவங்களினின்றும் நீக்கி உடனிருந்தருளுவான் இறைவன்.

7

11. சற்புத்திர மார்க்கம்

1495. மேவிய சற்புத்திர மார்க்க மெய்த்தொழில்
தாவிப்ப தாஞ்சக மார்க்கஞ் சுகத்தொழில்
ஆவ திரண்டும் அகன்று சகமார்க்கத்
தேவியோ டொன்றல் சன்மார்க்கத் தெளிவதே.

மேவிய சற்புத்திர மார்க்க மெய்த் தொழில் தாவிப்பதாம் - பொருந்திய சற்புத்திர மார்க்கம் கிரியை வழி நிற்பதாம். சகமார்க்கஞ் சகத் தொழில் ஆவது - சகமார்க்கமாவது யோகத்தைப் பயப்பது. இரண்டும் அகன்று சகமார்க்கத் தேவியோடு ஒன்றல் - மேற்கூறிய இரு மார்க்கங்களும் கடந்து யோக சத்தியோடு பொருந்தியிருத்தல். சன்மார்க்கத் தெளிவதே - சன்மார்க்கத்தால் பெறும் ஞானமாம்.

சற்புத்திர மார்க்கம் - மகன் தந்தை போன்ற உறவு.

கிரியையாளர் சற்புத்திர மார்க்கத்தில் நின்று யோகம் பயின்று ஞானம் பெறுவர்.

1

1496. பூசித்தல் வாசித்தல் போற்றல் செபித்திடல்
ஆசற்ற நற்றவம் வாய்மை அழுக்கின்மை
நேசித்திட் டன்னமும் நீசுத்தி செய்தன்மற்
ருசற்ற சற்புத் திரமார்க்க மாகுமே.

பூசித்தல் - பூசனை செய்தல். வாசித்தல் - பாராயணம் செய்தல். போற்றல் - இறைவனது புகழைச் சொல்லி வணங்குதல். செபித்திடல் - குறிப்பிட்ட மந்திரங்களைக் கூறிச் சிந்தித்தல். ஆசற்ற நற்றவம் - குற்றமற்ற தவ ஒழுக்கங்களை மேற்கொள்ளல். வாய்மை - உண்மை பேசுதல். அழுக்கின்மை - காமாதி அறுபகை நீங்குதல். நேசித்திட்டு அன்னமும் நீசுத்தி செய்தல் - அன்போடு ஹம்ச பாவனை செய்தல் ஆகிய இவ்வேட்டும். மற்று ஆசற்ற சற்புத்திர மார்க்க மாகுமே - குற்றமற்ற சற்புத்திர மார்க்கத்துக்குரிய உறுப்புக்களாம்.

அன்னம் - ஹம்சம் என்பதன் திரிபு. ஹம் சூரியனையும், ஸம் சந்திரனையும் உணர்த்துபவை. பூத சுத்தி நாடிசுத்தி முதலியவை சூரிய சந்திர சேர்க்கையால் எழும் நடு நாடியின் விளக்கத்தில் உள்ளன. கிரியை வழி பற்றியவர் பாவனை வழி கலாநியாசம் செய்வதில் சூரிய சந்திரர்கள் கீழ்நோக்குதலை விட்டு மேல்நோக்குதலைச் செய்யும். இவர் சதாசிவர் பதம் வரையில் செல்வர். சகமார்க்கத்தில் கூறிய பிராசாத நெறி நிற்போர் சிவநிலை வரை எய்துவர்.

பூசித்தல் முதலியவை சற்புத்திர மார்க்கத்தின் எட்டு உறுப்புக்களாம்.

2

1497. அறுகாற் பறவை அலர்தேர்ந் துழலும்
மறுகா நரையன்னந் தாமரை நீலங்
குறுகா நறுமலர் கொய்வன கண்டுஞ்
சிறுகால் அறநெறி சேரகி லாரே.

அறுகாற் பறவை அலர் தேர்ந்துழலும் - ஆறு கால் பறவையான வண்டானது தேன் சேகரிக்கப் பல மலர்களை நாடி அலையும். மறுகா நரையன்னந் தாமரை நீலங் குறுகா - அலையினும் வெள்ளை அன்ன

மானது தாமரையை விட்டுக் கவர்ச்சியான நீலோற்பல மலரை அடையாது. நறுமலர் கொய்வன கண்டும் - அதுபோலக் கிரியையாளர் மணமிகு மலர்களைப் பறித்துச் சிவனை வழிபடுவது கண்டும், சிறுகால் அறநெறி சேரகிலாரே - ஏனையோர் சிறுபொழுதேனும் சிவனை வழிபடாது பிறவழிச் சென்று கெடுகின்றார்களே !

கிரியையாளர் அன்னம் போன்று ஒரு நெறியில் நின்று வழிபட்டு மேன்மை அடைவர். ஏனையோர் வண்டு போன்று பிற்பிற நெறி சென்று அலைந்து கெடுவர் என்பது உவமைப் பொருள்.

சற்புத்திர மார்க்கத்தில் ஒரு நெறிய மனம் வைத்து உய்தி பெறவேண்டும். 3

1498. அருங்கரை யாவது அவ்வடி நீழற்
பெருங்கரை யாவது பிஞ்ஞக னுணை
வருங்கரை யேகின்ற மன்னுயிர்க் கெல்லாம்
ஒருங்கரை யாயுல கேழினுத் தானே.

அருங் கரையாவது அவ்வடி நீழல் - பிறவிப் பெருங்கடலுக்கு அருமையான கரையாவது திருவடி நீழலே. பெருங்கரையாவது பிஞ்ஞகன் ஆணை - பெரிய கரையாவது அரசன் ஆணையின் வண்ணம் அமைதலே. வருங் கரை ஏகின்ற மன்னுயிர்க் கெல்லாம் - திருவடியாகின்ற கரைக்குச் செல்லுகின்ற நிலைபெற்ற உயிர்கட்கெல்லாம். ஒருங்கு அரையாய் உலகேழின் ஓத்தானே - ஒரே அரசாய் ஏழு உலகினும் ஓத்து விளங்கியவனாவான் இறைவன்.

இறைவனே கரையாய் நின்று உயிர்களைத் தாங்குவான். 4

1499. உயர்ந்தும் பணிந்தும் முகந்துந் தழுவி
வியந்தும் அரனடிக் கேமுறை செய்மின்
பயந்தும் பிறவிப் பயனது வாகும்
பயந்து பரிக்கிலப் பான்மைய னுமே.

உயர்ந்தும் - மனோபாவனையில் உயர்ந்தும். பணிந்தும் - திருவடியை வழிபட்டும். முகந்தும் - இன்பத்தைப் பருகியும். தழுவி வியந்தும் - தழுவிப் புளகாங்கிதமுற்றும். அரனடிக் கே முறை செய்மின் - சிவபெருமான் திருவடிக் கே விண்ணப்பம் செய்யுங்கள். பயந்தும் பிறவிப் பயன் அதுவாகும் - வரும் பிறவிக்குப் பயந்து எடுத்த பிறவியைப் பயனுடையதாக்குவது அதுவாகும். பயந்து பரிக்கில் அப்பான்மையனுமே - தம் இழிநிலைக்குப் பயந்து அவனைத் தாங்குபவனாகக் கொள்வார்க்கு அவன் தாங்குபவனாகவே அமைகின்றான்.

இறைவனைப் பணிந்து பாராட்டினால் தாங்கியருளுவான். 5

1500. நின்று தொழுவன் கிடந்தெம் பிரான்தன்னை
என்றுந் தொழுவன் எழிற்பரஞ் சோதியைத்
துன்று மலர் தூவித் தொழுமின் தொழுந்தோறுஞ்
சென்று வெளிப்படுந் தேவர் பிரானே.

நின்று தொழுவன் - நான் நின்று தொழுவேன். கிடந்து எம்பிரான் தன்னை என்றுந் தொழுவன் - அழகிய பெருமானே கிடந்து என்றும் தொழுவேன். எழிற்பரஞ்சோதியைத் துன்று மலர் தூவித் தொழுமின் - ஆதலால் நீங்களும் அழகிய பரஞ்சோதியாகிய இறைவனைப் பொருந்திய மலர்கொண்டு தொழுது வழிபடுங்கள். தொழுந்தோறுஞ் சென்று வெளிப்படும் தேவர்பிரானே - அவ்வாறு தொழும் போது தேவதேவனாகிய சிவபெருமான் தொழுவார்தம் சிந்தனையில் வெளிப்பட்டருளுவான்.

கிரியையாளர் மலர்வழிபாட்டில் இறைவன் வெளிப்பட்டருளுவான். 6

1501. திருமன்னுஞ் சற்புத்திர மார்க்கச் சரியை
உருமன்னி வாழும் உலகத்தீர் கேண்மின்
கருமன்னு பாசங் கைகூம்பத் தொழுது
இருமன்னு நாடோறும் இன்புற் றிருந்தே.

திருமன்னுஞ் சற்புத்திர மார்க்கச்சரியை - முத்தியை அளிக்கவல்ல சற்புத்திர மார்க்கத்துக்கு வாயிலாகவுள்ள சரியை பற்றி. உருமன்னி வாழும் உலகத்தீர் கேண்மின் - வினைவழி வடிவு பெற்று வாழும் உலகத்தீர்! கேளுங்கள். கருமன்னு பாசங் கைகூம்பத் தொழுது - கருவில் செலுத்துகின்ற வினைக் கூட்டங்கள் பணிய இறைவனை வணங்கி. இருமன்னு நாடோறும் இன்புற்றிருந்தே - நாடோறும் இன்பமாக நிலைபெற்று இருங்கள்.

சரியை - தொண்டு நெறி. அடுத்துக் கூறும் தாசமார்க்கமும் இதுவே

வினைகெட சரியையில் நின்று இறைவனை வணங்கவேண்டும். 7

12. தாசமார்க்கம்

1502. எளியனல் தீப மிடல்மலர் கொய்தல்
அளிதின் மெழுக லதுதார்த்தல் வாழ்த்தல்
பனிபணி பற்றல் பன்மஞ் சனமாதி
தளிதொழில் செய்வது தான்தாச மார்க்கமே.

எளியனல் தீபமிடல் - செய்வதற்கு எளியனவாகிய நல்ல விளக்கைத் திருக்கோயிலில் ஏற்றுதல். மலர் கொய்தல் - பூக் கொய்தல். அளிதின் மெழுகல் - அன்போடு மெழுகுதல். அது தூர்த்தல் - திருவலகிடுதல் (கூட்டல்). வாழ்த்தல் - இறைவனை வாழ்த்துதல். பளிமணி பற்றல் - பூசை காலங்களில் கோயில்களில் மணி பற்றி அடித்தல். பல் மஞ்சனமாதி தளி தொழில் செய்வதுதான் தாச மார்க்கமே - திருமஞ்சனம் சேர்த்தல் முதலிய திருக்கோயில் பணிகளைச் செய்வதுதான் தொண்டு நெறியாம்.

பளி - பள்ளி, கோயில். தளி - கோயில். மஞ்சனம் - நீர்.

திருக்கோயிலில் விளக்கிடுதல் முதலாய தொண்டுகள் செய்வதே தாசமார்க்கம் என்பதாம். 1

1503. அதுவிது வாதிப் பரமென் நகல்வர்
இதுவழி யென்றங் கிறைஞ்சின ரில்லை
விதிவழி யேசென்று வேந்தனை நாடு
மதுவிது நெஞ்சில் தணிக்கின்ற வாரே.

அது இது ஆதிப்பரம் என்றகல்வர் - ஆதிப் பரம் பொருள் அது என்றும், இது என்றும் ஐயுற்றுத் துணிவின்றி நிற்குவர். இது வழியென்றங்கு இறைஞ்சினர் இல்லை - இதுவே பரம்பொருள், இதனை வழிபடுதலே முறை என்று துணிந்து வணங்கினவர் எங்கும் இல்லை. விதி வழியே சென்று வேந்தனை நாடும் - ஆனால் உமக்கு அமைந்துள்ள கர்ம நியதிப்படி எதில் பற்றுள்ளதோ அவ்வழியே சென்று தலைவனை விரும்பி வழிபடுவாயாக, அது இது நெஞ்சில் தணிக்கின்ற வாரே - அதுவே அது இது என்னும் ஐயத்தை நம் மனத்தினின்றும் போக்கும் வழியாகும்.

விதி வழியே உள்ளக் கிடக்கையின் வண்ணம் ஒரு மூர்த்தியை வழிபாடு செய்து ஆன்மலாபம் பெறவேண்டும் என்பதாம். 2

1504. அந்திப்பன் திங்க ளதன்பின்பு ஞாயிறு
சிந்திப்பன் என்றும் ஒருவன் செறிகழல்
வந்திப்ப வானவர் தேவனை நாடோறும்
வந்திப்ப தெல்லாம் வகையின் முடிந்ததே.

அந்திப்பன் திங்கள் - சந்திரனால் அமையும் கீழான உணர்ச்சிகளை அடக்குவேன். அதன் பின்பு ஞாயிறு - அதன் பிறகு அறிவினால் நிகழும் ஆராய்ச்சி. சிந்திப்பன் என்றும் ஒருவன் செறிகழல் - ஆராய்ச்சியின்பின் திடஞானம் பெற்று எங்கும் நிறைந்த திருவடிபய (நாதத்தை) எப்போதும் சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பேன். வந்திப்பன் வானவர் தேவனை நாடோறும் - தேவதேவனாகிய சிவனை நாள்

தோறும் வணங்குவேன். வந்திப்பதெல்லாம் வகையின் முடிந்ததே - இவ்வாறு வழிபடுவதில் எல்லா வழிபாடுகளும் ஒரு முடிவைப் பொருந்துவதாயிற்று.

திங்கள் - உணர்வு. ஞாயிறு - அறிவு. உணர்வு அறிவும் கடந்தபின் ஞானம் உண்டாம்.

அறிவாராய்ச்சிக்கு அப்பாற்பட்ட இறைவனை எப்போதும் வணங்கவேண்டும். 3

1505. அண்ணலை வானவர் ஆயிரம் பேர்சொல்லி
உன்னுவர் உள்மகிழ்ந் துண்ணின் றடிதொழக்
கண்ணவ னென்று கருது மவர்கட்குப்
பண்ணவன் பேரன்பு பற்றிநின் றுனே.

அண்ணலை வானவர் ஆயிரம் பேர்சொல்லி உன்னுவர் - தேவர்கள் பரசிவத்தை ஆயிரம் நாமங்கள் கூறி அருச்சித்துத் தியானிப்பர். உள்மகிழ்ந்துள்ளின்று அடிதொழ - ஆனால், அவர்களை விடுத்து உள்ளம் மகிழ்ந்து திருவடியை மனத்தில் எண்ணித் தொழுது. கண்ணவனென்று கருது மவர்கட்கு - கண்போன்றவன் என்று கருதி நிற்கும் அடியார்கட்கு. பண்ணவன் பேரன்பு பற்றி நின்றானே - நாதமயமான இறைவன் அவரது பேரன்புக்கு வெளிப்பட்டு அருளுவான்.

இறைவனைப் பேரன்பு கொண்டு வாழ்த்தினால் அருள்புரிவான். 4

1506. வாசித்தும் பூசித்தும் மாமலர் கொய்திட்டும்
பாசிக் குளத்தில்வீழ் கல்லாம் மனம்பார்க்கின்
மாசற்ற சோதி மணிமிடற் றண்ணலை
நேசத் *திருந்த நினைவறி யாரே.

பாடபேதம்: * திருத்த

வாசித்தும் பூசித்தும் மாமலர் கொய்திட்டும் - வாசித்தாலும், பூசித்தாலும், சிறந்த மலர்களைக் கொய்து கொணர்ந்தாலும். பாசிக் குளத்தில் வீழ்கல்லாம் மனம் பார்க்கில் - சொன்னால் கல் வீழ்ந்த பாசிக்குளம் போன்று தெளிவில்லாதது மனம். மாசற்ற சோதி மணிமிடற் றண்ணலை - ஆதலின் இவர்கள் குற்றமற்ற சோதியாகிய நிலகண்டப் பெருமானே. நேசத்திருத்த நினைவு அறியாரே - அன்பினால் இடைவிடாது மனத்தில் இருத்த நினைவு அறியாதவரே யாவர்.

மனம் - குளம். பூசனை வழிபாடு - கல். கல் வீழ்ந்தபோது பாசி அகலும், பின்னர் பாசி மூடும். அதுபோல மனம் பூசனை முதலிய செய்த காலத்துத் தெளியும், பின்னர் மூடத்தைப் பெறும் என்க.

இறைவன் திருவடிக்கு ஆராத ஆசையதாய் அகமகிழ்ந்து பூசனை புரிந்திட வேண்டும். 5

13. சாலோகம்

சாலோகம் - இறைவன் உலகம்.

1507. சாலோக மாதிரி சரியாதி யிற்பெறுஞ்
சாலோகஞ் சாமீபந் தங்குஞ் சரியையால்
மாலோகஞ் சேரில் வழியாகுஞ் சாரூபம்
பாலோகம் இல்லாப் பரனுரு வாமே.

சாலோகம் ஆதி சரியாதியிற் பெறும் - சாலோகம், சாமீபம், சாரூபம், சாயுச்சியம் ஆகிய நால்வகை முத்திகளும் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகிய நெறிகளால் அமையும். சாலோகஞ் சாமீபந் தங்கும் சரியையால் - அவற்றுள் சரியை நெறி பற்றி நிற்போர் இறைவன் வாழும் உலகத்தை அடைந்து அவனுடைய சமீபத்தில் அமைவர். மாலோகஞ் சேரில் வழியாகும் சாரூபம் - அத்தகைய உலகில் சாமீபத்தை அடைந்தவர் அவனது உருவத்தைப் பெறுவர். பாலோகம் இல்லாப் பரன் உருவாமே - இவர் இறைவனைப் போன்ற ஒளி உருவைப் பெற்று இப்பரந்த உலகில் இல்லாமல் எங்கும் நிலைபெறும் பரன் உருவாமே.

பரன் உருவாதல் - சிவத்தோடு இலயம் அடையாது, உலகுக்கும் வாராது சிவனுருப் பெற்றிருத்தல்.

சரியையில் நின்றவர் சாலோகமாதிரி நிலைபெறும் முறைமை கூறியவாறு. 1

1508. சமயங் கிரியையிற் தன்மனங் கோயில்
சமய மனுமுறை தானே விசேடஞ்
சமயத்து மூலந் தனைத்தேறன் மூன்றஞ்
சமயாபி டேகந் தானுஞ் சமாதியே.

சமயங் கிரியையில் தன்மனங் கோயில் - சமயத்தைப் பற்றி நிற்போர் செய்யத்தகும் முதல் கிரியை தன்னுள்ளத்தில் வழிபடு கடவுளை வைத்தல். சமய மனுமுறை தானே விசேடம் - சமயத்தில் விசேடம் என்பது அவ்வழிபடு கடவுளுக்குரிய மந்திரத்தை உன்னுதல். சமயத்து மூலந் தனைத் தேறல் மூன்றும் - சமயத்திலுள்ள மூல மந்திரத்தின் தத்துவம் தெளிதல் மூன்றாவதுதாகிய நிர்வாண தீட்சையாகும். சமயாபி டேகந் தானும் சமாதியே - வழிபடு கடவுளை நினைந்து சமாதிகூடல் சமயத்துக்குரிய அபி டேகமாம்.

காஷ்மீர சைவத்தில் கிரியோபாயம், ஞானோபாயம், இச்சோபாயம், ஆனந்தோபாயம் என்று இம்முறை போன்று கூறுவதை ஒப்பிட்டுக் கொள்க.

சமயத்தில் உருவம் பற்றி வழிபட்டுச் சமாதி எய்தினோராதலின் இவர் சாரூபம் பெறுவர். 2

14. சாமீபம்

1509. பாசம் பசுவான தாகும்இச் சாலோகம்

பாச மருளான தாகும்இச் சாமீபம்

பாசஞ் சிரமான தாகும்இச் சாரூபம்

பாசங் கரைபதி சாயுச் சியமே.

பாசம் பசுவானதாகும் இச் சாலோகம் - சாலோக முத்தியில் பாசத் தன்மை கெடாது நின்று பிறவியைத் தரும். பாசம் அருளானதாகும் இச் சாமீபம் - சாமீபத்தில் பாசம் பந்தப்படுத்தாது அருளாய் நிற்கும். பாசம் சிரமானதாகும் இச் சாரூபம் - சாரூபத்தில் பாசமானது மேலும் மேன்மையைத் தரும். பாசங் கரைபதி சாயுச்சியமே - சாயுச்சியத்தில் பாசமானது முழுதுங் கரைந்து பதியை அடைவிக்கும்.

சாலோகம் - இறைவனது உலகத்தில் இருத்தல். சாமீபம் - சமீபத்தில் உறைதல். சாரூபம் - உருவம் பெறுதல். சாயுச்சியம் - இடண்டறக் கலத்தல். சாலோகம் முதலிய மூன்றும் பத முத்திகள். சாயுச்சியம், பரமுத்தி.

சாமீபத்தில் பாசம் அருளாகி மேன்மையை நல்கிப் பின் கரைந்து சாயுச்சியத்தை அடைவிக்கும். 1

15. சாரூபம்

1510. தங்கிய சாரூபந் தானெட்டாம் யோகமாந்

தங்குஞ் சன்மார்க்கந் தனிலன்றிக் கைகூடா

அங்கத் துடல்சித்தி சாதன ராகுவர்

இங்கிவ ராக விழிவற்ற யோகமே.

தங்கிய சாரூபந்தான் எட்டாம் யோகமாம் - நிலைபெற்ற சாரூபம் என்பது யோகத்தின் எட்டாவது உறுப்பான சமாதியால் அமைவது. தங்குஞ் சன்மார்க்கந் தனிலன்றிக் கைகூடா - தங்கிய ஞானநெறி பற்றி நின்றார்க்கன்றி கைகூடாதாகும். அங்கத்துடல் சித்தி சாதனராகுவர் - இந்நெறியால் உறுப்போடு கூடிய சரீரசித்தி கைவரப்பெறுவர். இங்கு இவர் ஆகம் இழிவற்ற யோகமே - இங்கு இவரது உடல் குற்றமற்ற யோகத்தால் திருத்தி அமைக்கப்படும்.

சாருபமாவது விரும்பிய கடவுளின் ஒளியுடன் தன்னை அபேதமாகப் பாவித்துச் சமாதியுறல் ஆகும். 1

1511. சயிலலோ கத்தினைச் சார்ந்த பொழுதே
சயிலம தாகுஞ் சராசரம் போலப்
பயிலுங் குருவின் பதிபுக்க போதே
கயிலை இறைவன் கதிர்வடிவ வாமே.

சயில லோகத்தினைச் சார்ந்த பொழுதே - மேரு மலையைச் சார்ந்த பெர்ழுதே. சயிலமதாகுஞ் சராசரம் போல - உலகில் இயங்குகின்ற பொருள், நிற்கின்றபொருள் அனைத்தும் மேருவைப் போன்று பொன்மயமாதல் போல. பயிலுங் குருவின் பதி புக்கபோதே - நாத தத்துவத்தில் விளங்கும் குரு மண்டலத்தை அடைந்தபோதே. கயிலை இறைவன் கதிர் வடிவாமே - கயிலாயப் பதியின் பேரொளி வடிவினை அடைவர்.

பொன்மலையைச் சார்ந்த பொருள் பொன்மயமாதல் போலச் சிவனைச் சார்ந்த பொருள் சிவனது உருவைப் பெறும். 2

16. சாயுச்சியம்

1512. சைவஞ் சிவனுடன் சம்பந்த மாவது
சைவந் தனையறிந் தேசிவஞ் சாருதல்
சைவஞ் சிவந்தன்னைச் சாராமல் நீவுதற்
சைவஞ் சிவானந்தஞ் சாயுச் சியமே.

சைவஞ் சிவனுடன் சம்பந்தமாவது - சைவம் என்பது சிவனுடன் பொருந்தி நின்றலாம். சைவந்தனையறிந்தே சிவஞ் சாருதல் - சிவதத்துவத்தை உணர்ந்தே அதில் விளங்கும் சிவத்துடன் பொருந்தல். சைவஞ் சிவந்தன்னைச் சாராமல் நீவுதல் - சமாதியில் பொருந்தாது சிவம் தம்மிடம் பிரகாசித்துள்ளதை உணர்ந்துகொண்டிருத்தல். சைவஞ் சிவானந்தம் சாயுச்சியமே - சிவத்துடன் பொருந்தி உலகை விட்டுச் சமாதியில் நிலைப்பவர் சிவானந்தப் பேறு பெற்றவராவர்.

சாருதல் - பொருந்துதல். இவர் சாதனையால் ஓரொருகால் சிவத்துடன் பொருந்தி நிற்பவர். நீவுதல் - தடவுதல். இவர் சமாதியில் பொருந்தாது சிவம் தம்மிடம் பிரகாசித்துள்ளதை உணர்ந்து கொண்டிருத்தல். இவர் இவ்வுலகிலும் மேலுலகிலும் பிரக்ஞை குன்றாது இருப்பார். சாயுச்சியம் - இரண்டறக் கலத்தல். இவர் மீண்டு வாரா நெறி பற்றியவர்.

சிவசம்பந்தம் சாருதல், நீவுதல், ஆனந்தத்தழுந்தல் என்ற மூன்று வகையானது என்பதாம். 1

1513. சாயுச் சியஞ்சாக் கிராதீதஞ் சாருதல்
சாயுச் சியமுப சாந்தத்துத் தங்குதல்
சாயுச் சியஞ்சிவ மாதல் முடிவிலாச்
சாயுச் சியமனத் தானந்த சத்தியே.

சாயுச்சியஞ் சாக்கிராதீதஞ் சாருதல் - விழிப்பின்கண் தன்னை மறந்திருத்தல் சாயுச்சியம் அடைதல். சாயுச்சியம் உபசாந்தத்துத் தங்குதல் - விரும்பு வெறுப்பு அற்ற உபசாந்த நிலையில் உள்ளவரும் சாயுச்சியம் பெற்றவரே. சாயுச்சியஞ் சிவமாதல் - சிவத்துடன் இலய மாதல். முடிவிலாச் சாயுச்சிய மனத்து ஆனந்த சத்தியே - எல்லை யற்ற ஆனந்தத்தில் திளைத்திருப்பதாகிய சாயுச்சியமே.

சாக்கிராதீதம் - விழிப்பில் தன்னை மறந்திருத்தல் - உபசாந்தம் - விருப்பு வெறுப்பற்றநிலை.

சாக்கிராதீதம் சாருதலும், உபசாந்தத்துத் தங்குதலும், முடிவிலாப் பேரானந்தம் பெறுதலும் சாயுச்சியம் ஆம். 2

17. சத்திநிபாதம்

மந்தம்

சத்திநிபாதம் - சத்தி நன்கு பதிதல். ஆன்மாவை விளக்கமுருது பந்தித்திருந்த மல சத்திகள் வீழ்ந்தொழிந்து அருளைப் பெருக்கும் சத்திகள் பதிதல். அருள் பதிவுக் கேற்ப அறிவு பிரகாசிக்கும் என்க. இதில் நான்கு நிலைகள் உள்ளன. 1. மந்தம் - அற்ப அறிவைப் பெற்றவன். 2. மந்ததரம் - மந்தமாக இருந்து மந்திரங்களை உபாசிப்போன். 3. தீவிரம் - யோகப் பயிற்சி செய்வோன். 4. தீவிர தரம் - ஞான மார்க்கத்தை அநுசரிப்பவன்.

1514. இருட்டறை மூலை யிருந்த குமரி
குருட்டுக் கிழவனைக் கூடல் குறித்துக்
குருட்டினை நீக்கிக் குணம்பல காட்டி
மருட்டி யவனை மணம்புரிந் தாளே.

இருட்டறை மூலை யிருந்த குமரி - சுவாதிட்டானத்துக்குத் தொடர்பாயுள்ள மூலாதாரத்திலிருந்த குண்டலினி சத்தி. குருட்டுக் கிழவனைக் கூடல் குறித்து - அஞ்ஞானத்திலுள்ள ஆன்மாவுக்கு ஞானம் உண்டாதற்பொருட்டு. குருட்டினை நீக்கிக் குணம் பல காட்டி - அஞ்ஞானத்தைப் போக்கி, பாச இயல்பையும் பசு இயல்பையும் பதி இயல்பையும் உணரச் செய்து. மருட்டியவனை மணம் புரிந்தாளே - ஆசை காட்டி அவனை மணம் புரிந்தாளே.

இருட்டறை மூலை - சுவாதிட்டானத்துக்கு மூலை மூலாதாரம்.
மணம் புரிதல் - தன்னோடு சேர்த்துக்கொள்ளுதல்.

மருட்டிப் புணருதல் என்பது காணப்படும் பிரபஞ்சத்தின் துக்க, அநித்திய சடத்தன்மையை நன்கு புலப்படும்படி செய்வதினாலேயே ஆனந்த, நித்தியமான சிவத்தை அறியும் அறிவைப் பெறும் ஆசையை உண்டாக்கி அதன் வழியே தானும் உபகரிப்பவளாய் நின்று ஆன்மாவை சிவத்துடன் சேர்ப்பித்தலாகும்.

குண்டலினி சத்தி சிவர்களுக்கு ஞானத்தைக் கொளுவித் தன்னோடு சேர்த்துக்கொண்டாள்.

1

1515. தீம்புல னான திசையது சிந்திக்கில்
ஆம்புல னயறி வார்க்கமு தாய்நிற்குந்
தேம்புல னான தெளிவறி வார்கட்குக்
கோம்புல னடிய கொல்லையு மாமே.

தீம் புலனான திசையது சிந்திக்கில் - இனிமையைத் தருகின்ற நிலையினை எண்ணில். ஆம்புலனாய் அறிவார்க்கு அமுதாய் நிற்கும் - சிவனை அறிகின்ற இடமாய், அறிகின்றவர்கட்கு இன்பம் தருவதாய் அமையும். தேம் புலனான தெளிவு அறிவார்கட்கு - தேன்போலும் பொருளாகிய தெளிவினை நுகர்கின்றவர்க்கு. கோம் புலன் நாடிய கொல்லையுமாமே - பசுக்கள் விரும்பிய புன்செய் நிலமாகிய மூலாதாரம் அமையும்.

கோ - பசு கொல்லை - பின்புறம். பின்புறமுள்ள சக்கரம் மூலாதாரச் சக்கரம். இதுவே சிவத்தை அறிந்து அநுபவிக்க உதவும் புலனாகும் இந் நுட்பத்தை அறிந்து அநுபவிப்பார்க்கு அமுதம் விளைவிக்கும் இடமும் இதுவேயாகும்.

பந்தத்தைக் கொடுத்த மூலாதாரமே தெளிவை உணர்வார்க்கு அமுதமாய் இன்பந்தரும் இடமாய் அமையும்.

2

1516. இருள்நீக்கி எண்ணில் பிறவி கடத்தி
அருள்நீங்கா வண்ணமே யாதி யருளும்
மருள்நீங்கா வானவர் கோனெடுங் கூடிப்
பொருள்நீங்கா இன்பம் புலம்பயில் தானே.

இருள் நீக்கி எண்ணில் பிறவி கடத்தி - ஆணவமாகிய இருளிலிருந்து எடுத்து. எண்ணற்ற பிறவிகளைக் கடக்கச் செய்து. அருள்நீங்கா வண்ணமே ஆதி அருளும் - திருவருளினின்றும் என்றும் நீங்கா வண்ணம் ஆதி சத்தி அருள் செய்வாள். மருள்நீங்கா வானவர் கோனெடுங் கூடி - மயக்கம் நீங்காத தேவர்களுக்குத் தலைவ

கைய சிவத்துடன் பொருந்தி. பொருள் நீங்கா இன்பம் புலம்பயில் தானே - விந்து கெடாத இன்பத்தை அநுபவிக்கின்ற இடம் மூலாதாரமாகும்.

‘மருள் நீங்கா’ என்ற தொடர் வானவர்க்கு அடை. பொருள் நீங்காமை - விரிய இழப்பு இல்லாமை. ‘கோம்புலன் நாடிய கொல்லை’ என்பதும், ‘பொருள் நீங்கா இன்பம் பயிலும் புலமும்’ ஒன்றே.

ஆதிசத்தி பொருள் நீங்கா இன்பம் அருளித் தேவதேவனெடுங் கூட்டுவாள். 3

1517. இருள்கு முறையில் இருந்தது நாடிந்
பொருள்குழ் விளக்கது புக்கெரிந் தாற்போன்
மருள்குழ் மயக்கத்து மாமலர் நந்தி
அருள்குழ் இறைவனும் அம்மையு மாமே.

இருள் குழறையில் இருந்தது நாடிந் - குண்டலினி சத்தி இத்தகைய இருட்டறையில் இருந்த கருத்தை ஆராயின். பொருள்குழ் விளக்கது புக்கெரிந்தாற்போல் - இருளில் பொருளால் சூழப்பெற்ற விளக்கு புகுந்து எரிவதுபோல. மருள்குழ் மயக்கத்து மாமலர் நந்தி - ஆணவமாகிய இருளில் விளங்கிய குரு மண்டலம். அருள்குழ் இறைவனும் அம்மையுமாமே - அருளால் சூழ்ந்த சிவசத்தியாதற் பொருட்டேயாம்.

குண்டலினி தீபம் மேலே சென்றபோது அருள் (ஒளி) மயமாக அம்மையும் அப்பனும் விளங்கினர். 4

மந்ததரம்

1518. மருட்டிப் புணர்ந்து மயக்கமும் நீக்கி
வெருட்டி வினையறுத் தின்பம் விளைத்து
குருட்டினை நீக்கிக் குணம்பல காட்டி
அருட்டிகழ் ஞான மதுபுரிந் தாளே.

மருட்டிப் புணர்ந்து மயக்கமும் நீக்கி - குண்டலினி சத்தி மேலே சென்று ஆன்ம வியாபகத்தைத் தன் வியாபகத்துள் அடக்கி, ஆணவ மலத்தோடு மயங்கியிருந்த நிலையைப் போக்கி, வெருட்டி வினையறுத் தின்பம் விளைத்து - கன்மங்களை விலக்கி இன்பபழுட்டி. குருட்டினை நீக்கிக் குணம்பல காட்டி - அறியாமையை அகற்றிச் சிவம் விளங்கக் கூடிய திருவருட் குணங்களைப் பதிவித்து. அருள்திகழ் ஞானம் அது புரிந்தாளே - அருள் மயமான ஞானசத்தி விளங்குமாறு செய்தாள்.

குண்டலினி சத்தி குற்றம் நீக்கிக் குணத்தை நல்கி ஞானம் விளங்கச் செய்தாள். 5

1519. கன்னித் துறைபடிந் தாடிய ஆடவர்
கன்னித் துறைபடிந் தாடுங் கருத்திலர்
கன்னித் துறைபடிந் தாடுங் கருத்துண்டேற்
பின்னைப் பிறவி பிறிதில்லை தானே.

கன்னித்துறை படிந்தாடிய ஆடவர் - முன்னர் பெண்ணோடு பொருந்தி குண்டலினியின் ஆற்றலில் விளங்கிய ஆண்மக்கள். கன்னித் துறை படிந்தாடுங் கருத்திலர் - அதை மாற்றியமைக்கும் உபாயத்தை உணரவில்லை. கன்னித்துறை படிந்தாடுங் கருத்துண்டேல் - அப்படி அதை மாற்றி அமைக்கும் உபாயத்தை உணர்ந்தவர்க்கு. பின்னைப் பிறவி பிறிதில்லை தானே - தொடர்ந்து வரும் பிறவித் துன்பம் இனி இல்லையாம்.

ஆண் பெண் கூட்டுறவைத் தெய்வக் கூட்டுறவாக மாற்றியமைக்கும் ஆற்றல் பெற்றவர்க்குப் பிறப்பு இல்லை. 6

1520. செய்யன் கரியன் வெளியன் நற் பச்சையன்
எய்த உணர்ந்தவர் எய்வர் இறைவனை
மைவென் றகன்ற பகடுரி போர்த்தவெங்
கைய னிவனென்று காதல்செய் வீரே.

செய்யன் கரியன் வெளியன் நற்பச்சையன் - மூலாதாரத்துச் செய் யாகிய சுவாதிட்டானத்தில் விளங்கும் பிரமனும், அதன் தொடர்பாகிய மணிபூரகத்தில் விளங்கும் திருமாலும், வெளியான மூலாதாரத்தில் விளங்கும் உருத்திரரும், கண்டத்திலிருந்து மறைப்பினைச் செய்யும் மகேசுவரனும். எய்த உணர்ந்தவர் எய்வர் இறைவனை - பொருந்தும் வண்ணம் அறிந்தவர் இறைவனை அடைவர். மை வென்றகன்ற பகடுரி போர்த்த வெங்கையன் இவன் - இறைவனாகிய இவன் மையினையும் பின்னடையச் செய்யும் கருமையான யானையின் தோலை உரித்துப் போர்த்த அக்கினி கலையில் விளங்குபவன். என்று காதல் செய்வீரே - என்று அறிந்து உறுதியாகக் காதல் செய்யுங்கள்.

கரியன் - கள்வன், மறைப்பைச் செய்யும் மகேசுவரன். நற் பச்சையன் - தண்மையானவன், காத்தலைச் செய்யும் திருமால். பகடுரி போர்த்தல் - ஆணவத்தை அழித்தல்.

இறைவனை அடையின் ஆணவ இருள் நீங்கி அக்கினி கலை விளங்கும். 7

1521. எய்திய காலங்கள் எத்தனை யாயினுந்
தையலுந் தானுந் தனிநா யகமென்பர்
வைகலுந் தன்னை வணங்கு மவர்கட்குக்
கையிற் கருமஞ்செய் காட்டது வாமே.

எய்திய காலங்கள் எத்தனையாயினும் - உலகிலுள்ள சீவபேதம் எத்தனை தரம் அழிந்து தோன்றினாலும். தையலுந் தானுந் தனி நாயகம் என்பர் - சத்தியும் சிவமும் என்றும் அழியாப் பெருமை உடையது என்பர். வைகலுந் தன்னை வணங்குமவர்கட்கு - நாடோறும் விடியற்காலை சிவ சத்தியை வழிபடுவார்க்கு. கையிற் கருமஞ்செய் காட்டது வாமே - அவரது சுழுமுனையில் விளங்கி உணர்த்தி யருளுவான்.

வைகல் - விடியற்காலை ஆறு நாழிகை. சந்திரன் ஆதிக்கம் குறைந்து சூரியன் ஆதிக்கம் மிகும் நேரம். அப்போது தியானம் செய்யின் உலக இச்சை மாறிக் கடவுள் இச்சை மிகும்.

அழியாத சிவசத்தியை வழிபடுவார்க்கு உண்மை ஞானம் உண்டாகும். 8

1522. கண்டுகொண்டோமிரண் டுந்தொடர்ந் தாங்கொளி
பண்டுபண் டோயும் பரமன் பரஞ்சுடர்
வண்டுகொண்டாடு மலர்வார் சடையண்ணல்
நின்றுகண் டார்க்கிருள் நீங்கிநின் றுனே.

கண்டு கொண்டோம் இரண்டும் தொடர்ந்தாங்கு ஒளி - உடம்பி லுள்ள சூரிய சந்திரரைத் தொடர்ந்து சென்று ஒளியினைக் கண்டு கொண்டோம். பண்டுபண்டு ஓயும் பரமன் பரஞ்சுடர் - அவை பழமை யாகவே பரசிவமாகிய சோதிப் பிழம்பிடம் சென்று முடிவுறும். வண்டு கொண்டாடு மலர் வார்சடை அண்ணல் - ரீங்காரத் தொனியோடு கூடிய சகஸ்ரதளத்தில் ஒளியோடு பிரகாசிக்கும் அண்ணலை. நின்று கண்டார்க்கு இருள் நீக்கி நின்றானே - நிலைபெற்றுக் கண்டவர்க்கு அவரது உள்ளத்தில் இருளை மாற்றி யருளினான்.

வண்டு கொண்டாடுமலர் - சகஸ்ரதளம். சடை - ஒளிக் கிரணம். சகஸ்ரதளத்தில் ஒலியும் ஒளியும் உள்ளன.

பரமாய பரஞ்சுடரைப் பொருந்தி நின்றார்க்கு இருள் நீங்கும். 9

தீவிரம்

1523. அண்ணிக்கும் பெண்பிள்ளை அப்பனார் தோட்டத்தில்
எண்ணிக்கும் ஏழேழ் பிறவி யுணர்விக்கும்
உண்ணிற்ப தெல்லாம் ஒழிய முதல்வனைக்
கண்ணுற்று நின்ற கனியது வாருமே.

அண்ணிக்கும் பெண்பிள்ளை அப்பனார் தோட்டத்தில் - எவ் வுயிர்க்கும் தந்தையாகிய சிவன் வாழும் தோட்டமாகிய சகஸ்ரதளத்தில் உலகியல் பெண்பிள்ளை அளிக்கும் விஷயானந்தம் சாதனமாய் இன்பம் கொடுக்கும். எண்ணிக்கும் ஏழேழ் பிறவி உணர்விக்கும் - அதனால்

சாதகனுடைய எழுவகைத் தோற்றத்தில் எழுந்த பிறவிகளையும், அவைகளில் செய்த நல்வினை தீவினைகளையும் அறியும் திவ்விய திருஷ்டிகிட்டும். உண்ணிற்ப தெல்லாம் ஒழிய - தன் உள்ளத்தில் சிவம் பிரகாசியாது நின்ற இடையூறு அனைத்தும் அகல. முதல்வனைக் கண்ணுற்று நின்ற கனியதுவாகுமே - சிவத்தைக் கண்டு பொருந்தி சிவக்கனியின் சுவையாக நீங்கள் ஆகுங்கள்.

அண்ணிக்கும் - இனிக்கும். அப்பனார் தோட்டம் - சகஸ்ரதளம். சிவனை அடைய குருவே சாதனமாதல் போல, சத்தியைப் பெற பெண்பிள்ளையே சாதனமாம்.

வினை நீங்கச் சாதனத்தால் சிவமாதல் வேண்டும்.

10

1524. பிறப்பை யறுக்கும் பெருந்தவம் நல்கும்
மறப்பை யறுக்கும் வழிபட வைக்குங்
குறப்பெண் குவிமுலை கோமள வல்லி
சிறப்பொடு பூசனை செய்யநின் றுர்க்கே.

குறப்பெண் குவிமுலை கோமளவல்லி - அஞ்ஞானமாகிய காட்டில் வாழும் இளமை நலம் குன்றாத குண்டலினியம்மை. சிறப்பொடு பூசனை செய்ய நின்றார்க்கே - சிறப்பாகத் தம்மிடம் விளக்கமுறும்படி பூசை செய்து காண்பவர்க்கு. பிறப்பை அறுக்கும் பெருந்தவம் நல்கும் - பிறப்பை அறுத்துப் பெரிய தவத்தின் பயனை அளிப்பாள். மறப்பை அறுக்கும் வழிபட வைக்கும் - அறியாமை காரணமாகவுள்ள மறதியை ஒழித்துத் தன்னைச் சதாகாலமும் வழிபடச் செய்வாள்.

குண்டலி வழிபாடு பிறவியைப் போக்கும் பெருந்தவம் நல்கும். 11

1525. தாங்குமின் எட்டுத் திசைக்குந் தலைமகன்
பூங்கமழ் கோதைப் புரிமுழ லாளொடும்
ஆங்கது சேரும் அறிவுடை யார்கட்குத்
தூங்கொளி நீலந் தொடர்தலு மாமே.

எட்டுத் திசைக்குந் தலைமகன் - எட்டுத் திசைக்குந் தலைவனாகிய சிவத்தை. பூங்கமழ் கோதைப் புரிமுழலாளொடும் - ஆதார பதமங்களை மாலையாகக் கொண்டு சித்ரணிநாடியில் விளங்கும் குண்டலினி சத்தியோடு தாங்குமின் - பொருந்தித் தியானியுங்கள். ஆங்கது சேரும் அறிவுடையார்கட்கு - அங்ஙனம் பொருந்தித் தியானிப்பவர்க்கு. தூங்கொளி நீலந் தொடர்தலுமாமே - மயக்கந்தரும் நீல ஒளியைத் தொடர்ந்து அருள் பெற முடியும்.

பூங்கமழ் கோதை - பல பூக்களின் மணம்நிறைந்த மாலை. ஆதார பதமங்கள் மாலை. புரிமுழலாள் - சுற்றிச் சுற்றிச் செல்லும் குழல் போன்ற சித்ரணி நாடியில் செல்பவள். தூங்கொளி - மயக்கம் நல்கும்

ஒளி. சாதகர் நில ஒளியைக் கண்டு கண்டு களிப்பதில் சிறிது உறக் கம்போன்ற நிலை உண்டாகிப் பிரபஞ்ச அறிவு குறையும். அருளில் பதிவதில் மன மகிழ்வுண்டாகி இளமை நலம் பெறுவர். மந்திரம் 734. மேலுள்ள அகுல சிவத்தையும் கீழுள்ள குல குண்டலினியும் சேர்த்துத் தியானம் செய்ய வேண்டும்.

குண்டலினியைத் தியானம் செய்யின் நில ஒளி தரிசனம் கிட்டி மனமகிழ்வு உண்டாம். 12

1526. நணுகினு ஞானக் கொழுந்தொன்று நல்கும்
பணிகிலும் பன்மலர் தூவிப் பணிவன்
அணுகிய தொன்றறி யாத வொருவன்
அணுகும் உலகெங்கு மாவியு மாமே.

நணுகினு ஞானக் கொழுந்தொன்று நல்கும் - மேலே கண்ட வகையில் சத்தியின் அருள் பெற்றவனை அடைந்த பிறர்க்கு ஞானம் அமையும். பணிகிலும் பன்மலர் தூவிப் பணிவன் - அவனை வணங்கின் அவனும் பலமலர்களைத் தூவி வழிபடுவான். அணுகிய தொன்றறி யாதவொருவன் - அத்தகைய மேலோன் தன்னைப் பணிவாரைக் கண்டு செருக்குக் கொள்ளாமல் சமத்துவ நிலையில் நிற்பன். அணுகும் உலகெங்கும் ஆவியுமாமே - அவன் உலகெங்கும் சென்றுவரும் ஆற்றலைப் பெறுவான்.

பணிதல் - சமத்துவ புத்தி பண்ணல். சத்திநிபாதத்தில் தீவிரத் தில் உள்ளோர் இயல்பு.

தீவிர பக்குவிகள் எங்கும் சென்று ஞானம் நல்குவர்.

13

தீவிரதரம்

1527. இருவினை நேரொப்பில் இன்னருட் சத்தி
குருவென வந்து குணம்பல நீக்கித்
தருமெனு ஞானத்தால் தன்செய லற்றால்
திரிமலந் தீர்ந்து சிவனவ னாமே.

இருவினை நேரொப்பில் - நல்வினை தீவினையாகிய இரண்டும் சமமாக ஓத்த காலத்தில். இன்னருட் சத்தி குருவென வந்து - இனிமையான அருள் சத்தி குருமண்டலத்தில் விளங்கி. குணம்பல நீக்கித் தரும் எனும் ஞானத்தால் - ஆன்மப் பிரகாசம் அடைவதற்கு இடையூருன குணங்களைப் போக்கியருளுவன் என்னும் அறிவால். தன் செயலற்றால் - தன்முனைப்பால் செய்யும் செயலற்றிருப்பின். திரி மலந் தீர்ந்து சிவனவன் ஆமே - மும்மலங்களும் கெட்டுச் சிவமேயாய் விளங்குவன்.

இருவினை யொப்பாவது, நன்மையில் உவப்பும், தீமையில் வெறுப்பும் இன்றியிருத்தல். தன்செயலறுதலாவது, எல்லாம் சிவன் செயல் என்றிருத்தல்.

தீவிரதர பக்குவிகள் தமக்கென ஒரு செயலுமின்றியிருப்பர். 14

1528. இரவும் பகலும் இலாத இடத்தே
குரவஞ் செய்கின்ற குழலியை உன்னி
அரவஞ்செய் யாமல் அவளுடன் சேரப்
பரிவொன்றி லாளும் பராபரை தானே.

இரவும் பகலும் இலாத இடத்தே - விந்து நாதம் இல்லாத இடமாகிய நாதாந்தத்தில். குரவஞ் செய்கின்ற குழலியை உன்னி - ஓசையை உண்டாக்குகின்ற சத்தியைத் தியானித்து. அரவஞ் செய்யாமல் அவளுடன் சேர - மந்திரமற்ற நாதத்தில் அவளுடன் ஒன்றினால். பரிவொன்றில் ஆளும் பராபரைதானே - பராபரையாகிய அவளும் அன்போடு இவனைப் பொருந்தி வாழ்வள்.

குரவம் - மகளிர் விளையாட்டு. இங்கு விளையாட்டால் விளையும் ஓசைக்காயிற்று. ஆளுதல் - பொருந்தி வாழ்தல். அஃதாவது, ஆன்மாவிடம் அநந்நியமாகப் பொருந்தி ஆன்மாவை அருளாட்சியில் அடக்கல்.

சத்தியைத் தியானம் செய்பவர் அவளது அருளாட்சியில் இருப்பர். 15

1529. மாலை விளக்கும் மதியமும் ஞாயிறுஞ்
சால விளக்குந் தனிச்சுடர் அண்ணலுள்
ஞானம் விளக்கிய நாதன்என் உள்புகுந்
தூனை விளக்கி யுடனிருந் தானே.

மாலை விளக்கும் மதியமும் ஞாயிறும் - மாலைக்காலத் தீபமும், சந்திரனும், சூரியனும் ஆகிய ஒளிப்பொருள்களுக்கு. சால விளக்குந் தனிச்சுடர் அண்ணல் - மிகவும் ஒளி தந்தருளும் ஒப்பற்ற பரஞ்சுடராகிய அண்ணலும். உள்ஞானம் விளக்கிய நாதன் - உண்மை ஞானத்தை விளக்கிய தலைவனும் ஆகிய சிவன். என் உள்புகுந்து ஊனை விளக்கி உடனிருந்தானே - எனது உள்ளத்துப் புகுந்து ஊனுடலைப் பிரகாசிக்கச் செய்து என் உயிருடன் பொருந்தி நின்றனன்.

அருளில் தலைப்பட்டாரது மேனியைச் சிவச்சோதி ஒளிமயமாக்குவான்.

18. புறச்சமய தூஷணம்

1530. ஆயத்துள் நின்ற அறுசம யங்களுங்
காயத்துள் நின்ற கடவுளைக் காண்கிலா
மாயக் குழியில் விழுவர் மனைமக்கள்
பாசத்தில் உற்றுப் பதைக்கின்ற வாறே.

ஆயத்துள் நின்ற அறுசமயங்களும் - கூட்டமாகவுள்ள ஆறு சமயங்களும். காயத்துள் நின்ற கடவுளைக் காண்கிலா - உடம்பினுள் விளங்கும் இறைவனைக் காண உதவி செய்யா. மாயக் குழியில் விழுவர் - அதனால் அச்சமயங்களைப் பற்றி நிற்போர் மயக்கத்தைத் தரும் குழியில் விழுவர். மனைமக்கள் பாசத்தில் உற்றுப் பதைக்கின்ற வாறே - மேலும் அவர் மனைவி மக்களாகிய தனையில் கட்டுண்டு தவிப்பவராவர்.

சமயக் கருத்துக்கள் எங்கும் நிறைந்த சிவசத்தியைத் தன்னுள் காட்ட உதவவேண்டும். 1

1531. உள்ளத்து னேதான் கரந்தெங்கும் நின்றவன்
வள்ளல் தலைவன் மலருறை மாதவன்
பொள்ளற் குரம்பைப் புகுந்து புறப்படுங்
கள்ளத் தலைவன் கருத்தறி யார்களே.

உள்ளத்துளே தான் கரந்தெங்கும் நின்றவன் - எங்கும் நிறைந்தவன் ஒவ்வோர் உயிரினிடமும் அவரவர் உள்ளத்தில் தன்னைக் காட்டாது மறைந்துள்ளான். வள்ளல் தலைவன் - அவன் கொடை வழங்குவதில் வள்ளல். மலர் உறை மாதவன் - சிரசிலுள்ள சகஸ்ரதளத்தில் சத்தியும் தானும் பொருந்தி நிற்பான். பொள்ளற் குரம்பைப் புகுந்து புறப்படுங் கள்ளத் தலைவன் - ஒன்பது வாயில்களைக் கொண்ட உடம்பினுள் புகுந்து மேல் நோக்கிச் செல்லும் கள்வன். கருத்து அறியார்களே - அவன் தொழிற்படும் வகையினை உலகினர் அறியாதவராக உள்ளனர்.

மலர் உறை மாதவன் - மலர்மிசை ஏகினான் (திருக்குறள்). கள்ளத் தலைவன் - உள்ளங்கவர் கள்வன் (திருஞானசம்பந்தர்).

கள்வனது கருத்தை அறிந்து வழிபடுவார்க்கு அருளுவான். 2

1532. உள்ளத்தும் உள்ளன் புறத்துள்ளன் என்பவர்க்
குள்ளத்தும் உள்ளன் புறத்துள்ளன் எம்மிறை
உள்ளத்தும் இல்லை புறத்தில்லை என்பவர்க்
குள்ளத்தும் இல்லை புறத்தில்லை தானே.

உள்ளத்தும் உள்ளன் புறத்துள்ளன் என்பவர்க்கு உள்ளத்தும் உள்ளன் புறத்துள்ளன் எம்மிறை - உயிரினிடமாக இருந்து அறிவு செம்மையுற்ற ஞானிகட்கு அவரின் உயிரின் இடமாக இருந்து அருள் புரிவான் ; உயிருக்கு அந்நியமாய் இருந்து உயிர்களை நடத்துகிறான் என்று பேத ஞானமுடைய பக்தனுக்கு வேறாக வெளியில் நின்று அருள் வழங்குவான் எமது இறைவன். உள்ளத்தும் இல்லை புறத்தில்லை என்பவர்க்கு உள்ளத்தும் இல்லை புறத்தில்லைதானே - உள்ளும் புறம்பும் இல்லை என்ற நாத்திகர்களுக்கு இரண்டிடத்தும் இல்லாதவனாகிறான்.

சிவனிடம் இறைவன் சிறந்து விளங்க இறைப்பற்று வேண்டும் என்பதாம். 3

1533. ஆறு சமயமுங் கண்டவர் கண்டிலர்
ஆறு சமயப் பொருளும் அவனலன்
தேறுமின் தேறித் தெளிமின் தெளிந்தபின்
மாறுதல் இன்றி மனைபுக லாமே.

ஆறு சமயமுங் கண்டவர் கண்டிலர் - ஆறு சமயங்களையும் அறிந்தவர் இறைவனை உள்ளவாறு உணர்ந்தவர் அல்லர். ஆறு சமயப் பொருளும் அவன் அலன் - ஆதலால் ஆறு சமயங்களால் முடிவாகக் கூறப்பட்ட பொருளும் அவன் அல்லன் என்பது துணிபு. தேறுமின் தேறித் தெளிமின் - ஆகவே இறைவனைப் பற்றிய அறிவை ஆராய்ந்து தெளியுங்கள். தெளிந்தபின் மாறுதல் இன்றி மனை புகலாமே-தெளிந்த பின் நிலையான வீட்டின்பத்தை அடையலாம்.

இறைவனை வாதத்தினால் அடைய முடியாது, அநுபவம் ஒன்றாலே அடைய முடியும். 4

1534. சிவமல்ல தில்லை யறையே சிவமாந்
தவமல்ல தில்லை தலைப்படு வார்க்கிங்கு
அவமல்ல தில்லை அறுசம யங்கள்
தவம்வல்ல நந்திதாள் சார்ந்துய்யு நீரே.

சிவமல்ல தில்லை அறையே - இவ்வுலகில் சிவத்தைக் காட்டிலும் எங்கும் நிறைந்த மேலான பொருள் இல்லை என்று செப்புவாயாக. சிவமாந் தவமல்லதில்லை - ஆன்மாவில் மறைந்துள்ள சிவத்தை அறிந்து அநுபவத்தை பெற்றுச் சிறப்படைதலே தவமே தவிர பிற இல்லை. தலைப்படுவார்க்கு இங்கு அவமல்லதில்லை அறு சமயங்கள் - இவ்வுண்மையை அறியாது சமயத்துறையில் புகுந்து சிறக்க விரும்பு வார்க்கு ஆறு சமயங்களும் வீணானவையாகும். தவம்வல்ல நந்திதாள் சார்ந்துய்யும் நீரே - தவத்தின் பயனை அளிக்கவல்ல உங்கள் குரு மண்டலத்தில் விளங்கும் சிவத்தைச் சார்ந்துய்யுங்கள்.

தவமாவது, தன்னுள் மறைந்த பொருளைக் காணச் செய்யும் முயற்சி.

சிவமாந்தன்மை அடையச் செய்வது சமயம் என்பதாம்.

5

1535. அண்ணலை நாடிய ஆறு சமயமும்
விண்ணவ ராக மிகவும் விரும்பியே
முண்ணின் றழியு முயன்றில ராதலான்
மண்ணின் ரெழியும் வகையறி யார்களே.

அண்ணலை நாடிய ஆறு சமயமும் - இறைவனைத் தேடிய ஆறு சமய நெறி நின்றோரும். விண்ணவராக மிகவும் விரும்பி - விண்ணவ ராவதற்கு மிகவும் விரும்பி. ஏழுள் நின்று அழியும் - மயக்கத்துள்பட்டு அழிவர். முயன்றில ராதலால் மண் நின்று ஒழியும் வகை அறியார் களே - அவர் தேவ தேவகிய இறைவனை அடைய முயற்சி செய்யாதவ ராதலின் பிறவி நீங்கும் உபாயம் அறியாதவராவார்.

விண்ணவர் - விண்ணவர் பதம். இது மீண்டும் பிறவியைத் தரும் என்க. ஏம் - மயக்கம்.

ஆறு சமயங்களும் பிறவி நீங்கும் வழியினைத் தெரிவிக்கமாட்டா. 6

1536. சிவகதி யேகதி மற்றுள்ள எல்லாம்
பவகதி பாசப் பிறவியொன் றுண்டு
தவகதி தன்னொடு நேரொன்று தோன்றில்
அவகதி மூவரும் அவ்வகை யாமே.

சிவகதியே கதி - சிவ நெறியே மேலான நெறி. மற்றுள்ள எல்லாம் பவகதி - ஏனையவை பிறவியைத் தரும் நெறிகள். பாசப் பிறவியொன்றுண்டு - அவற்றைச் சாரின் மலத்தால் உளதாம் பிறவி யாகிய ஒன்று உண்டு, தவகதி தன்னொடு நேரொன்று தோன்றில் - தன் அகத்தே சிவ ஒளி தோன்றில் தவநெறியாம். அவகதி மூவரும் அவ்வகையாமே - பிரமன் விஷ்ணு உருத்திரர் ஆகிய மூவரும் பிறவியை நல்கும் அவநெறியினரேயாம்.

சிவநெறியே பிறவாநெறி அருளும் என்பதாம்.

7

1537. நூறு சமயம் உளவா நுவலுங்கால்
ஆறு சமயமவ் வாறுட் படுவன
கூறு சமயங்கள் கொண்ட நெறிநில்லா
ஈறு பரநெறி யில்லா நெறியன்றே.

நூறு சமயம் உளவாம் நுவலுங்கால் - சொல்லப்போனால் பல நூற்றுக்கணக்கான சமயங்கள் உளவாம். ஆறு சமயம் அவ்வாறுட்

படுவன - ஆறு சமயங்களும் அவ்வகையுள் அடங்கிவிடும். கூறு சமயங்கள் கொண்ட நெறி நில்லா ஈறு பரநெறி - கூறப்பெறும் சமயங்கள் மேற்கொண்ட நெறிகளைக் கடந்த முடிவையுடையது சிவநெறி. இல் ஆம் நெறியன்றே - இதுவே வீடுபேற்றையளிக்கும் நெறியாகும்.

சிவநெறியே வீடுபேற்றையளிக்கும்.

8

1538. கத்துங் கழுதைகள் போலுங் கலதிகள்
சுத்த சிவனெங்குந் தோய்வுற்று நிற்கின்றான்
குற்றந் தெளியாதார் குணங்கொண்டு கோதாட்டார்
பித்தேறி நாளும் பிறந்திறப் பாரே.

கத்துங் கழுதைகள் போலும் கலதிகள் - பொருள் அறியாமலே கத்துகின்ற கழுதைகள் போன்றவர்கள் மூடர்கள். சுத்த சிவனெங்குந் தோய்வுற்று நிற்கின்றான் - தூய்மையான சிவன் எங்கும் நீக்கமற நிறைந்து நிற்கின்றான். குற்றந் தெளியாதார் குணங்கொண்டு கோதாட்டார் - எனினும் தம்மிடம் குற்றம் நீங்காதார் அவனிடமுள்ள பெருமைக் குணங்களைப் பாராட்டமாட்டார். பித்தேறி நாளும் பிறந்திறப்பாரே-உண்மை உணராது மயக்கம் அடைந்து பிறந்து இறந்து உழல்வர்.

கோதாட்டுதல் - பாராட்டுதல். “குற்றங்கள் நீக்கிக் குணங்கொண்டு கோதாட்டி” - திருவாசகம்.

சிவனைப் பாராட்டுதலே மயக்கம் நீங்குதற்குரிய வழியாம்.

9

1539. மயங்குகின் றுரு மதிதெளிந் தாரும்
முயங்கி யிருவினை முழைமுகப் பாச்சி
இயங்கிப் பெறுவரே லீறது காட்டிற்
பயங்கெட் டவர்க்கோர் பரநெறி யாமே.

மயங்குகின்றாரும் மதி தெளிந்தாரும் - ஞான சாத்திரங்களை ஒதித் தெளிந்தாரும் ஒதாது பத்தி மார்க்கத்தில் நின்றாரும். முயங்கி இருவினை முழைமுகப் பாச்சி - இருவினை நுகர்ந்து சுழுமுனை நாடியின் வழியே சென்று. இயங்கிப் பெறுவரேல் ஈறது காட்டில் - முடிவான பிரமரந்திரத்தில் கூடி அருளைப் பெறுவரேல். பயங்கெட்டவர்க்கோர் பர நெறியாமே - அச்சந் தவிர்ந்து நிற்போர்க்கு ஒரு மேலான நெறியாகும்.

முழைமுகம் - உச்சி. ஈறது காடு - பிரமரந்திரத்தானம். பயங்கெட்டவர் - பிறப்பையும் இறப்பையும் பற்றிக் கவலைப்படாதவர்.

தெளிந்தார்க்கும் தெளியாதார்க்கும் பிரமரந்திரத்தில் பொருந்தி யிருத்தலே மேலான நெறியாம்.

10

1540. சேயன் அணியன் பிணியிலன் பேர்நந்தி
தூயன் துளக்கற நோக்கவல் லார்கட்கு
மாயன் மயக்கிய மானுட ராமவர்
காயம் விளைக்குங் கருத்தறி யார்களே.

சேயன் - தலயாத்திரை செய்யும் பக்தர்களுக்கு விரும்பிய தலங்
களில் நின்றருளுவான். அணியன் - தன்னுடன் உள்ளான் என்ப
வர்க்கு அவ்வண்ணமே. உள்ளே நின்றருளுவான். பிணியிலன் -
இயல்பாகவே பாசங்களினின்றும் நீங்கியவன். பேர் நந்தி - அத்த
கைய சோதியை நந்தி என்பர். தூயன் துயக்கற நோக்க வல்லார்
கட்கு - மன ஒருமைப்பாட்டுடன் தியானிக்கவல்லார்கட்குத் தூய்மை
யான சோதிவடிவில் வெளிப்படுவான். மாயன் - மாயையின் கவர்ச்சி
நீங்காதவர்க்குக் கண்ணுக்குப் புலப்படாதவனாகவே உள்ளவன். மயக்
கிய மானுடராம் அவர் - அதனால் மாயையின் பிடிப்பிலுள்ளவர் மயக்
கத்தை விடாதவராகவேயிருப்பர். காயம் விளைக்கும் கருத்து அறியார்
களே - எடுத்த உடம்பின் பயனை உணராதவராவர்.

சேய்மையிலோ அண்மையிலோ வழிபட்டோர்க்குச் சிவனருள்
கிடும். 11

1541. வழியிரண் டுக்குமோர் வித்தது வான
பழியது பார்மிசை வாழ்தல் உறுதல்
சுழியறி வாளன்றன் சொல்வழி முன்னின்
றழிவறி வார்நெறி நாடநில் லாரே.

வழி இரண்டுக்கும் ஓர் வித்ததுவான - நற்கதியாகிய முறையை
அறிந்து வாழ்பவர்க்கும், அறியாது வாழ்பவர்க்கும் விளைப் போக
மாகிய உடம்பு வித்தாம். பழியது பார்மிசை வாழ்தல் உறுதல் -
பூமியின்கண் வாழ்ந்து மீண்டும் பிறப்பையும் இறப்பையும் பெறுதல்
பழியாகும். சுழியறிவாளன்றன் சொல்வழி முன்னின்று - பிராணனைப்
பிரமப் புழைக்குச் செலுத்தும் உபாயத்தைக் கற்பிக்கும் குரு வழி
நின்று. அழிவு அறிவார் நெறி நாட நில்லாரே - தம்மை அகண்டா
காரத்தில் ஒன்றுபடுத்திக் கொள்ளும் நெறியை விரும்பவில்லையே!

வழி இரண்டு - பழி நெறி, சுழி நெறி. பிறந்து இறத்தல் பழிநெறி,
பிறவாதிருத்தல் சுழிநெறி.

பிரணவ உபதேசம் பெற்றுப் பிரமப்புழை வழி செல்லும் உபா
யத்தை அறியின் பிறப்பு இல்லை. 12

1542. மாதவர் எல்லாம் மாதேவன் பிரான்என்பர்
நாதம் தாக அறியப் படுநந்தி
பேதஞ்செய் யாதே பிரான்என்று கைதொழில்
ஆதியும் அந்நெறி யாகிநின் ருனே.

மாதவர் எல்லாம் மாதேவன் பிரான் என்பர் - பெரிய தவமுடையார் அனைவரும் மகாதேவனாகிய பரசிவனைத் தம்மைச் செலுத்துபவன் என்று வணங்குவர். நாதமதாக அறியப்படும் நந்தி - அவன் குருமண்டலத்தில் ஸ்பந்த ரூபமாக வெளிப்படுவதினால் அறியப்படத் தக்கவன். பேதஞ் செய்யாதே பிரான் என்று கைதொழில் - அந்த ஸ்பந்த உணர்வே அவன் என்று வீணுத் தண்டின் வழியாக வணங்குவாயாகில். ஆதியும் அந்நெறியாகி நின்றானே - அம் முதல்வனும் அந்நெறிக்கண் வெளிப்பட்டருளுவான்.

நாத வடிவான இறைவனை பேதஞானமின்றி வழிபடுவார்க்கு அவன் நாதமாக வெளிப்பட்டருளுவான். 13

1543. அரநெறி யப்பனை யாதிப் பிராணை
உரநெறி யாகி யுளம்புகுந் தானைப்
பரநெறி தேடிய பத்தர்கள் சித்தம்
பரனறி யாவிடிற் பல்வகைத் தூரமே.

அரநெறி அப்பனை - எல்லாச் சமயங்கட்கும் தலைவனை. ஆதிப் பிராணை - யாவற்றுக்கும் முன்னேனை. உரநெறியாகி உளம் புகுந் தானை - பக்தியினால் விரும்புவோர்களின் மன மண்டலத்தில் விளங்குவோனை. பரநெறி தேடிய பத்தர்கள் சித்தம் - மேலான மார்க்கத்தை நாடிய பத்தர்களின் சித்தம். பரன் அறியாவிடிற் பல்வகைத் தூரமே - விரும்பித் தேடியபோது அவன் அறிந்து வெளிப்படாவிடில் சமய உண்மை அறிவதற்கு அருமையாகிவிடும்.

அரநெறி அப்பனே சமய உண்மைகளை உணர்த்தாவிடில் அவை அரிதாகிவிடும். 14

1544. பரிசறி வானவன் பண்பன் பகலோன்
பெரிசறி வானவர் பேற்றில் திகழுந்
துரிசற நீநினை தூய்மணி வண்ணன்
அரிதவன் வைத்த அறநெறி தானே.

பரிசறிவான் அவன் - சீவர்களுக்கு அளிக்கவேண்டிய பரிசை அறிந்தவன். பண்பன் - விரும்பினவரை ஆதரிக்கும் பண்பை உடையவன். பகலோன் - ஒளி மயமானவன். பெரிசறி வானவர் பேற்றில் திகழும் - வானவர் பெற்றுள்ள பேறுகளுக்கெல்லாம் அவனே பெரிய தலைமையாகவுள்ளவன். துரிசறி நீ நினை - உன்னுடைய சந்தேக புத்தியை விட்டு நினைப்பாயாக. தூய்மணி வண்ணன் - தூய்மையான ஒளிக்கல் போன்ற சோதியையுடையவன். அரிதவன் வைத்த அறநெறி தானே - அவன் வைத்த தர்ம மார்க்கமாவது அருமையானதாகும்.

மனத்தின் கண் மாசினை நீக்கி உண்மையாக நினைப்பின் சோதியாக விளங்குவான். 15

1545. ஆன சமயம் அதுஇது நன்றெனும்

மாய மனிதர் மயக்க மதுவொழி
கானங் கடந்த கடவுளை நாடுமின்
ஊனங் கடந்த உருவது வாமே.

ஆன சமயம் அது இது நன்றெனும் - சமயங்களில் அது நல்லது இது நல்லது என்று கூறும். மாய மனிதர் மயக்கமது ஒழி - மயக்கத்தை உடைய மனிதரது மயக்கச் சுழலை விட்டு அகல்வாயாக. கானங் கடந்த கடவுளை நாடுமின் - நாதாந்தத்தில் விளங்கும் சிவத்தை நாடுங்கள். ஊனங் கடந்த உருவதுவாமே - மல மாயா கன்மங்களுடன் கலந்துள்ள ஊனுடலைக் கடந்துள்ள பிரணவ தேகத்தைப் பெறுவீர்கள்.

கானம் - நாதம். ஊனங் கடந்த உரு - சூக்கும பஞ்ச பூதங்களாலாய பிரணவ தேகம்.

சமயச் சூழலை நீங்கி நாதாந்தத்தில் விளங்கும் இறைவனை நாட வேண்டும். 16

1546. அந்நெறி நாடி அமரரும் முனிவருஞ்

செந்நெறி கண்டார் சிவனெனப் பெற்றார்பின்
முன்னெறி நாடி முதல்வன் அருளிலார்
சென்னெறி செல்லார் திகைக்கின்ற வாரே.

அந்நெறி நாடி அமரர் முனிவரும் - மேலே சொன்ன நாத மார்க்கத்தை அறிந்து அடைந்த தேவர்களும் முனிவர்களும். செந்நெறி கண்டார் சிவனெனப் பெற்றார் - செம்மையாகிய நெறி இதுவே என்று கண்டு சிவமாம் பேறுபெற்றார்கள். பின் முன்னெறி நாடி முதல்வன் அருளிலார் - அப்படியிருக்க மக்கள் வகுத்த வேறு நெறிகளை நாடி முதல்வனது அருளைப் பெறுதார். சென்னெறி செல்லார் திகைக்கின்றவாரே - செல்லுகின்ற நெறியில் செல்லாது திகைக்கின்றவாறு என்னே!

சென்னெறி நாடிச் சிவமாம் பேறு பெறுதலே உண்மைச் சமயமாம்.

17

1547. உறுமா றறிவதும் உள்நின்ற சோதி

பெறுமா றறியிற் பிணக்கொன்றும் இல்லை
அறுமா றதுவான வங்கியு ளாங்கே
இறுமா றறிகிலர் ஏழைகள் தாமே.

உறுமாறு அறிவதும் - நாம் அடையத்தக்க நெறியாக அறிவதும். உள்நின்ற சோதி பெறுமாறு அறியிற் பிணக்கொன்றும் இல்லை - உயிருக்கு உயிராக நிற்கின்ற சோதியைப் பெறுவதற்குரிய நெறியில் நின்று அறியில் யாதொரு மாறுபாடும் உண்டாகாது. அறுமாறது வான அங்கியுள் ஆங்கே இறுமாறு அறிகிலர் - நம் முடைய

மல கன்மங்கள் நீங்குவதற்குரிய வழியாகவுள்ள செந்தீயுள் நின்று தற்போதங் கழிவதை மக்கள் அறிகின்றிலர். ஏழைகள் தாமே - இவர் அறிவில்லாதவர்தாமே!

அங்கி, அங்கியேதான் நாதமாகவும் விந்துவாகவும் அமைவது. தாம் விந்து நாத சொரூபம் என்று அறிந்து அதில் இலயம் அடை பவர்க்குத் தூல உடலான மல மாயை இரா.

உள்நின்ற சோதியைப் பெறுமாறு அறிவதே உண்மையான நெறியாம்.

18

1548. வழிநடக் கும்பரி சொன்றுண்டு வையங்
கழிநடக் குண்டவர் கற்பனை கேட்பர்
சுழிநடக் குந்துய ரம்மது நீக்கிப்
பழிநடப் பார்க்குப் பரவலு மாமே

வழி நடக்கும் பரிசு ஒன்றுண்டு - இறைவனை அடைய வகுத்த வழி மேலே சொன்ன வழி ஒன்றேயாகும். வையங் கழி நடக்குண்டவர் கற்பனை கேட்பர் - உலக இன்பத்தில் மிகவும் நாட்டங்கொண்டு நடப்பவர் பிறர் கூறும் கற்பனைகளைக் கேட்பர். சுழி நடக்குந் துயரம் அது நீக்கி - பிறவிச் சுழியில் அகப்பட்டு நடக்கும் துன்பத்தை நீக்கி. பழி நடப்பார்க்குப் பரவலு மாமே - உலக இன்பத்தைப் பழித்து நடப்பவர்க்குப் பிறரால் புகழவும் ஆகும்.

பரிசாவது சிவநெறியான நாத நெறியாம்.

அறிவு படைத்த மகா புருஷர்களால் வகுக்கப்பட்ட சமயங்கள் இந் நாத நெறிபோல் பயன்தரா.

19

1549. வழிசென்ற மாதவம் வைகின்ற போது
பழிசெல்லும் வல்வினைப் பற்றறுத் தாங்கே
வழிசெல்லும் வல்வினை யார்திறம் விட்டிட்டு
டுழிசெல்லில் உம்பர் தலைவன்முன் னாமே.

வழி சென்ற மாதவம் வைகின்றபோது - மேலே உணர்த்திய சிவ நெறி பற்றி அத்தவம் நிலைபெற்றபோது. பழிசெல்லும் வல்வினைப் பற்றறுத்து ஆங்கே - பழி பாவங்களில் செலுத்தும் வலிமையான வினைத் தனைகளை அறுத்து. வழிசெல்லும் வல்வினையார் திறம் விட்டிட்டு - அவ்வினை வழியே செல்லும் தீவினையாளரையும் புறக் கணித்து நீங்கி. உழி செல்லில் உம்பர் தலைவன் முன்னாமே - பிரமரந்திரத் தொனை வழி செல்லின் தேவதேவனாகிய சிவன் வெளிப்படுவான்.

சிவநெறி பற்றித் தவம் கூடியபோது வினை நீங்கிச் சிவனை அடையலாம்.

20

19. நிராகாரம்

நிராகாரம் - வடிவின்மை, அருவம். இங்கு அருவமான உயிர் உணர்வில் அருவமான இறைவன் உணர்வாய்க் கலந்திருக்குந் தன்மையைக் கூறுவது.

1550. இமையங்க ளாய்நின்ற தேவர்கள் ஆறு
சமையங்கள் பெற்றனர் சாத்திரம் ஒதி
யமையறிந் தோமென்ப ராதிப் பிரானுங்
கமையறிந் தாருட் கலந்துநின் ருனே.

இமையங்களாய் நின்ற தேவர்கள் - இமய மலை போன்று மிகவும் பாராட்டத்தக்க தேவாம்சம் பெற்றவர். ஆறு சமையங்கள் பெற்றனர் - அவரது இயல்புக்கேற்ப ஆறு சமயங்களைச் செய்தனர். சாத்திரம் ஒதி அமையறிந்தோம் என்பர் - அக்காலத்திலுள்ள சாத்திரங்களை ஒதிப் பொருந்த அறிந்தோம் என்பர். ஆதிப் பிரானுங்கமையறிந்தாருட் கலந்து நின்றருனே - ஆயினும் ஆதியாகிய சிவன் பொறுமையோடு அறிந்து அடங்கிய ஞானியர் உள்ளத்தில் கலந்து நின்றான்.

அமையறிந்தோம் - அமைய+அறிந்தோம். கமை - பொறுமை. “உவலைச் சமயங்கள் ஒவ்வாத சாத்திரமாம்” - திருவாசகம். திருமந்திரம் 1631 பார்க்க.

சாத்திரம் ஒதியும் பொறுமையோடு அடங்கியவர் உள்ளத்தில் இறைவன் விளங்குவான். 1

1551. பாங்கமர் கொன்றைப் படர்சடையானடி
தாங்கு மனிதர் தரணியில் நேரொப்பர்
நீங்கிய வண்ணம் நினைவுசெய் யாதவர்
ஏங்கி உலகில் இருந்தழு வாரே.

பாங்கமர் கொன்றைப் படர் சடையானடி - சீடர்களது பொன்னொளி மண்டலம் என்ற அறிவு மண்டலத்தில் விளங்கும் சிவத்தை. தாங்கு மனிதர் தரணியில் நேரொப்பர் - நினைந்து தம்மிடம் அநந்நியமாகப் பெற்றவர் உலகில் சிவத்தை ஒப்பர். நீங்கிய வண்ணம் நினைவு செய்யாதவர் - அவனை வேறென்று கருதி நீங்கி நினையாமலே இருப்பவர். ஏங்கி உலகில் இருந்தழுவாரே - துன்பத்துள் ஆழ்ந்து இவ்வுலகில் உய்வின்றி வருந்துவர்.

சிவனை நினைந்தவர் சிவமாந்தன்மை பெறுவர். 2

1552. இருந்தழு வாரும் இயல்புகெட் டாரும்
அருந்தவ மேற்கொண்டங் கண்ணலை எண்ணில்
வருந்தா வகைசெய்து வானவர் கோனும்
பெருந்தன்மை நல்கும் பிறப்பிலி தானே.

இருந்தழுவாரும் - உலகில் இருந்து சூழ்நிலை காரணமாக வருந்தி அழுகின்றவரும். இயல்பு கெட்டாரும் - நல்ல இயல்பிலிருந்து அதனை இழந்து வருந்துவோரும். அருந்தவ மேற்கொண்டங்கு அண்ணலை எண்ணில் - அண்ணலாகிய சிவத்தை நினைந்து அருந்தவம் மேற்கொண்டால். வருந்தா வகை செய்து - அவரவர்க்குரிய இன்னல்களைப் போக்கி வருந்தாமல் செய்து. வானவர் கோனும் பெருந்தன்மை நல்கும் பிறப்பிலி தானே - தேவதேவனும், பிறப்பில்லாதவனுமாகிய சிவன் பெரிய தகுதியை அளித்தருளுவான்.

இருந்தழுவல் - பொருளின்மை, அறிவின்மை, ஆற்றலின்மை, ஆரோக்கியமின்மை, அமைதியின்மை ஆகிய குறைபாடுகளை எண்ணி அழுவல். இயல்பு கெடுதல் - செல்வம், பதவி, தொழில்வளம், இன நலம் ஆகியவை கெடுதல். அருந்தவம் மேற்கொள்ளல் - மாத்திரைப் போது மறித்து உள்ளே நோக்குதல்.

சிவத்தை உள்ளத்தே நினைந்தால் இம்மையில் பெருந்தகுதி உண்டாகும். 3

1553. தூரறி வாளர் துணைவர் நினைப்பிலர்
பாரறி வாளர் படுபயன் ருனுண்பர்
காரறி வாளர் கலந்து பிறப்பர்கள்
நீரறி வார்தெடு மாமுகி லாமே.

தூரறிவாளர் துணைவர் நினைப்பிலர் - இறைவன் தூரத்திலுள்ளான் என்று சென்று வழிபடும் பக்தர்கள் அவன் துணையாக இருந்து வேண்டுவன அளிப்பதை அறியாதவராவர். பாரறிவாளர் படுபயன்றான் உண்பர் - பூமியிலுள்ள போகப் பொருளை விரும்பினவர் அதனால் வரும் தவிர்க்கமுடியாத துன்பப் பயனை அடைந்து வருந்துவர். காரறிவாளர் கலந்து பிறப்பர்கள் - அறியாமையுடைய இவ்விருவகையினரும் உலகப் பொருளோடு பொருந்திப் பிறவியில் படுவர்கள். நீரறிவார் நெடுமா முகிலாமே - இறைவன் தம்மைவிட்கலாதவன் என்ற தன்மையை அறிந்தவர் உலகினர்க்குப் பெரிய மேகம் போலக் கைம்மாறு கருதாது பயன்படுவர்.

தூர அறிவாளர் என்பது தூரறிவாளர் என நின்றது. காரறிவு - பாச அறிவு. நீர்மை - தன்மை.

அஞ்ஞான முடையோர் இறை இயல்பு அறியாது பிறவியில் பட்டுழல்வர். 4

1554. அறிவுடன் கூடி அழைத்ததோர் தோணி
பறியுடன் பாரம் பழம்பதி சிந்துங்
குறியது கண்டுங் கொடுவினை யாளர்
செறிய நினைக்கிலர் சேவடி தானே.

அறிவுடன் கூடி அழைத்ததோர் தோணி - அறிவோடு கூடி அறிந்து அநுபவிப்பதோர் தோணியாகிய சிவம். பறியுடன் - பாரம் பழம்பதி சிந்துங் குறியது கண்டும் - வினைகளுக்குச் சேமிப்பான இடமாகிய காரண சரீரத்தை அழிக்கும் தூணுகாரமான சோதியின் இயல்பை அறிந்திருந்தும். கொடுவினையாளர் - கொடிய வினைக் கூட்டத்தை உடையார். செறிய நினைக்கிலர் சேவடிதானே - சிவ பெருமானது திருவடியைப் பொருந்த நினைக்கவில்லையே!

அறிவுடன் கூடி அழைத்தலாவது, பிரணவத்திலுள்ள சிவத்தைச் சிவன் அறிந்து அநுபவித்தல். தோணி - பிரணவம். இது பிரபஞ்சத்தைக் கடக்கச் செய்யும் தோணி,

“பேணெனாத பெருந்துறைப் பெருந்
தோணி பற்றி யுகைத்தலுங்
காணெனாத் திருக்கோலம் நீவந்து
காட்டினாய் கழுக் குன்றிலே.” - திருவாசகம்.

பறியுடன் பழம்பதி சிந்துதல் - பிரணவ சொரூபமான ஒளி ஞானம் பெற்று மீன் போன்ற வினைக் கூட்டம் நிரம்பிய காரண சரீரத்திலுள்ள சுமையை அழித்தல். பறி - மீன் பிடிக்கும் கருவி. குறி - தூண் போன்ற சோதி. சேவடி - ஒளிக் கிரணங்களுடன் பொருந்திய ஒளி மண்டலம்.

சிவன் அறிவினுள் அறிவாய் இருந்து வினைக் கூட்டங்களை அழித் தருளுவதை தீவினையாளர் அறியார். 5

1555. மன்னும் ஒருவன் மருவு மனோமயன்
என்னின் மனிதர் இகழ்வரிவ் வேழைகள்
துன்னி மனமே தொழுமின் துணையிலி
தன்னையும் அங்கே தலைப்படலாமே.

மன்னும் ஒருவன் - நிலைபெற்ற சிவபரம்பொருள். மருவு மனோமயன் என்னின் - மனத்தோடு பொருந்தியவன் என்றாலும். மனிதர் இகழ்வர் - மனிதர்கள் அறியாது இகழ்வார்கள். இவ்வேழைகள் - இவர்கள் உண்மைச் செல்வத்தை உணராதவர்கள். துன்னி மனமே தொழுமின் - அங்ஙனம் இகழாது மனம் பொருந்தித் தொழுங்கள். துணையிலிதன் னையும் அங்கே தலைப்படலாமே - தொழுதால் உவமையில்லாச் சிவத்தைக் கண்டு சிவப்பேற்றை அடையலாம்.

மனோமயன் - எண்ணமயமாய் இருப்பவன்.

“எண்ணகத்தாய் உலகுக் குயிரானாய்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே.”

மனிதன் மனத்தைச் சிவத்தின்பால் வைத்தபோது சிவம் எண்ணத்தில் விளங்கி நிற்கும். 6

1556. ஓங்காரத் துள்ளொளி உள்ளே உதயமுற்
 ருங்கார மற்ற அனுபவங் கைகூடார்
 சாங்கால முன்னர் பிறவாமை சார்வுரார்
 நீங்காச் சமயத்துள் நின்றொழிந் தார்களே.

ஓங்காரத் துள்ளொளி உள்ளே உதயமுற்று - சிவர்கள் பிரணவத்
 தில் சிவத்தைக் கண்டு. ஆங்காரமற்ற அநுபவங் கைகூடார் - தமது
 தனித் தன்மையை நீக்கி ஒன்றுந்தன்மை பெற்று விளங்கும் அநுபவத்
 தைக் கைவரப் பெரார். சாங்காலம் உன்னர் - காலத்தால் உடல்
 அழியும் என்பதை எண்ணிப் பார்ப்பதில்லை. பிறவாமை சார்வுரார் -
 பிறவாமையைப் பொருந்தார். நீங்காச் சமயத்துள் நின்றொழிந்
 தார்களே - மயக்கந்தரும் சமயத்தினின்று நீங்காதவர்களாக அழிந்து
 ஒழிந்தார்கள்.

ஓங்காரத் துள்ளொளி - பிரணவநாதன். சிவன் சமஷ்டிப்
 பிரணவ நாதன். சிவர்கள் தனி வியஷ்டியை விட்டபோது சிவமாவர்.
 இதுவே உள்ளே உதயமுறுதல்.

சமயங் கடந்த பொருளைத் தம்முள்ளே காண்பதற்கு மயக்கந்தரும்
 சமயம் தேவையில்லை. 7

20. உட்சமயம்

1557. இமையவர் தம்மையும் எம்மையும் முன்னம்
 அமைய வகுத்தவன் ஆதி புராணன்
 சமையங்க ளாறுந்தன் தாளிணை நாட
 அமையங் குழல்கின்ற ஆதிப் பிரானே.

இமையவர் தம்மையும் எம்மையும் - தேவர்களையும், சிவர்களாகிய
 எம்மையும். முன்னம் அமைய வகுத்தவன் - பழமையாகவே தனு
 கரணங்களைத் தந்து உலகில் பொருந்தி அநுபவிக்கும்படி வைத்த
 வன். ஆதி புராணன் - மிகப் பழமையானவன். சமையங்கள் ஆறுந்
 தன் தாளிணை நாட - அகச் சமயங்கள் ஆறும் தனது திருவடியை
 நாட. அமைய அங்கு உழல்கின்ற ஆதிப்பிரானே - அவற்றில் கலந்து
 நின்று வியாபித்திருப்பவனே முதல்வனாவான்.

இமையவர் - பருவுடல் அற்றவர்கள், நுண்ணுடலில் விளங்குப
 வர்கள். மனிதர் - இருவகை உடலிலும் உள்ளவர்கள். அறு சமயம் -
 சைவம், வைஷ்ணவம், சாக்தம், சௌரம், காண்பத்தியம், கௌமாரம்
 என்பன.

ஆதி புராணன் சமயங்கள் நாட அவற்றுள் கலந்திருந்தான். 1

1558. ஒன்றது பேரூர் வழியா நதற்குள
என்றது போல இருமுச் சமயமும்
நன்றிது தீதிது என்றுரை யாளர்கள்
குன்று குரைத்தெழு நாயையொத் தார்களே.

ஒன்றது பேரூர் வழியாறு அதற்குள - ஒரே ஊருக்குச் செல்ல ஆறு வழிகள் உள்ளன. என்றது போல இரு முச்சமயமும் - அது போல ஆறு சமயங்களும் ஒரே பொருளை அடையவுள்ளன. நன்றிது தீதிது என்றுரையாளர்கள் - இது நன்று அது தீது என்று சொல்பவர்கள். குன்று குரைத்த நாயை ஒத்தார்களே - மலையைப் பர்த்துக் குரைத்த நாயைப் போல ஒரு பயனையும் எய்தார்.

நாய் குரைப்பதால் மலையை அடையமுடியாதது போல, சமயக் காழ்ப்பினால் பரம்பொருளை அடைய முடியாது என்க.

ஆறு சமயமும் இறைவனை அடைவதற்குரிய வழியாகும்.

2

1559. சைவப் பெருமைத் தனிநா யகன்தன்னை
உய்ய வுயிர்க்கின்ற ஒண்சுடர் நந்தியை
மெய்ய பெருமையர்க் கன்பனை இன்பஞ்செய்
வையத் தலைவனை வந்தடைந் துய்மினே.

சைவப் பெருமைத் தனி நாயகன் தன்னை - பெருமை வாய்ந்த சைவ சமயத்துக்கு ஒப்பற்ற தலைவனை. உய்ய உயிர்க்கின்ற ஒண்சுடர் நந்தியை - சிவர்கள் உய்யும் வண்ணம் உயிர்க்குயிராய் இருக்கின்ற ஒளிவடிவான குருநாதனை. மெய்ய பெருமையர்க்கு அன்பனை - உண்மை உணர்வு பெற்றார்க்கு அன்பனை. இன்பஞ்செய் வையத் தலைவனை - இன்பந் தருகின்ற உலக முதல்வனை. வந்தடைந்து உய்மினே - வந்து அடைந்து உய்தி பெறுவீர்களாக.

ஒப்பற்ற தனிநாயகனாகிய சிவனை அடைந்து உய்தி பெற வேண்டும்.

3

1560. சிவனவன் வைத்ததோர் தெய்வ நெறியிற்
பவனவன் வைத்த பழவழி நாடி
இவனவன் என்ப தறியவல் லார்கட்
கவனவ னங்குள தாங்கட னுமே.

சிவனவன் வைத்ததோர் தெய்வ நெறியில் - சிவபெருமான் சிவர்கள் உய்தி பெறுமாறு அமைத்த நெறியில். பவனவன் வைத்த பழவழி நாடி - கடவுளாகிய அவன் வைத்த பழமையான வழியே சென்று. இவன் அவன் என்பதறிய வல்லார்கட்கு - இச்சிவனே சிவன் என்று உணரவல்லார்க்கு. அவன் அவன் அங்குளதாம் கடனுமே - அவ்வச் சமயத்திலும் உள்ள அப்பெருமான் அங்குத் தோன்றுவது அவன் கடமையாம்.

பழுவழி - சிரத்தே சென்று அடையும் நெறி. அங்கு என்பது சிரம் என்க.

சிவபெருமான் அமைத்த பழுவழியே சென்றால் அவன் தோன்றுவான். 4

1561. ஆமா றுரைக்கும் அறுசம யாதிக்குப்
போமாறு தானில்லை புண்ணிய மல்லதங்
காமாம் வழியாக்கும் அவ்வே றுயிர்கட்கும்
போமாறவ் வாதாரப் பூங்கொடி யாளே.

ஆமாறு உரைக்கும் அறு சமயாதிக்குப் போமாறுதானில்லை - அங்ஙனம் சிவர்கள் உய்திபெறும் வண்ணம் அமைக்கப்பட்ட ஆறு சமய உச்சிக்குச் சிவர்கள் தாமாகப் போகும் வழிதான் இல்லை. புண்ணியமல்லது அங்கு ஆமாம் வழியாக்கும் - அவர் செய்த புண்ணியமே அங்கு அவ்வழியை அமைப்பதாகும். அவ்வேறு உயிர்கட்கும் போமாறு அவ்வாதாரப் பூங்கொடியாளே - அங்ஙனம் சிவர்கள் மேலேறிச் செல்லத் தாங்கி நிற்பது திருவருளின் ஆற்றலாகும்.

ஆதி - உச்சி. ஆதாரப் பூங்கொடி - ஆதார சத்தி.

ஆறு சமய உச்சிக்குச் செல்வதும் சிவனருளாலேயாம். 5

1562. அரனெறி யாவ தறிந்தேனும் நானுஞ்
சிலநெறி தேடித் திரிந்தஅந் நாளும்
உரநெறி யுள்ளக் கடல்கடந் தேறுந்
தரநெறி நின்ற தனிச்சுடர் தானே.

அரன் நெறியாவது அறிந்தேனும் நானும் - அரனை அடைவதற்குரிய வழியாவதை அறிந்தேனாகிய நானும். சில நெறி தேடித் திரிந்த அந்நாளும் - வேறு சில நெறிகளைத் தேடித் திரிந்த அக்காலத்தும். உரநெறி உள்ளக் கடல் கடந்தேறும் - வன்மை மிக்க நெறியில் எண்ணமாகிய கடலைக் கடந்து ஏறுவதற்கு தரநெறி நின்ற தனிச்சுடர் தானே - மேன்மையான நெறியாக நின்றது ஒப்பற்ற சுடரேயாம்.

தரநெறி - மேலான நெறி. சிவனில் விளங்கும் சிவச்சோதியை அறிதலே மேலான நெறி.

மேலான நெறி நின்ற தனிச்சுடரே எண்ணமாகிய கடலைக் கடக்கத் துணைபுரியும். 6

1563. தேர்ந்த அரனை அடைந்த சிவநெறி
பேர்ந்தவர் உன்னிப் பெயர்ந்த பெருவழி
ஆர்ந்தவர் அண்டத்துப் புக்க அருள்நெறி
போந்து புனைந்து புணர்நெறி யாமே.

தேர்ந்த அரணை அடைந்த சிவநெறி - ஆராய்ச்சியாலும் அநுபவத் தாலும் சிவனே பரம்பொருள் எனத் தெளிந்தடைந்த சிவநெறி. பேர்ந்தவர் உன்னிப் பெயர்ந்த பெருவழி - புறச் சமய நெறி நின்றவர் ஆராய்ந்து மீண்டும் வந்தடைந்த பெருநெறியாம். ஆர்ந்தவர் அண்டத்துப் புக்க அருள்நெறி - அகச் சமயத்துள் பொருந்தியவரும் அவரவர் பக்குவத்துக்கேற்ப அநுபவம் பெற அவ்வவ்வண்டங்களுக் குச் செல்ல அருளும் நெறி. போந்து புனைந்து புணர்நெறியாமே - அவ்வம் முத்திகளிலே நின்று மீண்டும் வந்து பொருந்தி உய்தி பெறும் நெறியாம்.

சிவநெறியே பிறவா நிலையாகிய பரமுத்தியை அருளுவதாம். 7

1564. ஈரு மனத்தை யிரண்டற வீசுமின்
ஊருஞ் சகாரத்தை ஒதுமின் னோதியே
வாரு மரனெறி மன்னியே முன்னியத்
தூருஞ் சுடரொளி தோன்றலு மாமே.

ஈரு மனத்தை இரண்டற வீசுமின் - புறப்பொருளில் செல்லும் மனத்தை அகப் பொருளாகிய சிவத்தைப் பொருந்துமாறு நிறுத்துங் கள். ஊருஞ் சகாரத்தை ஒதுமின் - அதற்காக மூலாதாரத்திலிருந்து மேனோக்கிப் படரும் சிகாரத்தால் உணர்த்தப் பெறும் பஞ்சாட்சரத்தை ஒதுங்கள். ஒதியே வாரும் அரனெறி மன்னியே - அரனுடைய நெறியைப் பொருந்தி இச்சாதனையைச் செய்து வாருங்கள். முன்னி அத்தாரும் சுடரொளி தோன்றலுமாமே - நெற்றிக்கு முன்னே செந் நிறம் பொருந்திய ஒளி தோன்றலுமாகும்.

வ ச ஷ ஸ என்ற வன்னி எழுத்துக்கள் மூலாதாரத்தில் உள் ளவை. இவற்றுள் வ ச என்ற இரண்டு எழுத்துக்களே சிவமந்திர மாய் அமைந்துள்ளமை காண்க. சிகாரத்தால் உணர்த்தப் பெறும் சிவாயநம என்னும் பஞ்சாட்சரத்தைச் செபிப்பின் நமசிவாய உதிக்கும். அத்து + ஊரும் - அத்தாரும். அத்து - செந்நிறம். ஊர்தல் - பொருந்துதல்.

மனத்தைத் தடுத்து நிறுத்திப் பஞ்சாட்சர சாதனை செய்யின் நமசிவாய மூர்த்தி வெளிப்படும். 8

1565. மினற்குறி யாளனை வேதியர் வேதத்
தனற்குறி யாளனை ஆதிப் பிரான்தன்னை
நினைக்குறி யாளனை ஞானக் கொழுந்தி
னயக்குறி காணில் அரனெறி யாமே.

மினற் குறியாளனை - யோகக் காட்சியினருக்கு மின்னல் போன்ற ஒளியில் வெளிப்படுபவனை. வேதியர் வேதத்து அனற் குறியாளனை - அந்தணர் ஒம்பும் வேள்வித் தீயில் வெளிப்படுபவனை. ஆதிப் பிரான்

தன்னை - முழுமுதற் கடவுளை. நினைக் குறியாளனை - எவ்வுருவில் நினைத்தாலும் அவ்வுருவில் வெளிப்படுபவனை. ஞானக் கொழுந்தின் நயக்குறி காணில் - பரஞானத்தால் ஓளி மயமாகக் காணில். அரனெறியாமே - அதுவே அரனெறியாகிய சைவ நெறியாம்.

சிவனைப் பரஞானத்தால் ஓளிமயமாகக் காண்டலே அரனெறியாம். 9

1566. ஆய்ந்துண ரார்களின் ஆன்மாச் சதுர்பல
வாய்ந்துண ராவகை நின்ற அரனெறி
பாய்ந்துணர் வார்அரன் சேவடி கைதொழு
* தேர்ந்துணர் செய்வதோர் இன்பமு மாமே.

* பாடபேதம்: தேய்ந்துணர்.

ஆய்ந்துணரர்களின் ஆன்மாச் சதுர்பல - ஆராய்ந்து ஓளி நெறியே சிறந்தது எனத் தெளியாத ஆன்மாவின் ஆற்றல் பலவாகும். வாய்ந்துணராவகை நின்ற அரனெறி - அவர் சேர்ந்து அறியாவண்ணம் நின்ற அரனெறி. பாய்ந்துணர்வார் அரன் சேவடி கைதொழுது - புகுந்து உணர்வார் அரனது திருவடியைப் பற்றிநின்று. ஏய்ந்துணர்செய்வது ஓர் இன்பமுமாமே - பொருந்தி உணர்வது ஒப்பற்ற இன்பமாகும்.

சதுராவது, உண்மையை உணராவண்ணம் மறைப்பது. வாய்தல் - சேர்தல். ஏய்தல் - பொருந்துதல்.

அரனெறியில் புகுந்து உணர்வார் இன்பம் பெறுவர். 10

1567. சைவ சமயத் தனிநாயகன்நந்தி
உய்ய வகுத்த குருநெறி ஒன்றுண்டு
தெய்வச் சிவநெறி சன்மார்க்கஞ் சேர்ந்துய்ய
வையத் துளார்க்கு வகுத்துவைத் தானே.

சைவ சமயத் தனிநாயகன் நந்தி - சைவ சமயத்துக்கு ஒப்பற்ற தலைவன் சிவபெருமான். உய்ய வகுத்த குருநெறி ஒன்றுண்டு - அவன் ஆன்மாக்கள் உய்ய வகுத்துத்தந்த ஓளிநெறி ஒன்றுண்டு. தெய்வச் சிவநெறி சன்மார்க்கம் - இதுவே தெய்வத்தன்மை பொருந்திய சிவநெறியாகிய சன்மார்க்கமாகும். சேர்ந்துய்ய வையத்துளார்க்கு வகுத்து வைத்தானே - அதனைச்சார்ந்து உய்திபெற உலக மக்களுக்குச் சிவன் அருளியதாம்.

சைவ சமயத் தனிநாயகன் அமைத்துத் தந்தது குருநெறியாம். 11

1568. இத்தவம் அத்தவம் என்றிரு பேரிடும்
பித்தரைக் காணின் நகுமெங்கள் பேர்நந்தி
எத்தவ மாகிலென் எங்குப் பிறக்கிலென்.
ஓத்துணர் வார்க்கொல்லை யூர்புக லாமே.

இத்தவம் அத்தவம் என்று இரு பேரிடும் பித்தரைக் காணின் - இத்தவம் நல்லது அத்தவம் நல்லது என்று பேத ஞானம் படைத்த அறிவிலிகளைக் கண்டால். நகும் எங்கள் பேர் நந்தி - எங்கள் சிவ பெருமான் நகை செய்யும். எத்தவமாகில் என் - எந்தத் தவமாக இருந்தால் என்ன? எங்குப் பிறக்கில் என் - அல்லது எங்கே பிறந்தால் என்ன? ஒத்துணர்வார்க்கு ஒல்லை ஊர் புகலாமே - அபேதமாக நின்று உணர்வார்க்கு முத்தியாகிய ஊரை அடைதல் கூடும்.

எச் சமயத்தில் நின்று வழிபட்டாலும், எங்கே பிறந்து இருந்தாலும் சிவனே உரிய பலனை அளிப்பான். 12

1569. ஆமே பிரான்முகம் ஐந்தொடு மாருயிர்
ஆமே பிரானுக் கதோமுக மாறுள
தாமே பிரானுக்குந் தன்சிர மாலைக்கும்
நாமே பிரானுக்கு நரரியல் பாமே.

ஆமே பிரான் முகம் ஐந்தொடும் ஆருயிர் - சதாசிவம் முகங்கள் ஐந்தோடும் எல்லா உயிர்களிடமும் பொருந்தி விளங்கும். ஆமே பிரானுக்கு அதோமுகம் ஆறுள - அப்பிரானுக்குத் தத்புருடம், அகோரம், சத்தியோசாதம், வாமதேவம், ஈசானம் என்ற ஐந்து முகங்களோடு கீழே அதோமுகம் என்ற ஒன்றும் சேர்ந்து ஆறுமுகங்கள் உள்ளன. தாமே பிரானுக்குந் தன் சிரமாலைக்கும் - சிவத்தை அறிந்து வழிபடுவார்க்குச் சதாசிவம்போல் ஆறுமுகங்களும் ஒன்றாய்விடும். நாமே பிரானுக்கு நரர் இயல்பாமே - சிவத்தை அறிந்து வழிபடாத போது அதோமுகம் கீழ்நோக்கியே செலுத்தும்.

சிரமாலை - ஐந்து முகத்தோடு அதோமுகமாகிய மாலை. கீழுள்ள அதோமுகம் ஊர்த்துவ கதியானபோது மனிதன் தெய்வமாவான். நரர் இயல்பு - மனிதர் இயல்பு.

சிவர்கள் மாயையின் கவர்ச்சியில் உள்ளவரை தெய்வத்தன்மை பெற இயலாது. 13

1570. ஆதிப் பிரானுல கேழும் அளந்தவன்
ஓதக் கடலும் உயிர்களு மாய்நிற்கும்
பேதிப் பிலாமையின் நின்ற பராசத்தி
ஆதிக்கட் டெய்வமும் அந்தமு மாமே.

ஆதிப்பிரான் உலகேழும் அளந்தவன் - முதல்வனாகிய சிவன் உலகு அனைத்திலும் கலந்து விளங்குபவன். ஓதக் கடலும் உயிர்களு மாய் நிற்கும் - அலைகடலும், கடல் சூழ் உலகுயிர்களுமாய் நிற்கும். பேதிப்பிலாமையின் நின்ற பராசத்தி - அச்சிவத்தோடு பிரிப்பின்றி நின்ற பராசத்தி. ஆதிக்கண் தெய்வமும் அந்தமுமாமே - ஆதியில் உலக உற்பத்திக்கு உபகாரியாகவும், இறுதியில் ஒடுக்கிக்கொள்பவ ளாயும் உள்ளான்.

ஆதியும் அந்தமும் ஆதல் - தோற்ற ஒடுக்கங்களைச் செய்பவள், சீவர்கள் சிவத்தை நினைந்தபோது அதோமுகத்தைத் தொழிற்படுத்திய கீழுள்ள சத்தியின் செயல் சிறந்ததாகி ஊர்த்துவ முகமாகும். பராசத்தி கீழுள்ள சத்தியின் செயலை ஒடுக்கிக்கொள்வதால் பிரபஞ்ச காரியம் முடிவுறும்.

பராசத்தியின் உண்மை நிலையை உணர்வதே சமயம்.

14

1571. ஆய்ந்தறி வார்கள் அமரர்வித் தியாதரர்
ஆய்ந்தறி யாவண்ணம் நின்ற அரனெறி
ஆய்ந்தறிந் தேனவன் சேவடி கைதொழ
ஆய்ந்தறிந் தேனிம்மை அம்மைகண் டேனே.

ஆய்ந்தறிவார்கள் அமரர் வித்தியாதரர் - தற்போத முனைப்பால் ஆராய்ந்து அறிவார்கள் அமரர் கந்தருவர் முதலியோர். ஆய்ந்தறியாவண்ணம் நின்ற அரனெறி - ஆராய்ச்சியால் அறியமுடியாத வகை நின்ற அரனெறியான சைவத்தை. ஆய்ந்தறிந்தேன் அவன் சேவடி கைதொழ - அவன் திருவடியை வழிபடும் பேறுபெற்றமையால் ஆராய்ந்து உணர்ந்தேன். ஆய்ந்தறிந்தேன் இம்மை அம்மை கண் டேனே - அதனால் இப்பிறப்பிலேயே மறுமை இன்பத்தினைப் பெற்றேன்.

அறியாவண்ணம் நின்றமையாவது, தேவர்கள் போகம் கருதி வழிபட்டமையால் அறியாவண்ணம் நின்றது.

“வாழ்த்துவதும் வானவர்கள் தாம்வாழ்வான்” - திருவாசகம்.

அன்போடு சிவனைப் பரவினால் பிறவி நீங்கும்.

15

1572. அறியவொண் ணாதவ் வுடம்பின் பயனை
அறியவொண் ணாத அறுவகை யாக்கி
அறியவொண் ணாத அறுவகைக் கோசத்
தறியவொண் ணாததோர் அண்டம் பதிந்ததே.

அறிய ஒண்ணாத அவ்வுடம்பின் பயனை - உடம்பைப் பெற்ற பயன் இறைவனை அறிவதே என்பதை மக்கள் அறியவில்லை. அறிய ஒண்ணாத அறுவகை யாக்கி - அறியமுடியாது ஏகமாயுள்ள ஆகாயத்தை ஆருதாரங்களில் இயங்கும்படி வைத்து. அறிய ஒண்ணாத அறுவகை கோசத்து - அறிய முடியாத வகையாக ஆறு கோசங்களில் அநுபவம் பெறச் செய்து. அறிய ஒண்ணாததோர் அண்டம் பதிந்ததே - ஆகாய மயமான சிவம் அறியவொண்ணாது அண்டமாய் உள்ளது.

அறுவகை - ஆறுதாரங்கள். இவை ஆகாயத்தில் விளங்கும் குணங்களுக்கேற்ப ஒளிக் கிரணங்களை ஏற்கும். அறுவகை கோசம் -
 1. பூத ஆன்மா 2. அந்தரான்மா 3. தத்துவான்மா 4. சிவான்மா
 5. மந்திரான்மா 6. பரமான்மா. ஆன்மா உபாதி பேதங்களால்
 ஆறாகும். அண்டம் - தொம்பைக்கூடு போன்று உடம்பைச் சூழ
 உள்ளது. இந்த அண்டாகாயத்துக்குப் பிரணவம் என்று பெயர்.

அண்டாகாயத்தில் சிவனோடு பொருந்தியுள்ள சிவத்தை அறிதலே
 மேலான சமயமாம்.

ஐந்தாந் தந்திரம் முற்றிற்று

ஆருந் தந்திரம்

1. சிவகுரு தரிசனம்

1573. பத்திப் பணித்துப் பரவு மடிநல்கிச்
சுத்த வுரையால் துரிசறச் சோதித்துச்
சத்தும் அசத்துஞ் சதசத்துங் காட்டலாற்
சித்தம் இறையே சிவகுரு வாமே.

பத்திப் பணித்து - பத்தியை உண்டாக்கி. பரவும் அடி நல்கி - திருவடியை வணங்கச் செய்து. சுத்த உரையால் துரிசறச் சோதித்து - பிரணவ உபதேசத்தால் குற்றங்களை நீங்கச் செய்து. சத்தும் அசத்துஞ் சதசத்துங் காட்டலால் - சத்தும் அசத்தும் சதசத்துமான பொருள்களின் உண்மை இயல்புகளை உள்நின்று உணர்த்தியமையால். சித்தம் இறையே சிவகுருவாமே - சித்தத்தில் உள்ள இறைவனே குருவாவன்.

சுத்த உரை - பிரணவம், இது சத்தியோ நிர்வாண தீட்சையாகும்: மந்திரம், கிரியை, பாவனையற்றது. பிரணவ உபாசகர்க்கு அசத்தாகிய பாசமும், சதசத்தாகிய பசுவும், சத்தாகிய சிவமும் விளங்கும்.

சிவகுரு சித்தமிசை குடிகொண்டு அறிவும் அறியாமையுமான பொருள்களின் இயல்புகளை உணர்த்துவான். 1

1574. பாசத்தைக் கூட்டியே கட்டிப் பறித்திட்டு
நேசித்த காயம் விடுவித்து நேர்நேரே
கூசற்ற முத்தியிற் கூட்டலா நாட்டத்த
தாசற்ற சற்குரு அம்பல மாமே.

பாசத்தைக் கூட்டியே கட்டிப் பறித்திட்டு - ஆணவத்தால் மறைப்பிட்டு கிடந்த சிவனை மாயா மலத்தைக் கூட்டி ஆணவத்தை அகற்றி. நேசித்த காயம் விடுவித்து - உடலே தான் என்றிருந்த ஆசையை அறுத்து. நேர்நேரே கூசற்ற முத்தியிற் கூட்டலா நாட்டத்தது - நேருக்கு நேரே நிலை குலையாத முத்தியில் கூட்டுவதற்கு உபகாரப்படுவது. ஆசற்ற சற்குரு அம்பலமாமே - உபாசகனின் ஒளி மண்டலத்தில் விளங்கும் உருவமற்ற சற்குருவாம்.

ஆணவம் - இருள். மாயை - ஒளி. கட்டிப் பறித்தல் - ஒளியால் இருளைப் போக்குதல். கூசதல் - நிலைகுலைதல். கூசற்ற முத்தி - நிலையில் திரியாத முதல் நிலை.

சற்குருவின் அருளால் பாசநீக்கம் பெற்று முதல் நிலைக்குச் செல்லலாம்.

1575. சித்திகள் எட்டொடுந் திண்சிவ மாக்கிய
சுத்தியும் எண்சத்தித் தூய்மையும் யோகத்துச்
சத்தியும் மந்திர சாதக போதமும்
பத்தியும் நாதன் அருளிற் பயிலுமே.

சித்திகள் எட்டொடும் - அணிமாதி சித்திகள் எட்டுடனும். திண் சிவமாக்கிய சுத்தியும் - சாதகனைச் சிவமாகச் செய்த பக்குவ நிலையும். எண் சத்தித் தூய்மையும் - வாமாதி எண் சத்திகளால் பந்திக்காத தூய்மையும். யோகத்துச் சத்தியும் - யோகத்தால் உண்டாகும் ஆற்ற லும். மந்திர சாதக போதமும் - மந்திரங்களைத் தியானிப்பதால் விளை யும் ஞானமும். பத்தியும் - இறைவன்பால் உண்டாகும் அன்பும் ஆகிய எல்லாம். நாதன் அருளிற் பயிலுமே - சிவகுருவின் அருளால் நடைபெறும்.

எண்சத்தித் தூய்மையாவது - வாமை, சேட்டை, ரௌத்திரி, காளி, கலவிகரணி, பலவிகரணி, பலப்பிரமதனி, சர்வபூததமனி ஆகிய எட்டும் பந்திக்காத சுத்தசத்திகளாவது. யோகத்துச் சத்தி - குண்டலினி சத்தியும் சிற்சத்தியும் சமமாகப்பொருந்துமளவு உயர்ந்து நிற்றல்.

சித்திகள் முதல் பத்தி ஈராகச் சிவகுருவின் அருளால் அமைவன.3

1576. எல்லா வுலகிற்கும் அப்பாலோன் இப்பாலாய்
நல்லார் உள்ளத்து மிக்கருள் நல்கலால்
எல்லாரும் உய்யக்கொண்டிங்கே அளித்தலாற்
சொல்லார்ந்த நற்குருச் சுத்த சிவமே.

எல்லா உலகிற்கும் அப்பாலோன் இப்பாலாய் - இருநூற்று இரு பத்து நான்கு புவனங்களையும் கடந்து விளங்குபவன் இப்பிரகிருதி மயமான உலகிலும் உள்ளவனும். நல்லார் உள்ளத்து மிக்கருள் நல் கலால் - நல்லவர்கள் உள்ளத்தில் சிறந்து விளங்கி அருள்புரிவதா லும். எல்லாரும் உய்யக்கொண்டிங்கே அளித்தலால் - எல்லோரும் உய்யும்வண்ணம் இம் மண்ணுலகிலேயே அருள் செய்வதாலும். சொல்லார்ந்த நற்குருச் சுத்த சிவமே - பிரணவ சொரூபமாகவுள்ள நல்ல குரு சிவமேயாகும்.

பார் பதம் அண்டம் கடந்து நின்ற சற்குரு எல்லோர் உள்ளத் திலும் கலந்து அருளால் சிவமேயாகும்.

1577. தேவனுஞ் சுத்த குருவும் உபாயத்துள்
யாவையும் மூன்று யுனக்கண் டுரையாலே
மூவாப் பசுபாச மாற்றியே முத்திப்பால்
யாவையும் நல்குங் குருபரன் அன்புற்றே.

தேவனுஞ் சுத்த குருவும் - தேவனும் சுத்த குருவாகவும் உள்ள சிவன். உபாயத்துள் யாவையும் மூன்றாய் உனக்கண்டு - ஆகமத்துள் எல்லாம் பதி பசு பாசம் என்று மூன்றாகக் கருதுவது அறிந்து. உரையாலே மூவாப் பசுபாச மாற்றியே - உபதேசத்தாலே அழிவற்ற சிவனது பாசத்தை நீக்கியே. முத்திப்பால் யாவையும் நல்குங் குரு பரன் அன்புற்றே - குருபரன் அன்புகொண்டு முத்தியின்கண் யாவையும் அருளும்.

உபாயம் - தந்திரம், ஆகமம். உன்னல் - கருதல்.

சிவன் அன்புகொண்டு சீவரது தகுதிக்கேற்ப குருவாக வந்து முத்தி அருளும். 5

1578. சுத்த சிவன்குரு வாய்வந்து தூய்மைசெய்
தத்தனை நல்கருள் காணு அதிமூடர்
பொய்த்தகு கண்ணன் நமரென்பர் புண்ணியர்
அத்தன் இவனென் றடிபணி வாரே.

சுத்த சிவன் குருவாய் வந்து தூய்மை செய்து - சுத்த சிவனே சீவர்களிடம் கருணைகொண்டு குருவாக வந்து மலக்குற்றத்தினை நீக்கி. அத்தனை நல்கருள் காணு அதிமூடர் - அத்துனை புரியும் அருளினாக் காணுத அறிவினிகள். பொய்த்தகு கண்ணன் நமர் என்பர் - பொய் மிகுந்த புவன போகங்கனையே பொருளெனக் கண்டறியும் பாசம் பற்றியவர் குருவை நம்மவர் என்று தம்மோடு ஒப்பவைத்து எண்ணுவர். புண்ணியர் அத்தன் இவன் என்று அடிபணிவாரே - சிவ புண்ணியமுடைய ஞானியர் சிவனே இவன் என்று அடிபணிந்து வணங்குவர்.

தூய்மை செய்து அருளலாவது, குருவானவர் தன்னருட்சத்தியால் சீடனது பாசத்தை நீக்கிச் சிவனை வெளிப்படுத்திக் காட்டல். இது சத்தியோ நிர்வாணம் என்ற தீட்சையைச் செய்யும் சத்தியுடைய குருவால் நிகழ்வது.

சிவனே குருவாக வந்து அருளுகிறான் என்பதை ஞானியர் உணர்வர். 6

1579. உண்மையிற் பொய்மை ஒழித்தலும் உண்மைப்பார்
திண்மையும் ஒண்மைச் சிவமாய அவ்வரன்
வண்மையும் எட்டெட்டுச் சித்தி மயக்கமும்
அண்ணல் அருளன்றி யாரறி வாரே.

உண்மையிற் பொய்மை ஒழித்தலும் - ஞானத்தால் பொய்மை நீக்குதலும். உண்மைப்பார் திண்மையும் - பிருதிவி தத்துவத்தின் வலிமையும். ஒண்மைச் சிவமாய அவ்வரன் வண்மையும் - சிவமாகிய

அவ்வரனது உபகாரமும். எட்டெட்டுச் சித்தி மயக்கமும் - அறுபத்து நான்கு கலைகளால் வரும் மயக்க அறிவும். அண்ணல் அருளன்றி யார் அறிவாரே - அண்ணலின் சத்தி பதியாது யார் அறியமுடியும்?

பொய்மை ஒழித்தல்-இருளை நீக்குதல். உண்மைப் பார்தின்மை-பூமி தத்துவத்தின் கீழிழுக்கும் சத்தி. சிவமாய அரன் - சிவமே மூலாதாரத்தில் அரன். “பயில் உருத்திரனைப் பரசிவன் எனலும்”-சதாசிவ ரூபம். வண்மையாவது, உலகக் கவர்ச்சியினின்றும் நீக்கி மேலேறச் செய்வது. சித்திகள் ஞானம் பயவாமையின் சித்தியை மயக்கம் என்றது.

குருவருளால் அஞ்ஞானம் நீங்கி இறைவனது உபகாரம் விளங்கும். 7

1580. சிவனே சிவஞானியாதலாற் சுத்த
சிவனே யென அடி சேரவல் லார்க்கு
நவமான தத்துவ நன்முத்தி நண்ணும்
பவமான தின்றிப் பரலோக மாமே.

சிவனே சிவஞானியாதலால் - சிவனே சிவஞானியாக அமைவதால். சுத்த சிவனேயென அடிசேர வல்லார்க்கு - தனக்கு உபதேசம் செய்யும் குருவைச் சிவனென்று எண்ணித் திருவடியை அடைவார்க்கு. நவமான தத்துவ நன்முத்தி நண்ணும் - சிவத்தினது தோழமையும் நல்ல முத்தியும் பொருந்தும். பவமானதின்றிப் பரலோகமாமே - பிறப்பின்றி மேலான சிவலோகத்தைச் சென்றடைவர்.

சிவனே யென அடிசேர்தலாவது, இது சிவம் பண்ணிய மேனி என்று தெளிந்து பூசை செய்தல்.

“புண்ணிய மண்டலம் பூசை நூருகுமாம்
பண்ணிய மேனி பத்து நூருகுமாம்” — 1851-மந்.

நவம் - தோழமை. பவம் - பிறப்பு.

சிவகுருவை வழிபட்டார்க்குப் பிறப்பு இல்லை. 8

1581. குருவே சிவமெனக் கூறினன் நந்தி
குருவே சிவமென் பதுகுறித் தோரார்
குருவே சிவனுமாய்க் கோனுமாய் நிற்கும்
குருவே யுரையுணர் வற்றதோர் கோவே.

குருவே சிவமெனக் கூறினன் நந்தி - எனது குருமண்டலத்தில் விளங்கும் நந்தி குருவே சிவம் என உபதேசித்தான். குருவே சிவனுமாய்க் கோனுமாய் நிற்கும் - குருமண்டலமே சிவனுமாய் உயிருக்குத் தலைவனுமாயுள்ளது. குருவே உரையுணர்வு அற்றதோர் கோவே - குருமண்டலமே வாக்கு உணர்வைக் கடந்து விளங்கும் அரசனாகும்.

குருவே சிவமென்பது குறித்து ஓரார் - இத்தகைய பெருமையுடைய குருமண்டலத்தில் சிவம் உள்ளிருந்து விளங்குவதைச் சாமானியர் அறியாதவராக உள்ளார்.

குரு - ஓளிமண்டலத்தில் விளங்கும் குரு. பாசத்தில் விட்டவரும், நீக்கியவரும் இவரே.

குருவே வாக்கு மனம் கடந்த பொருளாகவுள்ள தந்தாவியார் 9

1582. சித்தம் யாவையுஞ் சிந்தித் திருந்திடும்
அத்தம் உணர்த்துவ தாகும் அருளாலே
சித்தம் யாவையுந் திண்சிவ மானக்கால்
அத்தனும் அவ்விடத் தேயமர்ந் தானே.

சித்தம் யாவையுஞ் சிந்தித்திருந்திடும் - சிவர்களிடமுள்ள சித்த மண்டலம் தன்னறிவுக்கு வரவேண்டிய எல்லாவற்றையும் நினைத்துக் கொண்டிருக்கும். அத்தம் உணர்த்துவதாகும் அருளாலே - அருள் சத்தி பதிந்தவர்க்குச் செம்பொருளே உணர்த்துவதாகும். சித்தம் யாவையும் திண்சிவமானக்கால் - அந்நெறியே சித்தம் முழுமையும் வேறுபொருளுக்கிடமின்றிச் சிவத்துக்கே இடமாக்கினால். அத்தனும் அவ்விடத்தே யமர்ந்தானே - அத்தனாகிய சிவனும் அவ்விடத்தில் அமர்ந்தருளுவான்.

அத்தம் - செம்பொருள், சிவன். சித்தம் சிவமாதல் - சித்தத்தில் சிவனை வைத்து நினைதல். இதுவே தவம்.

“சித்தஞ் சிவமாதல் செய்தவப் பேறே” —மந்திரம் 1644.

“சித்தம் சிவமாக்கிச் செய்தனவே தவமாக்கும்” —திருவாசகம்.

குருவருளால் சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தால் சிவன் விளங்குவான். 10

1583. தானந்தி சீர்மையுட் சந்தித்த சீர்வைத்த
கோனந்தி யெந்தை குறிப்பறி வாரில்லை
வானந்தி யென்று மகிழும் ஒருவற்குத்
தானந்தி யங்கித் தனிச்சுட ராமே.

தான் நந்தி சீர்மையுட் சந்தித்த சீர்வைத்த - சிவமாகிய தானே விளங்கும் சிறப்பான குருமண்டலத்துள் பொருந்துவதால் அமையும் பெருமையை வைத்த. கோன் நந்தி எந்தை குறிப்பு அறிவாரில்லை - தலைவனாகிய நந்தி எம்பெருமானது குறிப்பை உணர்வார் இல்லை. வான் நந்தியென்று மகிழும் ஒருவற்கு - ஆகாயத்தில் குரு மண்டலத்தில் விளங்குபவன் என்று மகிழ்ந்திருப்பார்க்கு. தான் நந்தி அங்கித் தனிச் சுடராமே - முன்னர் அக்கினி மண்டலத்தில் விளங்கிய அரனே ஓப்பற்ற சிவசூரியனாகும்.

குறிப்பு : ஆகாயத்தில் குரு மண்டலத்தில் சந்திக்க வேண்டும் என்ற குறிப்பு.

நந்தியெம்பெருமானது குறிப்பினை அறிவார்க்குச் சுடராகக் காட்சியளிப்பான். 11

1584. திருவாய சித்தியும் முத்தியும் சீர்மை
மருளா தருளும் மயக்கறும் வாய்மைப்
பொருளாய வேதாந்த போதமும் நாதன்
* உருவாய் வரவிடி லோரஓண் னாதே.

* பாடபேதம் : உருவா யருளாவிடி.

திருவாய சித்தியும் - ஞானமாகிய பேறும். முத்தியும் - அதன் பயனை முத்தியும். சீர்மை மருளாத அருளும் - அச் சிறப்பினில் மயங்காத அருளும். மயக்கறும் வாய்மைப் பொருளாய வேதாந்த போதமும் - அஞ்ஞானம் நீங்கும் உண்மைப் பொருளான வேதாந்த ஞானமும். நாதன் உருவாய் அருளாவிடில் ஓர ஓண்ணாதே - குரு நாதன் மாணிடச் சட்டை தாங்கி வராவிட்டால் அறியவெண்ணாதாகி விடும்.

வேதாந்த போதமாவது, 'அது நீ ஆகிருய்' என்பது.

குருவருளால் மயக்கம் நீங்கி ஞானம் கிட்டும். 12

1585. பத்தியும் ஞானவை ராக்கிய மும்பர
சித்திக்கு வித்தாஞ் சிவோகமே சேர்தலான்
முத்தியின் ஞான முளைத்தலால் அம்முளை
சத்தி யருள்தரில் தானெளி தாமே

பத்தியும் ஞான வைராக்கியமும் - சிவத்தினிடம் பத்தியும், அதனால் ஞானத்தைப் பெறவேண்டும் என்ற வைராக்கியமும். பரசித்திக்கு வித்தாம் - விடுபேறடையச் சாதனங்களாம். சிவோகமே சேர்தலால் - அவற்றால் சிவமே தான் என்ற பாவனை முதிர்ந்து. முத்தியின் ஞானம் முளைத்தலால் - விடுபேற்றுக்கு ஏதுவான ஞானம் தோன்றி. அம் முளை சத்தி அருள்தரில்தான் எளிதாமே - அந்த ஞானப் பயிர் சத்தியின் அருளால் எளிதாக வளர்ந்து முத்தி கிட்டும்.

வைராக்கியம் - விஷயங்களில் பற்றின்மை.

சிவ குருவினிடம் பத்தியினாலே வைராக்கியமும் ஞானமும் தோன்றி முத்தி கிட்டும். 13

1586. பின்னெய்த வைத்ததோர் இன்பப் பிறப்பினை
முன்னெய்த வைத்த முதல்வனை எம்மிறை
தன்னெய்துங் காலத்துத் தானே வெளிப்படு
மன்னெய்த வைத்த மனமது தானே.

பின்னெய்த வைத்ததோர் இன்பப் பிறப்பினை - இவ்வுலகில் நான் வீடுபேறடைவதற்காக அமைத்த இன்பப் பிறப்பை. முன்னெய்த வைத்த முதல்வனை எம்மிறை - முன்னமே எனக்கு உதவிய முதல்வனாகிய இறைவனை. தன்னெய்துங் காலத்துத் தானே வெளிப்படும் - ஞானத்தால் அடையுங் காலத்தில் அவன் என்னிடமாகத் தானே வெளிப்படுவான். மன்னெய்த வைத்த மனமதுதானே - அங்ஙனம் எனது தலைவனை அடையத் துணை செய்தது என்னுடைய மனமே யாகும்.

மனத்தை அகண்டத்தில் வைத்தபோது இறைவன் சிவனில் வெளிப்பட்டருளுவான். 14

1587. சிவமான ஞானந் தெளியவொண் சித்தி
சிவமான ஞானந் தெளியவொண் முத்தி
சிவமான ஞானஞ் சிவபரத்தே யேகச்
சிவமான ஞானஞ் சிவானந்த நல்குமே

சிவமான ஞானந் தெளிய ஒண்சித்தி - அகண்டமான சிவஞானம் தெளியவே சிறந்த சித்திகள் உண்டாம். சிவமான ஞானந் தெளிய ஒண்முத்தி - அத்தகைய சிவஞானத்தில் நின்று மேலும் தெளிய சிறந்த முத்தி கிட்டும். சிவமான ஞானஞ் சிவபரத்தே ஏக - சிவமான ஞானத்தால் சிவம் ஆன்மாவில் நிலைபெற. சிவமான ஞானஞ் சிவானந்தம் நல்குமே-சிவமான ஞானத்தினால் சிவானந்தம் விளையும்.

பரம் - தத்துவங்களை விட்ட ஆன்மா. சிவம் பரத்தில் நிலை பெறுவதே முத்திநிலை.

சிவஞானத்தால் சிவம் ஆன்மாவில் விளங்கச் சிவானந்தம் உண்டாம். 15

1588. அறிந்துணர்ந் தேனில் வகலிட முற்றுஞ்
செறிந்துணர்ந் தோதித் திருவருள் பெற்றேன்
மறந்தொழிந் தேன்மதி மாண்டவர் வாழ்க்கை
பிறிந்தொழிந் தேனிப் பிறவியை நானே.

அறிந்துணர்ந்தேன் இவ்வகலிடம் முற்றும் - நான் நூலறிவினால் அறிந்தும் அருபவத்தால் உணர்ந்தும் இவ்விரிந்த உலகங்களையெல்லாம் கண்டேன். செறிந்துணர்ந்து ஒதித் திருவருள் பெற்றேன் - சிவத்தோடு பொருந்திச் சிவத்தைத் தியானித்து சிவத்தின் அருளைப் பெற்றேன். மறந்து ஒழிந்தேன் மதிமாண்டவர் வாழ்க்கை - அறிவில் லாதவர் கூட்டத்தை விட்டு ஒழிந்தேன். பிறிந்து ஒழிந்தேன் இப்பிறவியை நானே - அதனால் இப்பிறவியை நீங்கினேன்.

சிவத்தோடு பொருந்தி அருள் பெற்றமையால் பிறவியை நீங்கினேன், 16

1589. தரிக்கின்ற பல்லுயிர்க் கெல்லாந் தலைவன்
 இருக்கின்ற தன்மையை ஏதும் உணரார்
 பிரிக்கின்ற இந்தப் பிணக்கறுத் தெல்லாங்
 கருக்கொண்ட ஈசனைக் கண்டுகொண் டேனே.

தரிக்கின்ற பல்லுயிர்க் கெல்லாந் தலைவன் - வினைக்கீடாகப் பெற்ற உடல் முதலியவற்றைச் சுமக்கின்ற பல்லுயிர்க்கெல்லாம் தலைவனாகிய இறைவன். இருக்கின்ற தன்மையை ஏதும் உணரார் - எவ்வாறு சீவர்களோடு பொருந்தி இயக்குகின்றான் என்பதை எவ்வகையாலும் அறியார். பிரிக்கின்ற இந்தப் பிணக்கறுத் தெல்லாம் - சீவர்கள் அறியாவகை பிரிக்கின்ற தடைகளை நீக்கி. கருக்கொண்ட ஈசனைக் கண்டுகொண்டேனே - எல்லா உயிர்களையும் தன் கருவில் கொண்ட இறைவனை நான் கண்டுகொண்டேனே.

கரு - கருப்பம். இருநூற்றிருபத்து நான்கு புவனங்களுக்கும் சிவம் ஆதாரமாகவுள்ளது.

இறைவன் குருவாக வந்து தடைகளை நீக்கியபோது கருக் கொண்ட ஈசனைக் கண்டுகொண்டேன். 17

2. திருவடிப்பேறு

திருவடி - திருவருள். கால் என்பது குண்டலினி சத்தி. அது சிரசை நோக்கிப் பாய்வதே அருள். அவ்வாறு சிரசின்மேல் பொருந்தியிருப்பதே திருவடிப் பேறு. மந்திரம் 2425, 2426.

1590. இசைந்தெழும் அன்பில் எழுந்த படியே
 பசைந்தெழும் ஈசரைப் பாசத்துள் ஏகச்
 சிவந்த குருவந்து சென்னிகை வைக்க
 உவந்த குருபதம் உள்ளத் துவந்ததே.

இசைந்தெழும் அன்பில் எழுந்தபடியே - திருவருளால் இறைவனைப் பொருந்த எழுகின்ற அன்பின் வழியே. பசைந்தெழும் ஈசரைப் பாசத்துள் ஏக - அன்பை ஆதாரமாகக்கொண்டு வெளிப்படுகின்ற இறைவனை இறவா இன்ப அன்பில் பற்ற. சிவந்த குருவந்து சென்னிகைவைக்க - செவ்வொளியானது மேல்நோக்கி ஏறுதலைச் செய்து சிரசில் படர. உவந்த குருபதம் உள்ளத்து வந்ததே - விரும்பிய திருவடி உள்ளத்தே இன்பமாய் நிறைந்தது.

பசைதல் - அன்புகொள்ளுதல். சென்னிகை வைத்தலாவது - மூலாதாரத்திலும் சுவாதிட்டானத்திலும் உள்ள சக்கரங்கள் செவ்வொளியுடன் கூடியவை. சிவத்தைச் சிந்திக்கச் சிந்திக்க சுவாதிட்டானத்திலுள்ள உணர்வானது மூலாதாரம் சென்று பிடரிக்கண் வழி

யாகப் பிரமரந்திரம் அடையும். அப்போது குருமண்டலம் விளங்கி ஓர் ஆனந்தம் உண்டாகும். இதுவே சென்னி கை வைத்தல்.

“சீருடைச் செங்கம லத்தில் திகழுரு வாகிய செல்வன்
பாரிடைப் பாதங்கள் காட்டிப் பாசம றுத்தெனை யாண்ட
ஆருடை யம்பொனின் மேனி அமுதினை நீவரக் கூவாய்”

—திருவாசகம்-354

அன்பினால் இறைவனைச் சிந்தித்தால் சிரசின்மீது உணர்வு பெருகி இன்பம் உண்டாகும். 1

1591. தாடந்த போதே தலைதந்த எம்மிறை
வாடந்த ஞான வலியையுந் தந்திட்டு
வீடந்த மின்றியே யாள்கென விட்டருட்
பாடின முடிவைத்துப் பார்வந்து தந்ததே.

தாள் தந்த போதே - இறைவன் திருவருளை நல்கியபோதே. தலை தந்த எம்மிறை - பொறி புலனுக்கு அடிமையாகக் கிடந்த எனக்கு ஞானத்தைக் கொடுத்த எம் தலைவன். வாள் தந்த ஞான வலியையுந் தந்திட்டு - ஞானவாளை உதவி அஞ்ஞானத்தை வேறுபடுத்தும் திறமையும் கொடுத்து வீடு அந்தமின்றியே ஆள்கென விட்டு - வீட்டுலகை முடிவில்லாக் காலம் ஆள்வாயாக என அருளி. அருட்பாடு இன்முடிவைத்து பார் வந்து தந்ததே - பூமி தத்துவம் என்ற சுவாதிட்டானத்தில் வந்து அருட்சத்தியை இன்பமாக என்னுடைய சிரசில் பதித்தனன்.

தாள் தந்த போதே - குண்டலினிசத்தி சிரசை அடைந்தபோதே. பார் வந்து தந்தது - பூமி தத்துவத்தில் தொழிற்படும் காம வாயு மேல் முகம் கொண்டு எழுந்தபோது அழியும் உடலை அழியாத உடலா அமைக்க உதவுவது. திருக்கோயிலில் சிறப்பு வழிபாட்டில் கொடியை ஏற்றி வழிபடும் பொருளும் இதுவே.

இறைவன் திருவருள் பெற்றபின் அஞ்ஞானம் நீங்கி வீட்டுலகம் கிட்டியது. 2

1592. தானவ னாகிச் சொருபத் துவந்திட்டு
ஆன சொருபங்கள் நான்கும் அகற்றின
ஏனைய முத்திரை யீந்தாண்ட நன்னந்தி
தானடி முற்கூட்டித் தாபித்த துண்மையே.

தான் அவனாகிச் சொருபத்து வந்திட்டு - என்னைச் சிவம் வந்து ஆட்கொண்டு அவனாகச் செய்தபோது. ஆன சொருபங்கள் நான்கும் அகற்றின - சிவ சொருபமாக நான் ஆனபோது முன்னர் சிவமாக விளங்கிய பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேசுரன் ஆகிய நான்கு சொருபங்களும் என்னை விட்டு அகற்றப்பெற்றன. ஏனைய முத்திரை

ஈந்தாண்ட - இதர அடையாளங்களான அருவச் சதாசிவர், விந்து, நாதம், சத்தி ஆகியவைகளை என்னிடம் சிறப்பாக விளங்கும்படி செய்து. நன்நந்தி தானடி முற்கூட்டித் தாபித்தது உண்மையே - தனது திருவருளை முன்னமேயே பெற்றவன் என்ற உண்மையைத் தாபித்தருளினன் நந்தி,

இந்நெறி பற்றியோர்க்கு அணு சதாசிவர் பதம் கிட்டலால் தூல உருவில் விளங்கும் நான்கு மூர்த்தங்களையும் கடந்து விளங்குவர்.

திருவருளைப் பெற்றவர் சிவசொரூபம் பெறுவர்.

3

1593. உரையற்று ணார்வற்று யிர்பர மற்றுத்
திரையற்ற நீர்போல் சிவமாதல் தீர்த்துக்
கரையற்ற சத்தாதி நான்குங் கடந்த
சொரூபத் திருத்தினன் சொல்லிந் தோமே.

உரையற்று உணர்வற்று உயிர்பரம் அற்று - அநுபவ நிலையில் பேச்சற்று, உணர்வு கெட்டு, தான் என்ற நிலை அறியாது. திரையற்ற நீர்போல் சிவமாதல் தீர்த்து - தெளிந்த நீர்போல அசைவின்றி யிருக்கும் சிவமாந் தன்மையும் கெட்டு. கரையற்ற சத்தாதி நான்குங் கடந்த - குக்குமை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி ஆகிய நான்கு வாக் கினால் உதிக்கும் நாதத்தைக் கடந்த எல்லையற்ற. சொரூபத்து இருத் தினன் - தனது சொரூபத்துடன் ஒன்றுக்கினன். சொல் இறந் தோமே - அதனால் பிறப்பு இறப்புக்கு எல்லையான பிரணவத்தைக் கடந்துவிட்டோம்.

துரிய பூமியில் விளங்கும் விந்து நாதங்களைக் கண்டு அதில் இன்புற்றிருப்பார்க்குத் தான் உளன் என்ற ஓர் எண்ணம் உண்டு. அதுவே உயிர்பரம் என்றது. அதைக் கடந்து சென்றால் நாதாந்தம் என்ற துரியாதீதம் அமையும். அதில் நாதம் இல்லை. அதனால் 'சொல்லிறந்தோம்' என்றது. சொரூபம் - சிவ சொரூபம்.

திருவருள் பெற்றமையால் உண்டான அநுபவநிலை கூறியவாறு. 4

1594. குரவன் உயிர்முச் சொரூபமுங் கைக்கொண்
டரிய பொருள்முத் திரையாகக் கொண்டு
பெரிய பிரானடி நந்தி பேச்சற்
றுருகிட என்னையங் குய்யக்கொண் டானே.

குரவன் உயிர் முச்சொரூபமுங் கைக்கொண்டு - தீட்சை செய்ய அமைந்த குரு சீடனின் தூல, குக்குமை, காரண உடல்களிலுள்ள காரணமான தடைகளை நீக்கி. அரிய பொருள் முத்திரையாகக் கொண்டு - அரிய உயிரைக் குருவினிடம் பொருந்தும்படிசெய்து. பெரிய பிரானடி நந்தி பேச்சற்று உருகிட - யாவருக்கும் தலைவனான சிவத்துடன் மௌன யோகத்தில் விளங்கிடப் பொருந்தி. என்னை அங்கு உய்யக் கொண்டானே - என்னை ஆண்டுகொண்டருளினான்.

அரிய பொருள் முத்திரையாகக் கொண்டு - உயிர் மூன்று வகை கோசத்துள் மயங்கியிருந்த அவல நிலையை மாற்றி. திரை-மறைப்பு.

குரு பிரணவ சமாதியில் பொருந்தும் படி அருளிஞன்.

5

1595. பேச்சற்ற இன்பத்துப் பேரானந் தத்திலே
மாச்சற்ற என்னைச் சிவமாக்கி மாள்வித்துக்
காச்சற்ற சோதி கடன்மூன்றுங் கைக்கொண்டு
வாச்ச புகழ்மாளத் தாள் தந்து மன்னுமே.

பேச்சற்ற இன்பத்துப் பேரானந் தத்திலே - முன்னிலையில் அமைந்த குரு மொனானந்தமாகிய பேரின்பத்திலே. மாச்சற்ற என்னைச் சிவமாக்கி மாள்வித்து - எனது பசுகரணங்களை அழித்து என்னிடம் அகண்ட அறிவாகிய சிவத்தைப் பதிப்பித்து என்னை நான் அறியாமல் செய்து. காச்சற்ற சோதி கடன் மூன்றுங் கைக்கொண்டு - வெப்பமற்ற சந்திரமண்டல ஒளியில் மனம் வாக்கு காயம் ஆகிய மூன்றையும் கைக்கொண்டு. வாச்ச புகழ்மாளத் தாள் தந்து மன்னுமே - அவற்றால் அடைந்த பெருமைகளை அழித்துத் திருவடிகளைச் சூட்டி என்னிடத்தில் நிலைபெற்றனன்.

பேச்சற்ற இன்பம் - நாதாந்தம். மாய்த்து மாச்ச எனவும், காய்ச்சு காச்சு எனவும், வாய்த்த வாச்ச எனவும் வந்தன.

குரு பசுகரணங்களை அழித்துப் பதிகரணங்கள் ஆக்கி இன்பத்தில் திளைக்கச் செய்தான்.

6

1596. இதயத்தும் நாட்டத்தும் என்றன் சிரத்தும்
பதிவித்த பாதப் பராபரன் நந்தி
கதிவைத்த வாறும் மெய்காட் டியவாறும்
விதிவைத்த வாறும் விளம்பவொண் னாதே.

இதயத்தும் நாட்டத்தும் என்றன் சிரத்தும் - எனது ஆத்மாவிலும், பார்வையிலும், எனது சிரத்தின் மீதும். பதிவித்த பாதப் பராபரன் நந்தி - திருவருளைப் பதிவித்த பராபரனாகிய குருவானவர். கதிவைத்தவாறும் - கீழ்முகமாகச் சுருண்டு கிடந்த குண்டலினியை ஊர்த்துவ கதியாக அமைத்தருளியதும். மெய்காட்டியவாறும் - விந்து நாதங்களை உணர்த்தியருளியதும். விதி வைத்தவாறும் - எம்முறையில் விந்து நாதங்கள் தொழிற்படுமோ, அம்முறை உணர்த்தியருளியதும். விளம்ப ஒண்ணாதே - பிறருக்கு எடுத்துச் சொல்லமுடியாததாகும்.

இதயம் - எது மத்தியமாக உள்ளதோ அது இதயம். தூல உடலுக்கு இரத்தாசயம் இதயம். குக்கும காரண உடலைக் கடந்தபோது ஆத்மாவே இதயம். பராபரன் - முன்னிலையில் அமைந்த குரு.

குருநாதன் அருளிய பெருமையைக் கூறமுடியாததாகும்.

7

1597. திருவடி வைத்தென் சிரத்தருள் நோக்கிப்
பெருவடி வைத்தந்த பேர்நந்தி தன்னைக்
குருவடி விற்கண்ட கோளையெங் கோவைக்
கருவழி வாற்றிடக் கண்டுகொண் டேனே.

திருவடி வைத்து என் சிரத்து - என்னுடைய சிரசின்மீது திருவடி யைச் சூட்டி. அருள் நோக்கி - அருளால் பார்த்து. பெருவடிவைத் தந்த பேர் நந்தி தன்னை - எங்குமாயிருக்கும் பெரிய வடிவினைத் தந்த பெரிய பெருமானே. குரு வடிவிற் கண்ட கோளை - குரு வடிவில் வந்த தலைவனை. எம் கோவை - எம்முடைய அரசனை. கருவழி ஆற்றிடக் கண்டுகொண்டேனே - பிறவி உண்டாகும் வழி உலர்ந்துபோகக் கண்டுகொண்டேன்.

திருவடி வைத்தல் - சங்கற்பத்தால் திருவருட் சத்தியைப் பதித் தல். அருள் நோக்கல் - குருவின் சத்தியைச் சீடனிடம் பார்வையால் பதித்தல். பரிசும் நோக்கமும் ஞானதீட்சையாகும். ஆற்றுதல் - உலர்த்தல், நீக்குதல்.

குருநாதன் அருளிய ஞானதீட்சையைக் கூறியவாறு.

8

1598. திருவடி ஞானஞ் சிவமாக்கு விக்குந்
திருவடி ஞானஞ் சிவலோகஞ் சேர்க்குந்
திருவடி ஞானஞ் சிறைமல மீட்குந்
திருவடி ஞானமே திண்சித்தி முத்தியே.

திருவடி ஞானஞ் சிவம் ஆக்குவிக்கும் - திருவடி ஞானம் சிவமயமாக ஆக்கும். திருவடி ஞானம் சிவலோகம் சேர்க்கும் - திருவடி ஞானம் சிவ லோகத்தில் சேர்க்கும். திருவடி ஞானம் சிறைமலம் மீட்கும் - திருவடி ஞானம் சிவனைச் சிறைப்படுத்தியிருந்த மலத்தினின்றும் நீக்கும். திருவடி ஞானமே திண்சித்தி முத்தியே - திருவடி ஞானமே அணி மாதிரி சித்திகளையும், முத்திப் பேற்றினையும் அளிக்கும்.

திருவடி ஞானம் - வியாபக அறிவு.

திருவடிதீட்சையால் உண்டாகும் பயன் கூறியவாறு.

9

1599. மேல்வைத்த வாறுசெய் யாவிடின் மேல்வினை
மால்வைத்த சிந்தையை மாயம் தாக்கிடும்
பால்வைத்த சென்னிப் படரொளி வானவன்
தாள்வைத்த வாறு தரிப்பித்த வாறே.

மேல் வைத்தவாறு செய்யாவிடில் - முன்னிலையில் அமைந்த குரு நாதன் கீழ் நோக்குதலையுடைய குண்டலினி சத்தியை மேல் நோக்குதலைச் செய்யும்படி உபாயம் அமைக்காவிடில். மேல் வினை மால் வைத்த சிந்தையை மாயமதாக்கிடும் - முற்காலத்தில் செய்த

வினைகள் அறியாமையால் மயங்கிய மனத்தை மாயையின் வழிச் செலுத்திவிடும். பால் வைத்த சென்னிப் பட்ரொளி வானவன் - அவ்விதம் அமையாமல் பால்போன்ற வெண்ணிற ஒளியாகப் பிரகாசிக்கும் மதிமண்டலத்தில் விளங்கும் சதாசிவம். தான் வைத்த வாறு தரிப்பித்தவாறே - தனது திருவடியைப் பதிப்பித்துத் தன்னை அகலாது நிலைபெறவும் செய்தான்.

மேல் வைத்தவாறு செய்தல் - அகண்டத்தைப் பற்றும்படி செய்தல். மனம் அகண்டத்தைப் பற்றி இன்புறும்போது கண்டமாகிய உலகப் பொருளில் செல்லும் அவா விடுபடும். தரிப்பித்தல் - அகண்டத்தில் நிலைபெறச் செய்தல்.

“ இருள்கடிந் தருளிய இன்ப லூர் தி
அருளிய பெருமை யருண் மலையாகவும் ” - திருவாசகம்.

குருநாதன் துன்பம் நீக்கி இன்பம் நுகரும்படி செய்தான். 10

1600. கழலார் கமலத் திருவடி என்னும்
நிழல்சேரப் பெற்றேன் நெடுமால் அறியா
அழல்சேரும் அங்கியுள் ஆதிப் பிரானுங்
குழல்சேரும் என்னுயிர்க் கூடுங் * குலைத்ததே.

* பாடபேதம் : குலைத்தே.

கழலார் கமலத் திருவடி என்னும் நிழல் சேரப்பெற்றேன் - ஒளிக் கின்ற கழல் பொருந்திய கமலத்தில் விளங்கும் திருவடி நிழலை அடையப் பெற்றேன். நெடுமால் அறியா - திருமாலும் காணமாட்டாத. அழல் சேரும் அங்கியுள் ஆதிப் பிரானும் - வெம்மை பொருந்திய அக்கினி மண்டலத்தில் உள்ள உருத்திர மூர்த்தியும். குழல் சேரும் என்னுயிர்க் கூடுங் குலைத்தே - என்னுடைய உடல் பற்றை அழித்துச் சுழுமுனை உச்சியில் ஒளி பொருந்திய சிவமாக அமைந்தது.

கழல் - அடைந்தாரைக் காக்கும் வீரக்கழல். நெடுமால் அறியாமை யாவது, நெடுமால் உருவமூர்த்தி ஆனமையின் உருவங் கடந்த அகண்டப் பொருளை அறிய முடியாமை. குழல் - சுழுமுனை. உயிர்க் கூடு - உடம்பு.

திருவருள் பெற்றமையால் உடல் பற்று விட்டது. 11

1601. முடிமன்ன * ராகிமூ வுலகம் தாள்வர்
அடிமன்னர் இன்பத் தளவில்லை கேட்கின்
முடிமன்ன ராய்நின்ற தேவர்கள் ஈசன்
குடிமன்ன ராய்க்குற்ற மற்றுநின் ருரே.

* பாடபேதம் : ராகின்மூ

முடிமன்னராகின் மூவுலகமது ஆள்வர் - முடி சூடிய மன்னராயின் மூன்று உலகங்களையும் ஒருசேர ஆளுவர். அடிமன்னர் இன்பத்து அளவில்லை கேட்கின் - ஆராயின் சிவனடியாராகிய மன்னர்கள் பெறும் இன்பத்துக்கு அளவே இல்லை. முடிமன்னராய் நின்ற தேவர்கள் - முடி மன்னராகவுள்ள தேவர்களும். ஈசன் குடிமன்னராய்க் குற்றமற்று நின்றாரே - இறைவனுக்கு வழிவழி ஆட்செய்யும் குடி மன்னராயின் குற்றம் நீங்கி நின்றோர் ஆவர்.

முடிமன்னர் இன்பம் அளவுபட்டது, அடிமன்னர் இன்பம் அளவுபடாதது. தேவரும் குடிசெய்து ஆட்படிந் குற்றம் நீங்கி இன்பம் பெறுவர்.

இறைவன் திருவருள் பெற்றவர் நிலையான இன்பம் பெறுவர். 12

1602. வைத்தேன் அடிகள் மனத்தினுள் னேநான்

பொய்த்தே யெரியும் புலன்வழி போகாமல்

எய்த்தேன் உழலும் இருவினை மாற்றிட்டு

மெய்த்தேன் அறிந்தேனவ் வேதத்தின் அந்தமே.

வைத்தேன் அடிகள் மனத்தினுள்ளே நான் - நான் என் மன மண்டலத்துள் இறைவனது திருவடிகளான விந்து நாதங்களைப் பதித்துக்கொண்டேன். பொய்த்தே எரியும் புலன்வழி போகாமல் - அதனால் பொய்யை மெய்போன்று காட்டி அக்கினியைத் தூண்டி நடத்தும் புலன்வழிச் செல்லாமல் மனத்தை மீட்டு. எய்த்தேன் உழலும் இருவினை மாற்றிட்டு - இளைத்தவனாகிய நான் படும் இரு வினைத் துயரினை மாற்றி. மெய்த்தேன் அறிந்தேன் அவ் வேதத்தின் அந்தமே - வேதத்தின் முடிவாகிய ஞானநதத்தை அடைந்தேன்.

வேதத்தின் அந்தம் - தத்துவமசி. அஃதாவது, நீ எதை நினைக்கிறாயோ அது ஆகியுள் என்பது.

திருவருள் பெற்றமையால் இருவினைத் துயரினை மாற்றி உண்மை இன்பம் பெற்றேன். 13

1603. அடிசார லாம்அண்ணல் பாத மிரண்டும்

முடிசார வைத்தனர் முன்னை முனிவர்

படிசார்ந்த இன்பப் பழுவடி வெள்ளக்

குடிசார் நெறிகூடி நிற்பவர் கொள்கையே

அடி சாரலாம் - திருவருளைப் பெறலாம். அண்ணல் பாதம் இரண்டும் - சிவகுருவினது இரண்டு திருவடிகளையும். முடிசார வைத்தனர் முன்னை முனிவர் - பழமையான முனிவர் முடியில் தரித்துக் கொண்டனர். படிசார்ந்த இன்பப் பழுவடி வெள்ளம் - படி முறையிலே அடைந்த பேரின்ப வெள்ளத்து. குடிசார்நெறி கூடிநிற்பவர் கொள்கையே - குடியாகக் கொண்ட நெறியிலே கூடிநிற்பவர் கொள்கை இதுவாம்.

பாதம் இரண்டு - விந்து நாதம். மந்திரம் 1853 பார்க்க விளங்கும். குடிசார் நெறி - நிரந்தரமாகப் பெறும் நெறி. “குடியாக் கொண்ட கொள்கையும் சிறப்பும்” - திருவாசகம்.

சிவத்தினது திருவருளைப் பெறுபவர் பேரின்ப வெள்ளத்தில் திளைத்திருப்பார். 14

1604. மந்திர மாவதும் மாமருந் தாவதுந்
தந்திர மாவதுந் தானங்க ளாவதுஞ்
சுந்தர மாவதுந் தூய்நெறி யாவதும்
எந்தை பிரான்தன் இணையடி தானே.

மந்திரமாவதும் - நினைப்பவனைக் காக்கும் மந்திரமாவதும். மா மருந்தாவதும் - பிறவி நோய்க்கு மருந்தாவதும். தந்திரமாவதும் - திருவருளைப் பெறக்கூடிய கிரியையாவதும். தானங்களாவதும் - அடைந்தார் பெறும் பயன் எய்தும் புண்ணியத் தலங்களாவனவும். சுந்தரமாவதும் - நன்மையைப் பெறுவதால் வரும் அழகாவதும். தூய் நெறியாவதும் - வீடுபேற்றை அளிக்கும் மேன்மையான நெறியாவதும். எந்தை பிரான்தன் இணையடி தானே - எந்தையாகிய சிவபிரானது இரு திருவடிகளேயாம்.

“மந்திரமும் தந்திரமும் மருந்துமாகி.” - அப்பர் தேவாரம்.

எம்பெருமானது திருவடியே இத்துணையும் ஆவன. 15

3. ஞாதுரு ஞானஞேயம்

ஞாதுரு - காண்போன். ஞானம் - காணும் அறிவு. ஞேயம் - காணப்படும் பொருள். இங்குக் காண்பவன் ஆன்மா, காண்பது சிவ ஞானம், காணப்படும் பொருள் சிவம்.

1605. நீங்காச் சிவானந்த ஞேயத்தே நின்றிடப்
பாங்கான பாசம் படரா படரினும்
ஆங்கார நீங்கி யதனிலை நிற்கவே
நீங்கா அமுத நிலைபெற லாமே.

நீங்காச் சிவானந்த ஞேயத்தே நின்றிட - ஆன்மா என்றும் நீங்காத சிவானந்தமாகிய சிவத்திடம் பொருந்தி நிற்க. பாங்கான பாசம் படரா - அனாதியே பற்றியுள்ள ஆணவ மலம் அறிவை மறைக்காது. படரினும் - அங்ஙனம் மறைப்பினும். ஆங்காரம் நீங்கி அதன் நிலை நிற்கவே - தன்முனைப்பு நீங்கி அச் சிவானந்த நிலையில் நிற்கவே. நீங்கா அமுத நிலை பெறலாமே - என்றும் தன்னை விட்டு நீங்காத பேரின்பமாகிய அமுதத்தில் நிலைபெறலாம்.

சிவானந்தம் - ஆன்மா தனது தத்துவத் தொடர்புகளை விட்டுச் சிவத்துடன் ஒன்றியபோது அடையும் பரவச நிலை. இஃது இறைவனிடம் கொண்ட அன்பினால் விளைவது. ஆங்கார நீங்குதல் - அறிவினால் குருவின் தொடர்புகொண்டு கேட்டல், தெளிதல், சிந்தித்தல், அமைந்து பின்னர் நிபுணக் கூடுதல். இது வைராக்கியத்தால் அமைவது. முன்னைய நெறி கூடாதாயின் இது பொருந்தும்.

ஆன்மா சிவத்தைப் பொருந்தி நிற்க அமுத நிலை உண்டாகும். 1

1606. சூயத்தே நின்றோர்க்கு ஞானதி நின்றிடும்
சூயத்தின் ஞானரு சூயத்தில் வீடாகும்
சூயத்தின் சூயத்தை சூயத்தை யுற்றவர்
சூயத்தில் நின்ற அறிவறி வாரே.

சூயத்தே நின்றோர்க்கு ஞானதி நின்றிடும் - அறியப்படும் பொருள் சிவம் என்று துணிந்து அவ்வழி நிற்போர்க்கு ஞானத்துக்குரிய மற்றவைகளும் பொருந்தி நிற்கும். சூயத்தின் ஞானரு சூயத்தில் வீடாகும் - அங்ஙனம் அறியப்படும் பொருளான சிவத்தை ஆன்மா அறிந்து அதுவாகவே அமைவது வீடாகும். சூயத்தின் சூயத்தை சூயத்தையுற்றவர் - சூயப் பொருளாகிய சிவத்தைப் பிரியாத சத்தியை உணர்ந்தவர். சூயத்தில் நின்ற அறிவு அறிவாரே - இக் கூட்டத்தால் விளைந்த மெஞ்ஞான அறிவை அறிவார்.

சூயத்தின் சூயம் - சிவத்தைப் பிரியாத சத்தி. சூயத்தையுற்றவர் - சிவசத்தியை உணர்ந்தவர்.

சிவசத்தியை உணர்ந்தவர் சிவம் சத்தி ஆன்மா ஆகிய மூன்றும் கூடிய பரநிலையை உணர்வார். 2

1607. தானென் றவனென் றிரண்டாகுந் தத்துவந்
தானென் றவனென் றிரண்டுந் தனிற்கண்டு
தானென்ற பூவை யவனடி சாத்தினால்
நானென் றவனென்கை நல்லதொன் றன்றே.

தானென்று அவனென்று இரண்டாகும் தத்துவம் - உண்மைப் பொருள் தான் என்ற ஆன்மாவும் அவன் என்ற சிவமும் ஆக இரண்டு உள்ளன. தானென்று அவனென்று இரண்டுந் தனிற்கண்டு - தன்னையும் அவனையும் தன்னொளியில் கண்டு. தானென்ற பூவை அவனடி சாத்தினால் - தானாக விளங்கும் சகஸ்ரதள உணர்வை அவன் விளங்கும் நிமிர்ந்த சகஸ்ரதளத்துக்கு மாற்றினால். நானென்ற அவனென்கை நல்லது ஒன்றன்றே - நான் என்றும் அவன் என்றும் வேறுபடுத்திக் காணும் உணர்வு மாறி நானே அவன் என்று கூறுவது நல்லது ஒன்றல்லவா !

தான் என்ற பூ - கவிழ்ந்த சகஸ்ரதளம். இதைத் தாண்டி மேலே சென்றபோது அவன் விளங்கும் நிமிர்ந்த சகஸ்ரதள அறிவு அமையும். நிமிர்ந்த சகஸ்ரதளம் சிரசின்மேல் பன்னிரண்டு விரற்கடையில் உள்ளது. அங்கு இரண்டாக விளங்கும் அறிவு இல்லை.

தன்னையும் அவனையும் தன்னொளியில் கண்டு தான் மலர்ந்து தானே அவனாக நன்மையாம். 3

1608. வைச்சன வாருறு மாற்றி யெனைவைத்து
மெச்சப் பரன்றன் வியாத்துவ மேலிட்டு
நிச்சய மாக்கிச் சிவமாக்கி ஞேயத்தால்
அச்சங் கெடுத்தென்னை யாண்டனன் நந்தியே.

வைச்சன ஆறும் மாற்றி எனைவைத்து - சீவனுக்கு உபகாரமாக வைத்த முப்பத்தாறு தத்துவங்களின் தொழிலையும் மாற்றி என்னை நிலை பெறச் செய்து. மெச்சப் பரந்தன் வியாத்துவம் மேலிட்டு - உலகவர் பாராட்டும் வண்ணம் பரனது வியாபகத்துள் இருத்தி. நிச்சயமாக்கிச் சிவமாக்கி - அவ்வருபவத்தில் நிலைபெறச்செய்து சிவமாக்கி. ஞேயத்தால் அச்சங் கெடுத்தென்னை ஆண்டனன் நந்தியே-என்னை ஆட் கொண்டருளினான் என் குருநாதனாகிய சிவன்.

வைச்ச - வைத்த, போலி. வியாத்துவம் மேலிடுதல் - சந்திரமண்டலத்திலுள்ள அநந்தை, அநாதை, அனாகிருதை, சமனை, உன்மனை ஆகிய சிறப்பான கலைகள் விளங்கும்படி செய்தல். அச்சம் - இறப்ப தற்கான அச்சம். “அச்சந் தவிர்த்த சேவகன் வாழ்க” - திருவாசகம்.

குருநாதன் தத்துவங்களின் இயல்புகளை மாற்றி அச்சந் தவிர்த்து ஆட்கொண்டான். 4

1609. முன்னை யறிவறி யாதஅம் மூடர்போற்
பின்னை யறிவறி யாமையைப் பேதித்தான்
தன்னை யறியப் பரனாக்கித் தற்சிவத்
தென்னை யறிவித் திருந்தனன் நந்தியே.

முன்னை அறிவு அறியாத அம்மூடர்போல் - சிவதீட்சைக்கு முன் அகண்டத்தை அறியாத அம்மூடரைப் போல. பின்னை அறிவு அறி யாமையைப் பேதித்தான் நந்தியே - சிவதீட்சைக்குப் பின் சுட்டியறியும் அறியாமையை மாற்றியருளினான் நந்தியாகிய குருநாதன். தன்னை அறிய பரனாக்கி - தான் என்ற ஆன்மாவைப் பரம் என்று ஆக்கி. தற் சிவத்து என்னை அறிவித்திருந்தனன் - தத் என்ற பொருளான சிவம் என்னுடைய இயல்பை எனக்கு உணர்த்தியிருந்தனன்.

அறிவு அறியாமை- சுட்டியறியும் அறிவும் அறியாமையே. இதுவும் மூடமாம். பரம் - ஆன்மா தத்துவங்களை விட்டபோது பரம்.

தற்சிவம் ஆன்மாவைப் பரனாக்கித் தானும் பிரிப்பற்று நின்றது. 5

1610. காணாத கண்ணுடன் கேளாத கேள்வியுங்
கோணாத போகமுங் கூடாத கூட்டமும்
நாணாத நாணமும் நாதாந்த போதமும்
காணா யெனவந்து காட்டினன் நந்தியே.

காணாத கண்ணுடன் - கட்பொறியால் காணாத காட்சியுடன்.
கேளாத கேள்வியும் - செவிப் பொறியால் கேளாத கேள்வியும்.
கோணாத போகமும் - மாறுபடாத சிவானந்தமும். கூடாத கூட்டமும் -
கூடிப் பிரியாத சேர்க்கையும். நாணாத நாணமும் - நாணமில்லாத
பற்றும். நாதாந்த போதமும் - நாதாந்தத்தில் விளங்கும் அறிவும்.
காணாய் என வந்து காட்டினன் நந்தியே - நந்தியெய்ப்பெருமான்
காண்பாயாக எனக் காட்டியருளினான்.

காணாத கண், கேளாத செவி என்பன சுட்டியறியும் அறிவின்றி
ஒருசேரக் கண்டும் கேட்டும் இருத்தல்.

“காட்டாதன வெல்லாங் காட்டிப் பின்னுங் கேளாதன வெல்லாங்
கேட்பித்து” - திருவாசகம் - 28

நாணம், அன்பின் தொடக்கம்.

சிவம் அகண்ட அறிவைப் புலப்படுத்தினான்.

6

1611. மோனங்கை வந்தோர்க்கு முத்தியுங் கைகூடும்
மோனங்கை வந்தோர்க்குச் சித்தியும் முன்னிற்கும்
மோனங்கை வந்தாமை யாமொழி முற்றுங்காண்
மோனங்கை வந்தைங் கருமமும் முன்னுமே.

மோனங் கைவந்தோர்க்கு முத்தியுங் கைகூடும் - பிரணவ யோகம்
பழகிவந்தோர்க்கு வீடுபேறு கிட்டும். மோனங் கைவந்தோர்க்குச்
சித்தியுங் முன்னிற்கும் - அவருக்கு மகாசித்திகளும் அவர் முன்னின்று
தொழில் புரியும். மோனங் கைவந்து ஊமையா மொழி முற்றுங் காண் -
அவருக்குப் பேசா அநுபூதி பிறந்து சிவோகத்தில் பொருந்தி
யிருப்பர். மோனங் கைவந்து ஐங்கருமமும் முன்னுமே - இந்நிலை
பெற்றோர் படைத்தலாதி ஐந்தொழிலைப் புரிவர்.

மோனம் என்பது மனம் அழிந்த நிலை. ஊமையாம் மொழி -
அசபை அல்லது நாதோபாசனை. ஐங்கருமம் - படைத்தலாதி ஐந்
தொழில். “நந்தி யருளாலே சதாசிவன் ஆயினேன்” - மந்திரம்-108

பிரணவ யோகம் சித்தி பெற்றவர் ஐங்கருமம் செய்வர்.

7

1612. முத்திரை மூன்றின் முடிந்தது மூன்றன்பால்
வைத்த கலைகால் நான்மடங் காண்மாற்றி
உய்த்தவத் தானந்தத் தொண்குரு பாதத்தே
பெத்த மறுத்தோர் பிறந்திற வாரே.

முத்திரை மூன்றின் முடிந்தது மூன்றன்பால் - மூன்று முத்திரை யின் காரியம் காண்பான், காட்சி, காட்சிப்பொருள் ஆகிய மூன்றன் வேறுபாடற்றபோது முடிந்தது. வைத்த கலை கால் நான்மடங்கான் மாற்றி - அமைத்த இடை பிங்கலை வழியாகச் செல்லும் பிராணனை உண்ணாக்கின் வழி நான்கு விரற்கடைப் பிரதேசத்தில் சஞ்சரிக்கும்படி யாக மாற்றி. உய்த்த வத்தானந்தத்து ஒன்றரு பாதத்தே-செலுத்திய விஷயானந்தத்தில் ஒளிமயமான குருவினது திருவடிக்கண். பெத்தம் அறுத்தோர் பிறந்து இறவாரே - பொருந்திப் பந்தங்களை விட்டவர் மீண்டும் பிறந்து இறக்கமாட்டார்.

முத்திரை மூன்று - சாம்பவி, கேசரி, பைரவி. முத்திரை மூன்றும் சாதனம். சாத்தியம் கிட்டியபோது சாதனம் தேவை இல்லை. ஆதலின், “முத்திரை மூன்றின் முடிந்தது” என்றது. கால் மாறுதல்-பிராணன் உண்ணாக்கின் வழி மாறிச் செல்லுதல்.

“உச்சிக்குக் கீழுது உண்ணாக்கு மேலது

வைச்ச பதமிது வாய்திற வாதே”

- மந்திரம் 1780.

மேலும், மந்திரம் 1113 பார்க்க விளங்கும். வத்தானந்தம் - வஸ்து ஆனந்தம் - விஷய சுகம். பெத்தம் அறுதல் - சமதி நிலையில் மனம் உடலைத் தாண்டி வியாபக நிலைக்குச் செல்வதால் பந்தங்கள் நீங்குதல். பிறந்திறவாமை சிவத்தைப் பற்றியமையால் உண்டாவது.

பிராண செயம் பெற்று ஒளியில் நிலைபெற்றிருப்பார் பிறந்து இறவார்.

8

1613. மேலைச் சொருபங்கள் மூன்று மிகுசத்தி

பாலித்த முத்திரை பற்றும் பரஞானி

ஆலித்த நட்மே ஞேயம் புகுந்தற்ற

மூலச் சொருபன் மொழிஞா துருவனே.

மேலைச் சொருபங்கள் மூன்று - நவந்தரு பேதங்களில் மேலான விந்து, நாதம், சாதாக்கியம் என்ற மூன்றும். மிகு சத்தி பாலித்த முத்திரை - மிகுந்த சத்தி விளங்கும் அடையாளம் அல்லது முதல் நிலையாம். பற்றும் பரஞானி - இதனைப் பற்றியுள்ள பரமஞானி. ஆலித்த நட்மே ஞேயம் புகுந்து அற்ற - ஒலிக்கின்ற நடனமே புரியும் ஞேயப் பொருளாகிய சிவத்துடன் கலந்து தன்நிலை கெட்ட. மூலச் சொருபன் மொழி ஞாதுருவனே - மூலமான பரன் என்று மொழியப்பெற்ற காண்பான் ஆகும்.

சத்தி விளங்கும் மேலை நிலத்தில் ஆனந்தத்தில் திளைத்திருப்பவன் பரஞவான்.

9

4. துறவு

துறவு - அன்பினால் இறைவனைப் பற்றி இயல்பான முறையில் பாசங்களின் நீங்குதல். அறிவினால் ஆராய்ச்சி செய்து பற்றின் நீங்குதல் அவா அறுத்தலில் பின்னர் கூறப்பெறும்.

1614. இறப்பும் பிறப்பும் இருமையும் நீங்கித்
துறக்குந் தவங்கண்ட சோதிப் பிராணை
மறப்பில ராய்நித்தம் வாய்மொழி வாய்கட்
கறப்பதி காட்டும் அமரர் பிராணே.

இறப்பும் பிறப்பும் இருமையும் நீங்கி - இறப்பும் பிறப்புமாகிய இருதன்மைகளும் நீங்கி. துறக்குந் தவங்கண்ட சோதிப் பிராணை - உலக இன்பங்களை இயல்பாகத் துறக்கின்ற தவத்தை அருளிச்செய்த ஒளிவடிவினை. மறப்பிலராய் நித்தம் வாய் மொழிவாய்கட்கு - மறவாதவராய் நாடோறும் நாதோபாசனை செய்வாய்கட்கு. அறப்பதி காட்டும் அமரர் பிராணே - சிவபிரான் சிவலோகம் அருளுவான்.

சோதிப் பிராணை மறவாது வழிபடுவார்க்குச் சிவலோகம் அருளுவான். 1

1615. பிறந்தும் இறந்தும்பல் பேதைமை யாலே
மறந்து மல இருள் நீங்க மறைந்து
சிறந்த சிவனருள் சேர்பரு வத்துத்
துறந்த வுயிர்க்குச் சுடரொளி யாமே.

பிறந்தும் இறந்தும் - வினைவழி பிறந்தும், வினை நீங்கியவழி இறந்தும். பல் பேதைமையாலே மறந்து - பல்வகை அறியாமை யாலே செய்வன தவிர்வன மறந்து. மல இருள் நீங்க - சிவ சிந்தனை யால் ஆணவத்தால் உண்டாகிய அறியாமை நீங்க. மறைந்து சிறந்த சிவனருள் சேர் பருவத்து - அறியாமையில் மறைந்து அறிவிற் சிறந்த சத்திநிபாதம் வந்த காலத்து. துறந்த உயிர்க்குச் சுடரொளியாமே - பற்றுக்களைத் துறந்த உயிர்க்குச் சுடரொளியாகத் தோன்றும்.

மறைப்பு - திரோதனம். சிறப்பு - சிற்சத்தி. அருள்சேர் பருவம் - சத்தி பதியும் பருவம், ஒளி ஒளி தோன்றும் காலம்.

சிவ சிந்தனையால் வினை நீக்கமும் இருள் நீக்கமும் துறந்த உயிர்க்கு உண்டாகும். 2

1616. அறவன் பிறப்பிலி யாரும் இலாதான்
உறைவது காட்டகம் உண்பது பிச்சை
துறவனுங் கண்டீர் துறந்தவர் தம்மைப்
பிறவி யறுத்திடும் பித்தன்கண் டரே.

அறவன் - நியதியை உடையவன். பிறப்பிலி - அனாதியே உள்ளவன். யாரும் இலாதவன் - அதனால் தனியன். உறைவது காட்டகம் - அவன் தங்கும் இடம் எல்லாத் தத்துவங்களும் சுட்டெரிக்கப்பட்ட இடம். உண்பது பிச்சை - அவன் ஏற்பது சீவபோதம். துறவனுங்கண்டிர் - ஆதலால் அவன் துறவி என்பதை அறியுங்கள். துறந்தவர் தம்மை - பற்றுக்களை நீத்தவரை. பிறவி யறுத்திடும் பித்தன் கண்டிரே - பிறவியைப் போக்கும் பித்தனாவான் என்பதையும் அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

“கோயில் சுடுகாடு கொல்புலித்தோல் நல்லாடை
தாயுமிலி தந்தையிலி தான்றனியன் காணே”

- திருவாசகம் - 257

இறைவன் அறவாழி அந்தணன் ஆதலின் துறந்தார்க்குப் பிறவியை நீக்கியருளுவான். 3

1617. நெறியைப் படைத்தான் நெருஞ்சில் படைத்தான்
நெறியில் வழுவின் நெருஞ்சில் முட்பாயும்
நெறியில் வழுவா தியங்கவல் லார்க்கு
நெறியின் நெருஞ்சில்முட் பாயகி லாவே.

நெறியைப் படைத்தான் நெருஞ்சில் படைத்தான் - அனாதியான இறைவன் சீவர்கள் அடையவேண்டிய நெறியையும் நெருஞ்சில் முள் போல ஒதுக்கித்தள்ளவேண்டிய செயலையும் படைத்துள்ளான். நெறியில் வழுவின் நெருஞ்சில் முள் பாயும் - அறவழியில் நில்லாது தவறினால் நெருஞ்சில்முள் குத்துவது போன்ற துன்பத்தை அடைவர். நெறியில் வழுவாது இயங்க வல்லார்க்கு - ஆனால், அறவழி தவறாது ஒழுகவல்லார்க்கு. நெறியின் நெருஞ்சில் முள் பாயகிலாவே - வழியின் நெருஞ்சில் முள் குத்துவது போன்ற துன்பத்தை அடைய மாட்டார்கள்.

நெருஞ்சில் - ஒருவகை முள். கண்ணுக்குப் புலப்படாது, பட்டால் பெருந்துன்பம் தருவது. அதுபோன்று அறநெறி செல்லாதவர் அறியாது பெருந்துன்பம் அடைவர்.

சீவர்கள் அறத்தை நாடி மறத்தை நீக்கவேண்டும்.

4

1618. கேடுங் கடமையுங் கேட்டுவந் தைவரும்
நாடி வளைந்தது நான்கட வேனலேன்
ஆடல் விடையுடை அண்ணல் திருவடி
கூடுந் தவஞ்செய்த கொள்கையன் றானே.

ஆடல் விடையுடை அண்ணல் திருவடி - அசைந்தாடிக்கொண்டிருக்கும் ஒளி மண்டலத்தில் அண்ணலது விந்து நாதமாகிய திருவடிகளை. கூடுந் தவஞ் செய்த கொள்கையன்தானே - நான் என்றும்

பிரியாதே கூடும் தவம் செய்த கொள்கையுடையவன். கேடுங் கடமையுங் கேட்டு வந்து - ஆதலால் மறத்தால் வரும் கேட்டையும், அறத்தால் செய்யும் கடமையும் உணர்ந்திருப்பதால். நாடி வளைந்தது நான் கடவேனலேன் - ஐம்புல ஆசையால் விளையும் பயனுக்கு நான் உட்பட்டவன் அல்லன்.

அண்ணல் திருவடி கொண்டு தேகத்தைக் கடந்து நிற்பதால் தேகதர்மம் பற்றாது. 5

1619. உழவன் உழவுழ வானம் வழங்க
உழவன் உழவினிற் பூத்த குவளை
உழவன் உழத்தியர் கண்ணோக்கும் என்றிட்
முழவன் அதனை யுழவொழிந் தானே.

உழவன் - ஞான சாதனை செய்பவன். உழ உழ - மேலும் மேலும் சாதனையை விரும்பிச் செய்ய. வானம் வழங்க - ஆகாய மண்டலம் விளங்க. உழவன் உழவினிற் பூத்த குவளை - ஞான சாதனையில் அமைந்த நிலோற்பல ஒளி. உழவன் உழத்தியர் கண்ணோக்கும் என்றிட்டு - ஞான சாதனை செய்தவன் இது அருள்சத்தியின் ஒளி என்று கண்டு. உழவன் அதனை உழ ஒழிந்தானே - ஞான சாதகன் மேலும் சாதனையற்று அருளில் நாட்டம்கொண்டு விளங்கினான்.

உழவு - சாதனை. ஞானத்திலும் சூக்குமமான சாதனை அல்லது கிரியை உண்டு. அதனை குருவாயிலாக அறிந்து செய்தால் சிரசுக்கு மேல் மூடியுள்ள இருள் விலகி ஒளி உண்டாகும். இதுவே வானம் வழங்குதல். இச் சாதனையைச் செய்பவன் உழவன்.

“தொண்ட வழவர் ஆரத் தந்த
அண்டத் தரும்பெறன் மேகன் வாழ்க”

- திருவாசகம் - திருவண்டப்பகுதி.

இதனால் ஆகாயசத்தி தன் அருளை வெளிப்படுத்துவாள். அச்சத்தி குவளைப் பூப்போன்ற ஒளிவடிவினதாகும்.

“குவளைக் கண்ணி கூறன் காண்க”

- திருவாசகம் - திருவண்டப்பகுதி.

இச்சத்தி இயல்பாக வெளிப்படும் தகுதி கிட்டிய பிறகு அதற் குரிய கிரியையும் இன்றும். இதுவே உழவு ஒழிதல்.

சாதகனுக்குச் சாதனையால் பெறும் சாத்தியம் கிட்டியபின் சாதனை இன்றும். 6

1620. மேல்துறந் தண்ணல் விளங்கொளி கூற்றுவன்
நாள்துறந் தார்க்கவன் நண்ப னவாவிலி
கார்துறந் தார்க்கவன் கண்ணுத லாய்நிற்கும்
பார்துறந் தார்க்கே பதஞ்செய லாமே.

மேல் துறந்த அண்ணல் விளங்கொளி - இயல்பாகவே பற்றும், வெறுப்பும் இல்லாதவன். கூற்றுவன் நாள் துறந்தார்க்கு அவன் நண்பன் - கூற்றுவன் நாள் என்ற காலத்தைக் கடந்தவருக்கு அவன் நண்பன். அவாவிலி - எல்லாவற்றையும் உடைமையால் அவன் ஆசையற்றவன். கார் துறந்தார்க்கு அவன் கண்ணுதலாய் நிற்கும் - அஞ்ஞானமாகிய இருளை விட்டு ஒளி பெறுவோர்க்குத் தனது நெற்றிக் கண்ணால் அருக்கிரகம் செய்வான். பார் துறந்தார்க்கே பதஞ் செயலாமே - பூமி தத்துவம் என்ற பாலுணர்ச்சியைத் துறந்தவர்க்கே தனது திருவடியைத் தந்தருளுவான்.

சிவம் யாவற்றிலும் கலந்து பற்றில்லாமல் உள்ளது, ஒளிமயமானது, காலத்தை வென்றது, அறிவே சொருபமானது, காமமற்றது.

சிவர்கள் காமமற்று நுதல்விழி கொண்டு காலத்தை வென்று ஒளி மயமாகில் சிவசாதாக்கியம் பெறுவர். 7

1621. நாகமும் ஒன்று படம்ஐந்து நாலது
போகமுட் புற்றிற் பொருந்தி நிறைந்தது
ஆக மிரண்டும் படம்விரித் தாட்டொழிந்
தேகப் படஞ்செய் துடம்பிட மாமே.

நாகமும் ஒன்று - பாம்பு ஒன்று படம் ஐந்து - அதற்குப் படம் ஐந்து. நாலது போகம் - அது நுகரும் போகம் நான்கு. போகம் உள்புற்றில் பொருந்தி நிறைந்தது - அது புற்றுக்குள்ளே பொருந்தி நிறைந்துள்ளது. ஆகம் இரண்டும் - அதற்குரிய இரண்டு உடல்களிலும். படம் விரித்து ஆட்டொழிந்து - படத்தை விரித்து ஆடிக் கொண்டிருந்ததை விட்டு ஏகப்படம் செய்து - ஒரே படமாகச் செய்து கொண்டு. உடம்பு இடமாமே - உடம்பு இடமாகக் கிடக்கும்.

நாகம் - குண்டலினி சத்தி. இது கிரியா சத்தி. உடலிலுள்ள சகல கிரியைகளும் இதன் காரியமாகும். படம் ஐந்து - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி ஆகியவை அதன் ஐந்து தலைகள். நாலது போகம் - மனம். புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்பவை இந்திரியங்களுடன் தொடர்பு கொண்டு சத்தம், பரிசம், ரூபம், இரசம், கந்தம் ஆகிய ஞானத்தை உயிருக்கு உணர்த்துகின்றது என்றபடி. உட்புற்றில் பொருந்தி நிறைந்தது - சிவதத்துவம் ஆன்மாவின் வியாபக எல்லைக்குள் பொருந்தி, தனது இச்சையால் குண்டலினியைத் தூண்டி, கிரியையால் அறிந்துகொள்ளுகிறது. ஆகம் இரண்டு - தூல ரூக்கும உடல் இரண்டு படம் விரித்து ஆட்டொழிதல் - இந்திரிய வியாபாரமற்று ஒளி ஒலி மண்டலங்களுக்குச் சென்று பிரகாசஞ் குன்றுது ஆகாய சம்மியம் செய்திருத்தல். ஏகப் படம் செய்தல் - குண்டலினி சத்தி ஆற்றலொழிந்து சிற்சத்தியோடு பொருந்தி ஊர்த்துவமுகமானபோது சிதாகாயக் கூறு விளங்குவதில்

இரு உடல் என்பதுபோய் ஒருடலாக அமைதல். உடம்பும் அழிவ தில்லை, பெறவேண்டிய அறிவும் குறையாது என்பதை வலியுறுத்த, 'உடம்பிடமாமே' என்றது.

“பிறவாத நெறியெனக் குண்டென்னின் இம்மையே பேசு”

- தாயுமானவர்.

அகண்ட வியாபகம் கிட்டியபோது பிரபஞ்சம் துறத்தல் அமை கிறது. 8

1622. அகன்றார் வழிமுதல் ஆதிப் பிரானும்

இவன்ற னெனநின் றெளியனும் அல்லன்

சிவன்ற ன் பலபல சீவனு மாகும்

நயன்ற ன் வரும்வழி நாமறி யோமே.

அகன்றார் வழிமுதல் ஆதிப் பிரானும் - துறந்தாரது வழிமுதல் வனும், துறவாதாரைப் பிறவிக்கு விடுபவனுமாகிய ஆதியையுடைய பிரான். இவன்ற னெனநின் றெளியனும் அல்லன் - இவன் என்று சுட்டியறியும் எளிமையுடையவன் அல்லன், சிவன்ற ன் பலபல சீவனு மாகும் - சிவனது திருவருளே பக்குவத்துக்கேற்பப் பலபல சீவன்களி லும் ஆகும். நயன்ற ன் வரும்வழி நாடலுமாமே - அவன் செய்யும் நன்மைகள் வரும்வழி நம்மால் அறிய முடியுமோ? முடியாது.

எளிமையாவது, அறிவினுள் ஒன்றியவர்க்கு எளியனாதல். நயன வது, சீவர்களை இலயம், போகம், அதிகாரம் என்ற முத்திறத்திலும் ஆட்கொள்ளாதல். அஃதாவது இலயத்தை விரும்பியோர்க்கு இலய மும், போகத்தை விரும்பியோர்க்குப் போகம் அளித்தும், அதிகாரத்தை விரும்பியோர்க்கு அதிகாரத்தில் நிறுத்தியும் அருளுதல்.

அம்மையப்பனாகவுள்ள சிவன் சீவர்களுக்குத் தகுதிக்கு ஏற்ப அருளுவான். 9

1623. தூம்பு திறந்தன ஒன்பது வாய்தலும்

ஆம்பற் குழலியின் கஞ்சுளிப் பட்டது

வேம்பேறி நோக்கினன் மீகாமன் கூரையிற்

கூம்பேறிக் கோயிலிற் பூக்கின்ற வாறே.

தூம்பு திறந்தன ஒன்பது வாய்தலும் - உடலைக் கடந்தபோது கண்முதலிய ஒன்பது வாயில்களால் வரும் அறிவு விடுபட்டது. ஆம் பற் குழலியின் கஞ்சுளிப்பட்டது - சந்திரமண்டலத்தில் அமைந்த தொனியில் சம்மியம் செய்தபோது தேகமாகிய சட்டையின் அருபவம் முடிவுற்றது. வேம்பு ஏறி நோக்கினன் - பிரபஞ்சம் இனித்த நிலை மாறிக் கசப்பாயிற்று. மீகாமன் கூரையிற் கூம்பேறிக் கோயிலில் பூக் கின்றவாறே - உடலைச் செலுத்திய ஆன்மா சிரசின் உச்சியில் தலைவன் வாழும் ஊர்த்துவ சகஸ்ரதளத்தில் விளங்கியதே.

தாம்பு - வழி. ஆம்பல் குழல் - இசைக் குழல். இதில் விளங்கும் நாத சத்தி ஆம்பல் குழலி. “ஆம்பலந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழி” - சிலப்பதிகாரம். கஞ்சளி - சட்டை. மீகாமன் - ஆன்மா. கூரை - சிரசு. கூம்பு - உச்சி. கோயில் - சகஸ்ரதளம்.

சிரசின் உச்சியில் சகஸ்ரதளத்தில் விளங்கியபோது உலக இன்பமும் கசந்தது.

10

5. தவம்

1624. ஒடுங்கி நிலைபெற்ற உத்தமர் உள்ளம்
நடுங்குவ தில்லை நமனுமங் கில்லை
இடும்பையும் இல்லை இராப்பகல் இல்லை
படும்பயன் இல்லை பற்றுவிட் டோர்க்கே.

ஒடுங்கி நிலைபெற்ற உத்தமர் உள்ளம் - சிவத்தினிடம் மனத்தை வைத்து நிலைபெற்ற உத்தமர்களின் உள்ளமானது. நடுங்குவது இல்லை - உலகிலுள்ள எத்தகைய துன்பத்தையும் கண்டு அஞ்சுவதில்லை. நமனும் அங்கில்லை - அத்தகையவர் எமனுக்கும் பயப்படுவதில்லை. இடும்பையும் இல்லை - அவர்களுக்குத் துன்பமும் இல்லை. இராப்பகல் இல்லை - இரவு பகல் என்ற வேறுபாடும் இல்லை. படும்பயன் இல்லை பற்றுவிட்டோர்க்கே - பிறபொருளின்மேல் பற்று நீத்தவர்க்கு விளைகின்ற பயன் வேறென்றும் இல்லை.

நடுக்கம் - இறப்புக்கு நடுக்கம். உடல் உள்ளபோதே உடலைக் கடந்திருக்கும் ஆற்றல் பெற்றமையால் உடல் இருப்பினும் அழியினும் அஞ்சுவதில்லை. ‘ஒடுங்கினமையின் நடுக்கம் இல்லை.

“நாமார்க்குங் குடியல்லோம் நமனை அஞ்சோம்” என்ற திருநாவுக்கரசர் வாக்கும் காண்க. இடும்பை - துன்பம். பெறுதலின்மையின் முயற்சியால் வரும் துன்பம் இல்லை.

துன்பமான உலகில் துன்பமற்று இன்பமாய் வாழ இறைவன் துணையே உற்றதாகும்.

1

1625. எம்மா ருயிரும் இருநிலத் தோற்றமுஞ்
செம்மா தவத்தின் செயலின் பெருமையும்
அம்மான் திருவருட் பெற்றவர்க் கல்லா(து)
இம்மா தவத்தின் இயல்பறி யாரே.

எம் ஆருயிரும் - எமது அரிய உயிர் உடலோடு புணர்ப்பதாகிய பிறப்பும். இருநிலத் தோற்றமும் - அது உடம்போடு கூடி அநுபவிப்பதற்கு இடனாகிய உலகப் படைப்பும். செம் மாதவத்தின் செயலின் பெருமையும் - சிறப்பான தவத்தின் மேன்மையும். அம்மான் திருவருள்

பெற்றவர்க்கல்லாது - சிவனது அருள் பெற்றவர்க்கு அல்லால். இம் மாதவத்தின் இயல்பு அறியாரே - இப் பெரிய தவத்தின் தன்மையை அறியமாட்டார்.

தவமுடையோர் வினைவழியே பிறப்பும் சூழ்நிலையும் ஆகும் என்று அமைதி பெறுவர். 2

1626. பிறப்பறி யார்பல பிச்சைசெய் மாந்தர்
சிறப்பொடு வேண்டிய செல்வம் பெறுவர்
மறப்பில ராகிய மாதவஞ் செய்வார்
பிறப்பினை நீக்கும் பெருமைபெற் றுரே.

பிறப்பு அறியார் பல பிச்சைசெய் மாந்தர் - பலவகையாகப் பொருளிடும் முயற்சியின்றிப் பிச்சை எடுக்கின்ற மனிதர்கள் பிறப் பின் நோக்கத்தை அறியமாட்டார். மறப்பிலராகிய மாதவஞ் செய்வார் - ஆனால் இறைவனை மறவாது பெரிய தவத்தைச் செய்பவர்கள். சிறப்பொடு வேண்டிய செல்வம் பெறுவர் - இப் பிறப்பில் சிறப்போடு வேண்டிய செல்வத்தைப் பெறுவர். பிறப்பினை நீக்கும் பெருமை பெற்றாரே - மேலும் பிறப்பினை நீக்கும் பெருமையும் பெற்றவர் ஆவர்.

இடைவிடாது இறைவனை எண்ணித் தவம் புரிபவர் இம்மையில் நல்ல இன்பம் பெறுவர். 3

1627. இருந்து வருந்தி எழிற்றவஞ் செய்யும்
பெருந்தன்மை யாளரைப் பேதிக்க வென்றே
இருந்திந் திரனே யெவரே வரினுந்
திருந்துந்தஞ் சிந்தை சிவனவன் பாலே.

இருந்து வருந்தி - தனித்திருந்து சிவப்பேற்றை அடைய அரிதின் முயன்று. எழில் தவஞ்செய்யும் பெருந்தன்மையாளரை - அழகிய தவத்தினை இயற்றும் மன உறுதி பூண்டோரை. பேதிக்க என்றே - மனத்தை மாற்ற வேண்டும் என்றே. இருந்து இந்திரனே எவரே வரினும் - சூழ்ந்திருந்து இந்திரனே பிறதேவரோ யார் வந்தாலும். திருந்தும் தம் சிந்தை சிவனவன் பாலே - மயங்காது தம்முடைய மனத் தைச் சிவத்தின்பால் உறுதியாக வைத்துத் திருந்தியிருப்பர்.

பெருந்தன்மையாவது, வைராக்கியம். திருந்துதலாவது, சிறு போகத்தில் மயலுருது திருந்தியிருத்தல். “கொள்ளேன் புரந்தரன் மாலயன் வாழ்வு” - திருவாசகம் - என்றதும் அது.

பெருந்தன்மை பூண்ட தவத்தோர் ஆசைக்கு ஆளாகாது, சிவப் பற்றை விடார். 4

1628. கரந்துங் கரந்திலன் கண்ணுக்குந் தோன்றான்
பரந்த சடையன் பசும்பொன் நிறத்தன்
அருந்தவர்க் கல்லால் அணுகலு மாகான்
விரைந்து தொழப்படும் வெண்மதி யானே.

விரைந்து தொழப்படும் வெண்மதியானே - பக்குவமடைந்த ஆன்மாக்களால் விரைந்து தொழப்படும் வெண்மதியில் விளங்குபவன். கரந்துங் கரந்திலன் - தவமிலார்க்கு மறைந்தும் தவமுடையோர்க்கு வெளிப்படும் உள்ளான். கண்ணுக்குந் தோன்றான் - அகக் கண்ணுக்கேயன்றிப் புறக் கண்ணுக்குத் தோன்றாதவன். பரந்த சடையன் - பரந்த ஓளிக் கிரணத்தையுடையவன். பசும்பொன் நிறத்தன் - பசும் பொன் போன்ற நிறமுடையவன். அருந்தவர்க் கல்லால் அணுகலும் ஆகான் - அரிய தவத்தினையுடையவர்க்கன்றி அணுகுவதற்கும் முடியாதவன்.

அருந்தவர் சிவத்தினது இயல்புகளை அறிவர்.

5

1629. பின்னெய்த வைத்ததோர் இன்பப் பிறப்பினை
முன்னெய்த வைத்த முதல்வனை எம்மிறை
தன்னெய்துங் காலத்துத் தானே வெளிப்படும்
மன்னெய்த வைத்த மனமது தானே.

பின்னெய்த வைத்ததோர் இன்பப் பிறப்பினை - ஆன்மாக்கள் பின்னே அடைய வேண்டிய இன்பப் பிறப்பை. முன்னெய்த வைத்த முதல்வனை - முன்னமேயே நியதியாக அமைத்துவைத்த முதற்பொருளை. எம்மிறை தன் எய்துங் காலத்துத் தானே வெளிப்படும் - எமது இறைவன் ஆன்மா தன்னை அறியப் புகும்போது தானே வந்து அடையும். மன் எய்தவைத்த மனமது தானே - அவ்வாறு உயிருக்குத் தலைவனை அடையச் செய்தது மனத்திப்பமேயாம்.

இது சிவகுரு தரிசனத்தில் 1586-ம் மந்திரமாக வந்துள்ளது. தலைப்புக்கேற்ப சிறு மாற்றத்துடன் பொருள் கொள்ளப்பட்டது.

ஆன்மா தன்னை அறிய நாடும்போது பூவினில் மணம்போல வெளிப்பட்டருளுவான்.

6

1630. அமைச்சரும் ஆனைக் குழாமும் அரசும்
பகைத்தெழும் பூசலுட் பட்டார் நடுவே
அமைத்ததோர் ஞானமும் ஆத்தமும் நோக்கி
இமைத்தழி யாதிருந் தார்தவத் தாரே.

தவத்தாரே - தன்னையும் தலைவனையும் கண்ட தவத்தோர். அமைச்சரும் ஆனைக்குழாமும் அரசும் - அமைச்சும், யானைக் கூட்டமும் அரசும். பகைத்ததோர் பூசலுட் பட்டார் நடுவே - ஒன்றுக்கொன்று
தி. 22

மாறுபட்டு எழும் போரின் நடுவிலும். அமைத்ததோர் ஞானமும் ஆத்தமும் நோக்கி - திருவருளில் அமைத்த ஞானமும் அதனால் பெற வேண்டிய சூயப் பொருளாகிய சிவத்தையும் நோக்கி. இமைத்தழியாது இருந்தார் - இமையாது நிலைபெற்றிருந்தார்.

தவமுடையோர் எத்தகைய சூழ்நிலையிலும் தம் நிலைமை குன்றா திருப்பர்.

7

1631. சாத்திரம் ஒதுஞ் சதுர்களை விட்டுநீர்
மாத்திரைப் போது மறித்துள்ளே நோக்குமின்
பார்த்தவப் பார்வை பசுமரத் தாணிபோல்
ஆர்த்த பிறவி அகலவிட் டோடுமே.

சாத்திரம் ஒதுஞ் சதுர்களை விட்டு - சாத்திரம் படித்துக்கொண்டு பெருமை அடைவதைவிட்டு. நீர் மாத்திரைப்போது மறித்துள்ளே நோக்குமின் - நீங்கள் ஒரு கணநேரமாவது புறத்தே செல்லும் மனத்தைத் தடுத்து அகத்தே நோக்குங்கள். பார்த்த அப்பார்வை பசுமரத்து ஆணிபோல் - அவ் அகமுகப் பார்வையானது பசுமரத்தில் அடித்த ஆணிபோல் நிலைபெற. ஆர்த்த பிறவி அகல விட்டு ஓடுமே - பிணித்த பிறவியானது கட்டுக்களினின்றும் அகன்று நீங்கிவிடும்.

சதுர் - பெருமை. “சாத்திரம் பல பேசும் சமூகர்களார்” என்பார் திருநாவுக்கரசர். பசுமரத்து ஆணி - பச்சை மரத்தில் அடித்த ஆணி. பசுமரத்து அடித்த ஆணியானது மரத்தில் நன்றாகப் பதிந்துவிடும்; அதுபோன்று அகத்தே செலுத்திய பார்வையானது இறையருளில் நன்றாகத் தோய்ந்துவிடும். புறப்பொருள் நாட்டமின்மையின் பற்று நீங்கிப் பிறவி அறும்.

சாத்திர அறிவைக் காட்டிலும் அகமுகப் பார்வையே அநுபவத்தைக் கொடுத்துப் பிறவியைப் போக்கும்.

8

1632. தவம்வேண்டு ஞானந் தலைப்பட வேண்டில்
தவம்வேண்டா ஞான சமாதிகை கூடில்
தவம்வேண்டா மச்ச கசமார்க்கத் தோர்க்குத்
தவம்வேண்டா மாற்றந் தனையறி யாரே.

தவம் வேண்டும் ஞானந் தலைப்பட வேண்டில் - ஞானம் பெற வேண்டுமாயின் தவம் வேண்டும். தவம் வேண்டா ஞான சமாதிகைகூடில் - ஞான சமாதிகூடிய பின்னர் அதற்குரிய சாதனை வேண்டியதில்லை. தவம் வேண்டாம் அச்சகச மார்க்கத்தோர்க்கு - இல்லறத்திலிருந்து யோகம் பயிலுவோர்க்குச் சமாதி பெறுவதற்குரிய தவம் வேண்டியதில்லை. தவம் வேண்டா மாற்றந்தனை அறியாரே - நான் தவம் வேண்டாம் எனக் கூறும் உண்மையினை உலகினர் அறியார்.

தவமாவது, ஞானத்தைப் பெறுவதற்குச் செய்யும் முயற்சி. தவத்தால் பெறும் ஞானத்தைப் பெற்றபின் தவம் வேண்டியதில்லை. ஞானசமாதி - சிந்தனையில் சாக்கிராதீதம் செல்லுதல். அஃதாவது தன்னை மறந்திருத்தல். சகச மார்க்கத்தோர் - இல்லற ஞானி. இல்லறத்திலிருந்து இறைவனை இடையருது சிந்தித்திருத்தலின், தனி முயற்சி தேவையில்லை.

தவத்தால் அடைய வேண்டிய பயன் எய்தியபின் தவம் வேண்டாம்.

9

6. தவதுடணம்

தவதுடணம் - தவநிந்தை. அஃதாவது புறநோக்கை விட்டு அகநோக்குக் கொண்டவர்க்குப் புறத்தே செய்யும் கிரியை ஒன்றும் வேண்டாம் என்று கூறுவது.

1633. ஓதலும் வேண்டாம் உயிர்க்குமி ருள்ளுற்றும்
காதலும் வேண்டாமெய்க் காய மிடங்கண்டாற்
சாதலும் வேண்டாஞ் சமாதிகை கூடினாற்
போதலும் வேண்டாம் புலன்வழி போகார்க்கே.

ஓதலும் வேண்டாம் உயிர்க்குமிர் உள்ளுற்றால் - உயிர்க்குமிராகிய பொருளை உள்ளே பெற்றபின் கற்று அறிய வேண்டியது ஒன்றும் இல்லை. காதலும் வேண்டாம் மெய்க் காயமிடம் கண்டால் - உண்மைப் பொருளான சிவத்தை எடுத்த உடலில் கண்டால் அன்பு செய்தலும் வேண்டாம். சாதலும் வேண்டாம் சமாதிகைகூடில் - தன்னை மறந்த சமாதிநிலை கிட்டியபின் இறத்தலும் வேண்டியதில்லை. போதலும் வேண்டாம் புலன்வழி போகார்க்கே - மனத்தைப் புலன்வழியாகப் போகாது தடுத்து நிலைநிறுத்தும் ஆற்றல் பெற்றவர்க்குப் பிற இடங்களுக்குச் சென்று தவம் செய்யவேண்டியது இல்லை.

கற்றதனாலாய பயன் இறைவனைக் காணுதல். இறைவனைக் கண்டபின் கற்றல் வேண்டாம். இரு பொருள் உள்ளபோது காதல். பொருள் ஒன்றானபோது காதல் வேண்டாம். உடலினின்றும் உயிர் பிரிதல் சாதல். சமாதியில் உடலினின்றும் உயிர் தனித்து நின்றவின் சாதலும் வேண்டாம் புலன்வழி போகாமைக்கு மலை காடு முதலிய பிற இடங்களுக்குச் செல்லுதல். புலன் வழி போகாது மனம் நிலை பெற்றபோது செல்லுதலும் வேண்டாம்.

மனத்தைத் தடுத்துச் சமாதியில் பொருந்தி மெய்ப்பொருளை அடையப்பெறின், தவம் வேண்டாம்.

1

1634. கத்தவும் வேண்டாங் கருத்தறிந் தாறினாற்
சத்தமும் வேண்டாஞ் சமாதிகை கூடினாற்
சுத்தமும் வேண்டாந் துடக்கற்று நின்றலாற்
சித்தமும் வேண்டாஞ் செயலற் நிருக்கிலே.

கத்தவும் வேண்டாம் கருத்தறிந்து ஆறினால் - உண்மையை உணர்த்தும் நூல்களின் கருத்துக்களை அறிந்து அடங்கினால் ஓதலும் வேண்டாம். சத்தமும் வேண்டாம் சமாதிகைகூடினால் - அங்ஙனம் அறிந்து மெய்ப்பொருளோடு கூடினால் நாதசம்மியமும் தேவையில்லை. சுத்தமும் வேண்டாம் துடக்கற்று நிறற்றால் - இவ்வாறு நின்றவர் மனம் அசுத்தமின்மையின், சுத்தம் செய்யும் காரியமும் வேண்டாம். சித்தமும் வேண்டாம் செயலற்று இருக்கிலே - சித்தம் எண்ணுவதை விட்டபோதே சித்தமும் வேண்டாம்.

துடக்கு - தொடர்பு. புறத்தொடர்பு இன்மையின் அசுத்தமும் இல்லை. சித்தத்தின் செயல் - சிந்தித்தல். சிந்தித்தல் இன்மையின் சித்தமும் இல்லை.

சமாதிகூடியவர்க்குக் கிரியை முதலியவை வேண்டாம்.

2

1635. விளைவறி வார்பண்டை மெய்த்தவஞ் செய்வார்
விளைவறி வார்பண்டை மெய்யுரை செய்வார்
விளைவறி வார்பண்டை *மெய்யறஞ் செய்வார்
விளைவறி வார்விண்ணின் மண்ணின்மிக் காரே.

* பாடபேதம்: மெய்யுறஞ்.

விளைவு அறிவார் பண்டை மெய்த்தவஞ் செய்வார் - தவத்தின் பயனை அறிபவர்களே உண்மைத் தவத்தைச் செய்பவர். விளைவு அறிவார் மெய்யுரை செய்வார் - இவர்களே உண்மையை அறிந்து சீடனுக்கு எடுத்துரைக்கும் உண்மைக் குரவராவார். விளைவு அறிவார் பண்டை மெய்யுறஞ் செய்வார் - இவர்களே பழமையான குக்கும தேகத்தை உறுதி செய்பவர். விளைவு அறிவார் விண்ணின் மண்ணின் மிக்காரே - ஆதலால் இவர் விண்ணகத்தும் மண்ணகத்தும் மிக்கார் ஆவார்.

மெய்யுறம் செய்தலாவது, ஒளி உடம்பு செய்தல். “அளிதரும் ஆக்கை செய்தோன் போற்றி” - திருவாசகம். குக்கும உடலை நிலைநிறுத்தினவர்களின் சங்கற்பம் எல்லாம் நிறைவேறுதலின், ‘விண்ணின் மண்ணின் மிக்கார்’ என்றது.

தவத்தின் பயனை அறிந்து ஒழுகுபவரே விண்ணவரிலும் மேம்பட்டவராவார்.

3

1636. கூடித் தவஞ்செய்து கண்டேன் குரைகழல்
தேடித் தவஞ்செய்து கண்டேன் சிவகதி
வாடித் தவஞ்செய்வ தேதவம் இவைகளைந்
தூடிற் பலவுல கோரெத் தவரே.

கூடித் தவஞ் செய்து கண்டேன் குரைகழல் - திருவருளோடு பொருந்தி நிற்கின்ற தவத்தைச் செய்து ஒலிக்கின்ற பரநாதவடிவாகிய திருவடியைக் கண்டேன். தேடித் தவஞ்செய்து கண்டேன் சிவகதி - நெடுநாள் அந்நிலையிலிருந்து தேடிச் சிவகதியைப் பெற்றேன். வாடித் தவஞ்செய்வதே தவம் - இவ்வாறு இந்திரியங்களைத் தன்வழிப் படுத்தி ஒடுங்கி நின்றலே தவம். இவை களைந்து ஊடில் பல உலகோர் எத்தவரே - இவ்வாறின்றி மாறுபட்டு இந்திரியவயம் மயங்கிய பல உலகத்தினர் எத்தவமுடையோர் ஆவர்?

இந்திரிய வழி மயங்காது மனத்தைத் தடுத்து இறைவன் திருவடியில் ஒடுங்குதலே தவமாகும். 4

1637. மனத்துறை மாகடல் ஏழுங் கைநீந்தித்
தவத்திடை யாளர்தஞ் சார்வத்து வந்தார்
பவத்திடை * யாளர் அவர்பணி கேட்கின்
முகத்திடை நந்தியை முந்தலு மாமே.

* பாட பேதம் : யாகார்.

மனத்துறை மாகடல் ஏழுங் கைநீந்தி - மனத்திலே சங்கற்பத்தாலாகிய பெரிய கடலாகவுள்ள ஏழினையும் கடந்து. தவத்திடையாளர்தம் சார்வத்து வந்தார் பவத்திடை யாகார் - தவமுடையோர் வழி சார்ந்து அவரோடு இணங்கியிருப்பார் பிறப்புக்கு வரமாட்டார். அவர் பணி கேட்கின் - பின் அத்தவமுடையோர் ஏவலைக் கேட்டு நடந்தால். முகத்திடை நந்தியை முந்தலும் ஆமே - சிவத்தைத் தம்முகத்தின் முன்னர் கண்டு சிவப்பேறு அடைதலும் கூடும்.

மாகடல் ஏழு - ஆணவத்தின் காரியமாகிய ஏழு குற்றங்கள். அவையாவன :- மோகம், மதம், அராகம், கவலை, தாபம், வாட்டம், விசித்திரம் என்பனவாம்.

மனமாசுகளை நீக்கித் தவமுடையோர்பால் சார்ந்து அவர் ஏவல் கேட்டு நடந்தால் சிவத்தைக் காணலாம். 5

1638. மனத்திடை நின்ற மதிவாள் உருவி
இனத்திடை நீக்கி இரண்டற வீர்த்துப்
புனத்திடை அஞ்சும் போகாமல் மறித்தால்
தவத்திடை யானொளி தன்னொளி யாமே.

மனத்திடை நின்ற மதிவாள் உருவி - மனமாகிய உறையுளில் செறிக்கப்பட்ட ஞான வாளை உருவி. இனத்திடை நீக்கி - பிரபஞ்ச வாசனையை விட்டு. இரண்டற ஈர்த்து - சிவத்துடன் அநந்நியமாகப் பொருத்தி. புனத்திடை அஞ்சும் போகாமல் மறித்தால் - ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும் விஷயங்களைப் பற்றி வெளிச் செல்வதைத் தடுத்தால். தவத்திடையாறு ஒளி தன் ஒளியாமே - தவத்திடை காணும் சிவ ஒளியே தன்னொளியாகும்.

ஒப்புமைப் பகுதி.

“ஞானவாள் ஏந்துமையர் நாதப் பறையறையின்
மானமா ஏறுமையர் மதிவெண் குடைகவிமீன்
ஆனநீற் றுக்கவசம் அடையப் புகுமின்கள்
வானவூர் கொள்வோம்நாம் மாயப்படை வராமே.”

—திருவாசகம் 613

1564ம் மந்திரமும் இப்பொருளது.

மதிவாள் - ஞானவாள். இனம் - மாயப்படை. இரண்டற ஈர்த்து
மறித்தல் - நாதாந்தத்தில் நிற்பல். நாதம் உள்ளவரை பசுஞானம்
இருக்கும். தவத்திடையாறு ஒளியாவது, நீற்றுக்கவசம்.

ஞானத்தினால் பந்தத்தை நீக்கிப் புறம்போகாது நிலைத்திருந்தால்
சிவ ஒளி காணலாம். 6

1639. ஒத்து மிகவு நின்றனை யுரைப்பது
பத்தி கொடுக்கும் பணிந்தடி யார்தொழ
முத்தி கொடுக்கும் முனிவ னெனும்பதஞ்
சத்தான செய்வது தான் தவந் தானே.

ஒத்து மிகவும் நின்றனை உரைப்பது - சீவர்களது அறிவினில்
பொருந்தி நின்றனை உணர்வது. பத்தி கொடுக்கும் - சிவக் காதலை
உண்டாக்கும். பணிந்து அடியார் தொழ முத்தி கொடுக்கும் - மேலும்
அடியார் பணிந்து நடோறும் தொழுகின்றமையால் முத்தியும் கிட்டும்.
முனிவன் எனும் பதம் சத்தான செய்வதுதான் தவந்தானே - அவ்
வாறு பிரபஞ்ச நோக்கை முனிகின்றவன் என்ற சொல்லை உண்மைப்
படுத்துவதே தவமாம்.

உரைப்பது - உராய்வது, அறிவினால் சிந்திப்பது. சத்து -
உண்மை.

உயிருக்குயிரான சிவத்தைச் சிந்தித்திருப்பதே உண்மையான
தவம். 7

1640. இலைதொட்டுப் பூப்பறித் தெந்தைக்கென் றெண்ணி
மலர்தொட்டுக் கொண்டேன் வரும்புனல் கானேன்
தலைதொட்ட நூல்கண்டு தாழ்ந்ததென் உள்ளந்
தலைதொட்டுக் கண்டேன் தவங்கண்ட வாறே.

இலைதொட்டுப் பூப்பறித்து எந்தைக்கென்றெண்ணி - பத்திரங்
களை எடுத்தும், பூவினைக் கொய்தும் எம்மிறைக்கு ஆகும் என்று
நினைந்து. மலர் தொட்டுக் கொண்டேன் - மலர்களைத் தொடுத்துக்
கொண்டிருந்தேன். வரும் புனல் கானேன் - அப்போது ஆகாய கங்
கையாகிய ஒளியைக் காணவில்லை. தலை தொட்ட நூல் கண்டு தாழ்ந்
தது என் உள்ளம் - மூலாதாரத்திலிருந்து சிரசு வரை செல்லுகின்ற

சுழுமுனை நாடியைக் கண்டு என்மனம் அடங்கியது. தலைதொட்டுக் கண்டேன் தவங் கண்டவாறே - சிரசில் சந்திரகலை விளங்கும்படி செய்து தவத்தின் பொருளை அறிந்தேன்.

புறக்கிரியையால் சந்திரகலை விளங்காது.

8

1641. படர்சடை மாதவம் பற்றிய பத்தர்க்
கிடரடை யாவண்ணம் ஈசன் அருளும்
இடரடை செய்தவர் மெய்த்தவ நோக்கில்
உடரடை செய்வ தொருமனத் தாமே.

படர்சடை மாதவம் பற்றிய பத்தர்க்கு - படர்ந்த ஓளிக் கிரணத்தை உடைய தவத்தைச் செய்த அன்பர்க்கு, இடர் அடையா வண்ணம் ஈசன் அருளும்-துன்பம் வாராவண்ணம் இறைவன் காத்தருளுவான். இடர் அடை செய்தவர் மெய்த்தவம் நோக்கில் - துன்பத்தை வாராவண்ணம் செய்தவரது உண்மைத் தவத்தை ஆராயின். உடர் அடை செய்வது ஒரு மனத்தாமே - உடம்பை மீண்டும் பெருமை செய்வது அவரது மன ஒருமைப்பாட்டினால் ஆகும்.

இடர் - துன்பம். உடர் - உடல். “உடரெலா முயிரிலா” (கம்பராமாயணம்) என்ற தொடரைக் காண்க.

மன ஒருமைப்பாட்டினால் நிராதாரத்தில் நிற்பவர் மீண்டும் பிற விக்கு வரமாட்டார்.

9

1642. ஆற்றிற் கிடந்த முதலைகண் டஞ்சிப்போய்
ஈற்றுக் கரடிக் கெதிர்ப்பட்ட தன்னெக்கும்
நோற்றுத் தவஞ்செய்யார் நூலறி யாதவர்
சோற்றுக்கு நின்று சுழல்கின்ற வாறே.

நோற்றுத் தவஞ் செய்யார் நூலறியாதவர் - நூலை அறியாதவராய்ப் பொறுமையோடு தவம் செய்யாதவர். சோற்றுக்கு நின்று சுழல்கின்றவாறு - வயிற்றுக்கு இரை தேடி வருந்தி அலைவது. ஆற்றிற் கிடந்த முதலை கண்டஞ்சிப்போய் - ஆற்றிலேயுள்ள முதலைக்கு அஞ்சி ஓடி. ஈற்றுக் கரடிக்கு எதிர்ப்பட்டதன் ஓக்கும் - அண்மையிலே ஈன்ற கரடிக்கு முன்னே அடைந்து வருந்துதலை ஓக்கும்.

நூல் - நரம்பு, சுழுமுனை.

நூலை அறிந்து தவம் செய்தலுக்கு அஞ்சிப் பிச்சை எடுத்துத் துன்புறுதல், முதலைக்கு அஞ்சிக் கரடிக்கு முன்னே அடைந்து துன்புறுதல் போலாம்.

நூலை அறிந்து தவம் செய்தலே துன்பம் நீங்கும் வழி.

10

1643. பழுக்கின்ற வாறும் பழமுண்ணு மாறுங்
குழக்கன்று துள்ளியக் கோணியைப் *புல்காற்
குழக்கன்று கொட்டிலிற் கட்டவல் லார்க்குள்
இழுக்காது நெஞ்சத் திடவொன்று மாமே.

* பாடபேதம் : பல்காற்

பழுக்கின்றவாறும் பழம் உண்ணுமாறும் - சிவயோகத்தால் சிவக்
கனி பழுக்குமாறும், அதை உண்ணுமாறும். குழக்கன்று துள்ளி அக்
கோணியைப் பல்கால் - பிராணன் பன்முறை சஞ்சரிக்கின்ற உடம்
பிடை. குழக்கன்று கொட்டிலில் கட்டவல்லார்க்கு - பிராணனைச் சுழு
முனையில் நிறுத்தவல்லார்க்கு. உள் இழுக்காது நெஞ்சத்திட ஒன்று
மாமே - சுவாசம் இயங்குந் தன்மை கெட்டு ஊர்த்துவ சகஸ்ரதளத்தில்
ஒன்றி நின்றுவிடும்.

குழக்கன்று - பிராண வாயு. கோணி - உடம்பு. கொட்டில் -
சுழுமுனை. நெஞ்சம் - ஊர்த்துவ சகஸ்ரதளம்.

ஊர்த்துவ சகஸ்ரதளத்தில் மனம் எண்ணுதலை விட்டு அடங்கிய
போது சுவாச இயக்கம் நின்றுவிடும். 11

1644. சித்தஞ் சிவமாகச் செய்தவம் வேண்டாவால்
சித்தஞ் சிவானந்தஞ் சேர்ந்தோர் உறவுண்டால்
சித்தஞ் சிவமாக வேசித்தி முத்தியாற்
சித்தஞ் சிவமாதல் செய்தவப் பேறே.

சித்தஞ் சிவமாகச் செய்தவம் வேண்டாவால் - சித்தம் இடையருது
சிவத்தை நினைந்து சிவமாகவே அவருக்குச் செய்யவேண்டிய தவம்
ஒன்றும் வேண்டாம். சித்தஞ் சிவானந்தஞ் சேர்ந்தோர் உறவுண்
டால் - அவ்வாறு சித்தம் சிவமாகிப் பேரானந்தம் பொருந்திய அடியார்
உறவும் உண்டானால். சித்தம் சிவமாகவே சித்தி முத்தியாம் - அவர்க
ளது சித்தம் சிவமாய்ச் சித்தியும் முத்தியும் உண்டாம். சித்தஞ் சிவ
மாதல் செய் தவப்பேறே - ஆகையால் சித்தமானது சிவமாவதே
பூர்வம் செய்த தவத்தின் பயனும்.

சித்தம் இடையருது சிவனை எண்ணிச் சிவமாதலே தவம்
என்பதாம். 12

7. அருளுடைமையின் ஞானம் வருதல்

1645. பிரானருள் உண்டெனில் உண்டுநற் செல்வம்
பிரானருள் உண்டெனில் உண்டுநன் ஞானம்
பிரானரு ளிற்பெருந் தன்மையும் உண்டு
பிரானரு ளிற்பெருந் தெய்வமு மாமே.

சிவனது அருள் உண்டாயின், நல்ல செல்வம் உண்டாகும்; நல்ல ஞானம் உண்டாகும்; பெருந்தன்மை உண்டாகும்; பெரிய தெய்வமும் ஆவர்.

செல்வம் வேண்டியபோது இலட்சுமியின் கடைச்சத்தால் செல்வமும், ஞானம் வேண்டியபோது வித்தியா சொரூபினியின் கடைச்சத்தால் ஞானமும், பெருமை வேண்டியபோது பராசத்தியின் அருளால் நற்பண்புகளும், தெய்வ வடிவம் வேண்டியபோது ஆற்றலால் அகண்டாகாரமும் பெறுவர்.

பத்தன் விரும்பிய வண்ணம் இறைவன் அருளுவான்.

1

1646. தமிழ்மண் டலம்ஐந்துந் தாவிய ஞானம்
உமிழ்வது போல உலகந் திரிவர்
அவிழு மனமும்எம் ஆதி யறிவுந்
தமிழ்மண் டலம்ஐந்துந் தத்துவ மாமே.

“சரியை வழி நிற்போர் தமிழ் மண்டலமும் அதனைச் சார்ந்த கன்னடம், மலையாளம், துளுவம், தெலுங்கு ஆகிய மண்டலங்களிலுமுள்ள தலங்களை அடைந்து வழிபடுவதில் அவர்களிடம் மறைந்துள்ள ஞானம் வெளிப்படும் என்று சுற்றித் திரிவர். ஞானிகள் இவ்வுண்மையைத் தமது தேகத்தில் உணர்ந்து, ஒன்றான சிவமே பலவான சத்திகளாக விளங்குகிறது என்று அறிந்து, எங்கும் செல்லாமல் இருந்த இடத்திலேயே அகண்ட வழிபாட்டைச் செய்து பெரும்பயனை அடைகின்றனர்.”

2

“பஞ்ச கலாசத்திகளாவன : நிவிருத்தி, பிரதிட்டை, வித்தை, சாந்தி, சாந்தியதீதை என்பன. பஞ்சாக்கரத்தின் உட்கிடையும் பிரணவ உதிப்பேயாகும். ஒரு ஸ்பந்தமே ஐந்து பிரிவாக நின்று வியக்தமானஐந்து மண்டலங்களை ஜீவனின் விருப்பம்போல் அமைக்கிறது.” -சிவயோகியார் குறிப்பு. வாசகர் தக்கவாறு அமைத்துக்கொள்க.

1647. புண்ணிய பாவம் இரண்டுள பூமியில்
நண்ணும் பொழுதறி வார்சில ஞானிகள்
எண்ணி இரண்டையும் வேரறுத் தப்புறத்
தண்ணல் இருப்பிடம் ஆய்ந்துகொள் வீரே.

புண்ணிய பாவம் இரண்டுள பூமியில் - புண்ணியம் என்றும் பாவம் என்றும் இவ்வுலகில் இரண்டு உள்ளன. நண்ணும்பொழுது அறிவார் சில ஞானிகள் - இவை வினை காரணமாக இன்ப துன்பமாகப் பொருந்துகின்றது என்று உணர்வார் சில ஞானிகள். எண்ணி இரண்டையும் வேர் அறுத்து - இவ்வாறு உணர்ந்து இவற்றுக்குக் காரணமான வினையாகிய வேரினை அறுத்து. அப்புறத்து அண்ணல்

இருப்பிடம் ஆய்ந்து கொள்வீரே - ஆதலால் நீங்களும் வினை நீங்கிய இடத்து வெளிப்படும் அண்ணலை ஆராய்ந்து அறிந்துகொள்ளுங்கள்.

நன்மையும் தீமையும் வினையால் வருகின்றன என்று உணர்ந்து வினையைக் கடக்கவேண்டும். 3

1648. முன்னின் றருளு முடிகின்ற காலத்து
நன்னின் றுலகில் நடுவுயி ராய்நிற்கும்
பின்னின் றருளும் பிறவியை நீக்கிடும்
முன்னின் றெனக்கொரு முத்திதந் தானே.

முன்னின்று அருளும் முடிகின்ற காலத்து - வினைகள் முடிகின்ற காலத்தில் சிவம் தனது சத்தியைப் பதிப்பித்து ஆண்டருளும். நன்னின்று உலகில் நடுவுயிராய் நிற்கும் - அந்நிலை வாராத இடைக் காலத்தில் உயிருக்குயிராய் நின்று வினைகளை ஊட்டி நிற்கும். பின்னின்று அருளும் பிறவியை நீக்கிடும் - சிவனுக்குப் பின்னே நின்றருளிப் பிறவியை நீக்கிவிடும். முன்னின்று எனக்கு முத்தி தந்தானே - அவனே முன்தோன்றி வீடுபேற்றை அளிப்பவனாவான்.

முன்னிற்பது - வெளிப்படடை

பின்னிற்பது - மறைவில் நின்று உபகரிப்பது.

சிவமே முன்னின்றும் பின்னின்றும் சிவர்களை வளர்க்கும் என்று உணரவேண்டும். 4

1649. சிவனரு ளாற்சிலர் தேவரு மாவர்
சிவனரு ளாற்சிலர் தெய்வத்தோ டொப்பர்
சிவனரு ளால்வினை சேரகி லாமை
சிவனருள் கூறில்அச் சிவலோக மாமே.

சிவனருளால் சிலர் தேவருமாவர் - சிவத்தின் அருள் பதிவித்த லாற் சிலர் தேவ வடிவம் பெறுவர். சிவனருளால் சிலர் தெய்வத்தோடு ஒப்பர் - சிவத்தின் அருளால் சிலர் தெய்வத்தன்மை பெறுவர். சிவனருளால் வினை சேரகிலாமை - சிவத்தின் அருளால் சிலருக்கு வினை சேராமை பொருந்தும். சிவனருள் கூறில் அச் சிவலோகமாமே - சிவத்தின் அருளைச் சொல்லப்போனால் மேலே கண்ட மூவரும் சிவலோக வாசிகளேயாவர்.

சிவத்தின் அருளால் சிவலோகம் பெறலாம். 5

1650. புண்ணியன் எந்தை புனிதன் இணையடி
நண்ணி விளக்கென ஞானம் வினைந்து
மண்ணவ ராவதும் வானவ ராவதும்
அண்ணல் இறைவன் அருள்பெற்ற போதே.

புண்ணியன் எந்தை புனிதன் இணையடி நண்ணி - புண்ணியப் பயனானவனும் எனது தந்தையுமான சிவத்தின் விந்து நாதமாகிய இரு திருவடிகளைப் பொருந்தியபோது. விளக்கென ஞானம் விளைந்தது - விளக்கொளிபோல ஞானம் விளங்கியது. மண்ணவராவதும் வானவராவதும் - மண்ணுலகில் ஞானிகளாக வாழ்வதும், விண்ணுலகில் தேவ உருவில் விளங்குவதும். அண்ணல் இறைவன் அருள் பெற்றபோதே - என் அண்ணலாகிய சிவன் அருள் பெற்றபோது ஆவதேயாம்.

மண்ணுலக வாழ்வும் விண்ணுலக வாழ்வும் இறைவன் அருளாலேயாம்.

6

1651. காயத்தே ரேறி மனப்பாகன் கைகூட்ட
மாயத்தே ரேறி மயங்கு மவையுணர்
நேயத்தே ரேறி நிமலன் அருள்பெற்றால்
ஆயத்தே ரேறி யவனிவ னுமே.

காயத்தேர் ஏறி மனப்பாகன் கைகூட்ட உடம்பாகிய ஊர்தியில் ஊர்ந்து மனமாகிய பாகன் செலுத்த. மாயத்தேர் ஏறி மயங்கும் அவை - அழியும் தத்துவ உணர்வுகளில் தலைப்பட்டு மயங்கும் உயிர்கள். உணர் நேயத்தேர் ஏறி நிமலன் அருள்பெற்றால் - உணர்வில் விளங்கும் ஒளிமண்டலத்தில் அமர்ந்து மலமில்லாத சதா சிவ குருவின் அருள் பெற்றால். ஆயத்தேர் ஏறி அவன் இவனுமே - அடியார் கூட்டத்தில் ஒருவனாகி இவனும் சிவரூபம் பெறுவான்.

சிவனது அருள் பெற்றால் சீவன் சிவனாகும்.

7

1652. அவ்வுல கத்தே பிறக்கில் உடலொடும்
அவ்வுல கத்தே *யருந்தவர் நாடுவர்
அவ்வுல கத்தே யரனடி கூடுவர்
அவ்வுல கத்தே யருள்பெறு வாரே.

* பாடபேதம் : யருந்தவம்.

அவ்வுலகத்தோடு பிறக்கில் - சிவன் உலகு ஞானத்தோடு பிறந்தால். உடலொடும் அவ்வுலகத்தே அருந்தவம் நாடுவர் - எடுத்த உடலிலேயே சிவலோகம் சேரும் அருமைத் தவத்தை நாடுவர். அவ்வுலகத்தே அரனடி கூடுவர் - சிவலோகத்தே அரன் திருவடி அடைவர். அவ்வுலகத்தே அருள் பெறுவாரே - சிவலோகத்தில் சிவசத்தியின் ஆற்றலைப் பெறுவர்.

அவ்வுலகம் - சிவலோகம். அகரம் - சிவம்.

சிவஞானமுடையோர் சிவலோகம் சார்ந்து சிவனடி கூடுவர்.

8

1653. கதிர்கண்ட காந்தங் கனலின் வடிவாம்
மதிகண்ட காந்தம் மணிநீர் வடிவாஞ்
சதிகொண்ட சாக்கி யெரியின் வடிவாம்
எரிகொண்ட ஈசன் எழில்வடி வாமே.

கதிர் கண்ட காந்தங் கனலின் வடிவாம் - சூரியனைக் கண்ட சூரிய
காந்தக்கல் நெருப்பின் வடிவமாகும். மதிகண்ட காந்தம் மணிநீர்
வடிவாம் - சந்திரனைக் கண்ட சந்திர காந்தக்கல் முத்துப்போன்ற
நீரின் வடிவாகும். சதிகொண்ட சாக்கி எரியின் வடிவாம் - சக்கியோடு
மோதும் முக்கியைக் கொண்ட சக்கிமுக்கி தீயினை உண்டாக்கும் அக்
கினிவடிவாம். எரிகொண்ட ஈசன் எழில் வடிவாமே - ஆனால் அக்கினி
மண்டலத்தைத் தன்னுள் இழுத்துக்கொண்ட சிவன் அக்கினியின்
தன்மையை விட்டு அழகான சந்திரனொளி மயனாக விளங்குவான்.

சதி - மோதுதல். சக்கி என்பது சாக்கி என வந்தது. சக்கி
முக்கிக் கல், உலக வழக்கு.

சிவம் சோம சூரியாக்கினி நாடிகளைக் கடந்து அவற்றின் தன்மை
யும் அற்று விளங்கும். 9

1654. நாடும் உறவுங் கலந்தெங்கள் நந்தியைத்
தேடுவன் தேடிச் சிவபெரு மான்என்று
கூடுவன் கூடிக் குரைகழற் கேசெல்ல
வீடு மளவும் விடுகின் றிலேனே.

நாடும் உறவுங் கலந்தெங்கள் நந்தியைத் தேடுவன் - நாடுகின்ற
உறவாக எம் குருநாதனாகிய சிவத்தைப் பொருந்தித் தேடுவேன்.
தேடிச் சிவபெருமான் என்று கூடுவன் - தேடிச் சிவபெருமான் என்று
கூடுவேன். கூடிக் குரைகழற்கே செல்ல - அங்ஙனம் கூடி ஒலிக்கின்ற
திருவடிக்குச் செல்லுவதற்கு. வீடுமளவும் விடுகின்றிலேனே - உடலை
விட்டு உயிரைப் பிரித்து அறியும் வரையில் விடமாட்டேன்.

நாடுதல் - சிந்தித்தல். உறவு - நேசம் கொள்ளுதல்.

நாத மயமான சிவத்தை நாடிப் பொய்மாயக் கூட்டத்தை
நீங்கினேன். 10

8. அவவேடம்

1655. ஆடம் பரங்கொண் டடிசிலுண் பான்பயன்
வேடங்கள் கொண்டு வெருட்டிடும் பேதைகாள்
ஆடியும் பாடியும் அழுதும் அரற்றியுந்
தேடியுங் காணீர் சிவனவன் தாள்களே.

ஆடம்பரம் கொண்டு அடிசில் உண்பான் பயன் - ஆடம்பரங்களைக் கொண்டு சோறு உண்பதையே பயனாக. வேடங்கள் கொண்டு வெருட்டிடும் பேதைகள் - பயனற்ற வேடங்களைப் பூண்டு உலகை மருட்டிடும் அறிவிலிகள் ! ஆடியும் பாடியும் அழுதும் அரற்றியும் - பொய் வேடத்தை விட்டு சிவனை நினைந்து ஆடியும் பாடியும் ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிந்தும் மகிழ்ச்சியோடு பிதற்றியும். தேடியுங் காணீர் சிவனவன் தாள்களே - சிவனது திருவடிகளைத் தேடிக் காணுங்கள்.

பயனற்ற வேடங்களை விட்டு உண்மையான அன்பு பூண் வேண்டும். 1

1656. ஞானமில் லார்வேடம் பூண்டிந்த நாட்டிடை
ஈனம தேசெய் திரந்துண் டிருப்பினும்
மான நலங்கெடும் அப்புவி யாதலால்
ஈனவர் வேடங் கழிப்பித்தல் இன்பமே.

ஞானமில்லார் வேடம் பூண்டு - சிவஞானமில்லாதார் தவவேடம் பூண்டு. இந்த நாட்டிடை ஈனமதே செய்து - இந்தநாட்டில் இழிவான செயலைச் செய்து. இரந்து உண்டு இருப்பினும் - பிச்சை எடுத்து உண்டு உயிரோடு இருப்பினும். மான நலங் கெடும் அப்புவி - அந்த நாடு அதன் பெருமை குன்றும். ஆதலால் ஈனவர் வேடங் கழிப்பித்தல் இன்பமே - ஆதலால் இழிவுடையோராகிய அவரது வேடத்தை அகற்றுவது இன்பமாம்.

மானம் - மேன்மை. ஈனம் - சிறுமை

அவவேடத்தார் வாழும் உலகம் வளம் குன்றுமாதலின் அவ்வேடத்தைக் களைதல் இன்றியமையாதது. 2

1657. இன்பமுந் துன்பமும் நாட்டா ரிடத்துள்ள
நன்செயல் புன்செய லாலந்த நாட்டிற்காம்
என்ப இறைநாடி நாடோறும் நாட்டினின்
மன்பதை செப்பஞ் செயின்வையம் வாழுமே.

இன்பமுந் துன்பமும் நாட்டாரிடத்துள்ள - இன்பமும் துன்பமும் நாட்டு மக்கள் செய்த. நன்செயல் புன்செயலால் அந்த நாட்டிற்காம் என்ப - நல்வினை தீவினையால் அந்தநாட்டிற்கு ஆகும் என்று கூறுவர். இறைநாடி நாடோறும் நாட்டினின் - ஆதலால் அரசன் இதனை நன்கு ஆராய்ந்து நாள்தோறும் நாட்டில். மன்பதை செப்பஞ் செயின்வையம் வாழுமே - அவவேடத்தாரை நல்வழிப்படுத்துமாயின் உலகம் வாழும்.

அவவேடத்தாரை நல்வழிப்படுத்தினால் உலகம் நலம் பெருகும். 3

1658. இழிகுலத் தோர்வேடம் பூண்பர் மேலெய்த
வழிகுலத் தோர்வேடம் பூண்பர் தேவாகப்
பழிகுலத் தாகிய பாழ்சண்ட ரானார்
கழிகுலத் தோர்கள் களையப்பட் டோரே.

இழிகுலத்தோர் வேடம் பூண்பர் மேலெய்த - தாழ்ந்த குலத்துத் தோன்றியவர்கள் மேல்நிலை அடைய வேடம் கொள்வர். வழிகுலத் தோர் வேடம் பூண்பர் தேவாக - வழிவழி அடிமை செய்யும் குலத்தில் வந்தவர் தெய்வநிலை அடைவதற்காக வேடம் கொள்வர். பழிகுலத் தாகிய பாழ் சண்டரானார் கழிகுலத்தோர்கள் - பழிக்கத்தக்க செயலைச் செய்யும் குலத்தில் வந்த பாழான சண்டாளர்கள் வேடம் பூணில் கழிக்கத்தக்க குலத்தவர்களாவர். களையப்பட்டோரே-ஆதலால் நீக்கத் தக்கவராம்.

பாழ்சண்டர் - கண்மத்தால் சண்டாளர், பிறப்பால் அன்று என்க. பழிக்கத்தக்க செயலாவன, கள்ளுண்ணல் முதலியன.

பழிக்கத்தக்க செயலைச் செய்பவர் நீக்கத்தக்கவர்.

4

1659. பொய்த்தவஞ் செய்வார் புகுவர் நரகத்துப்
பொய்த்தவஞ் செய்தவர் புண்ணிய *ராகாரேற்
பொய்த்தவம் மெய்த்தவம் போகத்துட் போக்கியஞ்
சத்திய ஞானத்தால் தங்குந் தவங்களே.

* பாட பேதம் : ராகார்.

பொய்த்தவஞ் செய்வார் புகுவர் நரகத்து-பொய்யான வேடத்தைப் பூண்டு தவம் செய்பவர் நரகத்துப் புகுவர். பொய்த்தவஞ் செய்தவர் புண்ணியர் ஆகார் - அங்ஙனம் பொய்த் தவத்தைச் செய்தவர் ஒரு போதும் புண்ணியராகார். பொய்த்தவம் மெய்த்தவம் போகத்துட் போக்கியம் - பொய்த் தவமானது மெய்த்தவம் போன்று இவ்வுலக இன்பங்களைச் சிலவற்றை அளிக்கவல்லதாம். சத்திய ஞானத்தால் தங்கும் தவங்களே - ஆனால் உண்மை ஞானத்தினால்தான் தவத்தின் பயன் சித்திக்கும்.

போகம் - அநுபவம். போக்கியம் - அநுபவிக்கப்படும் பொருள்.

பொய்வேடத்தால் தவத்தின் பயன் சித்திக்காது.

5

1660. பொய்வேடம் பூண்பர் பொசித்தல் பயனாக
மெய்வேடம் பூண்போர் மிகுபிச்சை கைக்கொள்வர்
பொய்வேடம் மெய்வேடம் போலவே பூணிதும்
உய்வேட மாகும் உணர்ந்தறிந் தோர்க்கே.

பொய்வேடம் பூண்பர் பொசித்தல் பயனாக - வயிறுர உண்பது ஒன்றே பயன் என்று கருதிப் பொய்யாகத் தவவேடம் புனைவர். மெய் வேடம் பூண்போர் மிகுபிச்சை கைக்கொள்வர் - உண்மையாகத் தவ வேடம் பூண்டோர் உயிர் பிரியாதிருக்கக் கைப்பிச்சை ஏற்பர். பொய் வேடம் மெய்வேடம் போலவே பூணினும் - பொய்யான வேடத்தை மெய்யான வேடம்போலப் பூண்டாலும், உய்வேடமாகும் உணர்ந்து அறிந்தோர்க்கே - வேடத்தின் உண்மையும் மேன்மையும் உணரின் அதுவே அவர் உய்திபெறுவதற்குரிய வேடமாகும்.

பிச்சை கைக்கொள்ளலாவது, இல்லங்கள் தோறும் சென்று கையினால் பிச்சை ஏற்று உண்டு அமைதல். ஞானி இத்துணை கவளம் பிச்சை கொள்ளலாம் என்ற நியதி உண்டு.

அவவேடம் பூண்டோரும் உண்மை உணரின் கடைத்தேறலாம். 6

9. தவவேடம்

1661. தவமிக் கவரே தலையான வேடர்
அவமிக் கவரே யதிகொலை வேடர்
அவமிக் கவர்வேடத் தாகாரல் வேடந்
தவமிக் கவர்க்கன்றித் தாங்கவொண் ணாதே.

தவமிக்கவரே தலையான வேடர் - தவத்தில் சிறந்தவரே முதன் மையான வேடம் பூண்டவர்கள். அவமிக்கவரே அதிகொலை வேடர் - அங்ஙனமின்றிப் பொய்யான வேடத்தைப் பூண்டவர் கொடுமை மிக்க கொலைபாதகராவார். அவமிக்கவர் வேடத்தாகார் - அத்தகைய கீழான செயலுடையோர் வேடத்துக்குப் பொருந்தார். அவ்வேடம் தவமிக்க வர்க்கன்றித் தாங்க ஒண்ணாதே - அவ்வேடம் தவத்தால் சிறந்தார்க்க் கன்றித் தாங்கமுடியாது.

உண்மையை உணர்ந்த தவமுடையோரே முதன்மையான சிவ வேடம் உடையார்.

1

1662. பூதி யணிவது சாதன மாதியிற்
காதணி தாம்பிர குண்டலங் கண்டிகை
ஓதி யவர்க்கும் உருத்திர சாதனந்
தீதில் சிவயோகி சாதனந் தேரிலே.

1663. யோகிக் கிடுமது வுட்கட்டுக் கஞ்சனி
தோகைக்குப் பாசத்துச் சுற்றுஞ் சடையதொன்
ருகத்து நிறணி யாங்கக் கபாலஞ்
சீகத்த மாத்திரை திண்பிரம் பாகுமே.

பூதி அணிவது சாதனம் ஆதியில் - சிவ அடையாளங்களில் முதன்மையானது திருநீறு. காதணி தாம்பிர குண்டலம் - காதில் அணிவது தாமிரத்தாலாய குண்டலம். கண்டிகை - கழுத்தில் அணிவது உருத்திராக்க மாலை. ஓதியவர்க்கும் உருத்திர சாதனம் - இவை வேதாகமங்களை ஓதியவர்க்குரிய சின்னங்கள். தீதில் சிவயோக சாதனம் தேரில் - இனி, தீமையில்லாத சிவயோகத்துக்குரிய சாதனத்தை ஆராயின். யோகிக்கு இடுமது - யோகிக்கு உரியன. உட்கட்டு - உள்ளாடையும். கஞ்சுளி - கைப்பையும். தோகைக்குப் பாசத்துச் சுற்றும் சடைய தொன்றும் - தோகையாலாகிய சட்டையும் சுற்றிய சடையும். ஆகத்து நீறணி - உடம்பு முழுதும் அணியும் திருநீறும். அங்கு அக்கபாலம் - அங்கையில் மண்டை ஓடும். சீகத்த மாத்திரை திண் பிரம்பாகுமே - அழகிய வலக்கையில் பிரப்பம் கோலும் ஆம்.

பூதி - விபூதி, தலைக்குறை. கண்டிகை - முப்பத்திரண்டு உருத்திராக்கங்கள் கொண்டது. குப்பாசம் - குப்பாயம், சகரம் போலி. "பள்ளிக் குப்பாயத்தர் அன்னே என்னும்" - திருவாசகம். சீகத்தம் - திருக்கரம்.

2-3

1664. காதணி குண்டலங் கண்டிகை நாதமும்
ஊதுநற் சங்கும் உயர்கட்டி கப்பரை
ஏதமில் பாதுகம் யோகாந்த மாதனம்
ஏதமில் யோகபட்டந்தண்டம் ஈரைந்தே.

காதணி - காதணியாகிய குண்டலமும். கண்டிகை - கழுத்தணியாகிய உருத்திராக்கமும். நாதமும் - சிவ சிவ ஓலியும். ஊதுநற் சங்கும் - ஊதுகின்ற வெண்சங்கும். உயர்கட்டி - மேலான ஆறுகட்டியும். கப்பரை - மண்டையாகிய சட்டியும். ஏதமில் பாதுகம் - குற்றமில்லாத பாதக் குறடும். யோகாந்தம் ஆதனம் - சிவயோகத்துக்குரிய இருக்கையும். ஏதமில் யோகபட்டம் - குற்றமில்லாத யோகப்பட்டமும். தண்டம் - யோக தண்டமும். ஈரைந்தே - ஆகிய பத்து அடையாளங்களும் சிவயோகிக்கு உரியன.

உயர்கட்டி - காமாதி அறுபகையும் கட்டியதற்கு அடையாளமாகக் காதில் ஆறு குண்டுகளைக் கோத்து அணியும் காதணி. பாதுகம் - பாதம்மிதி. யோக பட்டம் - யோகம் புரியும்போது முழங்காலையும், முதுகையும் சுற்றிக் கட்டப்பெறும் பட்டிகை. யோக தண்டம் - யோகம் செய்யும்போது முட்டுக் கொடுக்கும் கவை வடிவான தண்டம்.

தவவேடத்துக்குரிய சாதனங்கள் கூறியவாறு.

10. திருநீறு

1665. நூலுஞ் சிகையும் உணரார்நின் மூடர்கள்
நூலது வேதாந்தம் நுண்சிகை ஞானமாம்
பாலொன்றும் அந்தணர் பார்ப்பார் பரமுயிர்
ஒரொன் றிரண்டெனில் ஓங்காரம் ஒதிலே.

நூலுஞ் சிகையும் உணரார் நின்மூடர்கள் - பூணூலையும் சிகையையும் அணிந்திருந்தும் அவற்றின் உண்மையை மூடர்கள் அறிவதில்லை. நூலது வேதாந்தம் - பூணூல் என்பது வேதாந்தத்தைக் குறிப்பது. நுண்சிகை ஞானமாம் - நுட்பமான குடுமி என்பது வேதாந்த ஞானத்தை உணர்த்துவது. பாலொன்றும் அந்தணர் பார்ப்பார் பரமுயிர் - பிரமத்தின் (சிவத்தின்) பால் இரண்டற்று ஒன்றின் அந்தண்மையுடையோர் பரமும் உயிரும் ஒன்றென்று பார்ப்பார். ஒரொன்று இரண்டெனில் ஓங்காரம் ஒதிலே - அவ்விதம் ஒன்றாகாது நின்றவர் ஓங்காரம் ஒதில் ஒன்றாவர்.

பூணூல் - முப்புரிநூல். இடை, பிங்கலை, சுழுமுனையாகிய மூன்றையும் தொழிற்படுத்தும் ஆற்றல் உடையோர் என்பதற்கு அடையாளம். நுண்சிகை - சிறுகுடுமி. நிராதாரத்தில் உள்ள பிரமத்தையே நினைந்திருப்பவர் என்பதற்கு அடையாளம். ஓங்காரம் அ, உ, ம, விந்து, நாதம் என்ற ஐந்து உறுப்புக்களையுடையது. அவற்றுள் அ, உ, ம என்பவை தடத்தம் என்றும், விந்து நாதம் சொரூபம் என்றும் பெயர் பெறும். தடத்த வடிவான ஓங்காரத்தில் சொரூபமான விந்து நாதம் மறைந்துள்ளது. சதா ஓங்கார சிந்தனை செய்தால் அதன் சொரூபம் உடலினின்றும் வெளிப்பட்டு வெண்ணிற ஒளியான விந்துவையும், பல தொனிகளுடன் கூடிய நாதத்தையும் வெளிப்படுத்தும். இந்த விந்து நாதங்களை அறிந்து அவற்றில் ஒன்றில் பிரணவம் கடந்த பரத்தில் உயிர் ஒன்றும். அப்போது அவர் அந்தண்மை பூண்ட பிரமதரிசனிகள் ஆவர். பார்ப்பார் - பிரமதரிசனிகள். பிரம சொரூபமடைய தூல உடல் குக்கும ஒளி உடலாக மாறுவது அவசியம் என்றும், அவ்வொளியே சைவர்கள் அணியும் திருநீற்றின் தத்துவம் என்றும் அறிக. திருவாசகத்தில், “ஆன நீற்றுக் கவசம் அடையப் புகுமின்கள்” என்பதும் இது.

திருநீற்றின் உண்மை உணர்ந்து ஓங்காரத்தை ஒதி இரண்டற்ற நிலை அடையவேண்டும்.

1

1666. கங்காளன் பூசங் கவசத் திருநீற்றை
மங்காமற் பூசி மகிழ்வரே யாமாகில்
தங்கா வினைகளுஞ் சாருஞ் சிவகதி
சிங்கார மான திருவடி சேர்வரே.

கங்காளன் பூசங் கவசத் திருநீற்றை-சிவபெருமான் பூசம் கவசத் திருநீற்றை. மங்காமல் பூசி மகிழ்வரே யாமாகில் - ஒளி கெடாமல் பூசி மகிழ்வீராயின். தங்கா வினைகளும் - பண்டைய வினைகளும் உங்களிடம் தங்கா. சாரும் சிவகதி - சிவகதியும் உங்களிடம் வந்து பொருந்தும். சிங்காரமான திருவடி சேர்வரே - ஆனந்த மயமான திருவடியை அடையலாம்.

கங்காளன் - எலும்பு மாலை அணிந்தவன், சிவன். எலும்பில் சோதியை வெளிப்படுத்தும் சத்தியுள்ளது. இவ்வொளி ஆகாய மயமானது. சமய வல்லுநர் தூல உரு அழிந்து ஒளிவடிவாக மாறி மீண்டும் புனருற்பவத்தில் தேவைக்கேற்ற உரு அமையும் என்பர். இதுவே எலும்பை அணிந்த தத்துவம்.

இனி அ, வு, ம சிருட்டி திதி சங்காரங்களுக்கு உட்பட்டவை. இவை சங்காரத்தில் விந்து நாதங்களில் ஒடுங்கி, மீண்டும் புனருற்பவம் பெறுகின்றன. அத்தகைய விந்து என்ற ஒளியால் உங்கள் உடலைச் சூழ அமைத்துக்கொண்டு ஆனந்தத்தை அடைவீராகில் பிறவிக்குக் காரணமான வினைகள் இடம் பெறா. இவ்வொளியே சிவகதியாகும். இதன் வழியே சிவத்தின் அழகிய திருவடியைச் சேர்வீர்கள் என்பது கருத்து.

திருநீற்றின் பெருமை கூறியவாறு.

2

1667. அரசுட னுலத்தி யாகும்அக் காரம்
விரவு கனலில் வியனுரு மாறி
நிரவயன் நின்மலன் தாள்பெற்ற நீதர்
உருவம் பிரமன் உயர்குல மாமே.

அரசுடன் ஆல் அத்தி - அரசு, ஆல், அத்தியின் சமித்துக்கள். விரவு கனலில் வியனுரு மாறி - வேள்வித் தீயில் பொருந்தி உருவம் மாறி. அக்காரம் ஆகும் - விபூதியாகும். நிரவயன் நின்மலன் தாள் பெற்ற நீதர் - அவயவம் இல்லாதவனும், மலம் இல்லாதவனும் ஆகிய சிவத்தின் திருவடியை உணர்ந்து அநுபவிக்கும் நியதியுடையவர். உருவம் பிரமன் உயர் குலமாமே - உருவமும் மாற்றம் பெற்று பிரமத்தியானத்தால் உயர்குலத்தோராவர்.

வேள்வித்தீயில் பொருந்திய அரசு ஆல் அத்தி உருமாறிச் சாம்பராதல்போல, சிவத்தீயில் திளைப்பவர் உருமாறி ஒளிபெறுவர். வெண்ணீற்றொளி உடலைச் சூழ இருக்க உணர்ந்தவரே உயர்ந்த பிரம குலத்தோராவர். திருமந்திரம் 2890 பார்க்க.

திருநீற்றின் பயன் கூறியவாறு.

3

11. ஞானவேடம்

1668. ஞானமி லார்வேடம் பூண்டும் நரகத்தர்
 ஞானமுள் ளார்வேடம் இன்றெனில் நன்முத்தர்
 ஞானமுள தாக வேண்டுவோர் நக்கன்பால்
 ஞானமுள வேட நண்ணிநிற் போரே.

ஞானமிலார் வேடம்பூண்டும் நரகத்தர் - உண்மைச் சிவஞானம் இல்லாதவர், உண்மைச் சிவஞானியர்போல் வேடந் தாங்கில் நரகத்தை அடைவர். ஞானமுள்ளார் வேடம் இன்றெனில் நன்முத்தர் - உண்மைச் சிவஞானம் உடையோர் சிவஞானியர்க்குரிய வேடத்தைத் தாங்காவிடினும் நல்ல முத்தர்களேயாவார்கள். ஞானமுளதாக வேண்டுவோர் - சிவஞானப் பேறு உண்டாக வேண்டுமென்ற விருப்புடையோர். நக்கன்பால் ஞானமுள வேட நண்ணி நிற்போரே - சிவத்தினிடம் என்றும் நீங்காத பேரொளியைப் பொருந்தி நிற்பர்.

நக்கன் - ஆடையற்றவன். அவயவக் கூற்றாலாகிய மான அபிமானத்தை விட்ட ஒளிவடிவின் என்பது பொருள்.

ஞானம் வேண்டுவோர் சிவ ஒளியில் பொருந்திநிற்பர்.

1

1669. புன்ஞானத் தோர்வேடம் பூண்டும் பயனில்லை
 நன்ஞானத் தோர்வேடம் பூணர் அருள் நண்ணித்
 துன்ஞானத் தோர்சம யத்துரி சுள்ளோர்
 பின்ஞானத் தோரொன்றும் பேசுகில் லாரே.

புன்ஞானத்தோர் வேடம் பூண்டும் பயனில்லை - இழிந்த ஞானமுடையோர் ஞானிகள் வேடத்தைத் தாங்கியும் அதனால் ஆவதொரு பயனும் இல்லை. நன்ஞானத்தோர் வேடம் பூணர் அருள் நண்ணி - நல்ல ஞானமுடையோர் திருவருளில் தோய்ந்து வேடம் பூண்பதில் விருப்பமற்று இருப்பர். துன்ஞானத்தோர் சமயத் துரிசு உள்ளோர் - திரிபு உணர்ச்சியுடையோர் சமயக் காழ்ப்புடையோராவர். பின் ஞானத் தோர் ஒன்றும் பேசுகில்லாரே - பின்பு அநுபவமுள்ள ஞானிகள் சமயக் காழ்ப்பு உடையோரிடம் வாது செய்ய விரும்பார்.

சிவஞானிகள் வேடத்திலும் விருப்பின்றி மௌனியாய்ச் சும்மா இருப்பர்.

2

1670. சிவஞானி கட்குஞ் சிவயோகி கட்கும்
 அவமான சாதனம் ஆகாது தேரில்
 அவமா மவர்க்கது சாதன நான்கும்
 உவமான மில்பொருள் உள்ளுற லாமே.

சிவஞானிகட்குஞ் சிவயோகிகட்கும் - சிவஞானிகளுக்கும், சிவயோகிகளுக்கும். அவமான சாதனம் ஆகாது தேரில் - ஆராயின் பயன்றதான புறச் சாதனங்கள் ஆகா. அவமாம் அவர்க்கது சாதன நான்கும் - அவர்களுக்குத் திருநீறு, உருத்திராக்கம், சடைமுடி, அஞ் செழுத்து ஆகிய நான்கு புறச் சாதனங்களும் வீணையாகும். உவமான மில் பொருள் உள்ளுறலாமே - அவர்கள் உவமிக்க ஒண்ணாத பொருளை உள்ளே பொருந்தி வாழலாம்.

ஞானிகளுக்குப் புறச்சாதனங்கள் தேவை இல்லை.

3

1671. கத்தித் திரிவர் கழுவடி நாய்போற்
கொத்தித் திரிவர் குரக்களி ஞானிகள்
ஒத்துப் பொறியும் உடலும் இருக்கவே
செத்துத் திரிவர் சிவஞானி யோர்களே.

குரக்களி ஞானிகள் - செப்பிடுவித்தைக்காரர்கள். கத்தித் திரிவர் கழுவடி நாய்போல் - கழுமரத்தின் அடியில் இருக்கும் நாய்போலக் கத்தித் திரிவார்கள். கொத்தித் திரிவர் - மேலும் கழுகுபோல ஏமானி களைப் பிடுங்கித் திரிவார்கள். சிவஞானியோர்களே - ஆனால் சிவ ஞானிகளோ. ஒத்துப் பொறியும் உடலும் இருக்கவே - ஐம்பொறிகளும் உடலும் நுகர்ச்சிக்குத் தக்கனவாக ஒத்திருந்தும். செத்துத் திரிவர் - போகங்களை விரும்பாது செத்தாரைப் போலத் திரிவர்.

குரக்களி வித்தை என்பது, மயானக் கருவைக்கொண்டு மாய வித்தையைக் காட்டுதல். ஞானிகள் மாயங்காட்டிப் பிறரை வஞ்சியார். கழுவடி நாய் ஊனின் நசையால் கழுமரத்தின்மேல் தாவித்திரியும். ஆனால், ஞானிகள் ஆசையை அடிமைப்படுத்தியவர்.

ஞானிகள் ஆசையை வென்றவர்.

4

1672. அடியா ரவரே யடியா ரலாதார்
அடியாரு மாகாரவ் வேடமு மாகார்
அடியார் சிவஞான மானது பெற்றோர்
அடியா ரலாதார் அடியார்கள் அன்றே.

அடியார் அவரே அடியார் - அருள் இயக்கத்தால் முனைப்பற்று அதன்வழி இயங்கும் சிவமெய்யுணர்வினர் மெய்யடியாராவர். அலாதார் அடியாரும் ஆகார் - அத்தகுதி இல்லாதார் அடியாரும் ஆகார். அவ்வேடமும் ஆகார் - அவர் கொள்ளும் வேடமும் சிவக்கோலமாகாது. அடியார் சிவஞானமானது பெற்றோர் - திருவடிஞானம் பெற்றோரே மெய்யடியார் ஆவர். அடியார் அலாதார் அடியார்கள் அன்றே - அடியார் தன்மையிலாதார் ஒருகாலும் மெய்யடியார்கள் ஆகார்.

சிவஞானிகள் தன்முனைப்பின்றிச் சிவ உணர்வோடு இருப்பர். 5

1673. ஞானிக்குச் சுந்தர வேடமும் நல்லவாந்
தானுற்ற வேடமுந் தற்சிவ யோகமே
ஆனவவ் வேடம் அருண்ஞான சாதனம்
ஆனது மாமொன்றும் ஆகா தவனுக்கே.

ஞானிக்குச் சுந்தர வேடமும் நல்லவாம் - சிவஞானிகளுக்கு அழகிய வேடமும் நல்லவாகும். தானுற்ற வேடமுந் தற்சிவயோகமே - தான்பெற்ற அவ்வேடத்தின் உட்கருத்தை உணர்ந்து அதன்படி ஒழுகில் அதுவே சிவயோகமாம். ஆன அவ்வேடம் அருள்ஞான சாதனம் - அங்ஙனம் அமைந்த அவ்வேடம் ஞானத்தை அளிக்கும் சாதனமுமாகும். ஆனதுமாம் ஒன்றும் ஆகாதவனுக்கே - ஞான சாதனம் என்று உணராதவனுக்கு வேடம் மட்டிலும்தான் பொருந்தும்.

வேடத்தின் தத்துவத்தை அறிந்து வேடத்தைப் பூண்டால் அதுவே ஞான சாதனம் ஆகும். 6

1674. ஞானத்தி னாற்பத நண்ணுஞ் சிவஞானி
தானத்தில் வைத்த தனியால யத்தனம்
மோனத்த னாதலின் முத்தனஞ் சித்தனம்
ஏனைத் தவசி இவனென லாகுமே.

ஞானத்தின் நாற்பதம் நண்ணுஞ் சிவஞானி - சிவஞானி ஞானத்தில் ஞானமாகிய நான்காம் மார்க்கம் பொருந்தும். தானத்தில் வைத்த தனி ஆலயத்தனம் - அகண்டமான சிவம் இவனுடைய ஆலயமாகக் கொண்டு விளங்குவதால் ஞானியின் தேகமே ஒப்பற்ற சிவாலயமாகும். மோனத்தனாதலின் முத்தனஞ் சித்தனம் - சிவஞானி பிரணவோபாசனை உடையவனாதலின் முத்தனாகவும் சித்தனாகவும் விளங்குவான். ஏனைத் தவசி இவனெனலாகுமே - ஏனைய தவத்தர்களின் நிலை எல்லாம் இவனிடம் உள்ளமையால் அவரெல்லாம் இவனைப் போன்றவர் ஆவரோ? ஆகமாட்டார் என்றபடி.

ஞானத்தின் நாற்பதமாவது, நிட்டை கூடுதல். முத்தனஞ் சித்தனம் என்பது, சிவஞானி அகண்டத்தில் நிலைபெற்ற முத்தனம், எண்ணியவாறு செய்யும் சித்தனம் உள்ளான் என்றபடி.

சிவஞானி மோனத்தனாதலின் மிகப் பெருமையுடையவன். 7

1675. தானன்றித் தன்மையுந் தானவ னாதலும்
ஏனைய வச்சிவ மான இயற்கையுந்
தானுறு சாதக முத்திரை சாத்தலு
*மேனமும் நந்தி பதமுத்தி பெற்றதே.

* பாடபேதம்: மோனமும்.

தானன்றித் தன்மையும் - தற்போதம் நீங்கிய தன்மையும். தான் அவனாதலும் - மற்றும் தான் சிவமேயாகி விளங்குதலும். ஏனைய அச்சிவமான இயற்கையும் - உலகிலுள்ள எப்பொருளுக்கும் உரிய முக்காலத்தையும் அறியும் ஆற்றலும். தானுறு சாதக முத்திரை சாத்தலும் - பக்குவ சிவர்களுக்குப் பார்வையாலோ, பரிசுத்தாலே ஞானத்தை வழங்குதலும். மோனமும் நந்தி பதமுத்தி பெற்றதே - பிரணவ சித்தியும் சிவபதவி அடைந்தோர்க்கு உரியனவாம்.

சாதக முத்திரை சாத்தலாவது, ஆகாயத்தில் மனத்தை நிறுத்திப் பிரபஞ்சத்தை விட்டு நிலி என்று உபதேசித்தல். நந்தி பதமுத்தி பெறுதலாவது, பிரணவ தேகம் பெறுதல்.

ஞானிகள் சிவத்தினது அருள்பெற்று உலகினுக்கு நன்மை புரிவார். 8

12. சிவவேடம்

1676. அருளால் அரனுக் கடிமைய தாகிப்

பொருளாந் தனதுடற் பொற்பதி நாடி

இருளான தின்றி இருஞ்செயல் அற்றோர்

தெருளாம் அடிமைச் சிவவேடத் தாரே.

அருளால் அரனுக்கு அடிமையதாகி - திருவருளால் சிவனுக்கு உடல் பொருள் ஆவி மூன்றையும் அர்ப்பணித்து அடிமையாகி. பொருளாந் தனதுடற் பொற்பதி நாடி-பொருளாகிய தனது உடலுக்கு மேல் விளங்கும் பொன்னொளிமயமான அண்டகோசத்தை உணர்ந்து. இருளானது இன்றி இருஞ்செயல் அற்றோர்-இருள் நீங்கித் தம் செயல் அற்றவரே. தெருளாம் அடிமைச் சிவ வேடத்தாரே - தெளிந்த அடிமை பூண்ட சிவவேடத்தர் ஆவர்.

தம்மையே சிவனுக்கு உடைமையாக்கி எல்லாம் அவன் செயல் என்றிருப்பவர் சிவவேடத்தர் ஆவர். 1

1677. உடலில் துவக்கிய வேடம் உயிர்க்காகா

உடல்கழன் றுல்வேடம் உடனே கழலும்

உடலுயிர் உண்மையென் றோர்ந்துகொள் ளாதார்

கடலில் அகப்பட்ட கட்டையொத் தாரே.

உடலில் துவக்கிய வேடம் உயிர்க்காகா - உடலில் புனைந்த புற வேடங்கள் ஒளிமயமான உயிருக்குப் பயன்படா. உடல் கழன்றால் வேடம் உடனே கழலும் - உடலை விட்டு உயிர் பிரிந்தபோது உடலைச் சார்ந்த அறிவற்ற சாதனங்களும் பிரிந்துவிடும். உடலுயிர் உண்மையென்றோர்ந்து கொள்ளாதார் - உடல் அசத்துப் பொருள், உயிர் சத்துப் பொருள் என்று அறியாதார். கடலில் அகப்பட்ட கட்டை ஒத்தாரே - கடலிடம் அகப்பட்ட மரக்கட்டை போல அலக்கழிவர்.

கடலிடம் அகப்பட்ட மரக்கட்டை கரைக்கும், கடலுக்குமாக அலக் கழிவது போல உண்மை உணராதார் பிறவிக்கு வருவதும் போவது மாக இருப்பர்.

புறவேடத்தில் மயங்கி உண்மை உணராதார் பிறவியில் படுவர். 2

1678. மயலற் றிருளற்று மாமன மற்றுக்

கயலுற்ற கண்ணியர் கையிணக் கற்றுத்

தயலற் றவரோடுந் தாமே தாமாகிச்

செயலற் றிருப்பார் சிவவேடத் தாரே.

மயல் அற்று - ஆணவமல காரியமான மயக்கத்தை விட்டு. இருள் அற்று - அதன் விளைவான இருளையும் அகற்றி. மாமனம் அற்று - வலிமையுள்ள மனம் எண்ணுதலை விட்டு. கயலுற்ற கண்ணியர் கையிணக்கற்று - கயல் மீனைப் போன்ற கண்ணையுடைய பெண்களின் கையால் தழுவுப் பெறுதலையும் நீங்கி. தயலற்றவரோடும் தாமே தாமாகி - மயக்கமற்றவரோடு இணங்கி. செயலற்றிருப்பார் சிவ வேடத் தாரே - தமக்கெனச் செயலின்றி இருப்பார் சிவ வேடத்தர் ஆவர்.

சிவ வேடத்தார் ஆசை நீக்கிய விமலனுடன் கூடி இன்புற் றிருப்பர். 3

1679. ஓடுங் குதிரைக் குசைதிண்ணம் பற்றுமின்

வேடங்கொண் டென்செய்வீர் வேண்டா மனிதரே

நாடுமின் நந்தியை நம்பெரு மான்தன்னைத்

தேடும்இன் பப்பொருள் சென்றெய்த லாமே.

மனிதரே - மனிதர்களே. ஓடுங் குதிரைக் குசை திண்ணம் பற்று மின் - பிராண ரூபமாக உங்களிடம் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் குதிரையைக் கடிவாளங் கொண்டு உறுதியாகப் பற்றி நிறுத்துங்கள். வேடம் கொண்டு என் செய்வீர் - வேடத்தை மட்டும் தாங்கி என்ன செய்வீர் கள்? வேண்டா - வீணான வேடத்தை விடுங்கள். நாடுமின் நந்தியை நம் பெருமான் தன்னை - நம் தலைவன் நந்தி தங்கியுள்ள குரு மண்ட லத்தில் மனத்தைச் செலுத்துங்கள். தேடும் இன்பப் பொருள் சென்று எய்தலாமே - நீங்கள் தேடுகின்ற இன்பப் பொருளான சிவத்தைச் சென்றடையலாம்.

குதிரை - பிராணன். குசை - கடிவாளம். பிராணனை நேரே அடக்க முயலுவது அடயோக முறை. மனத்தை அடக்கினால் பிராணன் இயக்கம் நின்றுவிடும். மனத்தை ஊர்த்துவ சகஸ்ரதளத்தில் குரு காட்டிய வழி நிறுத்தினால், மனம் அடங்கி வாயு அடங்கிவிடும். இதுவே ஞானியர் கண்ட முறை.

மனம் அடங்கப் பிராண இயக்கம் நின்று இன்பப் பொருளை அடையலாம். 4

13. அபக்குவன்

அபக்குவன் - தகுதியில்லாதவன்.

1680. குருட்டினை நீக்குங் குருவினைக் கொள்ளார்
குருட்டினை நீக்காக் குருவினைக் கொள்வர்
குருடுங் குருடும் குருட்டாட்டம் ஆடிக்
குருடுங் குருடுங் குழிவிழு மாறே.

குருட்டினை நீக்குங் குருவினைக் கொள்ளார் - அறியாமையை அறிவினால் போக்கும் குருவினைக் கொள்ளமாட்டார். குருட்டினை நீக்காக் குருவினைக் கொள்வர் - அறியாமையை நீக்காத குருவினைக் கொள்வர். குருடுங் குருடுங் குருட்டாட்டம் ஆடி - அது குருடனும் குருடனும் சேர்ந்து குருட்டுத்தனமாக ஆடி. குருடுங் குருடுங் குழிவிழுமாறே - இரு குருடர்களும் அறியாமையால் குழியில் விழுவதுபோலாம்.

ஞானமில்லாத குரு ஞானத்தை உபதேசிப்பது, ஒரு குருடன் மற்றொரு குருடனுக்கு வழிகாட்டுவது போலாம். இருவரும் கெடுவர்.

பக்குவமில்லாத சீடர் ஞானகுருவைப் பெற்று அநுபவம் பெறாமல் கெடுவர்.

1

1681. மனத்தில் எழுந்ததோர் மாயக்கண் ணாடி
நினைப்பின் அதனின் நிழலையுங் காணார்
வினைப்பயன் போக விளக்கியுங் கொள்ளார்
புறக்கடை இச்சித்துப் போகின்ற வாறே.

மனத்தில் எழுந்ததோர் மாயக் கண்ணாடி - மனிதன் எண்ணுவது எல்லாம் பிரதிபலித்துக்கொண்டிருப்பது காரண சரீரம். நினைப்பின் அதனின் நிழலையுங் காணார் - எண்ணங்கள் நிறைந்த மனமுடையவர் காரண சரீரத்தின் நிழலைக்கூட அணுகி அநுபவிக்கமாட்டார். வினைப்பயன் போக விளக்கியுங் கொள்ளார் - எண்ணங்களால் உண்டாகிய வினைப்பயன்களை மாற்றிக்கொள்ளவும் அறியார். புறக்கடை இச்சித்துப் போகின்றவாறே - அறியாமையால் மீண்டும் காம வழியை இச்சித்துப் போய் எண்ணங்களைப் பெருக்கிக்கொள்கின்றனர்.

பக்குவம் இல்லாதவர் எண்ணங்களைப் பெருக்கிப் புறத்தே சென்று கெடுவர்.

2

1682. ஏயெனில் என்னென மாட்டார் பிரசைகள்
வாய்முலை பெய்ய மதுரநின் றூறிடுந்
தாய்முலை யாவ தறியார் தமருளோர்
ஊனிலை செய்யும் உருவிலி தானே.

ஏய் எனில் என் என மாட்டார் பிரசைகள் - மக்கள் 'ஏய்' என்று கூப்பிட்டால் 'என்ன' என்றுகூடப் பதில் கூறமாட்டார். (இது உலக இயல்பு) வாய் முலைபெய்ய மதுர நின்றுநிறும் - சிசுவின் வாயில் தாயின் தனத்தை வைக்க அமுதம் ஊறும். தாய் முலையாவது அறியார் தமருளோர் - ஆனால் எவ்வாறு தாயின் தனத்தில் அமுதம் ஊறுகிறது என்பதை நம்மவர் அறிவதில்லை. ஊன் நிலைசெயும் உருவினிதானே - அவ்வாறு அமுதம் பெய்து ஊனில் உயிரை நிலைக்கச் செய்பவன் உருவில்லாத சிவனேயாம்.

சிவம் தாயாய் இருந்து ஊட்டுவதை பக்குவமில்லார் அறியார். 3

1683. வாயொன்று சொல்லி மனமொன்று சிந்தித்து
நீயொன்று செய்யல் உறுதி நெடுந்தகாய்
தீயென்றிங் குன்னைத் தெளிவன் தெளிந்தபின்
பேயென்றிங் கென்னைப் பிறர்தெளி யாரே.

உறுதி நெடுந்தகாய் - உறுதிகொண்ட பெருந்தன்மையுடையோனே ! வாயொன்று சொல்லி மனமொன்று சிந்தித்து நீயொன்று செய்யல் - வாய் ஏதோ ஒன்றைச் சொல்லவும், மனம் வேறொன்றைச் சிந்திக்கவும், நீ மற்றொன்றைச் செய்யாதே. தீயென்று இங்குன்னைத் தெளிவன் - முக்கரண சுத்தியோடு இருப்பின் நீ சிவாக்கினியைப் பெற்றவன் என்று நான் கூறுவேன். தெளிந்தபின் பேயென்று இங்கென்னைப் பிறர் தெளியாரே - அவ்வாறு தெளிந்தபின்னர் என் கூற்று பித்தன் கூற்று என்று பிறர் கூறமாட்டார்.

தெளிதல் - மனம் வாக்கு காயம் ஆகிய முக்கரணமும் ஒத்திருத்தலைத் தெளிதல்.

பக்குவமில்லாதவர் முக்கரண சுத்தியோடு இருக்கமாட்டார். 4

1684. பஞ்சத் துரோகத்திப் பாதகர் தம்மை
யஞ்சச் சமயத்தோர் வேந்தன் அருந்தண்டம்
விஞ்சச் செய்திப் புவிவேறே விடாவிடிற்
பஞ்சத்து ளாய்புவி முற்றும்பா ழாகுமே.

பஞ்சத் துரோகத்து இப்பாதகர் தம்மை அஞ்ச - பஞ்சமகாபாதகங்களைச் செய்பவரை அஞ்சும்படி. சமயத்து ஓர் வேந்தன் அருந்தண்டம் விஞ்சச் செய்து - தக்க சமயத்தில் அறிந்து ஓர் அரசன் மிகுதியான தண்டனை அளித்து. இப்புவி வேறே விடாவிடில் - இந்நாடு கடத்தாவிடில். பஞ்சத்துள் ஆய் புவி முற்றும் பாழாகுமே - நாடு பஞ்சத்தில் அகப்பட்டு முழுதும் பாழாகும்.

பஞ்சத் துரோகம் - பஞ்சமா பாதகம். “கொலையே, களவு, கள், காமம், பொய்கூறல் மலைவான பாதகமாம்” —திருமந்திரம் 200

பஞ்சமகாபாதகம் புரிவோரை அரசன் நாடுகடத்த வேண்டும். 5

1685. தவத்திடை நின்றவர் தாமுண்ணுங் கன்மஞ்
 சிவத்திடை நின்றது தேவர் அறியார்
 தவத்திடை நின்றறி யாதவர் எல்லாம்
 பவத்திடை நின்றதோர் பாடது வாமே.

தவத்திடை நின்றவர் தாமுண்ணுங் கன்மம் - தவத்தில் நிலை பெற்றோர்கள் தாம் அநுபவிக்கும் கன்மம். சிவத்திடை நின்றது - சிவத்தினால் அநுபவித்துக் கழிவதற்காக அமைக்கப்பட்டது. தேவர் அறியார்-இதனைத் தேவரும் அறியார். தவத்திடை நின்று அறியாதவர் எல்லாம் - தவத்தில் நிலைத்து நின்று அறியாதவர் எல்லாம். பவத்திடை நின்றதோர் பாடு அதுவாமே - பிறவித் துன்பத்தில் அகப்பட்டு வருந்துவர்.

உண்மைத் தவமுடையோர்க்குப் பண்டைய வினை காரணமாகத் தீமைகள் வருதலும் உண்டு. அவை பிறவியற அமைத்தது என்று உணர்க.

தவத்திடை நில்லாத அபக்குவர் பவத்திடைப் பட்டுழல்வர். 6

1686. கன்றலுங் கருதலுங் கருமஞ் செய்தலும்
 தின்றலுஞ் சுவைத்தலுந் தீமை செய்தலும்
 பின்றலும் பிறங்கலும் பெருமை கூறலும்
 என்றிவை இறைபால் இயற்கை அல்லவே:

கன்றலும் - பிறரைக் கோபித்தலும். கருதலும் - எதையாவது எண்ணுதலும். கருமஞ் செய்தலும் - வினைகளைச் செய்தலும். தின்றலும் - தின்னுதலும். சுவைத்தலும் - சுவைத்தலும். தீமை செய்தலும் - பிறர்க்குத் தீமை புரிதலும். பின்றலும் - குறைவுபடுத்தலும். பிறங்கலும் - நிறைவு படுத்தலும். பெருமை கூறலும் - தன் பெருமை தான் கூறலும். என்றிவை இறைபால் இயற்கை அல்லவே - ஆகிய ஒன்பதும் இறைவன்பால் உற்றவர்க்குக் கூடாவாம்.

அபக்குவர்க்குரிய இயல்பு கூறியவாறு.

7

1687. விடிவ தறியார் வெளிகாண மாட்டார்
 விடியில் வெளியில் விழிக்கவு மாட்டார்
 கடியதோ ருண்ணிமை கட்டுமின் காண்மின்
 விடியாமை காக்கும் விளக்கது வாமே.

விடிவது அறியார் - அநுகூலமானதை அறியமாட்டார். வெளிகாணமாட்டார் - பரவெளியைக் காணமாட்டார். விடியில் வெளியில் விழிக்கவு மாட்டார் - அநுகூலமான பரவெளியில் பார்வையைச் செலுத்தமாட்டார். கடியதோர் உள் இமை கட்டுமின் - காவலுடன் கூடிய கண்ணிமைகளைப் புறநோக்கிலிருந்து தடுத்து நிறுத்துங்கள். காண்மின் - அகநோக்கை அறியுங்கள். விடியாமை காக்கும் விளக்கு

அதுவாமே - தொடர்ந்து வரும் துர்ப்பாக்கியத்தைத் தவிர்க்கும் ஒளியாகச் சிவம் விளங்கும்.

பக்குவமில்லாதவர் அகநோக்கில் பார்வையைச் செலுத்திப் பரவெளியைக் காணமாட்டார்.

8

1688. வைத்த பசுபாச மாற்று நெறிவைகிப்
பெத்த மறமுத்த னாகிப் பிறழ்வுற்றுத்
தத்துவ முன்னித் தலைப்படா தவ்வாறு
பித்தான சீடனுக் கியப் பெருதானே.

வைத்த பசுபாசம் மாற்றுநெறி வைகி - அனாதியே ஆன்மாவோடு பிணிக்கப் பெற்ற ஆணாவலத்தை மாற்றுகின்ற வழியினைப் பொருந்தி. பெத்தமற முத்தனாகிப் பிறழ்வுற்று - மலக்குற்றம் நீங்க முத்தியில் விருப்பனாகி உலக இயலில் மாறுபட்டு. தத்துவ முன்னித் தலைப்படாதவ்வாறு - உண்மைப் பொருளை நாடி மேன்மையடையா வண்ணம். பித்தான சீடனுக்கு ஈயப் பெருதானே - உறுதியில்லாத சீடனுக்கு ஞானத்தைக் கொடுக்கலாகாது.

உலகப் பற்றை விட்டு முத்தியில் விருப்பனாகவுள்ள சீடனுக்கே உபதேசிக்கவேண்டும்.

9

1689. மன்னும் மலம்ஐந்தும் மாற்றும் வகையோரான்
துன்னிய காமாதி தோயுந் தொழில்நீங்கான்
பின்னிய பொய்யன் பிறப்பிறப் பஞ்சாதான்
அன்னிய னுவான் அசற்சீட னுமே.

மன்னும் மலம் ஐந்தும் மாற்றும் வகை ஓரான் - நிலையான ஆண்வமாத் ஐம்மலங்களையும் நீக்கும் வகையை ஆராயான். துன்னிய காமாதி தோயுந் தொழில் நீங்கான் - பொருந்திய காமம் முதலானவற்றில் மூழ்குந் தொழிலினின்றும் பிரியான். பின்னிய பொய்யன் - பொய்யைக் கலவாது பேச அறியாதவன். பிறப்பு இறப்பு அஞ்சாதான் - பிறப்பு இறப்புக்களுக்கு அஞ்சாதவன். அன்னியனுவான் அசற் சீட னுமே - இவன் தீட்சைக்குரிய சீடன் அல்லன் என்று தள்ளத்தக்கவன் ஆவான்.

மலம் ஐந்து - ஆணவம், கன்மம், மாயை, மாயேயம், திரோதாயி. காமாதியாவன, காமம் குரோதம் லோபம் மோகம் மதம் மாற்சரியம் ஆம்.

காமாதி தொழிலில் ஈடுபட்டவன் சீடனுக்குரிய பக்குவம் இல்லாதவன்.

10

14. பக்குவன்

1690. * தொழிலறி வாளர் சுருதிகண் ணாகப்
பழுதறி யாத பரம குருவை
வழியறி வார்நல் வழியறி வாளர்
அழிவறி வார்மற்றை யல்லா தவரே.

* பாடபேதம்: தொழுதறி.

தொழுதறிவாளர் சுருதி கண்ணாக-வழிபாடு செய்யும் பக்குவமுள்ள சீடர் வேதாகம முறை உணர்ந்து. பழுதறியாத பரம குருவை - குற்றமே அறியாத மேலான குருவை. வழி அறிவார் - நாடி அறிவார். நல்வழி அறிவாளர் - இவர் நல்முத்தியை விரும்பும் அறிவுடையவர். அழிவு அறிவார் மற்றை அல்லாதவரே - மற்றைய முத்தியை விரும்பாத உலக நிலையில் உள்ளவர் அழிந்துபோகும் வழியைத்தான் அறிவர்.

பழுது - காமம் முதலியன. வழியறிதலாவது, நாடி உபதேசத் தைப் பெறுதல்.

முத்தியை விரும்பும் பக்குவமுடையவர் நல்ல குருவை நாடி உப தேசம் பெறுவர். 1

1691. பதைத்தொழிந் தேன்பர மாவுனை நாடி
யதைத்தொழிந் தேன்இனி யாரொடுங் கூடேன்
சிதைத்தடி யென்வினை சிந்தனை தீர
உதைத்துடை யாயுகந் தாண்டரு ளாயே.

பதைத்தொழிந்தேன் பரமர உனை நாடி - பரமனே! உன்னை விரும்பி என் பரபரப்பு நீங்கினேன். அதைத்து ஒழிந்தேன் - உலக வாழ்வில் அலுத்துப்போனேன். இனி யாரொடுங் கூடேன் - இனி மேல் நான் யாரிடமும் சென்று சேரமாட்டேன். அடியேன் வினை சிதைத்து - அடியேனது வினையைக் கெடுத்து. சிந்தனை தீர உதைத்து - கவலை நீங்கும்வண்ணம் மாற்றி. உடையாய் உகந்து ஆண்டருளாயே - என்னை உடையவனே! மகிழ்ச்சியோடு என்னை ஆட் கொண்டு அருள்வாயாக.

பதைத்தல், ஞானதாகத்தால் ஆவது. அதைத்தல், உலகத் துன்பத்தால் உண்டாவது. சிதைத்தல் வினை நீக்கத்துக்கும், உதைத் தல் துன்பம் போதற்கும் ஆம்.

பக்குவ சீடர்க்கு உலகத்தில் வெறுப்பும் ஞானத்தில் விருப்பும் ஆகும். 2

1692. பதைக்கின்ற போதே பரமென்னும் வித்தை
விதைக்கின்ற வித்தினை மேல்நின்று நோக்கிச்
சிதைக்கின்ற சிந்தையைச் செவ்வே நிறுத்தி
இசைக்கின்ற அன்பருக் கீயலு மாமே.

பதைக்கின்றபோதே பரமென்னும் வித்தை - சீடன் பரபரப்போடு உள்ளபோதே மேலான ஞானத்தை. விதைக்கின்ற வித்தினை மேல் நின்று நோக்கி - அளிக்கின்ற ஒளியை ஆசாரியன் சகஸ்ரதளத்தில் பொருந்தித் தியானித்து. சிதைக்கின்ற சிந்தையைச் செவ்வே நிறுத்தி- சிதறுகின்ற சீடனது சிந்தையை ஒருமுகப்படுத்தி. இசைக்கின்ற அன்பருக்கு ஈயலுமாமே - தன்னோடு பொருத்துகின்ற அன்புடைய சீடர்க்கு அளிக்கலாகும்.

பரம் என்னும் வித்தை விதைத்தலாவது, குருவின் சிவ ஒளியைச் சீடனின் சிரசில் உள்ள ஆகாய மண்டலத்தில் பதித்தல். இது ஞான தீட்சையாகும்.

சீடனின் பக்குவம் அறிந்து குரு ஞானத்தை அளிக்கவேண்டும். 3

1693. கொள்ளினும் நல்ல குருவினைக் கொள்ளுக
உள்ள பொருளுடல் ஆவி யுடன் ஈக
எள்ளத் தனையும் இடைவிடா தேநின்று
தெள்ளி யறியச் சிவபதந் தானே.

கொள்ளினும் நல்ல குருவினைக் கொள்ளுக - கொண்டால் நல்ல குருநாதனைக் கொள்க. உள்ள பொருள் உடல் ஆவியுடன் ஈக - உன்னிடம் உடைமையாகக் கருதப்பட்ட பொருளையும், உனது உடலையும் உனது உயிரையும் காணிக்கையாகக் கொடுக்க. எள்ளத்தனையும் இடைவிடாதே நின்று - எள்ளளவு காலமும் இடைவிடாமல் அவர் காட்டிய வழியிலே நின்று. தெள்ளி அறியச் சிவபதந்தானே-தெளிந்து உணரச் சிவபதம் தானே விளையும்.

நல்ல குரு - பிராணனைச் செயித்த குரு. இவரே சீடனுக்குத் தன்னிடமுள்ள சிவ ஒளியைக் கொடுக்க முடியும். பொருள் உடல் ஆவியுடன் ஈதலாவது, சீடன் தனது உடல் பொருள் ஆவி மூன்றையும் சிவார்ப்பணம் செய்தல்.

“ அன்றே என்றன் ஆவியும் உடலும்

உடைமை எல்லாமும்

குன்றே அனையாய் என்னை ஆட்கொண்ட

போதே கொண்டிலையோ ”

- திருவாசகம்.

உடல் பொருள் ஆவி உதகத்தாற் கொண்டு

கடிய பிறப்பறக் காட்டினன் நந்தியே

- திருமூலர் ஞானோபதேசம் முப்பது.

நல்ல குருவினிடம் சீடன் தன்னை உடைமையாக்கி நடந்தால் சிவபதம் உண்டாகும்.

1694. சோதி விசாகந் தொடர்ந்திரு தேள் நண்டு

ஓதிய நாளே உணர்வது தானென்று

நீதியுள் நீர்மை நினைந்தவர்க் கல்லது

ஆதியும் ஏதும் அறியகி லானே.

சோதி விசாகந் தொடர்ந்து இரு தேள் நண்டு - சுவாதியும் விசாகமும் ஆகிய இரு நட்சத்திரங்களும், பெரிய விருச்சிகமும் கடகமும் ஆகிய லக்கினங்களும். ஓதிய நாளே உணர்வது தானென்று நீதியுள் நீர்மை நினைந்தவர்க்கல்லது - ஆகச் சொல்லப்பட்ட நாட்கள் குருமுகமாய் உபதேசத்துக்குரியன என்ற முறைமையை உணர்வதன்றி. ஆதியும் ஏதும் அறியகிலானே - இதற்குரிய காரணமும் முதலும் அறிய முடியாது.

குருவினிடம் உபதேசம் பெறக்கூடிய நாட்கள் கூறியவாறு.

5

1695. தொழிலார மாமணித் தூய்தான சிந்தை

எழிலால் இறைவன் இடங்கொண்ட போதே

விழலார் விறலாம் வினையது போகக்

கழலார் திடிவடி கண்டரு ளாமே.

தொழிலார மாமணித் தூய்தான சிந்தை - குரு உபதேசம் பெற்ற பெரிய மணியைப் போன்ற தூய்மையான சிந்தையில். எழிலால் இறைவன் இடங்கொண்டபோதே - ஒளி பொருந்திய இறைவன் எழுந்த ருளியபோதே. விழலார் விறலாம் வினையதுபோக - விருப்பமுடையாரது வலிமைமிக்க வினை நீங்க. கழலார் திருவடி கண்டருளாமே - இறைவனது திருவடி என்னும் நாதவுணர்வு பெற்று அருளைப் பெறலாம்.

தொழில் என்பது, குரு சீடனுக்குக் காட்டிக்கொடுத்த உபாயம். விழல் - விருப்பம்.

குரு உபதேசப்படி சிந்தித்திருக்கில் வினை நீங்கி இறையருள் பெறலாம்.

6

1696. சாத்திக னாய்ப்பர தத்துவந் தானுன்னி

ஆத்திக பேத நெறிதோற்ற மாகியே

ஆர்த்த பிறவியி னஞ்சி யறநெறி

சாத்தவல் லான்வன் சற்சீட னுமே.

சாத்திகனாய் - சத்துவகுணமுடையவனாகி. பர தத்துவந்தான் உன்னி - சிவதத்துவத்தைத் தியானித்து. ஆத்திகபேதநெறி தோற்ற மாகியே - ஆத்திகர்களால் கொள்ளப்பட்ட ஏதேனும் ஒரு துவைத நெறியைப் பற்றினவனாய். ஆர்த்த பிறவியின் அஞ்சி - வினையால் பிணிக்கப்பட்ட பிறவிக்கு அஞ்சி. அறநெறி சாத்தவல்லான் அவன் சற்சீடனுமே - மேலான தருமநெறியைக் கைக்கொள்பவனே நல்ல பக்குவமுள்ள சீடனாவான்.

பக்குவ சீடனின் இலக்கணம் கூறியவாறு.

7

1697. சத்தும் அசத்துமெவ் வாறெனத் தானுன்னிச்
சித்தை யுருக்கிச் சிவனருள் கைகாட்டப்
பத்தியின் ஞானம் பெறப்பணிந் தானந்தச்
சத்தியில் இச்சை தருவோன்சற் சீடனே.

சத்தும் அசத்தும் எவ்வாறெனத் தான் உன்னி - உலகில் நித்தியமாய் அழியாத பொருள் எவை, அநித்தியமாய் அழியும் பொருள் எவை என்று தான் சிந்தித்து உணர்ந்து. சித்தை உருக்கிச் சிவனருள் கைகாட்ட - சிவத்தையே சிந்தித்துச் சிவத்தின் சத்தி பதியப்பெற்றுச் சிவத்தை உணர்த்த. பத்தியின் ஞானம் பெறப் பணிந்து - நித்தியப் பொருளான சிவத்தினிடம் சிவஞானத்தைப் பெறப் பணிந்து. ஆனந்த சத்தியில் இச்சை தருவோன் சற்சீடனே - ஆனந்தமே வடிவான சிவசத்தியின் இச்சைக்குத் தக்கவாறு தன்னைப் பக்குவப்படுத்திக் கொள்பவனே நல்ல சீடனாவான்.

சிந்தை, சித்தையென எதுகை நோக்கி வலித்தது. சித்தையுருக்கிச் சிவனருள் கைகாட்டலாவது, நல்ல சிந்தனையால் ஒளி உண்டாகிப் பின்னர் நாதம் சிவமாக வந்து உணர்த்தல். சத்துப் பொருளாகவும், சித்துருவாகவும், ஆனந்த சத்தியாகவும் சிவம் உள்ளது. அதையே பத்திகொண்டு சாதகனும் சத்துப்பொருள் விளங்கச் சித்துருவாகி ஆனந்த சத்தியில் பதிந்து அநித்தியப் பொருளினின்றும் விடுபடுபவனே சற்சீடனாவான்.

சத்தையே நினைந்து அநித்தியத்தை விட்டு சத், சித், ஆனந்த மயமாய் உயிர் இறையுடன் பொருந்தி நிற்கும். 8

1698. அடிவைத் தருளுதி யாசானின் றுன்னு

* அடிவைத்த மாமுடி மாயப் பிறவி

அடிவைத்த காய அருட்சத்தி யாலே

அடிபெற்ற ஞானத்த னுசற்று னோனே.

* பாடபேதம்: வடிவைத்த

ஆசான் இன்று அடிவைத்து அருளுதி - குருநாதனே இன்று தங்களது திருவடியைச் சூட்டி அருளும் என்று. வடிவைத் தம் மாமுடி உன்னு - குருவினது வடிவத்தைத் தம்முடைய சிரசின்மேல் தியானிக்க. மாயப் பிறவி காய அருட்சத்தியாலே - வஞ்சனையுடைய பிறவியைக் கோபிக்கின்ற அருட்சத்தியாலே. அடிபெற்ற ஞானத்தன் ஆசற்று னோனே - அருள்பெற்ற ஞானமுடையோனே குற்றம் நீங்கிய சீடன் ஆவான்.

அடிவைத்தல் - சிரசின்மேல் ஒளிபெறச் செய்தல்.

குருவை வழிபடில் இறைவனைக் கூடலாம்.

1699. சீராரு ஞானத்தின் இச்சை செலச்செல்ல
வாராத காதல் குருபரன் பாலாகச்
சாராத சாதக நான்குந்தன் பாலுற்றோன்
ஆராயும் ஞானத்த மூடி வைக்கவே.

சீராரு ஞானத்தின் இச்சை செலச்செல்ல-சீடன் சிறப்புப் பொருந்திய அநுபவ ஞானத்தில் விருப்பம் மிக்கு. வாராத காதல் குருபரன் பாலாக - இதுவரை கண்டறியாத காதல் குருபரனான சிவத்தின்பால் உண்டாக. சாராத சாதக நான்குந்தன் பாலுற்றோன் - இதுகாறும் அமையப்பெறாத சீலம், நோன்பு, செறிவு, அறிவு என்ற நான்கும் தன்னிடம் அமையப்பெற்றோன். ஆராயும் ஞானத்தனும் அடி வைக்கவே - திருவடி தீட்சைக்குப் பிறகு ஞானத்தின் அநுபவத்தை ஆராய்பவன் ஆவான்.

சாதகம் நான்கு - சீலம், நோன்பு, செறிவு, அறிவு. சீலம் - ஒழுக்கம். நோன்பு - சாதனம். செறிவு - காதல். அறிவு - ஞானம். சிவத்தை அடையவேண்டுவோர்க்குச் சிவத்தைப் பற்றிய ஞானம், சிவத்தின் மேல் காதல், செய்யத் தக்க சாதனம் இவை பொருந்தும் வகையான ஒழுக்கம் ஆகிய நான்கும் வேண்டும். இல்லையெனில் வாழ்வில் மேன்மை இல்லை.

சீலமின்றி நோன்பின்றிச் செறிவே

யின்றி அறிவின்றித்

தோலின்பாவைக் கூத்தாட்டாய்ச் சுழன்று

விழுந்து கிடப்பேனை''

- திருவாசகம்.

திருவடி தீட்சைக்குப் பின் சீடனின் நிலை கூறியவாறு.

10

1700. உணர்த்து மதிபக் குவர்க்கே யுணர்த்தி
இணக்கிற் பராபரத் தெல்லையுள் இட்டுக்
குணக்கொடு தெற்குத் தரபச்சி மங்கொண்
டுணர்த்துமி னுவுடை யாள்தன்னை யுன்னியே.

உணர்த்தும் அதி பக்குவர்க்கே உணர்த்தி - உணர்த்துவதும் சத்திநிபாதம் மிக்கு உடையவர்க்கேயாகும். ஆவுடையாள் தன்னை உன்னியே - பசுக்களுக்கு உதவும் பராசத்தியை நினைந்து. இணக்கில் பராபரத்து எல்லையுள் இட்டு - ஒன்றோடும் பற்றில்லாத பராபரமாகிய சிவத்தின் எல்லைக்குச் சீடனைக் கொண்டுசென்று. குணக்கொடு தெற்கு உத்தரம் பச்சிமம் கொண்டு உணர்த்துமின் - கிழக்கு, தெற்கு, வடக்கு, மேற்கு ஆகிய இடங்களை அறியுங்கள்.

உணர்த்துதலாவது, குரு தனது உணர்வைக் குண்டலியின் துணைகொண்டு துவாதசாந்த வெளிக்குச் செலுத்திச் சீடனது உணர்வையும் சிரசுக்கு மேலுள்ள சகஸ்ரதளத்தில் நிலைபெறச் செய்தல். கிழக்கு - சிவத்தின் தத்பருட முகம், புருவ மத்தி.

தெற்கு - அகோரம், வலப்பக்கம். உத்தரம் - வாமதேவம், இடப்பக்கம். மேற்கு - சத்தியோசாதம், பின் மூளை. இந்நான்கும் முறையே உணர்த்தியபின் சிவத்தின் ஈசான முகமாகிய ஊர்த்துவ முகத்தை விழிப்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாகச் சீடனிடமுள்ள சதாசிவத்தின் ஐம்முகங்களையும் கிழேயுள்ள மூலாதாரத்தையும் ஒன்றாக இணைத்தால் சதாசிவத்தைக் கடந்த சிவம் விளங்கும். சிவம், பரம். சதாசிவம், அபரம். சதாசிவம் சிவத்துக்குப் பராசத்தி நிலை. 1569ம் மந்திரம் பார்க்க விளங்கும்.

சீடனின் பக்குவத்துக்கேற்ப குரு பராசத்தியை நினைந்து உணர்த்த வேண்டும்.

11

1701. இறையடி தாழ்ந்தை வணக்கமும் எய்திக்
குறையது கூறிக் குணங்கொண்டு போற்றச்
சிறையுடல் நீயறக் காட்டிச் சிவத்தோ
டறிவுக் கறிவிப்போன் சன்மார்க்கி யாமே.

இறையடி தாழ்ந்து - உபதேச குருவின் திருவடிகளை வணங்கி. ஐ வணக்கமும் எய்தி - ஐந்து வகையான வணக்கங்களைச் செய்து. குறையது கூறி - ஆன்மாவின் குறையைக் கூறி. குணங்கொண்டு போற்ற - அழியாத குணத்தை அளிக்கும்படி சீடன் வேண்டிப்போற்ற. சிறையுடல் நீ அறக் காட்டி - குருவானவர், “சிறைப்பட்டு உடலையே உண்மையென்று நம்பியுள்ள மாணவ, நீ அகண்ட சிவமாவாய்” என்பதை உணர்த்தி. சிவத்தோடு அறிவுக்கு அறிவிப்போன் சன்மார்க்கி யாமே - சிவ அறிவுடன் ஆன்ம அறிவையும் ஒன்றுபடுத்தும் நெறியை அறிவிப்பவனே சன்மார்க்க உபதேச குரு ஆவர்.

ஐ வணக்கம் - ஏகாங்கம், திரியங்கம், பஞ்சாங்கம், ஷடாங்கம், அஷ்டாங்கம். அங்கம் - உறுப்பு.

குரு சீடனை அகண்டத்தில் நிலைக்கச் செய்தலே உண்மை உபதேசமாகும்.

12

1702. வேட்கை விடுநெறி வேதாந்த மாதலால்
வாழ்க்கைப் புனல்வழி மாற்றிச்சித் தாந்தத்து
வேட்கை விடுமிக்க வேதாந்தி பாதமே
தாழ்க்குந் தலையினோன் சற்சீட னாமே.

வேட்கை விடுநெறி வேதாந்த மாதலால் - ஆசையை விடுகின்ற நெறியே வேதாந்தமாதலால். வாழ்க்கைப் புனல்வழி மாற்றி - உலக வாழ்வுக்குத் துணைபுரிகின்ற புலன்வழிச் செல்லுகின்ற பொறிகளை மாற்றி. சித்தாந்தத்து வேட்கை விடுமிக்க வேதாந்தி பாதமே - சித் தாந்தச் செந்நெறியிலே சென்று விருப்பத்தை விடுகின்ற சிறந்த வேதாந்தியான குருவின் திருவடிகளில். தாழ்க்குந் தலையினோன் சற் சீடனாமே - வணங்குகின்ற தலையினை உடையவனே சிறந்த பக்குவ முள்ள சீடனாவான்.

பொருள்களின்மேல் தோன்றும் பற்று வேட்கை; பற்றுக்களை விடுதல் வேதாந்தம். இனி அடைதல் வேதாந்த இலட்சியம்; அடையும் நெறி சித்தாந்தம். சிவத்தைச் சார்ந்து பாசம் நீங்கப்பெற்றுச் சிவமாதல் சித்தாந்தம். பிரமத்தைச் சேரப் பாசத்தை வைராக்கியத்தால் விடச் சொல்லவில்லை என்பதை அறிக.

சிவத்தைச் சார்ந்து பாசம் பற்றுது வேட்கையற்ற குருவினிடம் வணங்கி ஞானம் பெறவேண்டும். 13

1703. சற்குணம் வாய்மை தயாவிவே கந்தண்மை
சற்குரு பாதமே சாயைபோல் நீங்காமே
சிற்பர ஞானந் தெளியத் தெளிவோர்தல்
அற்புத மேதோன்ற லாகுஞ்சற் சீடனே.

சற்குணம் - சத்துவ குணம். வாய்மை - உண்மை. தயா - கருணை. விவேகம் - ஆராய்ச்சி அறிவு. தண்மை - தாழ்வு. சற்குரு பாதமே சாயைபோல் நீங்காமே - உபதேச குருவின் திருவடியை நிழல்போல நீங்காமை. சிற்பர ஞானந் தெளியத் தெளிவோர்தல் - உண்மையான பரஞானத்தைச் சிந்தித்துத் தெளிந்து அறிதல். அற்புதமே தோன்றல் - அற்புதமே உண்டாதல். ஆகும் சற்சீடனே - ஆகிய தகுதிகளை உடையவனே பக்குவமுள்ள சீடனாவான்.

வாய்மை - சத்தியப் பொருளை நினைத்தல். விவேகம் - நித்தியத் தையும் அறித்தியத்தையும் ஆராய்ச்சி செய்து நித்தியப் பொருளைப் பிரித்து அறியும் தன்மை. சாயைபோல் நீங்காமை - நிழல் மனிதனை விட்டு நீங்காமைபோல் சீடன் குருவை விட்டு நீங்காமை. ஓர்தல் - உணர்தல். அற்புதம் தோன்றல் - உணர்வதின் பயனால் அநுபவத்தில் சிவம் பதிவதும், அதனால் சிவபோதம் கழலுவதும் உண்டாதல்.

பக்குவமுள்ள சீடனுக்குச் சத்துவம் முதலிய தகுதிகள் வேண்டும். 14

குருவின் திருவடி வாழ்க!

ஆரூர் தந்திரம் முற்றிற்று.

பாட்டு முதற்குறிப்பு

(எண் - பாட்டெண்)

பாட்டு	எண்	பாட்டு	எண்	பாட்டு	எண்
அகன்றூர்	1622	அம்மையும்	1254	ஆகின்றசந்த	1368
அகாரம்உயி	975	அரகர	916	ஆகின்றநாள்	1219
அகாரவுகார	951	அரசுட	1667	ஆகின்றபாதமு	941
அஞ்சிட்ட	1034	அரநெறியப்	1543	ஆகின்றமண்	1381
அஞ்சுக அஞ்	980	அரனெறியா	1562	ஆகின்றமூல	1380
அஞ்சுளவாளை	977	அருங்கரை	1498	ஆகின்றமூவ	1077
அஞ்செழுத்தாலே	934	அருவிலில்	960	ஆங்குவட	999
அஞ்செழுத்தாலை	966	அருளால்	1676	ஆடம்பர	1655
அஞ்சொல்	1109	அருள்பெற்	1071	ஆணையமாய்	1131
அடிசார	1603	அவளையறி	1053	ஆதாரசோ	1492
அடியாரவரே	1672	அவ்விட்டு	932	ஆதிஅனாதியும்	1120
அடிவைத்	1698	அவ்வியல்	942	ஆதிஅனாதிஅகா	1124
அடுக்குந்	1144	அவ்வின	1269	ஆதிப்பிராணுல	1570
அடைந்திடு	1327	அவ்வுண்டு	933	ஆதியனாதிய	1114
அடைவிலில்	924	அவ்வுலக	1652	ஆதிவயிரவி	1099
அண்டத்தி	1362	அவ்வென்ற	953	ஆதிவித	1069
அண்டமுத	1210	அவ்வொடு	957	ஆமதுவங்கி	1223
அண்ணலைநாடி	1535	அளந்தேன்	1125	ஆமத்தினி	973
அண்ணலவா	1505	அளியொத்த	1064	,,	1213
அண்ணல் இருப்	931	அறவன்	1616	ஆமயன்மால	1208
அண்ணிக்கு	1523	அறிந்தபிர	1291	,,	1241
அதுஇது	1186	அறிந்திடுஞ்	1263	ஆமாறுரை	1561
அதுவாம்	927	,,	1346	ஆமோஅதோ	1412
அதுவிது	1154	,,	1284	ஆமேளமுத்	1303
,,	1231	அறிந்திடுவார்	1328	ஆமேசதா	1350
,,	1503	அறிந்துணர்	1588	ஆமேசிவங்	891
அத்திசைக்	936	அறியவொ	1572	ஆமேபிரா	1569
அந்தநடு	1089	அறிவரு	1009	ஆமேபொன்	887
அந்தமில்லா	1031	அறிவார்ப்பரா	1054	ஆமேயனை	1342
அந்தமும் ஈறு	1266	அறிவான	1133	ஆமேவப்	1293
அந்தம்பதி	1076	அறிவுடன்	1554	ஆமையொன்	1206
அந்திப்பன்	1504	அறிவும்அடக்	1471	ஆயத்துள்	1530
அந்நெறிநாடி	1546	அறுகாற்	1497	ஆயிழையா	1220
அப்பது	1261	அற்றவிடத்	952	ஆயுஞ்சிவா	923
அமர்ந்த	925	அன்பின்உரு	1456	ஆயும்அறிவு	1239
அமலம்பதி	895	அன்புடனே	1005	ஆய்ந்தறி	1571
அமுதமதாக	1408	அன்றிரு	1388	ஆய்ந்துண	1566
அமைச்ச	1630	அன்னிய	1485	ஆரும்உரை	1305
அம்பன்ன	1147	ஆகம்	1429	ஆருயிரா	1110
அம்புய	1003	ஆகாசஅக்	1262	ஆரேதிரு	1200
அம்மனை	1253	ஆகியகோத	1224	ஆலமுண்டா	1211
அம்முதல்	1264	ஆகின்றகாசக்	945	ஆலயமாக	919

ஆலிக்குங்	1161	இருள் குழ	1517	உற்றிட	1357
ஆவினமான	1267	இருள் நீக்	1516	உன்னிட்ட	1282
ஆவின்கிழத்தி	1122	இலெதொட்	1640	ஊரும் உலக	1419
ஆறியிருந்	1139	இல்லடை	1417	ஊழிதோறாழி	1458
ஆறிருபத்	1300	இழிசுல	1658	எடுக்கின்ற	1030
ஆறுசமயமுங்	1533	இறப்பும்	1614	எடுத்தவக்	1019
ஆறெட்டெழு	930	இறையடி	1701	எட்டாகிய	1310
ஆறெழுத்தா	994	இனியதென்	1105	எட்டினில்	995
ஆறெழுத்தோ	962	இன்பக்	1128	எட்டுநிலை	917
ஆற்றிற்	1642	இன்பமு	1657	எட்டும்	986
ஆனசமய	1545	ஈருமன	1564	எட்டுவரை	987
ஆனந்தமூன்	892	ஈறுதுதான்	1189	எண்ணமர்	1399
ஆனந்தம் ஆனந்	910	உதங்கண்ட	1043	எண்ணக்கரு	1002
ஆனவராக	1072	உகந்தனள்	1393	எந்தைபிரா	1026
ஆனைமயக்	1418	உகந்துநின்று	1162	எம்மாருயி	1625
இசைந்தெழு	1590	உச்சியம்	1000	எய்திடலாகு	1204
இடங்கொண்	1024	உடலான	1439	எய்தியகாலங்	1521
இட்டஇதழ்	1313	உடலில்	1677	எய்திவழிப்	1006
இணையார்	898	உடையவன்	1140	எல்லாவுல	1576
..	1423	உணர்ந்து	1700	எழுத்தவை	1265
இதயத்	1596	உணர்ந்திரு	1373	எழுத்தொடு	1461
இதுபணிந்	1454	உணர்ந்தில	1126	எளியனல்	1502
இதுவப்	1171	உணர்ந்துட	1063	என்றங்	1407
இத்தவ	1568	உணர்ந்துல	1170	என்றும்	1236
இந்துவினி	1188	உணர்ந்தெழு	1222	என்னம்மை	1129
இமையங்க	1550	..	1306	ஏகபரா	1309
இமையவர்	1557	உணர்ந்தொ	1250	ஏடங்கை	1067
இயலுயிம்	929	உண்டில்லை	1065	ஏதும்பல	1311
இயைந்த	972	உண்டோர்	1402	ஏந்திழை	1198
.. னள்	1115	உண்ணுமருந்	968	ஏயெனில்	1682
இரவும் பக	1134	உண்மையிற்	1579	ஏய்ந்தமர	1366
..	1528	உத்தமன்	1039	ஏய்ந்தவரி	1001
இராசியுட்	1270	உபாயம்	1108	ஏரொளி	1255
இருக்கின்றமந்	900	உயர்ந்தும்	1499	ஏழாயிர	899
இருக்குஞ்	1470	உயிர்க்குயிரா	1444	ஐந்தின்	969
இருட்டறை	1514	உய்ந்தன	1460	ஐந்துகலை	978
இருந்தஇச்	1392	உருவம்பல	1248	ஐம்பதெழு	965
இருந்த இவ்	914	உரைத்தநவ	1090	ஐம்முதலா	1334
..	920	உரைத்திடுங்	1016	ஒடுங்கி	1624
இருந்தது	1552	உரையற்று	1593	ஒத்தசெங்	1464
இருந்தனர்	1371	உழவன்	1619	ஒத்தடங்	1062
இருந்தனள்	1146	உள்ளத்தித	1117	ஒத்துமிக	1639
.. ஏந்	1113	உள்ளத்தின்	1183	ஒளிக்கு	1345
..	1185	உள்ளத்தும்	1532	ஒளியது	1349
..	1190	உள்ளத்துளே	1531	ஒன்றதுபேரூர்	1558
இருந்து	1627	உள்ளொளி	1196	ஒன்றியசக்	1365
இருவினைநே	1527	உறங்கு	1107	ஒன்றிரண்	913
இருளது	1119	உறுமாறறி	1547	ஒன்றும்	1437
இருளும்	1010	உறைபதி	1203	ஒங்காரத்	1556

ஓங்காரமுந்தி	1012	காதணி	1664	சடங்கது	1192
ஓங்காரி	1073	காதுப்	1424	சட்கோ	1312
ஓடுங்குதிரை	1679	காயத்தேரே	1651	சத்தமுஞ்	1468
ஓதலும்	1633	காரணிசத்	1389	சத்தியினே	1234
ஓதியநந்தி	1080	காரணிமந்	1088	சத்தியும்	1230
ஓதியவண்	1121	காரொளி	1274	சத்தியென்	1199
ஓதும்எழுத்	963	காலரை	1289	சத்தும்அ	1420
ஓமென்றெழு	944	காலவி	1216	„	1431
ஓரில் இது	1308	காலைநடு	955	„	1697
ஓரெழுத்தா	885	கானுறுகோடி	1452	சமயங்	1508
ஓரைம்பதின்	1233	கிரியை	1448	சமாதிகெய்	1202
ககராதி	1307	குண்டலக்	1050	சமையம்பல	1450
கங்காள	1666	குத்து	1163	சயிலலோ	1511
கடந்தவள்	1400	கும்பக்	1127	சரியாதி	1449
கண்டஇச்சக்	1336	குரவன்உ	1594	சற்குணம்	1703
கண்டஇச்சத்	1391	குருட்டி	1680	சன்மார்க்க சாத	1483
கண்டங்க	1425	குருவே	1581	சன்மார்க்கத்	1482
கண்டசில	1085	குலாவிய	1111	சன்மார்க்கந்	1488
கண்டிடுசக்	1273	குவிந்த	1415	சன்மார்க்கமா	1229
கண்டிடுஞ்	1323	குறைவது	1301	சன்மார்க்கமெ	1484
கண்டுக்கொண்	1522	கூடமுக்	1020	சாங்கம	1004
கண்டுக்கொள்	1330	கூடித்	1636	சாதனை	1044
கண்டெண்	1167	கூடியஎட்	985	சாத்திகனய்	1696
கண்டெழுந்	992	கூடியதம்	1287	சாத்திரம்	1631
கண்ணுடை நா	1384	கூத்தனைக்	935	சாம்பவிம	1297
கண்ணுடை யா	1166	கூத்தேசிவா	912	சாயுச்சி	1513
கதிர்கண்ட	1653	கூபத்துச்	1397	சார்ந்தமெ	1447
கத்தவும்	1634	கூவியசி	1096	சாலோக	1507
கத்தித்திரி	1671	கூறியகண்	1181	சாற்றரி	1442
கத்துங்	1538	கூறியசக்	1285	சாற்றியவே	1098
கரணவிற்	998	கூறுமின்	1332	சாற்றுஞ்	1477
கரந்து	1628	கேடறு	1428	சிகார	982
கருத்துறுங்	1205	கேடினி	1409	சிகைநின்ற	1093
கலந்திரு	1038	கேடில்லை	1356	சித்தஞ்சிவ	1644
கலந்துநின்	1215	கேடுங்	1618	சித்தம்யா	1582
கலப்பறி	1363	கையவை	1294	சித்திகள்	1575
கலைத்தலை	1112	கொங்கின்ற	1177	சிந்தையில்	1201
கல்லொளியே	938	கொடியதி	1197	சிந்தையினுள்	1138
கழலார்	1600	கொடியாறு	1040	„	1370
கற்பன	1421	கொண்டஇக்	1018	சிவகதி	1536
கன்றலு	1686	கொண்டஇச்	949	சிவஞானி	1670
கன்னிஒளி	1168	கொண்டஇம்	1290	சிவமலில்	1534
கன்னித்துறை	1519	கொண்டகன	1372	சிவமான	1587
கன்னியுங்	1118	கொண்டங்கி	1416	சிவனருளாற்	1649
காணலுமாகுங்	1352	கொண்டனள்	1102	சிவனவன்	1560
காணுதகண்ணு	1610	கொம்பனை	1058	சிவனே	1580
காணும் இரு	1092	கொள்ளி	1693	சிவன்முதல்	990
காணும்பல	1087	கோலக்	1100	சிவாயவொட	981
காணும்பொரு	1302	கோனக்	1453	சீராரு	1699

சுத்தசிவன்	1578	தலைவி	1060	திரிபுரை	1046
சுத்தச்சிவனு	1440	தவத்தி	1685	திருந்துசிவனு	1235
சுத்தம் அசு	1430	தவமிக்	1661	திருமன்னுஞ்	1501
சுத்தவம்	1052	தவம்வேண்டு	1632	திருவடிஞான	1598
சூக்குமம்	909	தனமது	1379	திருவடிவை	1597
சூடிடும்	1207	தனியாய	1252	திருவம்பல	904
சூடும்இள	1209	தன்பால்	1469	திருவாய	1584
சூலங்கபா	1081	தன்னுளு	1351	தீம்புலனான	1515
சூலத்தலை	926	தன்னைப்பர	1432	தூம்பு	1623
சூலந்தண்	1398	தாங்கிஉல	1244	தூரறிவா	1553
சூழ்ந்தெழு	1382	தாங்கியநாபி	1386	தெரிசிக்	1479
செம்புபொன்	903	தாங்குமின்	1525	தெளிந்திடு	1288
செய்யதி	1316	தாடந்தபோ	1591	தெளிவருநா	1014
செய்யன்	1520	தாண்டவ	888	தெளிவறியா	1480
சேயன்	1540	தாமக்குழவி	1091	தென்னன்	1079
சேர்ந்தகலை	1036	தாமேல்	1141	தேர்ந்த அரனை	1563
சேர்ந்தவர்	1348	தாரகையாக	1272	தேர்ந்தெழு	1173
சேவடிசேர	1333	தாரத்தினுள்	1405	தேவருறை	886
சேவிக்கு	959	தாரமுமாகு	1179	தேவனுஞ்	1577
சேவிப்ப	1318	தார்மேல்	1130	தையல்	1103
சைவசமய	1567	தாவித்தவப்	1153	தொடங்கி	1247
சைவஞ்சிவ	1512	தாளணி	1049	தொடியார்	1151
சைவப்பெரு	1478	தாளதினுள்	1355	தொழிலறிவா	1690
”	1559	”	1395	தொழிலார	1695
சொல்லவொ	1164	தானதுகம்	1344	தோத்திரஞ்	1068
சொல்லிய	1257	தானந்தமே	1226	தோற்போர்	1317
சொல்லு	908	தானந்தி	1583	தோன்றிடும்	1238
சோதிவிசாகந்	1694	தானவர்	988	நகாரமகார	976
சௌமுதல்	1320	தானவனாக	1011	நடந்தது	1143
ஞாலம்	1259	தானவனாகிச்	1592	நடந்திடுநாவி	1338
ஞானச்	1476	தானவனாகித்	1481	நடந்திடும்	1326
ஞானத்தினு	1674	தானன்றி	1675	நடந்துவயிரவ	1292
ஞானத்தின் ஞா	1474	தான அமைந்	1047	நடமிரண்	902
ஞானத்தின் மிக்	1467	தானானவா	1174	நனுகினு	1526
ஞானமிலார்	1668	தானிகழ்	1225	நண்ணியஞான	1475
ஞானமில்லார்	1656	தானெங்குள	1055	நண்ணும்	1007
ஞானம்வினை	1472	தானென்றவ	1607	நமவது	1013
ஞானிக்குச்	1673	தானே இருநில	1165	நம்முதல்	983
ஞானிக்குட	1473	தானே எழுந்த	1132	”	996
ஞானிபுவி	1426	”	1364	நலந்தரு	1322
ஞேயத்தே	1606	தானேகழறி	1341	நல்குந்	1048
தக்கபரா	1175	தானேதலைவி	1074	நல்லதென்	1022
தங்கிய	1510	தானேதனக்குத்	896	நல்லொளி	1028
தமிழ் மண்டல	1646	” தகு	901	நவகுண்ட	1015
தராதல	890	தானேபரஞ்	889	நவமுஞ்	984
தரிக்கின்றபல்	1589	தானேயனி	937	நவாக்கரிசக்	1319
தரித்திருந்தா	1156	தானேயெழு	939	நவாக்கரியா	1321
தருவழியாகி	1374	தானேவெளி	1361	நவிலும்	1148
தலைவனுமாய்	897	தானொன்றிவா	915	நவிறு	1243

நற்சுட	1021	பசுபாச	1486	புண்ணியவான	993
நன்மணி	1403	பச்சைஇவ	1394	புண்ணியனாகி	1343
நாகமும்	1621	பஞ்சத்து	1684	புண்ணியன் ஈ	1650
நாடும்	1298	படர்ச்சடை	1641	புரிந்தருள்	1184
நாடிகளீழன்	1106	படுவதிரண்	893	புனையவல்	1149
நாடுநகரமு	1445	பட்டபரி	974	புன்னான	1669
நாடும்உற	1654	பட்டன	989	பூசனைகெந்	1086
நாடும் பிரணவ	922	பண்ணிய	1367	பூசனைச்	1404
நாதனு	1218	பதைக்கி	1692	பூசனைசெய்	1295
நாலாம்	971	பதைத்தொ	1691	பூசிக்கும்	1315
நாலிதழ்	1155	பத்தர்சரி	1446	பூசித்தல்	1496
நாலைந்	1299	பத்தன்கிரி	1455	பூதியணி	1662
நாவியின்	956	பத்திட்டங்	1032	பூரணந்தன்	1433
நாவுக்கு	1387	பத்திப்பணி	1573	பூரித்த	1084
நானென்றுந்	1441	பத்தியும்	1585	பூவிளிந்	1459
நிலாமய	1214	பத்துத்திசை	1451	பெண்ணொரு	1159
நினைத்திடு	1324	பத்துமுக	1180	பெற்றாள்	1251
நின்றஅரசு	997	பரந்தகரம்	1376	பேசியமந்	1095
நின்றஇக்	1029	பரந்தது	943	பேச்சற்ற இன்	1595
நின்ற இச்ச	1390	பரந்திருந்	1378	பேச்சற்ற நற்	1160
..	1401	பரமாய	946	பேணிந்	1463
நின்ற எழுத்	947	பராசத்தி	1056	பேதை	1414
நின்றதிரி	1051	..	1169	பேரொளியாய	1375
நின்றது அண்	1275	பரிசிவா	1544	பேர்பெற்றது	928
நின்றது சக்	948	பழுக்கி	1643	பேறுடை	1331
நின்றது புந்தி	1410	பன்மணி	1083	பைந்தொடி	1142
நின்ற பரா	1136	பன்னிரண்	1075	பொய்த்தவஞ்	1659
நின்றவயி	1097	பாகம்	1217	பொய் வேடம்	1660
நின்றவள்	1061	பாங்கயர்	1551	பொற்கொடியமா	1245
நின்றனள்	1221	பாசத்தைக்	1574	பொற்கொடியா	1413
..	1237	பாசமதாகிய	1383	பொற்பாதங்	907
நின்றளவன்	1066	பாசம்பசு	1509	பொன்னுற்சிவ	1427
நின்றிடம் ஏழு	1353	பார்க்கலு	1283	பொன்னுன	906
நின்றிடம் ஏழ்	1358	பார்த்திடம்	1042	போகஞ்	1057
நின்றிடு விந்	1271	பார்ப்பதி	1033	போற்றியென்	1150
நின்றிடு தொழு	1500	பாலனு	1135	போற்றுகின்	884
நீங்காச்	1605	பாலித்திரு	1193	மகாரநடு	921
நீரில்	954	பிணங்கிநி	1493	மங்கையு	1191
நீர்பணி	1329	பிதற்றிக்கழி	1116	மட்டவிற்ப்	918
நுண்ணறிவாரு	1228	பிரானருள்	1645	மணிமுடி	1377
நூலுஞ்சிகை	1665	பிறந்தும்	1615	மண்டலத்துள்	1385
நூறுசமய	1537	பிறப்பி	1626	மண்ணில்	1406
நெறியது	1240	பிறப்பை	1524	மதித்திடும்	1286
நெறியை	1617	பிறிவின்றி	1182	மந்திரஞ்சக்	1281
நெறிவழி	1457	பின்னெய்த	1586	மந்திரமாவ	1604
நேர்தரு	1325	..	1629	மந்திரம் ஒன்	958
நேர்ந்திடு	1443	புகையிலை	1347	மயங்குகின்	1539
பகையிலை	1304	புண்ணியநந்தி	1078	மயலற்றிரு	1678
..	1339	புண்ணியபாவ	1647	மருட்டிப்	1518

மருவுஞ்	979	மேலறிந்	1017	விந்துவிலுஞ்	964
மருவுந்துவாத	1489	மேலாம்	1212	விந்துவும் நாத	961
மருவொத்த	1137	மேலைச்	1613	விந்துவும் நாத	1276
மறையவனு	940	மேல்துற	1620	விரிந்த எழு	1260
மனத்திடை	1638	மேல்வரு	1258	விரிந்தது	1278
மனத்தில் எழு	1681	மேல்வைத்	1599	விரும்பிநின்	1462
மனத்துறை	1637	மேவியசக்	1314	விரையது	1279
மன்னும் ஒரு	1555	மேவியசற்	1495	விளக்கொளி	1359
மன்னும் மலம்	1689	மேவியமண்ட	1195	விளங்கிடுமேல்	1360
மாட்டிய	1027	மேனியிரண்	911	விளங்கிடும் வா	1411
மாதவர்	1542	மோனங்கை	1611	விளங்கொளி	1246
மாதனமாக	1041	யோகச்சமய	1466	விளைந்த எழு	1280
மாதநல்	1157	யோகச் சமாதி	1490	விளைவறிவார்	1635
மாமாயை	1045	யோகநற்	1172	விளைகடிந்தா	1123
மாயம்பு	1249	யோகமும்	1491	வின்னாவிளம்	1023
மார்க்கங்க	1227	யோகிக்கிடுமது	1663	வீசம் இர	1277
மார்க்கஞ்	1487	யோகிக்கு	1465	வீழ்ந்தெழ	967
மாலேவிளக்	1529	வணங்கிடுந்	1340	வெளிப்படு	1101
மாருத	1434	வந்தடி	1242	வெளியிலிரே	950
மினற்	1565	வந்திடும்	1268	வெள்ளையா	1158
முக்கணன்	1025	வருத்தமிரண்	1094	வென்றிடலா	1232
முச்சுரத்	1145	வழிசென்ற	1549	வேடங்கட	1438
முடிமன்	1601	வழிநடக்கும்	1548	வேட்கைவிடு	1702
முத்திநற்	1035	வழியிரண்டு	1541	வேண்டார்	1008
முத்திரைமூன்	1176	வழுத்திடு	1335	வேண்டியவா	1296
..	1612	வளங்கனியொ	1494	வேதாந்தங்கண்	1435
முத்துவதன	1194	வன்னியெழு	1256	வேதாந்தஞ்சு	1422
முன்னின்றரு	1648	வாசித்தும்	1506	வேயன	1104
முன்னையறிவ	1609	வாயுமன	1178	வேரெழுத்தா	970
மூன்றுளமண்	1187	வாயொன்று	1683	வைச்சனவாரு	1608
மெய்கண்ட	1037	வாரேசதா	894	வைத்தபசு	1688
மெய்ப்பொருள்	1354	வாரே சிவாய	905	வைத்தபொரு	1059
மெல்லிசைப்	1152	விடிவத	1687	வைத்திடும்	1369
மெல்லியலாகி	1337	விண்ணமர்	1396	வைத்தேன்	1602
மெல்லியல்	1082	விண்ணினை	1436		
மேதாதிசு	1070	வித்தாஞ்	991		

